

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒழிவிலொடுக்கம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்

திருவருள்பெற்ற

கண்ணுடையவள்ளல்

திருவாய்மலர்ந்தருளிச்செய்தது.

இஃது

திருப்போரூர்

சிதம்பரசுவாமிகளால்

அருளிச்செய்த-உரையுடன்.

திருத்திருத்தி-காபாத்திரசுவாமிகள் பரம்பரைக்குரிய

பிறைசை

அருணாசலசுவாமிகள்

மாணக்கராகிய

பாரிப்பாக்கம்

முனியப்பமுதலியாரால்

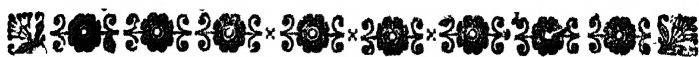
பார்வையிடப்பட்டு.

புரட்சைபாக்கம்

ஏழுமலம்பிள்ளையவர்களால்

விவேகவிளக்கவச்சுக்கூடத்திற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

த.அ.சு.அ.ஸ்.

இந்தா லுபாபாடத்திற் சிலசில இடங்களினுள்ள

“ உறைச்சோற்பொருட்குத்

தெளிசொற்பொருள்.

க - பவுரிக்கத்து - வலமிடமாகச் சூழ்ந்தாடுகித்தல்.

உ - குறுமன்னியர் - சிலராலறிந்து மதிக்கப்படும் பிரபுத்துவ முடையோர்.

ஹ - மகாமன்னியன் - பலராலு மறிந்து மதிக்கப்படும் பிரபுத்துவ முடையோன்.

ஹ - பிரளயாகலர் - மும்மலங்களு ளொருமலந்தீத்தோர் அவர். பிரமன் முதலானோர்.

ச - ஞானரு - காண்பான் - ஞானம்-காட்சி - ஞெயம் - காண்பீ பட்டது.

ரு - குக்குமைவாக்கு - வார்த்தைதோன்றற்கு முதற்காரணமா யுந்தியிலே நாதவடிவாய் நிற்கு மொருசத்தி - பரஞானம் - அதுபவ ஞானம் - அபரஞானம் - வாசகஞானம்.

ச - புகழிக்கத்து - உள்ளதுபோன் நிலாநைக்காட்டிம் வெளி வே - ம் அல்லது அகசியக்கத்து.

சு - அரிப்பாளன் - குப்பைமுதலிய விடங்களிற் பொன்முத லிய அரித்தெடுக்கின்றோன்.

சு - கொழுந்தாடை - சுரும்பி னுனித்ததை.

யஉ - சாயாபுருடன் - தந்திழ லப்பார்த்துப் பின்னாகாயத்தை யுற்று நோக்குகின்றார்க்கு அய்வாகாயத்தின் கட்டிருட வடிவம்போற் றோன் மந்திழங்காட்சி.

யக - பைமறித்தல் - உள்ளிருந்தசாக்கு வெளிப்படப்பைவா ய்ந்தொட்டு உட்புற மேற்பட்டும் வெளிப்புற முட்பட்டி மடங்கம - கல்.

யஎ - கிண்கிணியாபிச்செய்தலர்தல் - வட்டவடிவாக முகங்கொ ண்று மலர்தல்.

உஉ - பஹுனா - பல்குணா.

சக - பற்ற - பார்க்கிலும்.

ஹ - அருகித்தோற்றல் - சுருங்கித்தோற்றல்.

ருஉ - பிரோகம் - காரியப்படுத்தல்.

ருச - பிரதிபலிதம் - எதிரிம்பும்.

ருசு - சச்சமலம் - அழையாகியமலம்.

கக - கடா - வினா.

கச - விட்டிதன்சயாதினச்சத்தல் - நடுவேநில்லாமலொலித்தல்.

கரு - நக்கினம் - நிருவாணம்.

எஎ - தேறிட்டநீர் - தேற்றாக் கொட்டையாற் றெளிவிக்கப்பட்ட நீர்.

கச - சவுசனை - யாதாயினு மோர்பொருளை யுள்தவத்துமறைத்து மென்முடிக்கட்டுமேற்கட்டு.

கக - சமூல்விநிச - கொள்ளிவட்டம்போற் சுற்றுவதாய ஒருவகை மருந்தாவாணம் இத்தேயத்திக் காலத்தில் சமூல்புரிசு என்று வழுங்குகின்றது.

கக - அநன்னியம் - அன்னியமல்லாமை.

கக - நெற்பொலி - தூற்றாநெல்.

கஎ - தும்புசெறித்து - தும்பு அவிழ்த்து.

கக - அநுபவிக்கச்சிதைக்கும் - அநுபவிக்கவறின்றபோதும்.

கசஉ - அவித்தியாகதம் - அஞ்ஞானமயம் வெறுவிடர் அநுபவிப்பதற் கில்லாமையால் விட்டோர் போன்றிருப்போர் கறண்டல், பற்களால் நெருக்கிப்புறணிதல்.

கஎக - சேட்டித்தல் - தொழிற்படுத்தல் அல்லது குணக்கேடல் தொழில் விளைத்தல்.

கஎஎ - சிக்கி - விலங்கு.

கஅஅ - நாக்கூழ் - நாகப்பூச்சியெல்லு மோர்கிருமி.

கஉ - விதனம் - மெளனம்.

ககஉ - மடலெடுப்பு - பரிணாமடலாற் குதினாசெய்தேற்றது.

கசரு - முடிகளசமுத்தி - முடிகிரசு களசம் நீக்கம் முத்திவி.

கசக - வாசியென்றவார்த்தை - இதுசெய்க விடுகவென்று

யமாகக் கூறும்வார்த்தை.

கருக - வியாபகம் - கலப்பு வியாத்தி கலக்கப்படுவது.

கருக - விசரிக்கரித்தல் - விசித்தல்.

உஅ - ஐவரசார் - பாண்மிமக்களாகிய தருமன்முதலியஐவர்.

உஉஉ - மந்திராசப்பிரகாசம் - புண்ணைப்பிரகாசம்.

உ

சிறப்புப்பாயிரம்.

வ - ஞானராயன் வாதுவென்ற சம்பந்தன்

வள்ளன்மலர்த்தாடலைமேல் வைத்துரைத்தா - னுள்ளத்

தழிவிலிக்குந்தேனை யப்பொலாமுண்ண

வொழிவிலொடுக்கநாலோர்ந்து.

இச்செய்யுள் கருதிற்றியாதோவெனின், இந்நான் முகத்தாசினியர் பெயர் முதலிய வற்றைக்குறித்து நிற்பவன் சிறப்புப்பாயிரவொழுக்க முணர்த்தல் கருதிற்றென்க.

வள்ளன் ஞானராயன் வாதுவென்ற சம்பந்தன் - வள்ளன்மலர்த்தாடலைமேல்வைத்து-எ-து. வள்ளலானான்னுந் திருப்பெயருடையவர் ஞானாசாரிய நிருபராசிக் சமயவாதிக டருக்கச்செருக்குகள் பிற்பட்டொழியப் போருணெறியான் வெற்றிகொண்டி சோழியென்னுந் திருநகர்க்கண்ணை மெய்ந்தெறிவிளங்க வீற்றிருந்தருளிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது வள்ளன் மன்மையுடைய மலர் போலுந் திருவடிகளைத் தமது நன்முடிக்கண்ணோர் பொன்முடியாகவணிந்து.

ஒர்ந்து - உள்ளத் - தழிவிலிக்குந்தேனை யப்பொலாமுண்ணவொழிவிலொடுக்க நூலுரைத்தான். எ-து. அத்திருவடிகளினருடயிணையார் மத்துவங்க ளனைத்துஞ் சடமென்றோர்ந் துணர்ந்தவற்றைக்கடந்து டங்காட்சியோய் திருவருட்காட்சியுஞ்செய் தங்ஙனம்வாதனை யானதைந்தெழும்போதந் தோற்றாததனை யத்திருவரு ளொளியினடக்கி யாண்டி மேன்மேலு மெழாநின்ற சிவாநந்தத்தேனைத் தாமது பவஞ்செய்த வாறதன்க ணன்புள்ள பக்குவருஞ் செய்தற்பொருட்டச் சிவாநந்தாதுபவ வந்தாங்கமெல்லாம் வெளிப்பட்டு விளங்கவொழிவிலொடுக்கமென்றோ ருபதேசமுறையை யுரைத்தருளிஞர்-எ-து.

வள்ளலென்னும்பெயர்.

ஆசிரியர்க்குத் தாமுன்னிருந்த கிரியாசாரிய நிலைக்கண் ணவ்வாசாரிய மரபின்வழித்தாய் வந்தகார வயிடுகைச் சிறப்புப்பெயரொ

சிறப்புப்பாயிரம்.

என்க. அல்லதூஉம் பிள்ளை ஞானாசாரிய நிலைக்கட் டமதருண் ஞான நோக்கானியைந்த கண்ணுடையவென்னுங் காரணவிசேடண டேற் கொண்டுநின்ற விவ்வள்ளவென்னும் பெயரின் டவ்விசேடணமிசைப் பேச்சு நிலையினிற்ப நின்றதெனினு மமைபுமென்க. இஃது வினை பண்ட முதலிய வழித்தொகை நிலைச்சொற்றொடராகாது தொகாநி யையாய்த் தனைத்தொடர் பயனிலை யுண்மைப்பொரு ளுணர்ச்சியின்றி யிடையிட்டு நிற்கத்தான் செய்யுண் முதற்கட்டனித் திருந்தமையினுற் றவின் றுலோவெனின், அற்றன்று - கொடைமடங்குறித்த குணங்கா ரணமாகவந்த விவ்வள்ளவெனும்பெயர் தன்னுறுப்புக்குட் கொடை குணம்புகழ் திருவளமென்னு நல்வகைகுறித்த புல்பொருட் பகுதி யாய் வண்மையென்னு முதலுறுப்பா னுசிரியர்க்குள வாயவக்கொ டை முதலிய வருட்குணங்களைக் குறிப்பிற்புலப்பட விரித்தலிற் பொ ருளாற்றலுண்டென்க. அல்லதூஉம் இப்பெயர் உயர்பொருட் கிட னுபுடனிலைக்கூட்டாய் ஒரு நெறியசைத்தா யோரினந்தமுவிப் பல் வகைக்குறிப்பிற்படர்ந்து முற்றிய புவண்ணப் பெருஞ்சொல்லாக நின்றலிற் சொல்லாற்றலு முண்டென்க.

ஆயினிவ் வாசிரியர்பெய ரிச்செய்யுளி னிடைகடைகளி னெண் னினிதுத்தாது முதலடி முதற்சி றொதுகைத்தொடைக்க னிறுத்ததிற் குறித்த தியாதோவெனின், ஒன்றிரண்டெனக்கொண் டிறுமறையாக மறன்றிருமுடியி னெடுநிலைதடாஅய்ப் புலம்பெறு தத்துவநியதியிற் போந்துண் மலந்தெறுமற் றுர் வாழ்த்திப்பரவும் ஆசிரியர் சண்மார்க் க முதலிய மார்க்க நாங்கனுட்டலைமையிற் றலைமையாய வுத்தம சண்மார்க்கத்தினொன்பது குறித்ததென்க. இங்ஙன முத்தமசண்மார்க் கத்தினொன்பதை யாசிரியர்கூறிய இதுவென்றதெல்லாம் பொய் யென்றெனென்னுந் திருவெண்பாவாற்காண்க. இஃதுன்னும் விரிக்கிறு பெருகும்.

ஞானாயனென்பது - திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரிக்குச்சிறப் பிற் சிறப்பாய் காரணப்பெயராய்நின்ற - ஒதுபுணர்ந்து பண்ணுப் பலசாதனங்களின் முயன்று முயன்றசாரியத் தன்மையொருவா றரி திற் கிடைப்பப்பெற்று மோரோர் காலங்களி னவத்தையெப்பட்டு மயங்கு மற்றை யாசாரியர் போலாதோதாமல் வேதாகமாகளை முற்றமுணர்ந் திறைப்போது மோர்சாதனங்களின் முயன்றதின்றி ஞானாசாரிய ஒருளிலக்கணங்க ளனைத்துத்தாமே தம்பானியிற்றிப் பவமர்ந்தன றொண்டிதூஉம் - ஒதுபுணர்ந்த வ்வாசாரியர்க்கெல்லா னவாறவின்க னொருருவாய்நின் றறிவித்து மாசாரிய ஒருவாய்

நின்றனாக் கிரகித்துப் நின்றன ரென்பதூஉம்-திருநோக்கஞ் செய்தன் முதலிய வறுவகைத்தீக்கையானுமன்றித் தமது திருவுருவைக் காண்ட லினத்தின்மாதிரியே பக்குவரல்லாரும் பக்குவராப்ப்பயன்பெற நின்ற திருவருட் பெருமைய ரென்பதூஉம் - குறித்ததென்றணர்க. இங்ஙனம் ஒதாமல் வேதாகமாத் புணர்ந்தமை முதலியவற்றை யாசிரி யர் கூறியதன்மையு முன்னிலையுமென்னுந் திருவெண்பாவாற்காண்க.

அல்லதூஉம் - குருராயனென்பது வாதுவென்ற சம்பந்தனெ ன்பதற்கு மேனிற்கவைத்த விதப்புக்குறிப்பாற் பிள்ளையா ரிவ்வதா ரத்தின்மேனின்ற வவதாரத்தினும் குமாரசற்குருவா யரனார்க்கு மக த்தியனார்க்கு முபதேசித்தருளிய வாசாரியத்தலைமையுங் குறித்த தெ னக்கொள்க. (அருணகிரிநாதர்) தென்னவனங் கனஞ்ஞழி காத்திரி நகருலகரத், தென்னவனங் கனந்தப்பதநீட்டினன் செவ்வமுன்பின், நென்னவனங் நன்னீற்றாற்றிருத்திய தென்னவின்னநீ, தென்னவனங் கனங்கைச்சிலைக் கூணையுந்தீர்த்தருளே, என்றதனும் பிள்ளையா ரிவ்வ தாரத்திற்குமேனின் மவ்வவதாரத்திற் குமாரசற்குருவென்பது காண் க-கல்லாடம்- உழன்மதிற்சட்ட தழனகப்பெருமான் வணங்கிநின்றே த்தி, குருமொழிவைத்தோய் குறுமுறிதேற நெடுமறைவிளித்தோய் சித்தியாரி, அருமறையாகமமங்க மருங்கலை நுறெறிந்த, வகத்திய னுக்கோத் துணைக்குமருட் குருவாங்குருளை, என்பவைகளா லரனார்க்கு மகத்தியனார்க்கு முபதேசித்த வாசாரியத்தலைமையைபுணர்க.

ஆயிற்குரு வேந்தனென்னுது குருராயனென்றதென குறித்தந் கோவெனின் நான்கண் வேற்றுமையானடித்து மிக்குயர் நெறிப்பொ ருண்மையின் வந்தகாரகச் சிறப்பொருதலைத் தொடர்மொழிப்பெய ராய விக்குருராயனென்பதன்கட் குருவென்பதன் முதனிலையெழுத் துத் தமிழியல்விதிப்படி மொழிக்கு முதலாகியும் ராயனென்பதன் முதனிலையெழுத்துத் தமிழியல்விதியின்றி யாரியவியல் விதிப்படி மொழிக்கு முதலாகியும் வந்திருவகையியலுங்கோடவி னிதனைத் தம் பெயராகவுடைய பிள்ளையாருந் தமிழ்நூல் வடநூலென்னு மிருவ கைதூற்கு முரியாரென்பது குறித்தற்கென்க. ஆசிரியர் மறைப்பில வன் தமிழ்க்குரிசில் சீகாழிச்சம்பந்தனென்றதன விருவகைதூற்கு மு ரியாரென்பது காண்கவென்க - அல்லதூஉம்- பொருள்வேறுபட்டது சிறிதே வடிவுவேறுபட்டிநின்ற குருராயனென்பது தன்னை புள்ளு ன்றி நோக்கினர்க் கிலமறை காய்பேரல் ஜாவென்னு முயிர் மெய் யெய்யருந்த தன்முன் வடிவமுட்டுதான் விளங்குகாட்டி. நிற்கின்ற வினாவினையுடைய பிள்ளையாருந் தமதுகடவுட்டன்மைவேறுபட்ட

சுதப்புப்பாயிரம்.

யினுஞ் சாராதுநின்ற பதிதவாதிசனதுபயனில் வாதமெனினு ம்மை யுமென்க. எதிரோற்கப்பட்ட டெதிரினினைகீழ்ப்பட மேற்கொள்வினை யெழுச்சிப்பொருளினிவந்த வெல்லென்னும் பிறவினைப்பித்தியா. ன ரித்தவென்ற வென்னும்பெயரெச்சஞ் சம்பந்தனென்னும் பெயர் கொண்டு முடிந்ததுநிங்னம் வெய்மிகொண்டபருவம் பிள்ளையாரீக் கி ளங்குமாரப்பருவமெனக் குறித்ததென்க. எவ்வினை எச்சமெனப்ப திள னுச்செய் மேற்குகலியி.

சம்பந்தனென்பது பிள்ளையாரீக்கு மூவகவைக்கண் மூவுலகும் புகழப் பொற்பொருபுணர்ந்த வற்புதத் திருப்பெயராசலில் ஆண்டு பெருமானருளப் பிராட்டியாரளித்த சிவஞானத்தென் னமுதநுந்தி யுச்சிவஞானத்திற் குரிமைபூண்டமை குறித்ததென்றுணர்க. ஆயிரசிவ ஞானசம்பந்தனென்னுது சம்பந்தனைனையுத்த தென்கொடேலாவெ னினி, சிவஞானமூலமில்லிச் சிவாதந்த மாநந்தாதிதமென்பவைக்குமுரி மைபூண்ட தலைமைபற்றியும் அவற்றை யுலகுயிரீக் கங்ஙனமென்று ணர்ந்தி யுரிமைசெய்விக்கு மாட்சிபற்றியு மங்ஙனம் வைத்ததென்க.

அல்லதுஉம் - சுருங்கச்சொல்லுதல் எனப்பினுந் சம்பந்தனை னவெச் சிவஞான சம்பந்தனை ன ஸ்ரிமைச்சிறப்பு வழக்காற்றினே தோன்றுமெனவைத்த தெனினுமாமென்க என்பனமெனினி இந்திர னென்பது இறைமைச்சிறப்பு வழக்காற்றேவேந்திரனையும் உடையா னென்பது பொருட்சிறப்புவழக்காற் பொயினுடையானையுங் குறிக் குமாகலினென்க. வள்ளன்மலரித்தாளென்னும் ஒருவகைவனப் பிருவ கைச்சந்தி மூவகைமொழித் தொகைச்சொற்றொடர்ச்சி வள்ளலெ ன்னுங் குணப்பெயர்வினமுதற் ரெழிற்பயனுறப் படுமுடைமைக் குணப்பெயராய்நின்று பிள்ளையாரது திருவடிக்கடம்மை யடைந்தோ ரீக்குவனாயா தாநந்தப்பேற்றையளித்து இவனாத்தாங்கிக் கோடலைக் குறித்ததென்றுணர்க.

அஃதேலாதந்தப் பேற்றைத்தருதற்குந் தாங்கிக்கோடற்குங்கரு த்தார் - பிள்ளையாரினோ வங்ஙனமிருப்பத் திருவடிகட் கிங்ஙனங்கூற லெங்ஙனமெனிற் திருவடிகடம்மை வழிபடுவோர்க்கிரங்கி யின்பயி தற் பொருட்டெழுந்தருளும் பிள்ளையாரது படர்ச்சித்திகழ்ச்சிக் கரு வியாய்நின்று அவரை யவ்வழிபடுவோர்பால் வருவித்தலானும் ஞான தீக்கை பண்ணுங்கா லவரிசென்னியிற் சூட்டப்பட்ட டைக்கியம்வருவி த்தலானு நித்தியானந்தப்பேறு வாய்க்குமாகலி னிங்ஙனமென்க.

அல்லதுஉம் - வாட்டமிலருளுங் கோட்டமிக்குணனுமகையா நினைபு நகையாழனனும், வெகுளாப்பண்புங் விடாப்பொன்புஞ்,

செவ்வியின்பிரிவு யெவ்வெவ வொவ்வகை, வேட்டனரவ்வகை விருப் பொருத்திப்பிழை, வரையாதிதல் வள்ளற்றன்மை, எப்பவாகலி னிவ்வ ள்ளற்றன்மையைத், தம்பாலடைந் தோரிடையடைவித், தருளுங்கரு ணை பிற்றியங்ஙனங், கூறியதெனினு மமையுமெனிக. ஆத்தேல் வள்ள ற்றன்மை வழங்குமலர்போலுந் திருவடியெய்ற்றன் றோவனாவிரித்தல் வேண்டுகங்கு மிவ்வள்ளற்றன்மையுடையமலர்போலுந் தானென விரித்திருக்கின்றதேயெனின் அங்ஙனமடைவித்தலும் வள்ளற்றன்மை யேயாகலினு முடையதொன்றே யுதவப்படுமாகலினு மிங்ஙனம் விரித்த லங்ஙனங்கூறற்கு மமைதியாமெனிக.

அல்லதூஉம்- அருளினி றியமையாத வள்ளற்றன்மைக்கவ்வருளோ முதற்காரணமாமாகலின் ஆற்றந்தவடிவராகிய பிள்ளையா ரவ்வாறந்தப் பேற்றையளிக்கும் வள்ளற்றன்மைக்கு முதற்காரணமாகிய திருவருட் சத்தியே திருவடியென்றுகுறித்தற்குக் காரணத்தைக் காரியமாக வீ ண்பிபசரித்ததெனினு மமையுமெனிக.

அல்லதூஉம் - எமதுதிருவடிகளை வழிபடின் வீட்டின்பமெளி திற்றருவேமென்று பிள்ளையார்விதித்தருளிய வருள்விதிப்படியறிந்து வழிபடி நவ்வழிபாட்டா ண்வீட்டின்பந்தரப்பெறுத லுண்மையா கலி னவ்வுண்மைதோக்கிப்பின்பி கூறியதெனினுப் பிள்ளையார்திருமே னிமுற்றுந் தெய்வத்தன்மை பூரணமாகலி னதனையறிவிக்க வீண்புக றியதெனினு மமையுமெனிக. திருவடிகட்கு அடையாய வள்ளலென் பதூஉம் - ஆசிரியர்பெயராய வள்ளலென்பதூஉம் அடியினை எது கைத்தொடையாய் எழுத்தலசசொலி பொருளாதிகளானொற்றுமை கொண்டு நின்றுபிள்ளையாரு திருவடித்திக்கைக்கு மாசிரிய ரதிபக்கு வத் தன்மைக்குமுள்ள வொற்றுமைப் பெருந்தம் விளக்கினவெனிக.

வள்ளலென்பது - பிள்ளையார்க்குக் காரணச்சிறப்புப்பெயராக க்கொண்டு பொருள்கூறுவாருமுளர் அங்ஙனங் கூறினித் துணைச் சிறப் பிற்றென்றுமறுக்க என்னெனின் அவயவச்சிறப்பான வயவிக்குணம் வெளிப்படுத்தலே பெரும்பாலு மின்பமாகலினென்க. இதனைப்போ ற்றி மாணாடுகனுங் கன்னாதுண்டீகம் எப்பதனார்கண்கவென்கூர் வ ள்ளமலரித்தானெனப் பாடமோதி வள்ளம்போலுந் குவிந்தவாய்ம லான மலரிக்கடையாக வுனாவிரிப்பருமுளர் அங்ஙனம் விரித்தலி னித் துணைப்பெரும் பயனின்றெனமறுக்க, இங்ஙனங் கூறும்விரிக்கிற டெருகுமெனிக.

மலரென்பது - வள்ளற்றன்மையி னருகுவைத்தமையின், நண்டு நிறைதலும் குறைதலுமாயுள்ள, நீரிநிலைக்கட்டோன்றியு மழித்தும்வி ரிந்துங், குவிந்துமவாடியுநின்றவண்ணமுநறையும், வாசமுஞ்சிறிதே சிறுபோதுகொண்டு, பறித்தலாகிய சிறுதொழிற் படுமலர்களைநீக்கி, ஆண்டுதிரிபிலாத் தெய்வத்தெண்ணீர், நிலைக்கண் ஞாழியாமலர்ச்சி யுழியாமணமும், பொண்ணிறம்பொலிவும் இன்னறவொழுக்கு, மெ ன்மைபுந்தண்மையும் வியப்புறுமுருவும், கண்டோர்கண்கவர் காட்சி யுமாட்சியுங், கொண்டுமுக்காலமும் குன்றாமலரைக் குறித்தமைகாண்க என்னென்ற பிள்ளையார்திருவடிகள் மெய்ஞ்ஞானவிளக்கமா யருண் மணம்வீசிப் பொண்ணிறம்பொலிந்து ஆநந்தமொழுக்கி மெல்லெ னவுற்றுத் தன்னெனக்குளிர்ந்து தரிசிக்கின்றோர் வியப்புறுமுருவாய வ்ரதுவிருப்ப நோக்கம்பரவவென்று மொருதண்மையவா யிருக்கின் றமையினென்க. ஆயின்மலர்போலுந் தரளென்றுவமை, விரிந்தபடி நிறற்றுகிடங்கொடாது மலர்த்தாளென்ற தென்னெனின் அத்தெய்வ த் திருமலர்தனைக் கண்டோர்க்குச் சிறியவிடயாநந்தந் தருதலேயன்றி த் திருவடிபோற் சிவாநந்தந்தாமாட்டாச் சிறுமைநோக்கி யென்க.

அல்லதூஉம் - சுபவடிவாய் எவ்வகைச்சுபங்கட்கு முன்னின்றத னை விளங்குறச்செய்வதாய் மகிழ்வுடையோர்யாரு மேற்கொண்டணி யப்படுவதாய் நிற்கு நன்மலர்போலுமெனக் கூறினுமமையும் என் னெனின் திருவடிகள் அருள்வடிவா யாநந்தப்பேற்றிற்கு முன்னின் றளிப்பதா யறிவுடையோர் தந்தலைமேற்கொண் டணியப்படுவதாய் நிறற்றினென்க.

அல்லதூஉம்- மலரையடைந்த வன்மிக எதனதுதேனுண்டு களி கொள்ளுதல்போற் திருவடிகளையடைந்தோரும் அருளாநந்தம்பெ ற்றிதுமாத்தலி னிங்ஙனங்கூறியதெனினுமமையுமென்க. இதனைத்தொ கையுமமை யணியாகக் கூறலின்றி வள்ளன் மலர்த்தாளெனக் கூட்டி யற்புதத்தொகை யுமமை யணியாகக்கொண்டு பொருள்கூறுவாருமு ளரவர்கூறுங் கூற்றிற்பெரும்பய னின்றெமைமறுக்க இஃதின்னும் வி ரிக்கிற்பெருகுமென்க.

தாள்தென்பது - அடிக்கன்றியும் முயலுதற்கும் உண்ணின்ற பொருள் வெளிப்படாமைக்கு மதனைவெளிநின்றோ ருட்செய்துகவ ராய்ப்படாமைக்குங் காப்பாகக் காப்பினிற்குங் கருவிக்குமணிதற்கணியி னிருகடையு மிணைத்துநிற்கு மிறுட்பூட்டிற்கு மிடனாகிவந்த பொரு ளொருசொல்லாகலின் திருவடிகள் தம்மையடைந்தே

மாநந்தநிலையுட்சேரித்தலு மங்ஙனஞ்சேரித்தோர் மீட்டுமல் வாநந்த
'லையினின்றும் போதவசைவுதோற்றி வெளிப்புடாமைக்கு மவத்தை
ஞட்சென்றுதாக்கிக்கவாப்படாமைக்குங்காப்பாசவருருவாயதன்
மன்னிற்றலுஞ் சிவத்துடன் சீவனையிடைநின்று கூட்டுவித்தலுக்குறி
தனுகாண்க. இக்குறிப்புணர்த்தவன்றே மலர்க்காலென்னுது மலர்த்
ராளென்ற தென்னுணர்க.

தலைமேல்வைத்து என்பது - ஆசிரியர்- தம்மாசார்புராகிய பிள்ளையார் திருவடித்திக்கைசெய்யத் தாம் பெற்றமை குறித்தனுகாண்க. 90-தேல் வைக்கப்பட்டு எனச்செயப் பாட்டுவினையெச்சத்தானிருத்தும் பாலதன்றோவெனின் ஆசிரியர்க்கத் திருவடிக்கண்ணேயுள்ள பிழிபத்தொடர்ச்சியின் பெருமைதோன்ற விங்ஙன நிற்றங்ஙனங்குறித்ததென்க. இதற்கு இவ்வாறணித்த தலைமேற் பாவனையான் வைத்தென்க. குறித்ததென்று கூறுவாருமுளராலோவெனின் அவ்வாறு கூறிய பிழையா நிந்து லாசியர்க்கு ஞானாசாரியரென்பது மிவர் ஞானதீக் கடியுடையாரென்பதுங் விளங்குதலின்று மற்றையாசிரியர்போலெடுத்த நூலினிது முடிதற்பொருட்டிப் பாவனையான் வழியபுகடவுட்பழிச்சின றென்றிலேகிற் கருதப்படுமாகலி னங்ஙனங் கூறன்மரபன்மறன்க. தலையிலவைத்து என்றனது தலைமேல்வைத்து என்றமையான் மறைமுடிக்கண்ணே வயங்காநின்றவச் செல்வத்திருவடியின் சீர்மைதோன்றிற்றென்க.

ஓர்நீதுஎன்பதில் - ஓர்என்னும் பிறவினைமுதலிலை - அறிவுதனக்கெதிரிட்ட வுணர்ச்சிப்பொருட்கண் ணெதிரிபவதுபோன் மெதிரிடாதுள் ளாழ்ந்தவப்பொருட்டிற ணெதிரிடப் பெயரும் புடைபெயர்ச்சியு மெதிரிட்டபின்னர் விகற்பியாதெதிர்க்குந் தோறுமெதிரிடப்பெயரும் புடைபெயர்ச்சியுங் கோடலிற் கருவித்திறனுந் தன்றிறனும்அருட்டிறனும் உற்றுணர்ந்தவ் வுணர்ச்சிவிசுற்பியாது தேறிநின்றமையக் குறித்தனுகாண்க. இக்குறிப்புத் தோன்றவன்றே திருவஞ்ஞவருவரு மோர்த்துள்ள முள்ளதுணரி னென்றொன்றிக.

•உள்ளத்தழிவி லென்பதிலுள்ள மென்பதன் பகாப்பதவின்று ப்ப்குபதப்பொருளி னிட்வாகுபெய ராயனுப் பொருட்கண்வந்தவுள்ளென்னும் பகுதியுட்புறத்து மப்போதமெழுஞ் சிற்றசையும்பேர்சைவுக்குறித்தனுகாண்க.

•உள்ளமென்பது -வாதனையானுள் ளெழும்போதுத்திற் கருகுபெருகுது - வள்ளலென்பது போன்றொழுக்கையாய் வரவுள்ள வழிவி

லென்பது பொறுத்திசையாய்வர உள்ளத்தழிவி லென்றதென்கொ
லோவெனின், வேற்றுமை வழியாகவினும் போதவசவு சூதர்பின்னி
யமையாமு குறிக்கவேண்டியமாகவினும் சாரியையோடு புணர்த்திய
ந்வணங் கூறியதென்க. அழிவுஎன்பதில் அழியென்னும் பொதுவினை
ப்பகுதி முயல்சரித்தோற்ற நிகழ்ச்சிப் பின்னோர்காலத்து மோரிட
த்தாயின்நிக் கெழிதற்பெயர்ச்சிபெண்வந்த தாகவி னப்போதநிகழ்ச்சி
பின்ன ரெக்காலத்தும் உட்புறமென்னு மெவ்விடத்துந்தோற்ற நிகழ்
ச்சியிற்றி னொழிந்தியவாறு குறித்ததென் னுணர்க. இங்ஙனமன்றி உள்
ளத்தழிவிலென்பதற்கு மனத்தினசைவற்ற விடத்தெனப் பொருள்
கூறுவாருமுளராலோவெனின் - மனத்தினசைவுபோத வசைவுமற்று
னையுமாய்கவினு மத்தொருதவிடத் திவ்வெவ்வாற்றாறு மருதாகவி
னுமது, பொருந்தாதென்க- இதனை ஆசிரியர் கூறியபற்றாதுபோதும்
பதறுமென்னுந் திருநிவண்பாவாற் காண்கவேன்க.

அழிக்குந்தேனென்பதி லழிக்குமென்பது - அழித்தலென்னுந்
தொழிற்பெயர்க்கட்டல் விசுத்திதன்னென்றுச் சந்தியொழிநீங்க வெதி
ரீகாலப் பெயரொச்சவிடைநிலையுட் டமை கசரமெய்ச்சாரியையுரிந்து த
ன்னென்றுச் சந்திபெற்றாண்டு நின்றுறையு மிடப்பாடுதோற்றாது செ
றிதற்பெயர்ச்சியும்அழிக்கலென்னுந் தொழிற்பெயர்க்கண்ணல் விசுத்தி
நீங்க வவ்வெதிர்காலப் பெயரொச்சவிடைநிலையுட் டமைவிசுத்தி நீங்கநி
ன்று தன்வரவுகண் டோடியுந் துக்கரழிந்த மெய்க்கண்ணேறிநின்
றையுமிடைப்போதின்மை படாதுபன்முறை மென்மே லுறுதற்
பெயர்ச்சியும் பொருளாகக்கொண் டிருவதைப்பொடி யொருவதை
மெய்ச்சமாக திற்பின்னி சிறிதுமிடத்தானங் காலத்தானங் பிரிவுதோன்
றுது செறிந்து பன்முறை மென்மே லெழுமாதந்தத்தேனென்று கு
றித்ததென் னுணர்க.

உள்ளத்தழிவிலிப்பது ஆநந்தமாகவிற் றேனென்பதை யுவம
க்ஞாதிப்பாற் சிவாநந்தத்தே னென்றதென் னுணர்க.

தேனுண்டவண்டசைவின்றியத் தேன்மயமா யிருத்தல்போல-
ஆநந்தாதுபவத்தார் போதவசைவின்றியிவ்வாநந்தமயமா யிருத்தலி
னுவமையாகக் குறிக்கப்பட்டதென்றுணர்க. இதனை யொப்புமைக்கூ
ட்ட மொட்டாதிகளாகக் கூறுவாருமுளராலோவெனி னவ்வாறு கூறி
னும்பொருள்கிதையாமையி னொருவாறமையுமென்க. போதவசை
வின்கட்டோற்றல் விடயாநந்தமரகலிற் போதவொழிவின்கட்டோ
ற்றல் சிவாநந்தமென்க் குறித்தற்குள்ளத் தழிவிலிக்குந் தேனென்று

தென்னுணர்வு என்னவெனின் உள்ளத்தழியாமையி னடாத்தெனா ரு நெதிரி மறுக்கப்படுதலினென்க. மதரம்பற்றித் தேனையாற்றத் தீர் குவண்கூறுவாரு முளராலோவெனின் அதுநடவிடயமாயிவை ப்பேரது நிற்பலினித் துணைச் சிறப்பிற்றென்க.

அன்பொலாமுண்ண வென்பதில் அன்பர் என்பது பொருள்புக ளிதியைக் குறித்துப் பயில்வோரை நீக்கிச் சிவநந்தமெந்நா ளடை நமென் றிடைவிடாததனையே விரும்பிப்பயில்வோரைக் குறித்ததெ ன்றுணர்க. எலாமென்பது - சரிதாதுகலம் மார்க்கங்களைக்கூறும் பிற னுல்களெல்லாம் பருவநோக்கானு சாதிசமயாசார விகற்பங்களைநோ கிச் சிலரை நீக்கியுஞ்சிலரை நிறவியுமடிகரித்தல்பேரலானு அச்சாதி மயாதிகளி னுயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோரியாரோனும் பருவத்தராயி னி னுந் குரியராவொன்பது குறித்ததென்றுணர்க.

உட்கொளவென்னும் பொருளுட்கொண்டு பொருட்புப்பொரு ிற்போந்த உண்ணவென்னும் விடையெச்சம் ஆரந்தாதுபவத்திற்கு ிடாதவிலக்கனை யாயிற்றென் னுணர்க. என்னெயெனின் உண்ணவிற் பசிநீங்கல்போல் ஆரந்தாதுபவத்திற் பசுத்துவ நீங்கலென்க. பயன் றாரணம்பற்றிவந்த பொழிவிலொழிக்கநூலென்பது- ஒழிவிலொழிக்க றென்னுநால் ஒழிவிலொழிக்கந் தருநூலென விருவழிக்கும் பொது யாய சந்தியான் வந்தமையிற் றன்னைவேதாந்தத்திற்குஞ் சித்தாந்தத் திற்கும் பொதுவென்று குறித்ததென் னுணர்க.

ஒழிவிலொழிக்க நூலுரைத்தானென்பதில் வேற்றுமைசாரியை ருபுமுதலியவொன்றும் விரியாதுநிற்பலின் ஞானாசாரமன்திக் கரு வாகாரமொன்றும் விரியாத விந்நூலி னின்மலத்தன்மை தோன்றிற் றென் னுணர்க. உரைத்தானென்பது-ஒருவர் மறுபுட்பத்தாற் றுங்கண் -பிற்தமாற்றுயர்ந்த பொன்னிலிற் றன்மையைப் பிறருமறிந்து பாண் டிகாடற்குக் கட்டளைக்கல்லினுரைத்துக் காட்டல்போற் கருகிருவ ற்பவத்தாற் றுமறுபவித்தறிந்த சிவநந்தப்பேற்றின் றன்மையைப் பக்குவருமறிந்து பயன் கோடற்பொருட்டு நூற்கணுரைத்துக் காட் டுனொன்று குறிப்புதுத்திற்மென் னுணர்க.

என்னெனி லுரையென்பது பொன்னுரையும் பொருளாகக்கோ ளினென்க. உரைத்தான் என்னும்பயனிலை - செயப்படுபொருளினி றதியினியையாது செயப்படுபொருட்குங் கருவிப்பொருட்கு மே றுடனீமேல்வைத்து எப்பத்தினிதுதீயிற்றொடர்ந்து தீன்றதென்னெ

விந் சிவஞானத் தீக்கையுடையரா யுரைத்தாரொப்பதுமன்றித் தமதா சாரியர் திருவடிசான்றாகத் தாங்கண்டவறுபவத்தை விளங்கவுரைத்தா ரொப்பதுங் குறித்தற்கென்க.என்னை.

தாடலைமேல்வைத்து எனவே சான்றாகவைத்து என்பது தானே யமையுமாகலின் - தலைமேல்வைத்து என்பதன் பின்னிற்கக்கடவதாய ஓர்ந்து என்பது செயப்படுபொருளி னிறுத்தியையாய் நின்றதென் னெனின். இந்நூல்கற்றோர்க்குக் கருமங்குறைந்து ஞானமேலிடுத லுண்மைகுறித்தற்கென்க. எங்ஙனமெனின் அவ்வோர்ந்துஎன்பது வினை க்குறையாகலினென்க உள்ளத்தழிவி லபிக்குந்தேனை யன்பொல்லா முண்ண பொழிவிலொடுக்கநூ லோந்துடைத்தான் என்கொண்டு கியாதவொழிவின்கண்ணப்பதாய வாநந்தத்தை யன்பொல்லாமறு பவிக்கும்பொருட்டி வேதாகமமுடிபான் ஞானநெறியையாராய்ந்து ஒழிவிலொடுக்கமென்றோர் நூலையுரைத்தார் எனப்பொருள்கூறுவாரு முளர்-அங்ஙனங்கூறின் ஆசிரியர் பரஞானமுடையாரொப்பது தோற் றுது-அபரஞானமுடையராகப் பொருள்படுமாகலினும் அபரஞான த்தாற்கூறப்பட்டநூல்மிகச்சிறவாமையானு மதுபொருந்தாதென்க.

இந்நூலியற்றற்கேற்ற நற்பொருளுடைமையுஞ் சிறப்புப்பா யிர விலக்கணத்து ளாக்கியோன்பெயரேயென முதலிறுத்தப்பட்ட நிமித்தகாரணச் சிறப்புடைமையும் இச்செய்யுண்முடிபுக் கெழுவா யாந்தலைமை யுடைமையும்பற்றி வள்ளலென முதலிறுத்தியதென்க. இந்நூலாசிரியர்க் காசிரியரிவொப்பது தோன்றற்கு அவ்வள்ளலென் பதன்புடை குருராயனென்பதை நிறுத்தியதென்க. இங்ஙனம் ஆசா ரியரொப்பவர் பிள்ளையாரொப்பது தோன்றற்கு ஞானசம்பந்தனை வைத்தல்வேண்டியமாகலின் அந்தஞானத்தைக்குறிக்கும் பாச்வெற்றி யாய வாதுவென்றவென்பது முன்கூட்டிச் சம்பந்தனை வைதன்பு டைநிறுத்தியதென்க.

இரண்டாமடிக்கட பிள்ளையார் தாங்க னிறுத்தத் தொடங்கி மு ன்னர் அத்தாள்களி னியற்கை யருளென்குறிக்க வள்ளலென்றும் அதன் வடிவ மாநந்தமென்று குறிக்க மலொன்று முறையேவைத்து வள்ளன் மலரித்தாளென நிறுத்தியதென்க. தாங்க ளன்றியும் - பிள்ளை யாரும் அருளியற்கையோயென்பது குறிக்கச் சம்பந்தனைன்னுஞ் சூத்தந்தோற்றியவுடன் வள்ளற்சூத்தந்தோன்ற்நிறுத்தியதென்க. இங்ஙனம் நிறுத்தியவை- சொற்பொருண் முறைநிலை- தாளென்பதற்குந் தலையென்பதற்கு முள்ளசொற்பொருட் சம்பந்த வின்பம்புநிக

டலையென்றும் தலையென்பதற்கும் - மேலென்பதற்கு முள்ள உரிமை
 ஈக்கம் பூற்றித்தலை மேலென்றும் - மேலென்னுமிடப்பொருட்கு வை
 ந்ருழில் சிறந்ததுபற்றி மேல்வைத்து என்றும் வைத்து என்பதற்
 உணர்த்தானென்பதற்கும் இறுதியுமுதலும் மினமாதல்பற்றி வைத்
 ராத்தானென்றும் முறையே நிறுத்தியதென்க. இங்ஙனம் நிறுத்தி
 வ சொல்முறைநிலையும் சொற்பொருண்முறை நிலையுமாம்.

இங்ஙனம் முற்றுமுறைநிலை கூறப்புகின் மிகப்பெருகுமாகவி
 ருவாறுகாட்டினம மற்றையவு மிவைகொண் டெணரீகவென்க. இச்
 ய்யுட்பொருள் ஆசிரியரதருளறிவின் மாட்சிமையை வெளிப்ப
 யானுங் குறிப்பானும் விளங்கவிடுத்தலின் வாகைத் திணையுச்சா
 முல்லைப்பொருளின் பாற்பட்டதென்க. எண்ணசாப்பு முல்லைப்
 ருள் - வால்ரோயுமலையன்ன சாங்கோரீதஞ்சூல்புரைத்தன்றுஎன்
 னி-ன் இச்செய்யுள்தன் னுட் செயப்படுபொருளாயினிற நூற்
 தபத் தன்னுநுந் தன்னுறுப்புக்களானுங் குறிப்பாற்குறித்து நி
 ன்னோக் குடைசெய்யுளென்றுணரீக. அங்ஙனம் குறித்தவை
 பவனமனின்.

இச்செய்யுள் தான் கலிப்பா வஞ்சிப்பா ஆசிரியப்பா வென்னு
 பாவினுஞ் சிறந்தவெண்பாவாகவி னிக்குறிப்பால் இந்நூல் சரி
 நூல் கிரியைநூல் யோகநூல் என்னு முந்நூலினுஞ் சிறந்தநூலா
 லென்று குறித்ததென்க. தான் ஈரசையானுஅட் டிருவகைத் தனைத
 பொருகிசைச் செப்பலோசையான் வந்ததாகவி னிக்குறிப்பா
 நூல் ஆகமமுடிவும் வேதமுடிவும் கூறுமிருவகை நெறியுமொரு
 க நெறியாத்தழிஇக்கொண் டிருந்தமைகுறித்ததென்க.

தான் ஒன்றடுத்தவிரட்டைமுட்பத்தாறெழுத்துக்களைக்கொண்டு
 மவி னிக்குறிப்பா னிந்நூல் பாசமொன்றடுத்த தத்துவமுட்பத்
 றன்று மம்முட்பத்தாறன் றன்மையிவையென்று புருத்தறிதல்வ
 முணரீத்துவதெனக் குறித்ததென்க. தான் நான்கடுத்த முட்பத்
 ரசைகளை யலிசுத்துநிற்ற லினிக்குறிப்பானிந்நூல் அத்தத்துவ மு
 ன்தாறனைபு நியதிகளைதன் முறையை யுணர்த்துவதெனக்குறித்த
 ிக. அஃதேன் முட்புத்தாறன்மேனான் கடுத்ததென்னெனின். ஆன்
 துவத்தின்வன்மைதொன்றற் கோரசையும் விந்தியாதத்துவத்தி
 லிதொன்றற் கோரசையு நாததத்துவத்தின் பெருமைதொன்றற்
 சயுமிருந்தனவென்க. தான் - பதினைந்துசீர்கொள நிறர்வினிக்
 பாணிந்நூல் ஆசாரியத்தன்மை சீடத்தன்மை பதித்தன்மை ப
 ன்மை பாசத்தன்மை உபதேசத்தன்மை பக்குவத்தன்மை யோ
 ர்த்தி கிரியைநிவர்த்தி சரிதைநிவர்த்தி விரத்திவிளக்கற் துறவுத்த

ன்மை யருளவத்தைத்தன்மை வா தனைமாண்டார் தன்மைநிலையியல்பு
என்னுட்ப்பதினைந்தையுஞ்சீர்பெறக்கொண்டதெனக்குறித்ததென்க

தா னெழுவகைத்தனையினி யைந்ததாகலி னிக்குறிப்பானிந்நூல்
ஆன்மதரிசனம் அருட்டரிசனம் பனாதரிசனம் பனாயோகம் பனா
யோகநீக்கம் போதவொழிவு இன்பப்பேறு என்னும் எழுவகைநிலையு
மறிவிப்பதெனக் குறித்ததென்க. தான்-றணிச்சொல்பெற்று நான்கடி
யுடனடந்ததாகலி னிக்குறிப்பானிந்நூல்கூறுமொப்பற்ற ஞானமும்
சுத்தச்சரிதை சுத்தகவிரியை சுத்தயோகம் சுத்தஞானம் என நான்கு
பாதத்தோயி நடப்பதெனக் குறித்ததென்க. தான்-ஒருஉத் தொடை
யொயி முத்தொடையர் னியன்றதாகலி னிக்குறிப்பா னிந்நூல் சுருதி
ஞருசுவானுபவமென்னுமூன்றுமொத்தியன்றதெனக்குறித்ததென்க.

அல்லதூஉம்- இச்செய்யுளடி நேரடியாய் விடுத்த வெழுத்தெ
ல்லையினிகுவாது நின்றவினிக் குறிப்பானிந்நூல் மெய்விட்டினெறித்
தா யவ்விட்டினெறிக்கெல்லையாய ஞானத்தினிகுவாது நின்றதெனினு
மாமென்க. எல்லஎன்னென்ற பத்தெழுத்தென்ப நேரடிக்களவே
யொத்த நாலெழுத்தோற்றலங்கடையே யென்பவென்க. இங்ஙனங்
குறித்தற்கண்றே இச்செய்யுளின் மடியினூற்பெயரை வேறடைகொ
டாது தனிமையி னிறுத்தியதென்க.

இச்செய்யுள் சிறப்புப்பாயிரத்ததாயினப்பாயிரத்திலக்கணமித
னுளிருந்தவா நெங்ஙனமெனின் வள்ளலென்பதனா லாகிரியர்பெய
ரும் குருராயன் வாதுவென்றசம்பந்தன் வள்ளலமலர்த்தாடலைமேல்
வைத்துணர்த்தானென்பதனால் ஞானாசாரியாராகிய பிள்ளையாரருளு
பதேச வழித்தெனவுட் கொளப்பிதலில்வழியும் இந்நூற்றொடர் த
மிழ்த் தொடராகலினித்தமிழ்வழங்குந்லமே யிந்நூல்வழங்குநிலமெ
னக் கருதப்பிதலினெல்லையும் ஒழிவிலொடுக்கநூலெனியதனா னூற்
பெயரும் ஒழிவிலொடுக்கமென அன்மொழித்தொகைப்பெயர் மாநி
தினாயினில்லாது நூலெனவிருத்தமையி னிந்நூலுந் தொகைவிரியு
டையதெனக் கருதப்பிதலின் யாப்பும்உள்ளத் தமிழிலென்பதனாற்
கருதியபொருளும் அன்பொலா முண்ணவென்பதினால் அன்பொலா
முணற் பொருட்டிஃதெயற்றுக்கவன் நுள்ளெழுந்தெனிரிட்டுநின்றதா
கிரியாது பெருங்கருணையெனக் கருதப்பிதலின் கேட்போரும் உவ்
ளத்தமிழிலெடுக்குந் தேனென்பதனாற்பயனும் புலப்படுமாகலி னனை
யிருந்தவா நிங்ஙனமென்க.

இப்பாயிரச்செய்யுள் முற்காலத்தது.

இவ்வுரை - சி - இராமலிங்கபிள்ளையவர்களாற்
செய்யப்பட்டது.

செய்யப்பட்டது - 1797-ம் ஆண்டு.

உ

சிவமயம்.

ஒழிவிலொடுக்கம்

காப்பு

விநாயகர் தோத்திரம்.

நிம்பநிழற்பா - லும்பன்முகத்தார் *

செம்பதுமத்தா - ணம்புகருத்தே *

சுப்பிரமணியர்தோத்திரம்.

ஒழிவிலொடுக்கத் துரைவரறாயேற்குச் *

செழிவிலொழிங்கருணைசேர்க்கு - முழுநின்பப் *

பண்டைவளநாட்டும் பரமகுருப்போரூன் *

மண்டைவளநாட்டிதிருத்தரீள் *

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்
தோத்திரம்.

வள்ளலுரைத்தவழுவிவொழிவில்லொடுக்கத் *

தெள்ளமுரையெல்லாந்தெரிவிக்கு - முள்ளமே *

யெம்பந்தநிக்குமிறைவன்றமிழ்க்காழிச் *

சம்புந்தன்புஞ்சதங்கைத்தாள் *

ஆனைமுகனாமுகனம்பிழைபொன்னம்பலவன் *

ஞானகுருவாணியையுண்ணாமி *

“உள்ளவுரைநாயேற் குறச்செய்யும், என்று பாடமோ
தலமுண்டி.

சுண்டி - இத் தோத்திரச்செய்யுட்கள் உரையாசிரியரால்
இந்நூற்கு உரை இனிது முடிதற்பொருட்டு இயற்றப்பட்ட
டன.

உ

இஃது - காஞ்சீபுரம்.

மாசிலாமணிமுதலியாரவர்களால்

இ ய ந் த ப் ப ட் ட து.

விருத்தம்.

வஞ்சியர்மாமோகமுறமாதவந்தோர்புகழு *

மாதேவனருள்விளங்கிவளருநிதிப்புதைபோல் *

விஞ்சியசம்பந்தனடித்துணையுளங்கொள்வள்ளல் *

விளம்பியருளொழிவிலொயிக்கப்பெயர்கொண்முறையு.*

மஞ்சனம்போற்றிநுப்போரூர்ச்சிதம்பரமாமுனிவ *

ரருளுரையுமிராமலிங்கவருந்தவனுய்த் துதவத் *

நஞ்சமுறுமுலருணர்வானச்சிலியைவித்தான் *

றஞ்சைநகர்க்கண்னையசற்குணபூபதியே *

அதிகாரவட்டவண்ண

அதிகாரம்.

செய்யுள்.

௭
த

க - வேதாகமப்பொதுவினுபதேசம் கூரு.

உ - சத்திநிபாதத்தூத்தமொழிவு உஅ.

ந - இயோகக்கழற்றி கூருய.

ச - கிரியைக்கழற்றி யகூ.

ரு - சரிதைக்கழற்றி யச.

கூ - விரத்திவிளக்கம் கூருய.

எ - துந்வு உரு.

அ - அருளவத்தைத்தன்மை சஉ.

கூ - வாதனைமாண்டார்தன்மை கூ.

உ - நிலையியல்பு கூருய.

ஆ - அதிகாரம் - யக்கு - செய்யுட்கள் - உருரு.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒழிவிலெடுக்கம்

உ னா ப ர ட ம்,

மு த ல தி க ர ம்,
வேதாகமப்

பொதுவிலுபதேசம் x

அசாரிய ர்நாசாரிய ரிலக்கண முதலியவையும்
இந்நூலிற்சூறிய கருத்தெல்லாவற்றையுந் தொகுத்துப்
பொதுவா னுபதேசமாகக் கூறினமையா
னிலவ்திகாரத்திற்குப்
பொதுவிலுபதேச மென்று
பெயராயிற்று.

வெ ண் ப ர.

வேதாகமப்பவரின்களாசநிலை
யாதாரவெற்பிலபிடேகம் - போதத்
திருளிலெழுபாறுவென தொழிவிலின்பக்
கருணைபொழிவானெடுத்தகை.

வேதாகமப் பவரின்களாசநிலை—ஏ-து, வேதாகமங்களினது ப
யிரிக்குத்தினைப் பிரம்போயிங் கைவாரங்கொண்டிவிசி நிறுத்துமோரு
ண்மைநிலை.

ஆதாரவெற்பிலபிடேகம்—எ-து, ஆறுதாரங்களாகிய பொருப்
பரையன் முடியிற் சூட்டுமோர் மகுடம்.

போதத்திருளிலெழுபாறு. எ-து, ஆன்மபோதத்தின் கண்ணதா
வைய வாணவவிருளைக் கிழித்தெழாநின்ற ஞானஞரியல்.

எனதொழிவிலின்பக்கருணைபொழிவானெடுத்தகை—எ-து, என
து போதநாசத்தின்கண்ணே யருளாநந்தத்தைப் பொழியாநின்ற இ
னையா ருயரவெடுத்துச் சூட்டுமோடு மெய்ப்பொருளைக் காட்டிய தி
வீதமானது-என்றவாறு.

அரங்கிண்கண்ணடிக்கிற கூத்தர் பலருக்கு முதல்வனாகிய கூத்தன் வந்து கூத்தைக் கைவாரங்கொண்டு நிறுத்தி யவ்வரங்கின்கண்ணுள்ள குறமன்னியர்கட்கெல்லா முதல்வனாகிய மகாமன்னியனையே புலித்தூ சுட்டிநின்றும்போல வேதாகமங்கள் கூறிய பலசம்பநெறி களைப் பச்சையங்கட்குரிய கடவுளையுங் கடந்துநின்று அக்கடவுள் முதல்கெல்லா முதல்வனையே பிள்ளையார் பர ஞானக்கண்ணினு லுணர்ந்து புலித்தூ சுட்டிநின்றமையால் “வேதாகமப் பவுரிவீசுங் களாச நில்” என்றும்—நிராதாரமாகிய வருளினின்று மீதாநமாகிய மெய்ப் பொருளிற் சுட்டோடு மதிதப்பட்டு நின்றமையால் “ஆதாரவெறீபி லுமிடேகம்” என்றும்—ஆன்மபோதத்தைமறைத்த வாணவநிருணீநீக் கிச் சிவத்தைப்பறிவிக்குந் திருவருளைப்போ லிறைவனைப் பிறரிக்கறிவித்தமையால் “போதத்திருளிலெழுபாது” என்றுங் கூறினார்.

“தேரடிடையசெவியன் விடையெறியோர் தூவெண்மதிசூழக் காயிடைய சுடலைப்பொடிபூசி யெனதுள்ளங்கவரிகளவ, னேமிடைய மலரான் முனநாட்ப்பணிந் தேத்தவருள்செய்த, பிமிடைய பிரமாபுர மேவிய பெம்மானிவனன்றே.

என்னுந் திருக்கடைக்காப்பான்- மெய்ப்பொருளைத்தரிசித்துச் சுட்டிப்புலித்தூ நின்றபோது திருவுள்ளம் மெய்ப்பொருட் கிருபா நோக்கம்வைக்க வக்கிருபாதோக்கத்தின் வழித்தாய்ச்சென்று சிவத்தி லதிதப்பட்டு நின்றானுன்பதும் பிறரிக்கறிவித்தானொன்பதும் “என்னு ள்ளங்கவரிகளவன்” என்பதனாலும் - “பெம்மானிவனன்றே” என்பத னாலுங்காண்க. இத்திருக்கடைக்காப்பு பிள்ளையார் ஞானபோதமுண் டருளியபோது அருளிச்செயப்பட்டது. திருக்கடையாப்பு என்று பாடங் கூறுவாருமுளர்.

பிரளயகலரிக் கறுக்கிரகித்தலும். இது-வேதாகமங்களை முதற் பொருளாகிய யவை யொன்றோடொன் றொவ்வாதுகூறும் பலபேத சமயநெறிகளைக் கூத்தாக்கினார்.

ஆதாரமாறையுமுநின்றுநின்றுநின்றுநின்று- மேருநென்றும்இடை பிங்கலை-யதனைவலம்பருஞ் சூரியசந்திரனென்றும்-யோகிகள்கூறு வராகலின் “ஆதாரவெற்பு” என்றார். முடிசூறினமையால், வெற்பென் னு மஃரிணையை யுயர்திணையாகக்கூறப்பட்டது “கை, என்பதை மூன் றிடத்துங்கூட்டுக.- (கைவாரங்கொள்ளுதல்) கூத்தைநிறுத்தற்பொரு ட்டு ஒகோவென்னு மயிக்குமொழிகூறிக் கரமுயரவெறித்துவீசுதல். “களாசம்” என்பது - பிரம்பு. - பிரம்போடும்வீசுமெனக்கூட்டுக. இத் திருவெண்பா - குருதோத்திரம்.

தன்னிழப்பை யெண்ணகற்றுச் சாதிப்பால் சற்குருவா
மண்ணுபெருஞ்சீய மதயானை - தண்ணடைமேற்
'சொற்பறத்தேதோன்றித் துடிப்பற்றுக்கேவலமாய்
நிற்பதுபோற் பாரா னெனின்.

தன்னிழப்பை யெண்ணகற்றுச் சாதிப்பால் - து- ஒருவன் றறி
போதவொழிவைச் சாதிரங்களைக் கற்றவற்றுட்கூட -வாதே தனது
பேரத்தா னிட்டடைகூடி யெண்ணஞ் சாதித்தடைவான்.

சற்குருவா மண்ணுபெருஞ் சீயமதயானைதன்னடைமேற்சொற்
பறத்தேதோன்றி-எ-து- ஞானசாரியனாகிய 'வருணிலபெற்ற பெரிய
சிங்கம்போல்வான்- சீடனாகிய மதயானையினது மேலாம்பக்குவத்தா
ற் பிரபஞ்சமாகிய சொற்பறத்தின்கட்டோன்றி.

துடிப்பற்றுக்கேவலமாய் நிற்பதுபோல்- எ- து- மதம்பொழி
யாநின்ற யானையினது சொற்பறத்தின்கட் சிங்கந்தோன்ற வதனது
மதகொவித மியாவுங்கெட்டு மருட்கேவலப்பட்டு நின்றப்போலச் சீ
டனாகிய யானையின துட்புறஞ்சீ சீவியாநின்ற போதப்பதைப் பெ
ல்லாமற்று அருட்கேவலமாய் நிற்கும்படி.

பாரானெனின்- எ-து- அப்போதத்திற்கு முட்புறமாகிய கிருபா
நோக்கஞ் செய்யானாயின்-எ-து.

போதவொழிவின்கண் மெய்ப்பொரு விருத்தின் மெய்ப்பொ
ருளைத், தன்னிழப்பு, என்றார்.

மெய்ப்போதத்தாற் பொய்ப்போத மழிவதன்றி இதனை யிதன
லழிக்கத் தொடங்கின் மேன்மேல் வளர்ச்சியா யழிவுகூடாமையில், த
ன்னிருப்பை யெண்ணகற்றுச் சாதிப்பால், என்றார்.

யானையைச் சிங்கங்கொல்வதுபோல ஞானத்தா லஞ்ஞாந்ததைக்
கெடுத்தலிற் "சற்குருவா மண்ணுபெருஞ் சீயம், என்றும் ஞானநு-
ஞாந-ஞேயமாய - விவைகளொன்றுந் தோன்றாது ஆன்மாவப் பாரி
வையாற் சிவத்தி லதீதப்படுதலில், "கேவலமாய் நிற்பதுபோற் பாரா
னெனின், என்றுங்கூறினார்.

"குருவாஞ் சீயம், என்றமையாற் (சீடனாயானை) என்று வரு
விக்கப்பட்டது, "துடிப்பற்றுக் கேவலமாய் நிற்பதுபோல், என்றவ
மையாகக் கூறினமையா லீண்டு மியானையுஞ் சிங்கமும் வருவிக்கப்
பட்டது.

சிங்கம்போல்வான் பாரானாயினென்னஞ் சாதிப்பானெனமுடிக்க,
நடை-பக்குவம்-மேலாய்பக்குவம்- எனமாறு.

சீயம்பாரானெனி னெனமுடிந்தது-இராசசெங்கம் வந்தானென் பதுபோலக் கொள்க.

இத் திருவெண்பாவா லத்திவிர பக்குவர்க்காயினும் ஞாநாசாரி யராவ்நிப் போதநாசங் கூடாதென்று கூறியவாறுகாண்க. (உ)

கூலித்தொழிலாளர் கொண்மிவிற்போர் போன்றகுரு
வேலைப்பகடிகளை மேவாதே - காலம்போற்
பார்த்திருக்கவைத்த பரமகுருவைப்பரவ
வார்த்தையிலைதிண்டா மறம்.

கூலித்தொழிலாளர் கொண்மிவிற்போர் போன்ற குரு-வேலைப்பகடிகளை மேவாதே-எ-து- வேலைசெய்து கூலிவாங்கிக்கொள்ளுங் கூலித்தொழிலாளரையும், ஓர்பொருளைக்கொண்டோர் பொருளைவிற்றும் வணிகரையும்போன்று பிறர்க்குக் கிரியைகளைச்செய்து காட்டியும், உபதேசங்களைக் கூறியும், அவர்கையி லருந்தம் பறிக்குந் தமக்கிய யாத குருவென்னும் பெயர்கொண்ட தொழிற்செய்யும் பகடிக் கூத் தாடிகளை மாணுநீ மெய்க்குருவென் மடையாதே.

காலம்போற் பார்த்திருக்க வைத்த பரமகுருவைப்பரவ வார்த்தையிலைதிண்டாமறம்- எ-து- கதிர்வல்லவருதலாற் - கணம்- நாழிக்கை-நாள் மாதம்-இருது- வருடம்- யுகம்- முதலிய காலங்களு மக்காலங்க டோறுந் தோன்றும் பிரபஞ்சங்களு மதந்தபேதமாய்த்திரியவுந்தனக்கோர் திரிவின்றி யவற்றோயிற் தாககற்றிருந்த காலத்தினுலம்போல மாயையிற்றோற்றிய கருவிகளு மிக்கருவிகளாற் காரியப்பட்ட பிரபஞ்சங்களு மதந்தபேதமாய்த் திரியவுந் தனக்கோர் திரிவின்றி யிவற்றோயிற் தாக்கற்றிருந்த வருளேவடிவாகக் கிருபாதோக்கம்வைத்து மாணுக்களைச் சுட்டற்றிருக்கவைத்த மேலாகியஞாநாசாரியனைத்தோத்திரம்பண்ண வோர் வசனமுமில்லை தியானிக்கவெனின் மனமு மவனைத் தீண்டாது ஆதலின் அக்குருவை யடைதி-எ-து.

கதிர்வல்ல வருதலாற் கணமுதலிய காலபேதங்களும் பிரபஞ்சபேதங்களு நானாய்த் தோற்றினு மவைக டோற்றிற்கும் அது வல்லவருதற்குங் காலத்தினுலம் ஏதுவானுற்போல மாயையிற் கருவிகளும் பிரபஞ்சங்களு நானாவாய்த்தோற்றினு மிவை தொழிற்படுதற்கு மிவை மாயையிற் றோற்றுதற்குந் திருவரு ளேதுவாயிற் றென்பதுங் காண்க.

பரமகுரு- சூக்குமைவாக்குந் தற்போதமுங் கடந்த சிவமென்றவிளக்கவேண்டி. “வார்த்தையிலை தீண்டாமறம், என்றார்.

இத் திருவெண்பாவா லாசாரியனையு மநாசாரியனையு மாணுக்க
கறிவித்தவாறு காண்க. (௧)

குட்டித் திரட்காடி யாரொழுகக் கோண்குதித்துக்
கட்டிப் புதைந்த கதையாகுந் - துட்டமலப்
பித்திலே மூத்தவர்கள் பேய்பிதற்றும் பேதையர்க்குப்
புத்திபோற் காட்டும் பொருள்.

குட்டித்திரட்காடி யாரொழுகக் கோண்குதித்துக் கட்டிப்புதை
கதையாகும்- எ-து - பலகுட்டிகளோடுங் காடியானது நதிவெள்
தோடுஞ்செல்ல வதனது கணக்கணின்ற வோரிடைய தையையா
ணக்கருதி யந்நீர்க்குதித் ததனைப்பற்ற வஃகிவனைப்பற்ற வஃது
பனு மவ்வெள்ளத் தாழ்ந்தனரென் னுலகத்தார் கூறுங்கதைபோல
கும்.

துட்டமலப்பித்திலே மூத்தவர்கள் பேய்பிதற்றும் பேதையர்க்
புத்திபோற்காட்டும்பொருள்- எ - து- கொடிதாகிய மும்மலப்
புத்தியத்தான் முதிர்ந்த வாசாரியரல்லா ரோர்காற்கூறின தோர்கா
றாது பேய்பிடித்தாற்போலும் பிதற்றாநின்றவபக்குவர்க்குபதே
போலங் கூறிய வருத்தம்.

பாளுநமென்பது சிந்தியுமில்லாதா ரபாளுநங்களைக் கற்றுக்
காணி மனைவிமுதலிய குடும்பவெள்ளத்திலாழ்ந்துகிடக்கின்றபே
லர் - டம்பநிமித்தங் கேட்க வவர்க் கருத்த நிமித்த முபதேசிக்க
ந்த புபதேசப்பொருளா லிருவருக்குந் தோடமேலிட்டிப் பிறவிச்
காத்தாழ்வர் ஆதலி னிக்கதையை இப்பொருளுக் குவமையாகக்
கிறார்.

இடையன் காடியை ஆடுன்றுங் காடி யவனை நதிகடத்தும்பு
ரென்றுங் கருதினதுபோல்- வபக்குவனைப் பக்குவனென்று மநா
ரியனை யாசாரியனென்று மிருவருமாறுபாடாய்க் கருதினான்ப
மாம்.

இத்திருவெண்பாவா லநாசாரியனுக்கு மவனிடத்துபதேசங்கே
வபக்குவனுக்குங் குற்றம்வருமென் றறிவித்தவாறு காண்க. (௨)

குருட்டரிப்பருர்க்குங் குபேரனென்றுபேரோ
கருப்பிரத மோதனையோ காட்டி - மருட்டரித்த
வாசானப் போல்வரோ வாறாகக் கப்பறத்தே
பேசா திருத்தவல்லாப் பேர்.

குருட்டரிப்பினுக்குக் குபேரனென்றுபேரோ - கருப்பிராமோ
த்தையோ காட்டும் - எ - து - பிறவியந்தகனைய வரிப்பாளனுக்குங்
குபேரனென்று யெயருண்டுமொலோ - கரும்பினதிரதத்தின் மோத்
டையாட நின்று கூறுமோ - அவைபோலும்.

அருட்டரித்த வாசனைப்போல் வோவாறுறுக்கப்பறத்தே பே
சாதிருத்தவல்லாப்பேர்-எ-து- அருள்வடிவமல்லாதமாயாவடிவங்கொ
ண்டவநாசாரியரானார் - முப்பத்தாறுதத்துவங்களையுந் கடந்துநின்ற
சிவத்தோடும்மாணக்கனை யிரண்டறக் கலப்பித்து மவுநமாய்வக்க அ
ருளே திருமேனியாகக்கொண் டெழுந்தருளியவந்த ஞானசாரியரைப்
போலு மாவாரோ-எ-து.

குருட்டரிப்பினுக்குக் கைப்பரிசமேயன்றிக் கட்பார்வை யின்
மையாற் பொற்பொடியேதோன்று தன்வனமிருப்பவனையுஞ் செல்
வந்தா னளகேசனென்று கூறக்கூடுமோ - வதுபோல் அநாசாரியருக்
குக் கிரியைத்தொழிலின்றி ஞானமேயில்லை. யங்வனமிருப்பவனையுந்
குருவென்று கூறப்படுமோ - என்றும் - மோத்தையாடு கொழுந்தா
டை துன்புதேயன்றிக் கரும்புதினின் வறியாதாகவி னதனதிரதத்தை
யறிந்திங்வன மென்று தனது குட்டிக்குக்காட்டவையுமோ-வதுபோல்
அநாசாரியர் ஆகமங்கன்கூறு மந்திரகலை - தந்திரகலை - உபதேசகலை
ஞள் - உபதேசகலையைவிட ஒருவகைக் கலைகளை யாராய்ந்தவற்று
ட்கூறிய சரிதாதினைச்செய் தவற்றான்வரும் விடயாநந்தாநுபவம்
பெறுவதேயன்றிச் சிவாநந்தாநுபவ மணுவளவேனு மறியார் - அங்
வனமிருப்பப் பிறர்க்கச் சிவாநந்தாநுபவ மெங்வனங் கூறுவார்-என்
றும்இந்த வுமைகளா வறிவித்தவாறு காண்க.

அஃதன்றியும் ஆடோகாட்டும் என்னுமெதிர்மறை ஓகாரம்-அங்
வாட்டைமறுத் தியானையைக் காட்டினின்றதாகலிற் கருப்பந்தோட்ட
த்தைப்போற் சிவாகமம் - அதனுட்புகுதும் ஆடு யானைபோல இதனு
ட்புகுதும் கிரியாகுரு - ஞானகுரு.

ஆடு கரும்பைவிட டிலையைத்தின் றதனதுசுவையைத் தானும
றிந்து தனதுகுட்டிக்குக் காட்டுதல்போலவும் யானை யிலையைவிட்டுக்
கரும்பைத்தின் றதனதுசுவையைத் தானுமறிந்து தனது கன்றுக்குங்
காட்டுதல்போலவும் கிரியாகுரு - மந்திர - தந்திர- கலைகளை யாராய்ந்
தவற்றுட்கூறிய சரிதாதினையதுட்டித் தவற்றான்வரும் விடயாநந்த
த்தைத் தானுமதுபவித்துத் தன்னைப்படைந்தசீடனுக்கு மவ்வுபதேச
ங்கள்ர வவ்வாநந்தத்தை வருவிப்பனென்பதும் - ஞானகுரு - மந்திர,
தந்திர - கலைகளைவிட்டுபதேசகலையை யாராய்ந் ததனுட்கூறியதும்.

நீதித்தைத் தானும்பெற்றுத் தன்னையடைந்த பக்ருவனுக்குமந்த
நாநந்தத்தை வருவிப்பனென்பதுங் காண்க.

(உ-ம்) பிரபுலிங்கலிங்கை “புறம்புகாண்குவன் புல்லிய னீசனைய
ஞாநிய கருமருக்காண்பனா, லெறும்பிகாண்குறி வின்கருங்குபேகொ
ந் செறிந்தவாடினை தின்பனவென்பவே,,

அசகசாந்தரம் என்னுங் கிரந்தசமாதியும் - அது.

குருட்டரிப்பனென்பதைக் “குருட்டரிப்பனார், ஏன்நிழிபிண்க
ன்மையாகக்கூறினார்.

கட்பார்வையின்மைபோல் ஞாநயின்மை - கைப்பரிசு மறிதல்
ந் கிரியைகளைச்செய்தல் - என்பதுங்காண்க.

இத்திருவெண்பாவா லநாசாரிய நிலக்கணமு மாசாரியநிலக்கண
! கூறியவாறுகாண்க. (௭)

தன்னறிவு சாட்சியல்லாந் சாயுச்சியப் பயனைச்
சொன்னபிழை கெட்டேன் றெலைப்போ - முன்னே
நடவாவழி யொருவன் சொல்ல நடந்து
தமிழாநி நொந்தநியா தார்.

தன்னறிவு சாட்சியல்லாந் சாயுச்சியப்பயனைச், சொன்னபிழை
ட்டேன் றெலைப்போ - எ - து - சிவாநுபவ நன்னாயினங்கிற்
ன்பதற்கு மஃதின்றென்பதற்குந் தனக்குத் தன்னறிவுதானேசா
யாபிருக்கவும் பயனைக்குறித்து மயக்கத்தா லந்தவநுபவந் தனக்
கிடுபோற்காட்டிப் பிறர்க்குவிடடையுநெறியான வுபதேசப்பொ
ளக்கூறிய பாவங்களைக்கெட்டேன், எந்தக்கால நீக்கிக்கொள்வோ.

முன்னே - நடவாவழி யொருவன்சொல்ல நடந்து தமிழாநி
நந்தநியாதார் - எ-து - ஆஃதன்நியுந் தாமுன்செல்லாத வோரார்
யப் பின் செல்லுங்கா லல்லு ரடையு நெறியாதென் நந்தெறிக்கட்
ன் முன் நடவாவொருவனைக்கேட்ப வவனதன்கட் சென்றான்போ
று நெறியல்லா நெறிகூற விதுண்மையெனக்கருதி யந்தெறிக்கட்
சென்று முன்னிருந்ததொரும் பின்னடையுமுருமணி நடுவிடைத்தமிழி
யி மதமுடல்வருந்தி யறிந்தவாலர்-எ-து.

ஐயன் - காளி - சந்திதியி லசத்தியங்கூறினார்க்கு பிம்மைக்கண்
ன துன்பம்வருதலிற் றுண்கிவத்தின் சந்திதியி லசத்தியங்கூறியபா
தொலையாதாகலிற் “கெட்டேன் றெலைப்போ,, என்றும் - வாக்கா
கூறியதிந்நு காயத்தார் சென்றடையுமுர்க்கு நெறியியாவொரு

வனெறிகுறக்கேட்டதன்கட்சென் மதனுவருமிட ரதுபலித்திற்த வர் மறத்தானுஞ் சென்றுகூடுதற்கரிய விடடையு நெறியைத் தாமறி யாதிருந்து மறிந்தார்போன்று பிறர்க்குக்கூறார் - ஆகலினிங்ஙனமு வமைகூறினார்.

சென்றலின்கட் (டம்) என்னும்பன்மை “தன்” என்னுமொரு மையாய் வந்தது.

“அல்லால்,, என்பதைமயக்கத்தால்வெனக்கொள்க.

“முன்னே,, என்பதை யிரண்டிடத்துங் கூட்டுக.

“கெட்டேன்,, என்பதிரக்கக் குறிப்பில் கண்வந்த வழக்கச்சொல்

இத்திருவெண்பாவால் சாத்தியனையன்றி சாதகன் ஞானோபேத சம் பன்னுதல் குற்றமென் மறிவித்தவாறுகாண்க.

பொய்ப்போகப்போகப் பொருந்திப் பொருடானுஞ்

சையோக போக தரங்கத்தி - னையும்

பரிபாகங் கண்டு பதையாமற் பாரிக்குங்

குருவே காண் ஞாநக்குரு.

பொய்ப்போகப் போகப்பொருந்தி - எ - று - பொய்யாகிய கருவி கண் முப்பத்தாறு நீங்கநீங்கவே யவைகளைப் பருத்திற்று நீங்கினல் றவந்வு தானென்று தன்னை யருளாலுள்ளபடி கண்டு பின்பு அருட்ட ரிசறம் - பனாதரிசறம் - பனாயோகம் - என்னு மிவற்றை யடைந்து.

பொருடானுஞ் சையோகபோக தரங்கத்தினையும் - பரிபாகங் கண்டு பதையாமற்பாரிக்குங் - குருவேகாண்ஞாநக்குரு - எ-று - மெ ய்ப்பொருடானாகிய வறுபவசத்தியிற் றேன்று மானந்தபோக சமு த்திரத்தலையி லவன்கரைந்துபோருந் தீவிரதாபக்குவ மீதென்றுகண் மிமானுக்கனது போத மணுவளவேனும் பதையாதடங்கக் கிருபா நோக்கம்வைக்கு மாசாரியனே ஞாநாசாரியனாவான்-எ-று.

சீவகாணம் பனாயோகமளவுந் தொடரிதலிற் “பொய்ப்போகப் போக,,வென்றார்.

“சையோகம்,, என்றதனுபவசத்தி அது பனாயோகத்திற்குஞ்சு காதித்திற்கு மிடையே தோன்று மாநந்தப்பேற்றிற்கிடம்.

“போகதரங்கத்து,, என்றமையாற்சமுத்திரம்வருவிக்கப்பட்டது

“தரங்கம்,,ஆநந்தமேலிடல்.

அவ்விடத் தான்மபோதங் டுகடுமாகலின்“ஹையும்,,என்றார்.

அடிதொடங்கி யறுபவமுற்றுங் கூறினமையா லிவ்வறுப,

ஹம் பெறுமவ னதிதீவிர பக்ஞவ னென்பதுங் காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானாசாரியராயினும் பக்ஞவரையறிந்து
போதியாராகி னவராயுமாசாரிய ரலொன்றுங் கூறியவாறுகாண்க (1)

தேனுண் பிமிழுந் திறம்போற் சிவாநந்த
மோநந் துளும்பி மொழிகாலத் - தேநின்று
தோன்றிருப் போலுமொன்றைச் சுட்டாது கேட்பவர்கட்
காந்தவம் வேத மது.

தேனுண்பிமிழுந்திறம்போற்சிவாநந்த, மோநந் துளும்பிமொழி
காலத்தே - எ - து - தேனைநிறையவுண் டதனைமீட்டிங் கக்குந்தன்மை
போலுப்புறா யெங்குநிறைந்து மவுநமாயிருந்த சிவாநந்தவெள்
ளங் காருண்ணியத்தாற்றதும்பி ஞானாசாரிய ருபதேசமொழிகளைக்
கூறுங்காலத்தளவும்.

நின்று - தோன்றிருதுபோலு மொன்றைச்சுட்டீது கேட்பவர்
கட், காந்தவம்வேதமது - எ - து - பணிவிடை செய்துநின்று தோ
ன்றப்பட்ட விருதுகாவம்போலு மதுவிதுவென் றொன்றையுஞ் சுட்
டாது பதைப்பவறிருந் ததனைக்கேட்பவர்களுக்கு மாட்சிமைப்பட்ட
தவமுடிவும் வேதமுடிவு மங்ஙன நின்றுகேட்குங் கேள்வியாம்-எ-று.

ஆசாரியர் மாணுக்கனதுபக்ஞவமறிந்து வலியக்கூறுதலேயன்றி
யவராயு மிவன்வலியக்கேட்க லாகாதாகலின் “மோநந் துளும்பிமொ
ழிகாலத்தே,, என்றும் இருதுவிற்பத்திர புட்பபலாடிகள் தோற்றினு
மவ்விருது விகாரமின்றி யிருந்தாற்போற் கருவிகளோடுங் கூடியிருந்
து மவற்றுட்டாக்கற்றுநின்று கேட்கவேண்டுமாகலின் “இருதுபோ
லுஞ் சுட்டாது கேட்பவர்கள்,, என்றுங் கூறினார்:

மோநந் துளும்பி மொழிகாலத் தென்றமையானும் - ஒன்றைச்
சுட்டாது கேட்பவர்க ளென்றமையானுஞ் - சொல்லாமற்சொன்ன
தென்றுங் ளேளாமற் கேட்டதென்று மாயிற்று.

சுட்டற நிற்கவந்தது தவப்பயனாகலி னதனைத் “தவம்,, என்றும்.
அங்ஙன நின்றுகேட்குமொழியாகலினதனை “வேதம்,, என்றுங் கூறினார்.
அங்ஙனஞ்சொல்லுவுது மிங்ஙனங்கேட்பதுஞ் சாம்பிரதாயம்.
இத்திருவெண்பாவா லாசாரிய ருபதேசங் கூறுமாறு மாணுக்க
னேற்றுக்கொள்ளுமாறு மறிவித்தவாறுகாண்க. (அ)

இருளிற் சுட்ரொண் விந்திராவி யென்ன
வருளைக்கடந்த பரநந்தர் - திருவாக்

கமுதமழையம்பரச்சொன் னன்னிமித்த மாங்கே
மமதையிரா தென்றே மதி.

இருளிற்கூடொன்ன விந்திரவிமென்ன - வருளைக்கடந்த பராநந்
தர்-திருவாக்கு-எ-து-பூதவிருளின்கட்டோற்றும் விளக்குப்போலுந்
சந்திரன்போலுந் சூரியன்போலும் பிரகாசித் தாணவவிருளைநீக்குந்
திருவருளையுண்டந் து சிவாநந்தமயமா யெங்குநிறைந்துள்ள ஞாநா
சாரியரது அழகியவசதம்.

அமுதமழையம்பரச்சொன் னன்னிமித்தமாங்கே- மமதையிரா
தென்றேமதி-எ-து-அமுதமழையோலுமாகாசவாக்குப்போலுநல்
வநிமித்தம்போலுமாமன்றி யதன்கட்சிறிதேனு மகங்காரமுண்டாதர்
தென்றறிதி-எ-து.

அருடோற்றுங்கூன் முவிதமாய்த் தோற்றவானுமொன்றற்கொ
ன் நதிகமாய்ப்பிரகாசிக்கையானும் விளக்காதி முச்சுடனாய் முவமை
யாகக் கூறினார்.

(உ-ம்.) தத்துவப்பிரகாசம் “பெற்றிகரணங்களை யுயிர்ப்போற்
போதம்போதத்தைப், பொருந்திறடத்திடுஞ்செயலாற் போதவுணர்
வுணர்ந்தே, யறிவினதுசெயலோநாமெனவுணர்வுற்றிருப்ப வப்போ
துவிளக்கெனவுமருணன்மதியெனவுந், கறைவிடியுங்காலமெனவொளி
வந்துற்பவிக்கும், என்பதனுணங்காண்க.

நீர்மழை கைமாரிப்பிப் பொழியினு முற்பத்திறாசமுளவாகவி
னம்மழையை யுவமைகூறாமல் ‘அமுதமழை, என்றும் - ஆகாசவாக்
குண்மை யறிவித்தல்போ லுண்மையாகிய சிவத்தை யறிவித்தலின்
‘அம்பரச்சொல், என்றும் - நல்லறிமித்தங்கேட்டோர்க்குத் தாங்கருதி
யபொருள் கைகூடல்போ விதனைக்கேட்டோர்க்குத் தாங்கருதியவிடு
கைகூடுதலின் ‘நன்னிமித்தம், என்றுங்-கூறினார்.

தற்போதத்தாற்குறுஞ் சொற்கட்கெல்லா மமதையிருத்தலின்
,ஆங்கேமமதையிராது,என்றார். (க)

சாயா புருடனைப்பேர லாநந்தமே தழித்த
மாயா வயிரிமந மாண்ட - நேயவுரை
யாவேசர் வீர ரரசர் மடலாளர்
சாவா னந்தர்க்குச் சரி.

சாயாபுருடனைப்போலாநந்தமேதழித்த, மாயாவயிரிமனமா
ட - நேயவுரை - எ - து - வடிவமின்றிய வாகாயத்தில் வடிவம்இ

பொதுவினாபதேசம்.

றடித்த சாயாபுருடனைப்போல் வடிவழின்றுிய பேரானந்தந்தானே
காருண்ணியத்தால் வடிவம்போற்காட்டி பெழுந்தருளியந்த (மாயை
க்கோர்வியிரியரான) ஞானசாரியரது மனோதீதமான கிருபாவசனம்.

ஆவேசர் வீரரசர் மடலாளர், சாவானந்தர்க்குச்சரி - எ - து - ஆ
வேசமேறினார் மாவீரராயினார் ஒருகுடைக்கீழாரு மரசர் மடலெடு
த்தவர் தாஞ்சாவ தின்பமாய்க்கருதினார் ஆகிய விவர்களது மொழிக
ட்குச்சரியாம் - எ - து.

ஆவேசமேறினார் - தற்செயலின்றிக் கூறுதல்போல முக்கரணங்
களைபுந் தமதிடத்தடக்கிக்கொண் டருளாய்நின்ற கூறினமையானும்
மாவீரராயினார் - எதிர்ந்தாணைக்கொல்வதே கருத்தாகக்கூறுதல்போ
லறிவுக் கெதிரீடாய்த் தோன்றுவனவெல்லா மதனூட்கொல்வதே கருத்
தாகக்கூறுதலானும் - ஓர்குடைக்கீழாருமரசர் - கூறியமொழிப்படி
யிம்மைப்பயனாகுதல்போ லிவர்கூறியமொழிப்படி மறுமைப்பய
னாகுதலானும் - மடலாளர் - மற்றென்றையுங்கூறுது தீர்ந்தச்சியமா
தியேபுகழ்ந்து கூறுதல்போலச் சரிதாதினைக்கூறுது தமது ஞா
னந்தந்தையே புகழ்ந்துகூறுதலானும் - சாவானந்தர் - தாஞ்சாவதே
யின்பமாகக் கூறுதல்போலத் தற்போதவொழிவையே யின்பமாகக்
கூறுதலானும் - ஆவேசமேறினார்முதலிய வைவர்மொழியையு முவ
மையாகக்கூறினார்.

அவரது மொழிக் குவமை கூறினமையா விவரதுமொழி வருவி
க்கப்பட்டது.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் ஞானசாரியரது திருவாக்குச்
சிறப்புக்கூறியவாறுகாண்க. (ய)

சத்திய நிர்வாணத்தாற் றற்போதத் தாக்கறுத்து
வைத்து வழிகாட்டு மறைப்புலவன் - சுத்தன்
றமிழ்க் குரிசற் சீகாழிச் சம்பந்தனென்பா
னெமக்கீருளிச் செய்த திது.

சத்தியநிர்வாணத்தாற்றற்போதத்தாக்கறுத்து, வைத்துவழிகாட்
டும் - எ - து - சத்தியநிர்வாணத் தீக்கையா லெனதுபோதத்தை யொ
ன்றேமும் பற்றொழித்துச் சிவத்தோ டிரண்டறக் கலக்கவைத் தெ
ன்பால் வந்தடைந்தோர்க்கு மெனதுள்ளேதாமே நிறைந்திருந்து
முத்திநெறியை யறிவிக்கும்.

மறைப்புலவன் - சுத்தன் - றமிழ்க்குரிசற் சீகாழிச்சம்பந்தனை
ன்புனெமக்கருளிச்செய்ததிது - எ - து - வேதங்களுடையல்லா மோ

தாமஸ்ஸுந் த ஞானப்புவர் - மும்மலங்கையுந் கடந்துநின்ற ின்
மலர் - தமிழின் திலக்துணமெல்லா மளவிட்டநிந்த தமிழ்வேந்தர் - சி
காழியென்னுந் திருப்பதியி லெழுந்தருளியிருந்த திருஞானசம்பந்த
பிள்ளையாரொய் நியாவரும்புகழாநின்ற சுவாமிகள் - எம்போல்வார்
விடைந் துய்யுநிமித்த மருளிச்செய்த திருநாளைருத்தம்-எ-று.

இந்நூல் பிறர்க்குபகாரமாகக் கூறினமையால் 'வழிகாட்டும், எ
ன்பது பிறர்க்கெனக்கொள்க.

“மறைப்புலவன், ‘தமிழ்க்குரிசி, என்றமையா லுபயசலைகளை
பு முடையானென்றிக.

இத்திருவெண்பாவாணான்மரபு கூறியவாறுகாண்க. (மக)

தாக்கற்ற பூரணத்திற் சந்தற்ற தம்மைமல
நீக்குந் துயரகல நேசித்தோர் - பாரீக்கும்
வழிபலநாம் பைமறித்த வாறுநீ மாளா
வொழிவி லொடுக்க முடாப்போம்.

தாக்கற்றபூரணத்திற்சந்தற்றதம்மைமல, நீக்குந் துயரகலநேசித்
தோர் - எ - து - எல்லாவற்றொழிந் கூடிநின்று மவ்வக ளொன்றோடுந்
தாக்கற்றிருந்த பரிபூரண சிவத்தோடு ஆணவ நீங்கியவிடத்திரண்டறக்
கலந்து விளங்காநின்ற தம்மை யந்தவைக்கியத்தைத் தெரியவொட்
டாது மறைத் திரண்டிபடுக்குமவ்வாணவமலத்துன்ப மகன்றேக வக்
புகொண்டோர்.

பாரீக்கும் - வழிபலநாம்பைமறித்தவாறுநீ, மாளாவொழிவ்
லொடுக்கமுடாப்போம் - எ - து - ஆராய்ந்தறியுஞ் சாத்திரநெறிகளிட
ற்பலவுளவா மவைபோலும் மறைத்துக்கூறுது நாம்பையைவிளித்
தனுளிருந்த பொருள்தென்று காட்டுமாறு மாணுக்கனே யொழியா
னியறுதியென வொழியுமிடத் தொழிந்குநெறியைக்கூறுவாம்-எ-று.

ஆன்மாவிற்குச் சிவத்தோடைக்கிய மலமறைப்பிற் றெரியா
ருத்தலின் “நீக்குந் துயரகலநேசித்தோர், என்றார்.

“பாரீக்கும்வழிபல, என்றது பேதம் அபேதம் பேதாபேதக்
ளாய்க் கூறுநெறிகள்.

அதுபவ ரகசிய மெல்லாமறையாமற் கூறினமையாற் ‘பைம
த்தவாறு, என்றார்.

ஆன்மா கெடா ததனது டோதந்நுகுமெதலின் ‘மாளாவொழிவ்
என்றார்.

அவ்விடஞ் சுகாதீதம் - அதனுளொடுந் நெய் மிதனுட்கூறின
மைபால் ஒழிவிலொடுக்கமுரைப்போம், என்றார்.

இத்திருவெண்பாவா னுற்பயன் கூறியவாறுகாண்க. (௨௨)

சுருதிசுரு வாக்குச் சுவாநுபவ மூன்றுஞ்
சரியொத்த போதமுனைச் சார்வைத் - தெரிய
வுரைத்ததூற் பேர்கே னொழிவிலொடுக்கம்
விரித்ததூற் கெல்லாம் விதை.

சுருதிசுரு வாக்குச் சுவாநுபவ மூன்றுஞ், சரியொத்த போத
முனைச்சார்வை - எ - து - ஞானசாரிய ரருளிச்செய்த வுபதேசமொ
ழிகுரு மிம்மொழிகண்மே லையம்பிறவா திவற்றைத் தெளிவிக்கும்.
வேதாகமங்களு மிவ்விருவகைமொழிகளி னருத்தப்படியே தம்முட்
டோன்றுஞ் சுவாநுபவமுமர்கிய மூவகையுஞ் சரியொத்தவிடத்திற்
ரேன்றும் போதவாகிய பதியையு மவற்றா னிப்பதியையறியும் பசு
வையு மிப்பதியைப் பசுவிற் கூறியவொட்டாது மறைத்து தின்ற பா
சத்தையும்.

தெரிய - வுரைத்ததூற்பேர்கேனொழிவிலொடுக்கம், விரித்ததூற்
கெல்லாம்விதை - எ - து - உள்வபடி விளங்கக்கூறிய விந்துற்பெயரை
மாணக்கனே நீகேட்டி ஒழிவிலொடுக்கம் என்பதாம் - இம்முப்பொரு
ளையும் பற்பலவாய்விரித்துக் கூறிய தூல்கட்கெல்லா மிஃதோர்வித்
தாம்-எ-து.

சுருமொழியே யமையுமெனினுந் தீவிரதர பக்குவமின்றிய ம
ற்றைய மூவர்க்கு மதன்மே லையம்பிறக்குமாகவின் சுருதிவேண்டிற்று
சுருவுஞ் சுருதியுமுண்டாய் சுவாநுபவமின்றியினது பாஞானமன்
து - ஆகவி னிம்மூன்றுஞ் “சரியொத்தபோதம்,” என்றார்.

இக்குறிப்பா விந்துலுயிம்மூன்று மொத்துக் கூறிய தென்பதாயிற்று.

முப்பொருளின திலக்கண விரிவையெல்லாஞ் சுருக்கித்தம்போ
தவொழிவிற் குபாயமே விரித்துக் கூறலானும் - போதவொழிவி லி
யாவுமொடுக்கிப் போதவிரிவினியாவும் விரித்தலானு மிதனை ‘விரித்த
தூற்கெல்லாம் விதை, என்றார்.

இத்திருவெண்பாவா னுற்பெயர் கூறியவாறுகாண்க. (௨௩)

தந்திரகலை மந்திரகலை சார்புமுந்தச் சாற்றமுது

மந்திரசரி தத்தி மார்க்கமிது - முந்ததைத்

தபதி விரத்தியனைச் சார்பழியச் சாற்று
முபதேச மென்றே யுணர்.

தந்திரகலை மந்திரகலை சார்பழுந்தச் சாற்றுமது - மந்திரசரிநாதி
மாரீக்கம் - ஏ - து - குண்ட மண்டல வேதிகாதிக்கோற்றுத்தந்திரகலை
களுங் - கிரியைகட் குரியவாகிய மந்திரங்களைக்கூறு மந்திரகலைகளும்
ஆஸ்மாலை மேன்மேலு மலச்சார்போ டழுந்தக்கூறு மக்கலைகள்
மந்திர தந்திர கிரியாபாவனைகளாற்செய்யுஞ் சரிதை கிரியர யோக
நெறிகளாகும்.

இது முந்தைத் - தபதிவிரத்தியனைச் சார்பழியச்சாற்று முபதே
சமென்றே யுணர் - ஏ - து-இந்நூல் முற்பவங்களி னிட் காமியத்தவம்
புண்ணின் தபோதனர்க்கு மந்தவத்தா னுட்பற் றறுதியுடையோர்க்கு
மலச்சார்பதும்படி கூறு ஞானோபதேசமென்று நீயறிதி-எ-று.

அக்கலைகளாற்போதவிநியென்றி யொழிவிண்மையாற் 'சார்ப
முந்தச் சாற்றும், என்றார்.

இது 'தபதிவிரத்தியனைச் சார்பழியச்சாற்றும், எய்ற்றமையால்
மஹையரிக் காகாதென்பதாயிற்று

இத்திருவெண்பாவா லிந்நூ லுபதேசகலையென் றறிவித்தவாறு
காண்க.

உடற்குயிர்போற் கட்கிமைபோ லுசிநூ லொத்து
விடிந்புலிதீ பாம்பினில்வீழ் வாரிக்காஞ் - சுடச்சுடினும்
வாழைக்கா காவேதி மட்கலத்துக் காகாவா
றேழைக் காகாத திது.

உடற்குயிர்போற் கட்கிமைபோ லுசிநூ லொத்துவிடிந் புலிதீ
பாம்பினில் வீழ்வாரிக்காம்-எ-து-உடம்பை யுயி ரபிமானித்தல்பா
லுங் கண்ண யிமையானது காத்தல்போலு முசி சென்றவிடந்தோ
றுஞ் சாடு பின்சேறல்போலு ஞானசாரியரைப் பிரியாது நின்றவர்
திருமேலியை யபிமானித்தும் பாதுகாத்து மவர் திருவுள்ளக்குறிப்
பின்படியே சென்றும் வழிபட்டு அவர்பார்த்துப் புலி-தீ-பாம்புாதி
களிற் செலுத்தினும் பின்னிடையா தவைமேல் விழு மதிபக்குவரிக்
கே யிந்நூல் கொடுக்கலாகும்.

சுடச்சுடினும்-வாழைக்காகாவேதி மட்கலத்துக் காகாவாறேழை
க்காகாததிது-எ-து-மிகுந்த வக்கினியாற் சுடினும் வாழைத்தண்டைச்
சுடக்கடாத வாறுபோலும் பரிசனவேதி மட்கலத்திற் பரிசுத்தப்

பொலிநுக்கக்கடாதவாறுபோலும்-அந்நனமாசாரியரை வழிபடமாட்டாத வபக்குவரீக் கிந்தூல்கொடுப்பினு மறுபவஞ்சித்தியாது-எ-று.

உயிரானது உடம்பைத் தானு யபிமானித்துத் துன்பந் துடைத்த லொப்பனைசெய்தல் முதலிய வுபசாரங்களை யதற்குச் செய்வது போலு மவர் திருமேனியைத் தந்தேகமா யபிமானித்துச் செய்ய வேண்டு முபசாரமெல்லாங் செய்யவேண்டுமாவென 'உடற்குயிரி போல, எஃதும் - இமையானது கண்ணைவிட்டி நீங்காதிருந் ததன்கட் றீரும் பாதிவந்து சாரீவதற்கு முன்னேறின்று பாதுகாத்தல்போலு மிரவும் பகலும் விட்டி நீங்காதிருந்தவரைத் துட்டமிருகமுதலிய வந் து சாரீவதற்கு முன்னேறின்று பாதுகாக்கவேண்டும் - ஆகலிற் 'கட்கி னைப்போல, எஃதும் கூறினார்.

அதிபக்குவர் தேகாபிமானம்விட்ட டவரை மெய்ப்பொருளாகக் கருதினவராகலிற் புலியாதிகண்மேற் செலுத்தினும் வீழ்வா டென்ப தாயிற்று.

அக்கினிக்கும் பரிசன லெதிக்கும் விறகைச் சூழ்தற்கும் உலோக ங்களைப் பொன்னுக்குதற்கும், கூடுமேயன்றி வண்டைத்தண்டையு மட்டிலுத்தையு மங்ஙனஞ் செய்யக்கூடா ததுபோ லிந்தூலாற் பக்குவரீக் கு ஞானம் விளங்குமேயன்றி யபக்குவரீக்கு விளங்காதென்ப தறிக.

இத்திருவெண்பாவா லிந்தூற் கதிகாரிகளி னிலக்கணமறிவித்த வாறு காண்க.

(௨௫)

ஆலிங் கனத்திலே யைந்தினையும் பாடுவோன்
மாஸிப்ப வாரி மறிதிரைபோற் - காலப்பூக்
கிண்கிணிவாய்ச் செய்ததுபோற் கிண்ணரிப்பாட்டில்லாசந்
கொண்டவர்போற் கண்டவரீக் காகும்.

ஆலிங்கனத்திலே யைந்தினையும் பாடுவோன் - மாஸிப்பவாரிமறி திரைபோல் - ஈ - து - மாதர் கூட்டரவிற்செய்யுமைவகையா லிங்ங னத்தான் வருமின்ப மைத்தினையு மறுபவித் தறிற் தொருவன் கூறிய பாட்டினைப் பாடுமொர்விடனுக் கக்கவி யருத்தத்தா னவ்வின்பம் பெ ருந்துபோன் துளத்தினிக ணம்மயக்க வின்பவாரியெழுந் தலை மறிவ து போலும்.

காலப்பூக் - கிண்கிணிவாய்ச் செய்ததுபோல்-எ-து-உதயகாலத் துத் தாமரை யரும்பு கிண்கிணிவாய்ச் செய் தலரிந்தாற்போலும்.

கிண்ணரிப்பாட்டில்லாசந் கொண்டவர்போற் கண்டவரீக்காகும் - எ - து - மற்ருன்றினையுந் கேள் தொருவன் பாடுந் கிண்ணரிப்பாட்

டோசையை யெய்வுவாசமா யுட்கொண்டவர்போலு மிந்நூல்க்கே
ட்டிநிற் தோர்க்கே ஞானாதந்த முளதாம்-எ-று.

ஐந்தினையும் பாபுவோனுக் கதனைப் பாநிந்தோறு மவ்வின்பம்பெ
ற்றான் போன் றுளத்தின்ப மேன்மேலெழுதலின் 'மறிதிகா, என்ருர்.

அவனைப்போ லிந்நூற் கேட்டுந் தோறு மிவர்க்குஞ் சிவாதந்தம்
பெற்றார்போன் றுள்ளத்தின் மேன்மேற் சந்தோடந்தோன்ற வேண்
டுமாகலின் 'மாலின்பவாரி மறிதிகாபோல், என்றும் - முகமலர்ச்சி
தோன்றவேண்டிமாகலின் 'காலப்பூக் கிண்கிணிவாய்ச் செய்ததுபோ
ல், என்றும் - மற்றொன்றையுங் கேளாதிதனையே கேட்கவேண்டிமாக
லின் 'கின்னரிப்பாட்டில்லாசங் கொண்டவர்போல், என்று மிங்ஙன
முவமைகூறினார்.

ஆலிங்கனம்-பரிசுபேதத்தாற் றுகமுமைந்து பேதப்பட்டதென
க், கொள்க.

அஃதைந்தென்பது - 'ஆலிங்கனமைந்து மிதழ்பானம் பதினொ
ன்றும், என்னுங் காமநூலிற்காண்க.

இத்திருவெண்பாவா லிந்நூல்கேட்டு மிலக்கணங்கூறியவாறுகாண்க.)

வணங்கா வுரைக்கு வணக்கமில் தீங்கை

வணங்கிவாழ்த் தென்னில் வளமியா - வணங்கினு

மெல்லார்க்கு நன்றா யிருப்பதில் யாதொன்று

மெல்லார்க்கும் பொல்லா தில்.

வணங்காவுரைக்கு வணக்கமில் தீங்கை-வணங்கிவாழ்த் தென்னில்
வளமியா-எ-து-போதமடங்காதே மறப்பாற்கூறு நூலுக்கடக்கமே
யில்லை - தீமைகளைச் செறித்தோர் நூலாக்கி யதற்கடக்கங்கூறியிதனை
யிசுநாது புகழுங்கோளெனி னதனான்வருநன்மையா தொன்றுமில்லை.

வணங்கினு - மெல்லார்க்குநன்றாயிருப்பதில் யாதொன்று - மெ
ல்லார்க்கும் பொல்லா தில்-எ-து-நன்மைகளைச்செறித்தோர் நூலா
க்கி யதற்கடக்கங்கூறினும் மியாவர்க்கு நன்றாயிருப்பதில்லை யிவைகள்
ன்றி மற்றியாதோர் நூலாயினு மியாவர்க்கும் பொல்லாங்காயிருப்ப
துமில்லை-எ-று.

அடங்காவுரையெனவே யவ னடக்கங்கூறினு மடக்கமன்றென்ப
தாயிற்று.

தீங்கினைச்செய் தடக்கங்கூறிப் புகழ்ச் சொன்னமையால் வருந
ன்மையொன்று மின்றாயிற்று.

நன்மைகளியாவுஞ் செறித்தடக்கங்கூறினும் பொறுமை முதலி
யவற்றாற் சிலரா லிசுழப்பிடுதலின் 'எல்லார்க்கு நன்றாயிருப்பதில்,

என்றும் - பயனின்றாய்க்கூறு மியாதோர் தூராயினுஞ் சில ரங்கீகரித்தலின் 'எல்லார்க்கும் பொல்லாதிலை, என்றுங் கூறினார்.

திமைநீமைகளைமுற்கூறினமையால் "யாதொன்றும்,, என்பதிலைகட்டுப் பொதுவாயிருந்த வுலகக்கதைகளைக் கூறுதூலெனக்கொண்க

“உணர், என்பதுநீ “தீங்கு,, என்பதும் - பெயர்.

“தீங்கு,, என்றமையால் நன்மையென்று வருவிக்கப்பட்டது.

“வணக்கம்,, அடக்கம்.

“வளமியா,, வென்ப திகரக்குறுக்க மாதலிற் றனைத்தீடாதென்ப, துகாண்க.

இத்திருவெண்பாவால் (இவைக ளிங்ஙனமிருப்ப யாமெங்ஙன மவையடக்கங் கூறுமாறென்று) குறிப்பா னவையடக்கங் கூறியவாறு காண்க.

(௩௭)

அறைந்த பறைகுழற்கு மாடினர்க்கு மேற்க்
மறந்தழுவார் வாய்பாட்டி வாரா - திறங்கேளீர்
கூடக் கணாவதலாற் கூறிற் பயனில்லாப்
பாடற்கார் பார்ப்பார் பயன்.

அறைந்தபறைகுழற்குமாடினர்க்குமேற்க், மறந்தழுவார்வாய்பாட்டிவாரா - எ - து - கர்த்தா னறையப்பட்ட மத்தளத்தொனாக்கு மித்தொனிக் கேற்பலுதுங் குழலோசைக்கு மிதுகட்கேற்ப நடனமிடுவோர்க்கு மேற்பத் தம்மை மறந்தழு மகளீர் தவ்வழுகையாகிய வாய்ப்பாட்டொத்து வாரா ததுபோலுமிந்நூறற்போதமிழத் துதின்கூறியதாகலி னெழுத்துமுதலியவைந்திலக்கணங்களோடொத்துவாராது.

அஃதங்ஙனமாயினு மதன்கட் கூடியபொருட்டா னன்குளவோ வெனின்.

திறங்கேளீர் - கூடக்கணாவதலாற் கூறிற்பயனில்லாப், பாடற்கார்பார்ப்பார்பயன் - எ - து - இந்நூலின்பொருட் டிறமையைய நீர் கேட்பிராக வஃதெங்ஙனமெனி னிப்பொருளைக்கேட்போ ரிப்பொருளோயிங்கூடத் தாமுங்கரைந்து போவதேயன்றிச் சொல்லுமிடத் துத் தாமுந் தமக்குவரு மிம்மை மறுமைப்பயன்களுமில்லாத பாடற்கியாவ ரகுத்தம்பார்ப்பார்-எ-று.

தாளமு மோசையுஞ் சரியொத்த நடனத்திற்குத் துன்பமேலிடலாற் றம்மைமறந் திதன்மயமாயிருந்த ழுவாரமுமோசையவற்றோ டொவ்வாததுபோ லின்பமேலிடலாற் றம்மைமறந் திதன்மயமா யி

ருந்துகூறிய விப்பாய். விலக்கணத்தோ டொவ்வாதென்பது சூறிப் பானறியும்படி கூறினார்.

இதன தருத்தம் போதவொழிவுஞ் சிவாநந்தப் பேறுமாகலினு மிதணக்கேட்ட வறிபக்குவரக்கணமே போதமறிந் தாநந்தமயமா வராகலினுங் 'கூடக்கரைவது, என்றும்- பயன்பெறும் போதமொழிவ தனாற் 'பயனில்லாப்பாடல், என்றும்-கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவாற் சத்தத்திற்ருப் பஞ்சவதிகார வழுவுண்டா யினு மருத்தம் எல்லாநூல்களின் தருத்தங்கட்கு முடிவென்று கூறிய வாறுகாண்க.

போத வொழிவையுரை போய்த்திண்டா பூதலத்தோர்
பாதமனங் கண்போலப் பற்றுமோ - நீதெளியிற்
கண்ணாடியிற் கடலைக் கைவசமாய்க் காட்டுதல்போற்
கண்ணாசி சங்கையையப்போற் காண்.

போதவொழிவை யுரைபோய்த் திண்டாபூதலத்தோர் - பாதமனங் கண்போலப்பற்றுமோ - எ - னு - ஆன்மபோத வொழிவிற்றானாயிரு த்துள்ள சிவத்தை வேதாகம சாந்திரங்களை ளளவிட்டறியக்கூடாது- அஃதன்மிக் காலானதந்து சென்று மனத்தானினைந் தும் கண்ணாற்பா ரீத்து மிப்பூதலத்தோரோரோர்பொருளை யறிந்து பிடிப்பதுபோ ற்கருவிகளாலு மதனையறிந்து பிடிக்கக்கூடாது- ஆகவினங்ஙனம்றிந் துபற்றுவதன்றி.

நீதெளியிற் - கண்ணாடியிற் கடலைக் கைவசமாக்காட்டுதல்போற் - கண்ணாசிசங்கையையப்போற்காண் - எ - னு - நீயச்சிவத்தை யறியுமி டத்துச் சிறிதாகிய கண்ணாடியிற் பெரிதாகிய கடலை மகவுக்குப் பிரதீ ழியக்கமாகக் காட்டுமாறுபேர்தும் - ஓர்நாரியோர்புருடனுக்குக் கட்டைசையாற் கலவிக்கிடங்காட்டு மாறுபோலும் யாமதனை யறிவிக்குங் குறிப்பானீ யறிதி-எ.று.

போதவொழிவை யப்போதத்தா னறியுங் கலைகளானுங் கருவிக ளானு மறியக்கூடாதாகலின் 'உரைபோய்த்திண்டா, வென்றும்-போத மனங்கண்போலப்பற்றுமோ, வென்றும்-கூறினார்.

பரிபூரண சிவத்தி னிலக்கணமெல்லா நன்றாய் விளங்கும்படி வேதாகமமுடிவிற்கூறிய சிவவுபதேசமொழிகளை யெடுத்தித் திந்துவறிற் கூறுதலிற் 'கண்ணாடியிற் கடலைக் கைவசமாக்காட்டுதல்போல், என்றும் பூரணநோக்கம் - மௌநமுத்திரை - முதலியகுறிப்பா ன்சிவத்தினை

யடைதற் குபாயமறிவித்தலாற் 'கண்ணாசிவையைப்போல், என்றுங் கூறினார்.

ஆணக்கைபோலபினவத்துவிதா னந்தமா
மோனத்தை வாக்குமன முட்டிமோ - ஞானத்தாற்
காக்கை யிருந்தமனை கைமேற் பிறையென்ற
வார்கருதி வீசிவ மாவை.

ஆணக்கைபோலபினவத்துவிதானந்தமா - மோனத்தை வாக்கு
மனமுட்டிமோ - எ-து - பரிசமறியுங்கையுங்கந்தமறியுநாசியுமொன்று
யிருக்கின்ற யானையினது துங்கைபோன்று பின்னமின்றிச் சிவமு
மாண்மாவு மிரண்டறிநிறுத்த வத்துவிதமாகிய மோனனத்தத்தை வா
க்காற் கூறுங்கலைஞ முகுபாவனைகளுந் தீண்டிமோ.

ஞானத்தாற் - காக்கையிருந்தமனை கைமேற்பிறையென்றலாற்
கருதினீர் சிவமாவை - எ-து - ஓர்மனையையும் பிறையையு மொருவனுக்
கொருவ னறிவிக்குங்காற் காக்கையிருந்த மனையென்றுங் கைவிரை
மேற் பிறையென்று மிங்ஙன மறிவித்தலா னவனறிவதுபோலுமியா
ஞ்சிவத்தைக் குறிப்பா னறிவிக்கு முபதேசங்களை ஞானத்தாற் கூர்ந்
து விசாரித்தறிதியெனினீயு மச்சிவமாவை-எ-து.

'கைநாசி யென்றிரண்டுபா யிரண்டு விடயங்களையும் வேறு
பிரித் தறிவதாயிருந்தும் பிரிபடாததுவே யிதுவா யிதுவே யதுவாயி
ருப்பதுபோலச் சிவமென்று மாண்மாவென்று மிரண்டுபொருளா
யிரண்டுஞானங்களும் வேறாயிருந்து மயிக்கத்துப் பிரிபடாததுவே
யிதுவா யிதுவேயதுவா யிருத்தலின் 'ஆணக்கைபோலபினவத்துவி
தம், என்றுர்.

மனைகள் பலவற்றையுங்கூடத் துசென்று காக்கையிருந்தமனையை
நீயடைதியென் றொருவனறிவிக்க வறிதல்போற் கருவிகள் பலவற்றை
யுங் கடந்துசென்று நாதத்தத்துவத்தின் முடிவினின்ற சைதன்னியம்
நீயென்றறிவிக்க வறிதலால் 'காக்கையிருந்தமனை, என்றும்-ஒருவனுக்
கொருவன் பிறையை யறிவிக்குங்கால் விரண்மேற் பிறையென்று சுட்
டிக்காட்டியறிவிக்க வவ் விரனேனோநோக்கி யப்பிறையைத்தரிசித்தல்
போல நாதாந்தத்தின் முடிவினின்ற நீ திருவருளை முன்னிட்டிக்கொ
ண்டு சிவத்தைத் தரிசிக்கவேண்டுமென் றறிவிக்க வம்முறையெசென்
று சிவத்தைத்தரிசித்தலாற் 'கைமேற்பிறை, என்றுங் கூறினார்.

கண்போலும் ஆண்மா - விசல்போலுந் திருவருள் - பிறைபோ
லுஞ்சிவம் எனக்கொள்க.

இவை யிரண்டுதிருவெண்பாவானு மெய்ப்பொருளை யறிவித்த
ந் குபாயக்கூறியவாறுகாண்க. (உல)

முலையுண்ணி நீருண்ணு மோட்டெருமை மூடர்
சலமின்மிச் சந்துரைப்பார் தரிக்கர் - பலதாரா
வட்டிலே போலுமவர் மாயோக வாசகத்தைக்
கிட்டி னரகங் கிடர்.

முலையுண்ணி நீருண்ணு மோட்டெருமை மூடர் - சலமின்மிச்
சந்துரைப்பார் தரிக்கர் - எ - னு - பகவினது விம்மிச்சுரந்த முலையிற்
கடித்த வுண்ணிபோலுந் தடாகத்தினீரருந்து முதிர்ந்த வெருமை
போலு மறிவேதுமின்றியமூடர்போலு நீரின்மிச்சந்தமுரைப்பார்
போலு மாவார்தருக்கராயினர்.

பலதாரா - வட்டிலேபோலுமவர் மாயோகவாசகத்தைக்-கிட்டி
னரகங்கிடர் - ச - னு - பஹுளை வட்டிலைப்போலும் பலபடக்கூறுநி
ன்ற வவரது - மாயைக்கூட்டரவாசிய மொழிகளைக்கேட்பினு நிறய
மென்றறிவர்-எ-னு.

முலையுண்ணி பாலுண்ணவறியா துதிரமருந்தல்போ னாலாற்
சிவானந்தப்பேறடையா கிம்மைப்பயன்கோடலான் முலையுண்ணி,
என்றும் - தடாகத்திற் றன்றாகந்தீர்க்கு நீரருந்தாததனுள்வீழ்ந் துசே
ராக்கிச்செல்லு மெருமைபோல் ஞானிகள்பாற் செல்லினு மவர்கூ
றும் ஞானமொழிகளைக் கொள்ளாது தருக்கமாடியவர் சித்தத்தைக்
கலக்கிச் சேறலான் 'எருமை, என்றும் - மூடர் யாவோது நன்றாகுநி
னுந்தான் பிடித்தபிடி விடாது நின்றல்போற் நீராயினுந் தருக்கவலி
யாற் றும்பிடித்தபிடியை முற்றுஞ்சாதித்தலின் 'மூடர், என்றும்-சல
மின்மிச் சந்துரைப்போர்க்குக்கைவருத்தமேயன்றிப் பயனின்றவது
போ லிவர்பலரோயிற் தருக்கமாடலான் வாய்வருத்தமேயன்றிப்பய
ன்வெறியின்றாகலின் 'சலமின்மிச்சந்துரைப்பார், என்றும் - பலதாரா
வட்டிலினீர் தாணாகடோறுஞ் சேறல்போ லோர்நெறிகூறுங்கா லத
னை முற்றுப்பெறக்கூறுது பன்னெறியாய் மலைவுபெறக்கூறவிந் 'பல
தாராவட்டில், என்றும் - திருவருட்போதமன்றி மாயாபோதத்தாற்
கூறலின் 'மாயோகவாசகம், என்றுங்-கூறினார்.

இதனாற் கல்வியுடையோரேனும் பிரபஞ்சிகளினுங் கேடென்ப
தாயிற்று.

கல்வி - பொருள் - என்னு மிரண்டுசெல்வங்களு நல்லோர்பால்
வரி னன்மைபுந் தீயோர்பால்வரிந் தீண்மய - மேன்மேல்வளர்தவினி
வர் தீயொன்பதாயிற்று.

இவரதுமொழிகளை யுண்மையாகக் கொள்வார்க்குந் திதுவரு
மாகலிந் கிட்டினரகம், என்றார்.

இத்திருவெண்பாவாற் றருக்கவாதிக மிர்க்குணமு, மவரதுமொ
ழிகளைக் கேட்கலாகாதென்பது மறிவித்தவாறுகாண்க.

குன்றழலி னெந்தநீர் தேயிங் குருடடாப்போற்
கன்றுபசுவைப்பார்க்குந் காலம்போ - லொன்றென்றில்
வேட்டவறிமோகி விடயம்போற் சற்குருவைத்
தேட்டமதிபக்குவமாய்த்தேர்.

குன்றழலினெந்தநீர்தேயிங்குருடடாப்போற் - கன்றுபசுவைப்
பார்க்குந்காலம்போ - லொன்றென்றில் - வேட்டவறிமோகிவிடயம்
போல்-எ-து-முதிர்வேனிற்காலத்துமலைக்கட்படுத்திவெப்பத்தான்மெ
ய்வருந்தி நீரொங்குளவென்று தேயிமந்தகரைப்போலும்-ஆவிய்கண்று
தன் குரையத்தேயிங் காலம்போலும்-விடயங்கல் பலவற்றுள்ளு மோ
ர்விடயத்தை நச்சிய மிடுந்துவந்த விடயமோகிபோலும்.

சற்குருவைத்தேட்டமதிபக்குவமாய்த்தேர் - எ - து - ஞானசா
ரியொங்குளவென்று தேயிந்தேட்டமே யதிதிவிரதா பக்குவமென்
றறிதி-எ-று.

அழலினெந்த குருடர் வெப்பத்துன்பந் தணிப்பானீர் தெரி
யாது தேயிமாறுபோன் மிகுந்தபக்குவர்க்குப் பிறவிதுன்பமாய்த்
தோற்றலி னித்துன்பந்துடைப்பா ஞானரியதை தெரியாதுதேடலி
ன் 'நீர்தேயிங்குருடடாப்போல், என்றும் - சன்று கால மாலையாகிய
காலத்துத் தன்றுயை மிகுந்தவன்போயிற் தேடல்போன் முற்காலம்
போலன்றி யிக்காலத்திற்பிரபஞ்சம் பொய்யாய்த்தோற்றி மிகுந்த
வன்போடு ஞானசாரியதைத்தேடலிற் 'கன்றுபசுவைப்பார்க்குந்கால
ம்போல், என்றும் - ஓர்விடயத்தை நச்சியவறிமோகி யதனுவருமின்
பத்தைக் கருதிக்கருதி யவ்விடயமென்று கிடைக்குமோவென் றதனை
யேதேடல்போற் பேரின்பத்தைக் கருதிக்க கருதி யிதனைக்கொடுக்கு
ஞானசாரியரை யென்றைக் கடைவோமென் றவரையே தேடலான்
'அதிமோர்கிவிடயம்போல், என்றும் - கூறினார்.

விடயமோகிபோலென்று கூட்டிக.

இத்திருவெண்பாவாற் பக்குவவிலக்கணங் கூறியவாறுகாண்க. (1)

பதிநிச்சயங்கூறல்.

பெண்ணு ணலியாப்பீ பிறந்துவளர்ந் தேயழியு
மெண்ணை பேதமியல் பினைப் - பண்ணுங்காந்

காரணகத் தர்வொருவ னுண்டவனைக் காட்டுநூ

லாரணமு மாகமமு மாம்.

பெண்ணுணவியாய்ப்பிறந் துவளர்ந்தேயழியு - பெண்ணுதபேத மியல்பின்பிப் - பண்ணுங்காற் - காரணகத்தாவொருவனுண்டு - எ-து- ஓரியல்பின் றி யனந்தபேதங்களாயும் பெண்வடிவமாய் மாண்வடிவ மாய் மிவ்விருவகையுங்கூடிய வலிவடிவாகியுந்தோன்றி நின்றழிப்ப ட்ட வித் தேகாதிபிரபஞ்சத்திற்குத் தற்சுதந்தர மின்மையார் குணே காரியப்பட்டமாட்டா தாகவி னிதனை யனாதிபிவேபடைத்தற்கு நிமித்த காரணனாகிய கருத்தனொருத்தனுண்டு - அஃதெங்கனமெனின்.

அவனைக்காட்டுநூலாரணமு மாகமமுமாம்-உ-து-அக்கருத்தனைய நி விக்குநூல்கள் வேதாகமங்களாகும்-(இவற்றான நித் துகொலி னாதி-எ-து-

காரியங்களுண்டாவதற்குக்காரணம் - முதற்காரணம் - துணைக்கா ரண - நிமித்தகாரண - மென மூன்றுவகையாயிருக்கும். இவற்றுண் - முதற்காரணம் - மண். துணைக்காரணம் - தண்ணீர் சக்கரம். நிமித்தகா ரணம் - குலாலன்.

நிமித்தகாரணனாகிய குலாலன் - முதற்காரணமாகிய மண்ணைத் துணைக்காரணமாகிய தண்ணீர் சக்கரங்களைக்கொண்டு - கடகலசாதி காரி யங்களையுண்டாக்குவன். அவைபோற் குலாலன்போல நிமித்தகாரண னாகிய சிவன் - மண்போலும் முதற்காரணமாகிய மாயையைத் தண் டிசக்கரம்போலுந் துணைக்காரணமாகிய தனது கிரியாசத்தியாற்-தறு கரண புனவபோகங்களாகிய காரியங்களையுண்டாக்குவன். ஆகலினுங் கடகலசாதி காரியங்களைக்கண் டுவற்றைக் காரியப்படுத்திங் குலால னொருவ னுள்ளென் றறிவதுபோலுந் தறுகரணங்களைக்கண் டுவற் றைக் காரியப்படுத்திங்கருத்தா வொருத்தனுள்ளென் றறியவேண்டும். ஆகலினும் - 'பண்ணுங்காற் காரணகத்தா வொருவனுண்டு, என் னார்.

மற்றையநூல்க ளிவற்றைப்போ லுண்மையா யவனையறிவிக்கமா ட்டாதாகலின் 'அவனைக்காட்டுநூ லாரணமு மாகமமுமாம், என் னார்.

(பெண்ணுண்) என்னும் பன்மைபோல் அலியையும் பன்மை மாகக் கூறினமையாற் பெண்ணுணுக்குரிய குறிசுளிருவகையுமின்றி புன்முதலியனவும் புழுமுதலியனவும் 'அலி, யெனக்கொள்க.

பண்ணுங்கால்-என்னு மேழனுருபை நான்கனுருபாகக்கொள்க.

(உ-ம்) சித்தியார் - 'காரியங் காரணங்கண் முதற்றுணை நிமித்த கண்டாம் - பாரிம்மண்டிரிகைப்பண்ணுவன் முதற்றுணை நிமித்த, தேரின்மண் மாயையாகத் திரிகைதன் சத்தியாக - வாரியன்குலாலனா றின் குக்குவனகிலமெல்லாம், என்பதனாற் காண்க.

இத்திருவெணவாவாற் பதியொன்றுளதென் றறிந்தவாறுகாண்.க.)

தன்னை யறியாது வேறுண்டாய்த் தானறியா
 னுன்னிலொழிவா முதிப்பி ரென்றுமிலை - சந்நிதிக்கே
 யஞ்சுதொழி லாமதனை யானந்த வாக்காலே
 கிஞ்சளவு கேட்கலு மாகும்.

தன்னை யறியாது வேறுண்டாய்த் தானறியா - னுன்னிலொழிவா
 முதிப்பி ரென்றுமிலை - எ - து - நீரீகூறிய சிவந்தனை யறிந்துகொண்
 டிருக்குமோவெனின் மலரகிதமாயிருத்தலி னது தன்னை யறியாது -
 மற்றோர் பொருளேய்தா னறிந்துகொண்டிருக்குமோவென்ற னனது
 ஞானத்திற் சகலமு மடங்கியிருக்குமாகலிற் றனக்கு வேறு போர்
 பொருளுண்டா யதையறியாது - நினைவோபிதான் கூடியிருக்குமோ
 வெனி னனைப்புண்டெனின் மறப்புண்டாகலினது நினைப்பு மறப்பு
 மின்றிய நிருவிகாரி - அது தானோர்காலத் துண்டாயதோவெனி னுற்
 புத்தியுண்டெனி னுசமுமுண் டுத்தகுதி நித்தியமாகலி னுற்பத்தி நா
 சங்க ளொன்றுமிலை.

இங்ஙனம் 'மலரகிதமாய்ப் பரிபூரணமாய் நிருவிகாரியா யனாதி
 நித்தியமாயிருந் துள்ள வச்சிவம் எங்ஙன மாயையைக் காரியப்படுத்த
 துமெனின்.

சந்நிதிக்கே யஞ்சுதொழிலா மதனை யானந்தவாக்காலே கிஞ்ச
 ளவுகேட்கலுமாகும் - எ - து - அச்சிவத்தின் சந்நிதிக்கண்ணே பஞ்ச
 கிருத்தியங்க ளுளவா மக்கிருத்தியத்தை யான்மாக்கண்மேல் வைத்த
 காரணத்தால் மவுனானந்தந் ததும்பியது கூறு மானந்தவாக்கா
 ற்சிந்திதளவு கேட்கலுமாகும்-எ-து.

சூரிய விச்சா யெத்தினயின்றி யிருக்கவு மவன் சந்நிதியிலொன்
 று முகையாடி மொன்றலரிந்து மொன்றலரிந்துந் தாமரைமாதொ
 ழிற் படல்போற் சிவசந்நிதானத்திலே மாயையிற் சிறுட்டியாதி தோ
 ற்றலாற் 'சந்நிதிக்கே யஞ்சுதொழிலாம், என்றார்.

ஆனந்தவாக்கு - வேதார்கமங்கள்.

'கிஞ்சளவுகேட்கலுமாகும், என்றமையாற் பஞ்சகிருத்தியத்தின்
 பெருமையை யளவிடக்கூடா தென்பதாயிற்று

உதிரா துளதாகி யோங்கிப்பேராம.

விஞ்சுக்கு மங்குறைந் தாகாமம் - பதையா

வாகாய முங்காலும் போலவசை வற்ற
தேகாண் பரி பூரணம்.

உதியாதுளதாகி யோங்கிப்பேராம - விதிக்குமங்குறைந்தாகா
மல் - ஏ - து - தானென்றிடு வற்பத்தியாகா நெக்காலமுமுள்ளதாய்
க்கருவிகண் முப்பத்தாறையுங் கடந்திருப்பதாய்ப் போக்குவாவற்ற
தாய் துண்ணிய பொருள்கட்கெல்லாம் துண்ணிதா யோர்காலத்திற்
குறைந்தோர்காலத்தில் வளராத்தாய்.

பதையாத - வாகாயமுங்காலும் போலவசைவற்ற - தேகாண்பரி
பூரணம் - ஏ - து - முடிவுகாலத்திற் சலனமின்றாய் வாயுவு மாகாயமும்
பிரிவற்றொன்று யிருப்பதுபோற் சடசித்துக்களாயுள்ள பிரபஞ்சமு
ந் தானும் பிரிபடா தொன்று யசைவற்றிருப்பதே யச்சிவத்தினது
பரிபூரண சொரூபம் - ஏ - து.

ததுவாங்கினை மாயையிற் றோற்றுவிப்பது மான்மாக்களை யவற்
றிற் கூட்டுவிப்பது மஃதாகலினு மதற்குமேன் மற்றென் நினைமைய,
னும் 'உதியாதுளதாகி, என்றும் - அசுரமாகலிற் 'பேராமல், என்றும்
யாவைக்குந் தாரகமா, புட்புறம்பா யிருந்து மொன்றோயிற் தாக்கற்
றிருத்தலிற் 'அதிக்குமம், என்றும் - அகண்டா காரமாயிருத்தலிற் 'கு
றைந்தாகாமல், என்றும் - ஆகாயத்தில் வாய்வுசரிக்கும்போ தவ் வாகா
யத்தையும் வாயுவையு மிவ்வாயுக்கட் டோன்றுஞ் சீதள வுட்டனமுத
லியவற்றையும் பிரித்துக்காணப்படும்.

அவற்றினிதின்ற வாயுவந்தவாகாயத்தி லசைவற்றின்பிழ்முற்றோ
ன்றிய பகுப்புக்களினி யவ்வாகாயந்தானாயிருக்கும் - அவைபோலும் -
பெத்தகாலத்து முப்பொருள்கட்குநிதின்ற வான்மபோதஞ்சீவிக்கு
மிடத்துச் சிவமென்றும், பசுவென்றும், பாசமென்றும், பிரித்தறியப்பட
டும் - முத்திகாலத் தவ்வான்மபோதஞ் சீவியாது சிவத்துளடங்கின்
முற்றோற்றிய பகுப்புக்களொன்றுந்தோற்றாது சிவந்தானாயிருக்கும் -

ஆகலின் 'ஆகாயமுங்காலும் போலவசைவற்ற - தேகாண்பரிபூ
ரணம், என்றும் - கூறினார்.

இவை யிரண்டிதிருவெண்பாவானும், பதியிலக்கணங் கூறியவாறு
காண்க. (உடு)

பதியானது சடசித்துக்கட் கெல்லா மிடங்கொடுத்துக் கொண்
டெல்லாந் தானாயிருக்குமென்றீரானால் அட்டமூர்த்தமுதலிய வடிவ
ங்களு மத்திருமேனிகளை வழிபடுவோர்க் கதுகொடுக்கும் பயன்முடி
வியவு மியாவையெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

எட்டுருவு மைந்தொழிவு மிச்சைவடிவு ம்பயனுஞ்
கட்டரிய பூணமுஞ் சுட்டிதலு - நிடைகளு
முன்னிழப்பி லின்ப முடித்தொடுங்கு மொன்றிரண்டு
தன்னருட்கே யாமத் தனை.

எட்டுருவுமைந்தொழிவு மிச்சைவடிவும்பயனுஞ் - கட்டரியபூ
ணமுஞ்சுட்டிதலும் - எ - து - பிரபஞ்சமெல்லா மோர்வுடிவுமாய்க்
கொண்டருளிய வட்டமூர்த்தமும், ஞபாஞபமாகிய சதாசிவன் செ
ய்யு மைந்தொழில்களுந் தமது சுதந்தர விச்சையாற் றிருமேனிகொ
ண்ட வருவமாகிய மயேசுர வடிவு மிவ்வடிவுகளை வழிபடுவோர்க் கிவ
ராற்கொடுக்கும் பதப்பிரயோசனங்களு மிவ்வடிவுகளெல்லாங் கடந்
தான்மபோதத்தாற்குட்டி யறிதற்கரிய வரூபமாகிய பரிபூரண சொ
ருபமுஞ் சுட்டியபயிம்படி யெழுந்தருளிவந்த குருவடிவும்.

நிடைகளு- முன்னிழப்பிலின்பமுதித்தொடுங்குமொன்றிரண்
டு - தன்னருட்கேயாமத்தனை - எ - து - வீடடையுநெறியாகக் கூறி
யவுபாயநிடைகளிற் றேற்றுவனவு முனதுபேர்தவொழிவி லானந்
தந்தோற்ற வதனையறிந் ததனு ளீதப்படு மத்துவிதமென்பது மிங்
றன மதிதப்படுவதன் முற்றேற்றந் துவிதமென்பதுமாகிய விவைய
த்தனையு மச்சிவத்தின தருட்சத்தியா லுண்டாம்-எ-து.

‘எட்டுரு, வென்றது’ - பஞ்சபூதங்களுஞ் சந்திர சூரியரு மாண்
மாவு மெனக்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவாற் பதியின தருட்சத்தி யிலக்கணங் - கூறிய
வாறுகாண்க. (உள்)

உணையுணர்ந்திற் பாச முதவியுடை யோன்
றையுணர்த்தி னியே துலமாங் - கனலை
விறகிடமாய்க் காணிலதன் வெம்மையைவெறாக்கி
யறியகிலாப் போவதுந் யாம்.

‘உணையுணர்ந்திற்பாசமுதவியுடையோன் - றையுணர்த்தினியேத
லமாம் - எ - து - பசுவாகிய வுண்ண யறிவிக்குமிடத்தும் உண்ண யற
தியிலே மறைத்து நின்ற பாசத்தை யறிவிக்குமிடத்தும் பெத்த முத்
தியென்று மிரண்டுகாலத்து முயிர்த்துணையாயிருந் துனக்குபகரித்
தும் பதியை யறிவிக்குமிடத்தும் நீயே மற்றைய விரண்டிற்குமிட
மாகும் அஃதெங்ஙனமெனில்.

கனலை-விறகிடமாய்க்காணிலதன் வெம்மையைவெறாக்கி - யறிய
கிலப்போலஹநீயாம் - எ - து - அக்கினியைக் காட்டத்தினிடமாய்க்

கடைந்துகாணி னவ்வக்கினிவே ஹட்டணம்வேறாய்ப் பிரித்தறியக்கூடாததுபோலச் சுவாதுபவத்தான் மலத்தினேநீங்கி யுண்ணையுள்ளபடியறியி னீவேறுசிவம்வேறாய்த்தோற்றதாகலி னச்சிவ நீயாரும்-எ-று.

காட்டத்தி லடங்கியிருந்ததீக் கடைந்தபோது தோற்றினும்போ, ன்முன் மலபெந்தத்தாற் றோற்றுகிருந்த வான்மா விப்போது சுருதி குரு சுவாதுபவத்தாற் றோற்றலிற் 'கனலைவிறகிடமாய்க்காணில், என் றும் - அந்நோற்றிய தீயி லுட்டணமும் பிரகாசமு மிருத்தல்போற் றண்ணையுள்ளபடி கண்ட வான்மாவினிடத் தானந்தமு மவ்வானந்த மேல்மேல்விளைவது மிருத்தலின் 'அதன்வெம்மையைவேறுக்கியறிய கிலாப்போல, என்றும்-இரண்டிற்கும் 'நீயேதலம், என்றுங் கூறினார்.

அக்கினியைப்போற் பசு - சூடுபோற் சிவம் - பிரகாசம்போற் பாசும்-எனவறிக.

ஆனந்தஞ் சிவம்- ஆனந்தத்தை யதுபவிப்பது ஆன்மா - ஆனந்தத்தைவிடப்பது மலம் - எனவறிக.

தத்துவமசி வாக்கியார்த்தமு மிக்ங்னநி காண்கவென்று 'அதநீ யாம், என்றார்.

இத்திருவெண்பாவான் முத்தியிலு மும்முதலும் பிரிவற்றிருக்கு மென் றறிவித்தவாறு காண்க. (உஎ)

விடாதவத்தை மூடி விடம்புகித்தாற் போலச்
செடாதிகளுஞ் சேதனனுஞ் சேர்ந்து - படாதுபடு
மச்சைக் கழற்றி லருள்வழிநீ யவ்வழியுன்
னிச்சைப் பொருண்மலமென் றெண்.

விடாதவத்தைமூடிவிடம்புகித்தாற்போலச்- செடாதிகளுஞ்சே தனனுஞ்சேர்ந்து - படாதுபடும் - எ - து - அணுவளவேனு மிடை விடாதவத்தைகண் மூட வவ்வத்தைகடோறும் வேறவேறாயிருந் துள்ளவுடம்பு முதலிய சுருவிகளு மான்மாவுக்கலந்து விடமருத்தினு ம்போற் படாததுபங்க ளெல்லாம்படும்.

(ஆகலினிக்ங்னமென்றறிந்து.)

அச்சைக்கழற்றிலருள்வழிநீயவ்வழியுன்- னிச்சைப்பொருண்மல மென்றெண் - எ - து - அந்த வவத்தைகளாகிய வுடம்புகளை நீங்குதி யெனி னீ யருளினிடமானவ. யவ்வத்தைகளிடம் உன்னு லிச்சிக்கப் பட்டபொய்ப்பொருள்கள். அஃதன்நி யுண்ணவாதிக்கு மலமு முன்ன யென்றறிதி-எ-று.

சாக்கிராவத்தையி னிருக்கும்போர் ததனுட்டோன்றுங் கருவிக ளியாதொன்றி யாதொன் றழித்ததனதன்மையு மதனதன்கணின் றுசொற்புணிகளிற் செல்லும்போ தாண்டாண்டுத் தோன்றுங் கருவி கன்மையு முண்டிவரும்போது மந்தவவத்தைபோது முற்கூறிய கருவிகளைச் சார்ந் துவரலானும் அந்தவவத்தைகளைவிட வான்மாவிற் கு வேறிட மின்மையானும் விடாதவத்தைமுடி, என்றார்.

விடமருந்தினுனை யவ்விடம் வாதிப்பதுபோ லவத்தை தன்னைச் சேர்ந்த வான்மாவை வாதித்தலா னங்ஙனங்கூறினார்.

உடம்பும் விடயமுமாகிய விச்சைப்பொருளான் மற்றையவவ த்தைகண்மேன்மேற்றொடர்தவி னெல்லாவற்றையுங்கூட்டி 'அவ்வழி யுன்னிச்சைப்பொருள், என்றார், யாதோரவத்தையடுத்த தந்தவவத் தை வடிவா யான்மா விருத்தலி னதனை 'அச்சு, என்றார்.

இத்திருவெனையாவ லான்மாச் சார்போதனென்பது மிச்சார் போதத்தாற் றுன்பமேயன்றி யின்பமில்லென்பது' மறிவித்தவாறு காண்க.

தன்னையறிவார் க் கெதிருந் தானும் பபுனுமிலை
யென்னிற்சிவனை யறிவென் போமோ - சின்னாது
தீதகற்று மாற்றொளிபோற் றேய்ந்துசிவ மாயிருக்கப்
போதக்கத்தை நாமொழிவிப் போம்.

தன்னையறிவார் க்கெதிருந்தானும்பயனுமிலை-யென்னிற்சிவனை யறிவென்போமோ-எ - து - கருவிகண் முப்பத்தாறையுந்நிகித் தன்னை யுள்ளபடி யுணர்ந்தோர்க்கு முன்னறிவிற் கெதிரீடாய்த் தோன்றின கருவிகளுமில்லை தேகமாகியதானுமில்லை. யித்தேகத்தாலுபவிக்கும் விடயப்பயனுமில்லையென்று வேதாகமங்கள் கூறுமெனின் அவ்வான் மாவின்னக்கினக் குட்டணம்போற் பிரிபடாதிருந்த சிவத்தை யெதிரி ட்டறியத்தொடங்கின் என்னவிபரீதமாய்ப்போமோயாமற்கிலோம்.

சின்னாது - தீதகற்றுமாற்றொளிபோற் றேய்ந்துசிவமாயிருக்கப்- போதக்கத்தைநாமொழிவிப்போம் - எ-து-ஞானநாதனை, புடம்போ ட்டிக் கருமச மகற்றும் பொன்னுக்கு மாற்றொளியிருதல்போ லுன் போதம் குறைந்து நீ சிவப்பிரகாசந் தானுயிருக்க தானு வுபாயங்க ளானு மப்போதத்தை யா மொழிவிப்போம்- (யாமொழிவித்தபடி யெநீயொழிந்துபோதி) - எ - து.

பொன்னுங் கல்லுஞ் சரிபொத்தபோது இருபுறனுஞ் சரப்பாது மேன் முண்ணோற்றிற்சூழ் கீழ்புட்டோலத் தன்னை யுள்ளபடி யுணர்

ந்தோனுக்குக் கேவலச்சலங்களிற் சென்ற தனதன்மையமா யிருந்தவறி வவைகளைச்சாராது பிரிந்தருளுட்டத்தி லசைவறநிற்றலால் தன்னை யறிவாரிக் கெதிருமில்லை) என்றும் - தேகந் தானாயிருந்த வறி வ்தனைப்பி ரித்தறிவாய்நிற்றலால் 'தானுமிலை, என்றும் - அருட்பூரணர்மென்னை க்குவிளங்குமோவென் றருண்மே விச்சையையவைத்து விடய விச்சை யை நீக்கி நிற்றலால் 'பயனுமிலை, என்றுங்-கூறினார்.

புடம்போபிந்தோறு மிடைகுறைந்து மாற்றுயர்தல்பொலத் தற்போதத்தாற் சிவத்தை யெதிரிட் டறியா தறிந் தசைவறநிற்குந் தோறு மப்போதங் குறைந்து சிவப்பிரகாச மேலிடலால் 'திதகற்று மாற்றொளிபோல், என்றுவமைக்கிறார்.

இத்திருவெண்பாவாற் சிவத்தை யெதிரிட் டறியக்கூடா தென்ற றிவித்தவாறு காண்க.

பூரணவா'னந்தமாந் தானோபுறம்புபால்
வாரியின்மீல் போன்ற மலவாழ்வைப் - பாரீ
ருதியாது நின்ற வெளியை யிருளாக்கு
மதுகாணு மக்கினித் தம்பம்.

பூரணவானந்தமாந்தானோபுறம்புபால் - வாரியின்மீல் போன்ற மலவாழ்வைப் - பாரீர்-எ -து- உள்புறம் நடு சூழ் மேல்பக்கமென்று கூறப்பட்ட வெவ்விடத்து நிறைந்துள்ள பரிபூரணசுகமாகிய சிவந் தானோ வதனைவிட்டுநீங்காதவான்மாவிற்குப் புறப்பு பாற்கடலிற்சஞ் சரித்து மப்பாலைப் புசிக்கறியாது செந்துக்களைப்புசிக் கு மீல்போ லுமப்பூரண னந்தத்திருந்து மத்தை யறுபவிக்கவறியாது மாயாமல மாகிய விடயங்களை யறுபவிக்கு மிந்த வான்மாக்களினது மலவாழ்க் கையைக் கண்டுகொலோ.

(அஃதன்றி) உதியாதுநின்ற வெளியையிருளாக்கு - மதுகாணு மக்கினித்தம்பம்-எ-து-உதயாத்த மனமின்றி யெக்காலத்துமோரிய ல்பாழ்நின்ற ஞானஞ்ரியனைத் தெரியவொட்டா திருள்போற்காட்டும் அது காணுமக்கினித்தம்ப மந்திரம்போலு மான்மாவையறுதியே மறைத்திருந்த வாணவமானது-எ-து.

கூகைக்கு விழிக்கண்ணிருந்த குற்றத்தாற் றூரியப்பிரகாச மிரு ளாய்த் தோற்றியதுபோ லாணவமலக் குற்றத்தா லான்மாவிற்கு ஞா னவொளி யிருளாய்த் தோன்றினமையால் 'ஒளியையிருளாக்கும்,என் றும் - அக்கினியோடுமந்திரம்அபிஷ்ணமாயிருந் தவ் வக்கினிமுழுதும றையா ததனது சூட்டை மறைத்ததுபோ லான்மாவோ டாணலும்

அபின்னமாயிருந் தவ்வான்மாமுழுது மறையாதனது ஞானத்தை மறைத்தவான் 'அதுகாணு மக்கினித்தம்பம், எலிறும் - கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவான் மலத்தடையா லான்மாவிற்கு ஆனந்த முந் திருவருளுந்தோற்று திருந்ததென் றறிவித்தவாறுகாண்க. (கூ)

கடல் சிவநீ ரான்மாவுப்பு மலங்கன்ம
மடர்வாயுப் போத மலைகா - ணிடைவிடா
சுவ்வாதி யுட்கரண மைம்பொதியிற் பம்பரம்போ
லிவ்வா றுணைச்சுழற்று மெண்.

கடல்சிவநீ ரான்மாவுப்பு மலங்கன்ம-மடர்வாயுப் போதமலைகா
ண்-எ-து - கடல்போலுஞ்-சிவம் - அதனு ணீர்போலு மான்மாவந்நீ
ருட் பிரிபடாதிருந்த வுப்புப்போலு மாணவ மந்நீரின்மேல்விசுங்கா
ற்றுப்போலுங் கன்ம மக்காற்றா னெழு மலைபோலும் போதம்.

(ஆகியவிலற்றுள்) இடைவிடா - தவ்வாதி யுட் கரணமைம்பொதி
யிற் பம்பரம்போ - லிவ்வா றுணைச்சுழற்றுமெண் - எ - து-காற்றைப்
போன்ற கன்மத்துக் கீடா யிச்சா ஞானக் கிரியைகள் பஞ்சமூர்த்திக
ளைச் செலுத்த விப் பஞ்சமூர்த்திகள் அகார முதலிய வக்கரங்களைச்
செலுத்த விந்த வக்கரங்கண் மனமுதலிய வுட்கரணங்களைச்செலுத்த
விவ் வுட்கரணங்க ளைம்பொதிகளிடத்து மிடைவிடாதுணைப் பம்பர
ச்சுழல்போலு மிங்ஙன மெக்காலுஞ் சுழற்றுமென் றறிதி-எ-து.

அவ்வாதினைக் கூறினமையா லிவற்றிற்கு முதற்காரண மாகிய
விச்சா ஞானக்கிரியை முதலிய வருவிக்கப்பட்டது.

காற்றானலையெழல்போ லான்மாக்கள் கன்மத்துக்கீடாய்ப் போ
தம்பலபீடவிரிதலி னங்ஙனங்கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவாற் திருவருள் ஆன்மாக்களைக் கன்மத்துக்கீடாய்
நடத்துமாறு மவ்வான்மாக்கள் கரணங்களோடு கூடியுந்தியவழிச்செ
ன்று விடயங்களைப் புசிக்குமாறு மிங்ஙனமென்றறிவித்தவாறு காண்க.

மண்ணாதி சத்தாதி வாக்குமன மாதி
கண்ணாதி நாதாந்தம் கண்டகன் - வுண்மை
தனையணுவென் மேயுணர்த்துஞ் சார்பினையுங் கண்ட
வுணையறிவென் றுள்ளே யுணர்.

மண்ணாதி சத்தாதி வாக்குமன டாதி - கண்ணாதி நாதாந்தம் கண்
டகன்ற - வுண்மைதனை - எ - து - பிருதிவி முதலிய பஞ்சபூதங்களுஞ்
- - - - - வாக்காகி கன்மேந்தியங்களு-மனமாதியந்தக்

கரணங்களுஞ் சட்டிவாதி ஞானேந்தியங்களுங்-காலமாதி வித்தியாதத் துவங்களுஞ்-சுத்த நித்தையாதி நாதமீராய்ச் சொல்லப்பட்ட சிவதத் துவங்களும் - ஆகிய விம்முப்பத்தாறையு மடிதொடங்கி வேறு வே ராய் ரூப தரிசனம்பண்ணி யறிந்தவையெல்லாத் தானன்றென்று நீங் கியவற்றின் முடிவினின்ற சைதன்யியத்தை

அணுவென்றே யுணர்த்துஞ்சார்பிணையுங்கண்ட - வுணையறிவென் னுள்ளேயுணர் - எ - து - ஆன்மாவென் னுனக் கறிவிக்குந் திருவருளையு மவ்வருளால் முன்கண்ட நீங்கிய கருவிக ளிவையென்றுங் கண்டவுண் னையறிவென் னுனக்குள்ளே யறி-எ னு.

கருவிகண் முப்பத்தாறு மொன்றை யொன் றறியாமை யானுந் தத்தங் குணங்களைத் தாமத்யாமையானுங் காட்சி கண்ணையறியாதது போ லவைக ளான்மாவை யறியா தாகலானுங் கண்காட்சிகளை யறிவு னுபோலக், கருவிகளை யித்தென்று பருத்திநீர் த நீங்கிவற்ற தான்மா வாகலானும் 'நாதாத்தங்கண்டகன்றவுண்டதனை, எ ிரார்.

தன்னு லறிபப்பட்ட கருவிகளைச் சடமுன்றுங்-அவற்றைத்தன க் கறிவித்ததருளென்றும்- (அக்கருவிப்போற் சடமுன்றித் திருவ ருணப்போற் போறிகு மன்றிதின்று) அறிந்தவறிவு தானென்றும் தன் னையும் பாசத்தையுந் திருவருளையு மவ்வருளாற் கண்டமையால் 'உண ர்த்துஞ் சார்பிணையும், என்ரார்.

தத்துவங்களையெல்லாம் பருத்துக் கூறினமையால் வித்தியாதத் துவம் வருவிக்கப்பட்டது.

அறிவோடுங்கூடி யறிவாயிருத்தலி ஞன்மாவையு மறிவென்றார்.

இத்திருவெண்பாவா லாய்வாணிதென் றறிவித்தவாறுகாண்க. ()

அஞ்சுதொழி லாவதுவே யஞ்சுவத்தைக் கிஞ்சலிலா
வஞ்சிடத்துங் கொள்ளிவட்ட மாகவே - பஞ்சவன்னம்
வைத்தபடி கம்போன் மாறு துணைமயக்கல்
சித்திரக்கூத் தாகத் தெளி.

அஞ்சுதொழிலாவதுவே யஞ்சுவத்தைக்கிஞ்சலிலா - வஞ்சிடத் தங்கொள்ளிவட்ட மாகவே - எ-து-சிவனது பஞ்சகிருத்தியங்களியா வையெனின், சாக்கிர முதலிய வஞ்சுவத்தைகளுமாஞ் சூருக்கமில்லா த விவ் வஞ்சுவத்தைகளிடத்துங் கொள்ளிவட்டம்போலாக வதிசீக்கிர மாய் மாறி மாறி வரச்சூழ்ந்நி.

பஞ்சவன்னம் - வைத்தபடி-கம்போன் மாறு துணைமயக்கல்-சித்திர க்கூத்தாகத்தெளி-எ-து-வைக்கப்பட்ட பஞ்சவன்னத்தின் மூலமாய்

படிகம்போல நீசேர்ந்தவத்தையாததன்மயமாகிய யிதையருதுனை
மயக்ருத லவன தழுகிய திருக்கத்தாக வறிதி-எ-று

முப்பத்தாறு கருவிகளோடு மான்மா தேகபோகங்களை யறிதலி
ற்-சாக்கிரத்தைச் சிருட்டியாயு - மிச்சாக்கிரத்திற் புதித்தவச்சனை சொ
ற்பனத்தா மறிந்து நிற்றலா னிதனைத் திதியாயு மிச் சொற்பனம்போ
ற் சிறிது நிழலெழுத் தோன்றி மறைதலாற் சுழுத்தியைச் சங்காரமாயு
ம், பிராணவாயு வியக்கமின்றி யொன்றுந் தோன்றாதிருத்தலாற்றரியத்
தைத் திரோபாவமாயு மதீதற் கருவிக ளோதுமின்றி யாணவவிருளா யி
ருந்ததாயினு மத நிமித்தமாய் மாயையிற் றறுவாதி கொடுத்தல் இரு
விடா பொப்புறவுவித்தல் ஆசாரிய மூர்த்தமாய் வந்துபதேசித்தல்மு
தலிய வறுக்கெகம் பெறுதலி னிவ்வதீதத்தை யறுக்கிரகமாயுங்கூறினார்.

‘ஐஞ்சலிலா, எஃற வித ிபான், உடல்-தோஷநின்று அழிவது-
சிருட்டி-திநி-சங்காரம் - உயிருண் மயக்கமுந் தெளிவும் வருவன - தி
ரோபாவ வறுக்கெகம் - இங்ஙனம் உடலின் மூன்றும்கூறியி ரிணையி
மாக வருவனவும்.

ஓர் இந்தியத்தில் ஆண்மா பிசுவேசித்தல் சிருட்டி - யதனாலுதியும்
விடயத்தை யறுப்பித்தல் - திதி - அவ் விடயமாய்மாயமுந் துதல் சங்
காரம் - அதனி லுருசிப்பித்தல் திரோபாவம்-அதனைத்தெளிந்து கோ
டல் அறுக்கிரகம் - இங்ஙனம் இந்திரியங்கடோறும் வருவனவும்.

மனத்தா னோர்பொருளை நினைத்தல் சிருட்டி - யப்பொருளிற்
பிரியம் பிறத்தல் திதி அஃதெப்போது வருமென்று துணைத்துநிற்றல்
சங்காரம் - அப்பொருளின் மயங்குதல் திரோபாவம் - அதனைத்தெளி
ந்து கோடல் அறுக்கிரகம் - இங்ஙனங் கரணத்தில் வருவனவும்.

இவைமுதலிய பெத்தத்தில் வரும் பஞ்சகிருத்தியங்களும்,

முத்தியில் அருள்வடிவமாகுதல் சிருட்டி-ஆனந்தப்பேறுது-திதி-
இதி லதீதப்படுதல் சங்காரம் - ஞானஞ ஞான ஞேயமென்னுமூன்
றுந் தோன்றாதிருத்தல் திரோபாவம் - இவை நான்கு மெக்காலமுழ்
விளங்கல் அறுக்கிரகம்-ஆகிய விம்முறையே வருவனவுங்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவாற் பஞ்சகிருத்தியத்தாலவத்ஸைதணிகழ்வன
வறிவித்தவாறு காண்க.

—o—o—o—

இந்த வவத்தைக ளொன்றுந் தோன்ற தொழிக்கக் கூடாதோ
வெனின்மேற்கூறுகின்றார்.

மாயா விகார மதுபானம்வொன்றுமயக்

சோயாத ஆனொ லொழியுமோ - நீயதுவாய்ப்

போகாம லாபும் பவுரியவன் பொய்க்காட்சி
யாகாது போலே யறி.

மாயாவிகர்மதுபானம்போன்றமயக்-கோயாதது(இ)லொழி
யுமோ - எ - து - முற்கூறிய வவத்தை மாயாகாரியமாகிய கருவிகூட்
டங்களினது சேட்டையது மதுபானங்கொண்டவன துற்றகுணத்தை
மாறுபடுத்தித் தனது வகிரி மேலிட்டவனை மயக்குதல் போன்றுனது
ஞானகுணத்தை மாறுபடுத்தித் தனது குணமேலிட் மிஷ்ஷெயொழிவ
ற நின்றுமயக்கு மதனை புன்னு லொழிக்கக்கூடுமோ.

ஆன னீரிங்வனங் கூறியவாற்றா னதனை யொழிக்கவேண்டாவோ
வெனி னதனை யொழியா தொழித்தற் குபாயமுண் டஃதெங்ஙன
மெனின்

நீயதுவாய்ப் - போகாமலாபும் பவுரியவன்பொய்க்காட்சி - யா
காதுபோலேயறி - எ - து - ஆடப்பட்டவேர் பார்ப்பனக்கூத்தன்
ரோட்டி வேடம்போட்டானாயினுமப் பொய்வேடக் காட்சிதானாகா
து - தன்னைவேறகண்டு நின்றாற்போ லவத்தையுள்ளிருத்தியெனினுநீ
யதன் மயமாய்ப் போகாது(இ)ன வேறுபடுத்தித்தியெனி னஃதுண்
னை மயக்காதென் றறிதி-எ-று

இங்ஙனம் பிரித்துநிற்றல் சாக்கிராவத்தையி லன்றிச் சொற்பனா
திகளிற் கூடாதெனினு மச்சாக்கிராவத்தையைப் பிரித்துநிற்றிற் திரு
வருடோற்று மித்தோற்றமேலிடி லச்சாக்கிராவத்தை மறையு மது ம
றையவே யதனது வாசனையான சொற்பனாதிக டோன்றுவாகலிற்
பொதுப்படக்கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவா லவத்தைநீங்கி நிற்றற்குபாயங் கூறியவாறு
காண்க. (௫௪)

பஞ்ச கிருத்தியத்தா'னுண்டா பஞ்சவத்தையும் கடந்து சிவத்தி
லதீதப்பட்டு நின்றார்க் கோரோர் காலத்தோ ரோரவத்தைகடோன்ற
லொ'வெனின்மேற் கூறுகின்றார்.

பழுதையைப் பாம்பென்ற பயம்போனாற் பாவித்
தழுதுடம்பை யாட்டுகினு மாமோ - தொழிலொழிவி
னின்ற சிவயோகி நினைத்தொருகா னீவாரா
யென்றழைத்தா லும்பதையா தென்.

பழுதையைப்பாம்பென்றபயம்போனாற்பாவித்-தழுதுடம்பை
யாட்டுகினுமாமோ-எ-து-இருளாற்பழுதையைப்பாம்பென்றுகண்ட
பயகம்பனாகிசன் சுடராற்பழுதை யென்றறிந் தப்பாம்பென்றுகண்ட
பயகம்பனாகிசன் போனாவிப்போதுசுடராலறிந்த பழுதையிதன் முன்

விருளாற் றேற்றிய பாம்பிருப்பதாய்ப் பாவித்துப் பயந்ததுபோல மதுபிடி நமிக்கினு முன்போலும் பயகம்புதிக ளுண்டாகாது.

(அதுபோலும்) தொழிலொழிவினின்ற சிவயோகிநினைத்தொரு கானீவாரா-யென்றழைத்தாலும்பதையாதென் - எ - து - முன்மலவி றுள்ளன் மெய்ப்போற் றேற்றிய வவத்தைகளை யெல்லா மிப்போதுஞ் சூரிபஞ்ஞர் பொய்யாகக்கூண் டவ்வவத்தைகளை நடத்தும் பஞ்சகிரு த்தியங்ஙனையும் கடந்து மேனின்ற சிவத்தி வதிதப்பட்ட சிவயோகி கருதி அவத்தாய் ஒருதர மீட்டிங்கு நீவருதி- யென்றழைப்பினு (முன் னழையாதுருக்கவுந் தானேவந்து கொள்ளி வட்டம்போற் சுழன்றி ய்போது) அணுவளவேனு மசையாதிருந்தது - ஈதென்கொலோ யா மறிகிலோம்-எ-று.

சிவயோகிக்குச்சிவகாருண்ணிய முதலியவற்றான் மவுனனந்தந் ததும்பிற்றயினுந் திருவருள்வடிவாய் நிற்பதன்றி மாயாவடிவமாகா னாகவினுஞ் சூரியப்பிரகாசத் திருடோற்ற ததுபோல் ஞானப்பிர காசத்தின் மாயாந்தகாரந் தோற்றமாட்டாதாகவினுந் 'அழைத்தாலு ம், என்றும் 'பதையாது,என்றுங்-கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவாற் சிவயோகியை யவத்தைகள் சாரமாட்டா தென் றறிவித்தவாறுகாண்க.

இங்ஙன மிருந்த சிவயோகிக் ருபதேசத்தன் முதலியவற்றான் மி றொன்று தோற்றுவ தென்னெனின் மேற் கூறுகின்றார்.

கண்ணிக் கதலிதனை நாரீகழிப்பான் கண்போலத்
தன்னையறியா வறிவேதான் மீளச் - சொன்னாலு
நாவென்ற நாவேபோ னுனென்றசெல் லளவோ
யாமன்றத் தானெதி ராத்.

கண்ணிக்கதலிதனை நாரீகழிப்பான் கண்போலத்-தன்னையறியாவறி வேதான்மீளச் - சொன்னாலும் - எ - து - ஈனுவாழையினது மட்டை- நாரீ கழிக்கத் தொடங்கினோன் கண்ணம்மட்டை யுள்ளதென்று சு ட்டிப்பார்க்குந் தோறு மவனதுகை மட்டைகளை யெல்லாங் கழித்துச் சென் றதனுளிருந்த குருத்தையும்விரித்து விடுத்தபோ தாண்டு முன் போற் சுட்டிதற்கு வேறொன்றுமின்றிச் சும்மாவிருந்த வக்கண்டோலு மாசாரியன் விவெகத்தான் முப்பத்தாறு கருவிகளையும் விவிவிக்கத் தான் கடந்துசென் றபிற்பின் முடிவினின்ற வருளையும் பரையையும் கடந் ததன்மேற் றேன்று மாணந்தீதையு மெதிரிடா ததனுள தீதப் பட்டிருந்த சிவயோகி தன்னை யறியா வறிவேயாவல் உய்வறிவாயிரு

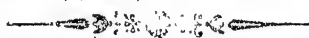
ந்தோன் மீட்டும் நீநன்னென்று பிரித் தவ்வறி வேற்றற்பொருட்டு மாணுக்கனாக் கறிவித்தா னென்னும்.

நாவென்ற நாவேபோனென்ற சொல்லளவே - யாமென்றித்தா னெனிராகா - எ - னு - நாவானதுதன்பெயரை நாவென்றுகறிஞ் மப் பெயர்க்குரிய பொருள் வேறில்திச் தானாயிருந்த வந்நாவைப்பே ளு நீநன்னென்று சொன்மாத்திரமே யாமென்றித் தானுமெதிரு மவனுக் குண்டாகாது-எ-னு.

தன்னையறியா வறிவு சிவம் - இன்னேத் தன்னையறியாது வேறுண்டாய்த் தானறியாதென்று முடிசூழிய பாட்டானும் காண்க.

சிவயோகி தற்போதம்போய்க் கிவமாயிருத்தலிற் றானென்பது மச்சிவப்பிரகாசத்திற் பிரபஞ்சமறைதலிற் பிறரொப்பது மவனுக்கில்லை யாகலில் 'தானெனிராகா, உவஞ்ஞர்.

இத்திரு டெவன்பாவாற் சிவயோகி தான் பிறர்போற் கூறினு மிவை யவனுக்கில்லையென் றறிவித்தொலுக்காண்க. (௫௬)

தன்னேத்தானுள்ளபடியறிவதென்னமெனின்மேற்கூறுகிவ்ஞர்.

தம்மாலறிந்த தெல்லாற் தாமல்லவென் றுரைத்தாற்
சும்மா விருப்பதவாய்த் தோன்றோ - விம்மி
யறிந்ததலை வாயடங்கு மவ்வளவே யல்லாற்
மெரிந்திடுமோ நீயே தென.

தம்மாலறிந்ததெல்லாந்தாமல்லவென்றுரைத்தாற் - சும்மாவிருப்பதுவாய்த் தோன்றோ - எ - னு - தமதுபோதத்தா லிதிதென்றுப ஞ்சுத்தறிந்து நீங்கிய கரு கெளவல்லாற் தாமல்லவென்று வேதாசமங்க ள் கூறுமெனின் வற்றைப் பஞ்சுத்தறிந்து நீங்கென்ற வறிவுதாமெனவரு ளா வறிந்து மவுண்டாயிருப்பதாய்த் தோற்றோ.

(ஆனந்தம்மையறிந்த வதுபவஞ் சொல்ல தெங்நுனமெனின்.)

விம்மி - அறிந்ததலைவாயடங்கு மவ்வளவேயல்லாற் - மெரிந்திடு மோநீயேதென - எ - னு - உறுப்புக்கட் கெல்லா முதலாய தலையை ய ரிந்தபோ தவ்வாய். திறந்தடங்கு மவ்வளவேயன்றித் தலைபொயிற்றெ ல்லாகூற வறியாததுபோலுங் கருவிகண்முப்பட் தரையுநீங்கி யவற்றி ன் மெனின் முத்திச்சகல முத்திக்கெவலமுநீங்கி யான்மாவருளாற்ற ம்மைமாத்திர மறிந்திருக்குமிடத்து ஆண்பிலேறே ரதுபவந்தெரிந் திடுமோ நீயேயிதனைத் தெளிந்தறிதி-என்றவாறு.

தத்துவங்கண் முடிவிற்குள்ளு முத்திச்சகலமுத்திக்கெவலமின் மையால் 'அறிந்ததலை' என்றும் - இங்நுனதின் வறிவுக்கு வடிவின்மை

யாற் சொல்லக்கூடாதாகலின் 'வாயடங்கும், என் றுங்-கறிஞர்.

தத்துவங்களை யங்கமாயுமுத்திச் சகலகேவலங்களைத் தலையாயும் வைத்து இத்தலைபோயவிடத்து வான்மாவுக் கவ் வருபவங்களொன்று மின்றிச் சும்மாவிருத்தலின் 'அரிந்ததலைவா யடங்குமவ்வளவே யன்றித்-தெரிந்திடுமோ நீயேதெளி, என்றார்.

அரிந்ததலை விம்மியடங்குமெனக் கூட்டிக.

(௧௭)

மறவாத தம்மை யறிவார் மருளோ
வறிவோ விடயம்போ லாகி - லறிவை
யறிவதறி வாகையினு லாறாறுந் தத்த
மறிவை யறியாபோ லறி.

மறவாததம்மை யறிவார்மருளோ-வறிவோவிடயம்போலாகி-
-எ-து - சகலகேவலங்களாகிய நினைப்பு மறப்புங் கடந்தறிவாய் மறவா
திருந்த தம்மை மறந்ததுபோ னினைத் தறியத்தொடங்குவோர்க்கெதி
ரிட்டறியும் விடயம்போற் றம்மைத் தமக்குத் தோற்றுமானு லது ம
ருட்போதமோ வருட்போதமோ.

அறிவை-யறிவதறிவாகையினுலாறாறுந்தத்த- மறிவையறியாபோ
லறி-எ-து - அறிவாயிருந்ததம்மை டறியத்தொடங்குவது தம்மறிவை
க்கொண்டாலின் பூப்பத்தாறு தத்துவங்களுந் தத்தமறிவைத் தாம
றியா திருப்பனபோற் றம்மைப்பிரித்தறியானு சும்மாவிருப்பதுவே
தம்மை யறிவதென்றறிநீ-எ-து.

முற்சகல கேவலமா யிருந்த வான்மா தன்னை யாரென்று பாரித்
தபோது தானவே றவைவேறாய்ப் பிரிந்தாற்பே லிப்போது சுத்த
மயமா யிருந்த வான்மா தன்னை யெதுரிட்டிப் பார்ப்பினிச் சுத்தம்பு
ரிந்து கேவல சகலங்களிற் செல்லுமாகலின் "ஆறாறுந்தத்த மறிவைய
றியாபோலறி", - என்றார்.

நினைப்புமறப்பினி யறிவாயிருத்தலின் 'மறவாததம்மை, என்றார்.

இவையிரண்மிதருவென்பாவானுந் தம்மையறிவ் துங்ஙனமென்
றறிவித்தவாறு காண்க.

(௧௮)

ஊன்றி னிலமசையி னாதமொழிந்த சிவந்

தோன்றாத் துணையுனக்குத் தோன்றுமோ - தோன்றில்

விர்னுதியைத் தீண்டிவபோல் வாய்க்கத்தெ மென்று

கிரிப்பதுபோற் பார்த்துத் தெளி.

ஊன்றினிலமன்சயி னுதமொழிந்தசிவந் - தோன்றாத் துணையுன
க்குத்தோன்றுமோ - தோன்றில் - எ - னு - ஓர் தண்டா லுன்றிற்சடமா
யுள்ள நிலமு மசையுமெனினும் எல்லாத் தத்துவங்களுக்கு முடிவாகி
யநாதத்தத்துவத்தையுங் கடந்துனதுயிரிக்குட் டோன்றாத் துணையா
யிருந்த சிவத்தையுன்போதத்தை யுன்றிநின் றறிவேனெனி னஃதுன
க்குத் தோன்றுமோ வுன்போதத்துக் கதுதோற்றுமெனின்.

விரானுதியைத்தீண்டிவபோல்வாய்முகத்தைமென்று - ிரிப்பது
போற் பாரித்துத்தெளி-எ-து- ஓர்விரம் றன்னுனியைத் தான் மெடல்
போலு-முகத்தின்கண்-ணிநுந்தவா யம்முகத்தை யெதிரிட்டிக்கறித்து
மென்று கிரிப்பதுபோலுமா மிதனை யாராய்ந்து தெளிந்தறிதி-எ-து.

துட்பத்தா னுன்மாயுள்ளும் பூரணத்தா லதற்குப்புறம்புமாய்ப்
பிரிபட்டாதுசெவயிருத்தலி னுன்மாவா லதனைப் பிரித்தறியக் கூடாதாக
வி னிங்ங்ன மூவமைகூறினார்.

‘கிரிப்பது, யான் சிவத்தை யறிந்தேனென்று பிறருக்குக் கூறி
மகிழ்தல்.

பற்றியது தானும் படிசநீ பற்றுவிடப்
பற்றை யெதிரிட்டிப் பாரித்தாலென் - சுற்றும்
பிரியாசு சினைப் பிரித்தறியத் தேறி
மறியாமை காணு ணவம்.

பற்றியதுதானும் படிசநீபற்றுவிடப் - பற்றையெதிரிட்டிப்பார்
த்தாலென்-எ-து - தன்னைச்சார்ந்த நிறமியா தந்நிறந் தானாயிருக்கும்
படிசம்போலு மியாதோர் கருவியடுத்த ததன்மயமாவை நீயக்கருவி
கணிகுதற்பொருட் டினக்குள்ளிந்த சிவமாகிய பற்றை யெதிரிட்டிப்
பாரித்ததொற் பயனென்னையுள்.

சுற்றும்-பிரியாச்சினைப் பிரித்தறியத்தேறி - மறியாமை காணு
ணவம்-எ-து - ஓரணுவளவேனு முன்னெவிட்டிப் பிரியாதிருந்த சிவத்
தையுன் போதத்தாற் பிரித்துன்னெவிட லஃதோர் முதலாய்க் கண்ட
தனை யறியத்தேறும் பேதைமைகாணுணவமாவது-எ-து.

கேவலசகலங்களை நீங்கி யருளாற் றன்னை யுள்ளபடி யறிந்தவான்
மா தனக்குவேறற விருந்தசிவத்தையு மவ்வருளா லறியமெண்டு மத
னைக் குருவுபதேசத்தா லறிந்துகொள்க.

அருளா லறியவேண்டுமென்றதை - அறியாமை யறிவகற்றி யறி
வினுள்ளே யுறிவுதனை யருளினு லறிபாதே யறிந்து என்னுஞ் ‘சித்தி
யாருள்ளுங்காண்க.

சிவத்தைப் பிரியாததனு ளடங்கிற் கருவிச் செலுத்தா வதனைப் பிரிக்கிற் றொருமுகவிற் 'பற்றுவிடப்பற்றை யெதிரிடப்பார்த்தா லென், என் னார்.

ஆங்குமலமின்றியினு மதனது வாசனையாற் போத மெழுதவி ன் 'அபிரயாமகாணவம், என் னார்.

ஆன்மாவைப் பற்றுவிடாதிருத்தவிற் சிவத்தைப் 'பற்று, என் னார்.

இலவ்விரண்டு திருவெண்பாவாணந் திருவருளாற் சிவத்தை யறி யும்போதுஞ் சிறிதும்போதஞ் சீவியாது நின்றுறிய வேண்டுமென்று கூறியவாறு காண்க. (சும)

[முந்

அந்தச் சிவத்தைச் சென்றடையுமிட மெவ்விடமெனின்மேற்கூறுகின்

அருளாலே தம்மை யறிந்தருளா யந்தப்

* பரிபூரண மேபனா யாய்ப் - பனாயொழிவி.

லானந்தாதீதமா மத்துவித சித்தாந்த

மோனம் வேதாந்த முடிவு.

அருளாலே தம்மையறித்தருளா யந்தப் - பரிபூரணமேபனா யாய்ப் - என - து - முப்பத்தாறு தத்துவங்களை யுங்கடந்து நின்றவிடத்துப்பா சமீ தருள்தென்று பருத்திந்தவறிவு தாமென்று தம்மை யருளா லறிந்து பின்னர் தம்மையு மவ்வருளையும் பிரித்துப்பாரா தவ்வருடா மா யிருந்து பின்னர் தம்மைச் சிறிதுந் தோற்றாத வந்தப் பரிபூரண மாகிய பனாயெயாகி.

பனாயொழிவி-லானந்தாதீதமா மத்துவிதசித்தாந்த - மோனம் வேதாந்தமுடிவு - என - து - பின்னரப்பனாநீக்கத்திற் றோன்று மானந்த மயமாகி - யவ்வானந்தத்தையு மிங்நனமென்றறியாத ததனு ளதீதப்படு வதாகு மத்துவிதமான ஆகமமுடிவாகிய மவுனம் வேதமுடிவுக்கு மு டிவாய்-என.

(அருள்.) தனநிச்சைப்படி யான்மா விச்சையைச் செலுத்தியுந் தனது ஞானத்தா லதன்ஞானத்தை மறைத்துந் - தனதுகிரியையாலத னது கிரியையையடக்கியும், இங்நன மவ் வான்மபோதஞ் சீவியாத டக்குவது - அங்நனமதனது போதமடங்கினவிடத்து முற்றோற்றிய விச்சாருளாக் கிரியைகள் விரியாது நீங்கினவிடம் பனா - ஆகவின் அ ருள், என்றும் 'பனா, என்றுகூறினார்.

* பரிபூரணமே பனாயாய் என்பதை-பரிபூரணப்பனாயெயாய் என்றுகூட்டிக்.

வேதாந்திக்குப் பெத்தந்திசைபோன் முத்தியிலு நானென்பது
தொடர்ந்தவின் “வேதாந்தமுடிவு, எஸ்ரூர்.

இத்திருவெண்பாவா லான்மா சிவத்தோ டிரண்டந் கலந்த வத்
துவித மிவ்விடமென்பது மிது வேதாந்த முடிவென்பது மறிவித்த
வாறுளென்க. (சுக)

தன்மையு முன்னிலையுந் தானாய்ப் படர்க்கையுமா
யென்னொழிவி லின்பமா யின்புமிது - வென்னுத
வேதாந்த சித்தாந்த மேபிறவா வீடென்ற
தோதாமல் வேதமுணர்ந்தோன்.

தன்மையுமுன்னிலையுந்தானாய்ப்படர்க்கையுமா - யென்னொழிவி
லின்புமாயின்புமிது, வென்னுத - எ-து - உயிருக்குயிராயிருந் தறிவிக்
குந் திருவருளாகிய தன்மையுந் தாமாகி யவ்வருளே திருமேனியாகக்
கொண் டெழுந்தருளிவந்த வாசாரியராகிய முன்னிலையுந்தாமாகி யவ்
வருண்மிருந்து கூறப்பட்ட வேதாகமங்களாகிய படர்க்கையுந்தாமா
கி இச்சுருதிக்கு சுவாறுபவங்களா லெனது போதவொழிவிற் றேன்
று மாணந்தமுந்தாமா - யவ்வானந்த மிதுவென்று கூறக்கூடாதவா
னந்தா தீதமுந் தாமாகி யெழுந்தருளியிருந்த.

ஒதாமல்வேதமுணர்ந்தோன் - வேதாந்தசித்தாந்தமே பிறவாஹி
டென்றான் - எ-து - ஒதியறியாமற் மறது திருவருண் ஞானத்தா னான்
ருவேதங்களைப் முழுதுணர்ந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரிந்த
வறுபவமுன்று முண்டான வேதத்தின்முடிவாகிய சித்தாந்தமேயின்
மேவரா முத்தியென் மருளிச்செய்தார்-எ-று.

எல்லந் தாமாகியென்ற தவரது சுதந்தர மறிவித்தது.

ஒதியுணர்ந்தோரைப்பற்ற வேதாமலுணர்ந்தோர்க் குண்மை
யெல்லா முள்ளபடிதெரியும். இங்ஙன மோதாம லுணர்ந்தோரோ யி
துவே பிறவா வீடென்று கூறினமையா லிஃதுண்மை முத்தியென்ற
மித்துகொள்க.

விபாசர் முதலியோ ரோதாமலுணர்ந்து மவர்க்கு விட்டினுபா
மென்று மகம் பிரமமென்னும் பின்னர் மலைவு பிறந்ததாகவி னிவரை
ப்போலுமவர் சுதந்தர வழிவிலொனக்கொள்க.

* இங்ஙனம் - செய்யுட்கட் ‘டாளு, யென்னு மொருமையை யு
ணர்க்கட் ‘டாமாகி, யெனப் பன்மையாகக்கூறியது எண்ணெனின், பி
ள்ளையார் என்னுந் திருவருட் பெயரின் பெருமை நோக்கியென்க. (1).

* இவ்வாறு கூறியவற்றிற்கெல்லாம் விதி யிங்ஙனமென்றுணர்க.

மலையேறிப் போவார்க்கு மாநிலமாய்த் தேவன்திக்
கலையாதி யைக்கழற்றிக் காட்டித் - தொலைவிலே
காட்சியொழித் தென்னைக் கரந்தகலா வாதனையின்
மரட்சிசொலின் மோனமாம் வந்து.

மலையேறிப்போவார்க்குமாநிலமாய்த்தோன்றிக் - கலையாதி யைக்
சுழற்றிக்காட்டித் - தொலைவிலே - காட்சியொழித்து - எ - து - மாநில
த்திருந்து மலைமேலேறிச் செல்வோர்க்காண்பு மாநிலமாய்த்தோற்றி
யம்மலைமுடிமே லேறிநின்று மீண்டுபார்க்குமிடத்து முன்னிருந்த
மாநிலமும் பின்வந்த மலையிடமுற் தாநின்றவிடத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட
டருகித் தோற்றுமாப்போலுங் கலைமுதலியவாழ்த்துவாவையுஞ் சோ
தனைபண்ணி நீக்கி யிவற்றின்முடிவினின்ற வான்மாவை யறிதன் முத
லிய வதுபவங்களைக்காட்டி யிவ்வதுபவ முடிவிலே முற்றோற்றிய க
ருவிகளும் பிற்போற்றிய வதுபவங்களுமாகிய தாட்சிக ளெனக்குத்
தோற்றுவாறொழித்து.

வாதனையில் என்னைக்கரந்தகலா -மாட்சிசொலின் மோனமாம்வ
ந்து - எ - து - எனக்கோர் வாதனையுமில்லா, தென்னைத் தமது பூரண
னந்தத் தொளித் துள்ளும் புறம்புமா பெழுந்தருளியிருந்த வெனதா
சாரியரது பெருமையைச் சொல்லுமிடத் தத்னைச் சொல்லவொட்
டா தென்னைப் பேரானந்தம் வந்துமவுனமாக்கும். (இதென்கொலோ
வறிவிலேன்) - எ - து.

‘தொலைவிலேகாட்சியொழித்து, என்றமையான் மலைமுடிமே
லேறிநின்று பார்க்குமிடத் தென்றும் வருவிக்கப்பட்டது.

“கலையாதி, ஆறு. அத்துவாவாவன - மந்திரம் பதினென்றும் -
பதம் என்பத்தொன்றும் - வர்ந்தம் ஐம்பத்தொன்றும் - புவரம்இரு
நூற்றிருபத்துநாலும். தத்துவ முப்பத்தாறும் - கலைகள்ஐந்தும் - எ
னக்கொள்க.

அதுபவ முடிவுசொல்லக் கூடாமையின் ‘மோனமாம்வந்து, என்றார்.

இதுவென்ற தெல்லாம் பொய்யென்ற னெனக்குட்
பொதுவன்றித் தங்குமிடம் போச்சு - வதுநாங்கர்
ணென்ற னதன்பே ரிரவைப் பகலாக்கு
மொன்றோ பரம சுகமோ.

இதுவென்றதெல்லாம்பொய்யென்றனெனக்குப் - பொதுவன்
றத்தங்குமிடம்போச்சு - எ - து - ஈதிதென் னுன்போதத்தாற் சுட்டி
யறிந் ககியா த்ெல்லாம் பொய்யென்றார். இங்ஙன மளளிச்செய்த

வாற்றான் என்போதத்தாம் சுட்டி யறிதற்கரிதா பெல்லாவற்றுள்ளும் பொதுவாயிருந்த திருவருவிடமேயன்றி முன்னர்க் கருவிகடோறும் தனதன் மயமாய்த் தங்குமிடமெல்லா மிப்போது போயிற்று

அதுநாங்கா-ணென்றானதன்பேரிரவைப்பகலாக்கு- மொன்றோ பரமசுகமோ - எ - து - முற்கருவிகளோடுங் கூடிக்க் கருவிமயமாயுமி ப்போ தருளோடுங்கூடி யருண்மயமாயு மவற்றைப் பாசமென்று மிதனை யருளென்று மிருந்தறிந்த வோரறிவுண்டே யவ்வறிவெம்மை விடவேறோ? முதலன் றதுவே நாமென் றெமதாசாரிய ரருளிச்செ ய்தார். அங்ஙன மருளிச்செய்த திருப்பெயருக் கருத்தமெண்ணே யிற் றைவரையு மறைத்திருந்த வாணவ விரவைப்பகலாக்கு ஞானஞரிப றோ அஃதன்றி பெய்னாலொழிக்கக் கூடாதிருந்த தம்போதத்தை வி ழுங்கி பெழுந்த பரமானந்த சாகரமோ யானதிகிலென்-எ-து.

பருப்பின் பி யெல்லாவற்றுள்ளும் பொதுவாயிருத்தலின் அரு ணைப் “பொது” என்கார்.

“அதுநாங்காண், வன்றது - ஆல்மாவைச் சிவத்தோ டிரண்டற் ற வைக்கியங் கூட்டியபெனக் கொள்க.” (சச)

அறிவித்தா லன்றி யறியாய் நீ பென்றான்
மறவைக் கதுவே மருந்தா - யறியவெனி
லாகாய மெய்யவைத்த வம்பா மறிவெனிலு
மாகாய வாக்கா மது.

அறிவித்தாலன்றியறியாய்நீபென்றான்-மறவைக்கதுவேமருந்தா யறியவெனி - லாகாயமெய்யவைத்தவம்பாய் - எ - து - உனதுயிருக் குயிராயிருந் தியாமொன்றினை யறிவித்தானீ யறிவதையன்றி யுல்கத ந்தரமா யொன்றினையு மறியாயென் றருளிச்செய்தார், யானென தெ ன்றெழுமலப்பினியைநீக்குதற் கத்திருவாக்கே மருந்தா யிங்ஙனமறி விக்குந் தம்மை யானறியத்தொடங்கினீ யானிருத்தற்கிடமுந் தம்மை யறிதற் கெழும்போதத்திற்கிடமுந் தமதிடமேயன்றி வேறுகாணென் ஆகலின் ஆகாயமிலக்கா யதனை பெய்யவைத்த அம்புபோலு மாகும்.

இங்ஙன முயிரிக் குயிராயிருந் தறிவிப்பதா யெதிரிட் டறியக்கூ டாததாயிருந்த வறிவின்கண் வாக்குத் தோற்றுவு தெங்ஙனெனின்.

அறிவெனிலு மாகாயவாக்காமது - எ - து - அவரங்ஙனமிருந்த வறிவேயெனிலு மவ்வறிவின்கணின் காருண்ணியத்தாம் றோற்றம் வாக்கு மவ்வாகாய வாக்குப்போலும்-எ-து.

அம்பிற் கெய்யாமுன் னிற்பதற் கிடமு மெய்தபின் சேறங்கிட மு மவ்வாகாயமேயன்றி வேறிடமின்மையா னிதனை யதற்குவமையா கக் கூறினார்.

வாக்காற் கூறியதுபோற் பிறர்க்குத் தோற்றுவதேயன்றி யவர்க் குத் தோற்றாதாகல்ன் “ஆகாயவாககாமது, என்றார்.

தன்மையு முன்னிலையுமென் றுந் திரு வெண்பாமுதல் இந்நான் கு திருவெண்பாவானுந் தமதாசாரியர் தமக்கருளிச்செய்த நிலை கூறி யவாறுகாண்க. (சுரு)

மலமாயை கன்ம மயக்க விகற்ப

நிலைபோகப் போயொழிந்த திட்டை - பலவோ

வறிவுக் கெதிரில்லை யாகாய நீழ

ஹநிற்கு மாபோ னிற்பாய்.

மலமாயைகன்மமயக்கவிகற்ப-நிலைபோகப்போயொழிந்த திட்டை - பலவோ - எ - னு - னு - ஆணவ லமாகிய மயக்கத்தைக் கேவலாவ த்தையாற் போகச்செய்து மாயையாகிய விகற்பத்தைக் குருவின்க சங்கமவழிபாட்டாற் போகச்செய்து கன்மத்தைச் சுத்தநிலையாகிய வருளாற போகச்செய்து ஆன்மா வி, த வருள்வழிச்சென்று சிவானந் தத்திற் றற்போதமற்ற வுண்மைநிடடை பலவிதமாமோ.

அறிவுக்கெதிரில்லையாகாயநீழ - ஹநிற்குமாபோளிற்பாய்-எ-னு இங்ஙனந் தற்போத மற்றுச் சிவமென்றுந் தானென்று மீண்டற வி ருந்த வறிவிற் கெதிரீடாய்த் தோற்றுவ தொன்றுமில்லை, ய காய மெ ல்லாப்பொருள்களோயிங் கூடியிருப்பினு மப்பொருள்களின்சாயை தன்னுட்டாக்காது தின்றற்போ லெல்லாக்கருவிசு, னாயிங் கூடியிருப் பினு மக்கருவிகள் குணமு முன்னிச்சாராது நீதிநி-எ-னு.

கேவலாவத்தையைத் தெரிவிக்கவே யானவ நீங்குமாகலானு - ம னவாக்குக்கூடங்களாற் குருவின்க சங்கமத்தை வழிபடவே யம்மன வாக்குக் காயங்களாய் விரிந்த விகற்பரூபமாகிய மாயை நீங்குமாக லானும் - இவற்றை நீங்கிச் சுத்தநிலையிற் றோன்றுந் திருவருளைக் தெ ரிவித்திந்தத் திருவருளே பெத்தமுத்தியினு மெமக் ருபகரிப்ப தென் றறிந்து தான் பிறொன்று முன்னிலைச்சுட் டொழிந்து திற்கவே கன் மநிற்கு மாகலானு “மலமாயைகன்ம மயக்கவிகற்ப நிலைபோக,, வெ ண்றார்.

சகலகேவலங்கணீங்கி யுண்மப்போதமுமொழிந்ததிட்டைக்குமே ல் வேறுநிட்டை யின்றாகனிற் “பலவோ,, வென்றார்.

ஆகாயத் தனது நுண்ணிய குணத்திற் பிரிவின்றி யிருந்தனையா
ன் மற்றப்பொருள்களி னிழறாக்கா திருந்ததுபோ லான்மா தனது
போதஞ் சீவியாதது அப்பகுணத்தோ டிருந்ததென்றிற் சிவத்தோடு கல
ப்புக்கூறற் தூலமாகிய கருவிகளு மதனைத்தாக்க மாட்டாதென்பதற்கி.

போதம் பதைப்பறவே பூரணமாம் பூரணமும்

போதம் பதைத்தளவே பொய்யாகு - மீது

விழித்திழைம்பா நின்றால் வெளியசைந்தாற் காற்றும்

பழக்கமதைச் சாட்சியைப்போற் பாரி.

போதம்பதைப்பறவே பூரணமாம் பூரணமும் - போதம்பதை
த்தளவேபொய்யாகு - மீது - விழித்திழைம்பா நின்றால் - எ - து - ஆன்
மப்போதஞ் சீவியாதடங்கி னவ்வான்மா தோற்றம லருட்பூரணந்தா
னாயிருக்கு மப்பூரணமு மப்போதஞ் சீவித்த மாத்திரத்திற் ருன்றோ
ற்றாது மறையு மவ்வான்மாவா யிருக்கு மிங்ஙன மிப்போத மடங்கி
யும் விரிந்துத் தீநீரூ லப்பூரண மோர்காற் றோற்றியு மோர்கான் ம
றைத்துத் விழித்தல்போலு மிமைத்தல் போலுமாம்.

(அஃதெங்ஙனமெனின்) வெளியசைந்தாற் காற்றும் - பழக்கம
தைச் சாட்சியைப்போற்பாரி - எ து - வெளியிலடங்கிய காற்றுத்தான்
வேறொரு பொருளாய்த் தோற்றமல் வெளியா - மவ்வெளியினின்
று மசைந்தா லதனைவிடத் தானொரு பொருளாய்க் காற்றென்பதாமி
க்காற்றுகிய சாட்சியைப்போ லுனதுபோதம் அருளிலடங்கியும் விரி
ந்துநின்ற பழக்க மதையும் பார்த்திதி எ-து.

போதமடங்கி லருளாகிய மஃதசையிலான்மாவாகியு மிங்ஙனம்
வருதலி னதனைச் சிறிதுந்தோன்றா தடக்கவென்று மென்பதுகருத்து

இவையிரண்டு திரு வெண்பாவாறு மும்மலங்களை நீக்குதற்குபா
யமு மிம்மலங்களை நீக்கி யவ்வான்மா தற்போதமுங்கெட் டானந்தா
நீதப்பட்டா லதற்குமேல் வேறுநிட்டை யின்றென்பது மான்மாகரு
விகடாக்காது நிற்கற் குபாயமு மடங்கிய போதமீட்டித் திரியா தட
க்கவேண்டு மென்பது மறிவித்தவாறு காண்க. (சஎ)

வேதாந்தம் போலிருக்கும் வேதாந்த சித்தாந்த

நாதாந்த போத நமூவினர்க்கு - நேதி

தனைக்கழன்று தற்போதஞ் சார்பழியுஞ் சந்தி

லுனக்கறிவா னந்த முதிக்கும்.

நாதாந்தபோத நமூவி னர்க்கு - வேதாந்தம்போலிருக்கும் வே
தாந்த சித்தாந்தம் - எ - து - நாத தத்துவத்தின் முடிவாயிருந்து வரு

னையுங் கடந்த மெய்ஞ்ஞானிகட்கு வேதாந்தம் போற்றுவதற்கு நாட்டமின்றி யிருக்கும் வேதத்தின் முடிவாகிய விச்சித்தாந்த நூலாகவின்.

நேதி - தணைக்கழலுறுதற்போதஞ் சார்பழியுஞ்சந்தி - லுனக்கறிவாணந்தமுதிக்கும் - எ-து நீக்குவதாயுள்ள தத்துவ முப்பத்தாறையுந் சுழன்று அவற்றின் படிவினின்ற வருளையும் பனையையுந் சூவிதநாட்டமின்றிக் சுழன்று நிற்றியெனின் நீற்றற்போதமு மாணவ வாசனையாகிய சார்புமொழியு மிவையொழிந்த விடத்திற்கு மதித்திற்கு மிடையாகிய சந்தியி லுனக்கு ஞானனந்தந் தோன்றும். எ-து.

முப்பத்தாறு தத்துவங்வேறு நீங்குமளவு மான்மபோதஞ் சீவித்தறிவ தருட்டெரிசனமுத லானந்தா தீதப்படுமளவு மப்போதஞ் சீவியாதடங்கிய பவதுபவங்வேப் பெறவேண்டுமாகலின் “வேதாந்தம்போலிருக்கு, மென்றார்.

இத்திருவெண்பாவா லானந்தந் தோன்றுமிட முறிவித்த வாறு காண்க. (சஅ)

தத்துவாதிதத் திமிர்ப்படங்கித் தற்செலவு
மத்தின் வரத்து மசையாத - சுத்தத்தை
யொன்றென்ற னிசம் றுளதாவை யாதலின
லன்றென்ற தென்றே யறி.

தத்துவாதிதத் திமிர்ப்படங்கித் தற்செலவு-மத்தின்வரத்து மசையாத - எ - து - முப்பத்தாறு தத்துவத்திற்கு மதிதமாயிருந்த வாண்மமல வாசனையெல்லா நீங்கியவிடத் தான்மா சிவத்தைச்சென்று கூறிதலுஞ் சிவ மான்மாவை வந்து பொருந் துதலுமாகிய விருவகையசைவுமீன்றி யிரண்டறிந்ருந்த.

சுத்தத்தை - யொன்றென்றானீ சம் றுளதாவையாதலின - லன்றென்றதென்றேயறி-எ-து-முத்திக்கட் சிவமொன்றுமேயென்று கூறுகியெனின் அச்சிவ மொன்றென் றறிந்து கூறிய நீயுஞ் சிறிதுண்டாவயாகலினம்முத்திக்க ணங்ஹனங்கூறுவது மன்றென்றதென்றறிதி-எ-து.

உடம்பின் குணமன்றியதன்கண் ணேறியிருந்த-திமிர்ப்புப்போலுயிரின் குணமன்றி யிதன்கண் ணேறியிருந்தமையா லாணவத்தைத் திமிர்ப், பென்றார்.

திமிர்ப்படங்காவிடத்துக் கூடினதுபோன்றும் யிரிந்தது போன்று மதுபவந்தோன்றலி னங்ஹனங்கூறினார். (சக)

வெற்றவெறுமாநந்த மேலீடே கேவலத்தி
னிற்பதுபோலிந்த நிலைமுகன்றோர் - சுற்போத

வண்டங் கீடந்தவமுதத்தி னேடுலவும்

வெண்டங்க ளுங்கிரண மும்.

வெற்றவெறுமாநந்த மேலீடே கேவலத்தி - னிற்பதுபோலந்த
நிலைமுகன்றோர் - எ - து - நியதியிட்ட விடமெல்லாங் கழன்றுசென்று
தற்போத மொழிந்தெல்லா மாநந்தமயமாய்த் தோற்றுமாகலின்வெ
ற்றவெறு மாநந்த மேலீடாகிய விடமே கேவலாவத்தைப்பட்டு நிற்
பதுபோலத் தோன்று மிங்ஙனந்தோற்று மவ்வாநந்த மேலீடாகிய
நிலையுநீங்கினோர்.

சுற்போத-வண்டங்கடந்தவமுதத்தி னேடுலவும் வெண்டங்களுங்
கிரணமும் - எ - து - அருளும் பரையுமாகிய ஞானகாசத்தைக்கடந்து
நின்ற வாநந்தாமுதத்தொயி விளங்காநின்ற சிவசந்திரனேடுந் தாமத
னைவிட்டு நீங்காத வந்தவாநந்தாமுத கிரணமாகி நிற்பர்-எ-று.

ஆநந்தமேலிட்டபோது பிரபஞ்சமெல்லா மாநந்த மயமாய்த்
தோற்றுமாகலின் “வெற்றவெறுமாநந்தி, மென்றார்.

“ஆநந்தமேலீடு, விட்டுதியாமற் குேற்றுவது - கேவலாவத்தை
யறுபவத்தை யறிந்து ஒன்றுந் தோன்றா திருந்ததென்றுசொல்ல வரு
தல்போல “வாநந்தானுபவஞ், சொல்ல வருதலாற் “கேவலத்தினிற்பது
போ, மென்றார்.

ஆனந்தியி லாணவமலத்தான் மறைபட்டிருந்த வுயிரிக்கறுபவஞ்
சொல்லக்கூடாததுபோற் சிவத்தி விரண்டறக்கலந்து நின்ற வறுபவ
ஞ் சொல்லக்கூடாதாகலின் ஆனந்தாது பவத்திற்குவமை “கேவலாவ
த்தைவயக், கூறினார்.

“வெண்டங்களுங்கிரணமும், மென்றுவமைகூறினமையாற் சந்
திரனைப்போலச் சிவமவனைவிட்டு நீங்காதவமு தம்போலா நந்த மவ
னையு மமுதத்தையும் விட்டு நீங்காத கிரணம்போ லான்மா சிவத்தோ
டூண்டூறக் கலந்துநின்ற நிலையெயெனக் கொள்க.

இவையிரண்டு திருவெண்பாவாறு முத்தியி லொன்றென்று மிர
ண்டென்றுங் கூறக்கூடாதென் றறிவித்தவாறுகாண்க. (ரு)

நினைப்பு முறப்பறுத்து நீயறலை நீக்கா

* துணைக்கரைய நிலவங்ங னங்ங - நெனக்கதற்றல்

விட்பிரட்ட மந்திரட்டம் வேலையிலே போட்டகரா

தெடிபடித்தன் ஞானச்சிறை.

* கதறல் - கதற்றலெனவிசாரமாயிற்று.

நினைப்புமறப்பறுத்து நீயறலைநீக்கா- துணைக்கரையநில்கங்கனங்
ங-னெனக்கதற்றல்-எ-அமுன்னர்நினைப்பு மறப்பாகிய சகலகேவலங்
களை யறிவித்து நீக்கித் தன்னை யறிவித்துப் பின்னர்த் தனக்குயிரிக்கு
யிராய்நின்ற திருவருளைத் தரிசிப்பித்து இத்திருவருளோடுமிகுடி யறி
கின்றபோதந் தற்சுதந்தரமா பொன்றைப் பருத்திறியாத தாகலின்
அருளை முன்னிட்டிக்கொண்டு தற்போத மொழிவைப் பெறுதற்குபா
யங்கூறியதனைநீக்காது அந்நினைப்பு மறப்பாகிய சகலகேவலங்களுள்
வைத்துண் போதங் கரையநீயப்படி நிலப்படி நிலென்று மாணக்
கணக் கோரிநிட்டைபோலுங்குறுதல்.

விப்பிரட்ட மந்திரட்டம் வேலையிலே போட்டசுரை - செப்ப
டித்தன் ஞானச்சிறை-எ-அ - மிகவும்பிரட்டமு மந்திரத்தா லொருவ
ருக்கு விநோதங்காட்டலுங் கடற்கட்போட்ட சுரையோடுஞ் செப்
படிவித்தைடி ஞானத்திற்குத்தடையாயுள்ள மலபோதமுமாம் -எ-அ.

அந்த நிட்டைகூடுவோர் ஞானமுமன்றி முற்செய்கிறியை யாதி
களுமன்றி யுபயப்பிரட்டாய்க் கருவிகளோடு மயந்தலின் “விப்பிரட்
ட,,மென்றுமொருவன் மந்திரத்தால் விநோதவித்தைதோற்றுவுபோ
லுள்ளேநாநாவாகிய மாயாவிநோதங்க டோற்றலின். “மந்திரட்ட,,
மென்றுஞ் சுரையோடோர் துறைக்கட்சேராதலையோடு மறிதல்போ
லறிவோர் நிலநிலலாதுநினைவோடுஞ்சுழல்வதனால். “வேலையிலேபோ
ட்டசுரை,, யென்றுமோர் பந்துமுற்றேற்றிப் பின்னதிற்பற்பலபந்
து தோற்றுதல்போ லோர் காட்சிபோன் முற்றேற்றியது முற்றநில
லாது பற்பலகாட்சியாய் விரிதலிற் “செப்படித்த,,லென்றுமிங்னந்
தோற்றுவுவன சகலகேவல போதமாகலின் “ஞானச்சிறை,, யென்றுங்
கூறினார்.

அங்ஙனங் கூறியது நிட்டையன்றாகலின் கடற்றலென்றார்.

இத்திருவெண்பாவான் மாணக்கணுக்குச் சகல கேவலங்களை மு
ன்னரறிவித்து நீக்கிப் பின்னர்போத மொழித்தற் குபாயங்கூறுதசக
லகேவலங்களிலுள்ள நிட்டைகூறுத லாகாதென் றறிவித்தவாறுகாண்க

சுத்தாகி தத்துவம்போய்த் தானுமெதிருங் கழன்றும்
சித்தாந்த வேதாந்தச் சீர்மையிலை - முத்தி
யநிரீவசன மின்ப வதிதமெனி லாங்கே
பினமிடுதல் கண்மம் பிளாய்.

சுத்தாகிதத்துவம்போய்த் தானுமெதிருங்கழன்றும் - சித்தாந்த
வேதாந்தச்சீர்மையிலை - எ-அ - சத்தமுதலிய முடிபத்தாறு தத்து
க

வங்கையு நீங்கி யவற்றின் முடிவினின்ற தானுந் திருவருட்டெரிசன முத லாநந்தாநுபவநீரு யவ்வருளாற் ருனறியாதறியு ம்துபவங்களா கிய வெதிருங் கழன் னுனந்தாதீதப்பட்டா விரண்டென்று கூறுஞ் சித் தாந்தச்சிறப்பு மொன்றென்றுகூறும் வேதாந்தச் சிறப்பும ங்கிலை.

முத்தி - யநிர்வசனமின்ப வதீதமெனிலாக்கே - பினயிடுதல்கண் மம்பினாய் - எ - து - அங்ஙன மதீதப்பட்ட முத்தி சொல்விறத்த சுகா தீதமென்றும் பிள்ளா யொன்றென்று மிரண்டென் றும் அம்முத்தியை பிமின்னப்பட்டுக் கூறுதல் போதச்சேட்டையாம்-எ-று.

“சத்தாதி,, விடயங்களின்மே லாஃமாவுக் கனிச்சைபிறந்தபோ டு சொத்திராதி பஞ்சேந்தியங்களும் விடயங்களை யபகரியாது நீந் கு மிலைநீங்கவே முன்னபகரித்தபோது - வசன - கமன-தான - விச ரீக்காறந்தங்களை விடபுகரிக்கும்.

‘வாக்காதி, கண்மேந்தியங்களைந் து நீங்கு மிலை நீங்கவே யப்பத் திந்தியங்கட்கு மிடமாய்நின்ற பூதங்கணிக்கு மிலைநீங்கவே விடயங்க ளைப்பற்றி நிச்சயித் தபிமானித்துச் சிந்தித்துநிற்கு மந்தக்கரணவாச ணநீங்கு மிதுநீங்கவே விடயங்களைப்புகித்தற்கோ லெல்லையு மவ்வெல் லையி னுண்டாம்.

விடயப்பயனுமவ்விடயத்தைப்புகிக்கும்போதோர் காலங்களினு மறியாததுபோலப் புதுமையுமெலு மிவ்விடய மனுபவிக்கவேண்டி மென்னுங்கருத்து முண்டாக்குங்காலத்துவழு நீங்கு மி ட நீங்கவேவி டயங்களைப்புகிக்கும்பொதிவனுக்கிவவளவுபுகிப் பென்னுமட்டிந் து வரைந்துநிற்குநியதிநீங்கு மிதுநீங்கவே யான்மா விடயங்களை யிச்சித் துப்பகுத்தறிந்துபற்றி யதுபவிக்க வவ்வான்மாவுக் கிச்சாரூணக் கிரி யைகளை யெழுப்பு மிராகம் வித்தைகலையென்னுயிம் மூன்றுநீங்கும்.

இவைநீங்கவே யான்மாவைப் பஞ்சேந்தியங்களினுங் கறங்கு போற் கொண்டு சுழற்றுப்புருடனீங்கு மிதுநீங்கவே யவ்விடயங்களை ப் புகிக்குமிடத் தவ்விடயமென்றுநீ துன்னென்று மிரண்டறமயக்கி நி த்குமாயை நீங்குமிங்ஙனம்.

வித்தியா தத்துவங்க ணீங்கவே யிவற்றைப பிரோகம்பண்ணுஞ் சத்த தத்துவங்க ளைந்துநீங்கு மிங்ஙனந் தத்துவ முப்பத்தாறு நீங்கி னவிடத் தான்மாவி னிச்சைபெத்தத்தில் விடயத்தின்மேற் சனித்தது போற் சிவத்தின்மேற் சனிக்கும். ஞானம், விடயானந்தம் அசுத்தந் தூக்கம் அனிக்கியமென்றுஞ் சிவாதந்தஞ் சத்தம் சுகம் நித்தியமென் னும்பகுத்தறிந்துகொண்டிருக்கும். கிரியைப ழைப்புமுக்கத்தால்விடய ற்கண்மேற் செல்லினுமவற்றிற் செல்லாது மறுத்துநீங்கிச் சிவீததை யெறாடிநிற்கு மான்மா விச்சாரூணக்கிரியைக ளிங்ஙனநிற்பது.

சிவன் ஆன்மாக்களை முத்தியிலே யடைவிக்கவேண்டுமென்னும் பிச்சைப்படிநிற்பதாகவிந் திருவருட்பதியு மித்திருவருளை முன்னிட்டிக் கொண்டறியும் பணாதெரிசன முதலிய வறுபவங்களாகிய வெதிருமு வைகலையறிந்த தானுங் கழன் குறந்தா தீதப்பட்டா விரண்டென்று மொன்றென்ற ங்கூறக கூடாதாகலின் “சித்தாந்த வேதாந்தச்சீர்மை யிலே,, யென்றார்.

கண்மமென்பது சேட்டைமேலேறிற்று ஆன்மாசத் தாதிகளைத் துரிசற விடுத்தபோது மற்றைத் தத்துவ முப்பத்தொன்று மிங்ஙனநீங்கலிற் சத்தாதிகளை முன்வைத்துக் கூறினார்.

முத்தியையறிவிப்பதுவேதாகமமுடிவாகலிற் “சீர்மை,, யென்று மம்முத்தியி லதனையறிந்துகூறும் போதமின்மையா “வநிர்வசன,, மென்றுங்கூறினார்.

உதாரணம். (சிவப்பிரகாசம்.) மருவியபொரியி லொன்றுமுழு வது மென்றுந். (திருவள்ளுவர்.) சுவையொளியுறேசை நூற்றமென் றைந்தின், வகைதெரிவான் கட்டேயுலகு. என்றும், மற்றுமவருவன வற்றானுங் காண்க.

இத்திருவெண்புவாவற்சித்தாந்தமுத்தியோர வேதாந்தமுத்தியோ வுண்மையென்ற யுறுகின்றமாணக்கனுக்குக் “காண்பாணங்காட்சியு,, மற்றவிடத் திரண்டிஞ் சரிபெண் றறிவித்தவாறு காண்க. (ருஉ).

சிந்தை பயமிலச்சை சீலமரு வருப்

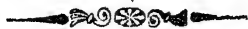
* பந்தைவிரிஞ் சாந்திசூல மாசார - மிந்தவழி
யெட்டிஞ் சிவயோகிக் கில்லையென மாமறைக
டட்டிம் பெருமுரசந் தான்.

சிந்தைபயமிலச்சை சீலமருவருப் - பந்தைவிரிஞ்சாந்திசூலமா சார - மிந்தவழி-யெட்டிம்-எ-து-எனக்கின்னதுவேண்டுமென்னுஞ் சிந்தையுந் துட்ட மிருகாதி தோன்றி யக்கா லச்சமு மின்னா ரின்னது சொல்லப்பொறுொன்னு நாணமுஞ் சாந்திராயண விரத முதலிய சீலமு மீத்கத்தமென்னு மருவருப்பு மகந்தையாற் செய்பபாவற் தீர்க்கும் புண்ணிய மீதென்று செய்யுஞ் சாந்தியுங் குலர்சாரமுஞ் சமயா சாரமுமாகிய விந்தமாரீக்க மெண்வகையும்.

சிவயோகிக்கில்லையெனமாமறைக - டட்டிம்பெருமுரசந்தான் -எ-து-சிவத்தோ டிரண்டுகூடி நின்றசிவயோகிக்கில்லையென்று டாடி மறைகளாகிய பெரியபேரிகை முழங்கும்-எ-து.

* அகந்தை, சிவத்து-அந்தையென் றிலைக்குறையாயிற்று.

“மாமறைகடபுடும் பெருமுதசு, மென்றது அவர்க்கிலியென
து பலபடக்கூறுத லீவையெட்டுஞ் சிவத்திற் கின்றாகலி னதனையடை
ந்த சிவயோகிக்கு மின்றென்ப தாயிற்று. (௫௩)

தத்துவத்தாரல்லாரீ சலசந்திர னெப்பாரீ
தத்துவத்தாரீசெய்யுந்தவாதவங்கள் - சுத்தக்
ககனமழை யாற்கருவிக் காற்றைக் கனலாற்
றெகனஞ் செயல்போற் றெளி.

தத்துவத்தாரல்லாரீ சலசந்திரனெப்பாரீ-தத்துவத்தாரீசெய்யுந்
தவாதவங்கள் - எ-து-மெய்ப்பொருளாகிய பரதத்துவத்தையடையா
தோர் தற்போதத்தாற்செய்யுந் தவாதவங்களைனு மிவற்றின் பயன்க
ளினுனு முயர்ந்துந் தாழ்ந்துஞ் சலத்திற்சிரதிபலிதமான சந்திரனைப்
போலுமாவரீ அப்பரதத்துவத்தை யடைந்தோ ரருள் வடிவாயிருந்து
செய்யுந் தவங்களு மவங்களு மிவற்றுவரும் பயன்களுமிவர்க்கெங்
கன மாமெனின்.

சுத்தக்-ககனமழையாற் கருவிக்கி ற்றைக் கனலாற்-றெகனஞ்செ
யல்போற்றெளி-எ-து-திருமலமாயுள்ள வாகாயத்தை மழையாற்கரு
விக் காற்றைக் கனலாற் சுடுவதுபோலுமா மென்றறிதி-எ-து.

ககனத்தைமழையாற்கருவுதலுங் காற்றைக்கனலாற்சுடுதலு மின்
ரூபின வாறுபோற் றற்போதம் போய்ப் பேய்பிடி யுண்டவனாப்
போலுந் திருவருளே வடிவாயிருந்த மெய்ஞ்ஞானிக டிருமேனியி
னிகழுந் “தவாதவங்கு, எவ்வருள் வினையாட்டேயன்றி யவரவற்றைச்
செய்தது மவற்றின்பய னவரைச் சார்வது மின்றென்பதாயிற்று.

“தவாதவங்கடத்துவத்தாரல்லார்க்கு, வருவிக்கப்பட்டது - 15
துவமென்ற தீண்டுசிவத்தை. (௫௪)

காலனுக்குப் பாவமென்றுங் காற்றுங் கதிரவனுஞ்
சீலமிலா னொன்றுஞ் சிவயோகி - மேலொன்றைச்
சுட்டுவதுந் தம்மைச் சுழற்றிவிடா தாட்டிமலக்
கட்டினுன் பிராந்திவலுக் காண்.

காலனுக்குப் பாவமென்றுங் காற்றுங்கதிரவனுஞ் - சீலமிலா
ன்றுஞ் சிவயோகி - மேலொன்றைச் - சுட்டுவது - எ - து-உயிர்களைக்
கொல்லாந் காலனுக்குப் பாவமுண்டென்றுமெசுத்த நிலத்திற் சலித்த
லானு மற்றிலத் தெறித்தலானுங் காற்றுங் கதிரவனு மாசார மிலொன்
றுங் சுதுதல்போற் சிவஞ்சையாதி நன்மாரிக்கங்களைச் செய்திடுவொன்

ஹ நீராடலாகிய யாசார மிலரென்று மிவைமுதலிய குணதோடங்களைச் சிவயோகிகண்மேற் சுட்டிக்கூறுவது.

தம்மைச்சுழற்றிவிடா தாட்டிமலக்-கட்டின் பிராந்திவலுக்காண்-
-எ-து தம்மைவிடாது பற்றிநின்றவத்தைகடோறஞ்சுழ்ந்தியாட்டப்பட்ட
ட்டமலபந்தத்தினுற்றோற்றும் பிராந்தியின் துசாமர்த்தியமாம்-எ-து.

சரிதை கிரியாயோக ஞானங்களுள் ஞானமொன்றுமே முத்திக்
கேதுவாகவி விஞ்ஞானத்தான் முத்தியை யடைந்திருத்தலாற் சரிதா
திகளும் உடம்பாறுயசுத்தங்களை யெல்லாங் கடந்து சுத்தமாயுள்ள
வாந்த வெள்ளத்தின் மூழ்கியிருத்தலா னீராடலாகிய யாசாரங்களுஞ்
செய்வதின்றிச் சிவயோகி சும்மாவிருப்பன் அங்ஙன மிருப்பது சரி
தாதிகளைச் செய்வோர்க்கு மலமறைப்பாற் றெரியாது தம்மைப்போ
ற்பார்த்தவனை யிகழ்தலான் “மலக்கட்டின் பிராந்திவலுக்கா” எனென்
றார் - காலனுக்குப்பாவ்முங் காற்றிற்குங் கதிரவனுக்குஞ் சுத்த மின்ற
யதுபோ னன்மார்க்கஞ் செய்யாமையாற் பாவமு மாசாரமின்மை
யா லசுத்தமுமவர்க் கின்றென்பதும் காண்க. (௧௧௧)

நாயேறி வீழ்ந்தென் னடாத்துகிலென் ஞானிக்குப்
பேயாஞ் சுகம்பழித்தென் பேணுகிலென் - ரோயார்
பெருமை சிறுமையிலே பின்னுமுன்னு மில்லை
வரைவற்று வேண்டிய செய்வார்.

நாயேறிவீழ்ந்தென்னடாத்துகிலென் ஞானிக்குப் - பேயாஞ்சு
ம்பழித்தென்பேணுகிலென் - ரோயார் - எ - து - நாய்மேலிவர்த்தோ
ன்தினின்றும் வீழ்ந்ததனு லிகழ்ச்சியென்னை - வீழாதிருந்ததனைநடா
த்தியதாற் புகழ்ச்சியென்னை - அதுபோல் ஞானிகட்குப் பேய்க்குத்
துப்போற் றோற்று மிச்சகத்தினுள்ளா ரிகழ்ந்தா லவர்க்கோர்சேதமெ
ன்னை, புகழ்ந்தாலோர் இலாபமென்னை-யவரொன்றோற்றோயார்.

பெருமைசிறுமையிலே பின்னுமுன்னுமில்லை - வரைவற்றுவேண்
டியசெய்வார் - எ - து - ஆனந்தன் றியுயர்ச்சி வந்ததென்று பெருமை
புந் தாழ்ச்சிவந்ததென்று சிறுமையு மவர்க்கில்லை பிஃனாகிய சுகலமு
முன்னாகிய கேவலமு மில்லையாகலிற் சுத்தமாகிய வருள்வடிவாயிருந்
தளவின்றித் தாம் வேண்டியவாதே திருவினையாட் டாய்வார்-எ-து.

இகழ்ச்சியாபுள்ள நாயேறிக்கு வீழ்ந்தாலு நடாத்தினு மிகழ்
ச்சி புகழ்ச்சியிற் ருபதுபோல் ஞானிக டமக்கிகழ்ச்சியா யிருந்தவு
டம்பையிகழ்ந்தாலும் புகழ்ந்தாலு மவைப்பார்க் கின்றென்பதாயிற்று

செம்பிற காளிதம்போன்றுயிரை யனுகியிற்பற்றியிருந்த சக்சமலை நீக்கற்பொருட்டு மாயையின்றனவாதி கொடுத்தலிற்சகலத்தையுடைய நென்று மாணவசம்பந்தமான கேவலத்தை முன்னென்றுங்கூறினார்.

சிற்தை-பயமிலச்சை பெண்ணுந் திருவெண்பாமுத லீற்றான்கு திருவெண்பாவானுஞ் சிவஞானி மகிமையையறிவித்தவாறுகாண்க. ()

சன்மார்க்க மேமுதலாய்த் தாதமார்க்கத் தளவுந்
தன்மார்க்கமான வெங்கள் சம்பந்தன் - றண்ணைத்
துறவி யரசுகுகி யோகி போகி
யறவன் மறவனென லாம்.

சன்மார்க்கமேமுதலாய்த்தாதமார்க்கத்தளவுந் - தன்மார்க்கமான வெங்கள் 'சம்பந்தன் - றண்ணை - எ - து - ஞானமுதற் சரிதையி றாய்ச் சொல்லப்பட்ட 'நான்குபாதத்திற்கு முரித்தாகிய சன்மார்க்கமுதற் குதமார்க்க மீறாய்ச் சொல்லப்பட்ட விந்நான்கிணையுந் தமதருணெயி யா லெனக் குண்டாகச் செய்தருளிய வெமது சுவாமிகளாகிய திரு ஞான சம்பந்தப் பிள்ளையானா.

துறவியரசுகுகியோகிபோகி - யறவன்மறவனெனலாம் - எ-து- ஏல்லாவற்றோயின் கூடியிருந்து மவற்றோய் தாக்கற்று நின்றலிற் துறவி பென்றுஞ் சவலபுனங்களையுந் தாமேயிருந்து நடத்தலி னரசென்று மாநந்த மயனாயிருத்தலிற் சுகியென்றுஞ் சிவயோகத்தை யநுக்கி ரகித்தலின் யோகியென்று மாண்ம போதங்களைவிழுங்கிக் கோடலிற் போகியென்றுஞ்சகல தருமங்களுமோர்வடிவாயிருத்தலி னறவனென்று மடைந்தோர் மும்மலங்களைக்கோறலான் 'மறவனென்றுஞ், சொல்லலாம்-எ-து.

சன்மார்க்கஞ் சகசமார்க்கஞ் சற்புத்திரமார்க்கந் தாதமார்க்கமென நான்கு; இவற்றுட்சன்மார்க்கமாவது, நீயேநான்-நானே நீயென்பது.

சகசமார்க்கமாவது, தோழனுந் தோழனும், சற்புத்திரமார்க்க மாவது, பிதாவும் புத்திரனும் - தாதமார்க்கமாவது, ஆண்டவனு மடியானு மெனக்கொள்க.

ஞானம் பெற்றோரைப் புகழ்ந்து கூறிய பின்னர் இத்திருவெண் பாஷா வந்தஞானத்தை யருளிச்செய்தற்குத் தலைவராகிய பிள்ளையா ண்ப் புகழ்ந்து கூறியவாறு காண்க. (இள)

தானல்லர் தன்னதல்லர் தத்துவசா லத்தலைவர்
மேனி சதாநந்தம் வினாயுமிட - மியானைக்கைப்
போலே யிவருடம்பிற் போகமெலாம் பூசையித
னாலேசகம் பிழைக்கு மெண்.

தானல்லர் தன்னதல்லர் தத்துவசாலத்தலைவர் - மேனிசதாநந்தம் வினாயுமிடம்- - - - - து-ததுகரண புவன போகங்களாயுள்ள தத்துவங்களெல்லாந் தமக்கயலாகவி னவை தாமுமல்லாமல் அசுத்தந் துக்கமனித்தி யுமாயிருத்தவி னவை தன துமல்லாமல் அத் தத்துவங்களோடுகூடியுங் கூடாத சாலத்தோடுமவற்றிற்குத் தலைவராயிருந்த மெய்ஞ்ஞானிகடருமேனி சதாநந்த மேன்மேனு முண்டாகு மோரிடமாகலின்.

ஆனைக்கை-போலேயிவருடம்பிற் போகமெலாம்பூசையித-னாலேசகம்பிழைக்குமெண் - எ - - - - - து-ஏழுத்தபொருளின் பரிசுமறிவதுபோற் றோற்றித் தன் னுனிர்ந்த நாடிக்குக்கெந்தவிடயமுமாகவிருந்தயானைக் கைப்போ லிந்தஞானிகள் து திருமேனியாலதுபவிக்கும் போகமெல் லாமித்திருமேனிய துபவிப்பதுபோலிருந்தித்திருமேனியுள்ளிருந்தப ரிபூரணசிவத்திற்கும் பூசையா, மிப்பூசையினாலே சகத்திலுள்ளார்பிற வித்துண்பத்திற்குத் தப்பிவிட்டின்பத்தையெய்துவதொன்றிதி-எ-து.

முற்ற துகரணங்களை யாமென்றும், புவனபோகங்களை யெய்தெ ன்றுந் கருதி நின்ற தற்பேதந் கெட்டிப்போதறிவுதாமா யாநந்தந் தமதாயிருத்தலிற் “ஞானல்லர் தன்னதல்ல,, றொன்றார்.

தேகத்திருந்த போதத்தையுந் கருவிகளையும் விழுங்கிக்கொண்ட தனுட் சிவங்குடியாயிருத்தலின் மேனி சதாநந்தம்வினாயு மிடமென் றும் போகமெல்லாம் பூசையென்றுந் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவான் ஞானிகட்குப் பத்திசெய்வார் வீடடை வாரொன் றறிவித்தவாறு காண்க. (௫௮)

பூசிமுடிப்பனவும் பூண்பனவும் பொற்றுகிலு
மாயை மிகுந்த வரசியரிக்காக் - காசிறற்
முண்டையர்க் காகாசுவன் முத்தனுக்குப் போகமல்லாந்
குண்டையொப்பார்க் கேனிது வாகும்.

பூசிமுடிப்பனவும் பூண்பனவும்பொற்றுகிலு - மாயைமிகுந்த வரசியரிக்காம்-எ-து - சந்தனமாத்ரி பூசப்படுவனவும்மல்லிகையாத்ரிமு டிக்கப்படுவனவுந் கொந்தளப்பொன் றேனையாத்ரி பூணப்படுவனவும் பொற்சரிகைச் சேனையாத்ரி யுட்கப்படுவனவுமாகிய விவைமுதலிய

போகங்கெள்ளலா மரையானுன் மிகவு மிச்சிக்கப்பட்ட சுமங்கலியாகி யவரசியர்க்கேயாகும்புபோலும்.

சிவன்முத்தனுக்குப்போகமல்லாற் - காசிற்ற - முண்டையர்க்கா கா - முண்டையொப்பார்க்கே னினுவாகும் - எ - து - சிவனதீசைப் படியேயவனது திருவடிசேர்ந்த சிவன்முத்தனுக்கே போகமல்லி மங்கலநீங்கிய வமங்கலிக்குப் போகங்களி லொன்றேனு மாகாவாறு போலுஞ் சிவனடிசேராது தவம்பண்ணுவோர்க்கு மத்தவத்திற்குரிய விரதஞ்செய்து முடிப்பதேயன்றிப் போகங்களிலொன்றேனு மதுப விக்கலாகாதஃதன்றிக் குண்டையைப்போலுஞ் சரிதாதி தொழிற்செ ய்வோர்க்கு மிப்போக மதுபவிப்பதேனாகும் - எ - து.

தம்முதலாகிய சிவத்தை யிழந்து தவம்பண்ணுவோரை முண் டையொன்று குறிப்பாற்குறினார்.

குண்டைக்குத் தொழிற்செய்வதேயன்றியரையனெடுங்கூட்டராவின் மைபோற்சரிதாங்களைச்செய்வோர்க்கு இத்தொழிற்செய்வதேயன்றி சிவத்தொடுங்கூட்டராவின்மையாலிவரைகுண்டையொப்பா, டொன்றார்

இத்திருவெண்பாவூர் திருவடியையடைந்தோர்க்கேபோகமது பவிப்பதாமன்றி மற்றையார்தமக்குச்சொன்ன நெறிநிற்பதேயன்றிப் போகமதுபவிக்க லாகாதென் றறிவித்தவாறுகாண்க. (ருக்)

ஆனைமதப் பட்டா லலங்கார மன்றிநாய்
தானு மதப்பட்டாற் சரியாமோ - ஞானி
தடை மீறினாலுஞ் சதிராகுங் கன்மி
கடைமீற லாகாது காண்.

ஆனைமதப்பட்டா லலங்காரமன்றிநாய் - தானுமதப்பட்டாற்சரி யாமோ - எ - து - மதமேற முன்னுஞ்சிறப்புள்ள யானையின் மதமேறி த் தன்றடைகடந்து சேறினுஞ்சிறப்பேயாமன்றிப்பே யெறுமுன்னு மிழிவுள்ள நாய்தானும் பின்பேயேறின வதுபோலுஞ்சிறப்பாமோ வவைபோலும்.

ஞானி - தடைமீறினாலுஞ் சதிராகுங்கன்மி - கடைமீறலாகாதுகா ண் - எ - து - முன்னின்ற நிலை கடவாதிருந்தபோதுஞ் சிறப்புள்ளமெ ய்ஞ்ஞானி பின்னானந்தமேலிட்டா லந்நிலைகடந்து சேறினுஞ் சிறப் பேயாவன் கருமி நிலைகடவாமுன்னு மம்பெய்ஞ்ஞானிகட் கிழிவா வன் றற்போதத்தா லந்நிலைகடந்தபோது மிகவுமிழிவாவனாகவிற் றன் னிலைகடக்கண்காது - எ - து.

ஆனைமதமேறினான் மிகவுஞ்சிறப்புநாய்பேயேறினான் மிகவு மிழிவு. அழைபோல ஞானி தடைமீறினான் மிகவுஞ் சிறப்பு கண்மிகடை மீறினான் மிகவு மிழிவென்பதுங் காண்க.

இத்திருவெண்பாவான் ஞானி கிரியை செய்யினுஞ் செய்யாவிடனுஞ் சிறப்பாவ னென்பதுங் கன்மி கிரியை செய்யாவிடின். மிகவு மிழிவாவ னென்பது மறிவித்தவாறு காண்க. (சுய)

அதி பக்குவத்தாற் கறுக்கிரகஞ் செய்யும்
புதுமைக்குச் சாத்திரங்கள் போதா - திதுவென்றோப்
பேறே யனந்தம் பிரகாரம் வந்தானும்
வேறே யனந்த விதம்.

அதிபக்குவத்தாற் கறுக்கிரகஞ்செய்யும்- புதுமைக்குச்சாத்திரங் கள் போதா - எ-து - தீவிரதர பக்குவமுடையானுக்கு ஞானாகுக்கிரக ம்பண்ணு மதிசயத்திற்கு வெவ்வேறு வகைப்பட்ட சாத்திரங்க ளெல் லாம் போதா தஃதெந்நன டெனின்.

இதுவென்றோப்பேறேயனந்தம் பிரகாரம்வந்தானும் - வேறேய னந்தவிதம்-எ-து- இதுவென்றொன்றைச்சுட்டுத்தம்கிடம் வைக்காதுகூ றுமுபதேசப்பேறே யவனுக் கநந்தம் விதமாய்க் கூறுஞ் சாத்திரங்க ளாகு மிங்நனம் வந்த பக்குவனு மநந்தம் பெயர்களுள்ளும் வேறிவ னையொழிந்த பக்குவர்களு மநந்தவிதமாவார்கள்-எ-து.

தீவிரதர பக்குவனதறிவு சிவத்தையேயன்றி மற்றொன்றையும்ப குத்துநாடாதாகலிற் சாத்திரங்கள் போதாதென்றிரிமந்தமந்ததார்த்தீ விரமென்னு மிம்மூன்று பக்குவரு நானுபேதமாய் வருதலினு மிவர்க் குபதேச நானுபேதமாகக்கூறிப் பக்குவப்படுத்தவேண்டு மாகலினு மநந்தவிதமென்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் தீவிரதரபக்குவனுக்குக் கூறு முபதேச மேபோதுமென்பது மற்றைய மூவர்க்கு மவர்கூறுமுபதேச மொழியுமன்றி வேதர்கமங்களா லுணர்த்தவேண்டுமென்பது மறிவித்தவா றுகாண்க, (சுசு)

அறிபாமை நீங்கியறிவா யறிவே
யறிபாம லாயிரண்டு மந்துப் - அறிபாதார்
தன்னிழப்பின் ஞான சமாதிக்குச் சாதகர
மந்திலக்கே சீவன் முத்தராம்.

அறிபாமைநீங்கியறிவாயறிவே-யறிபாமலாயிரண்டுமந்துப்-அறி பாதார் - எ - து - சகலகேவலமாகிய அறிபாமை நீங்கித் தம்மைவரு

ளாற்கண் டவ்வுருளறிவாகி முன்மலமாகிய வறியாமையின் மறைந்தி ருந்தாற்போ லவ்வுறிவு தானே யறியாமையாகி யதனுண் மறைந் திவ் வறிவென்பதுந் தாமென்பது மாகிய விரண்டுமற் றிதனைப் பிரியாதி ருப்போர்.

தன்னிழப்பின் ஞான சமாதிக்குச்சாதகரா - மற்றிலக்கேசீவுன்மு த்தராம் - எ - னு - அங்ஙனமிருக்கவே தற்கதந்தரபோதமறும் அஃது அறவே பனாதானாகிய ஞானசமாதிக்குச்சாதகராவ ரிச்சாதகம்வந்தவ க்கணமே சீவுன்முத்தருமாவர்-எ-னு.

இம்முறைவந்துபனாயோகத்தினின்றோர்க்குச்சுக்கப்பெறுஞ்சகா தீதமுந்தாமேகிடைக்குமாகலி னந்நிலக்கேசீவுன் முத்தராமென்றார் இத்திருவெண்பாவாற் பனாயோகத்தி னிற்போருஞ் சீவுன்முத் த ராவாரொன் றறிவித்தவாறுகாண்க. (சுஉ)

மகவாங்கண் பார்த்தவர்க்கு மாண்பாய்த் தனக்குப் பகமாயி ல்ச்சைவிடாப் பண்பாய்ச் - செகமாணக் கண்ணரி போல்வேடக் கண்ணாடி காட்டுதவ மெண்ணாழிகால மிருந்தென்.

மகவாங்கண்பார்த்தவர்க்குமாண்பாய்த்தனக்குப் - பகமாயிலச் சை விடாப்பண்பாய் - எ - னு - இந்திரனது கண்களைப் பார்த்தபெ யர்க்கு மாட்சிமையாயவ்விந்திரனுக் கல்துலாயவனதுள்ளே நாணம் சரிடா முறைமையா யிருந்ததுபோல.

செகமாணக்-கண்ணரிபோல்வேடக்கண்ணாடிகாட்டுதவ - மெண் ணாழிகாலமிருந்தென்- எ - னு - தவவேடத்தைப் பார்க்கின்ற சுகத் தோர்க்கு மாட்சிமையாயிருப்ப விவ்வேடத்திற்குரிய ஞாநந்தமக்கி ன்றென்றுதம்முள்ளே நாணமுறவேகிபோன் மினுக்கியவேடமாகிய கண்ணாடி காட்டப்பட்ட தவத்தா ரளவிறந்த காலமிருப்பினும்வ்வே டத்தாற் பய னவர்க்கெண்ணையுள-எ-னு.

அவனுக்குக் கண்களைப் பார்க்குந்தோறு மிலச்சைவரலாலிலச் சைவிடாவென்றார், அவனை யிவர்க் குவமை கூறினமைப்பா ரிவர்க்கு மிவ்வேடத்தைப் பார்க்குந்தோறு மிலச்சைவருமென்பதாயிற்று.

தவத்தோர்க்குரிய வுள்ளொழுக்கமான் ஞானசார மொன்றுந் தோற்றது வடிவமாத்திரையே தோற்றினமையால், “வேடக்கண்ணாடி காட்டுதவ, மென்றார்.

இத்திருவெண்பாவாற் சிவஞான மில்லார்க்குச் சிவவேடத்தாற் பயனின்றென் றறிவித்தவாறுகாண்க. (சுரு)

மு த ல் லா வ னு

வேதாகமப் பொதுவி லுபதேசம்-முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

இரண்டாவது

சத்திநிபாதத்துத்தமரொழிவு.

நால்வகைச் சத்திநிபாதத் துத்தமர்களது பிரபஞ்சப்

பற்றொழிவை முறையே கூறினமையா விவ்

வதிகாரத்திற்குச் சத்திநிபாதத்துத்தம

ரொழிவென்றுபெயராயிற்று.

இவர் இந்நூற்.சூரியவராகலி னவ்வதிகாரத்தின்பின்

னிவ்வதிகாரம்வைக்கப்பட்டது.

சரிதாதி நான்கினுக்குஞ் சாலோக மாதி

வருமா நெனக்களித்த வள்ளல் - குருராயன்

ஞானத்திற் பக்குவர்க ணல்வர்க் குபதேச

மானத்தையு நிகழ்த்தி னான்.

சரிதாதிநான்கினுக்குஞ் சாலோகமாதி - வருமாநெனக்களித்த வள்ளல்-குருராயன்-எ-து-சரிதை - கிரியை-யோக-ஞானமென்னுமிந் நான்கு பாதத்திற்குஞ் சாலோக - சாமீப-சாரூப-சாயுச்சிய மென்னு மிந்நாஷ்குபதமும் வருமுறைமையை யெனக்கருளிச்செய்த வள்ளல் குருராயனாகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார்.

ஞானத்திற்பக்குவர்க ணல்வர்க்குபதேச-மானத்தையுநிகழ்த்தினான் -எ-து-ஞானபாதத்திற்குரிய மந்தமந்ததரந்தீவிரந்தீவிரதர மென்னு மிப்பக்குவமுடையார் நால்வர திலக்கணமு மவர்க்குபதேசத்த முறைமையையு மருளிச்செய்தார்-எ-து.

குப்பத்தாறு தத்துவங்களையு நியதினைவது சரிதை, பவந்தை யறிந்துநீங்கிய தன்னை யருளா வறிந்தவற்றின் முடிவினிற்பது சாலோகபதம் ஆங்குத்தனக்கறிவித்த வவ்வருளைத்தெரிசித்துப் பின்னருளெ ன்றுந் தானென்றும் பிரித்துநோக்காது தற்போதத்தை யடக்குவது கிரியை பவ்வருளே வடிவாயிருப்பது சாமீபபதம் - அங்ஙனமிருந்து தற்போதஞ் சிறிதுந்தோன்று தொழிப்ப தியோக மாங்குப்பனாதா னாயிருப்பது சாரூபபதம் - அப்பண் நீக்கத்திற்கேன்று ஞானநந்தத் தைப்பெறுவது ஞானமந்த வாழ்ந்ததி லதிதப்படுவது சாயுச்சிய

பதமாகலிற் “சரிதாதி நான்கினுக்குஞ் சாலோகமாதி வருமா,” நிங்ங
னமெனக்கொவ்க. (க)

கின்னரியைத் தொட்டவர்போற் கேட்டவளவுக் களவு
சொன்னதல வெங்கள் சுவாமியுரை - மன்னடத்தி
லாநந்த மூர்ச்சிதரிகை யாடகயாழ் தன்னிலே
தானு நலம்போல மொழிந்தான்.

கின்னரியைத்தொட்டவர்போற்கேட்டவளவுக்களவு - சொன்
னதலவெங்கள்சுவாமியுரை- எ- னு- வருடி வாசிப்பார் தாம்நினைத்துக்
கேட்ட பாட்டி னளவுக்களவு கூறுங்கின்னரியைப்போன்றியா நினைத்
து வினாவிய மட்டிற்கு விம்மட்டிவிடை. கூறியதன் மெமது சுவாமிக
ளாகியதிருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவாக்கெடுதெங்ஙனமெனினீ.

மன்னடத்தி - லாநந்தமூர்ச்சிதரிகையாடகயாழ்தன்னிலே - தா
னுநலம்போலமொழிந்தான் - எ - னு - பரமேச்சரன் திருநடனத்தி
லந்தடன வதிசயத்தைப்பாரத் தாநந்தபரவசராய்நிற்போர் கைப்பி
டித்தபொன்னினு னியற்றப்பட்டயாழ் தன்னிலேதான் வாசிக்குநலம்
போ லியான் கௌதுகேட்க வெனக் குபதேசமொழிகளை யருளிச்
செய்தார்-எ-னு.

அவரானந்த பரவசராய் நிற்கவுந் தெய்வயாழ் வருடாது வாசி
த்தல்போலப் பிள்ளையா ரானந்தாதீதரா யெழுந்தருளியிருக்கவு மவ
ரது தெய்வவாக்கு நினையாது கூறிற்றென்பதறிக.

“கின்னரியைத் தொட்டவர்போற் கேட்டவளவுக்களவு சொன்
னதல,, வென்றமையாற் கடாவும் விடையுந் தாமே யருளிச்செய்தா
ரென்பதாயிற்று.

தெய்வயாழ்க்குமேல் வேறியாழின்மைபோ லிந்தவாசாரியர்க்
குமேல் வேறாசாரிய ரிலொன்பதுங் காண்க. யாழுண்ணி வாசியாதிரு
க்கவும் பிறர்க்கங்ஙனஞ் செய்ததுபோற் றேற்றலிற் “ஞ்னுநலம்போ
லமொழிந்தா,, எனென்று திருவாக்குக் கதையுவுமையாகக் கூறினார்.

இவையிரண்மிதிருவெண்பாவானுந் தம்தாசிரியர் ஞாநபக்குவர்
நால்வர்க்கு முபதேசிக்கு முறைமையைத் தமக்கருளிச்செய்யும்போ
து மாநந்தாதீதரா யெழுந்தருளியிருந்தேயருளிச்செய்தாரென் மதி
வித்தவாறுகாண்க. (உ)

சும்மாதே பார்த்திருக்கச் சத்தியா முத்தமர்க்குத்
தம்மாய்வாரிக் கோருளாயே சஞ்சீவ - மென்மெலு

மாற்றஞ் சகுனப் புள்வாக்கு மதுவுண்ட
போற்றும்பி யின்பாட்டுப் போல்.

சும்மாதேபார்த்திருக்கச்சுத்தியாமுத்தமர்க்குத் - தம்மாய்வாரிக்
கோருராயேசஞ்சீவம் - எ - து-தீவிரதர பக்குவர்க் கோர்மொழியுங்
கூறுது ஞானசாரியர் மவுனநந்த நே க்காற் பார்த்திருக்கவே யான்ம
சுத்தியாந், தீவிரபக்குவ முடையராப்த் தற்போத மொழிப்போர்க்
கப்போதஞ் சிந்தேனும் பதையாழொழிதற் கேதுவாய்க்,சுறுமோர்
மொழியே சஞ்சீவம்போன்று சுத்தியாம்.

மென்மேலு - மாற்றஞ்சகுனப்புள்வாக்குமதுவுண்ட - போற்
றும்பியின் பாட்டுப்போல் - எ - து:- மந்ததரபக்குவர்க்கு விட்டிசை,
யாதிகைக்குஞ் சகுனப்புள் வாக்குப்போலச் சிற்சிலசொற்களாற் நெ
ளிலிக்கச் சுத்தியா மந்தபக்குவர்க்கு மதுவை நிறையவுண்டதும்பி யி
டையறாது பாடும் பாட்டுப்போல வேதாகம. சாத்திரங்களானு நா
நாவுபாய யுத்திகளானு மிடையறா தறிவிக்கச் சுத்தியாம்-எ-து.

திருநோக்கக் குறிப்பா லீந்நிலை தெரிந்துகோடலிற் சும்மாதே
பார்த்திருக்க வென்றுஞ், சஞ்சீவத்தாலுடலஞ் சுத்தியாவதுபோல
வோருராயா லான்மசுத்தி பெறுதலிற் சஞ்சீவமென்றுஞ், சகுனப்
புள் வாக்காற் ருணினத்தபொருள் கிட்டத்தல்போற் சிற்சிலசொற்க
ளான் மெய்ப்பொருளைத் தெரிந்து கோடலிற் சகுனப்புள்வாக்குப்
போலென்று மூர்ச்சித்துக்கிடந்த பெண்ணிப்பியை யாண்மப்பிசுந்
துகொண் டிடையறாது பாடி யாடவே யதற்கம்மூர்ச்சை தெளிந்தி
தனோடு பறந்து கூடல்போல நாநாவுபாய யுத்திகளா லிடையிடா த்
றிவித் தறிவின தானவ மூர்ச்சையை நீக்கித் தம்மோடு சேர்த்தவாற்
றும்பியின் பாட்டுப்போலென்று கூறினார்.

சுத்தியாவது, சகலகேவலங்களைநீங்கியவற்றின் வாசனையோடெ
ழுந்ததற்போதமுமொழிதல்,“மென்மேலுமாற்றஞ்சகுனப்புள்,,ளெ
ன்றதனா லாந்தையென்பதாயிற்று, சகுனப்புள் வாக்குப்போலென்ற
மதுவுண்ட தும்பியின் பாட்டுப்போலென்றுக் கூட்டுக.

இத்திருவெண்பாவான் ஞானசாரிய ருபதேசத்தா னுல்வகை.
பக்குவருந் தெளிந்துகொள்ளு முறைமை யறிவித்தவாறு காண்க.(ச

முலைமுதிரா நாண முதிர்ந்தடிக்கி மூடித்
கலவியிலே நக்கினத்தைக் காட்டற் - சலணைய

ஐனாலுந் தம்பனைசெய் தாநந்த மாக்குவது
போனாலா மிந்தப் பொருள்.

முனைமுதிரநாண முதிர்ந்தடங்கிமுடி - கலவியிலேநக்கினதீத
காட்டல்-எ-து-ஒர்பேதைப்பெண்டனது முனைமுதிரநாணமே
மேலு முதிர்ந்து பிறபுருடோடு முன்போன கையாடலாதி'செய்
யாதடங்கியம் முனையினமறைத்துத் தனது சுயபுருடனுக்குக் கூட்
டாவின் கண்ணக்கினத்தைக் காட்டியதுபோலு மொருவனறிவு முதிர்
முதிர் முன்போல விடயங்களிற் செல்வதற்கு நாணமுதிர்ந் தவ்விட
யங்களிற்செல்லும் போதத்தை யுள்ளடக்கித் திருவருளின் மறைத்து
ஆதந்தத்திற் கொப்பித்து நின்றல் அப்போதத்தை யாதந்தத்திற்கெப்பி
பிக்கவெனினங்ஙன மொப்பிக்குமாறே நிலைமல்.

சலனைய ஐனாலுந்தம்பனைசெய்தாநந்தமாக்குவது-போனாலா
மிந்தப்பொருள்-எ-து-போதச்சலனையாஐனாலும் விடயப்பயனை யது
பவிப்பதானாலு மிவ்விடயப்பயனை நீக்கி யப்போதச்சலனையை யட
க்கி யப்போதத்தை யாதந்த மயமாக்குவ தானாலு மிவ்வாதந்தப்பொ
ருளோ ரியல்பிற்குயிற் தோன்றா தங்ஙனஞ்செய்வனபோமா யினிப்
பொருளோ ரியல்பிற்குயிற் தோன்றுவதாம்-எ-து. ,

முனைமுதிர்ந்த பெண் ணம்முனையையு மல்குபோயும் பிறபுருட
னுக்குக் காட்டாது மறைத்துச் சுயபுருடனுக்குக் காட்டிதல்போ லறி
வுமுதிர்ந்தோர் தற்போதத்தை விடயங்களிற் செல்லவொட்டாது மீ
ட்டிள்ளடக்கி யதனைச் சிவாதந்தத்திற் கொப்பிக்கவேண்டியமாகவி னங்
ஙன முவமைகூறினார்.

போதம் விடயங்களிற் சென்றமுந்நியு மாநந்தத்திற் சென்றமு
ந்தியு மிங்ஙன மாறிநிற்குமெனி னாதந்தமு மாறித்தோன்றுமாகவி னா
தந்தமாக்குவது - போனாலாமிந்தப்பொருள், னென்றார், ஆனாலுமெ
ன்பதனைச் சலனை யென்பதனோடு மாநந்தமாக்குவ தென்பதனோடுங்
கூட்டுக.

இத்திருவெண்பாவா லறிவாதந்தத்தமுந்திய போதம் விரிந்து
விடயா நந்தத்திற் செல்லாதோ ரியல்பிற்குயிற் நின்றோர்க்கே யவ்வா
ந்தமாறாது கிடைக்குமென் றறிவித்தவாறுகாண்க. (ச)

பஞ்சமலமும் பசுவநந்த மும்பதியு
மஞ்ச தொழிவு மவத்தைக்ருந் - கிஞ்சநிவுந்
கேட்டுச் சரிதாதி செய்துகிலேசுந் கெடாக்
காட்சி மெழுகிற் கனகங்கண்ண.

பஞ்சமலமும்பசுவநந்தமும்பதியு-மஞ்சுதொழிலுமவத்தைகளு
ங் கிஞ்சலிஷங்-கேட்டி-எ-து-ஆணவமாயை காமியந் திரொதை மாமா
யை யென்று கூறப்பட்ட .பஞ்சமலங்களின திலக்கணமுயிம்மலங்க
ளான் மறைபட்டிருந்தவனேகமாயுள்ள பசுவினதிலக்கணமு மிப்பசு
பாசங்கட்கு முதன்மையா யேகமாயிருந்த பதியினதிலக்கணமு மப்
பதியாற் செய்யாநின்ற பஞ்சகிருத்திய விலக்கணமு மிப்பஞ்சகிருத்
திற்பத்தானடக்குஞ் சாக்கிராதியஞ்சுவத்தையினதிலக்கணமுயிவஞ்ச
வத்தைகடோறுஞ்சுழலு மான்மபோத விலக்கணமுங்கேட்டறிந் தும்

சரிதாதிசெய்துகிலேசங்கெடாக் - காட்சிமெழுக்கணகங்காண்-
எ - து-சரிதைகிரியாயோகங்களைச்செய்து மப்பாசத்தை நீங்கிப் பதி
யையடைந்து பிறவித்துன்பத்தை நீக்கமாட்டாதா ரறிவுமாற்றறி மெ,
முதி லடங்கிய கணகம் போலுமாம்-எ று.

உரைத்தொட்டவெறியகணகமுருக்கியெடாமையின் மெழுக்கின்
மறைந்தாற்போலத் திரிபதாரித்தங்களின துண்மையைக் கேட்டறிந்த
வறிவு சுவாநுபவத்தான் வெளிபாகாது மலத்தனை மறைந்தமையான்
மெழுக்கிற் கணகங்காணென்றார்?அவ்வறிவுபிறருக்குக்காட்சியாய்த்தோ
ற்றலானதனைக் காட்சியென்றார்.

இத்திருவெண்பாவாற் பதிபசு-பாசங்களின துண்மையை வே
தாகமங்களா லுணர்ந்த லு டப்பதியைச் சுவாநுபவத்தா லுணராரிக்
குப் பயனிலையென் றறிவித்தவாறுகாண்க.

வாதி வடத்தினமு மாமருத்து வன்பிணியுஞ்
சாதித்த வீரன்மேற் றம்பலமுந் - தீதுபோன்
ஞானத்திலின்பை, நசிப்பித்து நானதுவா
மூனத்தை யாரொழிவிப் போர்.

வாதிவடத்தினமு மாமருத்துவன்பிணியுஞ் - சாதித்தவீரன்மேற்
றம்பலமுந்-தீதுபோன் - எ-து - பஞ்சலோகங்களையும்பொன்னுக்கி
னெனென்றுகூறு மிரதவாதி மிடியனாயிருத்த லும் பிறர்பிணிகளையெ
ல்லாம் போக்கினெனென்று கூறு மகாவயித்தியன் பிணியனாயிருத்த
லும் பகைகளையெல்லாம் வென்று சாதித்தேனென்று கூறு மகாவீர
ன்மேற் பிறர்போட்ட தம்பல மிருத்தலுங் குற்றமாமதுபோல.

ஞானத்திலின்பை நசிப்பித்து நானதுவா- மூனத்தையாரொழி
விப்போர் - எ - து- சுவாநுபவத்தான் ஞானந்தத்தை யடைதற்கே
துவாகக்கூறும் ஞான சாத்திரங்களைக்கேட் டறிந்தமாத்நிரத்தில் பாம
வ் வாநந்தம்பெருத்தனை விடயச்சேற்றுகெடுப்பித் தவ்விடயச்சே

ந்நிலமுந்நிநின் நவ்வாநந்தத்தின் மயமானேமென்று கூறுங் குமரத் தையாவர் நீக்குகிற்பார்-எ-று.

மிடிபிணிதம்பல மவரிடத்திருத்தலார் றுஞ் சொன்னவாறு செ ப்பவ ரலொன் நறிந்தாற்போல விடயப்பற்றுவிடாமையா னிவ் ரிங் வனங் கூறுதலேயன்றி யதனை யடைந்திலொன்பதறிக.

மிடியாதுயவர்க்குக் கூறினமையால் விடயமிவர்க்கு வருவிக்கப் பட்டது இங்ஙனங் கூறுதன் மிகவுந்தோடமாகலி ‘‘ஊனத்தையாரொ ழிவிப்போர், றொன்றார்.

இத்திருவெண்பாவாற் சிவாநந்தத்தைப் பெறுதிருந்தும் பெற் றேமென்று சத்தியங்கூறன் மிகவுட்பாவமென் நறிவித்தவாறுகாண்க

மயலற்றார் கேட்க மகிழ்ந்துரைத்த வார்த்தை
யயலுக் குபதேச மாகுந் - துயிலாத்
தொறுவணப்போ னின்றனே சேழுக்கு நோயு
மறுமுரைத்தோ நாமுரைப் பதை.

மயலற்றாரகேட்க மகிழ்ந்துரைத்த வார்த்தை-யயலுக்குபதேச மாகும் -எ- து-தேகாதிபிரபஞ்சங்களை யானெனதென்று கருதுமய க்கமற்ற வதிபக்குவந்தாரிகேட்க ஞானசாரியா ராநந்தமகிழ்ச்சியா ல ருளிச்செய்தவுபதேசமொழிக ளப்பக்குவர்க்கன்றியயலிருந் தோர்க் கு முபதேசமாகுமாகலி னம்மொழிகளை.

துயிலாத்-தொறுவணப்போனின்ற கேசேழுக்குநோயு- மறுமு. ரைத்தோநாமுரைப்பதை- எ-து-சாக்ஷிரத்தினில்லாது சொற்பனத்து ஞ செல்லாதிடயான தன்மையாய்த் துயின்றத் துயிலாத விடை யணப் போன்று கேவலசகலங்களிற் றுக்கற்று நின்றகேட்டி யிங்ங னங் கேட்டியெனிற் றாசின்மேலேறு மழுக்குப்போன் நேறுவதாய வாகாமிய துண்பமு மொழியு மியாமுனக்குச் சொல்லவேண்டியபுத் தியைச் சொன்னே மிதனை நியறிதி-எ-று.

இடையன் சோற்கண் மியிலாது துயின்ற மாட்டிமணிய ரவந் தைக்கேளாதுகேட்கு முறைமைபோ விப்போது ஞானோபதேசங் கேட்கும்போதே சகலகேவலங்க டாக்காது கேட்போ னறுபவமுந் தும் பெற்று முன்னிலச்சுட்டி மொழிந்து நிற்பனாகலின் ‘‘தூசழுக்கு நோயுமறு, மென்றார், தூசழுக்குநோயுமறுமென்றவும்மையாற் சஞ் சித் பிராரத்தமு மறுமென்பதாயிற்று.

அஃதெங்ஙனமெனில், கருவிகள் சூடமாகலி னவைகளான்மாவை யறிந்து கூடமாட்டா வான்மா கேவலத்தின் மறைபட்டிக் கிடத்தலி

னவைகளைச் சென்று கூடமாட்டா, கருவிகளைப் பிரோகம்பண்ணி யிக்கேவல மறைப்பைநீக்கிச் சகலத்திலவைத்துப் பெத்தத்திற் றேகா தி பிரபஞ்சங்களை யறிவிப்பது போலவுங் கீழாலவத்தைப்படுத்திக்கே வலத்தில வைப்பதுபோலவு முத்தியிலிக்கேவலசகலங்கடாக்காதுவை த்துச் சுத்தாவத்தையிற்செலுத்திச் சுத்தத்திலவைப்பதுந் திருவருளே யென்று மிஃதன்றிக் கருவிகளைக் கூட்டுவித்தபோ தான்மாவிற்குச்சு தந்தர வறிவுதோன்றித் தானல்லாத தேகத்தைத் தானெனக் கருதியின் றி யானே யெல்லாவற்றையுமறிவே னெல்லாவற்றையுஞ்செய்துமுடி ப்பே எனனக்கெதி றொருவரு மின்றெனநிற்கு மிங்ஙனநிற்பதனா லி தாகிதங்களு மிவற்றானவரும் வினைகளுந் தொடரு மித்தொடர்ச்சியா ள்ளவிறந்த பிறவிகளி னெடுக்காலஞ் சுழல்வதிங்ஙனமென் றந்தப்பு ல்லறிவை விட்டுநீங்கிக் கானலை நீரொன்று மயங்கிக் கண்டபோதும் நீ ரா நீரொன் றுள்ளபடி கண்டபோதுந் தனக்குச் காட்டிநின்றது கதி ரொளியென்று கண்கண்டு 'நின்றாற்போ லான்மா பொய்யை மெய் யென்று மயங்கியின் றறிந்தபோதும்.

மெய்யை மெய்யென்று தெளிந்துநீன் றறிந்தபோதுந் திரோ பவித்து மறுக்கிகித்து மறிவித்து நின்றதுந் திருவருளேயென்று மு ள்ளபடி யறியிற்றொனென்பது மிந்தமுறையே அவன வளது வெண்ணு முன்னிலைக் கண்ணுந் திருவருணடப்பிக் கிஃறதென்று கண்டம் முன் னிலைகளாற் றனக்கோ ரிதாகிதங்கள் வந்தகால யம்முன்னிலைகளை நா டாதுவினைக்கிடாய்த் திருவருணடப்பிக்கின்றதென்று அத்திருவருளை நாடி நின்றலாற் பிறொன்பதும்போ யெங்குந்திருவருளாய்க் காண்ட லாகாமி யமறுமென்பதும் ஞானசாரியர் கிருபாநோக்கத்தாற் சஞ்சி தமுமென்பது முண்மை.

முற்சென்னம்புரிந்த வல்லினை யுடலுட னகலுமென்றும் “வினை ப்போகமேயுந் தேகங்கண்டாய் வினைதா னொழிந்தாற்றினைப்போ தளவு நிலலாதுகண்டா, பென்று மிங்ஙன மீச்சரவாக்கிய ஞானிகள் வாக்கியமிருக்க நீர் பிராரத்தவினையும் போமென்ற தென்னைமெனி னீண்டுக்கூறியமுறையே. நீயிது யான்பிறொன்பதொழிந்து திருவரு ளே கண்ணாகச்சென்று சிவதரிசனம் பண்ணியதி லிதத்தப்பட்டுநின்ற சிவபோகி பஞ்சகிருத்தியங்களையுங்கடந்து பரமுத்தனைப்போலிருப் பனாகலினு மவன் பிராரத்தம் வருவன போற்றேன்றி யழிவதேயன்றி யவனை வாதியாதாகலினு மவனுக்குப் பிராரத்த மின்றென்பதறிவு இ ன்னு மப்புர் மாணிக்கவாசகர் முதலாயினோர் சரித்திரங்களினுங் காண்க.

(யான்செய்தொன்பதனுல்வினையேறுமென்பதற்குதாரணம்.)

(கிரட்டு) தானலாதொன்றுதலைத்தானெனக்கருதிக்கொண்டே யானெலாஞ்செய்தே நெல்லுஞானமஞ்ஞானமத்தா, லீனமாம்வினையிரண்டா மிருவினையாடும்பா, மூனமாருடம்பா லாழா மூழின லாகாதுண்டோ.

(சித்தியார்) யான்செய்தேன் பிறர்செய்தா னென்னதியானென் னு - மிக்கோண ஞானவெரியால் வெதுப்பிநிமிர்த்துத் - தான்செய் வேறின்றிட வத்தத்துவன்ருளே நோதனையளித்து முன்னிற்கும் வினை யொளித்திட்டோயி - நான்செய்தேனெனு மவர்க்குத்தானங்கின்றி ந ண்ணுவிக்கும் போகத்தைப்பண்ணுவிக்கும் கன்ம, மூன்செய்யா ஞா னந்தானுதிப்பினல்லா, லொருவருக்கும் யானெனதற்கொழியா தன் மே (சிவஞானதீபம்) யான்செய்தேன் பிறர்செய்தா னென்கோணீ க்கி என்றும், மற்றும் வருவன வற்றிற்காண்க:

பிரார்த்துவ மின்றென்பதற் குதாரணம் (கிரவருட்பயன்) மூம் மைதரும்பயனு 'மூளாவா மூதறிவாரீக் - கம்மையு மிம்மையேயாம் என்றாசாரியாரும்.

இத்திருவெண்பர்வா லாசாரியருபதேசங் கூறுமிடத்து மாணக் கன் சகலகேவலங்களிற் ருக்கற்றுநின்றகேட்பின் மூவகைவினைகளு மறுமென் றறிவித்தவாறு காண்க. (எ)

அண்டமுதலாயநந்தம் பிறப்பில் விதம்
கொண்டுநர ராய்வினைகள் கூறெழுத்துத் - தொண்டிற்
சரிதாதி செய்து தவச்சார்பி னிற்போரீக்
கரிதான பக்குவ நாலாம்.

அண்டமுதலாயநந்தம் பிறப்பில்விதம் - கொண்டுநரராய்த்தொ ண்டிற்சரிதாதிசெய்துவினைகள்கூறெழுத்து - எ - து - அண்டசஞ்சுவே தச முற்பேசம் சராபசமென்னு மிந்நான்கினிற் றேற்று மெழுவகை ப் பிறவியிலுண்டாகிய வெண்பத்துநான்கு தூறியிர யோனிபேதங் களினு மறந்த முருக்கொண்டு மாறிமாறிச்சுழன் றவைதொலைத்துப் பின்பு நரவடிவுகொண் டிவ்வடி வறந்தங்கோடியிற் சிவபுண்ணியநே ரிட்ட டச்சிவ புண்ணியத்தாற் சிவத்தொண்டு பூண்டிச் சிவத்தொண்டி னைச் சரிதை - கிரியா யோகங்களைச்செய் திச்சரிதை கிரியாயோகங் களா லிருவினையொப்பு மலபரிபாகம்பிறந்து

தவச்சார்பினிற்போரீச்-கரிதானபக்குவநாலாம் - எ - து - உயிரிச் சார்பு பெருட்சார்புகளை நீத்துத் தவச்சார்பி னிற்போரீக்குத் திடை

த்தற்கரிதாகிய மந்தமந்ததாந் தீவிரந்தீவிரதரமெனப் பக்குவநான்
குள - ஏ - னு.

இத்திருவெண்பாவானிருவினையொப்புமலபரிபாக முடையோ
ர்க்குப் பக்குவ நால்வகையாயிருக்குமென் றறிவித்தவாறு காண்க.

மேலைச் சுகம்வெறுத்து மேலொழிகீழ்ந்துவெறுஞ்
சாலப்பொய் யாயுடலார் தானூர்தன் - மூலமா
ரென்று தெரிவிப்பாரை யெய்துவோ மென்றிரண்டா
யொன்றுபடத் தேட்ட முதிக்கும்.

மேலைச்சுகம்வெறுத்துமேலொழிகீழ்ந்துவெறுஞ்சாலப்பொய்யா
யுடலார்தானூர்தன்-மூலமா ரென்று - ஏ - னு-மேலாகிய வனிதாதி சுகங்
களைவெறுத்து மேலடையும்பதமுத்திகளினும்பூலோகபோகத்தினும்
விருப்பற்றவைகளை யெல்லா மிகவும் வெறும் பொய்யாய்க்கண் டுங்
வுடனான் யாது இதனுள்ளிருந்த நானியாவ னெனக்குமுதலாயுள்ளபதி
யாதென்று விசாரித் திவை யெம்மா லறியக் கூடுவதில்லை யாகவின்.

தெரிவிப்பாரையெய்துவோமென்றிரண்டா-யொன்றுபடத்தே
ட்டமுதிக்கும்-ஏ-னு-இவற்றை யறிவிக்கு ஞானசாரியரை யடைவோ
மென்றுகருதித்தானென்றுஞ்செவமென்று மிரண்டாய்ப்பகுத்தறிவ்தா
யபின்னர்ச் செத்தோ டொன்றாக விந்நனம்பகுத்தறிவ தொன்குக்கு
மந்தஞானசாரிய றொங்குளரென்று தேயிற் தேட்டம்பிறக்கும்-ஏ-னு.

முன்போன் மெய்யாய்த் தோன்றாமையின் “வெறுஞ்சாலப்
பொய்யா, யென்றார்.

இத்திருவெண்பாவாற் பக்குவர்க்கு ஞானசாரியரைத்தேயிந்தே
ட்டமிந்நனம் பிறக்குமென் றறிவித்தவாறு காண்க. (க)

வேர்க்குங் கண்ணீர்துழைப்புங் கம்பிக்கு மெய்ந்நயிங்கும்
வார்த்தை நழுவு மனம்பதறுங் - காரிக்கதமாய்க்
காந்து முரோமாஞ் சலியாகுங் காதலித்தாரிக்
கேய்ந்த குணங்கா னிவை யெட்டும்.

வேர்க்குங்கண்ணீர்துழைப்புங்கம்பிக்குமெய்ந்நயிங்கும்-வார்த்தை
நழுவுமனம்பதறுங் - காரிக்கதமாய்க் - காந்துமுரோமாஞ்சலியாகும்
- ஏ - னு - உடற் கண் வேர்வை யரும்புங் கண்களி லாதந்த நீரொழுது
முண்ணடுக்கு முடனயிங்கும் வசனங் குழறு மாசாரியரை யென்ஐற
க்கடைவோமென்று மனம்வினாந்து நயிமேகம்போ லுள்ளேகுழ்
றி புன்மெலாய் வெதும்பு முட்டி மயிர்க்குச்செறியும்.

காதலித்தாரீ - கேய்ந்தகுணங்காணியையெட்டும்- எ - து-ஆங்
ப விவை யெண்வகையும் ஞானசாரியனார் விரும்பித் தேடுவோர்க் கி
யைந்தகுணங்களாம்-எ-து.

இத்திருவெண்பாவான் ஞானசாரியனைத் தேடும்போது பிறக்
குங்குணமுறிவித்தவாறு காண்க.

அநானோட்டஞ் சிந்தை பெருமூச்சு சநியாச்
சுரமூட்ட மெல்லாந் துறத்த - லுனாதோற்று
மான மவுனம் விகள மற வைசா
வான விவைபத்து மவத்தை.

அநானோட்டஞ்சிந்தைபெருமூச்சுசநியாச் - சுரமூட்டமெல்லாந்
துறத்த - லுனாதோற்று - மானம் - எ - து - மனஞ் சகமுகத்தைவிட்
டகமுகமாய், நின்றவி னருகியநோக்கமு' மெப்போது ஞானசாரிய
னை யறிந்தடைவோமென்னுஞ் சிந்தனைபு மவனா நினைக்குந் தோறு
நெட்டுயிர்ப்பெறிதலு மிந்நினைவு மேலீட்டாந் பிறரா வறியக்கூடாத
சுரமே லெழுதலு மிதனா னாணுறக்க முத்வியவெல்லாந் துறத்தலு மி
தனைப் பிறருக் கியாதென்று சொல்கோமென்று சொல்லாதடக்கு
மானமும்.

மவுனம்விகளமறவைசா - வானவிவைபத்துமவத்தை - எ-து-இம்
மானத்தா லொருவரோ டொன்றுஞ் சொல்லாதிருக்கு மவுனமு மிங்
கனங்கூறும் விசாரமேலீட்டாந் பித்தமேறலுமிந்தவவத்தைகள்படுங்
காலத்து மந்தஞானசாரிய லொதிப்படாராயின் மூர்ச்சித்தலுமிறத்த
லுமாகிய விவைபத்தும் பக்குவர்க்குத்தோற்று மவத்தைகளாம்-எ-து.

மறவை சாவென்னு மிரண்டவத்தையுந் தீவிரதர பக்குவர்க்கெ
னக்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவான் ஞானசாரிய லொதிப்படாந்போ தவர்க்
கிங்நன'மவத்தைக டோற்று மென்றறிவித்தவாறுகாண்க. (மக)

தேட்டந் திரண்ட திருமேனியுட்புறம்பாய்க்
காட்டு மளவே கரைபுரண்டு - கேட்ட
வதிபக்கு வத்தாரீக் ககம்புறமென் றுறு
விதிவைத்த தீக்கையாமெண்.

தேட்டந்திரண்டதிருமேனியுட்புறம்பாய்க்-காட்டுமளவே-எ-து-
தமதுயிருள்ளிருந்துந் தெரியாது தாந்தேயிந் தேட்டமாகிய பொருள்

நந்தந்தானே திரண்ட ஞானசாரியர் தமது திருமேனியை யவர் கண் ணாக்காணும்படி புறம்பாய்க் காட்டிமாத்திரத்திலே.

கணபுரணி - கேட்ட-வதிபக்குவத்தாரிக்கம்புறமென்றாவதி நினைத்திக்கையாமென்-எ-து-அல்பெனு மாறு கணபுரண்டெழுந்து ந்தவன்வாசாரியரைப் பலதரம் வலம்வந் தட்டாங்கமுதலிய வணக்கஞ் செய்து பின்னெழுந் தஞ்சலியத்தராய் நின் ருந் தக்கண்ணொழுக்க வநேகதோத்திரம்பண்ணி யெமது சுவாமிகளே யடியேங்கட்கிவ்வுடல் வந்தவாறியா துவந்துளிருந்தயா மியாவ ரொமக்கு முதலாய்ள்ள மெய் ப்பொருள் யாதென்றுகேட்ட வதிபக்குவமுடையோர்க்கு வேதாகம ன்களில் விதித்துவைத்தபடி யவர்பண்ணுந்திக்கை யகத்திக்கை மூன்று புறத்திக்கை மூன்றென் ருறுவகையா யிருக்குமென் மறிதி-எ-து.

“திக்கைகளாறுவன, திருநோக்கம்-பரிசம்-வாக்கு-பாவனை-தூல்-யோகமென்பன, இவற்றுட்டிருநோக்கம்பாவனை யோகமென்னுமிம் மூன்றுமகத்திக்கை-பரிசம்-வாக்கு - தூலென்னுமிம்மூன்றுமபுறத்திக் கையெனக்கொள்க, உள்ளென்பதையுயிருள்ளிருந்து மெனக்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவான் ஞானசாரியர் தமக்கெதிரோ யெழுந்தரு ளியபோது பக்குவாவணங்கி வினாவுமுறைமையு மிவர்க் கவர் பண்ணு ந்திக்கை யிவையென்பது மறிவித்தவாறு காண்க. (௮௨)

பரிசித்துஞ் சிந்தித்தும் பார்த்து மல மாயைக்
கருமத்தை யெல்லாங் கழற்றிச் - சரிதாதி
வாதணையாம் போத மயக்கத்தை வாக்காலே
போதைசெய்து போக்கிவிடப் போம்.

பரிசித்துஞ் சிந்தித்தும் பார்த்துமலமாயைக் - கருமத்தையெல் லாங்கழற்றி-எ-து-பறவை முட்டையைச் * செட்டையாற் பரிசித்தல் போன் மாணாக்கனைக் கரகரணங்களாற் பரிசித்து மாமைகளைக்கணிந் த்தமுட்டையைத் தன்மனத்திற் பாவித்தல்போ லவனைத்தமதருளுரு வாய்ப் பாவித்து மீன் நனது சினைபைப்பார்த்தல்போ லவனைத் தம து கிருபைப் பார்ப்பையாற்பார்த்து 'மாணவமல மாயாமலங் கண்மல மமாகிய விவையெல்லா நீக்கிச்

சரிதாதி-வாதணையாம்போத மயக்கத்தைவாக்காலே-போதைசெ ய்துபோக்கிவிடப்போம்-எ-து-சரிதை-கிரியா-யோகங்களைச்செய்யும்,

* செட்டையாற் பரிசித்தல் முதலியன வவ்வவ் முட்டைக டத் தம் பருவ மடைதற் கென்றாக.

வாசனையாகிய தற்போதமயக்கத்தை நீக்குதற் சேனாவாகிய வுப்தேச மொழிகளைத் திருவாக்காற் போதித்துநீக்கப்போம்-எ-று.

யோகத்தைப் பாவனையுள்ளடக்கி நூலவாக்கிலடக்கி பவ்வாறையுமிட்டு நாலிசாய்க் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவாய் ஞானசாரியர் மாணாக்கனுக்குத் தீக்கையாய் மும்மலங்களையுந் தற்போதத்தையு நீக்குமுறைமை யறிவித்த வாறுகாண்க. (4௩)

காலமறை தேசமறை கண்மறைபோற் காண்பாரும்
பாலுணும் புள்ளிப்பிமின் பக்கிதிக் - காலு
மிருப்பினீர் மின்னலிலே யேற்றபணம் பார்ப்பார்
தருப்பொருளைக் கொள்ளுவார் தாம்.

காலமறை தேசமறை கண்மறைபோற் காண்பாரும்-எ-து-முன்னோர் காலத்தோர்பொருளை யறியா திருந்து பின்னோர்காலத்ததனையறிந்துகொள்ளுந் காலமறைபோலு மோர்தேசத் தறியாதிருந்தபொருளை யோர்தேசத்தறிந்துகொள்ளுந் தேசமறைபோலு முன்மணியென் றறியாதிருந்தும் பின்னதினோட்ட மறிவாரோயும் பழகிமணியென் றறிந்துகொள்ளுந் கண்மறைபோலு மாசாரிய ராகுகித்த பொருளை யறிந்துகொள்ளுவாருள ரென்றி.

பாலுணும்புள்ளிப்பிமின்பக்கிதிக் காலு- மிருப்பினீர்மின்னலிலே யேற்றபணம்பார்ப்பார் - தருப்பொருளைக் கொள்ளுவார்தாம்-எ-து - பாலுண்ணு மன் னப்புட்போலுஞ் சிப்பிபோலு மினுண்ணுந் கொக்குப்போலு டுடையிலெழக்காய்ந்த விரும்பினீர்போலுமின்னலொளி யிலேற்கப்பிட்ட பணநோட்ட மறிவார்போலு மவ ருளிக்செய்த பொருளை யங்ஙன மேற்றுக்கொள்ளும் பக்குவருளர்-எ-று.

ஆசாரியராகுகித்தபொருள்க்காலத்துத்தோற்றத்திருந்து சின்ன டுருப்பின்னர் தம்முள்ளே தெரிந்துகொடலாற்காலமறையென்று மவர்கொடுத்தநூலிற் றெறியாதிருந் தன்னுற் பொருளைக்கூறு மற்றோர் நூலிற்றெரிந் துகொடலாற்றேச மறையென்றுந்தாங்கற்ற நூல்கற்றோரோயும் பழகித்தெரிந் துகொடலாற்கண்மறைபோலென்றுந் கூறினார்.

அன்னம்நீணாநீக்கிப் பாலுண்டாற்போற் சரிதாதிகளைநீக்கி ஞானமொழியைக்கோடலாற் பாலுண்ணும்புள்ளென்றுஞ்-சிப்பி-சோதி டுண்டிற் கங்காந்திருந்து னுளிவிழுந்தமாத்திரத்தில் வாய்மூடிக்கொள்ளுதல்போ லெப்போது கூறுவாரென் றிதயமலரிந்துகேட் டங்ஙனங் கேட்டபொருளை யுள்ளடக்கிப் பயன்படுத்திக்கோடலா னிப்பி

யென்றுங் கொக்குதுறைக்கண் ணசைவறநின்று மீள்வந்துழிக்க வரு தல்போற், சித்திரப்பாவைபோ லசைவறவிருந்து பயன்றருமொழி வருந்தோறு மேற்றுக்கோடலான் “மீள்பக்கி, யென்றும்திரும்புதா னெற்கு நீர்மாத்திரமெடுத்துக்கொண் டதனைமீளவிடா திருத்தல்போ லத் தமக்குவேண்டிய வுபதேசமொழிகளை யேற்றுக்கொண்டு மீளவி டாதுருத்தலா னிரும்பினீர்” என்றுங் கட்கூர்மையால்வினாந்து மின்ன லொளியிற் பணம்பார்ப்பதுபோ லநிகூர்மையா லந்சீக்கிரத்திற்கு றிய மொழிகளி னருத்தமெல்லா மறிந்துகோடலின்.

“மின்னலிலே யேற்றபணம்பார்ப்பா, நொன்றுக்கறிஞர்.

காலமறையாதி மூன்றற்குமின்ன காலத் தின்னபொரு ளுளதெ ன்று மின்னதேசத்தி னின்னபொரு ளுளதென்று மின்னமலைக்கப்பா லின்னபொரு ளுளதென்றுத் தமக்கூ த்தனாபுள்ளவன்கூற வம்மொழி யை யுண்மையாகக் காண்பார்ப்போற் காண்பாருமுளரென்றுமாம்.’

இத்திருவெண்பாவா லாசாரியருபதேசித்தபொருள்களை மாணு க்க ரீம்முறைமைகளா யேற்றுக்கொள்வாரென் றறிவித்தவாறுகாண்க.

பதியிறக்கக் கேட்டிறந்த பத்தினிபோற் பால்போ லதிமோகி திப்புகல்போ லன்பாம் - விதவையர்போற் கன்னன் கடையிற் கொடைபோலக் காணலாந் தன்னையிழவா திழத்த றான்.

பதியிறக்கக்கேட்டிறந்த பத்தினிபோற்பால்போ-லதிமோகிதிப் புகல்போல்-எ-து - பதியிறந்தானென்று பிறர்கூறக்கேட்ட வக்கணத் திறுனுமிறந்த பதிவிரதைபோலுங் கடைகாலிருந் துகவிழ்த்த பால் போலுந் தனது புருடண்மே லதிமோகியாயிருந்துளா எவ்விற்றந்த காலத் தவனோடு மக்கினிப்பிரவேச மாதல்போலும்.

அன்பாம்-விதவையர்போற்- கன்னன்கடையிற் கொடைபோலக் காணலாந்-தன்னையிழவாதிழத்தறன்-எ-து- புருடனிறந்துபோயபின் னரு முன்ன ரன்பு'விடாதிருந்த விதவையர்போலு மறுமைகுறித்தீ ட்டிய புண்ணியமெல்லாமோர்த்தண னுக்குக் கன்னன்றன் நேகாந்தி யத்திற்கொடுத்த கொடைபோலு மாசாரிய ருபதேசித்த மொழிகளை யுட்கொண்ட பக்ருவர்தம்மை யொழியாதொழித்தற்குமுறைமையை க் காணப்படும்-எ-று.

கேட்டவக்கணத்திறந்தானைப்போலுபதேச மொழியைக்கேட்ட, வக்கணத்திற்போதமிறத்தலிற் “பதியிறக்கக்கேட்டிறந்த பத்தினிபோ லென்றும், பாடெல்லாங் கவிழ்த்ததாயினு மதனுள்வாசனை யிருத்தல்

போற் போதமிறந்ததாயினு மப்போதவாச்சுனை யிருத்தலிற் “பால் போ,, வென்றுஞ்சின்னாழிகை சென்றபின்னர் தீப்புக்ல்போற் சின்னா னிற்போத மிறத்தலி னதிமோகி தீப்புக்ல்போலென்றும் புருடனோ டிறவாதிருந்து தேகபோகங்களை வெறுத்திருத்தல்போ லியருனென தென்றெழும் போதவெழுச்சியை யடக்கியிருத்தலின் விதவையர் போலென்று மொன்றையுந்ருதியாது கொடுத்தல்போலொன்றையுங் கருதாது எல்லாவற்றையும் விடுத்தலிற் “கண்ணக்கடையிற் கொடை போ,, வென்றுங் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவா லாசாரிய ருபதேசித்தபொருளை யுட்கொ ண்டபக்குவர் தற்போதமொழிக்கு முறைமையை இங்ஙனமென் றறி வித்தவாறுகாண்க. (யரு)

மாற்றுப் பலவகையாம் பொன்னோட வைப்பான்போற்
தேற்றிச் சிவாகமத்தாற் செப்புகினு - மேற்ற
பரிபாகத் தாலே பழுப்பாம் பலவு
மொரு பாகமன்றென் னுணர். .

மாற்றுப்பலவகையாம்பொன்னோடவைப்பான்போற்-தேற்றிச் சிவாகமத்தாற்செப்புகினும் - எ - து - பலவகையாய்த்தோற்று மாற் றுப்பொன்களைப் பத்துமாற்று மாக்குதற்பொருட்டிப் புடம்போடு மொருவனைப்போலும் பக்குவர் நால்வர்க்கு மோர்படித்தாற் சிவாக மத்தாற் மெளிவித்துக்கூறினும்.

ஏற்ற- பரிபாகத்தாலேபழுப்பாம்பலவு - மொருபாகமன்றென் னுணர் - எ - து - மாற்றேற்றமாயிருந்தபொன் பரிபாகத்தான் முன் பழுப்பாகுமன்றிக் குறைந்த மாற்றுயர்ந்தமாற்றுக்களாகிய பலபொ ன்களு மொருபாகமாப் பழுப்பாகுவ தன்றதுபோ லுயர்ந்தபக்கு வனுக்கு முன்னர் ஞானமேறுமன் பியெல்லாரிக்குமோர்பிரகாரமாப் ஞானமேறாதென்றிதி-எ-று.

தாழ்ந்தமாற்றுப் பொன்களைப் புடம்போடுந்தோறு மிடைகு றைந்து மாற்றுயர்தல்போலத் தாழ்ந்தபக்குவர்க்குச் சிவாகமத்திற்கு னு நானாவுபாய்புத்திகளை யுபதேசிக்குந்தோறும் பாசங்குறைந்துஞா னமேறுமென்பதுங் காண்க.

இத்திருவெண்பாவா லாசாரிய ருபதேசிக்குமொழி யோர்பிர காரமாயினும்பக்குவவுயர்ச்சிதாழ்ச்சிப்படி ஞானமேறுவதன்றியோ ர்படித்தாய் ஞானமேறாதென் றறிவித்தவாறுகாண்க. (யரு)

கல்லையருவாக்குங் கழற்றியிலே யில்வாழ்க்கைச்.
 சில்லநீர்போலத் தெளிந்துவருந் - தொல்லுகங்
 கான்றசோ ருருங் கதலித்தண் டைக்கனலி
 ஹன்றல் போன் ஞான முதிக்கும்.

சில்லையருவாக்குங்கழற்றியிலேயில்வாழ்க்கைச்- சில்லநீர்போலத்
 தெளிந்துவரும் - எ - து - சில்வினையோர் பாவவடிவாக்கு முறைமை
 போ லருள்வடிவாக்குதற்பொருட்டி மந்தபக்குவர்க் குபதேசமொழி
 களாற் பாசத்தை நீக்குமிடத்துத் தேறிட்டநீர் தெளிந்து வருதல்போ
 லவர்க்கில்வாழ்க்கை யிஃதாரியாமாரொன்று தெளிவுபிறந்துவரும்.

தொல்லுகங்-கான்றசோருருங்கதலித்தண்டைக்கனலி-ஹன்றல்
 போன்ஞானமுதிக்கும் - எ - து- பழையதாகவரு மிப்பிரபஞ்சம் கக்
 கினசோறுபோ லருவருப்பாகத்தோற்றும் வாழத்தண்டை யக்கினி
 யிற்சுழிதல்போ லவர்க்கு ஞானந்தோன்றும்-எ-து.

பிரிந்தசேறுந் தெளிந்தநீருங் கலந்துவருதல்போலில் வாழ்க்கை
 யிற் பற்றும் பற்றிச்மையுங் கலந்துவருதலிற் றெளிந்துவருமென்றார்
 வாழத்தண்டைப் பன்னாட் பல்காட்டத்தாற் கூடல்போ லிவர்க்குப்
 பன்னாளிற் பற்பல வுபதேசமொழிகளான் ஞான் மேறுமென்பதற்கு.

இரும்பை வடிவாக்கு மியல்பினர்க்குப் பச்சை
 மாஞ்சுடுமா போன்ஞானம் வாய்க்கு - மிருந்தவிட
 நீரித்தா மனாயிலேபோ னீங்கு மூலகமெலாம்
 பேய்த்தேர் போற்றோன்றும் பிரிந்து.

இரும்பைவடிவாக்குமியல்பினர்க்குப்பச்சை-மாஞ்சுடுமாபோ
 ன்ஞானம்வாய்க்கும்-எ-து-இரும்பினையோர்பாவவடிவாக்கு முறை
 மைபோற் பாசத்தையிடுங் யருள்வடிவாக்கப்பட்ட மந்ததரபக்குவர்க்
 குப் பச்சைமரத்தை யக்கினியாந் சுடுமாறுபோன் ஞானம்பவிக்கும்.

இருந்தவிட-நீரித்தாமனாயிலேபோனீங்குமூலகமெலாம்-பேய்த்
 தேர்போற்றோன்றும்பிரிந்து - எ - து - தாமிருந்தவில்வாழ்க்கை தாம்
 னாயிலே நீர்போற் கூடவிருந்து மறிந் கூடாதுநீங்குவர் பிரபஞ்சமெ
 ல்லா மவர்க்கன்னியமாகக் காணற்சலம்போற் றோன்றும்-எ-து.

சிலகாட்டத்தாற் பச்சைமாஞ் கூடல்போற் சிலவுபதேசமொழி
 களா லிவர்க்கு ஞானமேறுமென்பதற்கு. (௨௮)

மாப்பாவை போலுடம்பின் வர்த்தனையு மாற்றிக்
 கிண்கிண்கி வர்வதுவாங் காமித் - திருத்த

மனைபொதுவின் மண்டபமாம் வாளுரைகள் வாழ்வுங்
கனவெனவே தோன்றியிடுங் காண்.

மரப்பாவைபோலுடம்பின்வாதனையைமாற்றிக் - கரித்தித்கவர்
வதுவாம் - ஏ - து - மரத்தினையோர் பாவைவழி வாக்குதல்போ லரு
ள்வடிவாக்குதற்பொருட்டித் தீவிரபக்குவரிக் குடம்பின்வாதனையாய
பொறிகாணமுதலியவற்றைநீக்கி ஞானத்தைபுணர்ந்தக்கரித்தியேற்று
க்கொளல்போன்றானமுண்டாம்.

காமித் - திருந்த மனைபொதுவின் மண்டபமாம் வாளுரைகள்
வாழ்வுங் - கனவெனவேதோன்றியிடுங்காண் - ஏ - து - தானிச்சுத்திரு
ந்த மனைவாழ்க்கை நானுபேருங் கூடியிருக்கும் பொதுமண்டபம்
போலாகுங்கேவியாலறியப்பட்ட விந்திராதிதேவர்கள் செல்வமுஞ்
சொற்பனம்போற்றோற்றும்-எ-து.

உடம்பின் வாதனையைமாற்றி யென்றமையா விவர்க்குப் போக
வாதனை மாற்றவேண்டிவ தின்றென்பதாயிற்று. வாளுரைகள்வாழ்வுங்
கனவெனவே தோன்று கிமன்றமையா னரர்வாழ்வு எழுத்திக்காட்சி
போற்றோன்றுமென்பதாயிற்று.

இருந்த வென்பது இருந்த வென்று வலித்தல் விகாரமாய் வந்தது. ()

வெண்ணெயறு பாவையர்க்கு ஞானம் விளக்கின்மே
லண்ணின்மயிர் பஞ்சாகு மாசையிலை - கண்ணீர்
ரொழுதும் பொழுதறியா துள்ளருகி விம்மி
யழுது சிரிப்பார் புளகமாம்.

வெண்ணெயறுபாவையர்க்குஞானம்விளக்கின்மே - லண்ணின்மயி
ர்பஞ்சாகுமாசையிலை -எ-து.வெண்ணெயினைப்பொருந்தாநின்றவோ
ர்பாவையாக்குதல்போ லுள்ளவடிவாக்கப்பட்ட தீவிரதரபக்குவர்க்கு
விளக்கின்கொழுந்திற்றிடித்தவண்ணின் மயிர் போ லும்பண்ணியபஞ்
சுபோலும் பாசநீங்கிஞானமுண்டா மவர்க்கொன்றினு மாசையின்று

கண்ணீர் - ரொழுதும்பொழுதறியா துள்ளருகிவிம்மி - யழுது
சிரிப்பார்புளகமாம் - எ - து - ஆனந்தக் கண்ணீரோயிம்போதுந் தா
மறியா துள்ளமெல்லா நெக்குநெக்குருகி விம்மிவிம்மி யழுதுசிரிப்
பாரவர்க் குடம்பெல்லாம் ரோமாஞ்சலியாம்-எ-து.

அழுவது முன்பட்ட பிறவித்துன்பங்களைநோக்கி. சிரிப்பதுது
ன்பங்களைமெல்லா மொருகணத்தில் மாற்றிய வாசாரியர்தகிசயத்தை
நோக்கி யெனக்கொவக.

பிரபஞ்சத்தின்மே வில்வாழ்க்கை மேனுடம்பின் மேலாகியமு
ன்திடத்து மவர்க்காசை யின்மையாற் பொதுப்பட வாசையிலையெ
ன்றார்.

கவ்வையென்னுந் திருவெண்பாமுதல் இந்நான்கு திருவெண்பா
வாணு மந்தமுதலிய நான்கு பக்குவங்களை யு முடையோரை ஞானஞ்சா
ரியர் பக்குவப்படுத்தி யவர்க்கு ஞானமேற்று முறைமை யிந்நனமெ
ன்றறிவித்தவா றுகாண்க. (உய)

இங்ஙனங்கூறும் பக்குவர்க்கேயென்றி மற்றையர்க்கு ஞானம்போ
தித்தா லேருதோவெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

புளிசேர் பழமானுற் போற்புறம்போ யிள்ளின்
முனைதானும் வேராய் முனைபோய்த் - துளைமாண்ட
ஒசுக்குப் பாச மொழிந்ததுபோ லொப்பாருக்
காசைக் கேடானந்த மாம்.

புளிசேர்பழமானுற்போற்புறம்போயிள்ளின் - முனைதானும்வே
ராய்முனைபோய் - எ - து - முழைனர்ப் பிஞ்சாயிருந்தபோ டுதோயி
வித்தும் பிரிபடா தொன்றாய்ச்சேர்ந்த புளியாய்வோயும் வித்தும்பிரி
பயிற் பழமானுற்போய் முன்ன ரதிவுமுதிராமையிற் பிரிபடாதிருந்
த மும்மலங்களு மிப்போ தவ்வறிவு முதிர்ந்தமையாய் மாயை கண்ம
மாகிய புறம்போ யியிருள்ளிருந்த முனையாகியவாணவமுந் தமக்கண்
னியமாய் நீங்கி யிவற்றா னேறுவதாய வாகாமிய முனைபும்போய்.

துளைமாண்ட - ஒசுக்குப்பாச மொழிந்ததுபோ லொப்பாருக்
காசைக்கேடானந்தமாம்-எ- து-காதற்றஒசுக்குச்சாடொழிந்ததுபா
ற்றற்போதத்தோ டெல்லாப்பாசங்களை யு மிங்ஙனமொழிந்தோர்க்
கப்போதத்தாற் றேற்றுமாசை நாசமே சிவாதந்தப்பேரூம்-எ-து.

மாயையுங் கண்மமும் புறம்பாய்க் காணப்படுதலிற் புறம்பென்
து மவை நீங்கியபோதுந் தானிங்கா துயிருள்ளிருத்தலி னுணவத்தை
யுள்ளின் முனையென்று மாகாமியம் பிறவிக் கேதுவாகவி னிதனுய்
“முனை”யென்றுங்கூறினார்.

காதறு முற்றொடர்ந்த பாச மஃதற்ற போதொழிந்தாற்போற்
போதமறு முற்றொடர்ந்த பாச மஃதற்றபோ தொழிதனி “னாசி
குப் பாசமொழிந்தாற்போ லொப்பாருக்”கென்றார்.

தேகபோகங்களாகிய துன்பத்தை யின்பம்பெர்ன் மாறுபாடா
ய்த் தோற்றுவித் துயிர்க்காசை யுண்டாக்குவதாணவ மதன துவாசனை
பெர்ன் மொழியுமளவு மிருத்தலி னதன் காரியமாகிய வரசைகெடவே

காரணமாகிய வவ்வாணவ வாசனையு மவ்வாசனையாலெழும் போதமு ந்கெடுமாகலி “ஞசைக்கேடானந்தமா,, மென்றார்.

இத்திருவெண்பாவாற் பக்குவமுடையோர்க்கே ஞானம்போதி த்தாற் பாசநீங்கி யாதந்தப்பேறுளவாமல்தி மற்றையர்க் கப்பனமு ண்டாகாதென் றறிவித்தவாறு காண்க. (உக)

அருண னுதயம்போற் றும்வீழ்வா ராசை
பெருருவபோற் கப்பற் பிழைத்துக் - கரைகாணு
மாபோற் சிறையு மரும்பினியு நீங்கியிடு
மாபோ வதிசயம்போ லாம்.

அருணனுதயம்போற்றும்வீழ்வாராசை - பெருருவபோற்கப் பற்பிழைத்துக்-கரைகாணு-மாபோல்-எ-து-முழையிருளினெறி தெரி யாதுழல்வோர்க்குச்சூரியனுதயமான துபோலுந் தம்மால்விரும்பப் பட்டமாதர் மேலாசையுள்ளமுமறையமேன்மேல் வளர்தல்போலுந் திசைதவறிய சப்பல் தப்பித் துறைசேர்க் காணுமா னுபோலுந்.

சிறையுமரும்பினியுநீங்கியிடு- மாபோவதிசயம்போலாம்-எ-து- விடாச்சிறை யிருந்தோர்க்கச்சிறைநீங்கியவாறுபோலுமாருநோயர்க் கந்நோய்நீங்கிய வாறுபோலு மோர்காலமுங்காணாத வதிசயங்கண்ட துபோலுந் திருவருண் ஞானம் பேற்றோர்க்குத் தோற்றும்-எ-து.

முன்னராணவவிருளாற் பொய்யிது மெய்யிதுவென்றென்றுந் தோன்றா திருந்தோர்க்கிப்போ தருளொளியா லெல்லாஞ் சிவமாய்த் தோற்றலி “னருணனுதயம்போ,, லென்று மவ்வருண் ஞானத்தாற் றேன்று மாறந்தத்திந் றுமேன்மேல் மறைதலிற் “றும்வீழ்வாராசை பெருருவபோ,,லென்று மிந்தஞாளுந் தத்தை யென்றைக்கடைவோ மென் றிருந்த தமக்கிப்போது கிடைத்தலிற் கப்பல் “கரைகாணுமா போ, லென்றுமுன்னுடலா யிருந்ததாமிப்போ ததற்குட்புறனுய்விள ங்ருஞ்சிவமாயிருத்தலிற் சிறைநீ ங்குமாபோலென்று முன்னிருந்தபிற வித்துன்பமிப்போதுநீங்கலிந் பிணிநீங்குமாபோலென்றுமோர்காலங் களிலுங்கண்டபறியாதகாட்சியாகலி “னதிசயம்போ, லென்றுங்குறிஞர்

இத்திருவெண்பாவாற்பக்குவர்க்குப் பாசநீங்கிஞானே தயமான போதுதோற்றமதிசயருண மிவையென்றறிவித்தவாறுகாண்க. (உஉ)

பாசநீங்கி ஞானந்தோன்றினு லவர்க்கிக் குணங்க டோற்றுங் வெ ன்னையெனின் மேற் கூறுகின்றார்.

உடல்பொறிக ளுட்கரணத் தோடுகுணம் வாயு
விடவிடவே நாதாந்தவியி - நடுநிலையாய்த்
தன்னொழிவும் பேரின்ப சாகரமுஞ் சந்தழிவா
ஒன்னபடார் கண்டறி யாரோ.

உடல்பொறிக ளுட்கரணத் தோடுகுணம் வாயு- விடவிடவேநா
தாந்தவியிம் - எ-து-உடலமும்பொறி கரணங்களு மந்தக் கரணங்களு
மவற்றுடனே குணங்களும் பிராண வாயுவுமாகிய விவ் வைந்தையு
மொன்றொன்றாயறிந் துநீங்கநீங்கவேவருநாததத் துவத்தின்முடிவாகிய
விடுதலையையும்.

• நடுநிலையாய்த்- தன்னொழிவும்பேரின்பசாகரமுஞ்சந்தழிவா-ொ
ன்னபடார்கண்டறியாரோ-எ -து-அவ்விடுதலைக்குஞ்சுகாதீதத்திற்குநடுநி
லையாய்த்தோன்றுத்தற்றெரிசனந் திருவருட்டெரிசனம் பனாதெரி
சனம் பனாயோகம் பனாயோக நீக்கத்தையு மவற்றின்மேற்றற்போ
தவொழிவையு மதன்மேலாநந்தசாகரத்தைபு மதுபவமாகக்கண் டத
ன்மேற் சிவத்தோடிரண்டறி நிருக்கியிருஒண்ண வாச்சரியப்படார்
முன்னோர் காலங்களினு மவற்றைக்கண் டறியாதார்-எ-து.

உடலத்தையுள்ளபடி யறிந்துநீங்கவே மஞ்சபூதகாரியமாகியபு
றக்கருவிகளிருபத்தைந்து மீடணத்தினாயங்களுந் தசநாடிகளுநீங்கு
ம்ஞானேந்திரியங்களை யுள்ளபடியறிந்துநீங்கவே யவற்றானபுகரிக்கப்
பட்டசத்தாதிகளைந்து மவ்விந்தியங்களைவ்விடயங்களை யபகரித்தபோ
து தொழிற்படுங்கன்மேந்தியங்களைந்தும் விடபுகரிக்கப்பட்ட வச
னதிகளைந்து மிவ்விருவகை யிந்தியங்கட்கு மிடமாய்நின்ற பூதங்களை
ந்து நீங்கு மந்தக்கரணங்களை யுள்ளபடியறிந்து நீங்கவே குக்குமை
யுதிவாக்குநாய்குநீங்குமுக்குணங்களையுள்ளபடியறிந்து நீங்கவேயிம்
முக்குணுகாரமான மூலப்பிரகிருதி நீங்குமூலப்பிரகிருதி நீங்கவே யி
தாகிதங்களாய்வருங் கன்மஞ்சீவனமின்றி நிற்குமாகலில் அக்கன்மத்
தைக்கூட்டாநின்ற காலமுமதனைவரைந் தாநிற்கின்ற நியதியுநீங்குமிவை
நீங்கவே யான்மாவிற்குப் புகிப்பின்மையா விச்சா ஞானக்கிரியை ி
விபாதாகலிற் கிரியையை யெழுப்புங்கலைபு மறிவையெழுப்பும் வித்
தையு மாகையை யெழுப்புமிராகமு மாகைப்பட்ட, பதார்த்தத்தின்
மயங்கும் புருடனும் நீங்குமிங்ஙனங் கலாதிகணிக்கவே காலத்தையு
நியதியையுந் கலையையும் பிரோரித்த சத்தி தத்துவமும் வித்தையைப்
பிரோரித்த சுத்தவித்தையு மிராகத்தைப் பிரோரித்த வீச்சுரத்தத்துவமும்
புருடனைப் பிரோரித்த சிவத்தத்துவமு மூலப்பிரகிருதியைப் பிரோரித்த
சாதாக்கிய தத்துவமுநீங்கு மிங்ஙனஞ் சுத்தத்தத்துவங்கணிக்கவே பிரா
ணவாயுவு மாத்திரமியங்கு மிப்பிராணவாயுவையுள்ள படியறிந்துநீங்க

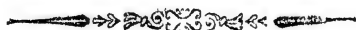
வேதசுவாயுக்களு மசபை நாதமு நீங்குமிம்முறையே தத்தவந்தொண்ணூற்றாறு நீங்குமாகலின் “விடவிடவே நாதாதந்தவீடும், என்ருர்.

நடுநிலையாவென்றதனானும் பேரின்பசாகரமு மென்றதனானும் தற்றெரிசனமுதலிய வருவிக்கப்பட்டது.

கண்டத்தானத்தி லந்தக்கரணங்களோடுங் கூடி மத்திமைமலர்க்கை நன்றா யறியப்படுதலின் மத்திமை வாமஞக்காரணமாகிய சூக்குமை பைசந்தியு மத்திமையாற் காரியப்பட்ட வைகரியு மந்தக்கரணங்களை நீங்கவே நீங்குமாகலி னந்தக்கரணங்களை நீங்கவே சூக்குமையாதி வா ங்குகணிங்குமென்று சொல்லப்பட்டது, பிராணவாயு வியக்கத்தை யடக்கத்தொடங்கி னடங்காது மேல்மே லியங்குமாகலினின் மலவிடிக் கத்தைத் தன்னுலறியப்படுதலானுந் தன்னை, யஃதநிவாமையானு மத்னைச் சடமென்று மதனையறிந்த வறியு தானென்றுந் தனக்கறிவித்த னு திருவருளென்று மறிந்து தான்றிருவரு ண்டடத்தினிற்கவே யதுநீ ங்குமெனக்கொள்க. கண்டறியாரோ யென்றதனா லிப்போது கண்டெ ல்ப்பது வருவிக்கப்பட்டது.

உடல்பொறிகரணமுதலிய கருவினை உள்ளபடி யறிந்து நீங்கு தலை “ஐம்புலநாலா மந்தக்கரண பூக்குண மிருவளியொருங்கிய” வா னோதேத்த நிலைநனையென்னுந், திருவெழுநூற் திருக்கையாற் காண்க.

இத்திருவெண்பாவாய்முல் ளோர்காலங்களினுங் கண்டறியாராகலி னிப்போ தக்குணங்க ளவர்க்குத் தொற்றுமென்றநிலித்தவாறுகாண்க.

இங்ஙனம் ஞானத்தாற் பாசத்தை நீங்கிப் பதியையடைந்தோ னா மீட்டப் பாசமயக்காரோ வெனிக் மேற் றுணங்குநர்:

அறிவு மறிவானு மறியா மலைப்பு
மறியிற் றமையே தவர்க்குப் - பிறிவனோ
வாகாயஞ் சூறறகொளி லஞ்சி யடுக்கனைக்குடி
போகாது போலாம் பொருள்.

அறிவுமறிவானுமறியாமலைப்பு-மறியிற்றகையே தவர்க்குப் - பிறிவனோ - எ - னு - உயிரிக்குயிரா யுள்ளும் புறம்பு பெற்றனனாகியனும் விட்டுநீங்கா திருந் தறிவிக்கு மறிவாகிய பதியையுந் தந்தத்தந்தமா யொன்றினையுமறியா தப்பதி யறிவிக்க வறிவதாழிய புகழையு மிங்ஙன மறியும் புகவிற்குத் தன்னைபுந் தனக்கறிவிக்குடி, பதியையு மறியவொ ட்டாது மறைத்திருந்த வறியாமையாகிய பாசத்தைப் மப்பறியாது ள்ளபடி யறியினவர்க்கு முன்போலுந் தடையா தடுத்தி யப்பதியை

யோர்ணமேனும் பிரிவரோ வானு லப்பதியை யவர்பிரியாது நாடி
க்கொண்டு நிற்பரோவெனின்.

ஆகாயஞ்ஞறைகொளிலஞ்சியடுக்களைக்குட் - போகாதுபோலா
ம்பொருள் - எ - னு - எல்லாப்பொருள்கட்கு மிடங்கொடுத்திருந்த
வாக்யந்தானே யப்பொருள்களைக் கொள்ளுகொருமெனி னதற்க
ஞ்சியடுக்களை விட்டிழ்வுருந் தொளிக்கூடாததுபோ ல்வாகாய
முதலிய வெப்பொருள்கட்கு மாதாரமாகிய யிருந்துள்ள மெய்ப்பொ
ருடனை யறிந்தோர்க்கிடம் வேறின்மையா னவரை விழுங்கிக்கொ
ள்வதாம்-எ-று.

பாசத்தையறியும்போது முப்பத்தாறுகருவிகளையு மிஃதிதென்
றறிந்துசென் றவற்றின் முடிவினின்று தன்னு லவையறியப்படலானுந்
தன்னை யவையறியாமை யானுந் தனக்கன்னியமென்றுஞ் சடமென்
று மறியப்படுந் தன்னையறியும்போ தக்கருவிகளை யெல்லாமறிந் தவ
ற்றை நீங்கி நின்ற வறியு தானென்றுந் திருவருளாலன்றித் தற்சுதந்தர்
மா யறிவதுவென்றதற் தான் கருவிகளோடு கூடியபோ தவை மய
மாயு மவற்றைநீங்கித் திருவருளோடு கூடியபோ திதன்மயமாயு மிரு
த்தலிற் றுண்பாசவறிவுமன்று பதியறிவு மன்றென்றறியப்படும் பதி
வையறியும்போது பெத்தமுத்தி காலத்தினுந் தன்னிலிட்டி நீங்கா தி
ருப்பதென்றுந் தனக்கறிவிப்பதென்றும் பாசத்தைப் பிரேரகம் பண்
ணுவதென்றும் ஞானானந்தக் சொரூபமென்று மறியப்படு மிங்ஙனந
டுநின் றறிந்த பசுபாசத்தை நீங்கிப் பரிபூரணமாகிய பதியையடைந்
தப்பூரணமெல்லாந் தானுயிருத்தலி “எறியிற்றடைபேதவர்க், கென்
றும்பிரிதற்கேதுவாய போதமிறத்தலிற் “பிரிவரோ, வென்று மிங்ங
னம் பிரியாதிருந்தோரை மெய்ப்பொரு டன்மயமாய்க்கோடலி, ன
டுக்களைக்குட்போகாதுபோலாம்பொரு, ளென்றுங்கூறினார். (உச)

பொய்போல மெய்யு மறியப் பெறப்போக
சையோகர்க் கொன்றோருஞ் சார்பில்லை - னாய்
விழிக்கு னுதித்த விரிகதிர்போற் றம்மை
யறித்ததுவெயாச்சரியமாம்.

பொய்போலமெய்யு மறியப்பெறப்போக - சையோகர்க்கொ
ன்றோருஞ்சார்பில்லை -எ - னு - முன்னர்ப்பொய்யாகிய வுடலத்தோ
டுங் கூடியபோ தவுவுடல்மென்றுந் தாமென்றும் பரித்தறியாத தன்
மயமா யிருந்ததுபோலிப்போது மெய்ப்பொருளைபுந் தம்மையும்

மரிக்கப்பெறா திம்மெய்ப்பொரு ளாநந்தத்தோடுங் கூடிச் சலந்திரு ந்தோர்க் கோர்பொருளோடுஞ் சார்பில்லை யஃதெங்ஙனமெனின்.

துய்ய - விழிக்குளுதித்தவினிகதிர்போற்றம்மை - யழித்ததுவே யாச்சரியமாம் - எ - து - எல்லாவற்றையு மெதிரிட்டறியு மாசற்ற விழிக்குள்ளே முன்போலெதிரிடவொட்டா துதித்த சூரியனைப்போண் ஞாதுருஞான ஞெயமென்னுந் திரிபொருளையு மெதிரிட்டறிந்த வா ன்மபோதத்தை யங்ஙன மெதிரிடவொட்டாதிதனுட் சிவசூரியனுதித் தப்போதத்தையழித்துத் தானுயிருத்ததுவே மிகவுமதிசயமாம்-எ-து.

கதிர்புறம் புதித்தபோது கண்ட கட்டுள் றுதித்தபோது காண் டற்கிட மின்மைபோற் போதத்தாற் புறம்புபோற் றோற்றிய ஞாண் சூரிய னிப்போதவொளியைத் தன்ஞெளியான் மறைத்துயிரிக்குளு தித்தமையா னிதற்குமெதிரி ர்தற்கிடமின்றென்பதற்கு. (உரு)

தண்ணையிழப்பார்க்கென்னை சார்வழி சங்கார
மென்னிலொளித் தெங்கே யிருக்கலா - முன்னே
புலிபார்க்கப் போனகதை போலிமையா நாட்டஞ்
சஷியாமன் மூழித் தனை.

தண்ணையிழப் பார்க்கென்னை சார்வழிசங்கார - மென்னிலொளித் தெங்கேயிருக்கலாம் - எ - து - தற்போத மொழிப்பார்க்கு மற்றைச் சார்புக னெண்ணியுள்ளன. முப்பத்தாறு தத்துவமென்பது மிதனைக் கடந்த வானந்தமென்பது மின்றி யானந்தாதிராயிருத்தலி னவர்க் கிதுவே சர்வசங்கார காலமென்று மெய்ஞ்ஞானிகள் சொல்லுவாரொ னி னவர்க்கெவ்விடத் தொளித்திருக்கலாகும் ஆனால் சிவத்தை யரு ளாலறிந் தடையவேண்டிமென்ப தெண்ணெயெனின்.

முன்னே-புலிபார்க்கப்போனகதைபோலிமையாநாட்டஞ்-சலி யாமன்மூழித்தனை-எ-து-முன்னே புலியினைப்பார்க் தறியச்சென்றோ ர்புருட னஃதுருந்த முழைக் கெதிர்ப்பழிந் தறுவாயிலவன் மேகப்ப தைப்பற வதுபிடித்துக்கொண்டதென்று கூறுங்கதைபோற்சிவத்தை யறியவேண்டிமென்று முப்பத்தாறுகருவிகளையுங் கடந்துசென்றரு ணேரிற்றிருத்ததுவாயி லிவன்றனை யிமையா நாட்டமாகியவச்சிவந் தானேயிவனதுபோதப் பதைப்பறும்படி மூடிக்கொள்ளும்-எ-து.

இமைத்தல் விழித்தலின்றிய விமையா நாட்டம்போன் மறப்பு நினைப்பின்றிய பேரறிவாகலிற் சிவத்தை “யிமையாநாட்டா” மென் றார், புலிமுழைவாய் நின்றோரை யதுமூடிக்கொள்ளப்போ லருணேர் நின்றோரைச் சிவமூடிக்கோடலா னங்ஙன முவமைகூறினார்.

அறிவு மறிவானு மென்னுந் திருவெண்பா முதலிவை மூன்று திருவெண்பாவானுந் தற்போதமிழந்த ஞானிகள் சிவமயமா யிருப்பா யோயன்றி யவனாமிட்டும் பாசமயக்காதென் றறிவித்தவாறு காண்க. ()

அறிந்ததுவாய் நின்ற வறியாமை கண்டு

மறந்தறியார் வாழாது வாழ்ந்த - வெறும்பாழ்

வினைந்தசுக்கு சொல்லில் வெளியைப்படியா

லளந்தறியு மாபோல வாம்.

அறிந்ததுவாய்நின்றவறியாமைகண்டு - மறந்தறியார்வாழாதுவாழ்ந்த-எ-து-முட்பத்தாறு கருவிகளையுநீங்கி யவந்தின்புழுவின்னிற தம் மையருளாலறிந் தவ் வருட்டெரிசனம் பனாதெரிசன மானந்தப்பே, ருகிய விவற்றையுந் கடந்து சிவமயமாய் முன்னிங்கிநின்ற கருவிகளை மீட்டிங்கண் டச்சிவத்தை மறந்தும் பின்னு மிக்கருவிகளை நீக்கி யச்சிவத்தையறிபாதா ரிப்பிரபஞ்சஞ் சிறிதுந்கோன்றா தச்சிவத்தோயும் வாழ்வறவாழ்ந்த.

வெறும்பாழ்-வினைந்தசுக்குசொல்லில்வெளியைப்படியா-லளந்தறியுமாபோலவாம் - எ - து - ஓர்பொருளொயிற் தொடர்வின்றிய வெற்றவெறுஞ் ஞானியத்திலுண்டாகிய போனந்தத்தைச் சொல்கோ மெனி ஞாயத்தை நாழியா லளந்தளவிறி மாறுபோலுமாம்-எ-து.

“அறியாமைகண்டுமறந்தறியா, ரொன்றமையாற் கருவிகளின் மீளாது சிவமயமா யெக்காலமு மிருப்பாரொன்பதாயிற்று வெளியை யளக்கும்படிக்கு எவ்வெளி நிறைந்திருத்தலி னதனையளக்கக் கூடாதுபோற் கருதிக்கூறு மனவாக்கெல்லா மவ்வானந்த நிறைந்திருத்தலி னதனைக்கூறக்கூடாதென்பதறிக.

இத்திருவெண்பாவா னங்ஙனமிருந்த ஞானிகள்பெற்ற வின்பத்தை யிங்ஙனமிருக்குமென் றவரார் கூறக்கூடாதென் றறிவித்தவாறு காண்க. (உ௭)

அறிவுக்கறிவென்னு மாசமங்கள்சுத்த

வறிவென்னும்வெதத்தி னந்தம் - பிறியா

நிலைக்குச்சரியாகு நீயென்றானென்

றலைக்குமரிபிரமலா.

அறிவுக்கறிவென்னுமாசமங்கள்சுத்த - வறிவென்னும் வெதத்தினந்தம் - பிறியா - நிலைக்குச்சரியாகும் - எ - து - சச்சிதானந்தசிவத்தை யாயிராகிய வறிவுக்கு அறிவிக்கும் அறிவென்றுகூறுமாச மார்த்தநக்

வேதாந்தங்கள் அநியமநிவு மறிவிக்குமறிவுஞ் சுத்தவறிவுதானே பென் றாகுந் தற்போதம்போய்ச் சிவத்தைப்பிறியாத நிலைக்குஞ் சேவத்து வம்போய்ப் பிரமத்தைப்பிறியாதநிலைக்கு மவ்வாகம வேதங்கவ்கூறி யவாக்கியஞ் சரிபேயாகும்.

நீயெய்றானென்-றலைக்குமரிபிரமரை - எ - னு - அந்நிலை நில லானு வாசகஞானமாக (நீயனுவென்ற லனானென்) நிங்ஙனம் வி ண்டி பிரமாதிகளைபு மலைக்குமெ-று.

நீ யனுவென்பதாகம், மனநானென்பது வேதம்.

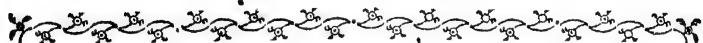
இத்திருவெண்பாவாற் பரஞானத்தாற் சிவத்தைக்கூடிப் பிறியா திருந்தோர்க்கு வேதாதமங்களுடனு ஞானமிரண்டிஞ் சரியென்பது அபரஞானிகட்குச் சரியின்றென்பது மறிவித்தவாறுகாண்க.

இ ர ண் ட ர வ னு
சுத்திநிபாதத்துத்தம்ொழிவு
முற்றிற்று.

ஆ திருவெண் - ஐக.

தி ரு ச் சி ற் ற ம் ப ல ம்.

உ

சிவமயம்.

மூ ன் று வ னு

தியோகக்கழற்றி.

சரிதாதியினிற்போர்களு ளோரொருவர் முன்விட்டகுறையான் ஞா னத்திற் பக்குவராய்வருவார்க ளவர்கட்குத் தற்போதத்தை யொழித்து ஞானம்வருவித்தற்பொருட் டத்தற்போதத் தாற்செய்யுஞ் சரிதாதிகளைப் போதனைகளானிக்க வேண்டிமாகலி னவ்வுதிகாரத்தின்பின்ன ரிவ் வதிகாரங்கள் வைக்கப்பட்டன.

ஆயின்முறையே வைத்துக்கூறா தியோகக்கழற்றியை முதற் கணவைத்த தெனையெனி னியோகம் ஞானத்திற் கருகமாகலினு மிவ்வியோகத்தினின்ற ஞான பக்குவ னுதிபக்குவனாகலினு முதற் கண் வைக்கப்பட்டது.

இவ்வழிகார மியோகத்தைக் கழலப்பண்ணினமையா நிதம்
கியோகக்கழற்றியென்று பெயராயிற்று.

இதன்பின்னர் கூறு மிரண் டதிகாரத்திற்கு மறிகார
வரையும் பெயரு மிம்முறையே கொள்க.

சரிதைகிரியைகளைச் சற்றாக்கிச்சாகாக்

சருமயோகத்தைக் கழற்ற -வரிதவர்க்கு.

தொன்றியதுபொய்யாகக் காண்கையிலேதோன்றாத

ஆன்றியபோதங் கழலுமோ.

சரிதைகிரியைகளைச்சற்றாக்கிச்சாகாக் - சருமயோகத்தைக் கழற்
ற -வரிது-எ-து-சரிதைகிரியைகளைச் செய்வ தற்பமெனக்கருதி யுட
னசமாகாவதை செய்ய மியோகுகளது கிரியாயோகத்தை யாவராலு
நீக்குதற்கரிது.

அவர்க்குத் - தொன்றியதுபொய்யாகக் காண்கையிலேதோன்றா
த-ஆன்றியபோதங்கழலுமோ - எ - து - ஆக்கிரியாயோகுகளக் காரு
தாரங்களினு மோர்மூர்த்தியைத் தியானித் ததனைவிட்டு மற்றோர்மூர்
த்தியைத் தியானிக்கும்போதுமுன் தியானித்தது பெய்ப்பொரு
ளாய்ப்போகத் தமக்கதுபவமாகக் காணமிடத்துந் தெரியா ததனை
மெய்ப்பொருளாய்ப்பிடித்த போத மெய்நனங்கழலும்-எ-து.

இத்திருவெண்பாவாற் போதமியா தொன்றினைப் பற்றினும் வி
டாதென்பது மப்பற்றைப் பிறராலும் விரிவித்த லரிதென்பது மறி
வித்தவாறுகாண்க. (க)

அட்டமாசித்திகளு மத்துவாமூர்த்திகளுங்

கிட்டலதற்கங்கங்கே கீழ்மேலாய் - விட்டு

வரும்போதுந் துக்கமாய் வந்துவந்துமாய்ந்து

பெரும்பாவஞ் செய்யப்பெறும்.

அட்டமாசித்திகளுமத்துவாமூர்த்திகளுங் - கிட்டில்-எ-து- அக்
கிரியாயோகத்தா லணிமாமுதலிய வட்டமாசித்திகளுந் தமக்குக்கை
வல்லியமாகக்கிடைப்பினும் விராயகம்முதலிய வாறத்துவாமூர்த்தி
களையுஞ் சடாதாரங்களில் வருவதத் தியானிக்கக் கிடைப்பினும்.

அதற்கங்கங்கேகீழ்மேலாய் - விட்டு - ரும்போதுந் துக்கமாய்
வந்துவந்துமாய்ந்து-பெரும்பாவஞ் செய்யப்பெறும்-எ-து - அச்சித்
திகளாலொடுக்கு முருவுகளு ளோருருவிற் கோருருவு தாழ்ந்துமுயர்
ந்துத்தோற்ற வய்வுருவுகளை யாங்காங்கு விடுத்த வரும்போதுந் துக்
கமா ய்ப்பூர்த்திகளை யாருதாரங்களினும் வெவ்வேறு யாங்காங்குக்

கீழுமேலுமாய் தியாதித்து விடுத்துவரும்போதுத் துக்கமாய் வய்வுரு வெடுக்கும்போது மதனை விடுக்கும்போது மம்மூர்த்திகளைத் தியா னிக்கும்போதும் விடுக்கும்போதும் பிறந்துபிறந்திறந்திறந் திவந் றுன்மிருந்த பாவங்களைச்செயப்பிடும்.-எ-று.

சித்தியா லோருருவைமறைத் தோருருவைக்காட்டலுந் தியான த்தா லோராதாரம்விடுத் தோராதாரஞ்சேறலு மோர்பிறவியைநீங்கி யோர்பிறவியை யெய்தலு மோரவத்தையைநீங்கி யோரவத்தையை யெய்தலும்போ லிருத்தலின் வந்துவந்து மாய்த்தென்றுஞ் சித்தி யாற் சாபாறுக்கிரக முளவாகலின் முனிவு பிறந்தபோது பிறரைச் சபித்தலானுந் தம்மைப் படைத்தழிக்கு மூர்த்தியைத் தரம்படைத் தழித்தலானும் பாவம்வருதலிற் “பெரும்பாவஞ் செய்பப்பெறு,, மென்றுங் கூறிஞர்.

வரும்போதுத் துக்கமென்பதனை யுக்கினுசக்கிரமளவுஞ் சென் றுமீண்டியரும்போது மெனவுங்கொள்க. சகமுகத்திற்செய்யுந் தொ ழிற்போன், நகமுகத்துஞ்செய்யலாற் துக்கமென்றார்.

“அட்டமாசித்திகளாவன,, அணிமா-இலகிமா - கரிமா - மகிமா- பிராத்தி-பிராகாமியபு- நசத்தவம் - வசித்தவம் - ஆகியவியை யெண் வகையெனக்கொள்க.

அதற்கென்னு நான்கனுருபை யதனாலென்று மூன்றனுருபா கக்கொள்க.

அறிவடங்காவாயு வடங்கவசைவற்றுத்
தறியிருந்தாற்போலச் சமாதி - பெறுகி
னடந்தகுருட்மே னஞ்சருந்திப்பாமூர்க்
கிடந்தகுழிப்புக்கதினுங் கேடு.

அறிவடங்காவாயு வடங்கவசைவற்றுத் - தறியிருந்தாற்போலச் ச மாதி-பெறுகில் - எ-று- தம்மதறிவா னதனிச்சைப்படிசென் றடங்காத பிராணவாயுவைத் தமதுச்சைப்படி யிரோசித்தும் பூரித்துங்கும்பித்து முள்ளடங்கச் செய்து தாமுமதனோ டசைவற்றுக் கம்பமிருந்தது போற் சமாதிபெறுவாராயி னிச்சமாதி.

தடந்தகுருட்மேனஞ்சருந்திப்பாமூர்க்- கிடந்தகுழிப்புக்கதினு ன்கேடு - எ-று-தடக்கப்பட்டபிறவியந்தகனாகிய வோருமையன்விட த்தினுன்புகித்துக் குடிபோகிய பூரின்கண்ணுள்ள பாழுங்கணற்பிலெ டிப்பாரற்று வீழ்ந்துகிடந்த வதனினுங் கேடாம்-எ-று.

வாயுவடக்கன்முதலிய தொழிற்செய்தலி னடந்தவென்று மதற் குமேலாய் ஞானமின்மையாற் ‘குருட,,எனென்று மந்தஞானசூறுஞ்

சாத்திரமநியாமையா னாமனென்றுஞ் சடமாயுள்ள வாயுவுடன்கூடி
னமையா னஞ்சுருந்தியென்று முன்செய்த தொழின் மறந்தமையா
னுமாண்டுத்திருவருள் விளக்காமையானும் பாழூர்க்கிடந்த குழிபுக்
கென்று மிங்ஙன மூவமைசுநிறூர்.

.இவற்றுள்நடந்த குருடமெனென்பது அவர்க்குவமையும் நஞ்
சுருந்திப் பாழூர்க்கிடந்த குழிப்புக்கென்ப தவர் சமாதிக்ுவமையு
மெனக்கொள்க.

.அவனநியாதுவிழிந் தவனிவரநிந்து விழிந்தவராகவி னதனினு
ங்கெடென்றார்.

இனவயிரண்டு திருவெண்பாவானுங் கிரியாயோகஞ் செய்வது
ஆன்பமென்று மங்ஙனந் துண்பப்பட்டுச் செய்யினு மாண்மலாபழி
ன்றென்று மதனதுகருத்தை யெடுத்தறிவித் தய்வியோகத்தை மறுத்
தவாறுகாண்க.

கவிப்பயனுமாதனமுங் கண்கிமிட்டாநோக்குந்
தவப்பகடியாட்டங்காண் சாரினைவத் - தவிர்க்கின்
மறந்தநியலாகா மலட்டிவாய்வான்போ
னிறைந்துதுளும்பாம னின்.

கவிப்பயனுமாதனமுங்கண்கிமிட்டாநோக்குந் - தவப்பகடியர்
ட்டங்காண்சாரினைவத் - தவிர்க்கின் - எ - து - இயோகநூலுக்கற்றுக்கொ
ண்டு பிறர்க்கதனருத்தங்கூறுதலும் பதுமாதனமுதலிய வாதனங்கட்
டலு மனத்தையோர் தானத்தினிதுத்தி இமையாநாட்டமாய்ப்பார்த்
திருத்தலு மிவைபுதலிய நீசெய்யுந் தொழில்கண் ஞானதபோதனர்
முன்னர்த் தவப்பகடிக் கூத்துக்கட்டியாடுவதா மினியிங் வியோகவா
தனைய நிக்ருதியெனி னேனோவிடடைதற் கொருபாயமுன் டுத்தெ
ங்ஙனமெனின்.

மறந்தநியலாகாமலட்டிவாய்வான்போ- னிறைந்துதுளும்பா
மனில் - எ - து - நியோகசுடாதி கூடும்போ தோர்காணென்று மோர்
கான்மறந்து முன்னரறிந்ததுபோ லநியாதிப்டோதந் நினைப்புமறப
புமுதலிய வொன்றுந்தோன்றாத வறிவா யெங்கும் பூரணமா யொன்
ரோடுந் தாக்கற் றசைவந்நிருந்த வாகாயம்போ னியுமெங்கும் பூரண
மா யொன்றோடுந் தாக்கற் றசைவன்று நிற்றி-எ-து.

“கண்கிமிட்டாநோக்கு, மென்றதநாகினுனி புருவமத்தியங்க
ளிற் பார்த்துக்கொண்டிருத்தல் நல்லகூத்தாடுவான் முன்னர் அவன்
வேடந்தானும் போட்டுக்கொண்டகூத்திற் குமாறாய வகையக்கூத்
தாடுவானப்போல ஞானிகளைப்போலும் வேடமுதடையும் கூட்டி

பவரது பூரண வறிவிற்சுமாராகக் கிஞ்சிக்கிய வறிவனாயிருத்தலிற் றவ
ப்பகடி பாட்டமென்றார்.

‘மலட்டறிவு ஒன்றுங் கலவாத வறிவு,

இத்திருவெண்பாவாற் கேவலசகலந்தடாக்காதருள் வடிவாய்நிற்
றற் சூபாயங்கூறியவாறு காண்க. (ச)

இங்ஙனமுமிருடருக்குஞ் சமாதிகூடுதல் சரியெனி னியோகியை
ஞானிகளிகழ்த் து கூறுவதென்னெயனின் மேற்கூறுகின்றார்.

தத்துவமுட்டாக்காய்ச் சமாதியினைச்சார்போதப்
பித்தனென்பார்பேரிற் பிழையுண்டோ புத்திபோய்க்
கம்பக்களிறுகட்டிக் கல்லினூர்க்காணுமிவ
ரம்பரத்தைவந்து பிடிப்பார்.

தத்துவமுட்டாக்காய்ச் சமாதியினைச்சார்போதப் - பித்தனென்
பார்பேரிற் பிழையுண்டோ - ஏ - து - தத்துவங்களை யெல்லா நியதி
பண்ணி நிங்கித் தமமை யருளாலறிபு மறிவின்றி யத்தத்துவங்களைத்
தன்மேன் முட்டாக்காய் முடிக்கொண்டு சமாதிகூடுங் கிரியாயோகி
யைச் சார்போதனாகிய பித்தனென்று கூறும் ஞானிகண்மேற்கூற்ற
மியாது.

புத்திபோய்க் - கம்பக்களிறுகட்டிக் கல்லினூர்க்காணுமிவ-ரம்பர
த்தைவந்து பிடிப்பார் - ஏ - து - புகபுத்தியின்றிக் கம்பத்தின்கண்ண
டங்கா மதகளிறைக் கட்டுதற்குட் கல்லின்கண் ஞானரிப்பாருந் தாமி
ருத்தற் கிடங்கொடுத்திருந்த வாகாயத்தைச்சென்று பிடிப்பாருமிவர்
காணும்-எ-து.

“தத்துவ முட்டாக்காய்ச் சமாதி, யென்றது மனத்தால் வாயு
வைவாங்கி யுண்ணிதுத்தி யதனுட் டாமறைந்திருத்தலின் இங்ஙனமிரு
ப்போர்க் கறிவிக்க வறியும் போதமே யின்மையால் எங்ஙனஞ் சிவத்
தை யறிவாரென்பது குறித்துக் “கம்பக்களிறுகட்டிக்கல்லினு, ரென்
றந் தம்முயிருட் பூரணமாயிருந்த சிவத்தையறியாது மற்றோரிடத்
திருப்பதாய்க் கருதி யதனைப் பிடிக்கச்சேறலி ! “னம்பரத்தைவந்துபி
டிப்பார், ரென்றுங்கூறினார்.

சார்போதஞ்சேர்ந்த கருவிமயமாயிருத்தல். மனமும் பிராண
வாயுவு மிருந்தவிடத் தெல்லாக்கருவினா மிருக்குமாகலிற் றத்துவ
மென்று பொதுப்படக்கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவாற் சமாதிசூழித விருவருக்குமொத்ததாயினு
மியோகி விக்ஷனஞ்செய்தலின் ஞானிகளா விகழ்த்து கூறப்பட்டா
னென் றறிவித்தவாறு காண்க. (௫)

நெய்யினிழற்போ நிழலிழ்புருடணப்போற்
பொய்யில்விகற்பம் புருவதுவும் - துய்ய
வொளியோசையாகி யொழிங்குவதுந்தம்மைத்
தெளியாதார்செய்யுஞ் செயல்.

நெய்யினிழற்போ நிழலிழ்புருடணப்போற் - பொய்யில்விகற்
பம் புருவதுவும் - எ - து - நெய்யின்கட்டோற்று நிழலிப்போலும்
அந்நிழலிப்பாரித் தாகாய்ச்சதைப்பார்க்கில் அந்நிழற்போற்றோற்றுஞ்
சாயாபுருடணப்போலும் கருவிகளாகிய பொய்யிற்கூடிய தற்போத
விகற்பத்தாற் குமுற் தம்மாற்றியானிக்கப்பட்ட மூர்த்திகளுமா 'யா
குதாரங்களிற் றோற்றுவது.

துய்ய - வொளியோசையாகி யொழிங்குவதுந்தம்மைத் - தெளி
யாதார்செய்யுஞ் செயல் - எ - து - நிருமலமாகிய விந்நுதரிசனமு
நாததரிசனமுமாய்த் தோற்றி யங்வனந் தேர்ந்நியவாரே நில்லானு
மீட்டு மொழிங்குவதுமாகிய விச்செயல்களெல்லாந் தம்மை யருளா
ற்றெளிந் தறியாதார்செய்யுஞ் செயல்களாம்-எ-று.

நெய்ப்போற் கருவி களிற்றோற்று நிழலு மந்நிழற்போ லாகா
யத்திற்றோற்றுஞ் சாயாபுருடணப்போற் குமுற் தம்மாற்றியானிக்கு
மூர்த்தியுமென்ப தற்கு.

விந்நுநாததரிசன மாயயுட்டோற்றுவதாகலி னதுபொருளன்
றென்பதுங் காண்க (௬)

சாக்கிரத்தேகேவலத்தைச் சார்ந்துவிடத்தத்துவத்தை
நூக்கியொழிப்பார்போ னுழைவதையு - நீக்கியே
கண்ணாடிபார்த்துக் கறிவாய்க்காண்பதையு
மெண்ணாவத்தை ய்றியில்.

சாக்கிரத்தேகேவலத்தைச் சார்ந்துவிடத்தத்துவத்தை - நூக்கி
யொழிப்பார்போ னுழைவதையும் - எ - து - சாக்கிரத்தி லதீதத்தை
ப்பெறும்பொருட்டுத் தத்துவங்களைத் தள்ளி யொழிப்பார்போன் ற
வற்றுட் டாமறைந்திருப்பதையும்.

கண்ணாடிபார்த்துக் கறிவாய்க்காண்பதையு - மவுத்தையறியி
னீக்கியெயெண்ணூர் - எ - து - கண்ணாடிபார்த்து குங் கதனுட்டோற்

றிய வுடலைத் தன்னிழலென் றெண்ணுது மற்றோர் ஞாங்கென் றதனை
மெய்யாகக்கருது மதனறிவுபோலத் தற்போதத்தாற் றியானித்தறியு
ம்பொருள் யத்தியானத்தின்படிச் சருவிகளிற் றோற்றுவதென் றறி
யாததனை மெய்ப்பொருளாய்க் காண்பதையுஞ் சுத்தாவத்தையி னில
க்கண மறிவாரொனி னவர் பொய்யென நீக்கி யோர்பொருளா யெ
ண்ணார்-எ-று.

ஆதாரமாறையு முழிருவி நீர்க்கின்றோற் தத்துவங்களை யெல்லாங்
கடந்தோமென்று கருதிப் பிராணவயுவின் மறைந்திருத்தலி “நூக்கி
யொழிப்பார் போனுழைவதையு, மென்றார். சுத்தாவத்தையி லருண்
மயமாய் நிற்போர்க்கெதிரிட் டவையெல்லாம் பொய்யாகலி, னவந்
தையறியிலெண்ணு, றென்று.”

இவை யிரண்டு திருவெண்பாவானுஞ் சகலகேவலங்களை நீங்கித்
தம்மை யருளா லறிந்து சுத்தாவத்தையி னிற்போ ரியோகி கருதிய
பொருளை யெண்ணொன் றறிவித்தவாறு காண்க. (எ)

உபதேசப்பித்தோ வுபமானப்பித்தோ
விபரீதமோபழக்கோ வேறோ - தபசிநீ
கண்மூடாவின்மூடத் தேயிங்கவுசனைபோ
லெண்மூடாயோக மிதுவென்.

உபதேசப்பித்தோ வுபமானப்பித்தோ- விபரீதமோபழக்கோ
வேறோ - தபசிநீ - எ - று - உனக்குக் குருசொன்ன வுபதேசப்பித்த
மோ சாத்திரங்கூறிய வுபமானப் பித்தமோ வுனது விபரீத புத்திரா
னோ முற்சனனங்களிற் றொன்றுதொட்டி நீ செய்துவந்த பழக்கந்தா
னோ வஃதன்றிப் பிறர்செய்வது கண்டு பாவனையாச் செய்தன்முதலி
ய மற்றியாதோ தவவேடம்பூண்டு தவத்தைப்பண்ணப்பட்ட நீ யத்
தவத்திற்குரிய ஞானயோகம் புரியாது.

கண்மூடாவின்மூடத் தேயிங்கவுசனைபோ - லெண்மூடாயோக
மிதுவென் - எ - று - விண்ணமூட வேண்டினோ னதனைநாமிங் கண்
னை மூடாதுயைத் தவ்விண்ணை முழிதற்குக் கவுசனை தேயிதல்போன்
றெண்ணப்பட்டமூடனே பஞ்சபூதாதி கருவிகளையொழிக்கத் தொ
டங்கிய நீயவற்றை நாமிந் தற்போதத்தைக் கட்கிமைபோ லுனதுயி
லாவிட்டி நீங்காதிருந்த வருளின்மறைந்தடக்காதித் தற்போதத்தா ல
பிப்பஞ்சபூதாதி கருவிகளை யொழிப்பவென்றிகருதிப் பிராணவாயுவை
யுண்மறித் திதனோயிம் போராடி நீசெய்யு மியோக மிதெண்ணுகொ
ல்-எ-று.

அருளின் மறைந்தசைந்தோனாக் கவ்வருளே தோன்றுங்கருவிமி
ன் மறைந்தசைந்தோனாக் கக்கருவியே தோன்றுமாகலி னவ்வியோக
த்திற்கு மிவ்வியோகத்திற்கும் பேத மிவ்வறுபவத்தானுங் காண்க.

ஓகாரமடுக்கிவந் திதுவென்னென முடிந்தது.

(அ)

வாலேமுகமாய் வரவானேயேறினார்

போலேயுன்போதமோ போய்த்தீண்டு - சாலப்

பெருஞ்சிரிப்பாந்தண்ணைப் பிடித்தாட்டிம்பேயைத்

தெரிஞ்சிருக்கத்தேடுஞ் செயல்.

வாலேமுகமாய் வரவானே - யேறினார் - போலேயுன்போதமோ
போய்த்தீண்டும் - எ - து - தான்கருதிய ஒருக்குச்செல்லத் தலைப்புற
த்தைப் பின்னிட்டு வாற்புறமுகமா யானேயேறினான்போலும் நீக
ருதிய சிவத்தையடைதற் கருளைப் பின்னிட்டுப்போதத்தை முன்னி
ட்டிச் சென்றா னுன்போதமோ வச்சிவத்தைப்போய்த் தீண்டிவது.

ஆயின் அவ்வருளைத் தான்டைய வேண்டாவோ வெனின்.

சாலப்-பெருஞ்சிரிப்பாந்தண்ணைப் பிடித்தாட்டிம்பேயைத் தெ
ரிஞ்சிருக்கத்தேடுஞ் செயல் - எ - து - தண்ணிவிடாது பற்றிநின்றதன
திச்சைப்படி யாட்டிம்பேயை யெதிரிட்டறிந்திருக்க வந்தெந்ருள
தென்று தேடுமொருவ னைதரியாமைபோலப் பெத்தமுத்திகளினு
முனையுயினைவிட்டு நீங்காதிருந் தூட்டியுறக்கி யுபகரித்து விட்டைக்
கொடுக்குந் திருவருளை வேறுபிதித் தித்தெந்ருளதென்று தேடுவ தித்
திருவருண்ணானம் பெற்றோர்க்கு மிகவு நகையாம்-எ-று.

வாற்புற முகமாயேறினா யவன் கருதியஒருக்கு மாறாகியஒ
ரைச் சார்விக்குந், தலைப்புற முகமாயேறினா யவன்கருதிய ஒருக்கு
நேரே சார்விக்கு மதுபோ லருளைப் பின்னிட்டுப் போதத்தை முன்
னிட்டுச் சென்றானைக் கருவிகளைச்சார்விக்கு மத்திருவருளை முன்னி
ட்டுப் போதத்தைப் பின்னிட்டுச் சென்றானைச் சிவத்தைச்சார்விக்குமெ
ன்பதறிக.

(க)

குறங்குகுத்திக்கொண்டு குறேக்கைகத்திக்கூட்டை

மறந்தழைத்தாற்றுக்கம் வருமோ - வெறுக்கெயிவீர்

தண்ணையுதித்தெழுந்த சச்சிதானந்தத்தை

யுன்னிலொளித்து விடாதோ,

குறங்குகுத்திக்கொண்டு குறேக்கைகத்திக்கூட்டை - மறந்தழை
த்தாற்றுக்கம் வருமோ - எ - து - பாயலிற் படுத்திக்கொண்டு துடை

குத்திக்கொண்டு குரோக்கை விட்டுக்கொண்டு உடம்பைமறந்ததாப் பாவித்துக்கொண்டு தூக்கமே நீ வாராயென்றழைத்தாற் றூக்கம்வருமோ வங்ஙன நினைத்துச் செய்யுநீனைவ யழித்தெழுங் கேவலம்வந் தாலன்றி அதுபோலு முல்போததீந்நர் பிராணவாயுவை மறித்து நீ செய்யு மியோகத்தா லாநந்தநித்தினையை வரச்சொன்னு லந்நித்தினை வருமோ வப்போதத்தை யழித்தெழுநின்ற வருட்கேவலம் 'வந்தால ன்றி அவ்வருட்கேவல மெங்ஙனம் வருமெனின்.

வெறுங்கெடுவீரீ - தன்னையழித்தெழுந்த சச்சிதாநந்தத்தை - யு ன்னிலொளித்துவிடாதோ-எ-து-அந்தோ வெறுங்கெடுவீரீ தற்போ தத்தை யழித்துத் தானுயிருக்குஞ் சச்சிதாநந்த வடிவாகிய சிவத்தை 'யுன்போதத்தாலுன்னி லுன்னையறியா துன்குருளொளித்துத் தன்னை விட வுன்னையொருமுதலாக்கிப் பிறித்துவிடுமாகலி லுனதுயிரிக்குள் ளிருந் தறிக்குவிம் பூணமெனக்காண்டுக-எ-து.

சுபாவ நித்திபாபண்ணுவோன் செயலெல்லாங்காட்டி நித்தினை பண்ணு திருந்தோனைப்போ லேகாந்தத்திருத்த லாசனங்கட்ட லசை வறவிருத்தன்முதலிய ஞானிகண்டையக் காட்டி யவரைப்போலு மாநந்த நித்திபாபண்ணு தற்போதத்தோயி டிருத்தலி னிங்ஙன மு வமைகூறினார்.

உபதேசப் பித்தோவென்னுந் திருவெண்பாமுத லிவைமூன்று திருவெண்பாவானுந் திருவருளை யறிதற்குந் தற்போதமொழித்தற்கு முபாய மியாதுகூறினுந் தெளிந்துகொள்ளாத யோகியைப்பார்த்து வெறுத்துப் போதத்தையறிந் தடக்கினுலன்றிக் கருவிகளடங்காதென் பது மப்போதத்தைப் பின்னிட் டருளைமுன்னிட்டிச் செல்லவேண்டு மென்பது மவ்வருளை முன்னிட்டிச் சென்றபோது மதனைத் 'தற்போ தத்தா லெதிரிட்டிப் பார்க்கலாகாதென்பது மறிவித்தவாறுகாண்க. ()

நீர்கூறியவாறே யோகியருஞ் சிவம் வாக்கு மனாதிதகோசரமெ ன்றுகூற நீரவரை மறுப்ப தென்னையெனில் மேற்கூறுகின்றார்.

மனவாக்குக்காயத்தான் மாயிந்தளவைமாண்ட தெனவாய்ப்பறையறையி லென்னு - நினைவதெலாஞ் சாக்கிரப்பொய்தானுந் தனியன லதற்பரமு நீக்கமற்றபூரண மென்னில்.

மனவாக்குக்காயத்தான் மாயிந்தளவைமாண்டதென - வாய்ப் பறையறையி லென்னு - நினைவதெலாஞ் - சாக்கிரப்பொய் - என - து- மன வாக்குக் காயத்தால் வருந்தி யோகசமாதிசூட்சு சிவத்தைப்பெ

ரூதம் மனவாக்குக்காயங்களா லளவிடப்பட்ட வளவையெயல் லாங்கடந்த தச்சிவமெனினப் பிறர்க்கு வரப்பிறையறைந்து கூறியவாற்றா னவர்க்குப் பயனென்னை யுண்டாமவர் பாவிப்பதெல்லாஞ் சாக்கிரப் பொய்யாகலின்.

தானுந்தனியனல தற்பரமு- நீக்கமற்றபூரண மெனினில்-எ-து-ஆன்மாவஞ் சிவத்தைவிட வோர் தனிமுதல்வ னன்றென்று மச்சிவமு மான்மாவவிடப் பிந்கா துட்புறம்பாய் நிறைந்துள்ள பரிபூரணமென்றும் வேதாகமங்கள் கூறுமெனில்-எ-து.

கூறுமெனின் பொய்யாகலின் பயனென்னை யுண்டாமென முடித்துக்கொள்க.

மனத்தால் வருந்துவது, வாயுவை யுண்மறித்தல். வாக்கால் வருந்துவது, சாத்திரம் பார்த்தல். காயத்தால்வருந்துவ தாசனங்கட்டல லிழ்தம் புகித்தன் முதனியன.

அளவையென்பது, காட்சியதுமான மாகம முதனியன - அவ்வளவையென்க தான்மாவஞ் சிவமு மிரண்டிற் றிருந்தவிட மதனையறியாது மானதக்காட்சியினின் றாவை மாண்டதென்றமையால் “வாய்ப்பிறையறையிலென்னு” மென்றார்.

இத்திருவெண்பாவா லவரங்ஙனங் கூறினாராயினு மனுதிகளைக்கடந்துநின்ற பூரணத்தை யுணர்ந்தவரலொன் றறிவித்தவாறுகாண்க.

வாயுமனங் கண்ணசையா வாறடக்கி மக்கினமாய்
நீபுதைந்துபோய்க்கூட னீதியோ - காயத்துக்
குட்புறம்பாய்நீதானு யுண்டில்லையாயதற்கு
மப்புறமாய்த்தாக்கற் றதை.

வாயுமனங் கண்ணசையா வாறடக்கி மக்கினமாய் - நீபுதைந்து போய்க்கூட னீதியோ-எ-து-வாயுமனமுங் கண்ணுஞ் சிறிதுமசையாவாறடக்கி யங்ஙனமடக்கிய போதமுந்தோன்றி தவற்றுண் டைநீ சென்றடையத் தொடங்குதன் முறைமையோ.

காயத்துக் - குட்புறம்பாய்நீதானு யுண்டில்லையாயதற்கு - மப்புறமாய்த் தாக்கற்றதை - எ - து - வறுங்கடத்திருந்த வாசாயம்போன்றிக்காயத்திற் றுள்ளும்புறம்புமாய் நீ யருடானுகிய காலத்துண்டென்று மில்லையென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட வதுபவமா யதற்குமப்பாலா யொன்றோநீ தாக்கற்றிருந்த சிவத்தை-எ-து.

ஆன்மா வருள்வயப் பட்டபோதெல்லா மவ்வருள் வடிவாய்த் தென்படா னண்டென்று மங்ஙனங் தோற்றியவருளை யின்னயிரகா

மா யிருக்கின்றதென்று சொல்லக்கூடாமையா நிலையென்றுமதனை யுங்கூழன்று சுகாதீதப்படுதெனினதற்கு மப்புறமா யென்றாக் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவாற் பூரணத்தையடைதற் கீதுபாயமலிறென் றறிவித்தவாறுகாண்க. (௨௨)

ஒட்டாதிருக்கவென்ற லொட்டாதுறக்கமாஞ்
சுட்டாதிருக்கிற் சுடர்க்கொழுந்தாம் - ஓட்ட
மனத்தோயிவாயுவைநீர் மண்டையிலேவைக்க
நினைப்பிரிதென்ன நிலை.

ஒட்டாதிருக்கவென்ற லொட்டாதுறக்கமாஞ் - சுட்டாதிருக்கிற்
சுடர்க்கொழுந்தாம் - எ - னு - உமதுயோகத்தாம் கருவிகளொன்றுந்
தாக்காதொழிந் திருப்போமென்று நீர்கருதியு லக்கருவிக ளொழிந்த
போதவை யொழிந்தபாற் நிங்கவொட்டாது கேவலம்வந்து சாரமக்
கருவிக ளொன்றையு மெகிரிடாது பார்த்திருப்போமெனிலாண்டோ
ரொளிதோற்று மனத்தாண்வாயுவையடக்கி ற்பி னங்ஙனமாமெனின்.

ஓட்ட - மனத்தோயிவாயுவைநீர்மண்டையிலேவைக்க - நினைப்
பிரிதென்ன நிலை - எ - னு - அக்கொடிய மனதுடனே வாயுவையும்பி
ராமரந்திரத்தி னிறுத்துதலே முத்தியென் றப்பிராமரந்திரத்திலவற்றை
நிறுத்தக் கருதுவீ ரிஃதென்ன வுண்மை நிலை-எ-னு.

மனத்தையும்-வாயுவையும் - பிராமரந்திரத்தினிறுத்தினுந்கருவிக
ளெல்லா மொழியு மவையொழியவே கேவலமுழி மதுமுடவே தம்
மோயி தமக்குள்ளிருந் தநிலிக்குந் திருவருளுந் தெரியாதாகலி னந்
நிலையை யிதென்ன நிலையென்றார்.

அத்திருவெண்பாவா லியோகியரது கருத்தை யெடுத்துக்காட்
டியுந்நன ிம்பி னங்ஙனந் தோற்றுமெனி னெங்ஙன நிலையைப்பெறு
வீரென் - மறுத்தவாறு காண்க. (௨௩)

வாயு - ட்டி மனத்தைமாத்திர நிறுப்புகுந் சிவத்தைப் பெற
லர்மோவெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

கூட்டிற்சூரங்கைநிழற் கோரணிக்கூத்தாமனத்தை
யாட்டிப்பிடித்தா ரடக்குவார் - காட்சியறச்
சும்மாதிருக்கி லசையாதுசுற்றுவி
சும்மாணபம்பாந் காணும்.

கூட்டிற்சூரங்கைநிழற் கோரணிக்கூத்தாமனத்தை - யாட்டிப்
பிடித்தாரடக்குவார் - எ - னு - கூட்டி லடைத்துவைத்த சூரங்கைப்

போலு நிழற்பார்வைக் கோணிக்கூத்துப்போலு மொருவர் பிடியா
திருக்கவுந் தானே சேட்டிக்கு மனத்தினைப் போதத்தாற்பற்றிப் பிடி
த்தாட்டி யீவரடக்கிக்கொள்வார்.

கூட்சியற்ச - சும்மாதிருக்கி லசையாதுசுற்றுவிநி - சம்மாணைப்
ம்பரங்காணும் - எ - னு - போதமொன்றையு மெதிரிட்டுநாடாது சும்
மாதிருப்பினு மொருவர் பிடித்தசைக்காது தானேசுற்றப்பட்ட விநி
சுபோலு மொருவ ரொறிந்து பிடியாது தானேசுடலு மம்மாணைபோ
லுமொருவ ராட்டாதுமும் பம்பரம்போலுந் தானே விஷுந்தெழுந்
தசைவதெனின் -எ-னு.

உடம்பினின்று செடித்தவிந் “கூட்டிற்குரங்கை, யென்று நி
ழற்பார்வைக் கோணிக்கூத்தைக்காண்டன் மாத்திரமணிப் பிடிக்கக்
கூடாததுபோன் மனத்தினது போக்குவரத் தறிவதேயன்றி யதனைய
றிந்து பற்றிக்கூடாமையி “னிழற்கோணிக்கூதி, தெய்வம்புன்முக
மாய்ச் சிதறியெழுவின் விநிசென்றுந் குறித்துக் குறித்தெழவி “ளம்
மாணை, யென்றுமோர்கணத்தி லனேகச்சுழலாச்சுழல்வதனும் “பம்
பர, மென்றுந்குறிஞர்.

கூட்டிற்குரங் கசைவு நிழற்கூத்தசைவுந் ஞாலமாகவிந் போத
மசைந்தவிடத் ததன்தசைவிந் குவமையும், விநி சம்மாணைப்பம்பரத்,
தசைவு குக்குமமாகவிந் போதஞ் சிறிதடங்கியவிடத் தம்மனத்தி ன
சைவிந் குவமையுமாகக் கொள்க. (௨௪)

பற்றாதபோதும் பதறுப்பழக்கமதைக்
கற்றலென்னாகக் கலக்காது - சற்றேநீ
திண்டிவிடிற்றால்காண் சென்னமரணமது
மாண்டிவிடினீ சிவமாவை.

பற்றாதபோதும் பதறுப்பழக்கமதைக்- கற்றலென்னாகக் கலக்
காது - எ - னு - ஓர் பொருளையும் போதங்கருதா தசைவற்றிருந்தபோ
து முன்ன ரசைந்த வு போதத்தோடுந் கூடியபழக்கத்தான் வினைந்
தெழுமனத்தைப் போதத்தாற் பிடித்துச் சாதித்தடக்குவனெனி னு
ன்னை யெங்ஙன மயங்கக் கலக்காது.

சற்றேநீ - திண்டிவிடிற்றால்காண் சென்னமரணமது - மாண்டி
விடினீ சிவமாவை - எ - னு - உன்போதத்தா லம்மனத்தினைக் கணப்
போதாயினும் பிடித்து விடுத்தியெனி னதுதானேபிறப்பு, பிறப்பு
மாம் அங்ஙனம் பிடித்து விடுக்கும் போத நிழற்கு முப்பாயமறிந்திரத்
தி யெனினம்மனமுமிறக்கு நீயிஞ் சிவமாவை-எ-னு.

பிடித்தபோது நினைப்பும், விடுத்தபோது மறப்பும் வருதலிற்
“சென்னமரண” மென்றார்.

இவையிரண்டு திருவெண்பாவாறுத் தற்போதத்தான் மனத்தை
யடக்கக்கூடாதென் றறிவித்தவாறுகாண்க. (௮௮)

அறிவாயிரீர்மயக்க மாகாதசையில்
விறிசாய்விடாதோவிகற்பம் - பிறியாத்
தராசினுனிபோற் சமாதிவரின் ஞான
விராசனுமக்கொப்பா ரெவர்.

அறிவாயிரீர்மயக்க மாகாதசையில் - விறிசாய்விடாதோ விகற்
பம் - ஏ - து - கருவிகளெல்லாநீங்கி-நின்ற வுயிரிழைவி விட்டுநீங்காத
வரு ளறிவாயிருங்கோ ளங்ஙன மிருப்பிரொனின் மயக்கம்வந்தடா தவ்
வுயி ரிழைவிப்பிறியா தவ்வழிவைத் தற்போதத்தா லெதிரிட்டிப்பார்ப்
பதா யசையில் விகற்பஞ் சுழல் விறிசுபோலாய்ச் சுழலுமாகலி னங்
ஙனம் பாரித் தக்கயாது.

பிறியாத் - தராசினுனிபோற்சமாதிவரின் ஞான - விராசனுமக்
கொப்பா ரெவர் - ஏ - து - இரண்டுதட்டிலு மிட்ட பொன்னுங் கல்
லுஞ் சரியானபோது கீழ்நின்ற முள்ளொரிபாற் சாயாதுமேனின்ற
முள்ளைப் பிறியாதிருந்தவத் தராசு முண்ணுனிபோன் மயக்கமும் வி
கற்பமுமடா தவ்வரு ளறிவினேனோ யுமதுபோத மசைவற் திருக்குஞ்
சமாதி வருமாயி னப்போது நீர் ஞானராசாவாலீ ரஃதன்றி யுமக்கொ
ப்பாரு மியாவ ரிவ்வுலகத்து-எ து.

கற்போலுங் கேவலம், பொன்போலுஞ் சகலம்அக்கன்மிசுந்தி
போது கற்றட்டுப் புறத்தும் பொன் மிசுந்தபோது பொற்றட்டுப்
புறத்துஞ்சாயுங் கீழ்நின்ற முட்போ லான்மா விம்முட் சாய்ந்தபோ
துஞ் சாயாதசைவ நேரோநின்றபோது மசைவறமேனின்ற முட்
போ லுள்ளெனவறிக. மேலின்ற முட்போற் கீழ்நின்றமுள்ளு மசை
வற நேரோ நின்றல்போ லான்மாவருளி லசைவற நிற்கவேண்டுமாகலி
ற் “தராசுனுனிபோ, மென்றார் இங்ஙனநிற்கின்ற சமாதிவருதலரிதா
களின் வரினென்றார்.

இத்திருவெண்பாவாற் கேவலசகலங்கடாக்காது திருவருட்க ணி
ற்றற் குபாயங்கூறிய வாறுகாண்க. (௮௯)

இங்ஙனங் கேவல சகலங்களை நீக்கித் திருவருளி லசைவறநிற்கக்
கூடாததாயினு மந்தக் கரணங்களை யடக்குதற் குபாய மேற்கூறு
கின்றார்.

நீர்க்குப்பதமு நெருப்புச்சுழிந்தொழிலுங்
காற்றைச்சலிக்கவுமார் கற்பித்தா - ரார்க்குமிது
போகாமனாதி புதைக்குநிழற்போலாநீ
யாகாயம்போற்பா ராகும்.

நீர்க்குப்பதமு நெருப்புச்சுழிந்தொழிலுங் - காற்றைச்சலிக்கவு
மார் கற்பித்தா - ரார்க்குமிது - போகாமனாதி - எ - து - நீர்க்குக்கு
ளிர்ந்து பதஞ்செய்யுங் குணமு நெருப்பிற்குச் குடொன்றுவிக்குங்
குணமுங் காற்றிற்குச் சலித்துத் திரட்டிங் குணமுங் கற்பித்தாரியாவ
ரவற்றிற் கிக்குணங்க ளியல்பான வாறுபோன் மனத்திற்கோர் பொரு
ளைப்பற்றுங் குணமுப் புதிக்கது பற்றியபொருளை நிச்சயிக்குங் கு
ணமு மகங்காரத்திற் கது நிச்சயித்தபொருளை யபிமானிக்கும் குண
முஞ் சித்தத்துக் கபிமானித்த பொருளைச் சிந்திக்கும் குணமு மியல்
பா மாகவினி யாவர்க்கு மனமாதியந்தக் கரணங்கணிக்காது ஆயினி
ரிங்வனங் கூறியவாற்றா னக்கரணங்க ளங்வன மிருப்பனவன்றி யவற்
றை நீக்கவேண்டாவோவெனின்.

புதைக்குநிழற்போலாநீயாகாயம்போற்பாராகும் - எ - து - தன்
னைப்புதைக்க மன்போமிந்தோறு மன்மீது மேன்மே லெழப்பட்ட
புதைக்குநிழற்போலு மக்கரணங்களை - யுன்போதத்தா னடக்குந்தோ
று மிப்போதத்திங் மீது மேன்மே லெழுவதாமாகவி னுனதுயிருட்
பிறிவற்றிருந்த வருளை யுட்புறனு யொன்றோடுந் தாக்கற்றிருந்த வாகா
யம்போ ல்வருண் ஞானக்கண்ணுற் றேகாதி பிரபஞ்சங்கனி னெல்
லா முட்புறனுய் நிரந்தரமாய்ப்பா ரிங்வனம் பார்த்தபோ தக்கரண
ங்க ளாகும்-எ-து.

• இஃது லந்தக்கரணம் பொறிவழிச்சென்றுபிரபஞ்சத்தை நாயிம்
பொழுது மங்ஙனஞ் செல்லாவிடத் தவ்வாசனையா ளுள்ளே யசையு
ம்போதுந் தற்போதத்தா லடக்கி னடங்காது மேன்மேலெழுமாக
லின் புறம்புமுன்னுந் திருவருளைப் பரிபூரணமாய்க்காணின் கரணங்
களடங்கு மென்பதாயிற்று.

நீராதி யியற்குணங்களைப் போதத்தா லடக்கக்கூடாததுபோன்
மனாதி யியற்குணங்களை யு மிதனாலடக்கக்கூடாதென்பதுங் காண்க.

இத்திருவெண்பாவாற் றிருவருளையுள்ளும்புறனும் பரிபூரண
மாய்ப் பாவித்தாற் கரண மடங்குமென் றறிவித்தவாறுகாண்க. (௨௭)

இங்வனம் உள்ளும் புறனும் பரிபூரணமாய்ப் பாவிப்பதருளன்
றே வெனின் தும்கூறுகின்றார்.

மண்ணைமலையை மறிகடலைவானகத்தை
யெண்ணிலளந்தறிய வெட்டுமோ - வுண்மையைநீ,
யுண்டெண்ணிலோர்வார்த்தை யுண்டல்லாதுண்டுஒழிவைக்
கண்டறியிலன்னியமாந் காண்.

மண்ணைமலையை மறிகடலைவானகத்தை - யெண்ணிலளந்தறிய
வெட்டுமோ - எ - னு - மண்ணை முழுதையும் வானகமுழுதையு நீ
ட்டளவையானு மலையையெடுத்த ளளவையானு மறிகடலை முகத்த
ளளவையானு மெண்ணுமிடத் தொருவரா லிவ்வளவென் றளவிட்டறி
யக் கூடுமோ வதுபோல.

உண்மையைநீ - யுண்டெண்ணிலோர்வார்த்தை யுண்டல்லாதுண்
டுஒழிவைக் - கண்டறியிலன்னியமாந்காண் - எ - னு - இருதூற்றிருப
த்துநாலு புவனங்கட்கு மவற்றாற்றிருந்த சராசர வுயிர்கட்கு முட்பு
றம்பாய் நிறுந்நுள்ள திருவருளை நீ யுண்டென்று சொற்றியெனின
வ்வோர் சொல்லு முண்டாவதன் னி யிச்சொற்குப் பொருள்தென்று
ன்போதத்தா லிதனது நூசத்தாற் றேற்றமவ்வருளைநீகண் டளவிட்
டறியக் கூடுமோ வங்ஙனமன் றளவிட்டறிவேனெனி லுனக்கனன்னி
யமா யிருந்தவவ்வுருளன்னியமாந்கும்-எ-னு.

இதனாற்போதத்தாற் சிறிதளவிடப்படு மண்ணாதி பொய்ப்பொ
ருளையே முற்று மளவிடக்கூடாதெனி னப்போத நாசத்திருந்த மெ
ய்ப்பொருளை யெங்ஙன மளவிடக்கூடு மென்பதாயிற்று.

அருளன்னியமாயிருந் துள்ளதாயினும் போதந் தடித்தபோ
து மலவாசனையோன்று மிம்மலவாசனையோடுங்கூடிய போதத்திற்கு
மலாகிதமாயிருந் துள்ள வவ்வருடோற்றாதாகலி “என்னியமாங்கா,
ண்ணாநீர்.

இத்திருவெண்பாவா லருளை மெதுரிட்டறியி லன்னியமாமென்
ற்றிவித்தவாறுகாண்க. (யௌ)

உதித்தொடுங்கும்பொய்க்கா ருபாதானமென்னு
துதிப்பையுட்பா லொடுக்கிற் - பதைத்தெழுந்த
பந்தனீரோசாட்சியைப்போற் பார்வேர்பறித்தமங்
கொந்தவர்த்துகாயா தொக்கும்.

உதித்தொடுங்கும்பொய்க்கா ருபாதானமென்னு - துதிப்பையுதி
ப்பா லொடுக்கிற் - பதைத்தெழுந்த - பந்தனீரோசாட்சியைப்போ
ற்பார் - எ - னு - ஆகாயத்திற்குநீ மறையுங்கார்ப்போன் மாயை
யிற்குநீயெயாடுங்கும் பொய்யாகிய காரணங்களை யம்மாணயென்

மருளாற் கண்டு நீக்காததனை மெப்போற்கருதி யக்கரணங்களைப்போ
தத்தாலடக்கி லவை கரத்தாலறையுந்தோறும் விரைந்தெழுந்த பந்து
போலாகாதோ வப்பந்தைக் கரத்தா லறையாதுவிடுத்தா னிலத்திற் கி
டக்குமகலினி தன்சாட்சியைப்போ லுன்போதத்தா லவற்றையடக்
கின் மேன்மேலெழுமென்பதையு முன்போதஞ் சும்மாதிருப்பிலவை
தாமே யடங்குமென்பதையும் பாரி த்தந்தி யஃதறியும்.

வேர்பறித்தமரங் - கொந்தலர்ந்து காயாதொக்கும் - எ - து - நி
லத்திலூன்றியமுதல் வேர்ப்பறித்தமரம் பூத்துக் காயாததுபோல
முன்போத மற்றபோதுகரண விர்தியங்க ளொன்றுந் தோன்றாதும்
-எ-து.

“உபாதான” மென்றது மாயை யனுகாரியத்தைக் காரணமாய்
க்கூறியது கரணம்போற்றோன்றி மறைதலிற் போதத்தை யு முதிப்
பென்றார் - கரணங்கள் போதமிருந்தபோதிருந்து மிழந்தபோதிறந்
தும் வருதலின் (வேர்) க்குவமையாகக் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவா ளருளாற் கருவிகளின துண்மையையறிந்து
நீக்கி னீங்குமென்பதும் போதத்தா லடக்கின் மேன்மேலு மெழு
மென்பதும் கருவிகளை நியதினைந்து தற்போதத்தை யு மடக்கினுண்
மீட்டிங் கருவிக டோற்றாதென்பது மறிவித்தவாறுகாண்க. (யக)

இங்ஙனங் கருவிகளும் போதமுமிற்று நின்றவிடத்துவரு மி
லாபமென்னெயெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

சுட்டுப்போதங்கமுன்ற சுத்தமனாமர்த்தினாயின்
மட்டுத்தானற்றநிட்டை வாய்க்குமாற் - கெட்டேன்
றலைச்செய்யுமாநத்தஞ் சுற்றோபால்வாரி
முலைக்கண்ணிற்றோன்று முறை.

சுட்டுப்போதங்கமுன்ற சுத்தமனாமர்த்தினாயின் - மட்டுத்தான
ற்றநிட்டை வாய்க்குமாற்-கெட்டேன்-றலைச்செய்யுமாநத்தஞ்சுற்றோ
எ - து - அரைக்கணப்போதாயினு மிதுவதுவென்று சுட்டியறியுந்த
ற்போதமொழிந்த வோர்வரம்பின்று சுத்தமாகியநிட்டை வாய்க்கு
மாயிற் கெட்டேனாணிப் பிரவேசிக்கும் பேராறந்த கூற்பமோ.

பால்வாரி - முலைக்கண்ணிற்றோன்றுமுறை - எ - து - முலையின
துகிறியகட்டுவாரத்திற் பெரியபாற்கட லுதயமான முறைமைபோ
ற்பரிபூரணமாய்த்தோற்றும்-எ-து.

ஈண்டுச் சுத்தமென்றது பஸ்யேயக மிப்பனாயேயகத்தி லான்ம
போதயிகவுந்தெய்த்நிருத்தவி னதனை முலைக்கண்ணென்று மிங்ஙன
யக

மிருந்தபோ தலாக்கணத்திற் பனாயோசநீங்கிப் பரிபூரணந்த மது பவமாய்த் தோற்றலி னதனைப் “பால்வாரி, யென்றுக்கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவாற் சுருவிகளும் போதமுமிற்றத் தத்தநிலையி னின்ற லாற்றத்தலாப முண்டென் றறிவித்தவாறு காண்க.

ஆகாயத்தேபலவுந் தோன்றியடங்காதோ
நீகாயத்தோடமுத்தி நீங்கியரு - ளாகாதோ
வென்றுசலிப்பானே னெதிரற்றபூரணத்தே
யொன்றுமிலைகா ணுனக்கு.

நீகாயத்தோடமுத்தி நீங்கியரு - ளாகாதோ - வென்றுசலிப்பா
ணை - எ - னு - நீ காயத்தோயி பொருத்தி யிருப்பதாய்க் கருதி யிக்
காயநீங்கி யெனக்கோர்காலந் திருவருள்வடிவ மாகாதோவென்றுசலி
த்துத் துயருறுவானென்.

ஆகாயத்தேபலவுந்தோன்றியடங்காதோ - வெதிரற்றபூரணத்தே
யொன்றுமிலை காணுனக்கு - எ - னு - ஆகாயத்தினிடமாய்ச் சரவசா
தேகங்கள் பற்பலவுந் தோன்றிநின்றியாதோ வதுபோ லுன்போத
மோர்பொருளையு மெதிரிடாதற்றபோ துண்ண விழுந்திநின்ற வருட்
பூரணத்தி லுனக் கத்தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களொன்று மில்லைதானும்
எ-று.

ஆகாயத்தினிடமாய்த் தோன்றி யொழிங்குந் காயங்க ளவ்வாகா
தத்திற் கறன்னியமானதுபோலி முன்றேகாதினை யானெனதென்று
ற்றிநின்ற போதற் திருவருளிலமுத்திப் பூரணமாய்ப்போகத் தேகா
ப்பிரபஞ்சங்க ளன்னியமாய்த் தோன்றுமாகலி னாகாயத்திற் பலவுந்
தான்றி யடங்காதோவென்றும் பொய்யாப்த்தோற்றலி “என்று
லைகா, னெனதுங்கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவா லருள்வடிவமா யென்றைக் கருப்பனென்
மாணக்கனுக் கவ்வுருள் பூரணமென்று முன் சுட்டும்போதமற்றால
னவிட ந்யொரு முதலன்றென்று மறிவித் தவனதுதுயரை மாற்றி
ாறுகாண்க. (உச)

அவனியோகப்பழக்க நீங்கற்பொருட்டிப் பழக்கவிலக்கணமெ
து மேற்கூறுகின்றார்.

பழக்கங்கொடிய துபார் பர்றையினுங்கோழி
கிழிக்கும்பொலியைக் கிளையும் - விழித்துந்

குருடர்க்கொளிபகையாய்க் கூசிக்கோல்போடா
ரருளப்பகுக்கு மான்மா.

பழக்கங்கொடியதுபார் பாறையினுங்கோழி - கிழிக்கும்பொலி
யைக் கிளையும் - எ - ஆ - யாவர்க்கும் பன்னாட்டொன்று தொட்டுவரு
ம்பழக்க நீக்கக்கூடாமையிடு மிகவுந் கொடிய ததனைநீ பார்த்தறிநிய
ஃதெவ்வனமெனிற பன்னாட் குட்டிபசேய்த்த பழக்கத்தாற் கோழிகற்
பாறையாயினுந் சேய்க்கு நெற்பொலிமேல் விழிப்பினுஞ் சேய்க்கும
ஃதன்றி.

விழித்துக் - குருடர்க்கொளிபகையாய்க் கூசிக்கோல்போடா -
ரருளப்பகுக்குமான்மா - எ - ஆ - காசநோய்ப்படர்ந்த குருடர் கண்
றோய்தீர்த்து விழித்தபோதுங் கதிரொளி யிருப்பகை பொலாய்க்கூ
சிமுன்பிடித்தகோல் கைவிடா ரவர்போ லருளையடையா முன்னது
விதுவென்று நானாவாய்ப் பகுத்தபழக்கத்தா விப்போது பகுத்தற்கி
டமின்றி யெங்குந் தானாயிருந்த வவ்வுருளையடைந்து மான்மாவதனை
ப்பகுத்துநாமும்-எ-ஆ.

சேய்க்க்கூடாத பாறையைச்சேய்த்தல்போற் பகுக்கக்கூடாதவரு
ளைப் பகுத்தலானுந் கிளறவேண்டிய தின்றிநின்று தின்னாதுபொலி
யைக் கிளறுதல்போற் பகுக்கவேண்டியவிரியியிருந் தருளாநத்தத்தை
யறுப்பியா தவ்வுருளைப் பகுத்தலானுந் காசமிருந்தபோது கூசப்பி
டித்தகோலை யக்கர்சநீங்கிக் கதிரொளிகையி மிவ்வொளி முயிற்றேன்றி
ய விருளாய் கூசிக் கைவிடார்போலுமுன்ன ராணவமறைப் பானது
விதுவென்று பகுத்தபோதத்தை யிப்போ தவ்வாணவநீங்கி யருளொ
ளிகையி மிவ்வருளொளியை முன்னராணவ விருளொளிபோற் பாவி
த்து விடாராகவினு மிவ்வன முவமைகூறினார்.

தெகாதிபிரபஞ்சங்கையெல்லாந் திருவருளே வடிவாய்க் காண்
பதேயன்றி யவற்றை நானாவாய்ப் பகுப்பினு மிவ்வருளைப் பகுப்ப
தென்பதுங்காண்க.

(22)

கட்டியநாண்விட்டாலுங்கந்தகலாக்கண் றுகளைத்

தட்டிப்புறப்படுத்தித் தன்மைபோ - லொட்டொழித்து

நின்றத்போனீசிவமாய் நில்லென்றுநீக்கமுதத்

தொன்றுக்கிலொன்றிரண் டாகும்.

கட்டியநாண்விட்டாலுந் கந்தகலாக்கண் றுகளைத் - தட்டிப்புறப்பி
படுத்தித் தன்மைபோல் - எ - ஆ - தநியோடுங்கட்டிய துமைபத்தெ
றித்து விடுப்பினுமுந் கட்டிய யிருந்ததுபோற்கருநி யத்திறையவிட்டு

நீங்காத கன்றுகளைக் கரத்தாற்றட்டி யோட்டி வெளியிற்புறப்பட்டுத் து முறைமைபோல.

ஒட்டொழித்து - நின்றும்போனீசிவமாய் நில்லென்றுநீக்கமறுத் தொன்றாகிலொன்றிரண்டாகும்-எ-து-முற்பந்தமாயிருந்துள்ளமுப் பத்தாறுகருவினையும்விடுத்தித் தண்ணையுந் திருவருளையுமறிவித் தவ் வருளோடுஞ் சேர்த்தியவ்வரு ளுசைவநின்றும் போனியுன்போத மசைவற்றுச் சிவமயமாய் நில்லென்றுகூறிச் சிவத்தைவிடத் தானொ ருமுதலென்று கருதுந்துவிதபாவனையைமாற்றி யச்சிவத்தோடொ ன்ருக்கினும்போதமொழிவாலதனோடொன்றானவான்மரபோதவசை வாலிரண்டாகுமாக்கலி னதனதுபோதயிருந்தவாறெண்ண-எ-று.

அம்பு செறித்து விவிவித்தபோதே தாயைச்சென்றுகூடிப் பா லுண்ணுங் கன்றுபோ லோட்டொழித்தபோதே தற்போதமொழிந் திருவ்வுழிச்சென்று சிவத்தையடைந்து டோரிப்பத்தைப்பெறும் பக் குவார்போ லாதது “கட்டியநாண்விட்டாலுங் கந்தகலா” ஆநின்றக ன்றுகளைக் கரத்தாற்றட்டி வெளியிற்புறப்படுத்தித் தாயோடுஞ்சேர்த் தி முலையைப் பிடித்துண்ண விடுப்பினுமுண்ணாது மீளுமாறுபோ லோட்டொழித்தலுமன்றி யருளோடுஞ்சேர்த்தித் துவிதபாவனையை மாற்றிச் சிவத்தோ டொன்றாக்கினு மச்சிவத்தோ டிரண்டற்றிருந்தா றந்தப்பேற்றை யடையாது தற்போதவசைவா னிரண்டாகலா னிவ ர்க்கிக்கன்றுகளை யுவமைகூறினார்.

குரங்கைநினைபா திருமென்றுகூறத்
திரும்பியதுவேதியானம் - வருங்கதைபோ
னீசிவமாய்நில்லென்று லீங்கியதுவாய்நினைந்து
மாய்வையதுவன்றோமலம்.

குரங்கைநினைபா திருமென்றுகூறத் - திரும்பியதுவேதியானம்- வருங்கதைபோல் - எ - து - ஓர்புருட னோர்பேதைக்குக் குரங்கினை நினைபா திருத்தியென்றுகூற வவனங்ஙனங் கூடியமாத் திரத்தின் மீண் டக்குரங்குத்தியானமே யிவனுக்குமனத்திற் குடியாயிருந்ததென்று லகத்தில் வழங்குங்கதைபோல்.

நீசிவமாய்நில்லென்று லீங்கியதுவாய்நினைந்து - மாய்வையது வன்றோமலம் - எ - து - நியென்றையு மெதிரிடாது சிவமயமாய் நிலென்றுகூறின லங்ஙனமெதிரிடும் போதமொழிவதே யச்சிவமய மாய் றிற்பதென்றறியாது போதத்தாற் சிவத்தை யெதிரிட்டிப் பாரித் தியான் சிவமயமாயினே னாயினெனன்று கருதிவருந்துவா யிங்ஙன ங்கருதி வருந்தப்பண்ணுவதன்றோமலமாவது-எ-று.

கூரியபுத்தி புடையோனுக்கு நீ குங்கைநினைபா திருவென்று கூ
பிரைலக்கணமே யந்நினைவை யொழித்திருப்ப னதுபோலத்திவி ரதா
பக்குவனுக்கு நீ சிவமாய்நிலவென்றவு - கணமே சிவமென்றுந்தானெ
ன்றுந் கருதுந். துவிதபோதமொழிந்து சிவமாய்நிற்பனென் றதந்
தெளிந் மறையும் வருவித்துக்காண்க.

மணிப்பாம்பிருளின் மறைந்திருக்கத்தேயிங்
கணக்காந்தற்போதத்தைக் காட்டி - யுணர்ந்துகினு.
நீரின்கணறுநிழ லுயுத்தமும்போலா
மாரித்தைநீக்கி யிருப்பார்.

மணிப்பாம்பிருளின் மறைந்திருக்கத்தேயிங் - கணக்காந்தற்போ
தத்தைக் - காட்டி - யுணர்ந்துகினும் - எ - து - சென்னியின்மீது மணி
யையுடையபாம்பு தானிருளிடத்து மறைந்திருப்ப. விருளைத்தேயி
முறைமைபோலாகும் நியுன்போதத்தை முன்னிட்டருளிடத்து ம
றைந்திருப்ப வருளைத்தேயி முறைமைமயன்று போதஞ்சிவிப்பதை
க்காட்டி. யருளைபு முன்னி விட்டிந்ந்காத பரிபூரணமென் றறிவிப்பி
னுந் தெளிந்துகொள்ளாது.

நீரின்கணறுநிழ லுயுத்தமும்போலா - மாரித்தைநீக்கி யிருப்பார்
- எ - து - பிரளயமாய்க் கோத்துநின்ற சுத்தசலத்திற் கிணறுதொட்டி
நீர்தேயி மொருவனைப்போலுந் தனதுநிழலை யெதிராய்க் கருதியத
னோயி யுத்தஞ்செய்யு மொருவனைப்போலும் பின்னரு முன்போதஞ்
சீவியாநிற்கு மாகவி விப்போதத்தை நீக்கிச் சிவமாயிருப்பா ரியா
வார்-எ-து.

சென்னியின்மீது மணிச்சுடரா யுடையபாம்பு இருளைத்தேயிந்
தோறு மவ்விருணிங்குவதன்நி நிலலாததுபோலத் தற்போதத்தை மு
ன்னிட்ட டருளைத்தேயிந்தோறு மிவ்விருணிங்குவதன்நி நிலலாதென்ப
துப் பாம்பு சென்னிமணியைப் புறாவழிக்கொணர்ந்து வாய்க்குளட
க்கி னிருடேடவேண்டிவதின் ததுபோன் முன்னிட்டபோதத்தைப் பி
ன்னிட்டா லருடேடவேண்டிவ தின்மென்பது மவ்விருணிறைந்தாந்
போ வவ்விருணிறைந்திருப்பதென்பது நீர்வெள்ளமாயிருக்கவு மந்
நீரிந் கிணறுதொட்டி நீர் சம்பாதிக்கத் தொடங்கினோனைப்போ லரு
ளெங்கும் பிறிவற்ற பூரணமாயிருக்கவு மவ்விருளுட்டேடி யருளைச்
சம்பாதிக்கத் தொடங்கினுனென்பதுந் தன்மேகவசைவா ஓழுவசைவ
தென் றறிபாததற்கோ ரசைவுவேறுளதென்று கருதி யதனோயி யுத்த
ஞ்செய்வானப்போந் தன்போதவசைவாந் கருவிகளசைவுதென் றறி

பாததற்கோ ரசைவுவெறுளதென்று கருதியவற்றை யடக்கத்தொடங்கி
நெனென்பது மீவ்வுவமைக் குறிப்புகளாற்காண்க.

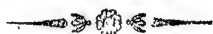
இங்ஙனமெழும் போத மொழிப்பா ரியாவராகலி “ஸ்ரீதித்தைநீ
கயிருப்பா, மென்றார்.

மணிப்பாம்பிருளையெப்பது - தற்போதத்தைமுன்னிட்டருளே
நாடுதற் குவமை.

“நீநீதினை, நென்ப தருளே யெகதேசமாக நாடுதற்குவமை.

“நிழலுயித்த, மென்பது - தன்னையருளுக் கூறாய்க் கொடுத்த
நீக்கவே கருவிகளொழியுமென் றநியாது தற்போதத்தா லவற்றையு
க்கத் தொடங்குதற் குவமையெனக்கொள்க.

பழக்கக் கொடியதுபா மென்னுந் திருவெண்பாமுத லிவை நா
கு திருவெண்பாவானும் அளவில் காலந் தற்போதத்தா லத்துவித
நாட்ட - நிற்புருகருதலின் தின்போதமொழித்துச் செவத்தோடிநா
ந்நிநுத்தற் குபரிய மியாதுகூடினும் நீ அங்ஙனமிருத்தலும் பழக்க
குதியா லாண்மாக்களத் துவிதநாட்டமொழித்து நின்றலு மிகவுமரி
தன் றறிவித்தவாறுகாண்க. (உரு)

ஆயினிப்பழக்க நீக்குமாநெங்ஙனமெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

உட்புறம்பாம்பூசைய மியோகசமாதிக்குஞ்
சுட்டநிலுகெட்டவர்போற் றாங்குவதும் - விட்டிப்
பகல்விளக்குமுச்சிப் படிசூழும்போற்பாச
மகலநிற்பார்க்காரசரி யொப்பார்.

உட்புறம்பாம்பூசைய மியோகசமாதிக்குஞ் - சுட்டநிலுகெட்
வர்போற் றாங்குவதும் - விட்டி - வ - து - அந்தரியாகம் - பகரியா
நாய்ச்செய்யும் பூசைக்கு மாறாதார பாவனா யோகசமாதிக்குதலு
துவதுவென்று கட்டியநிபுந் தற்போதங்கெட்டுப் பரமநத்தநிதி
பண்ணு மெய்கு ஞானிகளாப்போன் மனத்தாற் பிரணவாயுவை
நமந்ததுப் பிரபாந்நிரத்தி லதனுண்மறைந்து துங்குவதுமாகிய
வற்றை யெல்லாம் பொய்யெய்துவிட்டுநீங்கி.

பகல்விளக்குமுச்சிப் படிசூழும்போற்பாச - மகலநிற்பார்க்கார்
யொப்பார் - எ - து - பகற்காலத்தேற்றிய தீபம்போலு முச்சிச்
வந்துப் படிசூழும்போலுங் கருவிகளை முப்பத்தாறு மகன்றுபோகத்
துவருளி. லசைவற தின்போர்க்கிணை யொப்பா ரியாவர்-எ-து.

இருளிற்றோன்றியதுபோலவல்திச் சூரியப்பிரகாசத்தான் முத
கடர் தொளிகெட்ட பகல்விளக்குபோன் முன்ன-ராணவவந்தக

ரத்திற் றேன்றியதுபோலன்றி யருட்பிரகாசத்தால் முதல்கெடாது போதங்கெட்டிற்றறிந் “பகல்விளக்குப்போ,, லென்றும் பொழுதேறுங்காலஞ் சாயங்காலத்தன்றி யுச்சிக்காலத்திற் பஞ்சவண்ணங்களை யுங் சீவராத படிசும்போலச் சகலகேவலத்தன்றிச் சுத்தமாகிய வருணேரோ கருவிக ளொன்றோடுந் தாக்கற்றுநின்றலி “ஐச்சிப்படிசும் போ,, லென்றும் “பாசமகலத்திப்பா,, லென்றும் கூறினார்.

பகல்விளக்கென்றது தற்போதஞ் சீவியாதருளி னின்றற்குவமையு “முச்சிப்படிசும்போ,, லென்றது கருவிகளொன்றோடுந் தாக்கற்று நின்றற்கு வமையுமாகக்கொள்க. (உக)

இத்திருவெண்பாவானி யிந்நாட்பழகிய யோகப்படிசுக்கதைவிட்டு ஞானயோகத்திற் பழகுதியெனில் சிவத்தைப் பெறலாமென்றறிவித்தவாறு காண்க.

ஆயி னென்றையுங் கருந்தாது சும்மாநிற்பிற் சிவத்தையடைவதெங்ஙனமெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

இருட்கேவலத்தின் றெழுப்பியெயிரிட்ட
மருட்கேவலசகல மாற்றித் - திரிச்சுடர்போற்
றன்னறிவுதின்னிக்குத் தானுணவாய்ப்போவதல்லா
லுன்னுதலேயோட்டுதல் காணும்.

இருட்கேவலத்தின் றெழுப்பியெயிரிட்ட - மருட்கேவலசகல மாற்றி - எ - னு - கருவிகண் முப்பத்தாறுபிறந் தான்மபோதமு மிற்றத்தந்த காரமாயிருந்த கேவலத்தினின்ற மிப்போது தனதருட்சத்தியார்ற் கருவிகளைக் கூடப்பண்ணித் தற்போதத்தை யெழுப்பிச் சுருதி குருவாகிய படரிக்கை முன்னிலையாய்நின்று ஞானசமாதிசூடப் பண்ணி யத்தற்போதத்திற் கெயிரிட்ட மருளாகிய கேவலசகலங்களைப் பூரணமாகிய தன்மையாய் நின்றுமாற்றி.

திரிச்சுடர்போற் - றன்னறிவுதின்னிக்குத் தானுணவாய்ப்போவதல்லா - லுன்னுதலேயோட்டுதல்காணும் - எ - னு - விளக்குத்திரி மேலேறிய சுடர் சிறுகச்சிறுகத் தின்றுவந்து முடிவி லத்திரிமுழுதையும் விழுங்குதல்போலத் தன்னை யருளாலறிவித்தபோது தானிவ்வருள்வழி வரவரச் சிறுகச்சிறுகத்தின்று முடிவிற் றனதுபோதமெல்லாம் விழுங்கித் தானாயிருக்குஞ் சிவத்திற்குத் தான்புகுப்பாய்ப் போவதெனில் தான் வேறொரு முதலாய்நினை நச்சிவத்தை யெயிரிட்டி நாடுதலே யதனைநிக்குதல்-என்று.

கருவிகளும் போதமுயிற்றது கேவலவிருளிற்கிடந்த நீ கிஞ்சிக் கியகாலி னவ்விருளை நீக்கிக் கருவிகளைக் கூடமாட்டாய். கருவிகள் கூடமாகவி னுண்ணை யவைவந்துகூடி யெழுப்பமாட்டா வாகலிற் சுதந்தரமாயுள்ள வருட்சத்தி கருவிகளைக்கூட்டி புண்ணெயெழுப்ப விக்கருவிகளோடுக்கூடி நீ சுகிர்தனாவ இங்ஙன முனக்குப் பெத்தத்திசையிற்சுதந்தரமின்மைபோன் முத்தித்திகையினுமின்றாகவி னீயுன் போதத்தா லொன்றையுமெதிரிடாதசைவற நிற்பெயினிச்சிவந்தானே புண்ணெயிழுங்கிக்கொண்டு திறுமென்றறிவிக்கவேண்டி. “யிருட்சேவலத்தின்மெழுப்பி, யென்றுத் “தன்னிவிதினினி, யென்றுங்குறினார்.

இன்றெழுப்பியென்றதன லனையிலெழுப்பியது மிவ்வாறெனக்கொள்க.

இத்திருவெண்பூர்வாற் சுட்டந்திருந்தாலன்றிச் சிவத்தைப்பெறக் கூடாதென்பது மங்ஙனநிற்பிற் சிவந்தானே விழுங்கிக்கொள்ளுமென்பது மறிவித்தவாறுகாண்க. (உஎ)

ஆயினீ ரிங்ஙனங்கூறியவாற்றான் வேதாந்தநிலையே நன்றென்ற மாணுக்கனநோக்கி மேற்கூறுகின்றார்.

அறிந்ததெல்லாம்பொய்யென்ற வத்துவிதியார்க்கும்

வெறும்பாழிலுன்றல் விடாது - பிறந்திறப்பை

யானுனதொழிவு மாதந்தமாமுதிப்பும்

போளுர்காணுன்பிறப்பும் போம்.

அறிந்ததெல்லாம்பொய்யென்ற வத்துவிதியார்க்கும் - வெறும் பாழிலுன்றல்விடாது - பிறந்திறப்பை - யானுல் - எ - து - தம்மா லெதிரிட் டறிந்ததெல்லாங் கண்ணினாலறிந்த காட்சியெல்லாங் கண்ணசாதவாறுபோ லியாமல்லோ மிவை மித்தையாளுபுமென் றவற்றை நீக்கிநின்ற வேதாந்தியாருக்கு மங்ஙன “மெதிரீடாய்த் தோன்றுவன யாவும்நிச்சீர்சர்வகுனியம்” யிருந்த பிரமம் நாமென் நிச்சுனியத்திற் றற்போத மூன்றிநின்ற லவர்க்கும் விடாதாக்கி னுனியவர்போ னிந்நி யாயினுஞ் செனனமாணப்படுவை இங்ஙனநிற்பினு முற்பத்திராச முளவென்றீ ரினியுற்பத்திராசமின்றாய முத்தியாதெனின்.

உனதொழிவுமாதந்தமாமுதிப்பும் - போளுர்காணுன் பிறப்பும் போம் - எ - து - உனதுபோத வொழிவாகிய பரையோசமு மிப்பரை யோசத்தின்மேலிடு மான்ந்தோதயமும்போன லப்போதுன் திறப் புப்போங்காண்-எ-து.

பரையோகமு மாநந்தப்பேறு மான்மாவிற் சதுபவமாய்த்தோ
ற்றலானு மவ்விடங்களி லான்மாவிற்குச் சிவத்தோ டத்துவிதமின்று
சலானும் “போனாகாணுன் பிறப்பும்போ,, மென்று வைப்போன்,
விடஞ் சீகாதிதம்.

இத்திருவெண்பாவால் வேதாந்திய நிக்ஷநிற்றலி னவர்க்கும்
பிறப்புநீங்காதென்பதும் பிறப்புமிறப்பு நீங்குமிட மிவ்விடமென்ப
து மறிவித்தவாறுகாண்க. (௨௮)

அறிவுக்கறிவா யகண்டமாய்நின்ற
நிறைவைக்குறைய நினைந்து - மறவையுமாய்த்
தாமேசிவத்தைப்படைத் தழிப்பார்தற்றோடும்
போமாறிவைபிறப்பேன் போம்.

அறிவுக்கறிவாயகண்டமாய்நின்ற - நிறைவைக்குறையநினைந்து -
மறவையுமாய் - எ - து - உயிர்க்குயிராய் நின்றறிவிக்குமறிவாய் கண்
டிதமெல்லாங் கடந்ததாய்த் திரிவின்றியோ ரியல்பிற்று யெக்காலமு
ம் விளங்காநின்ற பரிபூரணசிவத்தை யேகதேசவுடவாய்த் தற்போத
த் தாற்றியானித் தங்ஙனந் தியானித்தவடிவை மறந்துபோந் தன்மை
புடையருமாகி.

தாமேசிவத்தைப் படைத்தழிப்பார்தற்றோடும் - போமாறிவை
பிறப்பேன்போம் - எ - து - தம்மைப் படைத்தழிக்குஞ் சிவத்தைத்
தாமே படைத்தழிப்பாராகவி னிவரிங்ஙனஞ்செய்தலான் வருந்தமது
பாவமே நீங்குமாறிவையெனிற் பிறப்பெண்ணீங்கும்-எ-து.

• தியானித்தபோது வடிவுதோன்றியும் விடுத்தபோ தவ்வடிவுநீங்
கியும் வருதலிற் “படைத்தழிப்பா,, றொன்றுஞ் சிவத்தைப்படைத்த
ழிப்பது தோடமாகலிற் “ரோட,, மென்றுக்கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவா லியோகியினது கருத்தையெடுத்துக்காட்டி
யிங்ஙனம் ஞானபக்குவஞ்செய்வது பாவமென்றறிவித்தவாறுகாண்க.

மறப்புநினைப்பு மயக்கும்விசற்பும்
வெறுப்பும்விருப்பும் விடாம - லிறப்பேனைப்
பானுவும்வெதியும்போந் பார்த்தும்பரிசித்தும்
ஞானபத்தன்று னுக்கினுன்.

மறப்புநினைப்பு மயக்கும்விசற்பும் - வெறுப்பும்விருப்பும்விடா
ம - லிறப்பேனை ௪௪ - து - மறப்புநினைப்புமாய்ந்ந கேவலமுஞ் சக

லமு மாறிமாறிவரலாற் றேகாதி பிரபஞ்சங்கண்மேல் விருப்பும் வெ
றுப்புஞ் சென்னங்கடோறும்விட்டு நீங்காமற் றுலம்பதீதையறுபவிக்
கச் சிதைக்குமதனை யாணவத்தா னின்பமெனக்கருதி யிறுமாற் று
கொண்டிருப்பேனை.

பாணுவும்வெதியும்போற் பார்த்தும்பரிசித்தும் - ஞானபந்தன்
ருளுக்கினுள் - எ - னு - பூதவிருளை நீக்கும்பாணுவையுந் தன்னைச்சேர்
ந்த செம்பைப்பொல்லாக்கும் பரிசன வெதியையும்போன்று தமது
ஞானப்பிரகாச நோக்கத்தாற்பார்த்துங் கரசரணங்களாற் பரிசித்து
மும்மலக்களையுநீக்கிக் திருவருளாலெழுத்துத் திருஞானசம்பந்தப்பி
ள்ளையார் தமதுதிருவடியி லொன்றாக்கினார்-எ று.

தானல்லாததேகத்தை யானென்றுந் தனதல்லாதபோகத்தை
யெனதென்றுங் கருதப்பண்ணுவது மயக்கமத்தேகபோகங்களில் வெ
றுப்பும் விருப்பும்வாச்செய்வது விகற்பமாகலி னிவற்றைத்தொடர்ந்
து நின்றிருவினைகளு மிவ்விருவினைகளாற் பிறப்பிறப்பும்விடாது வர
லான் மயக்கும்விகற்பும் வெறுப்பும் விருப்பும் விடாமலென் றிம்மு
றைவைத்துக்கூறினார்.

ஞானதீக்கைபண்ணும்போது கிருபாநோக்கம்வைத்துத் திருவ
டிசூட்டவேண்டுமாகலிற் “பார்த்தும்பரிசித்து,, மென்றார்.

அங்ஙனம்பண்ணுந் தீக்கையிற் பாவனையுமிருத்தலி னதுகூறா
யினு ரப்பாவனையாற் றம்மோடயிக்கும் பண்ணிக்கோடலிற் றுளுக்கி
ளுனென்றார்.

இத்திருவெண்பாவாற் றமதாசாரியார் தீக்கையினுற் றம்மைத்தி
ருவடிக்கண்ணைக்கியமாக்கிய மூறைமையறிவித்து நீயு ஞானதீக்கைப
ண்ணிக்கொள்ளுகியென் றறிவித்தவாறுகாண்க. (௩௦)

மூன் று வ து

இ யோ க க் க ம ற் றி.

முற்றிற்று.

ஆதிருவெண்பா - ௩௦௧.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

கிரியைக்கழற்றி.

தத்துவத்தையெல்லாஞ் சடமென்றுதாக்கற்றுச்
செத்தசத்தின்கண்போற் றிரியாது - வைத்தெடுத்தும்
பூரணமேயென்றழைத்துந் தேடிப்புரண்டமுதுங்
கோரணிகாட்டும் பேய்க்குவால்.

தத்துவத்தையெல்லாஞ் சடமென்றுதாக்கற்றுச்-செத்தசத்தின்
கண்போற்றிரியாது - எ - து - தத்துவங்களைப்பெல்லா மிதுவிதுவென்
று தன்னாலறியப்படலானுந் தன்னை யவைகளையிராமையானு மவந்
றைச்சடமென் றறிந்தவைக ளொன்றோயிற் தாக்கற்றுச் செத்தாட்டிக்
கண்போற்சுட் டறிவுகெட்டுச் சும்மாய்த்திரியாமல்.

வைத்தெடுத்தும் - பூரணமேயென்றழைத்துந் தேடிப்புரண்ட
முதுங் - கோரணிகாட்டும்பேய்க்குவால் - எ - து - தற்போத நாசத்
திருந்த பூரணசிவத்தை யப்போதத்தா லோர்மடிவிலா வாகனம்பண்
ணி யதனைமீட்டிந் தியானம்பண்ணி யிங்ஙனம் பூசனைபுரிந்து மவ்வடி
வைப்பரிபூரண சொரூபமேயென் றோலிட்டழைத்து மச்சிவமெங்க
ணுமில்லை மகாத்தலங்களி லுண்டென்றுகருதி யத்தலங்களிற் றேடிச்
சென்று நிலத்திலிழிந்து புரண்டமுது மிங்ஙனங் கிரியையாளரெ
ன்னும் பேய்க்கூட்டங்கள் கோரணிக்கூத்தாடிக்காட்டும்-எ-து.

“செத்தசத்தின்கண், உயிர் அசத்தின்கண்போ லிருப்பினுமித
னது சுட்டறிவதற் கிண்மைபோன் மெய்ஞ்ஞானிகள் பிரபஞ்சிகள்
போ லிருப்பினு மிவரது சுட்டறி வவர்க்கின்றியிருப்ப ரவர்போ னி
ருமிராதென்னை செய்கின்றொன் றவரதுநடையை யிவர்க்கறிவிக்கவே
ண்டி யந்நடையின்றிய விவணர்ப்பாரித்துச் “செத்தசத்தின்கண்போ
ற்றிரியாது, என்றார்.”

சுட்டறிவு கெடுத்துநிற்ப தருள். சுட்டச்செய்வது மருளாகலினி
வரைப்பேய்க்கூட்டமென்று மிவர்தொழிலைக் கோரணிக்கூத்தென்று
மிவர்க் கான்மலாபமின்மையுற் பிறர்க்குக்காட்டுமென்றுங் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவாற் கிரியையாளரைப்பாரித்து ஞானிகண்டை
யை யெடுத்தாக்காட்டி யிவரைப்போனிருஞ் செய்பா தென் செய்கின்
றொன் றிகழ்ந்து கூறியவாறுகாண்க. (உ)

கிரியைக்கினைத்துவந்து கேட்டவர்க்குச்சுமமா
திரியச்சுமவினைத்த சீமான் - குருவன்றிச்
சற்றேபதைப்பத் தரினுஞ்சுமப்படைக்கக்
கற்றனுங்காலனுமாங் காண்.

கிரியைக்கினைத்துவந்து கேட்டவர்க்குச்சுமமா-திரியச்சுமவினை
'தீதசீமான் - குருவன்றி - எ - னு - மனத்தாற் பாவிக்குந் தொழிலும்
வாக்காற் றேத்திரம்பண்ணுந் தொழிலும் காயத்தா வருச்சுனையாகச்
செய்புந்தொழிலுமாகிய' விக்கிரியைகளான் மிகவு மதத்துமெலிந் தி
வற்றைவெறுத்து ஞானத்தைவிரும்பி வந்தடைந்துகேட்டவதி பக்கு
வரீக் கிம்மன வாக்குக் காயங்க ளசைதற்கேதுவாய தற்போதயசை
வை யொழித் தருள்வடிவாக்கி யெனக்கின்னதுவெண்மென்ப தொ
ன்றுமின்றிச் சுமமா சஞ்சரிக்கவைத்துப் பேரின்பத்தைபுண்டாக்கிய
விவ்வானந்தச்செல்வனே ஞானகுருவன்றி.

சற்றேபதைப்பத் தரினுஞ்சுமப் படைக்கக் - கற்றனுங்காலனு
மாங்காண் - எ - னு - அப்பக்குவரீக்கோ ரனுவளவேனுந் தற்போத
மனசுதற்கேதுவாய வுபதேசக்களைக்கொயிப்பினு மக்குரு சகத்தைப்
படைத்தற்குக் கற்றுள்ள பிரமனு மிவனாற் படைத்துள்ள சகத்திலு
ண்டாகிய வுடல்களை பழிக்குங் காலனுமாவனன்றி ஞானகுருவலனெ
ன்றறிதி-எ-று.

போதம் படைத்தற் கேதுவாகிய வுபதேசங்களைக்கூறலிற் சகல
சேவல்கணங்கா விவை நீங்காமையாற் பிறப்பிறப் புண்டாமாகலிற்
"கற்றனுங்காலனுமாங்கா, ணென்றாரீ, சீவன்முத்தொப்பிவித்திற்சஞ்
சரித்தலில் திரியவென்றாரீ-எ-று.

இத்திருவெண்பாவான் ஞானபக்குவனுக்கு முன்னிருந்த சரிதா
திவாதனைகளை யெல்லாம்போக்கித் தற்போதம் பதைபாது மவுனமா
யிருக்கும்படி போதிப்பவனே ஞானகுருவென்றும் போதஞ்சிறிதே
னும் பதைப்பக்கூறு மவன்ஞாநவலனென்று மறிவித்தவாறுகாண்க. ()

அக்கினிதேவற்க சீர்த்தியென்றுசுக்கரைத்து
வைக்கோலான்மூடி மலையுப்பிற் - றுக்கியாய்
நீரைக்கழுவி நிறைப்புதைத்தளப்பா
ராராப்போல்வா டொன்னலாம்.

'அக்கினிதேவற்க சீர்த்தியென்றுசுக்கரைத்து - வைக்கோலான்மூ
டிமலையுப்பிற் - றுக்கியாய் - எ - னு - அக்கினிதேவனுக் கசேரணம்
பிறத்ததென்று கருதியது போதற்குச் சுக்கரைத்துக்கொயித்துச் சீத
ளம்பிறத்ததென் றவனைவைக்கோலான்மூடி பவனுக்குமுன்னரே யிங்

ஊனஞ் செய்பாதிருந்தோமென்று மலைவந்து தம்மேலழித்ததுபோ
லுந் துக்கத்தையுடையவராகி.

நீநாக்கமுனி நிழலைப்புதைத்தளப்பா - ராணாப்போல்வா றொன்
னலாங் - எ - து - நீநாநீராற்சமுனித் தமதுநிழலை மண்ணுட்புதைத்
தந்நிழலைத் தம்மடியாலளந் திவ்வளவென் றளவிபிவாரா யாவரைப்
போல்வாரென்று கூறலாம்-எ-து.

எவ்வொவர் புசித்த புசிப்புக்களையெல்லா மவரவர் வயிற்றாடிரு
ந்து சீரணிக்கப்பண்ணுமக்கினிதேவனுக் கசீரணம்பிறந்ததென் றுப
சரிக்குமுறைமைபோ லுயிர்கட்கெல்லா முயிராயிருந்துட்டி யுறக்கி
யுபசரிக்குஞ் சச்சிதானந்த ரூபமாயுள்ள சிவத்திற்கோர் குறையுள்ள
துபோற்கருதி அட்டவிதார்ச்சனை சோடசவுபசாரங்களைச்செய்தவா
“ணக்கினிதேவந் கசீர்த்தியென்று சுக்கரைத்து வைக்கோலாண்டிமு”
யென்றும்.

இன்றைக்கிந்நாழிகையளவும் பூசைறைவேத்திய ஷுபசாரங்களைச்
செய்திலமென்று. மனத்திற்றுயருறலாந் துக்கியாயென்று மசுத்தத்
தையெல்லாஞ் சுத்தமாக்கு நீநாக்கமுனிசு சுத்தமாக்கத் தொடங்கு
வான்போன்று தன்னைச்சேர்ந்தவயிர்களினது மும்மலங்களையுந் து
டைத்து நின்மலமாக்குஞ்சிவத்தை நீராட்டி நின்மலமாக்கத்தொடங்
கினாராகலி “னிநாக்கமுனி” யென்றுப் புதைப்பதற்ககப்படா நிழலை
ப்புதைக்கத்தொடங்கினாற்போ லொன்றிற்கு மகப்படாதபொருளைத்
தற்போதத்தா லகப்பட்டதுபோற்பாவித் தாவாகனம்பண்ணவி “னி
ழலைப்புதைத்” தென்றுந் தனது நிழலையளந்து செல்லுந்தோறு மநீ
நிழல்கடந்து கடந்துசேறல்போ விவ்வனமிருக்குமென்று சிவத்தைத்
துபானிக்குந்தோறு மத்தியானங் கட்கப்பாலப்பாற்சேறவி நியுலள
ப்பாரொன்றுங் கூறினார்.

சிவத்தின துண்மையைக் கேட்டிருந்து மிங்ஙனஞ் செய்தலா
“லாணாப்போல்வாரென்னலா” மென்றார்.

இத்திருவெண்பாவான் மலாகிதமா யாதந்தவடிவாயிருந்தசிவத்
திற்கு மாயாகாரியமாகிய நீராதி யுபசாரங்களாற் சுத்தமுஞ் சுகமுமு
ண்டாகாதென்பது மதினைப் போதத்தா லளவிட்டறியக் கூடாதென்
பது மறிவித்தவாறுகாண்க.

(௩)

நீர்க்கும்வழிக்குந் துயரில்லைநீந்திநடந்
தார்க்குத்துயரென் றறிவறிபா - மூர்க்கருறா
யாற்றுக்குவாய்கட்டி யம்பர்த்துக்கேணியிட்டிக்
காற்றுக்குக்கூர்ப்பிடித்தல் காண்.

நீர்க்கும்வழிக்குந் துயரில்லைநீந்திடந் - தாரீக்குத்துயரென்றறி
வறியா - ஸூரீக்கருணா-எ - து-வெள்ளமாய் நிறைந்துள்ள நீரிற்குமோ,
ஸூரீக்குச்செல்லும் வழிக்குந் துன்பமேதுமில்லை யவ்வெள்ளத்தை நீ
ந்திச்செல்வோர்க்கு மவ்வழிநடந்து செல்வோர்க்குந் துன்பமென்ற
றியதுபோலப் பூரணமாய்மவுனமா யாதநீதமாயிருந்த சிவத்திற்கோ
ர்துன்பமுமின்றதற்கோர்துன்பமுளதுபோற்கருதிப்பூசைறைவேத்தி
யவுபசாரங்களைச்செய்யத்தொடங்குமெமக்கேதுன்பமென்றறிந்திங்
னனஞ்செய்யும் பூசையாதிகளைவிட்டி நீக்கி யச்சிவத்தை யறிவித்தற்
கேதுவாய ஞானசாரியரையடைந்து திருவருண்ணானத்தை யறியாத
கிரியாகுருவாகிய தற்சுனர் பிறர்க்குபதேசம்போற் கூறுமுரை.

பாற்றுக்குவாய்கட்டி யம்பரத்துக்கேணியிட்டி - காற்றுக்குக்
கால்பிடித்தல்காண் -எ - து - பிரளயமாய்ச்செல்லு மாற்றுக்கு வாப்
கட்டி யதனையடக்கச் செல்லுதல்போலு மாகாயத்தின்கண் ணேணிநா
ட்டி யிதன்மேலேறி யதனைப்பிடிக்கச் செல்லுதல்போலுங் காற்றுக்
குக்கால்பிடித்தன்முதலிய வுபசாரங்களைச் செய்யச்சொல்லுதல்போ
லுமார்க்காண்-எ-று.

மலைக்கணின்றுகடலளவு ஸூமிருவிக்கோத்துநின்ற வாற்றுக்குவா
ய்கட்டி யடக்கச்சொன்னதுபோற் பிருதிநிமுதன் முப்பத்தாறுகரு
வினையு ஸூமிருவிப் பேராநந்தக்கடலாய் நிறைந்திருந்த சிவத்தை
போர்வடிவத்தா வாகனம் பண்ணச்சொல்வதனா “லாற்றுக்குவாய்கட்
டி” யென்று.

ஏணிநீற்றற்கு மதன்மேலேறிச் செல்வோனுக்கு மிடங்கொயி
த்து நின்றவாகாயத்தை யவ்வேணிமேலேறிப் பிடிக்கச் சொன்னது
போ லந்தரியாக பூசைக்குத் தான்சொல்வதன் தானத்திற்கு மத்தான
த்திற்குந் து பூசனைசெய்வோனுக்கு முட்டறம்பாய் நிறைந்துள்ள சிவ
த்தை இங்ஙன மிருப்பதென்றறியா தப்பூசனையாலறியென்று சொல்
வதனா “லம்பரத்துக்கேணியிட்டி” யென்று மருவமாயிருந்த காற்றிற்
குக்காலேயின் றுத்தங்ஙனமிருப்பவு மதற்குக்கால்பிடித்தன் முதலிய
வுபசாரங்களைச் செய்யச்சொல்வதுபோ லுருவமருவ மருவருவங்
கையெல்லாங்கடந்து நின்றசிவத்திற்கு வடிவேயில்லை, இங்ங்ஙனமி
ருப்பவு மிதற்குச்சோடசாதி வுபசாரங்களைச் செய்யச்சொல்வதனா
“காற்றிற்குக்கால்பிடித்தல்” என்றுகூறினார். உபசாரஞ்செய்தலைஇரு
வகைப்பூசைக்கும் பொதுவாகக்கொள்க.

.இத்திருவெண்பரவாற் கிரியாகுரு வுபதேசத்தா லான்மலாபமி
ய்மென்றறிவித்தவாறுகாண்க.

ஆயின் ஞானிக்குக் கிரியைசெய்ய வேண்டாவோவெனின் மேற் கூறுகின்றார்.

ஆகாயம்போவாரிக்கு மாவிகையோவாழ்கடலோ
மீகாமன்போற்றிரிய வேண்டுமோ - யோகிக்குங்
கன்மமோபூரணன்காண் காலமுமாகாயமும்போ
யென்னதொழிலை யியற்றும்.

ஆகாயம்போவாரிக்குமாவிகையோவாழ்கடலோ-மீகாமன்போற்றிரிய வேண்டுமோ - ஏ - து - ஆகாயகமனம் பண்ணுவோர்க்கோர் பற்றுக்கோடோ வவ்வாகாயமாழ்கடலோவிவ்வாழ்கடலிற்செல்லுமீகாமனைப்போற் பற்றுக்கோடுபற்றி யோர்துறை சார்தற்பொருட்டுத் திசைநாடி யிங்ஙனஞ்சுழல வவர்க்குவேண்டுமோ வதுபோல.

யோகிக்குங்- கன்மமோபூரணன்காண் காலமுமாகாயமும்போ-யென்ன தொழிலையியற்றும். - ஏ - து - சிவயோகி யானந்தபூரணனாக விற் நேகாந்தனையிருந்துள்ள கிரியையாளனப்போ லவனுக்குங்கிரியைசெய்யவேண்டுமோ வஃதென்திக் காலமுமாகாயமுந் தாமிருந்தபடியிருப்பத் தம்மிடத்திற்பிறபொருள்க டொழிற்படுவன 'வன்றித்தாம்போய்ச்சென் றியாதுதொழிலைச் செய்யுமதுபோற் பூரணனாகியவ ச்சிவயோகி சந்திதானத்திற் கருவிக டொழிற்படுவனவன்றித் தானொருகருவிகளோடுங்கூடித் தொழிற்செய்யான்-ஏ-து.

ஆகாயகமனம் பண்ணுவான் றானினைத்ததானத்தின் வாயுவினுற் சென்றிருத்தல்போலச் சிவயோகி தால்கருகிய வீட்டையருளா லடைந்திருத்தலின் “ஆகாயம்போவாரிக்கு மாவிகையோ, வென்றும் ஆழ்கடலிற்செல்லு மீகாமனுக்குக் கப்பலாகிய பற்றுக்கோடுபற்றி யோர்துறைக்கண் சார்தற்பொருட்டுத் திசைநாடிச் செல்லவேண்டுமென்பதுபோலக் கிரியாவானுக்கோர் வடிவைச் சிவமாய்ப்பாவித் தோர் பதவியையடைதற்பொருட் டதற்கு விதிமார்க்கமா யருச்சனை யாதிகளைச் செய்பவென்பவதுபோ லவர்க்குச்செய்யவேண்டிய தின் றுகலின் “மீகாமன்போற்றிரியவேண்டுமோ, வென்றுங்கூறினார்.

சிவயோகி தானறிவர்பு மானந்தஞ் சிவமாயுங்கண் டறிவாகிய தானுணந்தமாகிய சிவத்திற்கலந்திருப்பன் கிரியாவான்றான் நேகமாயுஞ்சிவஞ் சிலையாதிகளாற்செய்யு மோர்வடிவாயுங்கண் டதனைத் திரிசுரணங்களால் வழிப்பட்டினிமே லோர்பதவியையடையுக்கருதியிருப்பன்கலி னிவிரிவருக்கு மிங்ஙன முவமைக்கிறார். (௫)

நெருப்பில்விறகுதீயா நெய்யிற்பாறேன்ற
வருக்கனிருளை யடர்த்தாற்போன் - மருட்கெடுத்த
ஞானத்தின்பேர்கிரியை நாசமெனின் ஞானிகளு
மூனத்தொழிலுழைப் பாரோ.

நெருப்பில்விறகுதீயா நெய்யிற்பாறேன்ற - வருக்கனிருளை ய
டர்த்தாற்போன்-மருட்கெடுத்த - ஞானத்தின்பேர்கிரியைநாசமெனி
ன் - எ - து - நெருப்பில் கண்விறகு தோன்றாதபோலு நெய்யிற்
பால்தோன்றாதபோலு மாதித்தன் பூதவிருளை யழித்தெழுந்தாற்
போன் மும்மலமாகிய விருளை யழித்தெழுந்த ஞான மவற்றினதுகா
ரியமாகிய கிரியையுந்தோன்ற தழிக்குமாகவினிந்த ஞானத்தின்பேர்
கிரியாநாசமென்று வேதாகமங்கள் கூறுமெனின்.

ஞானிகளு- மூனத்தொழிலுழைப்பாரோ - எ - து- இந்த ஞான
த்தைப்பெற்றிதுவேவடிவாயிருந்துள்ள மெய்ஞ்ஞானிகளுக் குற்ற
ம்பொருந்திய கிரியைத்தொழிலைச் செய்வாரோ செய்வார்-எ-து.

விறகையழித் தெழுந்த நெருப்பில் விறகும் பாலையழித் தெழுந்
தநெய்யிற் பாலுந்தோன்றாதபோற் கிரியை யழித்தெழுந்தஞான
த்திற் கிரியை தோன்றாதாகவி னிங்ஙன முவமைகூறினார்.

கிரியைப் பிறவித்துண்பத்துக் கேடுவாகலான மதனா வான்ம
லாபமாகிய வாநந்த மின்மையானு “மூனத்தொழி, வென்று “மூ
ழைப்பாரோ, வென்றுக்கூறினார்.

இவையிரண்டு திருவெண்பாவாணம் ஞானிக்குக் கிரியைசெய்ய
வேண்டிய திண்மென் தறிவித்தவாறுகாண்க. (௬)

கிரியையான் ஞானங் கிடைத்தாலுக்கேபி

கருவால்வருவதுபோர்காணு - மொருகோடி

சூரியகாக்கூரிருளா லேசுருட்டனீரகில

காரணனைத்திண்ட நினைக்கை.

கிரியையான் ஞானங் கிடைத்தாலுக்கேபி- கருவால்வருவதுபோ
ற்காணும் - எ - து - கிரியைத்தொழிலான் ஞானங் கிடைத்ததாயினு
மந்தஞானத்திற்குக் கெர்ப்பத்தின்கண் ணுற்பத்தியாய் வரும்பொரு
ள்கள் பெற்ற கேடுண்டா மஃதன்றி.

ஒருகோடி-சூரியகாக்கூரிருளாலேசுருட்டனீரகில- காரணனைத்
திண்டநினைக்கை - எ - து - ஒருகோடி சூரிபுரா மிகுந்தவிருளினுந்
சுருட்டிப் பிடித்தல்போலுஞ் சீடசித்துக்களாயுள்ள பிரபஞ்சங்களை
பெல்லாங் கூடத்துநின்று மவற்றை நடத்துங் காரணனாகியிருந்த சிவ
னை நீருமதுகிரியையாற் றெட்டிந்துபற்றிக் கருதுகது-எ - து.

சரிதைகிரியா யோசனங்கள் ஞானசாரியரை யடைதற்குப் பகி
ருவமாக்குவனவன்றி ஞானத்தைக்கொடாதாயினு முன்னிட்டருமை
யாற்கிரியை யறுட்டிக்குங்காலை யோர்கால் ஞானந்தோன்றிற்றாயினு
மத்தஞானம் ஞானசாரியரால் பெறுமையானுந் தான்செய்யுங்கிரி
யைமேலிட்டானுந்லைபெறுது மறையுமாகலிற் “கிரியைபான்றான
ங்கிடைத்தாலு, மென்றுங் ‘கருவால்வருவதுபோற்கேயிண்டா, மெ
ன்றுங்குறிஞர்.

ஞானத்தாற் சிவத்தைப் பெறவேண்டுமென்ப தறியானு மாயா
காரியமாகிய கிரியையா வதனைப்பெறத்தொடங்கலி “நெருகோடி
சூரியனைக் கூறிருளாலே சுருட்டென, மறுவமைகூறிஞர்.

கிரியையேதுவான் ஞானம் வந்ததாயினு நண்டிப்பிமுதலியத
மதுகருவா னுசமாவனபோலந்தஞானமேலிட்டாற் கிரியைகெடுமெ
ல்பதுமாம்.

இத்திரு வெண்பாவாற் கிரியை யறுட்டிக்குங்காலைத் தெய்வகதி
யாய் ஞானந்தோன்றிற்றாயினு மக்கிரியைமேலிட்டா வந்தஞானம்
நிலைபெற்றுநிலாது மறையுமென் றறிவித்தவாறுகாண்க. (௭)

சுகாதீதம்வேண்டிற் ரெழில்செய்வோமென்று
னகாரோதுயில்வார் நடந்தோ - விகாரமெனச்
சாத்திரமும்பூசைச் சமாதிகஞ்சார்போதக்
கோத்திரங்காண்மாயக் குழாம்.

சுகாதீதம்வேண்டிற் ரெழில்செய்வோமென்று - எனாரோதுயில்
வார்நடந்தோ - ௭ - து - ஆறந்தாதி - மாகிய வட்டையவிரும்பி னத
னைபறிவிக்கும் ஞானசாரியரையடைந்தருண் ஞானம்பெற்றிவ்வருண்
ஞானத்தர் லவ்வட்டையாது விடுத்தக கிரியைத்தொழிலான் அவ்வீ
ட்டையாரமென்றுகருதி யுக்கிரியைகளைச் செய்வோமெனின் மெய்
ஞ்ஞானிக ணைகையாரோ அஃதென்னெனி னித்தினைபண்ணவேண்டி
ஞ்ஞானோரிடத்துப் பறித்துக்கொண்டு நித்தினைபண்ணுவதன்றி யோ
ஞாவழிநடந்து சென்றோ நித்தினைபண்ணுவா ரஃதன்றி.

விகாரமெனச் - சாத்திரமும்பூசைச் சமாதிகஞ்சார்போதக்
கோத்திரங்காண்மாயக்குழாம் - ௭ - து - ஞானிகளோயி மாறுபட்டது
போன்று நீ ரோதுஞ்சாத்திரமும் மந்தரியாக பூசையிலோர் வடிவைதி
தியானித்து நீர் சமாதிகூழிதனு முமது சார்போதத்தின்கூட்டமுமா
யைக்கூட்டமுமவைகாண்-து.

போதவொழிவினின்ற சுகாதீதத்தை விரும்பினோர் கருவிகளென்
ழித்தபோது மனைவருத போத மனைகளோயி கூடித் தொழிற்செய்

நா கப்போத நெய்சொரி ததல்போன் மேல்மேல்வளர்தலிற் “சுகா தீதம்வேண்டித் ரெழிற்செய்வோமென்றோ, வென்று மித்தொழிலா லச்சுகாதீதம் பெறுத லரிதென்பதும் ஞானிக ளறிவாராகவி “னகா ரோ, வென்றங் கூறினார்.

தேகமசைந்து செல்லும்போது நித்தினாவரினு மவ்வசை வந் நித்தினையை வரவொட்டாது தழித்தல்போலக் கருவிகளசைந்துதொழிற்செய்யும்போது தெய்வகதியா லாநந்தநித்தினாவரினு மித்தொழி வந்நித்தினையை வரவொட்டாது தழிக்குமாகவினுந் தேக மசைவற வோரிடத்துக் கிடந்தபோது நித்தினா நன்றாய்வருவதுபோற் கருவி க டொழிற்செய்யா தடங்கியபோ தாநந்தநித்தினா நன்றாய்வருடாக வினுந் “துயில்வார்தடந்தோ, வென்றார்.

போதமொன்றாயினு மடுத்தகருவிதோது மதனதன்மயமாய் ச்செலிறுத்தலிற் “சார்போதக்கோத்திரமென்று, பன்மையாகக்கூ றினார். “மாயக்குழாம், என்றது கருவிகளைப்போதமுங் கருவிகளுங் கூடிச்செய்தலா விரண்டையுங் கூட்டுக்கூறினார். பாசஞானம்-பசுஞா னமென்றுமாம்.

இத்திருவெண்பாவாற் கருவிவோயும் போதத்தையுங் கடந்துநி ன்ற சுகாதீதமுத்தியை யவற்றற்செய்யுங் கிரியைக ளானடையக் கூ டாதென் றறிவித்தவாறுகாண்க. (அ)

தொழிலிறுதிதானே சுகவுதயமென்றார்

ரெழிலுதயந் துக்கமெனச் சொல்லோர்-தொழில்செயினும்
வந்திப்போகம்போல வுண்மடுத்தன்மாத் திரமாய்ச்
சிந்திப்பாணைப்பேணிச் செய்.

தொழிலிறுதிதானே சுகவுதயமென்றார் - ரெழிலுதயந் துக்க மெனச்சொல்லோம் - எ - து - இம்மையைக் குறித்துச்செய்ய முழுவாதி யறுவதைத் தொழில்களு மறுமையைக்குறித்துச் செய்யுஞ் சரிநாதிதொழில்களும் வீட்டைக்குறித்துச் செய்யுங்கருவிகளை நியதிக ளைவதாகிய தொழில்களு மதற்குமேல் ஞானுரு ஞானஞ்ஞெயமாய் நிற்ரும்போதவசைவுகளு மற்றவிடந்தானே சிவாநந்தோதய மென்று வேதாசமங்கன்கூறுமெனி னணுவளவேனுந் தொழிலுதயமானவிடத் துத் துன்பமுண்டாமென் றியாங்கூறுகிலோ மாண்டுத் துன்பமுண் டிடப்பது தொழிலிறுதிதானே சுகவுதயமென்ற மொழிதானே விளக்கலின் ஆயினீரிங்ஙனங்கூறியவாற்றும் ரெழில் சிறிதேனுஞ் செய்ய வேண்டாவோவெனில்.

தொழில்செயினும் - வந்திப்போகம்போல வுண்டுத்தன்மாந்
திரமாய்ச் - சிந்திப்பாராப் பேணிச்செய் - எ - து - இன்றியமையா
தசின்சில்தொழில்களை நீ செய்யினு மினிமேலைக்கு வேண்டுமென்றோ
ன்றையுங் கருதா துண்டுமீக்கும் வந்திப்போகம்போ லிம்மை மறு
மைப்போகங்களி லொன்றையுஞ்சிந்தியாது காடிகுழேனுங் கிடைத்
ததையுண்டலுங் கரித்துணிகந்தையாதேனுங் கிடைத்ததை யுயித்தலு
மாகிய விடமாத்திரமே சிந்திக்கும் பெரியோரைப்பாரித் தவரைப்
போல நீயுஞ்செய்தி-எ-து,

ஓர் தொழிலுஞ்செய்யாது நிழற்கண்ணிருப்பது சுகமென்றாலெ
ழுந்து வெய்யிலிற்சென்று தொழிற்செய்த துன்பமென்பது சொல்
வவேண்டியவதின்றாகலிற் “தொழிலுதயந் துன்பமெனச் சொல்லோ,
மென்றார்.

வந்திசுகந்தைச் சுதரின்மையான் மேலைக்கோன்றையுங் குறியா
ததுபோல் ஞானிகட் கிசுபரங்கொல்லாம் பொய்யாகலினிவருமொ
ன்றி யுங் குறியாராகலினு மவு “ஞாண்டுத்தன்மாத்திரமா, யிருத்த
ல்போ லிவரு “முண்டுத்தன்மாத்திரமா, யிருத்தலினு மிங்ஙனமுங்
மைகூறினார்.

“சிந்திப்பாராப்பேணிச்செய், யென்பது நீ தொழில்செய்தி
யானுயிம் ஞானிகண்டையைப் பார்த்தவர் செய்யுந்தொழின்மாத்தி
ரமேயன்றி யதிகஞ்செய்யற்க வென்பதெனக்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவான் ஞானக்கிரியைமாத்திர மேலைப்பயல் கு
றியாது செய்கவென் றறிவித்தவாறுகாண்க.

சும்மாதிருக்கவைத்த சூத்திரமாஞ்சாத்திரத்தை
விம்மாக்கதறுவதும் வேலைகளுந் - தம்மறிவா
னீட்டிப்பிடித்திருக்கு திட்டைகளுஞ்ஞானிகண்முன்
காட்டிம்பரிபாசகம்.

சும்மாதிருக்கவைத்த சூத்திரமாஞ்சாத்திரத்தை - விம்மாக்கதறு
வதும்வேலைகளுந்-தம்மறிவா - னீட்டிப்பிடித்திருக்கு திட்டைகளுந்-
எ-து- தம்போதத்தையெரிநித் தாநந்த மவுனமாயிருக்க ஒதிவைத்தவு
பாயமாகியசாத்திரங்களை விம்மியழுதோதலும் நீராடலாதி கிரியைக
ளைச் செய்தலுந்தமதுபோதத்தா லொர்வடிவைத் தியாநித்துடைநீட்டி
டிப்பிடித்த தாசனங்கட்டியிருக்குதிட்டைகளுமாகிய விவையெல்லாம்

ஞானிகண்முன் - காட்டிம்பரிபாசகம் - எ - து - இவைகளொண்
றுமின்றி மவுனனந்தமாயிருக்கு முடிஞ்ஞானிகண்முன்னர்த் காட்டி
ப்பட்ட பரிபாசகமாம்-எ-து.

வேதாகமவழிகளு ஞானசாத்திரங்களெல்லாந் தற்போதத்தை யொழித்துச் சிவமாயிருத்தற் குபாயக்கூறுமாகலிற், ஈம்மாதிரிக்க வைத்தருத்திரமாஞ்சாத்திரத்தை, யென்றும் ஞானசாத்திரத்தி னருத் தங்களைநாடிச் சலுப்தலான் விம்மாவென்று மவ்வருத்தப்படி நிஸ்ஸா மையாந் கற்றுவதென்றுங் கிரியைகளியாவு மறிவல்லுகலினு முலகர் வேலையோடிதுவு மோர்வேலையாகலினும் வேலைகளென்றுந் தற்போ தத்தாந் கூடி நிட்டை ஞான் நிட்டையன்மையா “னீட்டிப்பிடித்திருக் குநிட்டை, டென்று மிவையெல்லாம் ஞானிகட்குப் பரிபாசகமாயி ருத்தலிற் பரிபாசகமென்று கூறினார்.

“தம்மறிவா னீட்டிப்பிடித் திருக்கு, மென்றமையா னருளறி வா னிட்டைகூடுத னிட்டை யென்பதாயிற்று.

இத்திருவெண்பாவாந் போதமிறந்துநிற்பதே நிட்டையென்று ம் போதத்தோயின்கூடிச் செய்வது நிட்டையன்றென்று மறிவித்தவா ளுகாண்க. (௨)

குடையஞ்செருப்புக் கொடுதட்பதல்லாந்
படியும்விசும்பும் பாப்பி - யிடையாமி
மாத்திரம்போலேசமய வாதமனம்போதாத
சாத்திரங்கற்றார் வீழ்ந்தார்.

குடையஞ்செருப்புக் கொடுதட்பதல்லாந் - படியும்விசும்பும் பாப்பி - யிடையாமி - மாத்திரம்போலே - எ - னு - ளுருக்குச் செ ல்லவேண்டினே னுடம்பின் மழை வெயி வாதிசன்படாது கையிற்ரு டையும் பிடித்துக்கொண்டு காலிற் கண் முண் மண்டாக்காது செருப் புந் தொட்டுக்கொண்டு தடப்பதேயன்றி யாகாயமெங்குங் குடைபா ப்பிப் பூயியெங்குந் தோல்பரப்பி யவற்றிற் கிடையேசெல்லு மாத் திரம்போலே.

சமயவாதமனம்போதாத - சாத்திரங்கற்றார்வீழ்ந்தார் - எ - னு - சமயிக னுளுவாக்கூறுந் தருக்க வாதங்கலையு மத்தருக்க வாதத்தால நத்தபேதமாய்த்தோற்று மனேவுத்திகளைபு மளவுகூறினு மவ்வளவு போதாத சாத்திரங்களைக்கற்று வீட்டைந்தாரியாவர்-எ-று.

ஓராடையக் கருகினேன் மேலுக்குங் காலுக்குந் துன்பமணு காவகை குடையஞ் செருப்பும் பிடித்திட்டுக்கொண்டு சென் றவ்ஜா டைவதுபோல் வீட்டையக்கருகினு னுசூரியர் கூறுமுபதேச மொ ழிகளு மவர்கொடுக்கு மோர்சாத்திரமுக்கொண் டவற்றினருத்தப்ப டி திரிசாணங்களா னெண்ணையும் வருத்திச்செய்யாது தற்போதத்

தையேயொழித் தவ்விட்டையடையா தளவிடப்படாத வாகாயத்தினு
ம் பூமியினுந் குடையுந் தோலும்பரப்பி நடுவிடைசெல்லத் தொடங்
குலோனைப்போலுந் தருக்கவாதங்களையு மவ்வாதத்தாலெழு மனோவு
த்திகளையு மளவிடினு மளவிடப்படாத சாத்திரங்களைக்கற்று நீர் வீட
டையத் தொடங்குவதென்பதுஞ் சிலகற்பினு மதனால் வீடு கூடாதெ
ன்பது மிதனாகாண்க. சாத்திரங்களை மிகவுந் கற்றோர்க்குத் தருக்கவா
தமு மனோவுத்தியு மிகவும் விரியுமாகலிற் சாத்திரங்கட் களவுகூறுவார்
வேறாகுற தவற்றையேயளவுகூறுநீர். வாதமென்பது மனீமென்பது
மாகுபெயர்.

இத்திருவெண்பாவால் அபரஞானத்தால் வீடடையக்கூடாதெ
ன்றறிவித்த வாறுகாண்க. (மக)

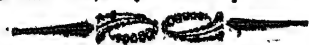
அறிவாலேபற்றி யனுபவித்துவிட்ட
கிறியால்வருமோ கெடுவி - ரறிவாய்நீ
ராம்போதறிவிப்பான் றுயனுவையிரண்டும்
போம்போதும்வாராப் பொருள்.

அறிவாலேபற்றி யனுபவித்துவிட்ட - கிறியால்வருமோ கெடுவி
- எ - து - தற்போதவறிவா லொன்றைப்பாவித்துப் பற்றியிஃதெங்ஙன
மிறுப்பதென் றப்போதத்தா லனுபவித்தறிந்து மீட்டு மப்பாவனை
யைவிடுத்த பொய்யினால்வருமோ கெடுவீர்களீர்.

அறிவாய்-நீராம்போதறிவிப்பான் றுயனுவையிரண்டும்-போம்
போதும்வாராப்பொருள் - எ - து - கருவிகண் டுப்பத்தாறையுநீந்
கிழவற்றின் முடிவினின்ற வறிவியாமென் றவ்வறிவாய் நீராகும்போ
தும்மையுந் தன்னையு மறிவிப்பான் றுகியந்த வறியுமறிவு மறிவிக்கு
மறிவுமாகிய வினையிரண்டு நீங்கியபோதும் வாராதசிவனாகிய மெய்
ப்பொருள்-எ-து.

பாவனையிற்றோன்றும் வடிவுமாயை யவ்வடிவி லிதம்பிறத்தல்
கருமம்வ்வடிவை மெய்ப்பாசக் கருதப்பண்ணுவ தானவமாகலிற் “கிறி
யால்வருமோகெடுவி,, ஁னோர் அருளுமான்மபோதமு நீங்கியபோ
தான்மா சிவமயமா யிருக்குமாக்கலி னவையிரண்டும் “போம்போது
ம் வாராப்பொருள், ஁னோர். (மஉ)

இத்திருவெண்பாவா ளருளையும் போதத்தையுந் கடந்துநின்ற சி
வம் போதத்திற்ககப்படாதென் றறிவித்தவாறுகாண்க

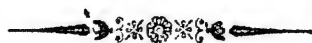
அழிப்பேயவனுக்கு மிச்சையதுவானு
விழப்பேயுனக்கிச்சை யென்னு - யிழப்பை
யறியாததுகா ணறியாவஞ்ஞானங்
கிறிகேளுன்போதக் கெடல்.

அழிப்பேயவனுக்கு மிச்சையதுவானு - விழப்பேயுனக்கிச்சை
யென்னு - எ - து - உன்போதத்தை யொழிப்பதே சிவனுக்குமிச்
சையவன திச்சா சத்தித்தெழினு மதுவானு லவாதிச்சைபோ லுன்
போதத்தை யொழிப்பதே யுனக்கு மிச்சையாக்கருதுவாய்நீவிடடை
ய விரும்பினெயெனின் ஆயினீ ரிங்ஙனங்கூறியவாற்றா லஞ்ஞானங்கெ
டுதல் விடன்றென்பதும் போதங்கெடுதல் விடென்பதுமாயிற் நினை
அஞ்ஞானமாவதியாதெனின்.

விழப்பை - யறியாததுகா ணறியாவஞ்ஞானங் - கிறிகேளுன்
போதங்கெடல் - எ - து - அப்போதவிழப்பை யறியாது கிரியையா
திகளை நீ செய்தலே யறியாமையாகிய வஞ்ஞானமென் மறியியாயின
ப்போதவிழப்பை. யறிதற் குபாயமெங்ஙனமெனின் பொய்யனையி
னி யுப் போதங்கெடுதற் குபாயஞ்செல்லுது நீகேட்டி-எ-து.

சிவன் பெத்தத்திசையி லுடையொழித்து மாயையில்வைத் தி
ளைப்பாற்றாதல்போன் முத்தித்திசையின்போதத்தையொழித் தாறந்த
க்கடலில்வைத் திளைப்பாற்றுவனாயினு மவனொழிக்கு மிச்சையோற் ற
ன்னையிழக்கு மிச்சையைவத்த வான்மபோதத்தை யொழிப்பனன்றி ய
ப்போதத்தை யொழிக்கு மிச்சையின்றிய வான்மபோதத்தை யொழி
யானாகவி “விழப்பேயுனக்கிச்சையென்னு” யென்றார்.

இத்திருவெண்பாவாற் மற்போதநாசத்தை விரும்பினோர்க்கு
மெய்ப்பொருள் கிடைக்குமென் மறிவித்தவாறு காண்க. (யந)

மருந்துபினியோடே மாண்புகைதி
யெரிந்தவிறகோடிமக்கில் - விரிந்த
தொழின்மனத்தின்மட்டேநீ தோயுமதென்னுது
நிழல்புதைத்தாற்போ வெதிர்போய்தில்.

மருந்துபினியோடே மாண்புகைதி - யெரிந்தவிறகோடிமக்
கில் - எ - து - பினிமாண்டபோ ததுநீங்கற்பொருட் டுண்டமருந்து
மப்பினியோடு மாண்புபோமெனி னெரிந்த விறகிறந்தா, வவ்விற்
கோயிற் புகையந் தியுயிற் றக்குமெனி னவைபோ லுன்போதமிறந்தா
ப்போதத்தோயிற் கிரியையிறக்குமென்றுங் கிரியையிறந்தா லதனோ

யி கருவியும் போதமுயிறக்குமென்று மயிபா துன்போத்தத்தாற் கிரியை செய்யாதின்றனை.

விரிந்த - தொழின்மனத்தின்மட்டே நீதோயுமதென்றாடி - நிழல்புனைத்தாற்போலெதிர்போய்நில் - எ - து - நானாவய்விந்தவனது கிரியைத்தொழில்சண் மனத்தினளவேயன்றி வேறின்ருகலிற் கருவிகள் முப்பத்தாறையும் போதத்தைபுக் கடந்துநின்றசிவத்தைக் கிரியையே துவாசக்கொண் டப்போத்தத்தானாடி யச்சிவத்தை யடையத் தொடங்குமுன் கருத்தென்னை நீ யக்கருவிகளை நிபதிகளைத் தவற்றின் முடிவினின்றி வண்ண யருளாலந்ந்து பெரியநிழலிற் சிறியநிழன் மறைந்தாற்போ னியத்திருவருளின்மறைந் தெதிரிடெல்லாம்போய் நிற்றி யிங்ஙன நிற்றியெனின் போதமொழித்தற் குபாயமுஞ் சிவத்தைப் பெறுதற் குபாயமுமிதுவேயாம்-எ னு.

போதந் தோன்றியபோது கிரியைதோன்று மப்போதஞ் சிவத்திலிறந்தபோ தப்போதத்தோயிற் கிரியையிறக்குமாகலிற் போதத்தைப் பினியாகவுங் கிரியையை மருந்தாகவும் வைத்துக்கூறினார்.

விறகெவ்வளவிருந்த தவ்வளவும் புகையுந்தீயுயிறவா தவ்விறகிறந்தபோ ததனுடனே புகையுந் தீயுயிறக்கு மவைபோற் கிரியையெவ்வளவிருந்த தவ்வளவுங் கருவிகளும் போதமுயிறவா தக்கிரியை சிறிதுந்தோன்றாதிறப்பி னதனோடு மிக்கருவிகளும் போதமு யிறக்குமாகலின் “புகைதியெரிந்தவிறகோடிமக்கி, னென்றார்.

கிரியையிறந்தபோது கருவிகளும்போதமு யிறக்குமென்றதெங்ஙனமெனின் கிரியையிருந்தபோது போதம் வளர்வதெயன்றி யிறவா தக்கிரியையிறந்தாற் போதத்திற் கசைவிந்நிக்கெடு மிப்போதக் கெடவே யிதனைத்தொடர்ந்துநின்ற கருவிகளுங் கெடுமாகலி னிங்ஙனமென்றறிதி.

பெரிய நிழலிற் சிறியநிழன் புறம்போகா தடங்கின் மறையும்து போந் பூரணமாகிய சிவபோதத்திற் கிஞ்சிக்கியமாகிய வான்மபோதமெதிரிட்டசையாதடங்கி னனின்மறையும், கலி “னிழல்புனைத்தாற் போ, லென்றார்.

நீங்கிநின்ற கருவிகளையு மடைந்துநின்ற திருவருளையுமெதிரிடாது நிற்கவேண்மிமாகலி“னெதிர்போய்நில், லென்றார். (௨௪)

இத்திருவெண்பாவாற் போதமடக்குதற் குபாயங்கூறிய வ்ானு காண்க.

காணுமறிவுநீ காட்டறிவுநாமவற்றைக்
காணக்கூடலுங்கழற்றியிடுவ-நாணி
நமைத்திரும்பிப்பாராதே நான் குணென்னுதே
யமிழித்துகரகம்போ லின்பாய்.

காணுமறிவுநீ காட்டறிவுநாமவற்றைக் - காணக்கூடலுங் கழற்றியிடு
லே - எ - து - கருவிகளை யிதுவிதுவென்று காணுமறிவு நீ யவற்றை
புனதுயிரிக்குயிராயிருந் துன்கருக்காட்டிமறிவு நாமக்கருவிகளினது
குணக்களை நீ காணக்காணவனவகொல்லா முனக்கன்னியமாய் நீங்கு
நீக்கத்தி லவற்றின்முடிவினிற் ற வுண்ணக்கண்டபின்னர்.

நாணி - நமைத்திரும்பிப்பாராதே நான் குணென்னுதே - யமிழி
த்துகரகம்போலின்பாய் - எ - து - அக்கருவிகளை யறிந்துநீங்கவு மெ
ன்னை புள்ளபடியறிபவ யியாகாணு மறிவாகலி னெனக்குச்சுத்தநா
மின்றென்று நீ நாணி யென்கருக்காட்டி மறிவென்றுளதென் றெம்
மை யெதிரிட்டிப்பாராதே யங்ஙனங்காணுமறிவுந் காட்டி மறிவுமாயி
ருந்தோமாயினுங் கண்ணொளிபுமாதித்தெனொளியும் பிறிபடாததுபோ
ற்பிறிபடாதிருப்போமாகலி னெதென்றி யிங்ஙனம் பிறிபடாதிருந்த
பரிபூரணத்தை நான் குணென்று கருதாதே கடலிலமிழ்த்திய கரகஞ்சு
லத்தை புள்ளெமொண்டக்கடலின் மறைந்தாற்போ லீயுமப்பரிபூர
ணத்துக்குள்ளேயமிழ்த்தி நீதோலிற் ற ததனுண்மறைந்துநின்பாய்-எ-

கருவிகளினது குணங்களை யெதிரிட்டியாதபோ தவைகளான்
- மானிற் கன்னியமாய் நீங்காதாகலிற் காணக்கூடலு,மென்றார். கருவி
களையெல்லாநீங்கி யான்டா வஞ்ச வடிவாயபோ தவ்வருட்பூரணமெ
ல்லாந் தானாய்த்தோற்றுமாகலி யுண்குணென்னுதே, யென்றார்,

இத்திருவெண்பாவாற் கருவி னீங்குதற்குபாயமு மவற்றைநீக்
கித் தன்னையருளாலறிந் தருட்பூரணம்விளங்கியபோது போதஞ் சி
வியா தருளினம்மறைந்து நின்றற்குபாயமு மறிவித்தவாறுகாண்க

வதுவைச்சடங்கத்தனை மைதுனமாக்கொண்ட
புதுமைச்சிவாநந்தம் போதும் - பதைபா
விளக்கெவியிலெண்ணெய் வியாபியானுற்போந்
கொளக்கொடுத்தல் சத்தியமாக்கொள்.

வதுவைச்சடங்கத்தனை மைதுனமாக்கொண்ட - புதுமைச்சிவா
நந்தம்போதும் - எ - து - தன்புருடனைக்கூடி யின்புறுதற்கேதுவா
ய்ச் செய்புக் கலியாணச்சடங்கனை யவனெடுங்கூடி யின்புறுதலாகக்
கருதிக்கொண்ட பேதைப்பெண்பேசிற் சிவனாகியபுருடனை ஆன்ம

நாயகிகூடி யின்புறத்தேதுவாச் செய்யுந் கிரியைத்தொழில் பவ
னெடுங்கூடி நீ யின்புறதலாகக் கருதிக்கொண்ட விந்தப்புதுமையாகி
ய சிவாநந்தமமையு மினிக்கிரியையைச் சிவாநந்தமாகக்கருதுந் கரு
த்தைவிட்டு.

பதையா - விளக்கொளியிலெண்ணெய் வியாபியானும்போற் -
கொளக்கொடுத்தல் சத்தியமாக்கொள் - எ - னு - அசையாதுநின்ற
விளக்கொளிக்குள் ளெண்ணெய் வியாபியானும்போ னீசுவத்தில் வி
யாபியா பசையவநின் றதுவிழுங்கிக்கொள்ள வுண்ணக்கொடுத்த வு
ண்ணையாயுள்ள முத்தியென்றறிந் துகொள்ளுதி-எ-று.

விளக்கொளியி லெண்ணெய் வியாபித்துக் கொண்டுநிற்க விவ்
வெண்ணெய்யை யவ்வொளிவிழுங்கித் தான்பிரகாசித்தல்போ லச்சிவ
பூரணத்தி லான்மாவியாபித் தீசைவறநிற்கவே யச்சிவபூரண மீவ்வான்
மாவை விழுங்கிக்கொண்டு தான் பிரகாசிக்குமாக்கலின் “விளக்கொளி
யிலெண்ணெய் வியாபியானுற்போற்கொளக்கொடுத்த, வென்றி”.

தன்னைக்கொடுப்பது சத்தியமெனவே தன்னாற்செய்யுங் கிரிமை.
பசத்தியமென்பது தானேயாயிற்று.

இத்திருவெண்பாவாற் போதத்தாற்செய்யுங் கிரியை முத்திக்கே
துவன்மென்பதும் போதத்தைச் சிவனுக்கணுகக்கொடுத்து நின்றலே
யேதுவென்பது மறிவித்தவாறுகாண்க.

நா ன் க ர வ ன்

கிரியைக்கூற்றி.

முத்திற்.

ஆதிருவெண்பா - நாடக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாடுகளுக்கெல்லாம்
அன்புடன் நினைவு.
வந்திருக்கிறேன்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஜந்தாவது

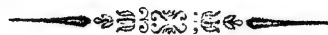
சுநிதைக்கழறி.

நடந்துவருளித்துமிது நல்லநாளுணை
வியிந்தொழிலாக் மெய்வருந்தியுடைய - நடங்காதா
கொண்டுகமேயிருப்பரிப்போதே துக்கமியவாக
கென்றெதிர்போயின்ப முத்தும்.

நடந்துவருளித்துமிது நல்லநாளுணை - வியிந்தொழிலாக் மெய்
வருந்தியுடைய - நடங்காதார் - எ - னு - பூப்போதேக்கணமாய் நட
ந்துசென்றுங் கங்கைமுதல்ப தீர்ச்செங்கையுடைய நடலாநாளொன்
னாவிடுத்து மிலைமுதலியன செய்யுஞ் சுநிதைத்தொழிலாக் மெய்
வருந்தி யிங்ஙனஞ் செய்யெனவே வீடுவென்று துணிந்து தற்போதம
டங்காதார்.

எண்டுகமேயிருப்பரிப்போதே துக்கமியவாக - கென்றெதிர்போ
யின்பமுதிக்கும் - எ - னு - எக்கால மோர்வொழியைஞ் செய்யாது
கூக்கமேயிருப்ப ரித்தொழில்களா னிடரீர் கிடையக்கண்ணெ டியிப்ப
த்தொழில்வாசனை மறுமைக்கண்ணுந் தொடருமாகவி மெய்காலத்
தானென்றுஞ் சிவமென்று மெதிரியும் போதப்பொழிந் தானந்தந்
தோன்றும்-எ-று.

தாங்குதித்தது வீட்டில்பமாயிருந்து மரணப்பெறுதற் கேட
வல்லாத சுநிதைத்தொழில் மிகவு மெய் வருந்தக்கெய்தலா னென்கி
பத்தைப் பெறுதற்கேதவாய்த் தற்போதக்கையு மெனியிலொழிந்
ததனை யெக்காலம் பெறுவாரோவென்றுங் காருண்ணியுத்தா “வென்
றெதிர்போ யின்பமுதிக்கு, மெய்ருந். (ஊ)

இத்திருவெண்பாவால் வீட்டையத்தொடங்கி ருதியாமையா
னித்தொழிலுச்செய்து வருந்துகின்ற ரந்தோவென்றிரங்கிக் கூறிய
வாறுகாண்க.

உடலாலுழைத்தா லுய்மதுவழியுமென்று
கெடுவிரிதைபெய்க்கெதன்புருடருடலே
தடைபாடியபிணம்மீடங்கின் பவைய்த்திரியக்
கிடைப்பாதோவென்பென்பேயிற்

உடலாலுழைந்தா லுடலொழியுமென்று - கெய்வீரீந்தையெங்கே
கேட்டீர் - எ - னு - உடலால்வருந்தி யாத்தினாசேறன்முதலிய விச்ச
ரிதைத்தொழிலைச் செய்தாற் பிறப்புநீங்குமென்று கெய்வீரீகா ளிந்த
வுபதேசத்தை யெந்தக்குருவினிடத்துக் கேட்டீர்

உடனே - நடையாடியபிணம்போ னுன்போய்த்திரியக் - கிடையா
தோவென்றுகேளிர் - எ - னு - இந்தவுடன நடையாடியபிணம்
போலத் தற்போதங்கெயி றிலத்தின்கண்ணுலாவ வெமக்குண்டாகா
தோவென்று ஞானசாரியனாக்கோத நீங்கள்-எ-று.

ஞானசாரியையடைந் தனுக்கிரகம்பெற்ற மெய்ஞ்ஞானிகட்
ருக்கருவினமுப்பத்தாறுத் தற்போதமுங்கெடலா னைக்கருவிச்சே
ட்டையுப் போதச்சேட்டையு மிற்றாமாகலி னவரதுதிருமேனி யுள்
ஞாப்பறனும் வறுங் கடத்தாகாயம்போற் சிவமேநிறைந்திருக்குமவர்
நிலத்திற் சரிக்கும்போது மத்தகட மாகாயத்திற்செவவனுபேடற் றோற்
றுமாகலி “நடையாடியபிணம்போ னுன்போய்த்திரிய,, வென்றார்.

“கேளிர், நான்கேகேட்டீர்வானமுடிக்கலீட்டையத்தொடங்கியிங்
கனஞ்செய்தலாற் “கெய்வீர், நான்” (உ)

இத்திருவெண்பர்வா லவரீகேட்டவுபதேசத்தை மறுத்தவாறுகா
ண்க.

எந்தவுநீரொன்ற லிப்போதிருந் தநாம்
வந்தவுந் தண்ணமற் றோமே - வந்தவுநீர்
கொன்றுநாம்போம்வழியே தென்னிலுமக்கேழுலகு
மொன்றுபோலொன்று தோன்றும்.

இந்தவுநீரொன்ற லிப்போதிருந் தநாம் - வந்தவுந் தண்ணமற்
தோமேல் - எ - னு - வியாபித்தீவுநிலிருந் த மற்றோருக்குச் சென்
றபோ வந்தவுநிலிருந்தா னொருவ னெந்தவுநீ ரீரொன் றெமைக்கேட்
டா லிப்போதிருந்து வந்தவுந் தண்ண யவனுக்கின்னஞ்ஞொன்று சொ
ல்லமற் றோமெனின்.

அந்தவுநீர் - கின் றுநாம்போம்வழியே தென்னிலுமக்கேழுலகு -
மொன்றுபோலொன்றுதோன்றும் - எ - னு - முன்னிருந் தவந்தவுரு
க் கிப்போது நாப் போதற்குவழியாதென்று நீர்நாடி னுமக்கேழுலகு
மொன்று போற்றோவ்வி யந்தவுருக்குச்செல்லும்வழிபோன் மற்றோ
ருருக்குச் செல்லும்வழி தோன்றுமெனி னிங்ஙனக்கேட்டோ னுக்கூர்
ப்பெயருஞ் சொல்லமற் தவந்தவுருக்குச்செல்லும் வழியுந்தெரியாது

மயங்கிய விப்போதங்கொண்டோ திரிகாணங்கனையுங்கடந்தநின்ற
பூரணசிவத்தை நீரடையத்தொடங்கினீர்-எ-று.

அவர்க்குத் தம்மைப்போ விவருத்தோற்றலா னவரை யிவர் தம்
மோடுங்கூட்டி “மறந்தோமே,, லென்றார்.

ஊர்ப்பெயர்சொல்ல மறந்துபோவது தூலபுத்தியாற்றெரியா
திபா மங்ஙன மறப்பதிலமென்ற வரைத் தம்மைவிடப் பிரித்துநோ
க்கி உமக்கேழுலகு மொன்றுபோலொன்று தோன்றுமெனத் தூல
மாகியவழித் திகப்பையெடுத்துக்காட்டினார்.

நெறிக்கட்டிசை தப்பியபோது முன்போ னுஞ்சுதிகையுமபிரி
ந்து தோன்றுதாகவி “னேழுலகுமொன்றுபோ,, லென்றார். (௬)

இத்திருவெண்பாவான் ஞானசாரியராலன்றி யான்மாக்கள் சுத
ந்தரத்தால் விடடையக்கூடாதென்று சுதந்தரவின மறிவித்தவாறு
காண்க.

வேட்டியுந்தாழ்வடமும் வெண்ணிறும்வெண்பல்லுங்

காட்டியவதுஞாவு-க் களவுகாண் - தேட்டமற்றேன்

பூரணன்காண்கின்றறிவன் பொய்ப்பாசமென்றறிந்தாரிக்

கோர்வடிவும் வார்த்தையுமுண்டோ.

வேட்டியுந்தாழ்வடமும் வெண்ணிறும்வெண்பல்லுங் - காட்டிய
துஞானக்களவுகாண் - எ - து - காவியேட்டியு முருத்திராக்கத்தாழ்வ
டமு மெய்ப்புமுதும் பூசும் வெண்ணிற மடைக்காய்தினிஞத வெண்
பல்லு மிவைமுதலிய சிவவேடங்களை மெய்யிற்காட்டியவது ஞானத்
திருட்டிக்காண்.

தேட்டமற்றேன் - பூரணன்காண்கின்றறிவன் பொய்ப்பாசமெ
ன்றறிந்தாரிக் - கோர்வடிவும்வார்த்தையுமுண்டோ-எ-று-ஓர் பொருட்
கண்ணும் விருப்பமற்றேனாகிய சிவன் பரிபூரணன்-சிவன்-கின்றறிவன்
பாசம் பொய்யென்றறிந்த ஞானிகட்கோர் சமயவேடமுஞ் சமயவ
யீமானவார்த்தையு முளவோவில-எ-று.

அகத்துஞானமின்றிப் புறத்துவேடத்தானும் வசனத்தானும்
ஞானிபோற் காட்டினமையான் “ஞானக்களவுகள் னென்றார்,,

அகத்துஞானமும் புறத்துவேடமு முளவெனின் ஞானக்களவ
ன்றாயிற்று - சிவமனுத்திரணமுதலிய பொருள்கட்கெல்லா முட்புற
னாகிய பரிபூரணவறிவாகவி னதற்கோர் சமயமில்லை கின்றறிவு பொய்
யாகிய பாசத்தையிட்டுநீக்கி பப்பரிபூரண வறிவோடுங் கலத்தபோ

தப்பரிபூரண வறிவாய்நிற்முமன்றி யதுவிதுவென்னும் பகுப்பில்ல
யாகலி ஞோர்வடிவும் வாரித்தையமுண்டோ வென்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் வேடத்தான் மிவெஞ்சிறப்புளராயினு ம
கத்து ஞானமில்லொனிற் சிறப்பிலொன்பதும் வேடமியாது மிலராயி
னு மசத்துஞானமுள்ளார் சிறப்புளொன்பது மறிவித்தவாறுகாண்க.

கல்வியாய்ப்புத்தகமாய்க் காலிகழிக்குட்கட்டாய்ப்

பல்லிவெருப்பொத்த பசுமார்க்க - மெல்லை

சுழன்றதியானத்திற் கண்சிமிட்டுமாங்காண்

சுழன்றபெருமாயைத்தொழில்.

கல்வியாய்ப்புத்தகமாய்க் காலிகழிக்குட்கட்டாய் - பல்லிவெ
ருப் பொத்தபசுமார்க்கம் - எ - து - தாங்கற்ற* கல்விகளைப் பேசுவ
தாய்ப் புத்தகங்கையிற்கொள்வதாய்க் காலிவேட்டியுழிப்பதாய்த் திரு
மேனிக்கழிக்கண் காதுலேயிடுவதாய்க் கண்டத்திற்கெவுடங் கட்டுவதாய்
ப்பேச்சிற்கும் வேடத்திற்கு மொப்பமேற்பல் வெருப்புமொத்தி
ருந்த பசுஞான நெறியினையுடையார்.

எல்லை - சுழன்றதியானத்திற் கண்சிமிட்டுமாங்காண் - சுழன்ற
பெருமாயைத்தொழில் - எ - து - மிருதிவிருத னாதமீறென்றளவு கூற
ப்பட்ட கருவிகண் முப்பத்தாறையுங் சுழன்றசிவத்தியானத்தை யு
டையரைப்போலக் கண் மேற்செருகி யாசனங் கட்டிக்கொண்டிருப்
பரிவ ரிங்நனமிருப்பதாங்காண் கறங்குபோற் சுழலாநிலை பெரியமா
யையினது தொழிலாவது-எ-து.

• ஞானமின்றி வேடங்கொண்டோர் வேடதாரிகளோ டொப்பாக
லிற்“பசுமார்க்க, மென்றார். அகத்துப் பரிபூரணஞானமின்றிக் கண்
சிமிட்டிப் புத்திந்தியங்களை யுமப்போதல்க்கி யாசனங்கட்டி யிருப்
போரிக்கு முன்னர் ஞானேந்தியங்களாலறிந்து கண்மேந்தியங்களாற்
றொழிச்செய்யுமன மப்பத்திந்தியங்களு மடங்கலி னவற்றின்வாசனை
யோடு மூன்னோறியவாசனையோடு முள்ளேசுழலுமன்றி யடங்காதா
கலிற்“சுழன்றபெருமாயைத்தொழில், என்றார். (ரு)

இத்திரு வெண்பாவான் ஞானநிட்டையன்மையா னவாதுநிட
டையை மறுத்தவாறுகாண்க.

ஞானக்கிரியை ற்டுப்பவர்க்குநாடோழம்.

பொனத்தளவேபுசிப்பனிறி-யேனாத்

தூறவாயவாவதத்து மெய்யுணர்ந்ததாய
வறிவார்க்கறியாவின்பம்.

ஞானக்கிரியை நடிப்பவர்க்குநாடோறும் -போனத்தளவேபுசி
ப்பணி - எ - து - அகத்தொரு"னமின்றிப் புறத்து ஞானசாரமாய் நடி
ப்பவர்க் கெக்காலமு மன்னபானத்தளவுவரும் விடயாதந்தாதுபவ
மன்றி.

தூறவாயவாவதத்து மெய்யுணர்ந்ததாய - வறிவார்க்கறியாவின்ப
ப - மேனும் - எ - து - தூறியையுடையதாகித் தூறத்த வப்பொருள்
கண்மேன் மூல்களினவாசனையாலெறுமவாவினைமறுத்து மெய்ப்பொ
ருளையுணர்ந்த நிரும்ப ஞானிகட்குந் தொன்றாத சொருபாநந்தாதுப
வமேனும்-டாம்-எ-று.

இவரெய்யுட மாசாரத்தைப் பிறர்க்குநி பெரியனொன்ப போன
கட்கொடுத்தலிற் "போனத்தளவுபுகிப்பயிர், யென்றார்.

பேரின்பப்போதநாசத்திற் றோல்குமற்றோலிறவா "னறிவார்க்
கறியாவின்ப, மெய்யுட மிவ்வின்பம் பெறுதற்கேதுவாய ஞானமின்
மையா "லேனும், மெய்யுடவகதினார்.

தூறவுமுட்பற்றி நீக்குத லவாவதத்த லகப்பற்றிநீக்குத லவ்வி
ருவகைப்பற்றிநீக்கவே சகலவிவலங்களுநிக்கு மிவ்வநீங்கவே மெய்யு
யுணர்வுதொள்ளுமாதலிற் "தூறவாயவாவதத்து மெய்யுணர்ந்த தூய
வறிவா, ஞானார். போனகமென்பது-போனமென்றாயிற்று.

இத்திருவெண்பாவாய் ஞானமின்றி ஞானசாரமாத்நிரஞ் செய்
வோர்க்குப் பிறப்பிப்பமேயுட மிவ்வின்பம் மிவ்வநீங்கறியிவ்விதவா
றுகாண்க. (சு)

இந்தநின்ப மியாவரா நியத்சுமிமென் திரங்கிக்கேட்ட மாணக்
கனநோக்கமெற்கூறுகின்றார்.

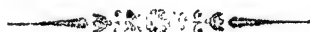
இன்பேயறிவுக்கிடம்புள்ளினைந்தவோற்
றன்பேயனுப்பொருப்பாய் நுகர்க்கெரு-தன்னுணத்தாற்
பேரின்புக்கிச்சைபிறந்ததிருக்கேருணக்குப்
பேரின்பத்தேடிப்பெறாய்.

இன்பேயறிவுக்கிடம் - எ - து - இத்தப்பேரின்பம் பரிபூரணமா
கலி நிவ்வின்பமே யான்மாவிருத்தற்கிடம் ஆன லவ்வின்ப மிவ்வந
யிருக்குமெனி நிதனையா நிப்போதநையவேண்டு மினிப்பிறவித்து
ன்பஞ்சிநிதும் படமாரட்டேனென்ற மாணக்கனநோக்கி மேற்கூறு
கின்றார்.

புள்ளினைந்ததுபோம் - அன்பேயனுப்பொருப்பாய்த் துக்கிக்கு - நன்குணத்தாற் - பேரின்புக்கிச்சை பிறத்தினிக் கேளுனக்குப் - பேரின்பந்தேடிப்பொரு - எ - து - உரப்பொய்க்கிது தோன்றி அமதனைப் பேரொய்யாகக்கண்டணப்புள்வருநிப, துபோனியித் தேகாதிப் பிரபஞ்சங்கா, ஸ்வரூம் துன்பமனுவளவாயினு மதனைப் பொருப்பளவாகக்கண்டி துயேறுதற்குணத்தா லுனக்கிப்போதுபே ரின்பத்தில்க்மே விச்சைசெனிகத்தாகலி னினி யந்நையடைதற் குபா யஞ்சொலனுதுங் கேட்டியப்பேரின்பத்தை யாங்குநியவுபாயப்படி தேடிப்பெறுதி-எ-து.

விடயசுகத்தைத் துன்பமெனக்கூறினுவிதனையங்ஙனங்கண்டோ ரிக்குச் ()சாரூபசுகத்தில்க்மே விச்சைசெனிகுமாகலிற் “அன்பேய ணுப்பொருப்பாய்த் துக்கிக்குநன்குணத்தாற், பேரின்புக்கிச்சைபிற த்ததென்றார். (எ)

இத்திருவெண்டாவாற் பேரின்பம்விருப்பிக் கேட்டமானுக்கினு க்கு விடைகூறியவாறுகாண்க.

பேரின்பமுவினைப் பிரியாதுண்ணுண்மையது
வோரின்பமாய்விடயத்தூத்திப்பும் - பேரின்ப
பழிவிலேதோன்று மபிபுமயலா
மொழியுமிரண்டின்பமும்.

பேரின்பமுவினைப் பிரியாதுண்ணுண்மையது - எ - து - அந்தப் பேரின்ப முவினைவிட டெக்காலமு மே ரனுவளவேனும் பிரியாதி ருப்ப தவ்வின்பமே புனக்குநித்தாய மெய்ம்மையாயுள்ளது அங்ஙன மெண்ணெட்டி நீங்கா அதைக்குநித்தாய மெய்ம்மையா யிருப்ப தெ னக்குத்தோன்று திருப்பானென்னெனின்.

ஒரின்பமாய்விடயத் துத்திப்பும் - பேரின்ப - பழிவிலேதோன் றும் - எ - து - உன்னுலறியப்பட்டோ ரின்பமாயவன்தைவிடயத்து ர்தோன்றுவது மியாக்கூறிய வந்தப்பேரின்பமு மெதிரிடற்றவிடத் துத் தோன்றும்.

அபிபுமயலா - மொழியுமிரண்டின்பமும் - எ - து - ஆணறிவும் பெண்ணறிவு மெதிரிட்டபோ தவ்வறிவுகரு மயலாமறிவு மயலாமெ ன்ற வும்மையா லாண்குறியும் பெண்குறியு மெதிரிட்டபோதிக்குறி கருமயலா மிவைகளையலாகவே யிவ்விருவனாகக் கூட்டாவுகளால் வரு மிரண்டின்பங்களு மயலாயொழியும்-எ-து.

ஆண்குறியும் பெண்குறியுங்கலத் தெதிரிட்டழிந்தபோது மாணியும் பெண்ணுறியுங்கலத் தெதிரிட்டழிந்தபோது மவ்வின்பமு மிவ்வின்பமுத் தோன்றலா “ஆழிவிலேதோன்று, மென்றிருமைக்கும் பொதுவாகக்கறிஞர்.

குறிகளு மறிவுகளு மெதிரிட்டபோ தின்ப மின்மையாலொழியு மிரண்டின்பமுமென்றார்.

இருவகைக்குறிகளுங்கலத்தபோ தவையிருந்துத்தோன்று தழிதலானு மாண்குறி பெண்குறிக்குள் ளீடாயிருத்தலானு மின்பந்தோற்றலானு மவற்றினது கூட்டாவை யிவற்றினது கூட்டாவிற்குவமையாகக்கறிஞர்.

“ஆழிவிலேதோன்று, மென்றமையா னழியா தெதிரிட்டபோ தென்பதும் வருவிக்கப்பட்டது - விடயாநத்தமேலிட்டாற் பரவசமாவதுபோற் சொருபாநத்தமேலிட்டாற் பரவசமாவதுக்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவாற் பேரின்பமான்மாவைவிட்டு நீங்காதென்பது மதனைப்பெறுதற் குபாயமூக் கூறியவாறுகாண்க.

விடயாநத்தமறிதல்போ ல்வாநத்தமு மறியக்கூடாதோவெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

விடயமுதி - ஆறின் றுவிட்டவிடக்கீழ்மே

விடைவிடாதேநிறைந்தவின்பந் - தொயிலோ

தோன்றியழிவதுவே துக்கசுகமுன்னுண்மை

தோன்றுவடங்காச்சுகம்.

விடயமு தித்துரின்று விட்டவிடக்கீழ்மே - விடைவிடாதேநிறைந்தவின்பந் - தொயிலோ - எ - னு - ஓர்விடயத்தின்கட்டோன்றிநின்றழியப்பட்ட வின்பந் தோயவின்பம் வெவ்வேறுவகைப்பட்ட பொருள்களினு மிடையருது பரிபூரணமாய்நிறைந்த வின்ப மேலாய வின்பமாகவி விவ்வின்பத்தைப் பெற்றுள்ளார் தற்போதத்தா லதனைப்பற்றுவரோ வஃதெங்ஙனமெனின்.

தோன்றியழிவதுவேதுக்கசுகமுன்னுண்மை - தோன்றுவடங்காச்சுகம் - எ - னு - போதத்தாற்பற்றி யறித்ததுபவிக்கு மவ்வின்பந் தோன்றியழிவ தங்ஙனந்தோன்றியழிவதுவே சுகமுந் துன்பமுமாகவினு முனதுண் மெய்ம்மையாயிருந்தவின்ப மோர்காலங்களினு முற்பத்திநாசமின்றாய வீட்டின்பமாகவினும்-எ-று.

அவ்வின்ப மோர்விடயத்திற்குஞ்சிறி யழிதலாற்பற்றி விடப்பட்ட திவ்வின்பம் பூரணமர்கலானு முற்பத்திநாச மின்மையானும் பற்றுதல் விடுதலிதற் கின்மையாயிற்று.

தோன்றியபோது சுகமுமறைந்தபோது துன்பமும்வருதலிற்
“ரோன்றியதுவிவதுவேதுக்கசுக, மென்றார்.

இச்சுகதுன்பங்களால் விழைவு வெகுளியு மிவ்விழைவுவெகுளிக
ளா விருவினைகளு மிவ்விருவினைகளாற் பிறப்புமுண்டா மென்பதுங்
கொள்க.

அவ்வின்பம்பற்றியபோது தோன்றும் விநித்தபோது மறையு
மிவ்வின்பம் பற்றியபோது மறையும் விநித்தபோது தோன்றுமென்
பதுங்காண்க. (க)

• இத்திருவென்பாவா லிவ்வின்பம்போ லவ்வின்பம் போதத்தால
றியக்கூடாதென் றறிவித்தவாறுகாண்க.

ஆயி னவ்வின்ப மித்தலத்திற் ரோன்றுவதில்லையாகலின் ‘மற்றோ
ர்தலத்திற் சென்றிருந்து தவத்தைப்பண்ணி யதனைப்பெறுகின்றே
னென்ற மாணுக்கனைநோக்கி மேற்கூறுகின்றார்.

எங்கும்பரிபூரண மென்னிலீதல்ல
வங்கங்காமென்னும் போதங்கிலையோ - பங்காகே
ளாகாயந்திண்டிவிடு மற்பவறிவழிவி
லேகாண்பேரின்பமுதிக்கும்.

எங்கும்பரிபூரண மென்னிலீதல்ல - வங்கங்காமென்னும்போத
ங்கிலையோ - பங்காகேள் - எ - து - அப்பேரின்ப மிருநூற்றிருபத்து
நாலு புலனமெங்கு முட்புறனாய் நிறைந்துள்ள பரிபூரணமென்று
வேதாகமங்கள் கூறுமெனினவ்வின்பம் பெறுதற்கெது இத்தலமன்று
காசிமுதலிய வந்தந்தத்தலங்களிற் பெறலாமென்று நீ கூறும்பொழு
து நீ யிருந்த வத்தலத்தி லவ்வின்பமின்றாபதோ பகுப்புறிவுநீங்காத
வனே கேட்டி.

ஆகாயந்திண்டிவிடு மற்பவறிவழிவி லேகாண்பேரின்பமுதிக்கும்
எ - து - புரையோகமாகிய ஞானாகாசத்தைப் பெற்றவிடத் ததற்கு
மேற்றோன்று மதுபவத்தைநாடித் தானின்றிவையை வழுவுமற்பவறி
வழிந்த விடத்திலே யுனக்குப் பேரின்பந் தோன்றுமென்றிதி-எ-று.

பரையோக நிட்டைபெற்றகால யதற்குமேற் ரோன்றுஞ்சிவத்
தைநாடா தவ்வுருளையு மறவாதிருப்பிற் சிவதரிசனந் தானேதோன்று
மதுதோன்றவே கிஞ்சிக்கியபோத டுழியு மஃதழியவே பேரின்பந்
தோன்றுமாகலி “ஞாகாசத்திண்டிவிடு மற்பவறிவழிவி லேகாண்பேரிண்
பமுதிக்கும், மென்றார்.

(உதாரணம்) சித்தியார் - வாடாதேருழைந் திருப்பையாகிற் பி
றியாதசிவந்தானே பிறிதூதோன்றும் பிரபஞ்சபேதமெல்லாந் தா
னாய்த் தோன்றிநெறியாலேயிவையெல்லாமெல்லாகிநிஃகென்றிந் தோ
ன்றியிவை நிராதானாயே, என்றும்.

(திருவாசகம்) இனாதேர் கொக்கொத்திரவுபகலேசந் திருந்தேவே
சந் தேன், கணாசோடியாரிகளிசிறப்பம் காட்சிகொழித் துண்ணடிடேன்
பாற், பினாசேர்பாலினெய்போலப் பேசாதிருந்தாலேசாரோ, என்
றுமற்றும் வருவனவுற்றாற்காண்க.

இத்திருவெண்பாவாற் பூரணவில் பழுதுதற்குத் தலமிடமின்றெ
ன்றும் போதநாசயிடமென்று மறிவித்தவாறு காண்க.

அப்பேரின்பமடைதற் கிச்சிநின்பமாகிய விடயந்தடையா
லி னிதினையொழித் ததனையடை வேனென்ற மாணக்கனேநோக்கி மெ
ற்கூறுகின்றார்.

உடம்புள்ளமட்டும் விடயமொழிங்கா

வொழிங்குகிலோ கேவலமாழம்ப - ரிடம்புட்

பறந்தாற்கலங்குமோ பாசத்தினுண்மை

யறிந்தார்கடாத்தடைபோலாம்.

* உடம்புள்ளமட்டும் விடயமொழிங்கா - வொழிங்குகிலோகேவல
மாம் - ஏ - னு - விடயங்கங்க ளதுபவித்தற்கேதுவாய வுடம்பிருக்கு
மளவு மவ்விடயங்க ளொழிபாவுடப்போ டொற்றுமையாயிருந்தனா
னேந்தியங்களைத்திற்கு மெதிர் டாய் விடயங்கடோன்றுந்தோறு மவ
ற்றையொழிப்பேனெனி னந்நனமொழிக்கிற் கருவிகளெல்லாமொ
ழியு மவைவொழியிலோ கேவலமவந்தயிக்கும் ஆயினவற்றையொழி
க்குமா மெவ்வாறெனினீ.

உம்ப - ரிடம்புட் - பறந்தாற்கலங்குமோ பாசத்தினுண்மை - ய
றிந்தார்கடாத்தடைபோலாம் - ஏ - னு - ஆகாயத்தினிடமாய்ப் புட்ப
றந்தா வவ்வாகாய மசையாததுபோ னியிம்மாயாவடிவத்தை யானல
டுனென்று நீங்கியருள்வடிவா யிருத்தியெனி னப்போது விடயங்கள்
வந்தயிப்பினு நீ யசையா திருப்பையாயின் மாயாவடிவமா யிருந்த
போது வருத்தியவிடயந் திருவருள் வடிவாயிருந்தால் வருத்தாதிருப்
ப தெந்நனமெனின் அசுத்தந் துக்கமறித்திய மன்னியமென்றுபாசத்
தினுண்மையைத் திருவருளா லறிந்தனையாயி னக்கினிச்சூட்டைத்தயி
க்கு மந்திரம்போலவ்வறிவு கருவிச்சேட்டையக் கெடுக்குமாகலி ன
க்கினியிருந்துஞ் சுடாததுபோற் கருவிகளிருந்து முன்போலவாதியா
தாரும்-ஏ-னு.

தான்கருவிகட் கண்ணியமாயிப் பிறிந்துநின் தருளாலடக்கா தக்க
ருவிகளோடுங் கூடிநின்றபோதத்தா டடக்கினமையாற் “சேவலமா,,
மெல்லார்.

அருள்வடிவாயிருந்தபோது கருவிகளசைவதேயன்றித் தானசை
யானாகலி “ஊம்பரிடம்புட்டிறந்தாற்கலங்குமோ,, வெல்லார்.

இத்திருவெண்பவாற் கருவிகளையுள்ளபடி யருளாலநின்றுநீங்கி
யவ்வருளின் மறைந் துநின்றான் மீட்டு மவைகள்வந்து வாநியாதென்
றறிவித்தவாறுகாண்க.

விடபங்களை யித்தியங்களாலநிற் தறுபவித்தற்கேதுவாய விவ்வு
டலையொழித்திவ்வின்பத்தைப் பெறுவேனெனின் மேற்கூறுகின்றார்
உடலிருந்தென்போயென் னுருவருவமுன்று
மடைவர்தொழிலுமனது - குடமுடைத்து
மண்ணென்னவேண்டுமோ மாயாவயிந்துவத்து
முண்ணின்றுபார்த்திரிப்போதும்.

உடலிருந்தென்போயென் னுருவருவமுன்று - மடைவர்தொழி
லுமனது - எ - து - இவ்வுடலிருந்ததன லவ்வின்பம்வருதற்குத் தடை
யென்னை யிதுபொய்யதன லவ்வின்பம் வருமாறென்னை யவ்வின்பம்
வருதற்குத் தடை யிவ்வுடலாலியாது டின்றுருவமு மருவமு முருவரு
வமுமாகிய விம்மூன்று வடிவத்தினையுமுடைய சர்வக்கிணரனாகியிலே
யாணவமலத்திற் கிடந்தவுன்னைக் காருண்ணியத்தாலெடுத்த மாயை
யிற்றறுகாரண புவனபோகங்களைக்கொடுத்த திருவினையொப்பு மலபரி
பாகம் வருவித்து வீடடைவிக்குடி பொருட்பிச்செய்யும் பஞ்சகிருதீ
தியங்களு மனதுபுகலி னீ யிக்காயத்தை யொழிப்பலென்கருதற்க.

குடமுடைத்து - மண்ணென்னவேண்டுமோ மாயாவயிந்துவத்து
து - முண்ணின்றுபார்த்தி ரிப்போதும் - ஷ - து - ஒருவருக்குக்கடத்
தை மண்ணென் றறிவிப்பதேயன்றி யக்கடத்தையுடைத்து மண்
னென்றறிவிக்க வேண்டுமோவதுபோ லுனக்கிவ்வுடம்பை மலமென்
றறிவிப்பதேயன்றி யிதனையழித்து மலமென்றறிவிக்க வேண்டுமோ
வாகலி னிதனுளிருந்தே யிவ்வுடம்பையு மற்றுமுள்ளவாய கருவிக
ளையு மாயாமலமென்று முனக்கண்ணியமென்றுங் கண்டுநீங்கி வயிற்று
வமாயையாகிய சுத்தத்தத் தவத்தின் முடிவினின் றுன்னை யருளாற்கண்
டவ்வருளி லசைவறவிருத்தி யிப்போது மவ்வாறந்த முதயமாந்தேக
முடிந்த வப்போது மவ்வாறந்தமயமே யாவை-எ-று.

பெத்தத்தினையிற் பஞ்சகிருத்தியத்தாற் பஞ்சாவத்தைகையு
முண்டாக்கி நடத்தாநின்ற சர்வக்கிய ரிப்போது முத்தித்தினையின்று

முனக்குப் பஞ்சாவத்தைகளைப் நீக்கித் தமது திருவடியாறந்தத்தைக் கொடுப்பார் நீ யுடையொழிக்கவேண்டிய தேதுக்கென் றறிவித்தற் “கடைவர்தொழிலுமனது, பென்றார்.

இப்போது மென்றமையா னப்போதுமென்பது வருவிக்கப் பட்டது.

இத்திருவெண்பாவா லவ்வியப்பம்பெறுதற் குடலொழித்தலேது வன் றிவ்வுடலாதினையெல்லாந் தனக்கன்னியமென் றருளாற்கண்மிந் தி பவ்வருளினிற்ற லேதுவென் றறிவித்தவாறுகாண்க

வேதாந்தமுத்தியோ சித்தாந்தமுத்தியோ வுண்மையென்ற மா னுக்கணநோக்கி மேற்கூறுகின்றார்.

கயிற்றவ்வுங்கட்டையினிற் கள்ளனுப்போன்மாயா
மயக்கமற்றவேதாந்த வாழ்வு - முயற்சிகெட்ட
வாறந்தாதீதத்தே யாணவராமாகமமுந்
தானந்தினுர்க்குச் சமன்.

கயிற்றவ்வுங்கட்டையினிற் கள்ளனுப்போன்மாயா - மயக்கமற் றவேதாந்த வாழ்வும் எ - னு - உள்ள கயிற்றினிடத்திலாத பாம்பு கற்பிதமாத்தோற்றுதல்போலு முள்ளகட்டையினிடத்திலாத கள் வன் கற்பிதமாத் தோற்றுதல்போலும் உள்ள பிரமத்தினிடத்திலாத மாயைகற்பிதமாத்தோற்றுகிறதென்றறிந் திம்மாயாமயக்கஞ்சிறிதுந் தோன்றுதிருந்தவிடம் வீடென்றுகூறும் வேதாந்தச்செல்வமும்.

முயற்சிகெட்ட - வாறந்தாதீதத்தே யாணவராமாகமமுந்-தான ந்தினுர்க்குச்சமன் - எ - னு - தற்போதமுயற்சி சிறிதுந்தோன்றுதிரு ந்த வாறந்தாதீதத்திற் பெத்தத்திசையி லாணவராகி யிருப்பாராப் போலு மிருப்பதே வீடென்றுகூறு மாகமச்செல்வமுந் தானென் றெதிரிட்டெழும் புல்லறிவு கெட்டார்க்குச்சமனும்-எ-னு.

அனித்தியா கதமாயிருந்த சீவனது புன்மையறிவா யிருந்து நா னென்றெதிரி மவ்வறிவுகெட்டபோ தச்சீவசாட்சியாயிருந்த பிரமந் தானாகலானு மாணவமயமாயிருந்த வான்மாவின்து புன்மையறிவா யிருந்து நானென்றெதிரி மப்போதங்கெட்டபோ தவ்வான்மா த னக்குமுதலாகிய சிவமயமாதலானு பிங்ஙன மாயபோதுருவர்க்கு மாறந்தாறுபவ யிருத்தலானுந் “தானந்தினுர்க்குச்சம, மனன்றார் தா னந்தாத வபரஞானிகட்டுச் சமனன்றென்பது தானேயாயிற்று.

இத்திருவெண்பாவால் வேதாந்த சித்தாந்தமுத்தி யிரண்டுந் தந்
போத மொழிந்தோற்குச் சமனென்றறிவித்தவாறு காண்க.

என்னுணையென்னுணை யென்னுணையேகமிரண்
டென்னுமற்சும்மா விருவென்று - சொன்னான்
திருஞானசம்பந்தன் சீகாழிநாட
னருளாளன்ருள வினோதன்.

என்னுணையென்னுணை யென்னுணையேகமிரண் - டென்னுமற்சும்
மா விருவென்று - சொன்னான் - எ - னு - முக்காலுந் தமதுபேரிந்
திருவாணகூறி முத்தியில் வேதாந்தியைப்போ லேகமென்றும் பேத
சித்தாந்த வாதியைப்போர் விரண்டென்றுந்குறு திங்ஙனங் கூறுதற்கே
துவாய வுன்போதத்தையொழித்து நீ மவுநாதந்தமா யிருத்தியென்ற
ருளிச்செய்தார்.

திருஞானசம்பந்தன் சீகாழிநாட னருளாளன் ஞானவினோதன்
எ - னு - திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரொன்னு நாமதேயத்தையு
டையார் சீகாழிநாட்டிற் கதிபதியான வருளாட்சியுடையார் ஞானத்
திருவிளையாட்டினையுடையார்-எ-னு.

ஒன்றெனிற்பெறுவானும் பேறுமின்றாமாகலினுமிரண்டெனிந்
பதமுத்தியேயன்றி யயிக்கியமுத்திகூடாதாகலினும் போதவறிவிவிர
ண்டாயும் போதவொழிவி லொன்றாயுமிருத்தலினும் ஏகமிரண்டென்
னுமற் “சும்மாவிருவென்றுசொன்னு, னென்றார்.

இத்திருவெண்பாவான் முத்திநிச்சய மீதென் றறிவித்தவாறுகா
ண்க. (யசு)

ஐந்தாவது .

சரிதைக்கழற்றி முற்றிற்று.

ஆதிருவெண்பா-நாசுக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறுவது

வி ர த் தி வி ள க் க ம்.

இங்ஙனஞ் சரிதாதிகளை நீத்து நின்றுராயின
முட்டிறவில்லார்க்கு ஞானம்விளங்காதாகலி னிவ்வதிகாரத்தினுட்
மெவிவிளக்கங்கூறி யுட்டிறவினிலக்கண மறிவித்தாராகலி
னிவ்வதிகாரத்திற்கு விரத்திவிளக்கமென்று
பெயராயிற்று.

விரத்தியெனினுந் துறவி யெனினுமொன்று.

அறிந்தவிடத்தின்ப துண்பமாகாததுவு
மறந்தவிடத்தின்ப மயக்கு - மறிந்த
வலியறிவுநீயென்ற னத்துவிதாநந்த
முலையமுதமுண்டமுனி.

அறிந்தவிடத்தின்பதுண்பமாகாததுவு - மறந்தவிடத்தின்பமய
க்கு - மறிந்த - வலியறிவுநீயென்றான் - எ - து - கருவிகண்முட்பத்
தாயையுங்கூடத் தருளையறிந்தவிடத்தான் டின்பமுந் துண்பமு முண்
டாகா தவ்வுருளாமறந்தவிடத்து முன்னிங்கிறிற் கருவிகள்வந்து கூ
டலானத் துண்பமு மின்பமும் வந்தின்று மயக்குமாகலிற் பதிபறி
வோடுங்கூடி யின்பதுண்பமின்றிய வப்பதிபறிவாயும் பாசவறிவோடு
ங்கூடி யின்பதுண்பமாயுநின் றதனையுமிவற்றையுமறிந்த வலியறிவு நீ
யென் றெனக்கருவிச்செய்தார்.

அத்துவிதாநந்த - முலையமுதமுண்டமுனி - எ - து - இரண்ட
ற்ற வத்துவிதத்திற் றோன்றும் பேராறந்தமாகிய திருமுலையமுதத்தை
'யம்மை பொர்க்கின்னத்தோடுங் கொடுப்ப வாங்கியுண்ட' 'திருஞான
சம்பந்தப்பிள்ளையார்-எ-று.

பதிபறிவு - ஆணறிவு - பாசவறிவு - பெண்ணறிவு - இவ்விருவகை
யறிவும்போலன்றிப் பதிபறிவோடுங்கூடிப் பதிபறிவாயும் பாசவறி
றிவோடுங்கூடிப் பாசவறிவாயு மாண்வடிவும் பெண்வடிவுந் தழுவி
நின்ற வலிபோலிருத்தலிற் பசுவறிவை யலியறிவென்றார்.

"ஆம்மை, யாறந்த வடிவமாகலி னவளது திருமுலைப்பாலை யா
றந்த வமுதமென்றார்.

அதுவுமென்பதனை யத்துண்பமு மின்பமு மயக்குமெனக்கூ
ட்டுக.

இத்திருவெண்பாவா லான்மாவொன்றுண்டென் தறிவித்தவாறு காண்க.

அறுசமயத்தோர்க்கு மறுதியிட்டகூடற்
 றறவாயவாவறுத்த னாய்மை - பிறவா
 முடிகன்சமுத்தி முயற்சியெல்லாமுத்த
 கடைகருமநாச மிதுகாண்.

அறுசமயத்தோர்க்கு மறுதியிட்டகூடற் - றறவாயவாவறுத்த
 னாய்மை - ஏ - து - அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கும் வீட்டைதற்குமட்
 டிடீயவைத்த பொதுநெறி யாதெனிக் கூடற்கட் சங்கப்பலகையிலே
 நியிருந் துட்பற்றுப் புறப்பற்றென்னு மிருவகைப்பற்றினையுந் துறப்
 பதா யித்துறவுகளால் மெய்ப்பொருளை யுணர்வதாய்ப் பிரார்த்துவ
 வாசனையா னோர்காலையி னுள்ளத்தெழு மவாவினையுமறுத்த னாய்மை
 யாய்க்குறிய விம்முவகை யதிகாரங்களி னெனிகளேயாம்.

பிறவா - முடிகன்சமுத்தி முயற்சியெல்லாமுத்த - கடைகரும
 நாசமிதுகாண் - ஏ - து - அஃதென்றியும் பிறவாமைக்கேதுகூறிய பல
 வற்றுள்ளுஞ் சிரசாய் கருவிகண் முப்பத்தாறையும் போக்கப்பட்ட
 வீடுந் தற்போதமுயற்சி யெல்லாமுதிர்ந்த கட்டையாகிய கருமநாசமு
 மிம்முவகை யதிகாரத்திற்கூறிய நெறியாங்காண்-எ-று.

சமயிகளறுவரும் வீட்டைதற்கு மட்டு வேறுவேறு கூறினாயி.
 'னு மொருவர்கூறியதொருவருக்குச் சம்மதமன்று துறவாய் மெய்யு
 ணர்ந்த அவாவறுத்த லனைவர்க்குஞ் சம்மதமாமாகலின் "அறுசம
 யத்தோர்க்கு மறுதியிட்டகூடற்றறவா யவாவறுத்த, வென்றார்.

துறவு மவாவறுத்தலுங் கூறினமையா னிடையின்மெய்யுணர்வு
 வருவிக்கப்பட்டது.

இங்ஙனஞ் சங்கப்பலகையின் மேலேறிக் கூறிய மூன்றதிகாரங்க
 ளென்றது (திருக்குற) னுட்டுறவாதி மூன்றதிகாரங்களையு மாமென்
 நறிக.

இம்முவகை யதிகாரங்கள் னெனிகளி னொழுதுத லுயிர்ச்சுத்தியி
 ங்ஙன முயிர்ச்சுத்தி பண்ணுவோர்க் குடற்சுத்தி பண்ணவேண்டியதின்
 மையாற் "கடைகருமநாசமிதுகா, வென்றார்.

இத்திருவெண்பாவா னுட்பெறு புறத்துறவுடையவரைக் சமயிக
 ளெல்லாரும் ஞானிகளென் நங்கீதரிப்பொன் தறிவித்தவாறுகாண்க.

வாசிக்குச்சாவிரர் வைதாற்பொறுத்ததுபோ
லாசைக்கேடர்க்கிதுவா மட்டதென-நேசித்த
வொட்டையைப்போல்வார்க்கா முடம்ப ரஜண்பதகும்
பெட்டருக்கிதோகாப்பிழை.

வாசிக்குச்சாவிரர் வைதாற்பொறுத்ததுபோ - லாசைக்கேடர்க்கி
துவாம் - ஏ - து - வாசியென்றவாந்தைக்கு மனம்பொறுத்ததுவி
டத் துணிந்தவிரளாவைதான் மனம்பொறுத்ததுபோற் பெண்ணுசை
யாகாதென் றோர்வார்த்தை கூறியமாத்நிததி வைவாசை மனத்தின்க
ண் மீட்டெழுதடக்கு மவ்வாசை நாசர்க்கே யிவ்வதிகாரத்தி னருத்த
ஞ்சம்மதமா மென்தறி.

அட்டதென - நேசித்த-வொட்டையைப்போல் வார்க்காமுடம்
பாரஜண்பதகும் - பெட்டருக்கிதோகாப் பிழை - ஏ - து - அறுசுவை
யடிசில்போல் வேப்பந்தையாதி கைப்பிணையிச்சித்த வொட்டகத்
தைப்போற் காடிசூழ் களி முதலியவற்றைச் சுவையாய் விரும்பு
வோர்க்குஞ் சம்மதமா முடல்பருக்கும்படி யறுசுவையடிசில்களை ந
ன்று திதென்று பருத்தாண்பதகும், பேடிசுருக்குங் காமிகளுக்கு மி
தனருத்தஞ் சம்மதமாகாத குற்றமாம்-ஏ-று.

மற்றநூலின்கண் ணோரிடத்தப் பெண்ணுசை யாகாதென்று கூ
றக் கண் டதனைவிடுத்தோர்க்கே யவ்வாசையுடையோரை மிகவுமிகழ்
ந்துகூறு மிதனருத்தஞ் சம்மதமாமாகலின் “வாசிக்குச்சாவிரர் வை
தாற்பொறுத்ததுபோ லாசைக்கேடர்க்கிதுவா” மென்றார்.

அருந்தலாசை வைத்துக் கூறினமையா லாசைக்கேடர்க்கென்ற
தைப் பொருந்த லாசையாகக்கொள்க. (௩)

இத்திருவெண்பாவா லருந்தல் பொருந்தல்கலிலாசையற்றோர்க்
கே யிந்நூலாமென் றறிவிந்தவாறு காண்க.

நீரிங்நுண் கூறியவாற்றா னுசையறுதலோ முத்தியெனின் மேற்
கூறுகின்றார்.

பாசங்கழல் றுற் பசவுக்கிடம்பதியா
மூசல்வடங்கழன்ற தொவ்வாதோ - நேசித்த
பற்றற்றகண்ணே பிறப்பறுக்கும்பாட்டிமக்கோ
மற்றச்சமயமெங்கு மாம்.

பாசங்கழல் றுற் பசவுக்கிடம்பதியா - மூசல்வடங்கழன்ற தொ
வ்வாதோ - ஏ - து - உயிர்ச்சார்வு பொருட்சார்வாகிய விருவற்கச்சா

ரீவு மிச்சார்வுகளை நீக்கியபோது மிவற்றின்மே லெழாநின்றவவாவு மிவ்வவா நீக்கியபோதுக் கண்ட பொருள்கண் மேற்சென்று பற்று மிந்தியங்களு மிவ்விந்தியங்க ளடங்கியபோது முன்னேறியிருந்த வா சனையா. லுள்ளெழு மனநிலைகளு மிவைமுதலிய பாசக்களெல்லா ன்தழன்றபோ திவற்றினின்ற பசுவுக்குப் பதியேயிடமா மஃதெங்ங னமெனி னந்தரமாதிக்ர ஓசற்கயிற்றிலிருந்தோனுக் கவ்ஞ்சற்கயிற்றி ர்போது நிலமிடமாமதுபோ லஃதொவ்வாதோ வதனை நீயறிதி யஃ தன்றி.

நேசித்த - பற்றற்றகண்ணே பிறப்பறுக்கும்பாட்டுமக்கோ-மற் றச்சுமயமெங்குமாம் - எ - து - தம்மாலிச்சிக்கப்பட்ட பற்றுக்களெ ல்லா மற்றபோதே யப்பற்றறுதி பிறப்பினை யறுக்குமென்று (திருவ ள்ஞாவநாயனாரீ) கூறியகுறள் வெண்பாப்பாட் டிமக்குமாத்திரமோச ம்மத மற்றைய சமயங்களுக்கெல்லாஞ் சம்மதமாம்-எ-று.

ஊசலிருந்தபோது மொழிந்தபோது மதனுளிருந்தோனுக்க ளைசவு மசைவிண்மைபு முண்டாவதுபோற் பாசமிருந்தபோது மொ ழிந்தபோது மசைவு மசைவிண்மைபு மாண்மாவிற் குண்டாமென்ப னுங்காண்க.

இத்திருவெண்பர்வா லான்மாவிற்குப் பாசமுழுவதும் நீக்கிற் ப் பியைத்தேடவேண்டிவ தின்மென்றறிவித்தவாறு காண்க.

உனக்குமெய்யாய்த்தோன்றி யொழித்துவிடும்பாசம்
வினைச்சடமெயென்னின் விடும்போ - லுனைச்சுழற்று
மானுலுந்தன்னை யறியாததுன்னறிவு
தானாகுஞானத் தடை.

உனக்குமெய்யாய்த்தோன்றி யொழித்துவிடும்பாசம் - வினைச் சடமெயென்னின் விடும்போ - லுனைச்சுழற்று - மானுலும் - எ - து - உனக்குத்தோன்றும் போ தியானெனதென்று கருதும்படிமெய்யா கத்தோன்றி நீக்கும்போ துண்ணப் புறம்பாபொழித்து நீக்கிவிடுந்தே கபோகங்களாகிய பாசம் வினைக்கீடாய்வரு மாயாகாரியமாகிய சட மென்றறிவிப்பினும் நீ யிங்ஙனமறியாமையா னின்னைவிடம் புகித்தவ னை மயக்குதல்போன் மயக்குமெனினு மப்பாசம் ஞானத்தடையன் றினி ஞானத்தடையாவ தியர்தெனின்.

தன்னையறியாததுன்னறிவு - தானாகுஞானத்தடை - எ - து-தனு வாதிகளையெல்லா மிதுவிதுவென்று நானாவப்ப் பகுத்தறிந்துமவந் றையறிந்த தன்னையறியாத துனது புல்லறிவாகவி னிவ்வறிவே ஞான த்திற்குத் தடையாகும்-எ-று.

ஆணவத்தான் மறைபட்டிருந்த வான்மாவிற்குச் சிவன்மாயையிற் றனுகாண புவனபோகங்களைக்கொடுத்திச்சாளுகக்கிரியைகளை விளக்குவித்தலானு மித்தனுவாதிகளாம் சுருதிகுரு சுவானுபூதிகளையறிந்து வீட்டைத் தெதுவாகலானு மிவற்றைச்சடமென்றுத் தனக்கண்னியமென்று மறிந்தபோது மயக்காமையானு முனைச்சுழற்று மாளுலுமிவை ஞானத்தடையலவென்றுத் தானென்றுத் தனதென்றுத் தன்னொலியப்பட்ட தேகபோகங்களைத் தானுந்தனதுமலவெண் றவற்றைத்தனக் கண்ணியமாக்கணி தன்னை யுள்ளபடியறியமாட்டாத தனதறிவே ஞானத்தடையாகலி னுண்ணிவு “தானுஞ்ஞானத்தடையென்று ன்கூறினார்.

தனுவாதிரான்கினுட் டனுவோடு காணமுட்போகத்தோடு புவனமு மொத்துமையாயிருத்தலிற் தேகபோகமென் றிரண்டாகக்கூறப்பட்டது. (௫)

இத்திருவெண்பாவாற் றனுவாதிகளைத் தனக்கண்ணியமாக்காணிற் றிருவருடோற்றுமென் றறிவித்தவாறுகாண்க.

ஆன்மாவிற் சிவவயுருவமன்றாயி னிவற்றின்மயமாயிருப்ப தெண்ணெயெனின் மேற்கூறுகிறார்.

சிற்றறிவறும்மறைப்பைச் சேர்ந்தவடிவொண்படிகம்
பற்றுகினுமொன்றாகாப்பான்மைபோ-லுற்ற
வுருவசொருப சுபாவமுனக்கு
வருமடைவுசொன்னோமதி.

சிற்றறிவறும்மறைப்பைச் சேர்ந்தவடிவொண்படிகம் - பற்று கினுமொன்றாகாப் பான்மைபோல் - எ - னு - கிஞ்சிக்கவறிவனுய்ச்செ ம்பிற்கனிப்புபோலி வாணவமறைப்பைச்சேர்ந்த வடிவான்மாவின் துசுபாவம் படிகமபித்த வுன்னமயமா யிருப்பினுந் தன்னிற மந்நிறத்தோ டொன்றாகாத முறைமைபோலத் தானபித்த கருமிமயமாயிருப்பினுந் தன்னறிவக்கருவியறிவோ டொன்றாகாதிருப்பதான்மாவின் துருவம் படிகம்பற்றுகினு மொன்றாகாவெனவே யொன்றையும் பற் றுதிருந்த படிகநிருமலமா யிருத்தல்போ லான்மா மும்மலங்களையும் நீக்கி நின்றல் தனதுசொருபம்.

உற்ற-வுருவசொருபசுபாவமுனக்கு-வருமடைவுசொன்னோமதி - எ - னு - இங்ஙன முனக்குற்றசுபாவ வுருவசொருபங்கள் வருமுறை யைச்சொன்னே மிவற்றை நீயறிந்துகொள்ளுதி-எ னு.

ஆணவஞ்சகசமலமாகலி னதனைச்சேர்ந்தவடிவு சுபாவமென்று ம்படிகத்திற்குச் சிவப்புவண்ணமுதலிய செயற்கையாய் வந்ததுபோ

லான்மாவிற்குக் கருவிகள் செயற்கையாய்வந்து பொருந்தலி நிதனை
புருவமென்றுப் படிசு வன்னங்களைநீங்கியபோது தனதுசுயசொரு
பத்தோ டுருத்தல்போ லான்மா கருவிகளையெல்லாம் நீங்கியபோது
தனது சுயசொருபத்தோடுருத்தலி நிதனைச்சொருபமென்றுங் கூற
ப்பட்டது. (சு)

இத்திருவெண்பாவா லான்மாவின் துருவசொருப சுபாவமறிவி
த்த வாறுகாண்க.

• நினைப்புமறப்பற்று நிறைந்தவறிவா
யனைத்துடனுநின் மும்பரமாய்த் - தனக்கருளித்
தன்னுறந்தத்தைத் தனக்களித்தசர்க்கரையே
யன்னுணக்கின்னவைமூன்றும்.

நினைப்புமறப்பற்று நிலைந்தவறிவா - யனைத்துடனுநின் மும்பர
மாய்த்-தனக்கருளி - எ - து - நினைப்புமறப்பாடிய சகலகேவலங்களை
யனுதியி லீநீங்கி யெங்கும்பரிபூரணவறிவா யெல்லாவற்றோயிங் கூடி
நின்று மாகாயம்போ லொன்றோயிற் தாக்கற்றிருப்பதா யான்மாவிற்
கருள்செய்து மும்மலங்களையும் நீக்கி.

தன்னுறந்தத்தைத் தனக்களித்தசர்க்கரையே - யன்னுணக்கின்ன
வைமூன்றும் - எ - து - தன்னுடையோறந்தத்தை யவ்வான்மாத் தனக்
குக் கொடுத்தருளிச்செய்த நாவிற்குச் சர்க்கரையே யன்னசிவனுஞ்ஞ
மின்னவருவ சொருபசுபாவ மூன்றுமுண்டாம்-எ-று.

“நினைப்புமறப்பற்றுகிறைந்தவறிவா, யெனவேசிவனதுசுபாவ
மனுதியிலேநின்மலமாயிருத்தலெனவு “மனைத்துடனுநின்மும்பரமா,
யெனவே யிங்ஙனமிருப்ப தருளாகலி னவனதுருவ மிச்சாளுணக்கி
ரியைகளெனவுந் “தன்னுறந்தத்தைத்தனக்களித்த, வெனவே யாறந்
த மவனதுசொருபமெனவுங்காண்க. (எ)

இத்திருவெண்பாவாற் சிவனதுருவ சொருபசுபாவ மறிவித்த
வாறுகாண்க.

அறிந்துபற்றிநின்றமுந் து மற்பவறிவை
யறிந்துசுத்தியே பேரறிவாய் - நிறைந்துசிவந்
தோயாமனின்றதுபோற் றேற்றமுதலைத்துடனுந்
தோயாமந்ருத்தத் துறவு.

அறிந்துபற்றிநின்றமுந் து மற்பவறிவை - யறிந்துசுத்தியே பேர
றிவாய் - எ - து - பஞ்சவிடயங்களையும் ஞானேந்திரியங்களாலறிந்து

கன்மேந்தியங்களைப்பற்றி யந்தக்கரணங்களா லவற்றுளமுத்துங் கிஞ்
சிக்கபோதத்தை யான்மாவின் தியற்குணமன்றென்று மதுபானங்
கொண்டோனுக்கு லகிரிதோன்றியதுபோ லவ்விருவகை யிந்தியங்க
ளையுங் கரணங்களையுங்கூடிய விடத்துத்தோன்றிய விடயபோத மீதெ
ன்றநிற் தவ்விற்தியங் கரணங்களோடு மப்போதத்தை நீத்துத் தண்ணை
யுள்ளபடியறிந் தங்ஙனந் தண்ணையறிந்தபோது தனக்கிந்திய கரணங்
களையும் வெறுக்கித் தண்ணையுமறிவித்த தருளெனக்கண் டவ்வுருளேவ
டிவாகியிருந்து தான் மலமுமாகாமற் சிவமுமாகாமற் சிவானுபோக
த்தி லிரண்டற வழுந்திறிற் பதான்மசுத்தி யிந்தவான்மசுத்தியே சிவத்
தில் விபாபகமாகிய பேரறிவாகவி னிப்பேரறிவாகி.

நிறைந்துசிவந் - தோயாமனின்றுபோற் றோற்றமுதலைந்து
டனுந் - தோயாமந்சுத்தத்துறவு - எ - து - தனக்கு வியாத்தியாயிரு
ந்த சிவமெல்லாவற்றோடும் பூரணமாய்நிறைந்திருந்து மொன்றோடு
ந் தோய்வற்றுநின்றாற்போலச் சிருட்டியாதி யைந்தொழில்களோடு
ந் தோயாமனிந்தே பீரிசுத்தமான துறவு-எ-து.

இச்சா ஞானக்கிரியைகள் சிவத்துவங்களைச்செலுத்தச் சிவத்தி
துவங் கலாதிகளைச்செலுத்தக் கலாதிக ளான்மாவினிச்சா ஞானக்கிரி
யைகளையெழுப்ப வான்மாவினிச்சை யந்தக்கரணங்களி னிடத்துங்
ஞானம் ஞானேந்தியங்களிடத்துங் கிரியை கன்மேந்தியங்களிடத்து
நின்று விடயங்களையறிந்து பற்றி யழுந்துமாகவி னிவ்விருவகையிந்
தியங்களுங் கரணங்களும் நீங்கவே ஆன்மாவினிச்சா ஞானக்கிரியை
நிங்குமிவைநீங்கவேகலாதிகண்க்கும் இவைநீங்கவே சிவத்ததுவநிங்கும்
இவைநீங்கவே தண்ணையறிப்படுமாகவி “எறிந்துபற்றி நின்றமுத்து
மற்பவழியையறிந், தென்றார்.

அவனவளது முன்னிலையாயிதானெங்கள் வருதலையு மவற்றைத்
தான்பெறுதலையுந் திருவருட்கண்ணுந் பார்த்தழிந்துப் பேய்பிடியுண்
டவனைப்போற் சிவத்துண்மறைந்து நின்றமையாற்றான் மலமுமாகா
மவென்று மங்ஙன நின்றழியாத வாறந்தபோகம் பெறுதலாற்றான் சி
வமுமாகாமலென்றுங் கூறப்படு மிங்ஙனமிருப்ப தான்மசுத்தியாகவி
ந் “சுத்தி, யென்றார்.

ஒன்றையும் பகுத்துக்காணாது வியாத்தியாப்பின்ற சூரியனொளி
யில் விபாபகமாகிய கண்ணொளியு மொன்றையும் பகுத்துக்காணாது
நிற்பதுபோ லொன்றையும் பகுத்தறியாது நின்ற சிவவியாத்தியில்வி
பாபகமாகிய வான்மாவும் பஞ்சகிருத்தியங்களால் விளங்கும் பிரபஞ்
சங்களொன்றையும் பகுத்தறியாது நிற்கவேண்டிமாகவின், சிவந்தோ

பாமனின்றதுபோற் றேற்றமுதலைத் துடனுந் தோயாமநீசுத்தத்திற,, வென்றார்.

பஞ்சகிருத்தியங்களாவன வோரிந்தியத்திற் பிரவேசித்தல் கிருட்டியவ்விந்தியத்தினின்றோர் விடயத்தைப்பற்றாத நிதிப்பற்றியவிடயத்திரண்டறவமுந் துதல் சங்கார மதித்தம் பிறத்தறிவோபாவ மதனைத் தெளிந்துகோட லறுக்கிரக மிவன மோரிந்தியத்திற் பஞ்சகிருத்தியங்களும்வரலாவைந் திற்தியங்கனி னுந் தோயாமனிற்பதே பைந்தொழிலினுந் தோயாமனிற்பதெனவறிக.

அறிந்துபற்றி நின்றமுந் துதலை விடயபோதமென்றறித லாம்மருபக மவற்றைநீங்கித் தன்னை யருளாற்கண்டவிட மாம்மதரிசனத்தாண்மலமுமாகாமற் சிவமுமாகாமற் சிவத்தோடிண்டறக் கலைத் திற்பதானமகத்தியெனக்கொள்.

இத்திருவெண்பாவாற்பரிசுத்தமாகிய துறவிதுகெண் நறிவித்த வாறுகாண்க.

ஞானிகளிங்னம் பிரபஞ்சத்திற் றோயாமனிற்போ வெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

கூடுமின்மின்மினியின் கூட்டம்போல்வாழ்ச்சத்தை
யாரறிவாரந்த வறிவுதயஞ் - சூரியன்காண்
உன்னிழலைக்கெடுத்த வுச்சியிலெழுனமறச்
சொன்னாவத்தைக னோந்தும்.

கூடுமின்மின்மினியின் கூட்டம்போல்வாழ்ச்சத்தை - யாரறிவாரந்தவறிவுதயஞ் - சூரியன்காண் - எ - னு - மலைக்காலத்தையிருளின் மின்மினிப்புழுக்கூட்டம்போல் ஞானவாதத்தகாரத்தி லாம்மாக்கள் கிஞ்சிக்க போதத்தோடுகூடிப் பொம்மைபாய் வாழாநின்ற விப்பிரபஞ்சத்தை ஞானிகளாயின ரியாவறிவார் ஆவாசகத்தோடுங் கூடியிருக்கச் சிதையும் தனையறியாமொன்று நீர் கூழ்பதென்னெய்னி னவர்க்கந்த ஞானோதயஞ் சூரியோதயம்போற் றேற்றமுமாகினசூக்கத்தையறியார் ஆயி னிந்தஞாந்ததை யடியேஷ்பெறுமாறெக னுனமெனின்.

உன்னிழலைக்கெடுத்தவுச்சியிலெழுனமறச்-சொன்னாவத்தைகளைந்தும் - எ - னு - காலையினுமாலையினு நீருருனது நிழலைக்கெடுத்தவுச்சிகாலத்தைப்போற் சகலகேவலங்களிற்செல்லு முன்போதமடங்கிய நடுவிடத் துண்காணவக் சூற்றமறவும், ஞானச்செவ்வம் வரவுமே

துவர்க்கு எத்தாவததைக னேந்தினையுஞ் சொன்னார் பெரியாவற்றை யா ளுஞ்சொல்லக்கேட்டி நீயறிதி-எ-று.

இருளைப்போலாணவ மின்மினிபோற்கவிப் போதத்தோடுங் கூடியவான்மாக்கண் மின்மினிமின்னிய வாறேதோன்றாது மறைந்து மறைந்து மின்னல்போ லான்மாக்களினது மறப்புநினைப்புக ளாகவி த் “கூரிருளின்மின்மினியின் கூட்டம்போல்வாழ்சுக,, மென்றார்.

சூரியோதயத்திற் புதவிருளு மின்மினியொளியுந் தோற்றதது போன் ஞானோதயத்தி லாணவவிருளுங் கருவிப்போதமுந் தோற் றதாகவி “னறிவுதயஞ்சூரியங்கா,, னென்றார்.

இந்தியங்கன்பத்தும் பஞ்சபூதங்களிடமாய்நின்று விடயங்களை நேரோயபகரித்து விசற்கரிக்கப் பொருந்தியபோத மிறக்கவிருந்தவி ட நிம்மலசாக்கிர மவ்விந்தியங்களிடமாப் விடயங்களைப் பகுத்தறிய ப்பட்ட வான்மாவின்சீசா ஞானக்கிரியைகளுக் கிடமாகிய மனம் புத்தி யாங்காங்களின் வியாத்தியறுமிட நிம்மலசொற்பன மான்ம சைதன்யியத்திற் கதிட்டானமான சித்தவிகற்பமொடுக்கின விடநிம் மல சுழுத்தியச்சைதன்யியாவாகனமானபிராணவாயுநீங்கின விடநிம் மல துரிய மூசல்வடமற்ற போததற்கு விழ்ந்தவிட மாதாரமானுற் போ லிங்ஙனங் கருவிப்போத மெல்லாங் கழிந்தவிடத் தான்மாவரு ளா தாரமாயநின்ற எத்தாவததை நிம்மலாதித மிக்கருவிப் போதங்கழ ல் நாள்தாவததையிற் சுடர்காட்டக்கண்ட கண்போலருளாந் தன்னை யறிவது நிம்மலசாக்கிர மிங்ஙனந் தன்னையறிந்தவிடத்துத் தனக்கொரு சேட்டையற் றந்தவருளே தனக்காதாரமா யவ்வுருளிற் றுணசைவற திண் விடமவ்வுருட்டரி சனமிங்ஙன மிவ்வுருளைத்தரிசிப்பது, நிம்மல சொற்பன மிச்சாஞானக் கிரியைதோன்றாது நின்றவிடம் பரையிந் தப்பரையினது நிம்மலமெல்லாந் தனதிச்சாஞானக்கிரியை தோன் றாதுதனதாகி யெதிர்மிசிறிதுமின்றி யிப்பரையே தானாகியிருந்தவிட நிம்மலசுழுத்திதா னிப்பரையாகிய விடத்துக்கதிர்ொளி நேரோநின்ற கண்ணக்கதிரிடத் ததிதப்படுந்தறுவாயி லிக்கண்ணுக் கந்தக்கதிரினது வட்டப்பளபளப்புமாத்திரந் தோற்றவதுபோற் பரையைநீங்கி யா நந்தசத்தி நேரோநின்று தான் கிவத்திலதிதப்படுந்தறுவாயி லாநந்தாது பவம்பெறுவது நிம்மலதுரிய மக்கதிரினது வட்டப்பளபளப்பாகிய சோபையைக் கண்டகண்ணக் கதிராகாதிருக் கச்சிதேயுந்தன் பாரிவை யுவிழந்து தன்னுமாகணப்பட்ட முதலையு மிழந்தக்கதிரிதானாய் மிகவு மதிதப்பட்டாற்போ லிங்ஙனமானந் தாதுபவம்பெற்ற வான்மா வந் தவாநந்தமாகா திருக்கச்சிதேயு மவ்வாநந்தாதுபுதுததையறிந்ததாது

மின்றியாநந்தமாய் நின்றமுதலுமின்றி யவ்வாநந்தமே தானாயதீதப் பட்ட விடநின்மலாதீத முன்சொன்னவைந்துங் கருவிசண்மூப்பத்தா று நீங்குதற்கேது பின்சொன்னவைந்துந் தற்போதங்கெட்டுச் சிவத் திலதிதப்படுதற்கேது “சொன்னாவத்தைகளைந்து, மென்றதிலையெ ன்க்கொள்க.

“உச்சியிலேசொன்னாவத்தைகளைந்து, மென்றமையானவவுச்சி நேர்படுதற்கேதுவாகிய வவத்தைகளைந்தின்றுஞ் சொல்லப்பட்டது.

இருளைப்போற் கேவலமுடுக்களைப்போற் சகலமுடுவீன்றி யிரு னைமாத்திரங் காணுங்கண்மோலவு மிருளிடத்துமொற் காணுங்கண் மோலவுங் கேவலசகலங்களை யறியுமான்மாகுரியவுத்யத்தி லிருளுமு டுமின்றிச் சூரியப்பிரகாசமாத்திரங்கண்ட கண்மோலரு டோற்றிய காலத்துமுன் ரோன்றியகேவல விருளுங் கருவிக்கூட்டங்களுந் தோ ன்ரு தவ்வருளைமாத்திரங் கண்டுகொண்டிருப்ப தருட்டரிசனஞ் சூரி யப்பிரகாசத்தைக்கண்ட கண்புடைபெயர்ந்து நோக்கா தச்சூரியப்பி ரகாசத்திலேகீபாவமாய் நிற்பதுபோ லருளென்றுந் தானென்றுந் கிறிதுந்தோன்று தவ்வருளே தானாய்நிற்பது பனாதரிசனம்.

சூரியப்பிரகாசத்தைவிட்டச்சூரியனது வீட்டப்பளபளப்பைப் பார்த்தகண்போ லான்மா பரையைநீங்கி யநந்தபோகம் பெறுதல் சூரியனது வட்டப்பளபளப்பைப் பார்த்தகண்டன் பாரவையுமிழந் தப்பளபளப்பாகிய காட்சியையுமிழந்தச் சூரியனுள தீதப்பட்டது போ லாநந்தபோகத்தைப் பெற்றவான்மா வதனைப்பெற்றதானென் பது மவ்வாநந்தமென்பதாயின்று யவ்வாநந்தந்தானு யதனுளதீதப்ப டுவதீண்டிருவகையாய்க்குறியவவத்தைகட்டுவமை யிதனுணங்காண்க

இத்திருவெண்பாவால்ஞானிகளுகத்தையறியாரென்றும்-ஞான ம்நின்மலாவத்தையினின்றும் பெறலாமென்று மறிவித்தவாறுகாண்க.

அந்தஞானத்தை நீர்கூறியநின்மலாவத்தையினின்று பெறுவதே யன்றித் துறவின்கண்ணின்று தவத்தைப்பண்ணிப் பெறக்கூடாநோ வெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

மெய்யாகத்தோன்றிவிடும் பொய்யைவிசாரிக்கிற பொய்யாய்ச்சுவரீப்பாம்பாய்ப்போமன்றி - யையா தொழிலச்செயிற்றானுச் சொனைப்போற்றோன்றிக் கழலப்பறையறைதூல்காண்.

மெய்யாகத்தோன்றிவிடும் பொய்யைவிசாரிக்கிற - பொய்யா ய்ச்சுவரீப்பாம்பாய்ப்போமன்றி-யையா-தொழிலச்செயில்-எ - து-

விசாரியாதபடியினாலே மெய்யாகத்தோன்றும்-பொய்யாகிய கருவி சீக்கட்டங்கள் துண்மையை நினைமலாவத்தையினின்று விசாரித்தறியிற் சுவரிலெழுதிய பாம்புபோலாய்ப் பொய்யாய்த்தோன்று மஃதன் தியவற்றை யங்ஙனம் விசாரித்தறிந்து நீக்காதுவைத்துக்கொண் டவை போம்படிக்கு மாணுக்கனே நீ தவத்தொழில்செய்ச் செய்தியெனினு தான்.

தாணுச்சோனைப்போற்றோன்றிக் - கழலப்பறையறைதல்காண் ள - து-சட்பமாகிய கட்டையைத் தீபத்தாற் பாராதபடியினுற் கள்வனை ப்போற் றோன்றக்கண்டு வெருண்டக் கவர்னிக்கும்படிக்குப் பறை யறைதலோடொக்கும்-எ-று.

சுவரிலெழுதிய பாம்பிற்குத் தோற்றரவு மாத்திரமேயன்றிச்சே ட்டையின்றியுபதுபோற் கருவிகளை யெதிரிட்டறிந்தபோது பிரபஞ் சந் தோற்றரவுமாத்திரமேயன்றி முல்பொற்சேட்டியாதாகலி னங்ங னமுவுமைகூறினார். நினைமலாவத்தையினிற் றருட்கண்ணு லெட்டி ப்பார்க்கும்போது சடமாய்தீக்குங்கருவிகளைமெய்யாகக்கருதிக்கொ ண்டவை நீக்கும்படிக்குத் தவத்தொழிலு் செய்யத் தொடங்கினமை யாலிங்ஙன முவுமைகூறினார். (ய)

இத்திருவெண்பாஊர் கருவிகளை துண்மையைக் காணினெல் லாம் பொய்யாய்விட்டு ஞானந்தோன்றுமன்றித் தவத்தா னங்ஙனம் விடுத்தலு ஞானந்தோற்றலு மின்றென்றறிவித்தவாறு காண்க.

கருவிகள் துண்மையையறிந்தா லெல்லாம் பொய்யாய்ப்போ மென்றீ ரப்பிரபஞ்சமுந் தேகமும் பரிச்சேதமின்றாய்ப் போமோ வெனின் மெற்குறுகியுரை.

உலகத்தைமாயா வுடலைப்பொய்யென்று

லலகைத்தேர்போலிவ தல்லால்-விலகித்

துடைத்தொழித்தலாகுமோ சொப்பனத்தீச்சூழ்ந்தாற்

கடக்கவியிஞ்சாக்கிரம்போங் காண்.

உலகத்தைமாயாவுடலைப்பொய்யென்று - லலகைத்தேர்போலி வதல்லால்-விலகித் - துடைத்தொழித்தலாகுமோ - எ - து - மாயாகா ரியமாகிய விப்பிரபஞ்சத்தினையு முடம்பின்பும் பொய்யென்றறிவி த்தாற் பேய்த்தேர்போற் பொய்யாகக்கண்டறிவதன்றி யத்தேகாதி பிரபஞ்சங்களைப் பரிச்சேதமாப் நீக்கித்தகலி யொழிக்கக்கூடுமோ நீரிங்ஙனங் கூறியவற்றான் ஞானமு மஞ்ஞானமும் கூடியிருக்குமோ வெனின்.

சொப்பனத்திச்சூழ்ந்தாம் - கடக்கவிடுஞ் சாக்கிரம்பொற்றான்
எ - னு - சொற்பொவத்தையி லொருவனைக் கடக்கும்வழியின்றி யக்கி
னிகூழ்ந்துகொண்டா லவ்வக்கினியைக் கடக்கவிடுஞ் சாக்கிராவத்தை
போ லுண்ணைச்சூழ்ந்து கொண்டுநின்ற தேகாதிப்பிரபஞ்சங்களை ஞா
னஞ்ஞரியன்வந்துதோன்றி லுனக்குப்பொய்யாகக் காட்டிவிடுமென்ற
றிதி-எ-று.

பேய்த்தேர்நீரைப் பொய்யென்று கண்டபோது நீர்போற்றோ
ற்றாவு முன்னர் மெய்யென்றுகண்ட வாசனையுமிருக்குஞ் சொற்பன
த்தியைக் கடக்கவிட்டசாக்கிரத்தி வித்தோற்றாவின்றி முன்கண்டவாச
னை மாத்நிரமிருக்கு மங்நனம்போற் சுத்தாவத்தையினிற் போர்க்குஞ்
சுத்தத்தினிற் போர்க்கும் பிரபஞ்சந் தோற்றுமாகவி னவ்விரண்டிவ
மையுக்கூறினார். (யக)

இத்திரு வெண்பாவாற் கருவிகளா னுண்மை யறிந்தவிடத்துத் தே
காதிப்பிரபஞ்சங்கள் முன்போன் மயக்குதலின்றிக் காட்டிவாதனை மாத்
திரையாய் நிற்குமென் றறிவித்தவாறுகாண்க.

கருவிகண் முப்புத்தாறையும் பொய்யாகக் கண்டுநீங்கின லந்த
ஞானந் தோன்றுமோவெனின் மெற்கூறுகின்னார்.

பொய்யென்றவார்த்தை புரையற்றுமெய்யானான்
மெய்யென்பதுதேடவேண்டுமோ-மையிருளைத்
தீர்த்தவெயிலைத் திரும்பியசைத்திமைத்துப்
பார்த்திலென்சந்தையம்வைப்பாய்.

பொய்யென்றவார்த்தை புரையற்றுமெய்யானான் - மெய்யென்
பதுதேடவேண்டுமோ - எ - னு - கருவிகளெல்லாம் பொய்யென்று
நீசொன்னவார்த்தைபோற் குற்றமற்றுனதறிவிக்கவை பொய்யென்
பதுண்மையாய்த் தோற்றுமெனின் மெய்யாகிய ஞானமென்பது
வேறுதேடவேண்டுமோ வவத்தையைப் பொய்யாய்த்தோற்று வித்த
துதானே ஞானமன்றோவாயினிங்நனந் தோற்றுவித்த ஞானத்தையா
ன்கண்மிகொண்டிருக்க வேண்டாவோவெனின்.

மையிருளைத்-தீர்த்தவெயிலைத் திரும்பியசைத்திமைத்துப் - பா
ர்த்திலென்சந்தையம்வைப்பாய் - எ - னு - மயக்கமாகிய வாணவனி
ருளைத் தீர்த்தஞானப்பிரகாசத்தை யுன்போதத்தாலெதிரிட் டசைத்
துப்பார்த்து மங்நனம் டாராதொழிந்து மந்தஞானப் பிரகாசத்தை
யிதஃதாமோ வன்றோவென்று நீயெண்ணையுறுகின்ற யங்நனமை
யுறு ததனுளசைவற நிற்கி-எ-று.

ஞரியப்பிரகாசத்தா லிருணிங்கி யப்பிரகாசத்தைக்கண்ட கண் ணீதப்பிரகாசமோ வன்றோவென்றதன்மேலையுற தவ்வொளியிலேகி பாவமாய் நிற்பதுபோ லுள்ளினைவறநிற்க வேண்டிமாகலி னங்ஙன முவமைகிறார். (௩௨)

இத்திருவெண்பாவாற் கருவிகளினத்தும் பொய்யாகவுள்ளபடி யறிதலே ஞானமென் றறிவித்தவாறுகாண்க.

தேகாதிப் பிரபஞ்சமெல்லாம் பொய்யென்றும் பிறவிதுன்ப மீதாகாதென்றும் ஞானிகளு ஞானி யெல்லாரும் கூறுகின்ற ரிவருண ஞானிகளை யறிவதென்பவெனின் மேற்படறுக்கின்றார்.

வேண்டாப்பிறப்பென்ற வார்த்தையினில் மெய்விடயந் தீண்டாததிலே தெரியாதோ - காண்பீர்
ருடம்புமிகையொன்றிலா மெய்யேநோன்பென் றடங்கவடங்கினா.

வேண்டாம் பிறப்பென்றவார்த்தையினில் - எ - து - பிரபஞ்சம் பொய்யென்றும் பிறவியாகாதென்றும் மெய்யுஞ்ஞானியுள் பொய் ஞானிகளுந் கூறியவார்த்தையினுவெளக்கொட்டியதின்க் காணக்கூடா தாயினும்.

உடம்புமிகையொன்றி லாமையேநோன்பென் - றடங்கவடங்கி னுரை-மெய்விடயந் - தீண்டாததிலேதெரியாதோ - காண்பீர்-எ - து- உடம்பைச் சத்தருவென்று மொய்விடயங்கொண்ட பரீலாமையே நோன்பென்றுமறிந்தத் தேகபோகங்களை யானெனதென்று கருதுபு புறத்துநின்றபோத மடங்கவுண்ணிற் போதமடங்கிய மெய்ஞ்ஞா னிகளை யவரதுடம்புவிடயங்களைப்பற்றாததனும் பற்றியுமாகலிக்கரு திப்பாற் கண்கொள்ளீர்-எ-து.

மெய்யாற்சாண்பீர் மெய்மையால் வார்த்தையிலேகாணக்கூடா தாயினுமென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

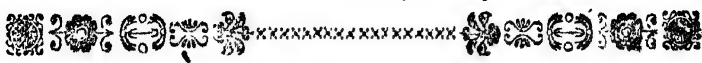
மெய்யோடிந்தியக்க ளொற்றுமையாயிருத்தலின் 'மெய்விடய ந்தீண்டாதென்' றுருபெயராகக்கூறினார்.

என்றுஎன்பதனை-புடம்புமிகை-யென்றதனோடுங்கூட்டுக. (௩௩)

இத்திருவெண்பாவால் வாசகஞானிகளையும் அதுபவஞானிகளையு மறித்தேது கூறியவாறுகாண்க.

ஆரூவது விரத்தினிளக்கம் முற்றிற்று.

ஆகதிருவெண்பா-௩௩.

உ

திருச்செற்றம்பலம்.

எழுவது - துறவு.

எத்தனையுடிறவுடையாயினும் புறப்பற்றோடு ருப்பினிப்

பறறோரீர் காலையழிவை மயக்குமாகலிற்

புறத்துறவும் வேண்டிமெய்நிதனுட் புறத்துறவிலக்கீணங்

கூறினாராகலி நிவ்வக்காரத்திற்குத்

துறவென்றுபெயராயிற்று.

தேடப்பயிப்பொருளார் சிக்கனவாகப்புதைத்துக்

கோடிக்கொருநிமிடங் கொள்ளுகினுங் - கூடாத

வாளுவோவின் கழிக்கு மானிடரைப்போய்மயக்கம்

பூணூற்பொய்க்கணி துறப்போர்.

தேடப்பயிப்பொருளார் சிக்கனவாகப்புதைத்துக் - கோடிக்கொருநிமிடங்கொள்ளுகினுங் - கூடாத - வாளுவோவின் கழிக்கும் - எ - து - தம்மாற்றேடப்பட்ட திரவியங்களை யெல்லாந் சிலவழியாது பத்திரமாகச் செஞ்செய்துவைத்துக்கொண்டு தாமுடலைவிட்டுப்போங்காலை நிமிடகால மங்வுடலிருக்கக் கோடிதிரவியத்துக்குப் பிறர்கையிலாபுர்வாங்கிக் கொள்ளுவோமெனினுங் கூடாத விவ்வுடலோ முயிர்வாழ்நாளோத் தவத்திழையா தவத்திற்கழிக்கும்.

மானிடரைப்போய்மயக்கம் - பூணூற்பொய்க்கணி துறப்போர் - எ - து - பேதைமானிடரைப்போற் றேகாதிபிரபஞ்சங்களை மெய்யாகக்கண் டுவதில் மயக்கம்பூணூர்க ளிவற்றைப் பொய்யாகக்கண்டு துறப்போர் - எ - து.

கடவுளாயினு மங்வுணமா யுட்கொடுக்கவுங் கொள்வங் கூடா தாகலிற் கூடாதவென்றார். (க)

இத்திருவெண்பாவா லிளமைக்கண்ணே வனிதாதிபோகங்களைத் துறந்து ஞானசாரியடையடைந்து வீட்டையவேண்டுமென்று கூறியவானாக்க.

ஊர்க்குருவியும்வளர்த்த குஞ்சுமொருமனையிற்

பாக்கனையும்பார் தீதிதுதம் பற்றென்றே - முடிக்க

ராரிபிரமரித்திரர்கள் வாழ்வனித்ததம்வாழ்

வொருபொருளோவென் றொழிவாரோ.

ஊர்க்குருவியும்வளர்த்த குஞ்சுமொருமனையிற் - பாக்கனையும்
பார்த்திதும் பற்றென்னோ - முர்க்கர் - எ - து - ஓர்மனையில்வாழா
நின்ற ஊர்க்குருவியு மதுவளர்த்த குஞ்சுகளு மம்மனையிற் பூனையு
மப்பூனையினது குட்டிகளு மிளமையி னல்லினைக்கீடாய்த் தம்முளு
றவாய்க் கூடியிருந்ததையு முதிர்ந்தபோது திவினைக்கீடாயுறவாயிருந்
த தாமே தம்முட்பகையாப் பி ரிந் துபோனதையு மம்மனையுளிருந்
து நாம்பார்த்திருந்து மங்ஙனம் வினைக்கீடாய்வரு மனைவிமக்கண்மு
தலிய விப்பிரபஞ்சத்தினைத் துறவாதிதன்மேன் மனதுபற்றியிருந்த
வி தென்னைகொலோ ஆயினவற்றைப்பார்த்திருந்து மெல்லோருமி
ல்வாழ்க்கையோமி மிருக்கவில்லையோ நீ ரிங்ஙனங்கூறிய தென்னையெ
னின் அம்மனைவிமக்கண்முதலிய விப்பிரபஞ்சம் வினைக்கீடாய்வந்த
தென்றியா தப்பிரபஞ்சத்தோடுங்கூடி வாழ்பவர் முர்க்கர்.

அரிபிரமரிந்திரர்கள் வாழ்வனித்தநம்வாழ் - பொருபொருளோ
வென் றொழிவாரோ - எ - து - அப்பிரபஞ்ச மிருவினைக்கீடாய் வந்
ததென்றறிந்த உத்தமராயினு ரியாவர்க்குமேலாய வரிபிரமரிந்திரர்
முதலிய தேவர்கள்வாழ்வு மனித்தியமென்று வேதாகமங்கள் கூறுத
லானமதற்பவாழ் விதோர்பொருளோவென்று கருதி யப்பிரபஞ்சத்
தைத் துறவாதொழிவாரோ-எ-று.

ஒருவ னல்லினை யதுபவிக்குங் காலத்துத் தாய்தந்தை மனைவி
மக்கள் சுற்றம் நட பிவரிமுதலியோ நுறவாயிருந் திதஞ்செய்வ ரவன்
நீவினை யதுபவிக்குங்காலத் தங்ஙன முறவாயிருந்தவரிதாமே பகை
யாயகிதஞ்செய்வாராகவி னிவ ரிருவினைக்கீடாய் வந்தவரென்றறிந்
துதுறக்கும்படிச் சுவைகளையுமகூறினார். (உ)

இத்திருவெண்பாவான் மனைவியாதிருமீடும் வினைக்கீடாய்வந்
ததன்றித் தமக்குறவன்மென்பது மனித்தியமென்பது மறித்தவாறு
காண்க.

இங்ஙன மெல்லாவற்றையுத் துறந்தவரியாவொனின் மேற்கூறு
கின்றார்.

பட்டினத்துப்பிள்ளையினைப் பத்திரகிரியைப்பாவி

விட்டிவிடமாட்டார் வெறுவிட்டர் - வெட்ட

வெறுவெலும்பைநாய்கறண்ட வெந்திரவாநாய்பார்த்

துறுமுங்தைக்காட்டுவோ மோ.

பட்டினத்துப்பிள்ளையினைப் பத்திரிகிரியைப்பரவி - விட்டிவிட மாட்டார் வெறுவீடர் - எ - து - அளவற்ற செல்வராயிருந்து மச்செல்வங்கெல்லாந் துரிசுறத்துறந்த பட்டினத்துப்பிள்ளை நாயனாரையும் பத்திரிகிரிநாயனாரையுந் தோத்திரப்பண்ணி மனைவியாதிய பற்றுக்கீளைவிட்டுத் துறக்கமாட்டார்கண் மிகுந்தமிடியராயிருந்தாராயினு மனைவி மக்கண் முதலாயினோரை யாம்விடுத்தத் துறந்தோமே வவரை யயலார் கைக்கொண்டு போகாரோவெனில்.

வெட்ட - வெறுவெலும்பைநாய்கறண்ட வேந்தர்வநாய்பார்த் துறுமுுவதைக்காட்டுவோமோ - எ - து - ஊன்சிறிதுமின்றிய வெள்ளெலும்பை யோர்நாய் தனது பற்கொடு கறண்ட லந்தாய் முன்னரைய ரெதிர்வர வந்தா யவ்வெலும்பை யவர்கவர்ந்து கொள்வொன் னுக்கருதி யவரைப்பார்த் துறுமுுவதைப்போ லியாமுக்காட்டுவோமோ-எ-து:

அளகேசனைப்போன்ற செல்வத்தினையு மருந்ததிபோன்ற கற்பினையுடைய மனைவியையுங் காண்போனும் கட்டமுகினையுந் துறந்தோர் பட்டினத்துப்பிள்ளைநாயனாரும் பத்திரிகிரிநாயனாரும்மாணினவரைத்துறந்தோரென் றெடுத்திக்காட்டி யம்முவகையுளொன்றே னுமில்லாரு மவரைப்போற் துறக்கமாட்டாணுமாயல் “விட்டிவிடமாட்டார்வெறுவீடர், என்றார்.

எலும்புகறண்டு நாய்க்குத் தனதெயிற்றிலது தைத்ததுன்பத் தெரியா தின்பமாத்தோற்றல்போலவனிதாதிபோகக்களாகிய துன்பத்தை யாணவமின்பம்போன் மாறுபடுத்திக்காட்ட வின்பமாகக்கருதலான் “வெறுவெலும்பைநாய்கறண்ட,, வென்றார், தாஷ்பற்றிடவெலும்பை யவையர்கவர்வொனக்கருதி யவரைப்பார்த்துறுமுுவதுபோற் றும்பற்றியருடும்பத்தைப் பிறர்கவர்வொனக்கருதித் கூறலானு “முறுமுுவதைக்காட்டுவோமோ,, வென்றார். (௬).

இத்திருவெண்பாவாற் செல்வமிளமை யழகுமுதலானவற்றுட் சிறந்திருந்து மவற்றிற்பற்றோ ரணுவளவுமின்றி யவற்றையெல்லாந் துன்பமென்று துரிசுறக்கைவிட்ட பட்டினத்துப்பிள்ளை நாயனார்பத்திரிகிரி நாயனார்போன்று துறந்தோரோ யெல்லாவற்றையுந் துறந்தோராவதென்பதும் அச்செல்வமுதலியவற்றொளொன்றேனு மின்றாக வுந் துன்பந்தருந்தக்கிடமாகிய மனைவியாதிருடும்பத்தை யின்பமெனக்கருதிக்கைவிடற்கஞ்சுவாரோ ஆணவத்தான் மறைப்புண்டவராவொன்பது மறிவித்தவாறுகாண்க.

நீரிங்னங்கூறியவாறே துறந்தோர் பிறப்புநீக்குவரோவெனில்
மேற்கூறுகின்றார்.

நாடுநகர்வீடுடையாடாய் தந்தைநட்டும்புமக்கண்
மாடுகுலம்பொன்னுடம்பியி வாநனைகள் - கூடத்
தொடுத்தவலைக்கண்ணித் தட்டக்கிதனையிப்போ
விடப்பெறுவாரோன்பிறப்பார் மேல்.

நாடுநகர்வீடுடையாடாய் தந்தைநட்டும்புமக்கண் மாடுகுலம்பொ
ன்னுடம்பியி வாநனைகள் - எ - ஆ - நாடுநகரும் வீடு மனைவியுந் தா
புந்தந்தையும் தட்டி மக்களுமாடுஞ் சாதுபுந்தரவியமு மிவைமுதலிய
வுடம்பு வாநனைகளும்.

கூடத் - தொடுத்தவலைக்கண்ணித் தட்டக்கிதனையிப்போ - விடப்
பெறுவாரோன்பிறப்பார்மேல் - எ - ஆ - தாடகப்படப் பிணித்தவலை
யுந் கண்ணியுமாடிய தொந்தனை யென்றித் தித்தொந்தனை யிப்போ
துவிடப்பெறுவா ரினிமே லேன்பிறப்புார்-எ-ஆ.

உடம்பியிவாநனைக ளென்றையா லாடையாபரண மியானை
துகா கலிகை சிவிகைச் சாய்மனா முதலியவுங்கொள்க.

இங்னங்கூறிய வெனதென்றும் போகப்பற்றைநீத்துத் தவஞ்
செய்வோர்க் கியானென்றுத் தேகப்பற்றமது மித்தேகப்பற்றமவெ
யிவற்றை யானெனதென்று புறந்தூறிய போதமது மிப்போதம
வே உண்ணின்றபோத மசுத்தவாசனை பண்ணுது சுத்தவாசனைபண்ணு
மிவ்வாசனையால் னானங்கிடைக்கு மிஞ்ஞானத்தால் விடுவாமாகவி
ன் “ஏனிடிற்ப் பிமேய், வென்றார்.

(சு)

இத்திருவெண்பாவாற் போகவாதனைகளெல்லாம் பற்றற்றத்தூந்
தோர் தேகவாதனையாழிகாற்று ஞானத்தால் ஈடடைவது மெய்ம்மை
யாவலி னவர்க்கினியென்றும் பிறப்பிற்றென்பதறிவித்தவாறுகாண்க.

நீர்கூறிய மனையாதிய பற்றுக்களை யெல்லாந் துறந்து பொண்ணை
மாத்திரம் பிடித்துக்கொண்டு தவஞ்செய்யலாகாதோவெனின் மேற்
கூறுகின்றார்.

திண்ணிற்றியில் விடம்பிடித்துத்தீர்த்துவிடும்
பொண்ணைநினைக்கப் பொருதுகாண்-புண்ணை
மருந்தா லுமந்திரத்தினு லுந்தவிராப்
பெருப்பாவம்பெண்ணிற் பெரிது.

திண்ணிநீர்மிகில் விடம்பிடித்துக்கீழ்நீர் தவிழும் - பொண்ணைநீனைக்
கப்பொறுதுகாண் - பிண்ணை - மருந்தாலுமந்திரத்தி னுலுத்தவிராப்
பெரும்பாவம் - எ - து - கோபாதிசுளங்கய தமிரினல் விடமுண்டா
லவ்விடஞ் சிறிதுபோது தாழ்த்துத்தலை மீக்கொண்டு பின்னர்மணிம
ந்திர வவிடதங்களாற் நீர்ந்துபோம் பொண்ணைக் கரத்தினுட்பற்றாது
வாக்காணுகுறாது மனத்தானினைக்கவே மப்பொன்னுசையாகியவிட
மரைக் கணமேனுந்தாழா தந்தினினும் டினாந் துதலை மீக்கொண்டு
பின்னர் மணியானு மருந்தானு மந்திரத்தானுந் திராதபெரும்பாவ
மாகலின்.

பெண்ணிற்பெரிது - எ - து - நீவிழ்க்கின்றேனென்ற பெண்ணு
சைவிடத்தைப்பற்ற விப்பொன்னுசைவிட மிகவும்பெரி திதனைமன
த்தானும் நினையாதுவிடவேண்டும்-எ-து.

அறந்தோர் பொன்பிடித்தா லதனைப்பாதுகாத்தற் கிடும்பிடித்
கவேண்டு மென்றியப்பொண்ணை வளர்த்தற் கவாத்தோன்றி அபஞ்
வரிக்கு ஞானசாத்திரங்களைக்கூறிப் பொன்கொடுத்தார்மேல் விழைவு
ங்கொடாதார்மேல் வெகுளியுந்தோன்று மிவைதோன்றவே அறவாய்
வருந்தவப்பயனுமின்றி முன்பென்னேயுங்கூடிச் செய்த வில்லறப்
பயனுமின்றிக் கேயிவ்ருமாசெறி பெரும்பாவம் பெண்ணிற்பெரி,
தென்றார். (ரு)

இத்திருவெண்பாவாற் பொன் மனத்தானினைப்பினு மாறாமயக்
கந் தருதலானும் கூட்டலாதியான் விழைவு வெகுளியாதிசுளயித்துத் த
வப்பயனன்றி யில்லறப்பயனு மழிதலானும் டெண்ணுசையினும்
பெரும் பந் தருவதாகலி னதனைப்பற்றலாகாதென்ப தறிவித்தவா
காண்க.

இங்ஙனந் தேகாதிப்பிரபஞ்சமெல்லாம் பொய்யென்று நீர்சொ
ல்லக்கேட்டதேயன்றி மற்றியாவருஞ் சொல்லக்கேட்டதுவேனென்றமா
ணுக்கனை நோக்கிமேற்கூன்றார்.

செல்வமிளமையுடம்புபெய்த்தேதொன்று

சொல்லுவதென்காணாரோசுட்டதுபோ-யெல்லை

விடுவோரிடற்பிறப்பின் மீளார்கண்மீண்டாற்

றொடுமோசுவனைத்தொடா.

செல்வமிளமையுடம்புபெய்த்தேதொன்று - சொல்லுவதென்கா
ணாரோ - எ - து - செல்வமுமிளமையு முடம்புமிகைமுதலிய பிரபஞ்
சுங்களுந் கானற்சலம்போலப் பொய்யென்று யாங்கூறவேண்டிவதெ

ன்னை யவைமெய்ப்போற்றோன்றி யழிவனவற்றைத் தாங் காட்சிப்பிர
மாணமாகக்காணுகொல்லோ ஆயினெல்லோரும் ஞானத்தாற்பிறப்ப
துமென்று கூறநீர் துறவாற்பிறப்பதுமென்று கூறியதென்னெயெனின்.

சுட்டதுபோ - யொல்ல - விடுவோர்பிறப்பிறப்பில் மீளார்கண்
மீண்டார் - றொயிமோசிலைத்தொடா - எ - து - தேகாதிப் பிரபஞ்
சங்களை பெனதிபானென்றுசுட்டி யழியிச்சுட்டிப்போதம்போ யப்
பிரபஞ்சத்தவதச் சீக்கிரத்தில்விட்டுத் துறப்போர் பிறப்பிறப்பில்மீ
ண்டிவாரீகண் ஞானக்குறைவினால் மீண்டார்களெனு முற்றுறந்து
தவம்பண்ணிய வாசனையா லப்பற்றுக்களைக்கடந்து நிற்போயன்றிய
வரைப்பற்றுத் தீண்டிமோ தீண்டாதாயினும் பிறப்பின்மீண்டோனா
த்தீண்டாதோவெனி னவர்கிவனைப்போலு மொன்றோயும் பற்றற்று
டையாராகலிற் றீண்டாது-எ-து.

அனித்தியவிவேகந்தோன்றிய வக்கணமே தாழ்த்திராதெல்லாவ
ற்றையும் விடவேண்டுமாகவி “ஞொல்லவிடுவோ,, ஞொன்றி.

முற்பிறப்பி வவாவுடையார்க் கிப்பிறப்பினு மதுதொடர்தல்
போல முற்பிறப்பி வவாவதுதியுடையார்க் கிப்பிறப்பினு மவ்வவா
வதுதியே தோற்றுமாகலிற் “கிவனைத்தொடா,, வென்றி.

இத்திருவெண்பாவா லுடம்புமுதலிய பிரபஞ்சந் தோன்றியழி
வது பிரத்தியங்கமாக விருத்தலிற் காணற்சலம்போன் றழிவதென்று
ஒருவர்கூறக் கேட்கவேண்டிவ திங்றென்பதும் இங்ஙனம் பிரத்தியங்க
மாயிருப்பினு மதியா ரஞ்ஞானிகளென்பதும் சுட்டறிவுபோய்ப் ப்
பிரபஞ்சத்தை யறித்தியமென்றறிந்து வினாந்துவிட்டுத் துறப்பதே
ஞானமென்பது மித்திறவுடையோ ரீண்டுமீண்டும் பிறவாொன்பது
ந் தவக்குறைவான் மீண்டாராயினு மொன்றினும் பற்றுதலற்றிருப்
ப்பொன்பது மறிவித்தவாறுகாண்க.

(சு)

இந்தவவாவதுதியினால் வரப்பட்டவின்ப மென்னெயென்ற மா
னூக்கனைநோக்கி மேற்கூறுகின்றார்.

ஆசையினுலற்பசுக மாயழிந்தாற்பேரின்ப
மாசையின்போக்கென்றறிய லாகாதோ - வாசை
நளிகைக்கழுக்குவந்த நாசமெனநாடித்
தெளியப்போமற்றிவை யைந்தும்.

ஆசையினுலற்பசுக மாயழிந்தாற்பேரின்ப - மாசையின்போக்
கென்றறிய லாகாதோ - எ - து - ஆசையினுலே போதஞ் சகமுகமா
ய்சென்று விடயங்களிலமுந்தத் தயக்கவற்று ளற்பமாய் சுகத்தோ.

ஈழியழியுமானு விவ்வாசை நாசமே சிவத்திற்றோன்றும் பேரின்பம் பெறுதற்கேதுவென் றறியலாகாதோவாயி னவ்வாசைபோமா றெங் பனமெனின்.

. ஆசை- நளிகைக்கழுக்குவந்த நாசமெனநாடித் - தெளிபப்போ மற்றிவைப்பதும் - ஏ - து - அவ்வாசை போதத்தின்கண் ணேறுவது நெய்யாதிவார்த்தடைக்கு மூங்கிற்குழாய்க் கழுக்குவந்த நாசம்போ, ஸத்தமக்குநாசமாமென விசாரித்தறியு வவ்வாசையின் போதமாய வி - யங்களிற்சிறிந்துசெல்லு மிவ்வைந்தவாவுநீங்கும்-ஏ-து.

ஆன்மாவாசையினால் விடயத்திலமுந்திச் சிற்றின்பம்பெறுதல் போ லவ்வாசைநாசத்தாற் சிவத்திலமுந்திப் பேரின்பம்பெறுமாகலி ன் “பேரின்பமாசையின் போக்கென் றறியலாகாதோ, வென்றார்.

தேனெய்யெண்ணெயாதிவாரிக்கு மூங்கிற்குழாய்க் சிறுதுவா கத்தின்கண் மாவட்டைமுதலிய றுழைந்தா லதிறச்சுல்லவதேயனீயமு க்கினால் மீளமாட்டாதாகலின் முற்போற்றே னாதிவாரித் தங்கீகரியாத தனைப்புறம்பாய் விடப்படு மதுபோ லாசைப்போதத்தி னேறிமிகு ந்தபோ தெவ்விதத்தாலுமீளா ததனால்போதத்தில் வீட்டின்பத்திற் கேதுவாய னுறவு மெய்யுணர்வுமுதலிய நற்குணங்களேரு திக்குணங் களேருமையின் முன்போற் பிறவித்துன்பத்தையே பெறுமாகலி ன் நனமுமவமைசுநினார்.

நளிகையின் மாவட்டையாதி றுழையும்போ தின்பம்போலெளி திணுழைந்துமீளமாட்டாததுபோற், போதத்தின்கணுசையேறும்போ தின்பம்போற்றோன்றி யெளிதிலேறி மீளாமைக்குங்கொள்க. நளிகை யென்பது மூங்கிற்குழாயது திசைச்சொல். (எ)

இத்திருவெண்பாவா லவாவினா லற்பவின்பம் பெறுதல்போ ல வாவறுதியாற் பேரின்பம்வருமென்பதும் அவாவினா றமக்குநேரிடு மநரித்தத்தை யுண்மையாய்விசாரித்தறியி னவ்வவாவறுதி வருமென், பது மறிவித்தவாறுகாண்க.

இனித்துறவினதுமுடிவுந் துறந்துசெய்யுந்தவத்தினதுமுடிவு ம டியேற்கருளிச்செய்ய வேண்டிமென்ற மாணக்கனைநோக்கி மேற்கூறுகின்றார்.

உதயந்தொழப்போவாரிக் குள்ளும்புறம்பும்
புறையவொளிவீசுமா போலே-பதிமோகி
திக்காட்டிடுவெகரிக் கச் சென்றவாகண்டக்காற்
ருக்காததன்றோதவம்.

உதயந்தொழிப்போவார்க் குள்ளும்புறம்பும் - புதையவொளி
விசுமாபோலே-எ-து - சூரியவுதயந்தொழிச்செல்வோர்க் குள்ளும்
புறம்பு மிருண்மறையவொளி விசுமாறுபோலே மனை சுதர்முதலிய
பற்றுக்க ளெல்லாவற்றையும்விட டவற்றிம்மே லுளத்தெழு மவாவி
னையும்றுத்துக் கண்டவிடயங்கண் மேற்சென்றுபற்று மிந்தியங்களைபு
மடக்கி யுள்ளும்புறம்பு ம'சையாகிய விருளற நிராசையாகிய வொ
ளிவிசு நின்றலே துறவின துமுடிவு.

பழிமோகி - திக்காட்டிலேகொடுக்கச் சென்றவாகண்டக்காற்-ற
க்காததன் றோதவம் - எ - து - தனதுபுருடல்மே லத்மோகியாயிரு
ந்துளா ளவன்மரித்தகால யவனுக்குத் தன்னைக்கொடுக்கச் சுமிகாட்டி
ற்சென்றவாறு கண்டவனைப்போலும் தற்போதத்தைச் சிவனுக்கூறு
க்கொடுத்தித் தாமொன்றோயிற் தாக்கற்றிருத்தலன்றோ தவத்தின து
முடிவு-எ-து.

உதயந்தொழுவார்க்குக் கண்விழித்தபோது பிமைத்தபோது
மொளிவிசுதல்போலுந் துறந்தோர்க்குப் பொறிகளால் விடயங்களை
க்கண்டபோதுங் காணுந்ருந்தபோது "முள்ளும்புறம்பு நிராசையோ
டிருக்கவேண்டுமாகவினங்நன முவமைக நிரூர்", "தவமென்றமையா
ற்றுறவுருவிக்கப்பட்டது,

இத்திருவெண்பாவா லுள்ளும்புறம்பு நிராசையோடிருப்பது
துறவின து முடிபெண்பதும் போதமொழிந்தொன்றோயிந்தாக்கற்றி
ருப்பது தவமுடிபெண்பது மறிவித்தவாறுகாண்க. (அ)

இங்நன நிராசையோடிருந்தோர்க்குத் தற்போதமறுமோவெ
ன்ற மாணுக்களைநோக்கி மேற்கூறுகின்றார்.

ஊமைமணியாட்டுகினு மோசையழிந்தாற்போல
வாமதுபோனிற்க வரிதுகா - னுமாய்
வளர்ந்தவசத்தையெலா மாளமரக்காலா
வளந்தெறிந்துபோட்டதுபோலாம்.

ஊமைமணியாட்டுகினு மோசையழிந்தாற்போல - வாம்-எ-து-
நாவிழந்தமணியைப் பிடித்ததைப்பிணு மோசையொழிந்து நின்றுந்
போலப் பஞ்சவிடயங்களும் வலியவந்திப்பிணு மதிதீவிரபக்குவர்
க்குப் போதக்கலங்காது நிராசையேயுண்டாம்.

அதுபோனிற்கவரிதுகா - னுமாய் - வளர்ந்தவசத்தையெலாமா
ளமரக்காலா - வளந்தெறிந்துபோட்டதுபோலாம் - எ - து - அவரங்
கனநிற்குமதுபோனிற்க மற்றையபக்குவர்க்கு மிகவுமரிதுகா னுநா

வுபாயத்தானு மங்ஙனநிற்கவருமாயி னுசையால் முன்னர்ப்போத மெலிட்டு கேண்மேல்வளர்ந்த வதனதுசேட்டையெல்லா மிறந்து போம்படி யறிவாகிய மரக்காலா லிவ்வளவென்றளந்து புறம்பாயெ றிந்து போட்டதுபோலாம்-எ-று.

நிராசையோ டிருப்போனாக் கருவிகள் சேட்டியாதுநீங்கு மக் கருவிகணீங்கவே திருவருடோன்று மத்திருவருளாற் போதத்தையி தென்றளவிட்டறிந் தொழிக்கலாமாகலி னிங்ஙன முவ்மைகூறினார்.

இத்திருவெண்பாவா னிராசையுடையோரை வலிந்துவிடயங்க ளடுக்கினும் போதமசையாதாகலி னிராசைவரிற் போதவொழிவு தா னேவருமென்பது மிங்ஙன மிருத்தல் பக்குவர்க்கரிதென்பது மங்ங னமாயினு மவர்க்கு முபாயத்தா னவாவறுதிவருமாயி னப்போதச் சேட்டைய ளளவிட்டெறியுப்படு மென்பது மறிவித்தவாறுகாண்க.

ததுகரண புவனபோகங்களிற் சிறிதேனும் பற்றின்றி நிற்கற் குபாய மெங்ஙனமென்ற மாணுக்கனைநோக்கி மேற்கூறுகின்றார்.

ததுவாதிநான்கினுக்குஞ் சார்வழிந் துசற்று
நினையாதினைப்பாறி நிய்னான் - மனையாமோ
காந்தக்கடத்தாசி காற்றற்றதிபமென
வாந்தத்துவங்க ளயலாம்.

ததுவாதிநான்கினுக்குஞ் சார்வழிந் துசற்று - நினையாதினைப்பாறி நிய்னான் - மனையாமோ - எ - து - போகமுநானல்ல புவனமுநானல் ல ததுவநானல்ல கரணமுநானல்லவென் றுள்ளபடியறிந்து நியதிச னைந் தத்ததுவாதி நான்கினிடத்து மியானெனதென்று சார்ந்துநின்ற போதச்சார்வுகெட் டவற்றைமீட்டுச் சற்றும்பற்றாதருளி லினைப்பாறி யசைவறநிய்னான் மனையாகிய புவனத்தினிடத்து மம்மணயைப்பற்றி யிருந்த வனிதாதிபோகத்திடத்து முன்போற் பற்றுண்டாமோ ஆயி ன் புவனபோகங்களிற் பற்றின்றிநிற்பினுந் ததுகரணங்களிற் பற்றின்றி நிற்ப தெங்ஙனமெனின்.

காந்தக்கடத்தாசி காற்றற்றதிபமென - வாந்தத்துவங்களயலாம் - - - - து - காந்தக்கடத்திற் கெதிரீடுகமாயபோது பற்றியுமதனுட்கிடந் தபோது பற்றாதுமிருந்த காந்தக்கடத்தாசிபோலுங் காற்றிலிருந்த போதசைந்துங் காற்றின்றியபோ தசையாதுமிருந்த காற்றற்றதிபம் போலு மத்ததுகரணங்களைத் தனக்கன்னியமாய்க்கண்டு நீங்கிநிற்பி ல வற்றோடுந் தாக்கற்றுநிற்பதுண்டா மவற்றோடுந் தாக்கற்றுநிற்கவே மற்றையத்தத்துவங்களு மயலாய்நிற்கும்-எ-று.

தறுவாதிகளிற் கறங்குபோற் கழன்றதன்மை திருவருட்கணினிற்
போ தின்மையா “வினைப்பாதி, யென்றார்.

காந்தக்கடத்திற் கெகிரீருகமாயபோது பற்றியவுகி யுதனுட்கி
டந்தபோது பற்றுதிருந்ததுபோற் சகருகமாய்நின்று தேகத்தையா
னென்றுபற்றிய போதமகருகமாய்நின்று திருவருளை யடைந்தபோ
தத்தேகத்தை யானென்றுபற்றுதற்கலிற் “காந்தக்கடத்தாசி, யென்று
மப்புவனுபோகத் தறுகரணங்களைப் போதம்பற்றாது நின்றபோது
கரணந் தற்சேட்டையற்றடங்கு மப்போது போதந்திருவருளோடுங்
கூடிக்காற்றற்றதீபம்போலாகி மீட்டுங்கரணத்தோடுங் கூடாதாகலிற்
“காற்றற்றதீப, மென்றுங்கரணங்களறவே யக்கரணங்களினது சேட்
டைக்கேதுவாய கலாநிகளு மக்கலாநிகளைப் பிரோகம்பண்ணுஞ் சத்
தத்தத்துவங்களு நீங்குமாகலிற் “தத்துவங்களயலா, மென்றுங்குறிஞர்

இத்திரு வெண்பாவாற் புவனபோர்கங்களைத் தானன்மென்றுள்ள
படியறிந்துகளைந்து அவற்றின்கட் சார்ந்துநின்ற போதச்சார்வுகெட்
டருட்சார்பினின்றும் புவனபோகப் பற்றுமென்பதூற் தறுகரணங்
களைத் தனக்கண்வியுமென் றறிந்தவற்றோடுந் தாக்கற்றுத் தனக்கண்
னியமான வருளாய்நிற்பினத்தறுகரணப் பற்றுமென்பதும்இங்ஙன
மறவே மற்றைத்தத்துவங்கடாமேயறுமென்பது மறிவித்தவாறுகாண்க.

உத்தமராயினோர் கற்புடையமனைவியைத் துறப்பாரோவென்ற
மாராக்களைநோக்கி மேற்கூறுகின்றார்.

நாயலகைநெய்விரும்பி நக்குவதுநஞ்சிட்ட
பாயசமுமெய்ப்பரிசும் பாவையிகச் - சாயாதீர்
வேட்கையசுணமிபம் விட்டின்மீன்வண்டுவையின்
சாட்சியைக்கண்டார் ஆறவாதாரீ.

நாயலகைநெய்விரும்பி நக்குவதுநஞ்சிட்ட - பாயசமுமெய்ப்
பரிசும் பாவையிகச்சாயாதீர் - வேட்கை - என - நாயானதுவூள்வா
யிற்றடவியநெய்விரும்பி யவ்வாள்வாயை நக்குவதுபோலும் விடங்
கலந்தபாயசுத்தை யொருவன்சுவையென விரும்புவதுபோலு மாகு
ம்பாவையாது மெய்ப்பரிசத்தை யின்பமாய் விரும்புதலாக்வினும்
பொய்யாகிய வப்பாவையாது மெய்ப்பரிசத்தை மெய்யாகக்கண்ட
னுபவிக்கவிறுதன் மிகவும்பொய்யாகிய கானவீனாமெய்யாகக்கண்
டுதாக்கத்திற்குண்ண விரும்புதல்போலா மாக்வினும்.

அசுணமிபம்விட்டின் மீன்வண்டுவையின் - சாட்சியைக்கண்டா
ரீ ஆறவாதாரீ - என - அசுணப்புடச்சத்தத்தானு மியாண்பரிசத்தானு

ம்விட்டிற் பூச்சியுருவத்தானு மீனிரதத்தானும் வண்டிகந்தத்தானுங்
கெடுமென லிவைகளைச் சாட்சியாக் கண்டுநலானு மிவ்வைத் துவிடய
ங்களு முளவாகியவப்பாவையரைத் துறவாதாரியாவர்-எ-று.

வாள்வாயினெய்யை நக்கினதாய்க்கு நஞ்சிட்டபாயசமுண்டோ
னுக்கு முன்னாணுவளவிற்பம்போற் றேன்றிப் பின்னாதனம்மலைய
ளவுதுன்பம் வருவதுபோ லுறுபவிக்கும்போது சிறிதிற்பம்போற்
றேன்றிப் பின்னைத்துன்பம்வருமென்பதும் பொய்யாய்த் தோன்று
ங்கானனினா மெய்யாய்க்கருதி யுண்ணத்தொடங்கி ன்னென்போற்
பொய்யாத்தோன்றும் பாவையரை மெய்யாய்க்கருதி யறுபவிக்கத்
தொடங்குவ தென்பதுமோ ரோர்விடயத்தைவிழைந் தொவ்வொன்
றுகெடுமெனிலைத்துவிடயங்களுமுளவாகிய பாவையரைவிழைந்தா ல
வரால்வருங் கேட்டிற்களவின்மெய்பது மிதனாற்காண்க.

இத்திருவெண்பார்வாந் பெண்களிற்ப மிக்கிதிதென்பது மதனா
ல்வருந்துன்ப மிகப்பெரிதென்பது மவர்கூட்டரவு, மாயையெய்ந்ப
து மவர்கட்செய்யு மைம்புலநுகர்ச்சி பெருங்கேட்டைத் தருமென்ப
து மிங்ஙனமறிந்தோர் தம்மனைவி யருந்ததிக் கற்பினளாயினுந் துற
ப்பொன்பது மறிவித்தவாறுகாண்க. (௨௪)

எல்லோரு மனைவியாதிய குடும்பத்தோடருந் திற்பங்களை யறு
பவித்துக்கொண்டு பூரிப்போயிமிருக்க வக்குடும்பத்தை நீர் துன்ப
மென்றீ ரிதென்னையெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

இயிம்பைக்கேகொள் கலமாயேழ்நரகுக்கீடரங்
குடும்பத்தைக்குற்ற மறைக்கி - னபிங்காரோ
வைவர்க்கொருவ னுறுதொழிலச்செய்தலான்
மெய்யைப்பொய்யாக்கிவிடும்.

இயிம்பைக்கேகொள்கலமா யேழ்ந்நரகுக்கீடரங் - குடும்பத்தைக்
குற்றமறைக்கி - னபிங்காரோ - எ - று - அ - அஞ்ஞானிகள் இம்மைக்கண்
ணை . துன்பங்களையெல்லாந் தாமறுபவித்தற் கேற்றுக்கொள்வதாய
கப்பலாய் மறுமைக்கண்ணே யெழுவகைப் பிறவியாகிய வெழுவகை
தரக்கதையுமுண்டாக்குந் கனதையினைபுடையமனைகதார்புதலிய குபி
ம்பத்தை இங்ஙன மிப்பாங்களினுந் துக்கத்தைத்தருவதென்றியார்
இங்ஙனமறியவொட்டா தாணவமாகிய குற்றமவறைமறைத்தலா லிவ்
வாணவக் குற்றம்நீங்கினோர் குடும்பக் குழாத்தைக்கண்டாது முளம்
வெருவி நமிக்கமுரூர்கொலோ, ஆயினீர் மெய்யென்றுகூறிய சிவசுமா
ருவர்க்குந் தோல்வாகிபுடனே னெண்ணில்.

ஐவர்க்கொருவ னுதொழிலுச்செய்தலான் - மெய்யைப்பொய்யாக்கிவிடும் - எ - னு - ஐந்திந்தியங்கட்கு மோர் முதல்வனாகியவான்மா வவ்விந்தியங்களா லறிந்தநுபவிக்கும் விடயசுகத்தின் பொருட் பழவுமுதலிய வறுவகைத்தொழிலின் முயற்சிப்படலா னிம்முயற்சி யசசிவத்தைத் தெரியவொட்டாது பொய்யாக்கிவிட மிதனைநீயறிதி னன்றவாறு.

.குடும்பத்தா லிம்மைக்கட் டேகதுக்க மனோதுக்கங்க ளிடையரு துவருதலி னிமம்பைக்கே கொள்கலமாயென்று மிக்குடும்பவாசனை யான் மறுமைக்கட் பிறவிஃ டொன்றுதொட்டிவருமாகலி “னேந்தா குக்கீடா” மென்றுங்கூறினார்.

அதொழிலுச்செய்தலான் மெய்யைப்பொய்யாக்கிவிடுமென வே குடும்பத்தின்பொருட்டிச்செய்யு மறுவகைத்தொழில்களின் முயற்சியைவிட்டுச் சிவயோகமுயற்சியிற்றொ-ங்ஙன் மெய்ப்பொருடோ ற்றுமென்பதாயிற்று.

‘அறுவகைத்தொழில்களாவன, உழவு - தொழில் - வாணிகம் - எழுத்து - சிற்பம் - பரதம் - இவை யாறுமெனக்கொள்க. (ய2.)

உத்தமபக்ருவராயினோர் குடும்பத்தோடுமிங்குடியிராரென் றிண் னுங்கூறுகின்றார்.

குரங்கிறுனிச்சி குடும்பக்குழாமும்
பெருங்குப்பையிற்காடிப் பெண்மீம் - பொருந்துவரோ
காலனுந்தீயுங் கடலுமிருங்கல்லுமாய்
மேலுநாகாய் விமீம்.

குரங்கிறுனிச்சி குடும்பக்குழாமும் - பெருங்குப்பையிற்காடிப் பெண்மீம் - பொருந்துவரோ - எ - னு - ஓர்குரங்கைப் பலகுரங்கு வந்து சேட்டித்தல்போலத் தாய்தந்தை சுதர் சுற்றமுதலியோர் தம் மைவந்து வாதிக்குங் குடும்பக்கூட்டத்தை யு மக்குடும்பக்கூட்டமாகி ய டிபரிமலக்குப்பைக்கட் காடிபோலும் பற்றப்பட்ட பெண்டா னு கூட்டாவினையும் பொருந்தியிருப்பாரோ உத்தமராயினு ரொல்லோ ரு மவரோடுமிங்குடி யிருக்கவில்லையோ விவரொனை யங்ஙனமிராது போவதெனின்.

காலனுந்தீயுங் கடலுமிருங்கல்லுமாய் - மேலுநாகாய்விமீம் - எ - னு - அக்குடும்பக்கூட்டங் காலனைப்போலுந் தியைப்போலுங் கடலைப்போலும் பெரிமலையைப்போலு மிம்மைக்கண்ணே துன் பந்தருவதாய் மறுமைக்கண்ணு டுதோடுமிங்குடியிருந்த வரசனைபாந்

பிறப்பாகிய நாகத்தையும் தருவதாய் விடுமெனவறிந் ததனோடுங்கூடி யிரார்-எ-று.

சோறுகூறை முதலியன கொடுக்கும்போதுங் கொடாதபோ தும் வரும்பிணக்கானு ம்வற்றிற்கேதுவாகிய திரவியந்தேடுதலானு மதனைப்பாதுகாத்தலானு மவர்க்கு வியாதிபாதிதுன்ப மபிமானபங் கம் வந்தகாலையினு மனாயர்கலகம் அற்பகாலம் வந்தகாலையினு மவ ரிறந்தகாலையினு மிவைமுதலியவற்றா ல்க்கும்பத்தாற் றேகதுக்க மனோதுக்கங்களிடையறாதுவருதலிற் “சூரங்கிற்றுனிச்சிஞ்சிபுட்பக்குழா,, மென்றார்.

இத்துன்பக்குழுவீற் கரடிபோலுங் குணத்தானுஞ் செய்கையா னு மிழிவாகிய பெண்டுகூடுவொவென்பதனைப் பெருங்குப்பைய யிற் கரடிப்பெண்டும் பொருந்துவொவென்று குறிப்பாற்கூறினார்.

காலனுயிர்களைப் பாசத்தாற்பிணித்துக்கொடுசென்று நிரையத் துள்வீழ்த்தி வருத்ததல்போற் றறந்துசெல்கின்றேனென் றிரண்ட டிச்சென்றோனை மனைசுதர்முதலியோர் கரசரணங்களைப்பற்றிக்கொ ண்டோலிட் டமுதவனுள மிளகிப்பண்ணி மீட்டிக்கொடுவந்து குடும் பமாகிய துன்பத்துள்சுப்பிழ்த்தி வருத்ததலிற் காலனுமென்று மொ ருவனைத் தீக்குழிற் துகொண்டதுபோற் சூழிந்துகொடலிற் றியென்று நடுக்கடலில் வீழ்ந்தோனுக்குக் கரைகண்டேறக் கூடாததுபோ லக் குடும்பசாகரத்தில் வீழ்ந்தோனுக் கிடகரைகண்டேறக் கூடாதாகலிற் கடலென்று மலையிருத்திக்கொண்டதுபோற் குடும்பபாரத் தந்தலைச் சமைப்பாயிருத்தலி லிருங்கல்லென்று மிறக்கும்போ துயிர்க்கெந்தவா சனை யிருந்த தந்தவாசனையோடுஞ் சென்றபிறத்தலின் மேலுநாக மென்றுந்கூறினார். (மரு)

இவைபிரண்டிடுவெண்பாவானு மனைவியாதிப குடும்பந் துன் பங்கட்கும் பிறவிவாதனைகட்கு முறைவிடமென்பதும் இதனை யிங்ங னமென் றுணவமறைப்பானுஞ்ஞானிக ளறிந்திலவொன்பதும் ஞானிக ளிதனைக்காணினுங் கேட்டினு நடுங்குவொன்பது மிக்குடும்பமுயற்சி சிவத்தையறியவொட்டாது மறைக்குமென்பதும் உத்தமபக்குவரீ வி டாதுசூழிந்துவாதிக்கு மிக்குடும்ப வாதனையான்வரு நட்பங்களைமுற் றுமறிந் ததனை யக்கணத்தே விடுவொன்பது மறிவித்தவாறு தாண்க.

இங்ஙனந் துன்பமென்றறித்து ஹந்துசெல்வோர் தம்மைநம் பியிருந்த குடும்பத்தைப் பாதுகாத்தற்குச் சகோதரர்முதல யினாரு

ளொருவரைத் துணையாகவைத்துப் பின்றுறந்து சேறலாகாதோவெனில் மேற்கூறுகின்றார்.

கண்ணைப்போற்றல்னை யறிவனோகாக்கையுடன்
மன்னுகுயில்போன வாறுபோ-லன்னியமாய்ப்
பேசாதுபோன துறவிபிறப்பறுப்பாரிக்
காசானுமென்றேயறி.

கண்ணைப்போற்றல்னை யறிவனோகாக்கையுடன் - மன்னுகுயில் போன வாறுபோ - லன்னியமாய்ப்-பேசாதுபோனதுறவி - எ - து - இயானின்னசாதி யின்னூர்குலந் தாய்தந்தை யின்னொன்று தன்னுகுலக்குமிப்பங்களை யறியாதகண்ணைப்போலு முத்தமபக்குவ னியா னின்னசாதி யின்னூர்குல பின்னூர் தாய்தந்தையென்று தன்ன குலக் குடும்பங்களைப் பஞ்சத்தறிவனோ யிங்ஙன மொன்றையும் பகுத்தறியா து காக்கையுடன் பருவம்வருமளவுந் தன்னினம்போற் கூடிச்சென்று பருவம் வந்தகாலை யதற்கண்ணியமாய் பேசாது சென்ற நிலைபெற்ற குயில்போலு மணித்தியலிவேகம் வருமளவு மவரினம்போற் கூடியிருந் தந்தவிவேகம்வந்தகாலை யவர்க்கண்ணியமாய்ப் பிறிந்தவரோடுஞ் சொல்லாது சென்றதுறவியே மெய்த்துறவி.

பிறப்பறுப்பாரிக் - காசானுமென்றேயறி - எ - து - அத்துறவி பிறப்பறுக்கும்பொருட்டித் - துறந்தாரிக்காசாரியனு மாவன்-எ-று.

தருமன்முதலிய துணைவராயுந் குந்தியாகிய தாயையுந் கண்டிருந்துங் கண்ணறியாததுபோ லிவன்குடும்பத்தாரைக் கண்டிருந்து மணித்திய விவேகத்தாற் பொய்யாக்கண்டானாகலிற் கண்ணைப்போற்றல்னையறிவனோ வென்றங் - குயில்காக்கையோடு கூடியிருந்தபோதுந் தன்குரலுக்காட்டினாற் கொத்துமென் நடங்கியிருந்து செல்லும் போதுங் கூவாது சென்றதுபோற் குடும்பத்தோடு கூடியிருந்தபோதுந் தான்றறந்துசேறலை யவரோடுஞ்சொன்னாற் பற்றுப்பொன்பதறிந்து சொல்லாதங்கியிருந்து செல்லும்போதுஞ் சொல்லாதுசென்றமையாற் குயில்போனவாறுபோற் பேசாதுபோனதுறவியென்று நுகறினார்.

அறிவுந்தறவுமுள்ள ஞானி சிறப்புளானாகலி லிவனை யாசானுமென்றார். (ஐச)

இத்திருவெண்பாவால் குலமுதலியவற்றி னபிமானமின்றிய நிதி யிவலிவேகம்வருமளவு மவற்றோடுண் ணோக்குதலுற்றுக் கூடிநின்றந் தவிவேகம்வரி னொருவரோடும் விடைபெறாது சென்றவனே துறவி எனுட் சிறந்தவனெனத் தறிவித்தவாறுகாண்க.

இங்ஙனம் துறந்துசெல்வாரை மாதாபிதாக்கள்வந்து தழித்தா
லெங்ஙனஞ் செல்வாரொனின் மேற்கூறுகின்றார்.

நித்திராசெய்வீட்டி நெருப்புப்படையு
முற்றிப்புறப்பட்டார் முற்றத்தே - பித்தரைப்போ
னில்வென்றுசொன்னாறு நிற்போவப்படிசை
னில்லறத்தைநீத்தா ரியல்பு.

நித்திராசெய்வீட்டி நெருப்புப்பெரும்படையு - முற்றிப்புற
ப்பட்டார் முற்றத்தே - பித்தரைப்போ - நில்வென்றுசொன்னாறு
நிற்போ - எ - து - தாநித்திராபண்ணுநின்ற வீட்டினுள்ளே நெரு
ப்புப்பெரும்படையுஞ் செறிந்துவாவிழித் தவற்றைக்கண்டு வெருண்
டவ்வீட்டின் வாயில்கடந்து முன்றிலிற்புறப்பட்டார் தமக்கனுகூல
ராயினு முவற்றினமிதிநீர்சொன் றறியாதுகூறினும் பித்தரைப்போலு
மவரொழியை யுட்கொண்டு கணப்போதாயினு நிற்போ.

அப்படிசை-னில்லறத்தைநீத்தாரியல்பு - எ - து - அவொப்படி
நில்லாதோடிச் செல்வரோ வப்படிசை மாதாபிதாக்கள்வந்து தழி
ப்பினு நில்லா தில்வாழ்க்கையைத் துக்கமாகக்கண்டு துறந்துசெல்வா
ரது முறைமையும்-எ-து.

குடும்பம் துக்கமென் றறியாதபோ தத்தோடுங்கூடி யிருப்பா
ரொன்பதுந் துக்கமென்றறிந்தபோ ததனைத்துறந்து செல்வொன்ப
துந் துறந்துசெல்லும்போ தியாவார்தமிழினு நில்லாரொன்பது மிவ்
வுவமைக்குறிப்புகளாற் காண்க. (௧௦)

இங்ஙனம் துறந்துசெல்வா ரியல்பின்னுங் கூறுகின்றார்.

கட்டுநெகிழ்த்துவிட்ட கள்ளைப்போர்க்குவிற்பேய்
வெட்டுகூத்தன் வெருவினீர்போன் - முட்டத்
தொடர்ந்தபடையிழைத்துத் தோன்றப்போவார்போ
வடங்கத்துறந் தேருவார்.

கட்டுநெகிழ்த்துவிட்ட கள்ளைப்போர்க்குவிற்பேய் - வெட்
டுகளத்தின் வெருவினீர்போன் - முட்டத் - தொடர்ந்தபடையிழைத்
துத் தோன்றப்போவார்போல் - எ - து - பொருள்திருமுயகள்வனைச்
சிலர்வந்து பற்றிப்பிணித்துவருத்த வவருளருளுளத் தொருவன்வந்
தப்பிணியை யவிழ்த்துவிட்டகால வினாந்துசெல்லு மக்கள்வனைப்
போலு மமாயிரவிற்பெரும்பெயைக்கண்டு வெருவினீர் வினாந்து
செறல்போலும் புத்தகளத்தின் வெருவினீர் வினாந்துசெறல்போ

ஓர் தம்மைப்பிடிக்கப் பிண்பொடர்ந்த படைக்குத்தப்பி மிகவுங்கை
கடந்து செல்வார்போலும்.

அடங்கத்துறந்தேருவார் - எ - னு - தாய்தந்தை மனைசுற்றமுத
லிய குடும்பக்கூட்டங்களையெல்லா மொருங்கே துறந்து செல்வாரன்
நி யவர்க்கோர்தடையுமின்று-எ-னு.

மலபரிபாகம்வாராழுன் றுஞ்செய்த விருவினைக்கீடாய்க் குடும்
பபாசத்தாற் பிண்ப்புண்புவருந் துவொன்பது மப்பரிபாகம்வந்தகா
லைத் தோன்றிநின்ற வருட்சத்தி யுக்குடும்பபாசந் துக்கமென்றறிவிக்
க வறிந்துதுறந்து செல்வாரொன்பது மப்போ திரவிறீறோன்றும்பே
ய்போலும் யுத்தகளம்போலும் குடும்ப மவர்க்குத்தோற்றமென்ப
து மக்குடும்பக்குழாங்கள் பிண்பொடர்வொன்றறிந்து தூரதேசத்திற்
செல்வாரொன்பது நிவ்வுவமைக் குறிப்புகளாற் காண்க.

இவை யிரண்டுதிருவெண்பாவாற் குடும்பபாரம் பொறுத்தற்கா
ற்றது வருந்தி யிழித்துவிட்டு வினாந்துசெல்வோர் தாய்தந்தையா
நியர் தழித்தற்குச் சிறிதுமுட்படாரொன் றறிவித்தவாறுகாண்க. (ஃசு)

தாந்துறந்துபேரதற்குக் குடும்பத்தார் சம்மதித்தா லப்பதியிலி
ருந்து தவம்பண்ணலாகாதோவெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

உடுக்கைமறந்தவருக் கூர்காடென்றுண்டோ
வடுத்தயலாருண்டோ பேயானால் - சுடப்போட்
டெதிரிட்டதெல்லா மிழந்தார்க்கிருந்த
பதியைக்கொண்டோ பயன்.

உடுக்கைமறந்தவருக் கூர்காடென்றுண்டோ - வடுத்தயலாருண்
டோ பேயானால் - எ - னு - குடும்பக்கூட்டங்களையெல்லாந் துரிசற
த்துறந்து தேகத்தையுஞ்சந்துருவாக்ககண் டத்தேகத்தினுன் குமுழ
ஞ்சுற்று முடுக்கையு மறந்துதிரிவோர்க் கீதூரொன்று மிதூகாடென்
றும் பகுத்துக்காணு நினைப்பு முண்டுகொல்லோ வந்தென்றிப் பூரண
ப்பேய் வயமாகையினு வவர்க்கேத்தாரா மயலாரு முண்டுகொல்லோ
விவ்வன முடுக்கை மறந்ததேத்தா ரயலாரொன்பதுந் தோன்றுதிருப்ப
துமன்றி.

சுடப்போட் - டெதிரிட்டதெல்லா மிழந்தார்க்கிருந்த-பதியைக்
கொண்டோபயன் - எ - னு - கரத்திலெடுத்தபொருண் மிகவுஞ்
சுட வினாந்துபோட்டு நின்றும்போற் றமதறிவிக்கெதிரிட்ட கருவிச
ையெல்லாந் துன்பமாகக்கண்டு ஞானுக்கினியினு வெறித்திவற்றையு

மிழந்தார்க்குத் தாமுன்னிருந்தபதியி லிப்போதிருந்ததுகொண்டுப
யனெண்ணையுண்டிகொல்-எ-று. (ய௭)

இத்திருவெண்பாவால் தேகாபிமானம்விடுத்ததனைப்பகையாகவு
மெதிரீட்டவைகளைத் துன்பமாகவுங்கண் டனைத்தையுமிழந்து பூரண
மருள்கொண்டோ ரிதநாடிதுகாடென்று மிவரயித்தா ரிவரயலாொ
ன்றும் பருத்தறித லின்றாகலின் முன்னிருந்தபதியி னிப்போதிருப்ப
தனாலவர்க்குவரும் பயனென்றுமின்றென் றறிவித்தவாறுகாண்க.

முன்னிருந்த பதியைவிட்டு மற்றோர் சிவதலத்தி லோரிடும் ப
ற்றியிருந் தொருவர்முன்னிலையா யுதராக்கினி க் கண்ணமாத்திரம் வாங்
கியுண்டு தவத்தைப்பண்ண லாகாதோவெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

துக்கஞ்சுகமான சுட்டறிவுகெட்டவர்க்குத்
திக்குண்டோவெங்குநீ சிவாலயமா - மக்கினிக்குப்
பிச்சைபொதுநிழனீர் பேரிதுவேபேசார்தம்
மிச்சையிருப்பே காந்தத்தே.

துக்கஞ்சுகமான சுட்டறிவுகெட்டவர்க்குத் - திக்குண்டோவெங்
குநீ சிவாலயமாம் - எ - து - முன்கண்ட பிரபஞ்சதுக்கமெல்லா மிப்
போ தாநந்தமாகக்கண் டச்சுட்டுப்போதம் கெட்டோர்க்கின்ன திசை
யென்று மின்னவிடமென்றும் பகுப்புண்டாமோ வவர்க்கெத்திசையு
மெவ்விடமுந் சிவாலயமேயாகு மென்றறி.

அக்கினிக்குப் - பிச்சைபொதுநிழனீர் பேரிதுவேபேசார்தம்
மிச்சையிருப்பேகாந்தத்தே - எ - து - உதராக்கினி யவித்தற்குரின்
கட் பிச்சையு மிருத்தற்கிடம் பொதுச்சாவடி மாநிழலுந் தாகந்தணி
த்தற் கேரியாதிநீர்களு முளவாகலி னன்னமிடநீரொன்று மிவற்றினது
பெயராயே சொல்லாராயி னுவர்க்கிச்சைதானே தெனி னெருவரோ
டுங் கூடியிராதுபேசா தேகாந்தத்திருப்பதே பிச்சையாம்-எ-று.

சிவத்தைபுணர்ந் தோர்க் கெங்கும் பரிபூரணமாய்த்தோற்றுமா
கலின் “எங்குஞ்சிவாலயமாகு,, மென்றார். (ய௮)

இத்திருவெண்பாவால் பிரபஞ்சங்களைமெல்லா மாநந்தமயமாக
க்கண்ட துறவினர்க்குத் திசையாதி யெவ்விடத்துந் சிவாலயமாகு
மென்பதும் பிச்சையாதிபுளவாகலி னன்னபானாதி யோரிடத்திற்குநி
யாரொன்பதும் ஒருவரோடுங்கூடா தேகாந்தமெனனத் திருப்பதேய
வர்க்கிச்சையென்பது அறிவித்தவாறுகாண்க.

ஒருவரோடு கூடி யிருந்து பேசுதலு மாகாதோவெனின் மேற் கூறுகின்றார்.

அங்கக்காரன் றுதிப்பு நாவிகவையானதுவுஞ்
சிக்கிஞ்ஞளிர்ந்ததுவும்போற் செகத்தோர் - சங்கத்தைத்
தீண்டுமனமேபகையாய்ச் சேராதுடலோடே
மாண்டுதிரிவார் துறவாவார்.

அங்கக்காரன் றுதிப்பு நாவிகவையானதுவுஞ் - சிக்கிஞ்ஞளிர்ந்தது
வும்போற் செகத்தோர் - எ - து - நானுவேடங்கொண்டுநடிக்கும்வே
டதாரியவ்வேடங்கட் கேற்றபாடை பேசுதல்போலவுந் கொல்வாநி
ன்ற வற்சொழி யொருவர்க்குச் சுவையானதுபோலவுந் தன்காலின்பூ
ண்டவிலங் கொருவர்க்கிதமானதுபோலவுந் தத்தஞ்சாதிக்கட்டுந்தொ
ழில்கட்டுமேற்றசெய்களைச்சொல்லியுந் துன்பமாயுள்ளவிடயங்களை
யின்பமர்க்க்கருதிக்கொண்டு மனைவிமுதலிய பாகவிலங்கை யிதமா
கக்கக்கொண்டு மயங்கிச்சுழலாநிற்ப ரிச்செகத்தோர்.

சங்கத்தைத் - தீண்டுமனமேபகையாய்ச் சேராதுடலோடேமா
ண்டுதிரிவார் துறவாவார் - எ - து - இங்ஙனஞ் சுழலாநின்றார் கூட்ட
த்தைக் கூடவேண்டுமென்றுகருது மனநினைவே தம்பகையாகி யந்நி
னைவோடுங்கூடா துடலோடுங்கூடியிருந்துங்கூடா தவ்வுடல்வாதனை
மாண்டு திரிவாரோ துறவினையுடையா ராவொன்றறிதி-எ-து.

உடலோடேமாண்டு திரிவாரெனவே போகவாதனைதேகவாதனை
போதவாதனையாகிய விம்முன்றுவாதனையுந் தீர்ந்தாரொன்பதாயிற்று.
இத்திருவெண்பாவால் பிரபஞ்சிகள் ஒருவரோடொருவர் கூட
லும் நானாவிதமாய் வார்த்தையாடலுமேயின்பமாய்க்கருதி மயங்கு
வொன்பதுந் துறவோர் அங்ஙனஞ்செய்வது துன்பமென்று விழிப்
பதுமன்றித் தம்முடலோடுங்கூடியுங் கூடாதிருப்பொன்பது மறிவித்
தவாறுகாண்க. (யை).

பொன்மலைமேலாகாயம் போவார்க்குப்பூயியுள்ளோ
ரென்னவெநாதாந்த மெய்தினரை - பெண்ணருகே
வாவென்றுபாற்கடலில் வாழரியைமண்கேங்
குவந்தகைமைய தொக்கும்.

பொன்மலைமேலாகாயம் போவார்க்குப்பூயியுள்ளோ - ரென்ன
வே - எ - து - பொன்மலை முடிமே லாகாசகமனம் பண்ணுவோர்க்கி
ந்நிலத்தின்கண்ணுள்ளாரியிசுவந்தாழ்ச்சியானதுபோன்றானிகட்கும்
பிரபஞ்சிசெட்டு முயர்ச்சி தாழ்ச்சியிருப்பவும்.

நாதாந்தமெய்தினனா - பெண்ணருகே-வாவென்றுபாற்கடலில் வாழரியைமண்டிகை - கூவுந்தகைமையதொக்கும் - ஏ - று - நாததத் துவத்தின் முடிவாயிருந்த திருவருளையடைந்த ஞானிகளைப் பஞ்சபூதகாரியந் தானாகிய தேகத்தானாகியிந்தியவழி னுழைந்து செல்லும் பிரபஞ்சி பொருவ நெண்முகத்து நீர்வருகுவென்றழைத்தால் பாற்கட டனுப் பணரவணையிற்பள்ளிகொள்வாநின்றபெருமூளைப்பார்த்தோ ர்தவளைநீரு மிக்கடன்மிசைமிதந்து துயில்கின்றிரியா னு மிக்கடன்மிசை மிதந்துதுயில்கின்றேனு மக்குமரிபென்று பெயராகவி னென்கருகே நீர்வருகுவென் றழைக்குமுறைமைய தொக்கும்-எ-று

பொன்மலைமுடியை நாதாந்தத்திற்கு மம்மலைமுடிமேற் றேண் றுமாகாயத்தை யிந்நாதாந்தத்திற் றேண் றுத்திருவருளுக்கு மவ்வாகா யத்திற் கமனம்பண்ணுவோனை யித்திருவருளையங் கடந்தசெல்லும் ஞானிகளறிவிற்கு முவமித்துக் கூறியவாறுகாண்க.

ஞானிகடத்துவங்கட்கெல்லா முடிவாய்நின்ற பரிபூரணத்தைய டைந்தவர் பிரபஞ்சிகடத்துவங்கட்கெல்லா மடியாயுள்ள பஞ்சபூத காரியந் தானாயுள்ள தேகத்தையடைந்தவராகலின், பொன்மலைமே லாகாயம்போவார்க்குப் பூமியுள்ளோர், ரொன்னவேயென் றங்ஙன மு வமைகூறினார்.

ஞானிகளது மகிமையையறியாததா லவரு முலகத்தின்கண்ணி ருக்கின்ற ரியானு முலகத்தின்கண் ணிருக்கின்றேனவருமனிதரியா னுமனிதனென்று கருதி யழைத்தானாகலிற் “பாற்கடலின் வாழரியை மண்டிகை கூவுந்தகைமையதொக்கு மென்றங்ஙன முவமைகூறினார்.

இத்திருவெண்பாவான் ஞானிகட்கு மஞ்ஞானிகட்குந் தாரதம் மியமுமவரை யிவொண்ணும லழைப்பது மிங்ஙனமென் றறிவித்த வர்றுகாண்க. (உ)

ஆயிற்பத்தியோடு மனமொழி மெய்களா லவரைவணங்கி யென் மனைக்குத் தேவரீரொழுந்தருளுகுவென் றெருவனழைத்தாற் செல்வ ரோவெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

கும்பிட்டிங்கிர்த்தித்துங் கோடியுபசாரம்
வம்பிட்டபத்திவலைவழியை - நம்புவோ
ஒனாதிவாதனைக் ளொன்றாதவப்பெருமை
ஓணவினைக்கு மெனினி.

கும்பிட்டிங்கிர்த்தித்துங் கோடியுபசாரம் - வம்பிட்டபத்திவலைவழியை-நம்புவோ -எ - து- ஒருவன்வந்துஅஷ்டாங்கப்பஞ்சாங்கத்தோ மிவணங்கியு மனெகதோத்திரங்களைப் பண்ணியுஞ் சுவாமிக ளடியே

ன்மனைச் செழுந்தருளுகவென்று கோடிபேதங்களா யுபசாரங்களைச் செய்து மிங்ஙனுமழைக்கும் புதுமைபொருந்திய பத்தியரசியவல்லிநெ றியை ஞானிகளாயினோர்பொருளாகக் கருதிச் செல்வரோதியி னன் போயிணங்கி யன்னங்கொடுக்கிறே னென்றழைத்தா லவ்வன்னமாத் திரஞ் சென்று வாங்கிக்கொள்ளலாகாதோ வெனின்.

ஊனாதிவர்தனைக ளொன்றாதவப்பெருமை- வினேவினைக்குமெ ளின் - எ - து - ஊனுடுக்கைமுதலிய வாதனைகளையும் விரும்பாதவந்த வவா வறுதியரசியபெருமையவரிருக்குமிடத்தவரவேண்டாவென்றுத ள்ளவும்வினா யவ்வுனாதினைக் கொடுப்பிக்குமாயின்-ஊ.

உபசாரமிகுதியைக் கோடியென்று மொருவருமங்ஙனஞ்செய் யக்கண்டதின்மையால் “வம்பிட்ட,, வென்றுக்கூறினார்.

“ஊனாதிவர்தனை,, ளெனவேதோய்குளிரி கட்டுமருந் துமுறை யுளும் வேண்டாஅன்பதாயிற்று. (உக)

தாமுனாதினைவிரும்பி யொருவரைப் பின்சேறலாகாதன்றியொ ருவரன்போயிம்வணங்கி யுனாதிக்கொடுத்தற்குத் தம்மனைக்கழைத்தா ளுஞ்செல்லாதிருப்ப தேதுகாரணமெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

கருமந்திரிவிதத்திற் கட்டவிழங்கால
மரவுந்தவளையும்போலாகி - யிருதலையிற்
கொள்ளியெறும்பாயுடம்பே கூற்றுகித்தோற்றுமெனி
லுள்ளினருமருமென் னாகும்.

கருமந்திரிவிதத்திற் கட்டவிழங்கால - மரவுந்தவளையும்போலா கி - யிருதலையிற் - கொள்ளியெறும் பாயுடம்பே, கூற்றுகித்தோற்று மெனின் - எ - து - ஞானஞ்சாரியர் கிருபாநோக்கத்தானுங் கரசர்ண பரிசுத்தானுந் திருவாக்கானு மவரதாணவமுடைய கருமங்களாகியகட் பினிபிதலை யாகாநின்ற காலமாகலிற் றம்முடம்பே பாப்புந்தாமோர் தவளையும்போலாகி யவ்வுடம்பே யிருதலையு மெரிசூழ்த்த கொள்ளி யாகித் தாமக்கொள்ளிக் குழலுட்சுழலு மெறும்பாகி யவ்வுடம்பேத ம்மைப்பறித்துச் செல்லுங்கூற்றுகித் தோற்றுமெனின்.

உள்ளினருமரு மென்னாகும் - எ - து - இங்ஙனம் பகைபாய்த் தோற்றுமுடம்பிற் குபசாரஞ்செய்யக் கருதினோரு மவரழைத்துச் செல்லுமரு மென்னபயனைத்தரு மவர்க்கு-எ-து.

பாம்பு தவளைபயப்பற்றி நிறம்போலுடம்பவரைப் பற்றிநிற் றலானு நெருப்பவிபு மளவுங் குழற்கண்வருத்திச் சுழலுமெறும்பு போ லுழவினையதுமளவு முடம்புள் வருந்தியிருத்தலானுங் கூற்றாயி

ரைப் பிணித்துச் செறல்போ வவரைப்பற்றிநின்று பிச்சையாதிக்குச் செல்லப்பண்ணுதலானு மங்ஙன முவமைகூறினார்.

‘ஒருவன் மனக்குப்பகையானார்மேல் வெறுப்புண்டாவது மன்றி யப்பகைவர்க் கிதஞ்செய்வார்மேலும் வெறுப்புண்டாவதுபோ வவ ர்க்குப்பகையாகிய வுடம்பின்மேல் வெறுப்புண்டாவதுமன்றி யவ்வு டம்பிற் கிதஞ்செய்வார்மேலும் வெறுப்புண்டாமாகவி “னுங்ளிணரு முருமென்றோ,மென்றார்.

திரிவிதத்திற் கட்டவிழுமென்றமையா விரண்மலமும் வ்ருவிக்க ப்பட்டது. (௨௨)

ஞானசாரியரை யடைந்தோரு மோரூர்க்கண் ளொருவன்செ ய்யுமுபசாரத்தை யங்கீகரிக்கவில்லைபோ ‘விவரெண்ணை யங்ஙனமங்கீக ரியா திருப்பதெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

பிறவாதயோனி பிறந்துபிறந்தெல்லா

மறிவானொன் றறியா - வறிவை

யறிந்துமீண்டவழி பருந்திற்குஞ்சாய்ப்

பிறந்தவர்களேன்பார்ப்பாச்-பின்.

பிறவாதயோனி பிறந்துபிறந்தெல்லா- மறிவானொன்றறியா- வறிவை- யறிந்து - எ - து - தேவமானிடப்பிறப்பின்றி மற்றப்பிறவா தயோனிபேதங்க ளெல்லாவற்றுள் ளுமளவில் காலஞ்சென்றுசென்று பிறந்தெய்துப் பின்னர்த் தெய்வகதியாய்ப் பிறவிகட்கெல்லாந்தப் பித் தன்னையறிதற்கேதுவாய விம்மானிடப்பிறவியிற் பிறந்து மித் தேகத்துளிருந் தெல்லாவற்றையு மறிவானாகிய யான்யாரொன் றறிதற் கரிதாய வறிவை யிம்மானிடதேக மனேகத்தாற்செய்த சிவபுண்ணிய மேலீட்டா லிப்போதறிந்து.

மீண்டவழி பருந்திற்குஞ்சாய்ப் பிறந்தவர்க ளேன்பார்ப்பா ர்பின் - எ - து - நீரினுழைந்துசெல்லு மீன்முட்டை வழித்தோன்று ங்குஞ்சாகாயத்திற்செல்லும் பருந்தின்முட்டை வழித்தோன்றுங் கு ஞ்சாய்ப்பிறந்ததுபோற் பிறப்புக்கேதுவாய்ப்பிறந்த பிறப்புக்கண் ன்கி னீட்டிற்கேதுவாய்ப் பிறந்தோர்கண் மற்றையரைப்போனுமுரு மவென்றேன் பார்ப்பாரிப்போது-எ-து.

முட்டைவழித்தோன்ற விரண்டிற்குமொத்ததாயினு முன்னிரு ட்சென்றதும் பின்னாகாயத்திற்செல்லது மொவ்வாததுபோன் முன் னரு மிப்போதும் பிறந்தமானிடப் பிறப்பொத்ததாயினு முன்பிற ப்பிற்சென்றது மிப்போது னீட்டிற்கெல்லது மொவ்வாதாகலி னிக் கவன் முவமைகூறினார்.

முற்பிறப்பிற் சிவபண்ணிய மேலீட்டாலிப்பிறப்பி லெளிதிறற்
தன்னையறிந்தமையா லறிந்து பிறந்தவர்களுள் ஞர்.

தன்னையறிந்தாற் தலைவனையு மறியலாமாகலி “ஐனாரென்றியா
வறிவையறிந், தென் ஞர். (உரு)

இங்ஙன மூருறவாதி யொன்றும்வேண்டார்க்குப் பெருமைதானி
யாதெனின் மேற்கூறுகின் றார்.

அரசர்க்குடைமை யளவற்றபேறே
பெருமையானுற்போலப்பெற்ற - வரிபிரமர்க்
கப்பாலாம்பாழ்வு மணுவாகியாதுமற
லிப்போபெருமையிவர்க்கு.

அரசர்க்குடைமையளவற்றபேறே-பெருமையானுற்போல-எ-து
அளவற்றதிரவிய மர்டை பூடனாகளைப் பெறும்பேறே யரசர்க்குப்
பெருமையர்னுற்போல

பெற்ற - வரிபிரமர்க் - கப்பாலாம்பாழ்வு மணுவாகியாதுமற-
லிப்போபெருமையிவர்க்கு - எ - து - ஆவ்வரசர்முதலியோர் வாழ்வி
ற்குமேலாய வாழ்வினைப்பெற்ற வரிபிரமர்வாழ்விற்கு மப்பாலாகிய
பதமுத்திவாழ்வுகளு மணுமாத்திர மின்பமாயழியுமெனக் கண்டிருந்
தவிகபரவாழ்வுகளி லியாதொன்றினும்பற்றற்றவிப்பற்றறுதியேயிவர்
க்கிப்போது பெருமையாம்-எ-து.

“அரசர்க்குடைமை, யென்றுபொதுப்படக்கூறினமையா னால்
வகைச்சேனை நால்வகையா னானதேச்சங்கண் முதலியவுக்கொள்க.

அவர்க்கப்பேறு மேன்மேற்பெறுவது பெருமையானுற்போலி
வர்க்கப்பேறு மேன்மேல்விழுவது பெருமையென்பது மவர்க்கப்பே
றின்மை சிறுமையாவதுபோ லிவர்க்கப்பேறுபெறுவது சிறுமையெ
ன்பதும் பேற்றின்மேற்பற்றுப்பிறவிக்கேதுஅப்பேற்றின்மேற்பற்ற
றுதி வீட்டிற்கேதுவென்பதும் பிறப்பையடைதல் சிறுமையுடை
யடைதல் பெருமையென்பது மிதனார்க்காக. (உச)

இங்ஙனமிருந்தனானிகள் வீட்டிற்கேதுவாகிய சரிதாதிகளைத்தா
ன்செய்யார்களுளாவெனி னவர்க்கெய்யுஞ் சரிதாதிக ளிவையென்றுமே
ற்கூறுகின் றார்.

சரிதையுடல்வெறுத்த தன்னையறிதல்
கிரியோகங்கூடாமையேளாத் - திருஞானம்
வேறின்மைபேரின்பம் விட்டுநிதியாமேலீடு
பேறின்மைதானே பெறல்.

சரிதைபுடல்வெறுத்த மன்னையறிதல் - கிரியோக்கூடாமை - எ - து - அவர்க்குச் சரிதையாவது மலச்சமை துக்கம்வினைக்குக் குரம்பை யனித்தியவிருதெனக்கண் மீண்டுகருக்குதன் முதலியவற்றா னுடலத்தைவெறுத்தல் கிரியையாவது தத்துவமுப்பத்தாறையு நிய திகளைத் தவற்றின் முடிவினின்ற தம்மை யுள்ளபடியறிதல் யோகமாவ தங்ஙனந் தம்மையறிந்தவிடத்துத் தமக்குயிர்க்குயிராயிருந்த திருவ ருளைக்கண் டவ்வருளேவடிவாகியிருந்து முன்னீக்கிநின்ற கருவிக ளொடுக்கூடாமை.

கேளாத் - திருஞானம் - வேறின்மைபேரின்பம் விட்டுதியாமே லீடு - பேறின்மைதானேபெறல் - எ - து - ஆம்முயலையானு முன் டாங் கேட்டறியலாகாத வழ்கியஞானமாவ தவ்வருளேவடிவாயிருந் து தாஞ்சிறிதந்தோன்றாது பரையேயாகிய வேறின்மையினைப், மத ன்மேற் பேரின்பம்விட்டித் தோன்றாத மேலிட்டனையு மிவ்வின்பத் தைப் பெற்றோமென்னும் பேறின்மையும் பெறுதற்குடனயாம்-எ-து.

ஞானசாரியர் மவுனமொழியாலறிவிக்க வுறிதலாற் “கேளாத் திரு ஞான, மென்று மின்பமேலிடாமுன் விட்டுத்தோன்றலான் “விட்டுதி யாமேலீ,, டென்றுங்கூறினார் பேறின்மையின்பாதிதம்.

கும்பிட்டென்னுந் திருவெண்பாமுதலினை யைந்துதிருவெண் பாவாணு ஞானிகளின தியற்கை நெறிகளினது முறைமையறிவித்தவா றுகாண்க.

(௨௮)

எழாவது - துறவு - முற்றிற்று.

ஊ. திருவெண்பா - ராஅக.

~~~~~

உ

திருச்சிற்றம்பலம்,

எட்டாவது.

அருளவத்தைத் தன்மை.

இங்ஙனஞ் சரிதாதிகளைநீத் துட்டுறவுபுறத்துற வுடையாய்ப் பிருநிவிமுதனாதத்துவ மீறாகச்சொல்லப்பட்ட தத்துவமுப்பத்தாறையுக்கடந் தானவவிருளையுக்கடந் தாண்மத்தரிசனமுதலியு சுத்தாவத்தையினின்போர துதன்மை கூறினமையாலிவ்விதாராத் திருவருளவத்தைத்தன்மை பென்று பெயராயிற்று.

உண்டொழித்துத்தேடு முடம்பராயொன்றுமுத
லண்டர்பதத்தப்பாலு மைம்புலத்து - முண்டு
மழுங்கினர்க்குப்போகம் வருத்தமாய்த்தோன்ற
வெழுந்தவருள்கெட்டே னிதென்.

உண்டொழித்துத்தேடு முடம்பராயொன்றுமுத - லண்டர்பதத்
தப்பாலுமைம்புலத்து - முண்டு - மழுங்கினர்க்கு - எ - து - ஒருடம்
பிற் பிராரத்துவத்தை யுண்டொழித் தவ்வுடம்பி லவ்வினையை யுண்
டொழித்தற்கிடையே யிதாகிதங்களாகிய தொடர்பாற்றேடு மாகாமி
யத்தாற் றென்றுதொட்டி வருமுடம்புகளையுடையரா யிப்பூலோக
மாகிய வொன்றுபுதற் றேவர்பதவிக்கப்பாலு மாண்டாண்டிச்சென்
றிருந் தைம்பொருளானு மவ்வவ்வுடம்புக்கேற்ற விடயபோகங்க
ளை யின்பமாகக்கண்டுண்டளவில் காலந்தழும்பேறினார்க்கு.

போகம்வருத்தமாய்த்தோன்ற - வெழுந்தவருள்கெட்டேனிதெ
ன் - எ - து - அப்போ தின்பமாய்த்தோன்றியபோக மிப்போதுதுண்
பமாய்த்தோன்றவுதயமாகிய திருவருள்கெட்டேனிதென்கொல்-எ-து.

ஓர்பிரகாரமின்றிச் செய்தவினையின் பேதப்படியே தறுகாண
புலனபோகங்களும் பேதித்துத்தோன்றலாற் ,“தேடுமுடம்பராயண்
டர்பதத்தப்பாலு மைம்புலத்துமுண்டு மழுங்கினர்க்கு, கென்றார்.

தறுவாறுகள் பேதிப்பதாவன - நல்லதேசத்து நல்லோர்களுங்கி
கரித்த போகத்தைப்புகித்தலானு நல்லறினவோடு நல்லசொல்லோடு
நற்றொழிலைச்செய்தலானும் பொல்லாததேசத்திப் புலனபோகங்க
ளைப்புகித்தலானும் பொல்லாதநிறைவோடும் பொல்லாதசொல்லோ
டும் புற்றொழிலைச்செய்தலானு மிலற்றுளொன்று நன்றுமொன்றுதி
துமாய் மாறிமாறிவருதலானு மிதைமுதலாயவற்றும் பேதிப்பதென
க்கொள்க.

(க)

இத்திருவெண்பாவாற் சுத்தாவத்தையினின் றருளித்தரிசித்தோ
ர்க்கு விடயந்துன்பமாய்த்தோற்றுமென் றறிவித்தவாறுகாண்க.

வாசகத்துங்கோவையினு மாணிக்கமாகவழங்
காசைத்துறையநந்த மாமதிலே - யாசை
யிருதலைப்பாலேக் மெனவிரண்டாமித்தி
லொருதலைக்காமந் துறவன்றோ.

வாசகத்துங்கோவையினு மாணிக்கமாகவழங் - காசைத்துறைய
நந்தமாம் - எ - து - மாணிக்கமணிபோலாகப் புலவரானெடுத்துவழ
ங்காநின்ற சங்கத்தார்புதலியோர் கூடியவாசிரியப்பாக்களினு மாணி

க்வாசகசுவாமிக ளருளிச்செய்த திருச்சிற்றம்பலக் கோவையாரீருத லிய கோவைகளினூங் காமத்தின திலக்கணமாகக் கூறப்பட்ட கிளவித் துறைக ளநந்தமாகும்.

அதிலே - யாசை-யிருதலைப்பாலேக மெனவிரண்டாமித்தி-லொ ருதலைக்காமந்துறவன்றோ - எ - து - அக்கிளவித்துறைகளுட் காமந் தலைவனுந் தலைவியுமாகிய விருவர்பாலுஞ் சமனொத்துக்கூடுவ தாகிய விருதலைக்காமமெனவு மொருவர்பான் மிருந்து மொருவர் பாற்றா றைத்துங் காமமொவ்வாது கூடுவதாகிய லொருதலைக்காமமெனவு மி ரண்டுளடங்குவதா மிவற்றுட்டலைவன் விழையாதிருப்பத் தலைவிவி ழைந்து பற்றுமொருதலைக்காமம்போல விடயாநந்தத்தைத்துறந்து சொளுபாநந்தத்தைப் பெறும்பொருட்டிச் சுத்தாவத்தையினின்போ ர்கிச்சொளுபாநந்தங் கிடைத்திலதாயினு மிவ்வாநந்தத்தையேபெற விரும்பித்தொடர்ந்து நிற்பதன்றோதுறவாவது-எ-று.

தலைவன்கூடி பின்பங்கொடா திருப்பினுந் தலைவி தனதுகற்பா ற்பிறனாவிழையா தத்தலைவனையே விழைந்துநின்றல்போற் சொளு பாநந்தந் தனக்குக்கிடைத்திலதாயினுந் தனதுதவக்கற்பால் விடயா நந்தத்தை விழையாது சொளுபாநந்தத்தையே விழைந்து நிற்கவே ண்டிமெல்லதுந் தலைவி கற்பினைக்கணி தலைவன் காருண்ணியத்தால், வட்கின்பங்கொடுத்தல்போ லிவன் றவக்கற்பினைக்கணி சிவங் காருண் ணியத்தாற் றனதாநந்தத்தை யிவனுக்குக்கொடுக்குமென்பது மிவ்வு வமைக்குறிப்புகளாற் காண்க. “வாசகம்போலிருத்தவி னைரியப்பா ரைவாசக” மென்றார்.

(உ)

இத்திருவெண்பாவாற் சொளுபாநந்தத்தை விரும்பிச் சுத்தாவத் தையினின்போரிக் கிச்சொளுபாநந்தங் கிடைத்திலதாயினு மிவ்வாநந் தத்தையே விரும்புவதன்றி யசுத்தாவத்தையின்றிரும்பி யவ்விடயாந ந்தத்தை விரும்பலாகாதென்று கூறியவாறுகாண்க.

சாத்துவிதமெட்டாய்த் தசவவத்தையாய்த்தன்னை
நீத்தவனாய்த்தானாய்ப்பின் னையமாய்க் - கூரித்ததெல்லாஞ்
சுத்தவவத்தைத் துவட்சித்துகளற்ற
வத்துவிதர்க்கேது முடியா.

சாத்துவிதமெட்டாத் தசவவத்தையாய்த்தன்னை - நீத்தவனாய்த் தானாய்ப்பின் னையமாய்க் - கூரித்ததெல்லாஞ் - சுத்தவவத்தைத்துவ ட்சி - எ - து - ராசததாமதகாரியுங்களை பெல்லாநீக்கிச் சாத்துவிதகா ரியமாகிய பிராணசமுதவிய வெண்குணங்களையு முடையவனுசி அரு

க்கியுநோக்கமுதலிய பத்தவத்தையெழுமுடையனாகி இந்தநற்குணங் களாற் றத்துவமுட்பத்தரையுங் கடந்து தன்னையறிந் துநனைத்தரிசித் துத் தற்போதம்மடங்கினவனாகிப் பின்னர் பரையேதானாகிப் பின்னர் நேயத்தமுந்தினனாகி யிங்ஙன மொருவனுண்ணிதா யறிந்துசென்ற தெல்லாஞ் சுத்தாவத்தை யறுபவங்களாகும்.

துகளற்ற -வத்துவிதர்க்கேதுமுதியா -எ-து-இந்தசுத்தாவத்தை களை யறிந்துசென்ற போதமற்றுச் சிவத்தோடு பிரண்டறக்கலந்த வ த்துவிதத்தையுடையோர்க்குமுற்கூறிய வறுபவங்களுள்யாதொன்றே னுந் தோன்றாதிவர் மவுனாநந்தமாயிருப்பர்-எ-று.

“சாத்துவிதமெட்டாவன, நிராசை - தவம் - பொறுமை - கிரு பை - சந்தோடம் - வாய்மை - அறிவுடைமை - அடக்கமுடைமை- இவையெண்வகையுமெனக்கொள்க. ‘தசவவத்தையாவன, பிரபஞ்சத் தை மாபாவுடிவமாய்க்காணு தருள்வடிவாய்க்காணு மருக்கியநோக்க முங்-கருவிகளை நியதிகளையுஞ்சிந்தனையு முற்பிறவியிற்பட்டதுன்பங் களையினினைத் து . நெட்டியிர்ப்பெறிதலுந் திருவருள்மேலீட்டா லுடம் பிலிளஞ்சுடெழுதலும் ஊனாதிகளைத் துறத்தலும் ஒருவரோபியாயா டற்கு மாணமுதலு மவுனமாயிருத்தலும் பித்தேறினாற்போலப் பி ரபஞ்சப்பகுப்புத் தோன்றாதிருத்தலும் - பிராணவாயுவிறந்து மூர்ச் சித்திருத்தலும் - போதமிறந்து நின்றலுமாகிய விவைபத்துமெனக் கொள்க.

சுத்தாவத்தைகளோடுங்கூடி யவற்றிற்கேற்றி மறுபவங்களைப் போதஞ் சுருங்கினின்றறிதலானுமப்போதந் தேய்தல்வளரிதற்குத்தக் கதா யோர்காலுயர்ந்த வறுபவமாயு மோர்காற்றாழ்ந்த வறுபவமாயு மாறித் தோன்றலானுந் “துவட்சி, யென்றார்.

கேவலாவத்தையோ டாணவநீங்கிற்றாயினு மதனதுகாரணம்போ தமிறக்குமளவு மிருத்தலிந் ‘போதத்ததைத், துகளென்றார். (௩)

இத்திருவெண்பாவான் ஞானசாதகரிலக்கணமுஞ் சாத்தியாதில க்கணமுங் கூறியவாறுகாண்க.

அவ்வறுபவங்களை யறிந்துசொல்வது வாக்காகலி னிவ்வாக்கினை மவுனமாக்குவது முத்தியின்றேவெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

உரையொடுங்கிந் போத முதிக்குமொழிவே

யறாளாமதன்போக்கசையாய் - பராவேகம்

போனாற்சுராதீதம் புண்ணியர்க்குப்பொய்யுதியா

தேனோர்க்குப்பல்லித மாறும்.

உரையொடுங்கிற் போத முதிக்குமொழிவே - வருளாமதன்போ
க்கையாய் - பரையோகம் - போனார்க்காதீதம் - எ - து - வாக்கினை
மவுனமாக்கி னுள்ளே போதந்தோன்றுமாகலி எனவாக்குமவுனமுத்
தியன்று. ஆயிற் போதமடங்கின் முத்தியோவெனிற் போதமடங்கின
ருட்டரிசனமாகலி எனப்போதமடங்கன் முத்தியன்று ஆயினருட்டரி
சனநீங்குதன் முத்தியோவெனி எனவருட்டரிசனநீங்கிற் போதஞ்சி
றிதுமசையாத பரையோசமாகலி எனவருட்டரிசன நீங்குதன்முத்தி
யன்று. ஆயிற்பரையோக நீங்குதன் முத்தியோவெனிற் பரையோகநீ
ங்கிற் சுகப்பேராமாகலி எனப்பரையோகநீங்குதன் முத்தியன்று. ஆயி
னச்சுகப்பேறு நீங்குதன்முத்தியோவெனி எனச்சுகப்பேறு நீங்குதலே
சுகத்தித மிச்சுகாதீதமேமுத்திநிலை.

புண்ணியர்க்குட்பொய்யுதியா - தேனோர்க்குப் பல்விதமாரும் -
எ - து - இச்சுகாதீத முத்தியையடைந்த புண்ணியர்க்குமேற் கூறிய
சுத்தாவத்தையிற்றோன்றும் பொய்களியாவந்தோன்றா திம்முத்தியை
ப்பெறு தச்சுத்தாவத்தையிற்றோர்க்குபலவும் பலவிதமாய்த்தோற்
றும்-எ-து.

பரையோகங்கூறி மதற்கப்பாற் சுகாதீதங்கூறினமையா லிவற்றி
ற்கிடையிற்றோன்றா சுகப்பேறுவருவிக்கப்பட்டது.

பரிபூரணசிவத்திற்குத் தம்மைக்கொடுத்தலான் மெய்ஞ்ஞானிக
ளைப் “புண்ணிய, ரொன்றார்.

சுகாதீதத்திற்குச் சுத்தாவத்தைக்காட்சிப் பொய்யாகலிற் “பொ
ய்யுதியா, தென்றார். (சு)

இத்திருவெண்பாவான் முத்திநிலையிதென் றறிவித்தவாறுகாண்க.

அச்சுகாதீதமுத்தியை யடைதற்கேதுவாகிய சுத்தாவத்தையினி
ற்போரது ருணங்களியாவையெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

கருவிகழுவவாநொக்காஞ்சிந்தை
பெருமூச்சாம்போதம்பிறியி - லருளாய்
வெதும்பியுடல்வெறுக்கு மின்பாய்விசை
முதிர்ந்துறைபுநாணு மொடுங்கும்.

கருவிகழல் வநாநொக்காஞ்சிந்தை- பெருமூச்சாம்போதம்பிறி
யில் - எ - து - கருவிகணிங்கவே மலைமேனின்று நோக்குவோர்க்குநி
லத்தின்கண்ணுள்ளபொருள்க ளருகித்தோன்றுமாப்போலப்பிரபஞ்
சுமெல்லாம் பொய்யாய்த்தோற்றுவதா மக்கருவிகளுளதோமுகமாய்
நின்ற போதமவற்றையிற்றியி னுரைத்தமுகமாய்நின்று தன்னைப்பற்றியு

ங்வனத் தண்ணையறிந்தபோ திங்ஙனமிருக்கின்றயா னெறும்புகளா னை
ந்குழரிப்புண்ட-துபோ வளவில்காலமக்கருவிகளா வரிப்புண்டேனே
யென்னுஞ் சிந்தனையா னெட்டுயிர்ப்புளவாம்.

அருளாய் - வெதும்பியுடல்வெறுக்கு மின்பாய்வின - முதிர்ந்
துறையு நாணுமொடுங்கும் - எ - து - தண்ணையறிந்தபின்ன ரருட்டரி
சனமுண்டாய்ப் பின்ன ரவ்வுருளே தனக்குவடிவாகி யிம்மாயாவுட
லம்வெதும்பி யிதனைவெறுப்பன் பின்ன ராதந்தமுண்டா யிவ்வாதந்
தமேலிடாகிய வுண்மத்தந் தலைமீக்கொண்டி மவுனமாயிருப்ப னஃத
ன்றிப் பிரபஞ்சத்தாரீக்கு நாணுவதாய நாணமுநிற்கும்-எ-து.

“பேதம்பிரியி, லெஃறதனாற் றண்ணையறிந்தென்பது வருவிக்க
ப்பட்டது, “அருளா, யென்றதனா வருட்டரிசனம் வருவிக்கப்பட்ட
டது நாணுமொடுங்கலாவது நீராடல் பூசனையாதிசெய்திலனென் றுல
கத்தாரீபழிப்பது குறித்துவரு நாணமெனக்கொள்க. (௫)

இத்திருவெண்பாவாற் கருவிகணிக்கியவிடத்து வருங்குணமுந்
தண்ணையறிந்தவிடத்து வருங்குணமுந் திருவருடோன்றியவிடத்து வ
ருங்குணமு மாநந்தந்தோன்றியவிடத்து வருங்குணமுங் கூறியவாறு
காண்க.

வேர்க்கும்விழித்தும்பும் பொய்யறியின்மெய்வெதும்பி
யார்க்கும்விறைக்கு மருளுதிப்பின் - வாக்குமன
நின்றபரிபூரணமா நேயத்தேகாரிக்கதமாய்க்
கன்றிப்புளகிதமாங் காண்.

வேர்க்கும்விழித்தும்பும் பொய்யறியின்மெய்வெதும்பி - யார்க்
கும்விறைக்கும் - எ - து - பொய்யாகியகருவிகளை யுள்ளபடி பொய்
யாயறியின் மெய்யில் வெயர்வையரும்பும் விழியினீர்த்தும்பு மெல்
லாம்பொய்யென் றறிந்துகொண்டேனென் றுடலத்தினஞ்சுருட்டெழுவா
ரவாரிப்பன் பின்னரீத் தண்ணையுள்ளபடி.கண் டொன்றினையு நாடாது
டல மசைவறவிருப்பன்.

அருளுதிப்பின் - வாக்குமன - நின்றபரிபூரணமா நேயத்தேகா
ரீக்கதமாய்க் - கன்றிப்புளகிதமாங்காண் - எ - து - பின்ன ரருடோன்
றுமிடத்து வாக்கு மனங்களினின் றவ்வுருட் பரிபூரணமாய்த்தோன்ற
கிதற்குமுதலாய நேயத்தை யென்றைக்கூடவேனென் றந்நேயத்
தைநாடி மேகங்குமுறுவதுபோலர் யுள்ளேகுமுறி யுளம்வெதும்பியு
டல்முடொர்மாஞ்சலியா

வாக்குமனங்களினின் றருட்பூரணமாய்த்தோன்றுவதாவது மனத்தானினைத் தநினைவு நினைந்ததில்லையாயும் வாக்காற்சொன்னசொற்கள் சொன்ன தில்லையாயுந் தனக்கதுபவமாய்த் தோன்றுவதா மெனக் கொள்க. (சு)

இத்திருவெண்பாவாற் சரவிகளைப் பொய்யென்றறிந்தவிடத்து வருங்குணமுந் திருவருளுகித்தவிடத்து வருங்குணமு மறிவித்தவாறு காண்க.

பேயைப்பெண்ணென்றிருந்தும் பித்தனைக்குப்பொன்றோற்று மாயத்துணுண்மிமன மாண்மிமயல் - போயத் திடுக்கமேபித்தாய்த் தெளிமயலானும்போ னடக்குமருண்மேலிட்ட நாள்.

பேயைப்பெண்ணென்றிருந்தும் பித்தனைக்குப்பொன்றோற்று மாயத்துணுண்மிமன மாண்மிமயல் - போய் - எ - து - பெண்களைப் பேய்களைப்போலும் பிடித்துவாதிப்பவனென்று கண்டிருப்பதாயும் பித்தனைக்குப் பொன்றோற்றுப்போவதாய்க் காண்பதாய் முதாவொரி வாய்த்தோன்று மாயத்திற்குக் காடிகூழ்முத்தலிய லுண்களியாகுகிடை ப்பினும் வாங்கியுண் டவைகண்மேல்வைத்த மயலும்போ யவற்றை மெய்ப்பொருளாகக்காணு மனமுமிறந்து.

அத் - திடுக்கமேபித்தாய்த் தெளிமயலானும்போ - னடக்குமருண்மேலிட்டநாள் - எ - து - அப்பொருந்த வருந்தல்களையு மவற்றிற்கேதுவாய பொண்ணையும்விழைந்து நெறிநாட் பிறவித்துன்பத்தால்வருந்தினோமேயென்னு மந்தத்திடுக்கந்தானே விடாப்பிராந்தியா யறிவு ப்பித்தியங்கொண்டோனைப் போலவும்விளங்குந் திருவருண்மேலிட்டகாலத்து-எ-து.

பேய்பிடியுண்டு விடுபட்டோனுக் கோர்காலத் ததனைக்கண்ட போது பயந்தோற்றல்போன் முன்பெண்களால் வருந்தியவருத்தத் தைநோக்கி யவரைக்கண்டபோது பயந்தோற்றலானீண்வனமுவமை கூறினார்.

“பித்தனைக்குப்பொன்றோற்று, மென் றதனினு மிழிவாய்க்கறி னமையா லோட்டிச்சின்னங்களையுஞ் சிறுகற்களையும்போற் காண்பா ரென்பதாயிற்று.

எங்கும்பரிபூரணமாய் வருள்வடிவாயிருத்தலானும் பொன்பெண் மண்ணா ணுடலென்னு மைவகையும்வெறுத் தலகத்தாரோடுமிகுறுபட்டிருத்தலானுந் “தெளிமயலானும்போ, லென்றார். (எ)

இத்திருவெண்பாவா ஸ்ரஸ்மேலிட்டநா ணடக்குக்குணங்கூறிய
வாறுகாண்க.

மலட்டிமகனீங்கி வரக்கண்டதாய்தா
லலத்திமகிழு மதுபோ - லுலப்பிலாக்
காலங்கழிந்ததையுந் காணுத்தைக்கண்டகனிப்
பாலுமழுது சிரிப்பார்.

மலட்டிமகனீங்கி வரக்கண்டதாய்தா - லலத்திமகிழுமதுபோல்
- எ - னு - நெடுநாண் மலடிருந்து பின்ன ரரிதாய்ப்பெற்ற புதல்வன்
றன்மனைவிட்டுநீங்கி பயன்மனையிற்சென்று மீண்டுவர வெதிர்கண்ட
தாய் சென்றெடுத்து மார்போடணைத்து முன்னரவனைப்பெறுத கால
த்தைபு மிப்போ தவ்னைப்பெற்றுக் கண்டகாட்சியையு நினைந்துதாலா
ட்டுதலோ ட்மு தவ்வழுக்கையோடுஞ் சிரிக்கும்துபோல்.

உலப்பிலாக் - காலங்கழிந்ததையுந் காணுத்தைக்கண்டகனிப் பா
லுமழுதுசிரிப்பார் - எ - னு - திருவருளைப்பெறு தளவிறந்தகாலம்பி
றவியில் வீணாளாய்க்கழிந்ததைக்கருதியவதனாலு மக்காலங்களுளோர்
காலமாயினுந் காணுத வத்திருவருளை யிப்போதுகண்ட களிப்பாலு
மவ்வருளைத் தோத்திரம்பண்ணலோடமு தவ்வழுக்கையோடுஞ்சிரிப்
பார் திருவருண்மேலீட்டைப்பெற்றோர்-எ-னு.

“தாலலத்தியென், னுவமைகூறினமையா ஸ்ருளைத்தோத்திரம்
பண்ணுதல் வருவிக்கப்பட்டது அருடம்மிடத்துத்தோற்றலானதனை
மகவாவுவமித்துக்கூறினார் தால் - தாலாட்டுதல் அவத்தல்-அழுதல்.(அ)

இத்திருவெண்பாவாற் கழிந்தநாட்கிரங்குதல் கூறியவாறுகாண்க.

சகாதீதமுத்தியைப்பெறு திங்ங்னந் திருவருண்மே லீட்டைப்
பெற்றோர்க்குப் பிறப்புண்டாகாதோவெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

நடைதளர்ந்துமெய்ம்மறந்து நாணமழிந்து
வுடறளர்ந்துகீழ்க்ஞாலிட் ணேபோய் - மடவெட்டுப்பாய்ச்
சத்தாதிக்கெட்டுமனந் தாக்கற்றுச்சந்தழிந்த
பித்தர்க்குமாகாப்பிணி.

நடைதளர்ந்துமெய்ம்மறந்து நாணமழிந்து - வுடறளர்ந்துகீழ்
க்ஞாலிட்ணேபோய் - எ - னு - கருவிச்செட்டைகளடங்குதவினடை
தளர்ந் தருளேவடிவாயிருத்தவி னுடம்புமறந் துடம்புமறத்தவிந் பி
ர்பஞ்சிகள் பழிப்பாரொண்பது குறித்துவருநாணமழிந் துண்டிமேல்

விருப்பின்மைபா னுடறளர்ந்து மனமவுனியாயிருத்தவிற் கீழ்க்ஞாந்
பேச்சா யருளுமுதம் புசித்தவிற் சிற்றானுண்பதாய்.

மடலெடுப்பாய்ச் - சத்தாதுகெட்டுமனந்தாக்கற் றுச்சந்தழிந்த
பித்தர்க்குமாகாப்பிணி - எ - னு - அருளையேயன்றி மற்றொன்றையு
நாடிமையின் மடலெடுப்பான்போலா யைந்தவாவு மற்றமையாற்
சத்தாதுவிடயங்களுமிற்ற் திச்சத்தாதுவிடயங்க ளிறந்தமையான் மன
மொன்றோடுந் தாக்கற்று மன மொன்றோடுந்தாக்கற்றமையா லரு
ளென்றுந் தானென்றுமின்றி யிரண்டற்றவிவ்வரு டலைமீக்கொண்டபி
த்தர்க்குஞ் சுகாதீதமுத்தியை யடைந்தோரைப்போற் பிறவிநோயுண்
டாகாது-எ-னு. (க)

அருண்மேலீட்டையும் பிரபஞ்சப்பற் றொழிவையுமுடையோ
ர் தேகாந்தியத்தறிவோடுஞ்சென்று சுகாதீதமுத்தியை யடைவாராகவி
ற் “பித்தர்க்குமாகாப்பிணி,” யென்றார்.

இத்திருவெண்பாவா லருண்மேலீட்டை யுடைபோர்க்கும் பிற
ப்பின்றென் றறிவித்தவாறுகாண்க.

குறும்பாட்டிம்புன்கிரிப்புந் கூர்த்திமையானோக்கும்
வெறும்போகஞ்சாய்ந்து விழினு - மற்ற
திகைப்பும்விதிர்ப்புந் திமிர்ப்பும்விறைப்பு
முறைப்புந்தெளிந் தறிதலும்.

குறும்பாட்டிம்புன்கிரிப்புந் கூர்த்திமையானோக்கும் - எ - னு -
தாமறிந்தபாட்டிகளுட் சிலபாட்டானருளைத்தோத்திரம் பண்ணுவதா
யகுறும்பாட்டு மாறந்தமகிழ்ச்சியாற்றோன்றும்புன்கிரிப்பு முப்புற
னுமவ்வாறந்தபூரணத்தை றுண்ணிதாப்பார்த்துக்கொண் டிருப்ப
தாய விமையாநாட்டமும்.

வெறும்போகஞ்சாய்ந்துவிழினு - மற்ற - திகைப்பும்விதிர்ப்பு
ந் திமிர்ப்பும்விறைப்பு - முறைப்புந்தெளிந்தறிதலும் - எ - னு - தா
மொன்றையும் விமையாதிருப்பினுந் தமதுசந்திதியிற் பொய்ப்போ
கங்கண் மிகவுஞ் சாய்ந்துவந்து கிடப்பினு பித்தனப்பங்க ளீண்டேன்
வந்தவென் றவற்றைச்சிந்து நினையாததிகைப்பு மவற்றைக்கண்டபோ
துடனபிக்குறுதலும் பஞ்சேந்தியங்கட்டுரிய விடயங்கணோர்படி ன
வ்விடயச்சுவை தோன்றாத்திமிர்ப்பும் பூதம் பேய் புவி காமமுதவிய
வந்தகாலத்துக் கற்றுண்போலத் தேகமசுவறவிருக்கும் விறைப்பு
மாறந்தமிகவும்வந்து தாக்குதலானெழுந்து குதித்தாடு முறைப்புமங்
கனமாமய வாறந்தமேலீட்டாற் றோன்று தவ்வாறந்தமேலீடு சிறிது

நீங்கிப்போ திப்போ தியாமென்செய்தோமென்று தெளிந்தறிந்து கோடலுமாகிய விக்குணங்கெல்லாம் பரையோகநீங்கி யாதந்தம் பெற்றோர்க்குத் தோல்றுவனவாம்-எ-று.

இங்ஙனமறிவுந் துறவுமுடைய ஞானிகளைப் பத்தராயுள்ளாரெல் லாரு மன்னபானங் காப்பழ மாதைமுதலிய கொடுவந்துவைத்துவ ணங்குவராகலின் “வெறும்போகஞ்சாய்ந்துவிழினு” மெய்ஞர்.

வெறும்போகம் பொய்ப்போகம் - சாய்ந்தெல்பது மிகுதிமே லேறிற்று.

(3)

இத்திருவெண்பாவா லாதந்தம்பெற்றோர் குணமறிவித்தவாறு காண்க.

இங்ஙனம் பூரணாதந்தம்பெற்றோர்க் காடலும்பாடலு முண்டா வதென்னையெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

கால்வந்தவர்க்காட்டங் கைவந்தவர்க்காட்ட

மால்முந்திவந்தவர் வாய்ப்பாட்டு - மேல்கொண்ட

வாணந்தவுல்லாசத் தாச்சரியமாரறிவா

ஞனம்போற்காணு முலகு.

கால்வந்தவர்க்காட்டங் கைவந்தவர்க்காட்ட - மால்முந்திவந்தவர் வாய்ப்பாட்டும் - எ - று - பிறவி முடவராயிருந் திடையிற் றெய்வக தியாற் காலறடக்கவந்தவர்க் காட்டமுண்டாவதுபோலுங் கைவராதி ருந்திடையி லங்ஙனங்கைவந்தோர்க் காட்டமுண்டாவதுபோலுந் தா ங்கூடி யதுபவித்தபெண்மே லாசைதலைமீக்கொண்டுவந்தவர் வாய்ப் பாட்டுப்போலும்.

மேல்கொண்ட - வாறந்தவுல்லாசத் தாச்சரியமாரறிவா - ஞனம் போற்காணுமுலகு - எ - று - தம்மைமறைத்து மேற்கொண்டெழுந் தவாறந்தவுல்லாச வதிசயத்தா லவர்க்காடலும் பாடலுமுண்டா மவ் வாறந்தாதிசயத்தை யதனைப்பெற்றஞானிகளறிவதன்றி மற்றையாரறி வாரவர்க்காடல்பாடல்களைப் பயித்தியமிகுதியா லுண்டாவனபோற்கா ண்பாருலகத்தார்-எ-று.

நெடுநாட் காலுங்கையும் வாராதிருந் திடையி லவைவந்தோர்க் காட்டமுண்டாவதுபோலளவிறந்தகாலமு மலச்சிறையிற்கிடந்தோர்க் கிப்போ தச்சிறைவிடுதலையாய்ப் பரிபூரணவடிவைப் பெற்றமையா லிவர்க்காடலுந் தாமதுபவித்த பெண்ணின்பவாசனை யுளத்திருத்த லா ணவர்க்குப் பாடலுண்டாவதுபோற் றுண்பபோகத்தையே யள

வில் காலம்பொசித்தோர்க் கிப்போது நிரதிசயாநந்தக் கிடைத்தமை
பாற் பாடலுமுண்டென்ப திவ்வுவமைகளாற்காண்க.

“ஊனம்போ, லென்றமைபா ஊனமன்றென்பதாயிற்று உல்
கெண்பதாருபெயர் “கைவந்தவர்க்காட்டி, மெண்பதற்கருத்த மோர்
வித்தைபாதி முன்கைவராதிருந்து பிண்கைவந்தபோ தாட்டமுண்டா
வதுபோலு மென்கினுமாம் “ஆநந்த, மவுனமதனையடைந்த ஞானி
கள் போதமிழந்தோராகலின்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகட்குப் பூரணவடிவம் பெற்றமை
யா லாடலும் ஆநந்தம்பெற்றமைபாற் பாடலுமுண்டாமென் றறிவி
த்தவாறுகாண்க.

இங்ஙன நிரவிகாரியாயிருந்தோர்க் கந்தவிகாரிகள்போலு மாட
ல்பாட லெங்ஙனமுண்டாமெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

அறிவுபறிகொடுத்திவ் வாக்கையறமாறிப்

பெறுதியிழப்புதியாப்பித்தி - னறிசென்

றலையற்றநீத்தமோ ராளற்றகப்ப

லுலையற்றதோ நிற்பதோ.

அறிவுபறிகொடுத்திவ் வாக்கையறமாறிப் பெறுதியிழப்புதியாப்
புத்தி - னறிசென்று - ன - து - முன்னர் விடயாநந்தத்திற்குத் தமத
றிவைப் பறிகொடுத்ததுபோ லிப்போதுமாறிச் சொரூபாநந்தத்திற்
கவ்வறிவைப்பறிகொடுத்து முன்னர்க்கடியிருந்த விம்மாயாவடிவம
றந்துபோக லிப்போ தருள்வடிவாய்மாறப்பெற் றவ்வுருளேவடிவா
கலி னொர்பொருளைப் பெற்றோமென்னும் பெறுதியு மோர்பொரு
ளையிழந்தோமென்னு மிழப்பு மிவற்றாய்வரு மிதாதிதங்களுந்தோன்
ருத வாநந்தப்பயத்திய மிக்கொண்டோரிடத்துச் சிறிதேனும் விகார
முண்டாகா தீதனையறிவிற்சென்று பார்த்தநிதி இஃதன்றி.

அலையற்றநீத்தமோ ராளற்றகப்ப - லுலையற்றதோ நிற்பதோ -
எ - து - அலையில் நியசாகரத்தினின்று மோராருமிய் நிய கப்பலையை
றுகின்றதோ வசைவற்று நிற்கின்றதோ வஃதெங்ஙன மசைவற்றுநிற்
கின்றததுபோலு மவுனநந்தசாகரத்தின் முப்பத்தாறுதத் துவங்களுந்
தற்போதமுயிறந்து நின்றஞானிகளு மசைகொண் டித்திட்டாந்தத்
தானுங் கண்டுகொள்க-எ-து.

“அலையற்றநீத்தத்தை, மவுனநந்தத்திற்குமாள் நிருத்தலைக்கரு
விகளிறந்து நிறற்றகு மசைவற்றகப்பலைப் பேரதமிழந்தஞானிகளத்
றிவிற்றகுமுவுமித்தாரீ.

“அறிவுபடுகொடுத்த, லாநந்தமயமாயமுந்தல்

இன்னும் கூறுகின்றார்.

செகஞ்சிரிக்கத்தாஞ்சிரித்துச் சீபேயென்றோட்டி
லகம்புறங்காட்டேச்சுக் குற்றற்றுத் - திகம்பரியாய்த்
தாநந்தம்பாடிவிண்ணிற் றட்டத்துணங்கையடித்
தாநந்தக்கூத்துநடிப்பார்.

செகஞ்சிரிக்கத்தாஞ்சிரித்துச் சீபேயென்றோட்டி - லகம்புறங்
காட்டேச்சுக்குற்றற்றுத்-திகம்பரியாய் - எ - து - உலகநடைதெரியாத
பேயொன்று சகத்தோர் தம்மைப்பார்த்துச்சிரிப்ப ஞானநெறிதெ
ரியாத மலப்பேயொன்றுதாமு மவரைப்பார்த்துச் சிரித்துப் புறந்
துண்ணைப் பொதுச்சாவடிகளிற் றுமிருந்தவிடத் தவர்வந்து சீபேய
ரோபோமென்றோட்டினு லியாதொன்றுங்கூறு தவ்விடம்விட்டுநீங்கிப்
புறங்காடடை நன்மனைபோற்கண் டசுத்தமென்னு மருவருப்புச் சி
றிதுமற்றுத் திகம்பரிகளா யவ்விடத்திருந்து.

தாநந்தம்பாடிவிண்ணிற் றட்டத்துணங்கையடித் - தாநந்தக்கூ
த்துநடிப்பார் - எ - து - தமதுபோத நாசமானவிடத்துப்பாடிச் சி
தாசாசவெளியிற் பொருந்திநின்று துணங்கைக்கூத்திற்குரித்தாம் படி
கையடித்தாநந்தநடனம்பண்ணுவாரவ்வாநந்தபூரணராயினோர்-எ-று.

உலகர்க்கு ஞானிகண் மாறுபாடா யிருத்தலானும் ஞானிகட் கு
லகரிமாறுபாடாயிருத்தலானுஞ் செகஞ்சிரிக்கத்தாஞ்சிரித், தென்றார்.

உலகத்திற்கு ஞானம்பேய் ஞானத்திற் குலகம்பேயென்னு மூல
கவழக்கமுமதுபிரபஞ்சமெல்லா மாநந்தபூரணமாய்த்தோற்றலிற்சு
டுகாட்ட சுத்தமவர்க்குத் தோற்றாதென்பதற்கு.

“தாநந்தம்பாடி, யென்றதனார் போதமிற்று நின்றுபாடின
ரென்பதும் “விண்ணிற்றட்ட, நடிப்பொன்றதனார் பரிபூரணந்த
மாருதநடிப்பாரென்பதும் காண்க. (௨௩)

இவைஇரண்டு திருவெண்பாவானும் ஞானிகள் நிருவிகாரிகளா
யிருந்தே யாடுவர் பாடுவொன் றறிவித்தவாறுகாண்க.

நீர்கூறியவாறே யெல்லாவற்றையுந்தறந்து சிவவேடம்பூண்டு
கொண்டு தவங்களைச்செய்து சிவாலயங்கடோறு மாடிப்பாடியமுது
சிரிக்கின்றோர் நிருவிகாரிகளவரோவெனின்மேற்கூறுகின்றார்.

விபரீதப்பூணு முடையும்விளியா,
விபிமானமுமவரா லாட்டிந் - தபசுபோந்

செய்யுஞ்சடங்குந் திகைப்புஞ்சிதம்பரத்தி
லையன்றனக்கறிய லாம்.

விபரீதப்பூணு முடையும்குவினியா - வபிமானமும்வரா லாட்டுந்-
தபசுபோற் - செய்யுஞ்சடங்கும் - எ - து - பார்த்தபேருக்குவிபரீத
மாய்த்தோன்றும்படி சிரஞ்செனி களங்கர மார்புகளின் மிகவுப்பூண்
டுகொள்ளு முருத்திராக்கப்பூண்களு முத்தூளனமு மொட்டிவேட்டி
யுடையு வார்த்தையினுலியாஞ்சிவமதமென்று பிடித்துப்பேச மபி
மானமு மவரிடத்துண்டா மாடல்பாடல்களுந் தவசுபோற்செய்யு
ஞ்ஞாசாரங்களுந்.

திகைப்புஞ்சிதம்பரத்தி - லையன்றனக்கறியலாம் - எ - து - ஆவ்
வேடத்திற்கு நடைக்குழ்மிய பரிபூரணஞான மகத்தினித் திகைத்தி
ருத்தலுமாகிய விவையுடையாரது கருத்தினைச் சிதாசாசத்திற் திகைத்
திருத்தலுமாகிய விவையுடையாரது கருத்தினைச் சிதாசாசத்திற் பஞ்ச
கிருத்திய நடனம்பண்ணாநின்ற பரமசிவனது திருவுருத்திற்கே யுரிய
லாமன்றி மற்றையர்க்கறியலாகாது-எ-று.

ஆபரணம்போற் பூண்டுக்கோடலி - னுருத்திராக்கத்தைப், பூணெ
ன்றார். உருத்திராக்கங்குநினமையா லுத்தூளனம்வருவிக்கப்பட்டது
அகத்துஞானமின்றிப் புறத்திங்நனங்காட்டிவனவெல்லாந் தந்
போதத்தா லுண்டாவதற்குலி னிவர் நிருவிகாரிகளால் ரொப்பதுங்காண்
க. இவர்களுந் ஞானிகள்போற் பிறர்க்குத்தோற்றலிற் “சிதம்பரத்தி
லையன்றனக்கறியலா” மென்றார். (யசு)

இத்திருவெண்பாவான் ஞானிகள்போன்னடிக்கினோரைப் பொ
ய்ஞ்ஞானிகளென் றறிவித்தவாறுகாண்க.

மெய்ஞ்ஞானிகளையின் னுங்கூறுகின்றார்
மாலயனாயிந்திரனாய் வாழுவதாய்மாளுவதாஞ்
சாலமயல்பார்த்துத் தலையசைப்பர் - ஞாலமயங்
ஞல்மத்தக்கோரணிபார்த்துத் தோகோவெனச்சிளிப்பர்
தன்னைப்பார்த்தாடுவர் தாந்தாம்.

மாலயனாயிந்திரனாய் வாழுவதாய்மாளுவதாஞ் சாலமயல்பார்
த்துத்தலையசைப்பர் - ஞாலமயங் - ஞல்மத்தக்கோரணிபார்த்துத் தோ
கோவெனச்சிளிப்பர் - எ - து - தேவர்கட்கெல்லா மேலாயமாலுண்
னும் பெயரையுடையனாகிய மயனென்னும் பெயரையுடையனாகிய
மிந்திரனென்னும் பெயரையுடையனாகியுஞ் சிறந்துள்ளார் தந்தமீப
சவினா ஸ்மிவின்றி வாழ்வதாய்க் கருதிக்கொண்டிருந்து பன்னாளின்

மாண்டிபோவதாகு மவரது மிகுந்தவாணவ மயக்கத்தைப்பாரித் திவ்வாணவமவர்களையும் பொய்யாகிய தேகாதிகளைப் பெய்யாக்கருதப்பண்ணி மயக்கிற்றுக் கண்டிகொலோவெண் றுள்ளத்தநாடிச் சிர்க்கம்பங்கொள்வ ரவ்வாணவத்தா நிவ்வுலகத்தார் மயங்காநின்ற பபித்தியக் கோரணிக்ஷத்தைப்பாரித் தோகோவெனப் பிறர்க்குக்கேட்கச் சிறிப்பார்.

தன்னைப்பாரித்தாமிவர்தாந்தாய் - எ - து - ஹந்தென்றி தம்மைப்பாரித்துத் தம்மைச் சிவபூரணம் விழுங்கிக்கோடலாம் காணுது தாமச்சிவபூரணந் தாமென நடநம்புரிவார்-எ-து.

மாலய நிந்திரன்முதலியோ ரிறந்துபோவதாகமப்பிரமாணத்தா லறிவதாகலி னவரது “மயல்பாரித்துத்தலையசைப்ப,, ஞான்றி மித்தமேறினோன் றன்னுடம்பதெரியா ஞலகீரநடைக்கு மாறுபாடா பத்திரிவசுபோ லாணவமேலீட்டாற் றம்மைத்தெரியாது ஞானிக ண்டைக்கு மாறுபாடாய்த் தேகபோகங்களை விடைந்து கொண்டன வகைத்தொழிவுகரி னாளுபேதமாய் முயற்சிட்படலா “னுண்மத்தக் கோரணி,, பெய்ஞர் அவர்மருளான்மயங்கி நடிக்கின்ற ரிவாருளாற் றெளிந்து நடிக்கின்ற ரென்பதுங்காண்க.

தாந்தாமென்ப தந்நடத்திற்கோரிதாளுமுமா மெனக்கொள்க.)

ஆசைமுதலான வனைத்தும்போய்நானதுவாம்
வாசனையுமாண்டு மறந்தறியா - நேசத்
துறும்போகவுல்லாச ளுமைக்கூத்தாடிச்
சுறும்போக்குவந்து நடப்பார்.

ஆசைமுதலான வனைத்தும்போய்நானதுவாம் - வாசனையுமாண்டு மறந்தறியா - நேசத் - துறும்போகவுல்லாச ளுமைக்கூத்தாடி - எ - து - ஐந்தவாமுதலிய சுருவிகளைத் துயிற்று நானச்சிவத்தோடத்துவிதமானே னென்பதாகிய வாசனையுயிற்று தற்றரிசனந் திருவருட்டரிசனங்கலினின்றோ ரோர்காலை யவற்றைமறந்து மீண்டுமறிவதுபோல் மறந்தறியாத நேயத்துத்தோன்றும் பரிபூரணந்தபோகவுல்லாசத்தொடு மவுனக்கூத்தாடி.

சுறும்போக்குவந்துநடப்பார்-எ-து-பின்னரிச் சிறிதிடஞ்சென்று மீண்டிவந்துமுலாவுவா ரவ்வத்துவிதாநந்தம் பெற்றோர்-எ-து.

விடயங்களிற்செல்லு மைந்தவாவுநீங்கவே யவ்விடயங்களையறிந்துபறிப் பவற்றுளமுந் துவதாய் விருவகையிந்தியங்களு மந்தக்கரணங்களு நீங்கு மிவைகணீங்கவே பெய்யிந்தகருவிஞ்ஞ நீங்குமாக்கலி

சைமுதலான வணத்தும்போ பெண்ணுசையை முன்வைத்துக்கூறினார் நேயத்தழுந்தியபோது பேர்தயிறத்தலின் “மறந்தறியாதேசு” மென்றார் சிறுபிள்ளைகள்போலுலாவி வினையாடுவராகலிற் “குறும்போக்குவந்திறடப்பா” என்றார். (௨௬)

இவை யிரண்டிதிருவெண்பாவானு மெய்ஞ்ஞானிக ளஞ்ஞானிகளது பொய்யுலகா சாரத்தைகண்டு கிரக்கம்பனாதிகளுந் தம்முண்மையு மாநந்தாறுபவமுங்கண்டு நடனாதிகளுஞ்செய்வொன் றறிவித்தவாறுகாண்க.

கருவிகளும் போதமுமிறந்து நேயத்தழுந்தினே ரக்கருவிகளு ம் போதமுமுடையோரது மயக்கமுந் தமதுதெளிவு மெங்ஙனமறிவாரெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

கேடுஞ்சுகமுமுத லெல்லாங்கீழ்ப்படுத்திக்
கூடுஞ்சுகம்போலக் கொள்ளாதே - நாடுதரும்
பூனைக்கண்ணேரி பொருப்பேறிபோலுச்சிப்
பானுப்போனியவரைப் பார்.

கேடுஞ்சுகமுமுத லெல்லாங்கீழ்ப்படுத்திக் - கூடுஞ்சுகம்போலக் கொள்ளாதே - எ - து - துக்கமுஞ்சுகமு மிவற்றிற்குமுதலாயுள்ள தேகாதிப்பிரபஞ்சமெல்லாமுங் கீழ்ப்படுத்திநீக்கி நேயத்தைக்கூடும் பாழுத்தீர்குணம்போலச் சீவன்முத்தீர்குணத்தை நீ கருங்குகொள்ளாதே அஃதெங்ஙனமெனின்.

நாடுதரும் - பூனைக்கண்ணேரி பொருப்பேறிபோலுச்சிப் - பானுப்போனியவரைப்பார் - எ - து - நாட்டின்கண் ணுள்ளார்பார்த்து நனையானின்ற விருட்டைச் சிறிதேனுமின்றி யிரவினுமறியும் பூனயினது கண்ணைப்போலும் ஏரிக்கராமேலேறினேப்போலு மலைமேலேறினேப்போலு மத்தியானத்துற்குரியனப்போலு நீயச்சீவன்முத்தரலிவையும்பார்த்தறிதி-எ-து.

பூனைக்கண்ணிற் கிரவினும் பகலினும் பொருள்க டோன்றுவ போலு மேரிக்கராமேலேறிக்கிருபாலுந்தோற்றுவபோலும் பொருப்பேறிக்கு நிலத்திற்பொருளும் பொருப்பிற்பொருளுந் தோற்றுமாபோலு முச்சிப் பானுவிற்குதயமாகுந் தானமு மத்தமிக்குந்தானமுந் தோற்றுமாபோலவும் பிறப்பிற்றுன்பமும் வீட்டினின்பமு மவர்க்குத்தோற்றுமாகவினிங்ஙனமுமமைகூறினார்.

இருளானறியுந் கண்ணிற் கொளியிற் பொருடோற்றததுபோற் பெத்தர்கொண்பது மொளியானறியுந் கண்ணிற்குளிற் பொருடோ

ற்றததுபோற் பரமுத்தொன்பது மிருளினு மொளியினு மறியுங்க ண்ணைப்போற் சீவன்முத்தொன்பதும், “பூனக்கண்,” ணென்னு முவ மைக்குறிப்பாற் காண்க.

பரமுத்தர் ததுவாதிகளைநீக்கி நேயத்தமுந்தினோர் சீவன்முத்த ர் ததுவாதிகளோடுகூடியங் கூடாமனின்று நேயத்தமுந்தினோராகலி னிச்சீவன்முத்தராவா ரிவொன் நிதனுட்பகுத்தறிவித்தார் ‘எரியென் பதனைக்,’ கறாமேலேறி யென்பதனோடுங்கூட்டுக “நாடுநகு,” மென் பது பூனக்கண்ணிற்கண்ட.

இத்திருவெண்பாவாற் சீவன்முத்தராய மெய்க்கு ஞானிகள் ஐகமு கமும் அகமுகமுந்தோன்றப் பற்றுகுபார்த்தறிவாரொன் றறிவித்தவா றுகாண்க. (௨௭)

ஞானிகளாயினுர் மவுனமாயிருப்பதன்நி யிவராடலாதிகளைச்செ ய்வ் தென்னையென்று சரிதாடியினிற்போர் சொல்லார்களோவெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

சூழையும்பேயும்பிடித் துழல்வார்கும்மாநம்
போலறிவொன்றுடைத்த புத்திபோல் - மூல
விருளால்மறந்தறிவா ரீதென்றெனன்பா
ரருளாலறிந்தறிவா னா.

சூழையும்பேயும்பிடித் துழல்வார்கும்மாநம் - போலறிவொன்று டைத்தபுத்திபோல் - எ - னு - பொதுமாதர்கூட்டரவான் வருஞ்சூழை நோயு நற்குணத்தை மாறுபடுத்தும் பேயும்பிடித்தவற்றான் வருந்தி ச்சுழல்வா ரிச்சூழையும் பேயுங்கொண்டி சும்மா வெமதறிவைப்போ னீருமறிவொன்று நற்குணத்தோர்க்குச் சொன்னபுத்திபோல்.

மூல - விருளால்மறந்தறிவா ரீதென்றெனன்பா - ரருளாலறிந் தறிவா-எ-னு-மூலமலவிருளாற்றம்மைமறந்து மாயாசாரியமாகிய ததுவாதிகளை பானெனதென் றறிவாரருளா லத்ததுவாதிகளைப் பொ ய்யென்றறிந்துநீங்கித் தம்மையுந் தமக்குரிய பேரின்பத்தையு மறிந் துளாணைப்பார்த்துப் பித்தனைப்போ னீர்செய்யு மாடல்பாடல்களி தென்னையென்றுசொல்வாதுகொண்டுவர்க்கோரிடஞ்ச்சியுமின்று-எ-று

சூழையும் பேயும்பிடித்து ளோர்புத்தியை யவைபிடியாத் நற்கு ணத்தோர் கேளாததுபோற் சகலகேவலத்தினிற்போர்சொற்களையவ ற்றைநீக்கிச் சுத்தத்திருப்போர் கேளாொன்ப திவ்வுவமையானதிக.

சூழையும்பேயுமென்றது கைதாரவிரத்யாயிலிங்க விரத்யாயிருப் போர்க்குப் பொதுமாதர் கூட்டரவு மைவரசரிமுதலிய மருளேற்றி க்கொள்வது நலிமென்று பிறர்கூறுவனபோ லென்பதுமாம்.

இத்திருவெண்பாவான் மெய்ஞ்ஞானிகளது ஆடலாதினைக்கண்
டு கருமிகள்புழிப்பினு மதுபழிப்பின்பாற்பட்ட தன்மென்றறிவித்த
வாறுகாண்க. (யஅ)

ஞானிகள் மகிமைபய யுலகத்தாருஞ் சரிதாதினிற்போரு மறி
யாதிருத்த லெனெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

மருண்முகர்வாக்கறிய வல்லோமாயா
விருளேயொளியாயிருப்ப - ருளுருத்த
பேயரைப்பேயென்னோ பித்தநாப்பாலிருட்கண்
பார்வைக்குப்பாணுப்பகை.

மருண்முகர்வாக்கறிய வல்லோமாயா - விருளேயொளியாயி
ருப்பர் - எ - து - பித்தமேறியலுமரிக ணல்லறிவாளர்கூறு மறநெறிவா
க்கிணைபுட்கொண் டறியவல்லோ வதுபோ லுலகத்தார் ஞானிகள்கூ
றுந் திருவாக்கானுயினு மவர்களை ஞானிகளென் றறியவல்லோ வஃ.
தனித்த தாங்கற்ற நூலறிவுஞ் சரிதாதினொளிய மாய்விருளைத் தா
னே ஞானப்பிரகாசமாக் கருதிக்கொண்டிருப்போர்.

அருளுருத்த - பேயரைப்பேயென்னோ பித்தநாப்பாலிருட்
கண் - பார்வைக்குப்பாணுப்பகை - எ - து - மும்மலங்களைபுந் தந்
போதத்தைபுந் கோபித்தவ்ருளாகிய பூரணப்பேய் பிடித்தபேயரை
ப் பேயொன்றுசொல்லார்களோ வந்நவமிருந்தோ நின்நவமிருந்
தோடைப் பேயொன் றிகழ்வானெனெனின் மதுமாயிப்பால் பித்த
மேறிய நாவிற்குப் பகையானதுபோலும் பேரொளிப்பிரகாசமாயி
ருந்த பரனுவிருளை யொளியாகக்காணு மிருட்கண் பார்வைக்குப்பகை
யானதுபோலு மாநந்தமுந் திருவருளு மலமேலீட்டா லவர்க்குப்ப
கையாமாகலி னிவற்றைப்பெற்ற ஞானிகளும் பகையாத் தோற்றுவரி
ஃதே யவரிகழ்தற்குக் காரணமென்றறி-எ-து.

“மருண்முகர்வாக்கறியவல்லோ,, வென்றதுலகத்தார்க்குவமை
நூலுணர்ச்சியோடுஞ் சரிதாதிகளினிற்போ ரிகழ்வாரென்றது பாஞா
னமின்மையா லெனக்கொள்க.

“பாணுப்பகை,, யென்பதனைப் பாப்பகையென்றதனோடுங் கூ
ட்டுக.கைப்பாயுமிருளாய் மாறுபடத்தோற்றநிறி “பகை,, யென்றார்.

இத்திருவெண்பாவான் ஞானிகளதுமகிமையை யுலகத்தாருஞ்ச
ரிதாதிகளினிற்போரு மெய்யுணர்ச்சியின்மையா னறியார்களென்றறி
வித்தவாறுகாண்க. (யக)

ஞானிகண்மகிமையை மானிடரையாராயின் அறிவாரொனின்
மேற்கூறுகின்றார்.

அடைப்புள்ளயா எடர்ந்தவாமையாய்த்திக்கே
யுடுப்பதாயோர்ந்துழல்வாரிக் கூரார் - நடைப்பிணமே
யுமைப்பேயாரொனினு மோலயிந்தேவர்குழாஞ்
சேமக்கோலா ளிந்திரர்.

அடைப்புள்ளயா எடர்ந்த வாமையாய்த்திக்கே-யுடுப்பதாயோ
ர்ந்துழல்வாரிக்கூரார் - எ - அ - நேயநிட்டைமாறாதிருத்தலின் முட்
டைகளைவைத் தவையங்காக்கு மடைப்புட்போலாய்த் தாமிருத்தவிட
ந்தேடிச் சிலரன்னாதினைக்கொடுவந்து நேரவைத்துவணங்கி யுபசா
ரங்களைக்கூறினு மிந்தியங்களைந்தையு மவற்றிற்செல்லவொட்டா துள்
எடக்கிக்கொண்டிருத்தலினு எடர்ந்தவாமையோலா யிவ்வுடையைத்
துறந்து திக்கெல்லாம் பரிபூரணமாயுள்ள வுடையைத் தம்மைத்தேறி
யூது சூழவுய்த்திக்கொண்டிருத்தலிற் திக்கையுடுப்பதா யிங்ஙனந்தே
ர்ந்துலாவுவாரிக் கூரின்கண்ணுள்ளார் நன்குகூறினார் தீதுகூறினு மு
றவரோ பகைவரோ விவரியாவர்.

நடைப்பிணமே - யுமைப்பேயாரொனினு மோலயிந்தேவர்கு
ழாஞ் - சேமக்கோலாள்ளிந்திரர் - எ - அ - அஃதென்றி நடையாடியபி
ணம்போற் திரிந்தாரொனினு முமைப்பேயடைப்போ லிருந்தாரொனி
னு மவரதுமாலியிததைத் தேவர்கூட்டங்களெல்லாமறிந்து சூழ்ந்
துகொண்டி தோத்திரம்பண்ணுநிதப் நிந்திரர்களவர்க் கேவற்பணிவி
டைசெய்யுஞ் சேமக்கோலாள்ளாய்த்திரிவர்-எ-அ.

அடைப்புண்முட்டையைச் செட்டையாலடக்கிக்கோடல்போ
லண்டங்கையெல்லாத் தமதுபூரணத்தான் மறைத்துக்கொண்டிருப்
பொன்பதுமாம்.

ஆளடர்ந்தபோதாமையைந்துறுப்பையு மடக்கிக்கோடல்போ
ல விடயங்கணையிடி னவரைந்தையுமடக்கலி னிங்ஙனமுமவமை
கூறினார்.

ஊரொன்பதாரின்கண் னுள்ளார்மேலேறிற்று தேர்ந்துழல்வார்
க்கூரினுள்ளா ரியாவொனக்கூட்டுக. கருவிச்சேட்டைக ளிறந்துநிற
லி “னடைப்பிண,, மென்று மவுருநந்தமாயிருத்தலி னுமைப்பேய
ொன்று மொன்றினு மவாவற்றமுய்ஞ்ஞானி தேவருலகத்து யின்
மையா “லோலயிந்தேவர்குழா,, மென்றுங் “சேமக்கோலானிக
திர,, றொன்றுந்கூறினார்.

அந்தஞானிகட் கேவல்செய்வது மிகவுஞ்சிறப்பாகவினவர்பிடி
க்குக்கோலைச் “சேமக்கோ, வென்றார்.

உபேந்திரருளராகவினிந்திரொன் றுபன்மையாகக்கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவான் ஞானிகண்மகிமையை மானிடர்களுடைய
ரொண்ணுந்தேவர்களறிந்தேவல்புரிவாரொன்றிவித்தவாறுகாண்க. (உரு)

இங்ஙன மகிமையுடையஞானிக ளெத்தேசத்திற்செல்லு ரொவ்வி
டத்திருப்பொனின் மேற்கூறுகின்றார்.

செத்தவரைப்போலத் திரும்பாமற்போகலுமா

மெத்திசையுமொன்றென் றிருக்கலுமா - முத்தமர்தமக்

கண்டமணுச்சிற்றிலா டாங்கந்தேகமலாற்

கண்டுகைக்கேதுமிலை காண்.

செத்தவரைப்போலத் திரும்பாமற்போகலுமா - மெத்திசையு
மொன்றென்றிருக்கலுமா - முத்தமர்தமக்கு - ஏ - து - முத்தமர்தமக்குச்
செத்தவரைப்போலத் தாமிருந் துநீங்கிய பதியின்மீட்டிற் திரும்பாம
ற்சேறலுமாகு மென்றெயல்வரீம் பரிபூரணமாய்த்தோற்றவினெம
க்கெல்லாததிக்கு மொன்றுதானேயென் றோரிடத்திருத்தலுமாகும்.

அண்டமணுச்சிற்றி லாடாங்கந்தேகமலாற் - கண்டுகைக்கேது
மிலைகாண் - ஏ - து - அன்றெய்ந்த தேகங்க ளான்மாக்கட்டுஞ் சிற்றிலி
ழைத்தற் கிடமெனவு மண்ட மவ்வான்மாக்கட்டுமாயா கோரணிக்க
த்தாடற்கோராடரங் கெனவுங்காண்பதல்லாம லம்முத்தமர்தமக்கு வே
றுகாண்கைக் கியாதொருபொருளு மில்லை-ஏ-து.

உடற்கண்ணிருந்து நீங்கிய வுயிரிமீட்டிவந் ததனுட்புகாதது
போற் றுமிருந் துநீங்கிய பதியின்மீட்டிவந் துபுகாமையிற் “செத்த
வரைப்போலத் திரும்பாமற்போகலுமா, வென்றார்.

“அணுவெண்பதாம்மீர், தேகஞ் சிற்றிலெனவு மண்ட மாடரங்
கெனவு மாறிக்கூட்டிக. பிரபஞ்சமெல்லாமண்டபிண்டங்களுளடங்கு
மாகலிற் “கண்டுகைக்கேதுமிலைகா, வென்றார்.

முத்தமர்தமக்கென்பது நயிநின் றிருபாலுங்கொண்டி முடிதலிற்
ருப்பிசைப் பொருள்கொளு நயிநிலைத்தீபமுமாங்காண்க (உரு)

இத்திருவெண்பாவான் ஞானிகள்செல்வதற்கு மிருப்பதற்குந்
தேசமுமிடமுக்குறிநீ டின்மென்றறிவித்தவாறுகாண்க.

அத்தஞானிகள் போகாதவூர் ஒன்றுமின்றோவெனின் மேற்கூறு
கின்றார்.

உடற்போகம்போக வுயிர்ப்பகைபோய்ப்பேறுங்
கெடத்தானுந்தன்னறிவுங் கெட்டோர் - நடக்கும்போ
தாகாயஞ்சாணிடைப்போ லாவதல்லாற்பூரணர்க்குப்
போகாளுருண்டோ புகல்.

உடற்போகம்போக வுயிர்ப்பகைபோய்ப்பேறுங் - கெடத்தா
னுந்தன்னறிவுங்கெட்டோர் - எ - து - உடம்பானுபவிக்கும் விடய
போகம்போக - வப்போகமாகியதுன்பத்தை யின்பம்போன் மாறு
பாடாய்த்தோற்றுவிக்கு முயிர்ப்பகையாகிய வாணவம்போய்ப் பே
ரின்பத்தைப் பெற்றோமென்னும்பேறும் போகத்தன்னையுந் தனக்க
றிவிப்பதாய வருணையுமிழ்ந்துளோர்.

நடக்கும்போ - தாகாயஞ்சாணிடைப்போ லாவதல்லாற்பூரணர்
க்குப் - போகாளுருண்டோபுகல் - எ - து ஓர் திசையிற்செல்லும்போதா
காயத்தைச் சாணிட்டளப்பதுபோ லப்பிரூணர்க்குத் தமதுபூரண
த்திற் றுஞ்செல்வதுபோற் றோற்றுமல்லாம விதுதிதென்று பகுந்து
ப்பார்த்துப் போகாதுதவிரு முருமுண்டுகொண்புகலுதி - எ - து.

ஆணவத்தா லின்பமாய்த்தோன்றிய போகந் துன்பமாய்த்தோ
ன்றியபோ தவ்வாணவங்கெடு மவ்வாணவங்கெடவே தற்றரிசனமுந்தி
ருவருட்டரிசனமும் பரையோகமு மாறந்தப்பேறுமுண்டா மாறந்
தப்பேறிந்தவிடத்துத் தானுந் தனக்கறிவித்தவருளு மின்றாமாகலினு
ண்டா மவைக்குமின்றா மிவைக்குங்காரண மிவையென்றுடற்போகவி
ழப்பையுமுயிர்ப்போக விழப்பையுமெடுத்தறிவித்தார்.

ஆகாயத்தைச் சாணிட்டளக்கும்போதாப்பதுபோற்றோன்றிவி
டுத்தபோதளந்தது மின்றாய்விடுத்தது மின்றாயிருத்தல்போற் பூ
ணர்க்குநடக்கும்போது மப்பூரணமாறுததனு ணடப்பதுபோற்றோ
ன்றி யோர்தானத்திருந்தவிடத்து முன்னடந்தோமென்பதுமிப்போ
திருந்தோமென்பதுந் தோன்றாதாகலி “ஐகாயஞ் சாணிடைப்போ,,
வென்றுவமைகூறினார். (உஉ)

இத்திருவெண்பாவான் ஞானிகட்குநிற்குநிலையு நடக்கும்போ
துள்ளருணமு மோரூர்திற்கை யோரூர்தவிர்கையுமாகிய நியதியின்
மென்பது மறிவித்தவாறுகாண்க.

ஆயினவர்க்கு நற்றுணமுந் தீதாய்தானமுஞ் சரியோவெனின்
மேற்கூறுகின்றார்.

தருவனமென்றென்று குடைசாய்மரையாய்வாழு
நரவனமென்மேல் கீழ்நடுவென் - பரமசிவன்
ருக்கற்றதுபோ லருள்சிவனைச்சாராபோ
ருக்கற்றிருக்கென்குஞ்சமன்.

தருவனமென்றென்று குடை சாய்மரையாய்வாழு - நரவனமென்
மேல்நீழ்நடுவென் - எ - து - தருக்கென்குருங்கியசோலையாயி னென்னை
முட்செறித்த வனமாயினென்னை சிவிகை கவிகை சாய்மரையாதவிய
னவுடையராய்வாழு நரராகிய வடவியாயினென்னை யுத்தம் மத்தம்
வதம்மாயுள்ள தலங்களாயினென்னை.

பரமசிவன் - ருக்கற்றதுபோ லருள்சிவனைச்சாராபோற்-ருக்கற்
ருக்கென்குஞ்சமன் - எ - து - பரமசிவ னெல்லாவற்றோடுங் கூடியி
ருந்தி மவற்றுட் டாக்கற்றிருந்ததுபோலும் திருவருளானது கிருத்தி
யங்களைத் துந் தன்னுடக்கவுஞ் சிவத்தைவிட்டுநீங்காதிருப்பதேயன்
யி யிக்கிருத்தியங்களைந்தைபுமொழித் தச்சிவத்தைச் சரர்வோமென்று
சாராதவாறுபோலு மொன்றோந் தாக்கற்றருளானிக்கு முற்கூறிய
விடமெல்லாஞ்சரியாம்-எ-து.

கருவிகளெல்லாவற்றோடுங் கூடியிருந்து மவற்றுட்டாக்கற்றி
ற்றலாற் “பரமசிவன்” ருக்கற்றதுபோலென்றுத் தேகவித்தியவந்தக்
கரணங்க டம்மாற்றொழிப்படினாற் தாஞ்சிவத்தைவிட்டு நீங்காதிருப்
பதேயன்றி யித்தேகவித்தியாதிகளினது தொழில்களையொழித் தச்சிவ
த்தையடைவோமென்பதின்மிட் பரிபூரணமாயிருத்தவி “னருள்சிவ
னைச்சாராபோ, லென்றுக்கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவான் ஞானிகட்கு எவ்விடமுஞ் சமனென்றறி
வித்தவாறுகாண்க. (உரு)

ஆயினைவர்கட்கு இடந்தரையாதெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

தன்னையருளாலறிந்து தானறிந்ததெல்லாம்போ
யிம்மைப்பெருவாழ்வை யெய்தினர்க்கு - முன்னே
நடந்தறிந்தபோத நசிப்பேயிருக்கு
மிடம்புறங்கா டென்பதிலை.

தன்னையருளாலறிந்து தானறிந்ததெல்லாம்போ- யிம்மைப்பெ
ருவாழ்வையெய்தினர்க்கு - எ - து - கருவிகண்முப்பத் தாரையுங்கட
ந்து தம்மையருளாலறிந் தங்ஙனந் தம்மையறிந்தபின்னர்த் தம்மை
யறிவித்த வருட்டரிசனமுதலாய்த் தாமறிந்தவையெல்லா நீங்கி யிம்
மைக்கண்ணே சுகரதிதமாகியபெருவாழ்வையடைந்தோர்க்கு.

முன்னே - நடந்தபிற்தபோத நசிப்பேயிருக்கு - மிடம்புறநி
காடென்பதிலை - எ - து - கருவிகளையுந் தம்மரிசனமுதலியவற்றையு
மிதுமிதுவென்றறிந் தவற்றைநீங்கிச்சென்று சிவந்தையறிந் ததனுள்
ளிற்றத் போதமீண்டெழா ததனைக்கெடுப்பதே யிருக்குமிடமன்றி யி
துசுத்தமாகியவிடமென்பது மிது புறங்காடென்பதுமின்று-எ-று.

தம்மரிசன முதலியவற்று ஞானதியாய்நின்றோர் மறுமைக்கண்
ண்டையுஞ் சுகாதீதமுத்தியை யிவரிம்மைக்கண்ணே யடைந்தாராகலி
னிம்மைப்பெருவாழ்வை பெய்தினரென்றார்.

எல்லாவற்றையு நீங்கிச் சென்றமையான்டந்தென்றார்.

இத்திரு வெண்பாவான் ஞானிகட்குப்போத மிறந்திருக்குமிட
மே கருத்தன்றி மற்றொன்றுமின்றென் றறிவித்தவாறுகாண்க. * (உச)

இங்ஙனமிருந்த ஞானிகட்குச்சாதிநடை சமயநடையின்றோ
வெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

காமாதிவிட்டுக் கரமேகலமாகிப்

பூமிதேகைகாலைப் போர்த்துறங்கி - நாமகுணஞ்

சாதிகருமமெனும் வாதனையிற்றுக்கற்றார்க்

கேதுசமயமெனலாம்.

காமாதிவிட்டுக் கரமேகலமாகிப் - பூமிதேகைகாலைப் போர்த்து
றங்கி - எ - து - காமக்குரோத லோபமோக மதமார்ச்சரியங்களை யெ
ல்லாம் விட்டிநீங்கிக் கரமே யுண்கலனாகி மனைதோறும் பிச்சையெற்று
ண்டு பொதுச்சாவடி புறந்திண்ணை பாழுங்கோலின் முதலியவற்றுட்
பூமியாகிய மலரணமீது கரங்களையுந் தாள்களையும் போர்வையாகப்
போர்த்துக்கொண் டாநந்ததித்திரைபண்ணி.

நாமகுணஞ் - சாதிகருமமெனும் வாதனையிற்றுக்கற்றார்க்-கேது
சமயமெனலாம் - எ - து - பெயர்குணஞ் சாதிகிரியையென்னு மிவ
ற்றின்வாசனையோடுந் தாக்கற்றமெய்ஞ் ஞானிகட்குச் சாதியாதென்று
கூறலாஞ் சமயமியாதென்று கூறலாமாகலி னிவற்றினடைகளு மவர்
க்கின்றது-எ-று.

காமாதிவிட்டென்றமையான் மாயாகுணமொன்று மிலவென்ப
தாயிற்று.

நாமாதிகளிற் குக்கற்றொன்னு தவற்றின்வாசனையிற் குக்கற்ற
ொன்றமையா னவற்றைமறந்து பேரயினுடென்பதாயிற்று.

“சாதிகரும, மென்றமையாந் சாதியேதெனலா மென்பதுவ
ருவிக்கப்பட்டது. (உரு)

இத்திருவெண்பாவான் ஞானிகண்டை சாதிரமயங்களோடொவ்வாதென் றறிவித்தவாறுகாண்க.

ஞானிநடை சாதிரநடை சமயநடைகளோ டொவ்வா திங்ஙனமிருப்ப தெய்வையெனின் தீமற்கூறுகின்றார்.

ஞானிக்குலகநடை யென்றுநாம்பார்க்கிற
சீனக்கண்ணாடியொடு தீபமுமா - மேளோர்க்கும்
விப்பிரட்டமேபோல வேறும்விகாரியோ
வப்பராக்கன்றி யறியான்.

ஞானிக்குலகநடை யென்றுநாம்பார்க்கிற - சீனக்கண்ணாடியொடு தீபமுமாம் - எ. - து - ஞானியினதுநடையை யுலகரதுசாதிரநடை போலென் றியாம்பாரிட்போமெனி னவனதுநடை யிருவித்தீபத்தை க்கொண்டு பொருள்காண்பதுபோலுமா மிவரதுநடை யவ்விருளிற் சீனக்கண்ணாடிக்கொண்டு பொருள்காண்பதுபோலு முரமாகலி னிவரதுநடையோ டவனதுநடை யொவ்வாதாறற் சமயிகண்டையோ டொவ்வாதிருப்ப தெங்ஙனமெனின்.

ஏளோர்க்கும் - விப்பிரட்டமேபோலவேறும்விகாரியோ - வப்பராக்கன்றியறியான் - எ - து - சமயிகடற் தங்கடவுளரைத் தமக்குரிய நூல் கூறியவாறே வழிபடுவா ரவனக்கடவுளரை யெல்லாங் கூடந்து நின்ற பரிபூரணசிவத்தை யடைந்தவனாகலி னச்சமயிகண்டைக்கு மவனடை சுத்திப்பிரட்டமேபோல வொவ்வாது வேறு மிங்ஙனஞ்சாதிநடை சமயநடை யொவ்வாதாயி னிவ்விருவகை நடையுமில்லாதபா மாரிபோலு மவன் விகாரியோவெனி னவன் சிவனிட்போலு திருவி காரியவ னிருவிகாரியேயானால் விகாரமுற்றிருக்க வேண்டுமேயென்றிக் கரபிச்சைசுவாங்கி யுண்டல்முதலியநடை நிகழ்வானெனெனினங்ஙனங் காயத்தினிகழ்ந்ததாயினு மவ னிருவிகாரமாகிய பராக்கேயன்றி யிவ்விவிகாரமாகிய பராக்கினுளொன்றின்று மறியான் - எ - து.

உலகநடையென்றதனான் ஞானிநடைவருவிக்கப்பட்டது ஞானிநடைதீபம்போலெனவு முலகநடை சீனக்கண்ணாடிபோலெனவு மா திப்பொருள்கொள்க.

இருளிற்றீபத்தாற் பொய்ப்பொரு டோன்றுவபோல் ஞானிபநடையான் வெய்ப்பொரு டோற்றுமென்பது மவ்விருளிற் சீனக்கண்ணாடியாற் பொய்ப்பொருள் சிறிதுந் தோற்றாததுபோல் மாயாந்தகாரத்தோடுஞ் செய்யுஞ் சாதிரநடையான் மெய்ப்பொருட் சிறிதுந் தோற்றாதென்பது மிவ்வுவமைகளாற்காண்க.

“விசாரியோ, வென்றமையானு” மப்பராக்கணி யறியா, நென்
றமையானு மவற்றிற்கிடையில் வேண்டவன வருவிக்கப்பட்டது.

இத்திருவெண்பாவான் ஞானி மாயாதீதமான சிவஞானமுடைய
ஞாகலிற் சாதிசமயநடையாகிய மாயைக்குட்படாநின் நறிவித்தவாறு
காண்க.

ஞானியினது நடைமுதலியவற்றை யறியக்கூடாதோ வெனின்
மேற்குறுகின்றார்.

மூர்க்கனஞ்சாரி மூடனெனப்பண்டிதன
மேற்குலமாமாசார வித்ததெனப் - பார்த்தி
லளவைக்களவாகி யப்பாலாஞானி
தெளிவைத்தெளியாத தென்

மூர்க்கனஞ்சாரி மூடனெனப்பண்டிதன - மேற்குலமாமாசார
வித்ததென - எ - து - உலகநடை சமயநடைகளினிற் போர் ஞானிந
டையைப்பார்த்துத் தமதுநடையோ டொவ்வாமையா னிவண்டிரட்
பநடைபையுடைய மூர்க்கனெனவு மாசாரவின்னெனவு மொன்றும
றியாத மூடனெனவுங்கூற விவேகிகளாயினு ரவனடையைப்பார்த்து
தெல்லாவற்றையுந்தொறிந்த பண்டிதனுமெனவுமேலாயஞானகுலமா
மெனவு மாசாரத்திற்கெல்லா மோர்வித்தாமெனவுங்கூற.

பார்த்தி - லளவைக்களவாகி யப்பாலாஞானி - தெளிவைத்தெளி
யாததென் - எ - து - அவனடையை விசாரிக்குமிடத் திவராலிவன
வென் றளவிபிதற் களவிடுவதா யிவ்வளவையுண்டத் தப்பாலுமாகிய
வந்தஞானியினது நடையினைபுந் தெளிவினையு மவ்வளவென் றொருவ
ராலு மறியக்கூடாதிருந்த தென்கொலோ-எ-று.

உலகநூல் சமயநூல்களை யுணர்ந்தோர்க ளந்நூல்களினடையின்
மையா னிகழ்ந்துகூறினார்.

ஞானநூலுணர்ந்தோர் ஞானநடையென்றிற்று புகழ்ந்துகூ
றினாகலி “ளளவைக்களவாகி, யென்று மிங்ஙனஞ் செய்வோமென்
றுசெய்யாதவனிடத்தின் ஞானநடையியல்பாப்நிகழ்தலின் ஞானநூ
லுணர்ச்சியார் புகழ்ந்துகூறின ரளவையுங்கூறு நின்றானாகலி னிம்
மூவளவைக்கும் பொதுப்பட வேப்பாலாஞானி தெளிவைத்தெளி
யாத, தென்னென்றுங்கூறினார். (உஎ)

இத்திருவெண்பாவான் ஞானியினது நடையுந் தெளிவும் யாவ
ராலுமறிந் தளவிடக்கூடாதென் நறிவித்தவாறுகாண்க.

சுகாதித்தினின்போர்க் கந்நடைகளிலவாயினு மருட்டரிசனமு
தலியவற்றினின்போர்க் கந்நடைகளிலவாயினது பிரட்டென்றோவெனி
ன்மேற் கூறுகின்றார்.

அஞ்சனக்கண்ணுளர்க் கருநிதியந்தோன்றுவபோ
ன் ஞ்சலகைமாற்றியதி னுணுவர்போல் - வெஞ்சாப
விடுபோற்றோன்றுமருண் மேலிட்டால்விப்பிரட்டா
மோடையின்மணிக மொப்போர்க்கு.

அஞ்சனக்கண்ணுளர்க் கருநிதியந்தோன்றுவபோ - ஞ்சலகை
மாற்றியதி னுணுவர்போல் - வெஞ்சாப - விடுபோற்றோன்றுமருண்,
மேலிட்டால் - எ - னு - புதாளவஞ்சனம்போட்டிப் பார்த்துக்கண்
ணியுடையார்க் கரிய சேமநிதிதோன்றுவபோலுந் தம்மேலேறியி
ருந்தவிடத்தையும் பேயையுமாற்றி னதனும்மெளியிறந்து முன்ன
ொன்செய்து கொண்டோமென் றவற்றன்மயங்கிச் செய்தசெயல்க
ளைநாடி நானுவாணாப்போலுங் கொடியசாபத்தினால் வருந்தினோர்க்
கச்சாபம்விடுதலை யானுற்போலுந் தோன்றுந் திருவருண்மேலிட்ட
காலத்து.

விப்பிரட்டா-மோடையின்மணிக மொப்போர்க்கு - எ - னு -
அத்திருவருண் மேலிட்டைப்பெற்ற ஞானிநடை யோடையின் மூழ்
கிக்கிடக்குந் தவளைபோன் மாயாசமுத்திரத்தின் மூழ்கிக்கிடப்போர்,
க்குப் பிரட்டிறடைபோற்றோன்றும்-எ-னு.

மண்மறைப்பாற் மெரியாதிருந்தநிதி யஞ்சனம்போட்டிப் பார்
த்த கண்ணுளர்க் கம்மண்ணுபிருவி யந்நிதிதோன்றுவபோன் மலம
றைப்பாற் மெரியாதிருந்தவரு எவ்வருட்கண்ணுந் பார்த்தபோ தம்ம
லமறைப்புநீங்கி யவ்வருளெங்குந் தானுய்த்தோற்றுமாகலி “னஞ்சன
க்கண்ணுளர்க் கருநிதியந்தோன்றுவபோ,, லென்றும் விடமும்பேயும்
நீங்கியவிடத்துத் தெளிவுவந்து மூன்னரவற்றான் மயங்கிச்செய்த செ
யல்களைநாடி நானுவாணாப்போலச் சகலகேவலக்கூறநீங்கி யருளை
க்கண்டவிடத்து மூன்னரவற்றான் மயங்கிச்செய்த செயல்களை நாடி
நாணம்வருமார்களி “னஞ்சலகைமாற்றி யதினுணுவர்போ,, லென்று
ந் தேவனாயிருந்துளான் சர்பத்தால் விலங்காதிக்களாயிருந்து பின்னா
ச்சாபம் விடுதலையானபோது தேவத்துவத்தை யடைந்தார்போலவ
ளவிறந்தகால மலதேகத் தானாயிருந்தவ ரிப்போ தத்தேகநீக்கித் தன்
னையறிவுென்றுள்படி யறிந்தமைபால் “வெஞ்சாபவிடுபோ,, லெ
ன்றுக்கூறினார்.

“ஐடையின்மணிகமொப்போர்க்,, கென்றது கிணற்றுக்குட்ட
வளை நாட்டிவளப்பமறியுமோவென்னு முலகவழக்கக்குறிப்பான் மா

யையின் முழிக்கிடப்போர்க்கு ஞானிறடை தெரியுமோவென் . நறி
வித்தது. (உஅ)

இத்திருவெண்பாவால் திருவருண்மேலிட்டவிடத்து வருமறுப
வமு மதனைபுடையோரும் ஞானிகளென்பது மவரது நடையை மா
யையுடையோ ரறியாரென்பது மறிவித்தவாறுகாண்க.

நீரீண்டுக்கறியவாறே துறவு ஞானநடையு முடையோனா ஞானி
களென்பதன்றி யிவையிலாரையு ஞானிகளென்ப தெண்ணெயெனின்
மேற்கூறுகின்றார்.

அவரவரைப்போலிருப்பீர் தாமவராகார்போ
லிவரவர்க்கொப்பில்லை யெனினு - முவமைசொலின்
வேசிபணம்பெய்யோன் வீணவெளிவிசிறி
யர்சிபர்போலென்கினு மாவர்.

அவரவரைப்போலிருப்பீர் தாமவராகார்போ - லிவரவர்க்கொ
ப்பில்லை யெனினு - முவமைசொலின் - எ - து - குடும்பத்தோடுகூடி
யிருந்தும் ஞானிகளாயிருப்போ டறிவின லக்குடும்பநிவிர்த்தியாயி
ருந்த ஞானிகளைப்போலே யிருப்ப ரிக்குடும்பத்தோடு மிருந்தஞா
னிகடாம் நடையினு லக்குடும்ப நிவிர்த்தியாயிருந்த ஞானிகளைப்போ
லாகா ரதுபோல விந்தக்குடும்பிக எந்தக்குடும்பத்தோடு மிருந்தஞா
னிகளுக்கு நடையினுலொப்ப ரறிவின விந்தக்குடும்பிக எந்தக்குடும்
பத்தோடுமிருந்த ஞானிகட்கொப்பிலொனினு மின்னுமந்தஞானிகட்
குவமைகூறுமிடத்து.

வேசிபணம்பெய்யோன் வீணவெளிவிசிறி - யாசிபர்போலெ
ன்கினுமாவர் - எ - து - வேசிபோலென்றுகூறினும் பணம்போலெ
ன்றுகூறினும் பெய்யோன்போலென்றுகூறினும் வீணபோலென்று
கூறினும் வெளிபோலென்றுகூறினும் விசிறிபோலென்றுகூறினுமாசி
பர்போலென்றுகூறினுஞ் சரியாவார்-எ-று.

வேசி தன்மேனசைகொண்டு வந்தார்மேற்றானுமவர்மே னசை
கொண்டான்போலும் வாக்குக்காயங்களிற்காட்டி. மனத்தினவர்மேன
சையில்நிப் பொருண்மே னசைகொண்டிருப்பதுபோன் மனைவிமு
தலிய குடும்பத்தார் தம்மேனசையுற்றிருப்பத் தாமுமவர்மே னசை
யுற்றார்போலும் வாக்குக்காயங்களிற்காட்டி. மனத்தினவர்மேனசை
யின்றிமெய்ப்பொருண்மே னசையுற்றிருத்தலின் வேசியென்றும் ப
ணமெவ்வொவ றொமதெமதென் றபிமானிப்பினுந் தனக்கவரமே லபி
மானமற்றிருத்தல்போல் சுற்றத்தார் தட்டமுதலியோ றொம்மவொம்

மவரென் றபிழாணிப்பினுந் தாமவர்மே லபிமானமற்று.

நிர்விகாரிகளாயிருத்தலிற் பணமென்னும் வெய்யோனாலுலகத் தார் தொழிற்படினு மிவர்செய்யு நன்றுதிது அவனாகின்றயதுபோ ற் மமது வாக்குக்காயங்களி லியாது நிகழினு மிவற்றுவரு மிதாசுத ங்களிற் றஞ்சாராதிருத்தலிற் வெய்யோனென்னும் வீணைவாசியாதி ருந்தபோதும் வாசித்துவிடுத்தபோதுஞ் சும்மாவிருந்து வாசிக்கும் போ தவுன்பாயிம் பாட்டின்படி தான்சொல்வதெயன்றி மற்றொன்று ஞ்சொல்லாதொழிதல்போ லொருவ ரோர்காரியம்பற்று பேசாமு ன்னரும்பேசி யொழிந்தயின்னருந் தாமோர்காரிய விசாரணைபண் னாது சும்மாயிருந்து காரியக்காரர்வந்து பேசும்போ தவர்பேசுங் காரியப்பேச்சுமாதிரும்பேசி மற்றொன்றுஞ் சொல்லாதொழிதலிற் வீணையென்னும் வெளியெல்லாவற்றிற்கு மிடங்கொடுத்திருந்து மவற் றுட்டாக்கற்று நிற்பல்போற் குடும்பத்திற்கெல்லாந் தாம்பிரதானமா யிருந்து மவற்றோநிற் தாக்கற்றிருத்தலிற் வெளியென்னும் விசிறிதன் னையெடுத்து விசிறிக்கொள்வார்க்குப் பயல்கொடுப்பதன்றி யவராற் றனக்குப்பயன் வேண்டாதிருத்தல்போற் றம்மைக்கொண்டு பிறர்ப யன்பயிவதன்றி யவராற் றனக்குப்பயன் வேண்டாதிருத்தலின் விசிறி யென்று மாசியர் குற்றமுடையனாயுங் குணமுடையனாயுங் குணமா கப்புக்கத்தல்போ லிவர் குற்றமுடையனாயுங் குணமுடையனாயுஞ் சமனாக்கண்டு நன்மொழிகூறலி னையொன்றுந்குறிநூர் போலென் கினு மென்பதனை யெல்லாவற்றோடுங் கூட்டிக.

(உக)

இத்திருவெண்பாவின் றுறந்துள ஞானிகள துவாக்குக் காயங்களி னிகழு ஞானிநடைக்கவ ரத்திமாயிருந்ததுபோ லிங்ஙனங் குடும்பச கிதராயிருந்த ஞானிகளது வாக்குக்காயங்களி னிகழுமுலகநடைக்கு மிவரத்திமா யிருப்பவரென் றறிவித்தவாறுகாண்க.

இங்ஙனங் குடும்பத்தோடு கூடியிருந்தும் பற்றற்றிருப்போரை ஞானிகளென்பது சுபாவஞ் சிவிகைகவினை முதலியவற்றோடு மரசர் போல் வாழ்கின்றோனாயு.மெங்ஙன ஞானியென்று சொல்வதெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

தணிகுடையாளாய்ச் சாதாரணப்பேராசாய்த்
தொண்டர்குழாம்போற்றச் சுகித்தாலு - மூண்டிசுத்தர்
போகத்தானோசுடர்போற் பொய்ப்போகமெய்ப்பெருக்காய்ச்
சாடிப்போவார்கடன் றிர்த்தல்.

தண்டிகுடையாளராய்ச் சாதுரங்கப்பேரரசாய்த் - தொண்டர் குழாம்போற்றச் சுகித்தாலு - முண்டிசுத்தர் - போகத்தாரோ - எ - து - நால்வகைச்சேனையுஞ் சிவிகைகவிகைமுதலியவு முடையராய் வாழும்பேராசனாப்போலச் சிவிகை கவிகைமுதலிய வுடையராயடிமைக் கூட்டங்கள் சூழ்ந்துநின்று பசரிப்ப டிகாபோகங்களை யறுபவித்தா ரொனினு மவற்றோயிற் தாக்கற்றுநின்று சுத்தநிலைபெற்றாரா முண்டவ ரிப்பிரபஞ்சிகள்போலும் போகமயமாயமுந் துவரோ வழந்தா ரஃ தெங்ஙனமெனின்.

கடர்போற்பொய்ப்போக மெய்ப்பெருக்காய்ச் - சாகப்போ வாரிகடன்றீர்த்தல் - எ - து - எண்ணெய்வாரிக்குந் தோறுந் தன்னிட த்தில் வாங்கிக்கொண்டு தான் மிகவும்பிரகாசிக்குந் தீபம்போற் பொ ய்ப்போகம் வருந்தோறு மதனைத் தற்போத்தாற்பற்றி யறுபவிபா தருட்கண்ணற்பாரித்துத் தாமற் மறுபவித்தலினது மெய்ப்பொருட் காய்ப் பொய்ப்போகத்தான் மெய்ப்பொருண் மிகவும் பிரகாசமா ய்த்தோன்றுமாகலி னிங்ஙனமென் மறிதியாயின் மெய்ப்பொருளையு ணர்ந்தோர்பொய்ப்போகத்தோடுநிகழியிருந்ததுவிப்பதென்னெயெ னி னக்கினியில்லீழ்ந்திறக்கப்போவார் தமக்குரியராயுள்ளார் கொடு க்கும்போகமாகிய கட்டைவாங்கி யதனுன் விருப்பற்றுண்டு தீர்த்துக் கோடல்போ லவரு மித்தேகத்தை யெப்போ தொழிவோமென்னுங் கருத்தரா யிதற்கமைத்த பிராரத்தக்கடனை விருப்பற்றறுபவித்துத் தீ ரீத்துக்கொள்வாராகலி னவரதனோடுநிகழியிருத்த லிம்முறைமையெ ன்மறிதி-எ-று.

போகம்வருந்தோறுந் தமக்கென்று தற்போத்தாற்பற்றி யறு பவிபா தப்போதமற் மருள்வடிவாயிருந் தப்போகத்தைத் தாமறுப விப்பதுபோற் சிவத்திற்காக்குவது மெய்ப்பத்தி யிப்பத்தியினு லச் சிவமாவது போதஞ்சிறிதெழினு மதனைவிழுங்கிக்கொண்டு நின்று பி ரகாசிக்குமாகலிற் “பொய்ப்போகமெய்ப்பெருக்காய்” யென்றார் சா கப்போவார் போகத்தைவிரும்பாதிருக்கவுஞ் சுற்றத்தாராயுள்ளா ரவ னாவேண்டிக் கொடுவந்துபுசிப்பித்தல்போன் ஞானிகள்போகத்தை விரும்பாதிருக்கவும் பிராரத்தம் வலியக்கொடுவந்து புசிப்பித்தலி னி ன்ங்ஙனமுடையமைகூறினார். (௩௮)

இத்திருவெண்பாவாற் பிராரத்தத்தால்வந்த பெருவாழ்வின்கட் பற்றின்றி யவ்வாழ்வுறுபவிப்பைப் போதத்தாற்றாமறுபவிபாது சிவ த்துக்கு அர்ப்பிதஞ்செய்கின்றோரும்ஞானிகளையென்றறிவித்தவாறு கான்க.

ஞானிகளனுபவிப்பதும் பிரார்த்த மந்திரையரதுபவிப்பதும் பிரார்த்தமாயினவர்க்கு மிவர்க்கும் பேதமென்னையெனின் மேற்கூறு கின்றும்.

பெருநோவுக்கேயென்னப் பெற்றதுடற்போக
நரகேழுமூட்டிமிது நானுசெத் - அருவத்துத்
தாமல்லாற்போகிப்ப தல்லவதுவன்பர்பதம்
காவலாட்கைத்தனைபோற் காண்.

பெருநோவுக்கேயென்னப் பெற்றதுடற்போக - நரகேழுமூட் டிமிதுநானுசெத் - அருவத்துத் - தாமல்லாற்போகிப்பதல்ல - எ-து - உடலாகிய பெருநோவுக்கென்ன கருவிப்போகத்தை யதுபவிப்பது தானே பிறவியாகிய நரகமேழினுங் கொடுசென்றவற்றி லுண்டாகிய துன்பங்களைப் பொசிப்பிக்கு மிஃதெங்ஙனமெனின் னிவரதுபவிக்குமி ப் பிரார்த்தத் தற்போதமாண் டித்தேகத்துத் தாமிருப்பதல்லாமலரு ள்வடிவாயிருந் ததுபவிப்பதல்லவாகலின்.

அதுவன்பர்பதம் - காவலாட்கைத்தனைபோற்காண்-எ-து - திருவ டிஷையப்பிரியாதுநின்றவம்மெய்யுன்பர் தம்பிராரத்தத் தற்போதமா ண்டி தேகந்தாமல்லாதுதிருவருடாமாயிருந்ததுபவிப்பதாகலின்பி ராரத்தத் தேகமிருக்குமளவுங் காவலாட்போலுங் கைத்தனைபோலுமி ருந்து தேகநிற்கும்போதத்தோடு தானுநிற்குமாகலி னவர்க்கு மறு பிறவி யுளவாகாவென்றதி-எ-து.

தேகந்தானாயும் போகந்தனதாயும் கருதிக்கொண்டு தற்போதத் தா லப்போகத்தைப்பற்றி யதுபவித்தலினிதாகிதங்களு மிவ்விதாகி தங்களு லிருவினைகளு மிவ்விருவினைகளால் மறுபிறவியு மிங்ஙனந் தொன்றுதொட்டிவருமாகலி “னரகேழுமூட்டி, மென்றார்.

பேருதமிறந்திருத்தலானும் பூரணவடிவாயிருத்தலானும் வினை சாரித்தங்கிடமின்மையா னவர்க்குமறுபிறவி யின்றென்பதுகாண்க.

உடம்புமூப்புப்பிணிக்கிடமாகலி னதனைப்பெருநோவென்றார் “நானுசெத்துருவத்துத் தாமல்லாற்போகிப்பதல்ல, வென்றவர்க்கு ண்மையாய் குணங்களை யிவர்க்கின்மையென் றெடுத்துக்கூறினமை யாலவர்க்கவை வருவிக்கப்பட்டது.

இதுவென்ப திவர்பிரார்த்தமேனின்றது, ‘அதுவென்பதவர்பிரா ர்த்தமேனின்றது, பதந்திருவடிபதத்தினையுடைய வன்பொனப்போ ருள்கொள்க.

பொகமாய்வந்து சூழ்ந்துகோடலானும் பரமுத்தகை வெட்டி
கேகக்கி லவரைத்தடுத்திற்றலானும் பிரார்த்தத்தைக் காவ

லாளென்றும் கைத்தளைபென்றுங் கூறினார்.

(நக)

இத்திருவெண்பாவான் ஞானிகள் தேகபோகங்களிற் பற்றிலராக லினவர் பிரார்த்தமத்தேகத்தோடு கழியுமென்று மஞ்ஞானிகள் பற்றுளராகலினவர் பிரார்த்த மிதாகிதங்கள் வருவித்துப் பிறப்புக்கேது வாருமென்று மறிவித்தவாறுகாண்க.

ஒருவர்செய்தவினை மற்றொருவரைச் சாராமையா னவர்செய்த வினை யவரைச்சாராதிருப்ப தெங்ஙனமெனின் மேற்கூறுகின்ருர்..

சுகிக்கில்லைதுக்கஞ் சுகிகாடுசொர்க்க

மகத்துக்குஞ்சொர்க்க நரகாயந்தார் - சுகிப்பதுவு

மத்துவிதாநந்தர்க் காகாரமற்றது

பத்திசெய்வார்க் கேற்கும்பயன்.

சுகிக்கில்லைதுக்கஞ் சுகிகாடுசொர்க்க - மகத்துக்குஞ்சொர்க்கநர காயந்தார்- சுகிப்பதுவு - மத்துவிதாநந்தர்க் காகாரமற்றது - எ - து - பரமசுகமே வடிவாயிருப்போர்க்குத் துக்கமென்பதில்லை துக்கமின் மையாற் சுகமுயின்றிதுசுத்தமாகிய விடமென்னுங்கருத்துச் சிறிதெ ழுினு மதுவேநரகமாய்த்தோற்றலி னசுத்தமாயுள்ள சுகிகாடேயவர் க்குச் சுவர்க்கமென்தீறித் தாமாநந்த வடிவாயிருத்தலே சுவர்க்கமெ னவுந் தேகந்தாமென்று சிறிதெழுங்கருத்தே நரகமெனவும் புறத்திற் குச் சொர்க்கநரகாயந்தாற்போ லகத்திற்குஞ் சொர்க்கநரகாயந்தா ரென்தீறி யவாறுபவிப்பது மத்துவிதாநந்தமேயா மிங்ஙனமிருந்த வத்துவிதாநந்தர்க் உவ்வாகாமியவினை புசிப்பற்றுறியீற் திங்ஙன மவர் க்குப்புசிப்பற்றுநின்ற லவ்வினைதா னெவ்விடத்துச் செல்லுமெனின்

பத்திசெய்வார்க்கேற்கும்பயன் - எ - து - அவர்மே லன்பாயித ன்செய்வோர்க்கும் வெறுப்பாய கிதஞ்செய்வோர்க்கு மய்விருவினை ப்பயன்களுஞ் சாருமென்றிதி-எ-து.

ஆநந்தமே வடிவாயிருத்தலிற் றனுலில்லை யவ்வடிவிற் றற்போ தமின்மையாற் கரணமில்லை சுகிகாடே சுவர்க்கமாய்க்காண்டலாற் பு வனமில்லை யவ்வாநந்தத்தையே யறுபவித்தலாற் போகமில்லை யிங்ங னந் தறுகரணபுனபோகங்களையெல்லங் கடந்துநின்றோரை யவ்வி னை சாரமாட்டாமையி “னாகாரமற்றது, வென்றார். தேகத்தையுடை யவனைத் தேகியென்றும்போலச் சுகவடிவாயிருந்தோரைச் ‘சுகி, யெ ல். றார். (கஉ)

இத்திருவெண்பாவான் ஞானிகள் சிவாநந்தாறுபவராகலினவ னைவினைகள் சாராவென்றும் அவர்க்கு இதாதிதங்களைச் செய்வாரிட

த்தே யவைச்சாருமென்று மறிவித்தவாறுகாண்க.

இங்ஙனமிருந்த ஞானியடைந்த பேரின்பத்திற் சுவமையாதெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

அரிபிரமரிந்திரர்க ளாதிசுளார்தானச்
சரிவிரத்தனிய்பத்தைச் சாற்றிற் - பரமசிவன்
ஞானேசரிமீட்டிச் சாற்றுகின்றான் ஞானச்சரிவே
ஞானாவேத மறியா.

அரிபிரமரிந்திரர்க ளாதிசுளார்தானச் - சரிவிரத்தனிய்பத்தைச் சாற்றில் - எ - து - அரிபிரம ரிந்திரரிமுதலிய தேவர்களதுபெயர் லா மொன்றாகக்கூட்டி வவ்விரத்த னின்பத்திற்சுவமை சொல்லுமிடத்துச்சரி.

பரமசிவன் - ஞானேசரிமீட்டிச் சாற்றுகின்றான் ஞானச்சரிவே - ஞானாவேதமறியா - எ - து - ஆந்தனிப்பரமசிவனது பரிபூரணந்தந்தானேசரி யினானுஞ் சொல்லுமிடத்துத் தன்னின்பத்திற்குத் தன்னின்பமேசரி யிங்ஙன மெப்பொருள்கட்கும் வேராய்திறன்றடைந்தா ரின்பத்தை வேதங்களு மிவ்வாவென் றளவிட்டறிய மாட்டாது-எ-று.

பரமசிவனது பரிபூரணந்தமெல்லாந் தாமாகிதின் மறுபவித்தவிற பரமசிவனானே சரியென்றுந் தன்னின்பம்போன் மறியாவர்க்கு மின்மையாற்றான் ஞானச்சரியென்று மவ்வின்பமுந் தாமாகாததனையதுபவிப்போராயிருத்தலின் “வேறானா, யென்றுங்கூறினார்.

இன்பத்திற்குவமை கூறினமையான் அவர்சரியென்றதை யவரதுபுனியைச் சரியென்றுகூறப்பட்ட தந்தாகுபெயர்.

இத்திருவெண்பாவான் ஞானிகளதுபின்பப்பெருமை கூறியவாறு காண்க.

சரலோகமாதிதருஞ் சைவசித்தாந்தி
பாலேகம்பார்க்கப் பணியுமவன் - மேலே
யுருகித்திருவுளத்துக் குற்றபணிசெய்வார் ,
பெருமைக்கேதுண்டோ யிற.

சாலோகமாதிதருஞ் சைவசித்தாந்தி - பாலேகம்பார்க்கப் பணியுமவன் - மேலே - எ - து - தன்னைவந்தடைந்தோரது பத்திபணிவிடைக்கேற்ப வவர்க்குச் சாலோக சாமீப சாருபமாகிய பதமுத்திகளையுங்கூட்டுகின்ற சித்தாந்தஞானிபா லேகமாயிருந்த மெய்ப்பொ

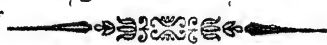
ருளை யறியும்பொருட்டிவந்து மனமொழி மெய்களான்வணங்கு மதி பக்குவன்மேல்.

உருகித்திருவுளத்துக் குற்றபணிசெய்வார் - பெருமைக்கே துண் டோடிற - எ - து - பேரன்புவைத் துள்ளுருகி யவன துதிருவுளத்திற் கேற்றபணிவிடைகளைச் செய்வோர டுபெருமைக்கு மேலாயபெரு மைபிறிதியாதுண்டு-எ-து.

வந்தடைந்தோர் பக்குவாபக்குவங்களையறிந்து சரிதாதினைவ ருவித்துச் சாலோகமாதி பதமுத்தினைக்கொடுப்பது மதிதீவிரபக்கு வளய்வந்தோனுக்குத் தற்போதத்தைக்கெடுத்து நிரதிசயவிற்பத்தை க்கொடுப்பது மற்றச்சமயங்களிலிங்மையாத் “சாலோகமாதிதருளு சைவசித்தாந்தி பாலைகம்பார்க்கப்பணியுமவ,, நென்றார்.

இங்ஙனமிருந்த சித்தாந்தியைப்பணியு மவனைப்பணிவோர்க்கு மம்முத்தியின்பமுண்டாமாகலி “னுற்றப்பணிசெய்வோர் பெருமைக் கேதுண்டோடிற,, வென்றார்.

(சுஉ)

காலமுடன்றே சந்திக்குக்கருமமுடற்

கோலஞ்சமயங் குறிப்பறிதல் - சிலந்

தலையோடுபோனவுயிர் தான்போலத்தன்னோ

டலையாஞ்சிவனே யிவன்.

காலமுடன்றே சந்திக்குக்கருமமுடற் - கோலஞ்சமயங்குறிப்ப றிதல் - சிலம் - எ - து - இன்னகாலத்தின்னவிரதஞ் செய்வதென்னுங் காலமுங் காசுமுதலியன நன்று மன்றையன தீதென்னுந்தேசமு மி ன்னதிக்குநன்று இன்னதிக்குத் தீதென் னுந்திக்கு மின்னகருமஞ்செய் வதின்னகருமந் தவிர்வதென்னுங்கருமமு முடலிற்சமைந்த வேடங் கரு மவ்வேடங்கட்குரிய சூமயங்கரு மச்சமயங்கட்குரிய,கடவுளரை யிங்ஙன மிருப்பொனக் குறிப்போயிதியாணிப்பதாய குறிப்பறிதலு மின்னசாதிக் கின்னதாசாரமென்று செய்யுஞ்சிலமுமாகிய விவையெ ல்லாம்.

தலையோடுபோனவுயிர் தான்போலத்தன்னோ - டலையாஞ்சிவ னே யிவன் - எ - து - தலையோனவிடத் ததனோயிம்போனவுயிர்போ லத் தற்போதமிறந்தவிடத்ததனோயி நிங்குமாகலின் மவுறநந்தமாயி ருந்த சிவனே யிவனும்-எ-து.

கைகான்முதலிய வறுப்புக்கள்போனவிடத்து மிருந்தவுயிர் தலை யோயிம்போனதுபோ லப்போதஞ் சிறிதிறந்தவிடத்து மிருந்தகரி யைத்தொழில்என்று முற்றுமிறந்தவிடத் ததனோயிநிங்குமாகலி னங்ங

னமுவமைகூறிய ரவற்றைச்செய்தவ னிறந்தமைபா விவனாற்செய்ய
ப்படு மவையு ழிலவென்பதுங்காண்க.

மவுனாநந்தமாயுள்ள சிவனையடைந்தவன் மவுனாநந்தியாகலிற்
“சிவனேனியிவ,, நென்றார். (௩௫)

இங்ஙன மவர்க்கு விதிவிருத்தங்க ளில்லபென்று நீர்கூறிய தென்
னையெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

சாவேபெருநோன்பாய்ச் சந்தற்றசத்தியர்க்குத்
தேவாரங்காலந் தியானமறம் - பாவம்
விதிவிருத்தம்பேசுகைக்கு வேதாகமங்க
ளதீசயிக்குமேலுரைப்பாரார்.

சாவேபெருநோன்பாய்ச் சந்தற்றசத்தியர்க்குத் - தேவாரங்கா
லந் தியானமறம் - பாவம் - விதிவிருத்தம்பேசுகைக்கு - எ - து - தற்
போதமிறப்பதே பெருந்தெய்வமாய்க்கொண் டதனைக்கெடுத்துச்
சிவத்தோடு மிரண்டறக்கலந்த் சத்தியஞானிகட்குத் தேவாரமுதலிய
தோத்திரங்களையோதலுங் காலாகாலங்களறிந்து சிவாலயங்களிற்செ
ன்றுபணிதலு மோரோர்பாவனையைக்கருதித் தியானித்தலுஞ் சிவபூ
சையாதிபுண்ணியங்களைச் செய்தலு மிவையன்றிப் பாவங்களைச்செ
ய்தலுமாகிய விவ்விதிவிருத்தங்களுள்வென்று சொல்வதற்கு.

வேதாகமங்க - ளதீசயிக்கு மேலுரைப்பாரார் - எ - து - வேதங்
களு மாகமங்களு மதீசயிக்குமெனி னவற்றிற்குமேன் மற்றியாவர்,
சொல்வார்-எ னு.

போதஞ்சிறிதெழினு மதனைக்கெடுத்துச் சிவத்தோடுங்கலந்திரு
ப்பதே யவர்க்குச்சகலநோன்புகளுமாகலிற் “சாவேபெருநோன்பா
ய்ச் சந்தற்றசத்திய,, ரொன்றார்.

அங்ஙனஞ்செய்வதே நோன்பாய்க்கொண்டோர்க் கதற்குமேன்
மற்றநோன்பொன்று மின்மையா னவர்க்குவிதிவிருத்த மில்வாயின
“வேதாகமங்க ளதீசயிக்கு,, மென்றதனா னவற்றானிதிவிருத்த மறி
வோர்க்கு வேறுசொல்வதற் கிடமின்மையான் “மேலுரைப்பாரா,,
ரொன்றார்.

விதியாவது - வேதாகமங்கள், சிவபூசாதிகளைச் செய்கவென்றுக
றுவது-விருத்தமாவது-மதுபானாதினை விமிக்கவென்றுகூறுவது.

இவையிரண்டு திருவெண்பாவானும் ஞானிகட்கு விதிவிருத்தங்
களிலவென் றறிவித்தவாறுகாண்க. (௩௬)

மோனிகளைப்பார்த்திமையா மோகமும்வெண்டிங்கண்
மேனியழகெழுதா மேற்பத்தி - யான
பதுமாதனக்கண்ணும் பாணுவும்போற்றினு
யெதிராகுஞ்சொற்பனத்திலும்.

மோனிகளைப்பார்த்திமையா மோகமும்வெண்டிங்கண் - மேனி
யழகெழுதா - எ - து - அந்தஞானிக டம்மைப்போற் சுகாதிதமுத்தி
யைப்பெறும்பொருட்டுப் புறத்துநின்ற பேரத்தையுள்ளடக்கி யித
னைக்கெழுப்பதே விரதமாய்க்கொண்ட மவுனிகளை யிமையாநாட்டத்
தோடும்பார்த் திவரமேல்வைத்தமோகமு முத்தானனத்தால் வெண்
டிங்கன்போலும் விளங்காநின்ற வழகெழுதக்கூடாத வவரதுதிருமே
னியும்.

மேற்பத்தி - யான - பதுமாதனக்கண்ணும் பாணுவும்போற்றினு
- யெதிராகுஞ்சொற்பனத்திலும் - எ - து - பிரமனதுநான் முகக்
களினு மேன்மைபெறு பந்திபோலவிளங்குவதான வெண்கண்களு
மக்கண்கட் கெதிர்தோன்றும் பாணுவும்போ லியான்கருதாதிருப்பி
னு மவைதாமாய்வந் தென்துளக்கண்ணிற்கு முகக்கண்ணிக்கு மெறி
ரோவிளங்குவதாஞ் சொற்பனத்தினுஞ் சாக்கிரத்தினும்-எ-து.

சுகாதிதமுத்தியை யடைந்தஞானிகட்டு ஞானசாதகரைக்கண்
டாற் பாசங்கையெல்லாங்கடந் திவ்வளவுவந் காரொன் றவாமெற் சந்
தோடமும் பிறக்குமாகவின “மோனிகளைப்பார்த் திமையாமோக
மு” மென்றார்.

யான்பெற்றபெறுபெறுக விவ்வையகமென்பதுமது - பதுமா
தன நிமையாநாட்டத்தையு மதற்கெதிர்தோன்றும் பாணுவையுமுவ
மைகூறினமையா னவரமேல்வைத்த மோகத்தையு மவரதுதிருமே
னிடையுந் தமதுளமறவா தென்பதாயிற்று.

எனதெனும்பெய ரொஞ்சிநின்றது - சொற்பனத்திலுமெய்றவு
ம்மையாற் சாக்கிரத்துமென்று வருவிக்கப்பட்டது. (௬௭)

இத்திருவெண்பாவா லெமக்கு மிக்ஙனமிருக்குமென்று ஞானிக
ளருளும யறிவித்தவாறுகாண்க.

உருகுபரமசுக வல்லாசநோக்குந்.
திருமுழுமும்புண்முறுவந் நேசந் - திருநீறுந்
தம்பாவமாண்ட சரீரத்திலொர்சாத்து
மந்நேவெறும னழகாம்.

உருகுபரமசுக வல்லாசநோக்குந் - திருமுழுமும்புண்முறுவந்நே
சந் - திருநீறும் - எ - து - உள்ளமுந்ருகப் பண்ணுநின்ற பரமசுகவல்.

லாசத்தோடுங்கூடிய திருநோக்கமு மவ்வின்பக்கவிப்பாற் றெய்வத் தாமரை மலர்ந்ததுபோல விளங்காநின்றதிருமுகமு மவ்வின்பம்பொ ள்கி மேன்மேலெழ ளாற்றோன்று மந்தகாசப்பிரகாசமுந் திருமேனி முழுதும் பூசுவதாகிய திருவெண்ணீற்றழகும்.

தற்பாவமாண்ட சரீரத்திலோர்சாத்து- மற்றேவெறுமனழகாம்
எ - து - பஞ்சபூதகுணங்களாகிய தற்பாவமிறந்ததுபிற திருமேனியி ன்கூடியும் ஈட்டாதிருந்த ஞானிகள் துதிருமேனியிற் றோற்றுமலை யங்
கனந்தோற்றவனவன்வி யவற்றானவர்க்கியாது கிறப்படிபின் றவைவா
ளாதோற்று மழகுளவாம்-எ-று.

ஆந்ந்தத்தோன்றும் போதுள்ள நெக்குருகத் தோன்றுமாகவி
“ஹருருபாமசுக், மென்றுஞ் சடசித்துக்களாயுள்ள பொருள்களெல்
லா மவர்க்குச் சுகசொருபமாய்த் தோற்றுமாகவி, னவர்தோக்குகப்
“பரமசுகவுல்லாசதோக், கென்றுக்கூறினார்.

வினையெய் மனதுகத்தேனையும் பாலையுங்கண்ணையு மமுதந்
தையுமொத் தூனையுமென்பினையு முருக்காநின்ற ஷொண்மையனே
யென்பதுமது.

பூநாளுந் தலைசுமப்பவென்றதுபோற் றோன்றுமென்பதைச்சா
த்துமென் றிருமைதோலெறக்கூறினார்.

உலலாசநோக்குமுதலியன வவர்கருத்தாய்த்தோற்றா தியல்பா
ய்த்தோற்றவி “என்றவெறுமனபுகா, மென்றார். (வெறும) னென்
பது பாப்பாரர்சொல்.

இத்திருவெண்பாவான் ஞானிசென்பபுகழ்ந்து கூறியவாறுகாண்க

வாடன்மணம்போல் வருந்தாவயிராக்யத்

தோடுமெலிந்த வுடம்புடனே - கூடார்

திருவிடயாநந்தசக நீங்காதநோக்குந்

திருமுகமுமென்னை விடாது.

வாடன்மணம்போல்வருந்தாவயிராக்யத் - தோடுமெலிந்தவுடம்
புடனே - கூடார் - எ - து - வாடற்பூவின்மணஞ் சிறிதுதோன்றுதல்
போற்கிறிதுதோன்றும் பிரார்த்தவாசனையோயும் போதத்தான் வரு
ந்திச்செய்யாத பாசவயிராக்கியத்தோடுந் தளராநின்ற திருமேனியுட்
னேகூடியிருந்துங் கூடாராகியஞானிகள் து.

திருவிடயாநந்தசக நீங்காதநோக்குந் - திருமுகமுமென்னை வி
டாது-எ-து-திருவிடயமாய்த்தோற்று மாநந்தமாதிய சுகமுட்போ

ற்புறத்துநீங்காத வவ்வாறந்தத் திருநோக்குந்திருமுகமு மெனதுள்ள
த்தை பெப்போதும் விட்டுநீங்காது-எ-று.

“வாடண்மணம்போ, லென்றவுவமையாற் சிறிதுபிரார்த்தவாச
னையோடுமென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

வருந்திச்செய்யும்போதமுடையாரது வயிராக்கியம்போலன்றி
யிவர்க்கியல்பாய்த் தோற்றவிய்வருந்தாது “வயிராக்கிய, மென்றார்.

விடயாநந்தம்போ லெதிரீடாய்த்தோற்றத்தெதிரீடற்றவிடத்திற்
றோற்றவி “நிருவிடயாநந்த, மென்றார். (உக)

இத்திருவெண்பாவா னவரதருமை கூறியவாறுகாண்க.

ஆயினிந்த ஞானிகட்குப்பெய ரியாதெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

தத்துவத்தின்போர்வை சரிந்ததிகம்பரிப்பே

ரத்துவிதியேகாந்தி யானந்தி - சுத்தன்

றுரியன்வதாதன் றறவிசிவயோகி

நிருவாணியென் விரத்தனென்.

தத்துவத்தின்போர்வை சரிந்ததிகம்பரிப்பேர் - எ - னு - முப்ப
த்தாறுதத்துவங்களாகிய போர்வைசரிந்தவதனாற் திகம்பரியாயிருந்த
ஞானியினது பெயர்சொல்லுமிடத்து.

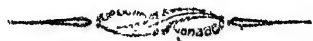
அத்துவிதியேகாந்தியானந்தி - சுத்தன் - றுரியன்வதாதன் றறவி
சிவயோகி - நிருவாணியென் விரத்தனென் - எ - னு - சிவத்தோடத்
து விதமாயிருத்தலி னத்துவிதியென்று மங்வன மத்தவிதமாயிருப்
பினுந் தானச்சிவமாகாமையா னேகாந்தியென்றும் பூரணந்தமெல்
லாந் தானாய்நின் றதுபவித்தலினாந்நியென்று மத்தியங்களை
நீங்கிநின்றலாந் சுத்தனென்று மேலாயபொருளை யடைந்தோனாகலிந்
றுரியனென்றும் வரஞ்சகிரமங்களைக் கடந்தநின்றலா னவதாதனெ
ன்றுந் தேகாதிப்பிரபஞ்சங்களெல்லாந் துறந்துநின்றலாந் துறவியெ
ன்று மற்றொன்றோடுங் கூட்டாவிடமிச்சி சிவத்தோடுங் கூட்டரவாயிரு
த்தலிற் சிவயோகியென்று மத்துவாவாறையுங் கடந்துநின்றலாந்நிருவா
ணியென்று மச்சிவத்தோடத்துவிதமாக விருக்கின்றேனென்னும் வா
சனையு மிறந்துபோயிருத்தலின் விரத்தனென்றும் ந்சொல்லுதி-எ-று.

உடம்பைப்போரித்துநின்று நீக்கிய்போர்வைபோ லுயிரைப்
போரித்துநின்று நீக்கினமையாற் “தத்துவத்தின் போர்வைசரிந்த,
வென்றார்.

அஃதன் நிப்பூதகஞ்சகம் - பிரகிருதிஞ்சகம் - கலாதிஞ்சகம் - வயிற் துவகஞ்சகம் - சத்திஞ்சகம் - என்னு மிட்பஞ்சகஞ்சகங்களைப் நீக்கிநின்றாடுனிணுமாம்.

அத்துவித்யென்றதாதி யிச்சுணங்களைல்லா முடையனாகவி னி ப்பெயர்கமெல்லா மவற்குரித்தாயின. (சுய)

இங்ஙன மகத்துளாசையற்றுத் துறந்தோராயு மகத்துளாசையி ருக்கத்துறந்தோராயுமெங்ஙன மறியலாமெனினீமேற்கூறுகின்றார்.

அடங்கத்துறந்தார்க்கு மாசையறப்பாவித்
தொடும்பக்குவந்தெரியா தோகோ - மடந்தேடிப்
பிச்சையாய்மூலையிற் பெண்பேச்சாய்வரினடைக்கைக்
கிச்சையாய்க்கைக்கெதிர் நீட்டும்.

அடங்கத்துறந்தார்க்கு மாசையறப்பாவித் - தொடும்பக்குவந் தெரியா தோகோ - எ - னு - அகத்தாசையிருக்கப் புறத்தாசையறப் பாவித் தடங்கத்துறந்தாராயு மியல்பா யகத்தாசையற்றடங்கத்துற த்தாராயு மவரோடுநிகழும் பக்குவாபக்குவங்க்வினாலை யோகோதெ ரியாதோ வஃதெங்ஙனமெனினீ.

மடந்தேடிப் - பிச்சையாய்மூலையிற் பெண்பேச்சாய்வரினடைக் கைக் - கிச்சையாய்க்கைக்கெதிர்நீட்டும்- எ - னு - அவர்நற்பிச்சையி டி மடந்தேடிச்சென்று பிச்சையேற்பதாய்ப் புதியமருகப்பெண்பூ லைக்கண்ணிருந்து மெல்லெனப்பேசும் பேச்சுப்போற் மமக்கென வோ ரொடுக்கம்பற்றி யதனளிருந்து மாரிசத்தோடு மெல்லெனப் பேசுவதா யிவர்பெரியனொனக்கருப்பி பிறரன்னவத்திரமுதலிய நடை க்கைகொடுவரி னந்நடைக்கைக்கிச்சையா யவர்கொடுக்குங்கைக்குத் த மதுகையை யெதிர்நீட்டிவாங்குவ ரிவர்க்கெல்லா மனைதோறுஞ்செல் வதேயன்றி யோர்மடந்தேடிச்செல்வது மோரொடுக்கம்பற்றியிருந் து மாரிசமாய்ப்பேசுவதுந் தாயிருக்குமிடத்துப் பிற ரன்னதினைக் கொடுவரி னவற்றையிச்சித்து வாங்குவதுமில்லையாகவி னவரதுபக்கு வமு மிவரதுபக்குவமுந் தாமேதெரியு நீ யறிது-எ-னு.

“ஆசையறப்பாவித் தடங்கத்துறந்தார்க்கு, மெய்றமையா ன ன்ங்நனம்பாவியா யியல்பாய்த்துறந்தாரா வருவிக்கப்பட்டது.

அடங்கத்துறத்தனை மனைவிமுதலிய பற்றுக்களைபெல்லா மொரு ன்கேவிடுத்தல் அடங்கத்துறந்தார்க்குமென்னு நான்காம்வெற்றுமை யையிரண்டாம்வெற்றுமைபிரகங்கொள்க.

“தெரியாதோ,, வென்பது - தெரியாதென் றோகார்த்தொக்கிநி
ன்றது மடந்தேடிப்பிச்சையாய்க் கைக்கெதிர்தீட்டுமென்றவாறு ந
டைகூறினமையா லதற்கெதிர்ப்பறையாயிவரஹுடை வருவிக்கப்பட்
டது.

ஒருவருக்குச்செவ்வம்வரி னதனை நடைக்கையென்பதுபேரற்றி
றர்வந் தன்னுதிக்கைகொழிப்பதனை நடைக்கையென்றார். (சக)

ஆயினகப்பற்றற்றார் துறப்பதேயன்றி யகப்பற்றுடையார் துற
க்கலாதோவெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

கரையடுக்கவந்தாந் நிராயலைக்குங்கப்பல்
பொருளபித்தாற்றோன்றும் பொய்ப்போதம் - விருதினவன்
வெற்றிக்குதிருதித்தோன்போல் வேண்மும்விட்டதுபின்
பற்றிமதிற்செகுகென நிற்பாய்.

‘கரையடுக்கவந்தாந் நிராயலைக்குங்கப்பல் - பொருளபித்தாற்றோ
ன்றும்பொய்ப்போதம் - ‘எ - று - ஆலையலைக்குங்கனாகடந்துசென்று
கடனெழின்றுகடப்பண்டிட்டுமக்கரையடுக்கவந்தா லக்கப்பலையலையலைக்
குமாறுபோல விடயங்களைத்துறந்துசென்று துறவில்கண்ணின்ற நீ
மீட்டு மவ்விடயங்களையபித்தாந் பொய்பாகிய வவ்விடயபோதத்தோ
ன்றி யறிவையலைக்குமாகலின்.

விருதினவன் - வெற்றிக்குதி குதித்தோன்போல் வேண்மும்விட்
டதுபின் - பற்றுமதிற்செகுகெனநி ‘பாய் - எ - று - தன்பகைவனைச் ச
யங்கொண்டாலன்றி விட்டெனன்னும் விருதினோன்போலு மொருவ
ரோடுவாதுகூறி வெற்றிக்குத்தரவு தாவினோன்போலுநீயும் பிடித்த
ஹவை முற்றுஞ்சாதிக்கவேண்மி மதனைவிடாது சாதிக்கவேண்டி
டயங்களையடாதே யபித்தான் முன்னர் நிவிட்டபற்றுக்களெல்லாமிப்
போதும்வந்துபற்று மிலையுண்ணப்பற்றுதகலும்படி யத்துறவில்க
ண்ணுறுதிப்படநிற்பி-எ-று.

கரையடாது கடலினடு நின்றகப்பலு யலையலையாதபோலவி
டயங்களையடாது துறவில்கண்ணின்றோரை விடயபோதமலையாதெ
ன்ப திவ்வுவமைச் சூறிப்பாற்காண்க.

விருதினோனக் கெவ்விதத்தானுந் தன்பகைவனைச் சயங்கொள்வ
தே விருதுகூடாதாயினு மவனோடும் பொருதித்தலே விருதுபோற்
துறவினோனுக்குத் தன்பகையென்னு மாயைப்படைகளாகிய முப்ப
த்தாறையுங்கடந்து விட்டடைதலே துறவங்கனந் கடக்கக்கூடாதாயினு
மதனைக்கடத்தற்கேதுவாய் எத்தவாசனையோடு நின்றிதத்தலேதுறவா

கலின் “விருதினவன், போலென்றும் வெற்றிக்கற்பதழித்தாரவு தா
வத்தொடங்கினோ னுடபத்தோராமடி தாவினெனின்னதுவெற்றி ய
ன்தவறின் வெற்றியுமிழந்தக் தூவினும்வீழ்வனதுபோல விடயங்க
ளைத் துறக்கத்தொடங்கினோ னவ்விடயங்களையுந் துறந்து தற்போத
த்தையுந் துறப்பதே துற வந்நனஞ்செய்யா தவ்விடயங்களைச்சாரின
த்தூறவினாவரும் பெருமையுமிழந்து பிறப்பினும்வீழ்வனாகலின்
“வெற்றிக்குதித்தோன்போ, வென்றுந்நனார்.

தத்துவத்தின் போர்வையென்னுந் திருவெண்பாமுத விவைமு
ன்னுதிருவெண்பாவானு ஞானிகளதுபெயருந் தீரமுந் துறந்ததைச்சா
தியாதமிட்டிஞ் சாரலாடாநென்பது மறிவிந்தவாறுகாண்க. (௪௨)

அருளவத்தைத்தன்மை.

முற்றிற்று.

திருவெண்பா - ௨௩௧.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது

வாதுமொமாண்டார் தன்மை.

சூழிப்பத்தோடு கூடியிருந்து ஞானம்பெற்
றக்கூழிப்பவாதனைமாண்பி நின்றாந்நன்மைகூறினமையா
லிவ்வதிகாரத்திற்கு வாதனைமாண்டார் தன்மையென்று பெயராயிற்று
துறவிகளாயிருந்து ஞானம் பெற்றோருமன்றிக்
சூழிப்பிகளாயிருந்து ஞானம்பெற்றோருமுளராகலினவ்வதிகாரத்தின்.
பின்னிவ்வதிகாரம்வைக்கப்பட்டது.

ஞானமில்லாவிடினும்

வைராக்கியத்தால் விட்டிடுநெறியடைய லாகாதோவெனின்

மேற்கூறுகின்றார்.

ஞானமில்லாத வைராக்கிதன்றல்ல

காணவர்க்குநோவினர்க்குங் கள்ளர்க்கு - மானதுவெ

னெந்நிலைக்கேநின்றோலெ னெவ்விடயத்தேய்ந்தாலென்
றன்னிழப்பேயின்பாந் தலம்.

ஞானமில்லாதவராக்கிநின்றல் - கானவர்க்குநோவினர்க்குந்
களீளர்க்கு - மானதுவென்-எ-து-அத, அப்பரிபூரணஞானமில்லாதா
புறத்துச்செய்யும் வயிராக்கியநன்றலவாகு மென்தெங்ஙனமெனின்
மலைக்காணிற்சஞ்சரிக்கும் வேடர்களுக்கும் விடாநோயினர்க்கும்பொ
ருடிருநிந், கள்வர்க்கும் வயிராக்கியமுண்டாவ தென்னையாகவி னிவர
துவைராக்கியத்தோ டவரதுவராக்கியமொக்கும்.

எந்நிலைக்கேநின்றோலெ னெவ்விடயத்தேய்ந்தாலென் - மன்னிழ
ப்பேயின்பாந்தலம் - எ - து - அகத்துப்பரிபூரண ஞானமுடையரா
சுரிமைமுதலியன ஷலகவியாபாரங்கனி லியாது நிலையின்பிணு மெ
ன்னை வனிதாதிவிடயங்கனி லியாது விடயங்களோயிங்கூடியிருந்தாலு
மென்னை யந்நிலையு மவ்விடயங்களு மிவர்க்கிடமுமன் றின்பமுமன்று
தம்போதவிழப்பு யிடமு மிப்போதவிழப்பிற் றேன்றுமின்பமே
யின்பமுமாம்-எ-து.

தழையுதித்தன் மூலபலங்களைப்பிடித்த விராப்பகற் கானிற்சரித்
தல் - பனி மழை வெய்யில் காற்றுகளைப் பொறுத்தன்முதலியனகா
னவர்க்கு வராக்கியம் வனிதாதிவிடய போகங்களைத் துறந்திருத்தல் வி
டாநோயினர் வைராக்கியம் பகைவர்க்குச்சமீகித் தம்முடறுயிழந்
திருவிற்சேறன்முதலியன கள்வர்க்கு வைராக்கியம் இவரது வைராக்கியங்
களாற் போதவிழப்புமின்பமுமின்றாயினபோ லவரதுவைராக்கியத்
தானும் போதவிழப்புமின்பமுமின்றாகவி னவரதுவைராக்கியத்தை
யிவரதுவைக்கியத்திற் குவமைகூறினார்.

அகத்துப்பரிபூரண ஞானமுடையார்க்கியாது நிலையின்பிணு
மியாது விடயங்களைப்பிடிப்பிணு மவற்றை யந்தப்பரிபூரணஞானத்
தாற் பார்த்தழித்தலி னவற்றோயிற் தாக்கற்றுநிற்பது மிங்ஙனந் தாக்க
ற்றற்றிற்றலாற் போதவிழப்பு மிப்போதவிழப்பாற் பேரின்பமுமுண்
டாமாகவி “னெந்நிலைக்கேநின்றோலெ னெவ்விடயத்தேய்ந்தாலென்
றன்னிழப்பேயின்பாந்தலம், மென்றார்.

அஃதன்றி விடயவிரிப்பத்திற்கேதுவாய ஷலகவியாபாரங்களைச்
செவ்வார்போ லிவரியாது நிலையின்றொனினு மதனுட்டாக்கற்று
நின்ற சொரூபவிரிப்பத்திற்கேதுவாய தம்போதவிழப்பைச் செய்வா
ரொன்பது மவ்விடயவிரிப்பங்களைத் தாமற்றாபவித்தா லவற்றையது
பவிக்குந்தோறத் தாமற்றவிடத்துண்டாம் பேரின்பமெலியு மேய

ன்றி பவ்வின்ப மோர்பொருளா யவர்க்குத்தோற்றா தென்பதுங் காண்க.

“தன்னிழப்பேயின்பாந்தலு, மென்றமைபா னந்நிலையு மவ்வி டயமு மீடமுமின்ப முமன்றென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

‘வைராக்கியமென்பது, வைராக்கியென்று கடைகுறைந்துநின்றது(க)

ஞானம்பெறுவோர்க் கில்வாழ்க்கையைத் துறக்கவேண்டாவோ வெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

எல்லாச்சமயங்களுந் துதிக்குமில்லறத்தி
னில்லாமனித்தாரொன் னித்தாலென் - புல்லறிவைத்
தீரத்தெளிந் துசிவத் தோயிம்பற்றற்று
ராகிற்பிறப்பறுக்க லாம்.

எல்லாச்சமயங்களுந் துதிக்குமில்லறத்தி- னில்லாமனித்தாரொன் னித்தாலென் - எ - து - சமயங்களெல்லா மிது நன்றுதன்மென்றுபுக ழுந் துகூறுநின்றவில்வாழ்க்கையினில்லாம விதனைத்தூற்ற்தாரித் துறவி ற்குத்தகுமென மந்தியாதுதுறந்தாலுமென்னை யித்தூறவினாற் பிறப் பறுக்கக்கூடுமோ.

புல்லறிவைத் - தீரத்தெளிந் து சிவத்தோயிம்பற்றற்று - ராகிற்பி றப்பறுக்கலாம் - எ - து - தற்போதங் கருவிப்போதங்களாய புல்ல றிவை ஞானகுருவா னன்றாய்விசாரித்தறிந் ததனைக்கெடுத்துச் சிவத் தோடிண்டறக்கலந் து அச்சிவத்தோயிங் கலந்திருக்கின்றோமென்னு ம்வாசனைப்பற்று மற்றொருனி வைர்க்கே பிறப்பறுக்கலா மற்றையந் துக்குகூடாது-எ-து.

சமயநூல்களெல்லா மில்லறத்தையே மேம்பாடாகக் கூறுதலி “எனல்லாச்சமயங்களுந் துதிக்குமில்லறத்தை, யென்றார். அறனை னப்பட்டதேயில்வாழ்க்கை யுடனும் பிறன்பழிப்ப தில்லாயினன்று- என்பதும. து - “நீத்தாரொன்னித்தாலென், எனன்றவ்வில்வாழ்க்கை யைத் துறந்தபின்னரு முடலொறுத்த லுண்வெறுத்த லுடைதுறத்த லுரொடுக்கந் துறத்தன்முதலியன துறந்து நின்றலெனக்கொள்க.

“புல்லறிவைத் தீரத்தெளிந் து சிவத்தோயிங் பற்றற்றாராகிற்பிற ப்பறுக்கலா, மென்றமைபா விங்ஙனந்தெளிந் து பற்றற்றியுடையா ரில்லறத் துறவறங்களினின்றாலும் ‘பிறப்பறுப்பா, னென்பது மிவை யில்லாரியாது துறந்தாராயினும் பிறப்பறாரென்பதுங்காண்க.

தற்போதங் கருவிப்போதமிரண்டும்புல்லறிவாகலிற் பொதுப்ப டப்புல்லறிவென்றார். தீரத்தெளிதவற்றையுள்ளபடியறிந்துகெடுத்தல்

மனையிழக்கிலோமனது மாறாதுமாய்த்த
தனையிழக்கிலோசிவனைச் சார்ந்தம் - கறுபவிக்கைப்
போகாதுபோகிற் பூரணமாய்பூரணந்தா
னுகாதிருப்பதெவர்க்காம்.

மனையிழக்கிலோமனது மாறாதுமாய்த்த - தனையிழக்கிலோசி
வனைச் சார்ந்தம் - கறுபவிக்கைப் போகாதுபோகிற் பூரணமாய்-
எ - து - நீரிநீர்வன்கூறியவாற்றா வில்வாழ்க்கையைத் துறப்பது துற
வன்றோவெனி னவ்வில்வாழ்க்கையைத் துறக்கி னதல்கண்ணின் மறுப
வித்த விடயவாதனை மனத்தில்கண் மாறாதெழுமாகலி னது துறவன்
ரூயின் மனத்தைமாய்ப்பது துறவோவெனின் மனத்தைமாய்த்த தற்
போதமெழுமாகலி னது துறவன்ரூயிற் றற்போதமிழப்பதோ துற
வெனி னத்தற்போதமிழக்கிற் சிவத்தையடைந்தாண்மிச் சுகத்தையது
பவிக்கை போகாதாகலி னது துறவன்ரூயிற் சுகப்பேறமிழப்பது துற
வோவெனி ன்ச்சுகப்பேறுபோகிற் சிவபூரணந்தானு மப்போதிங்ஙன
ஞ் சிவபூரணந்தானுனென்னும் வாதனைதோன்றுமாகலி னது து
றவன்ரூயி னினித்திறவுதா னியாதெனின்.

பூரணந்தா - எனுகாதிருப்பதெவர்க்காம் - எ - து - அச்சிவபூரண
ந்தானுனென்னும்வாதனையுமறந்துநிற்பது துறவுஇங்ஙனஞ்சிவபூ
ரணந் தானுகாதிருப்பதாய் துறவியாவர்க்குண்டாம்-எ-து.

மாய்த்தவென்பதற்குந் தனையிழத்தவென்பதற்குமிடையிற் றற்
போத மெழுமென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

இவைமுன்று திருவெண்பாவானு மெய்த்துறவாவ திதுவென்ற
றிவித்தவாறுகாண்க. (ங)

இவ்வாழ்க்கையோடு கூடியிருந்து மித்தறவெய்தினோரைத் துற
விகளென்று சொல்லப்படுமோவெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

மாயாபோகத்தரசாய் வாழ்ந்தாலுமாமணிபோற்

ரோயாதவோ துறந்தோர்க - டோய்வாரோற்

சேரும்விதைபோலத் தீர்ந்தவிடத்தேறிரும்பும்

வெொன்றதுவே வினை.

மாயாபோகத்தரசாய் வாழ்ந்தாலுமாமணிபோற் - ரோயாதவ
ரோதுறந்தோர்கள் - எ - து - மாயாபோகத்துக்கெல்லா மரசராகியப்
பேர்கண்ண யறுபவித்து வாழ்ந்தாராயினு மகத்தாகிய மாணிக்கம
னியொன்றோமிந் தோயாதுநின்றதுபோ வவற்றோமிந் தோயாதுநி
ன்றவரோ துறந்தோரென்று சொல்லப்படுவார்.

தோய்வரோற் - சேரும்விதைபோலத்தீர்ந்தவிடத்தேதிரும்பும்
வெவொன்றதுவெவினை - எ-து - படி.கமணிபோ லியாதொன்றோடா
யினுந் தோய்வாரொனி நிலத்துச்சேரும் வித்துப்போல வுடலிறந்த
காலையினுந் நீங்கிய பற்றிக்கண்மீட்டிந் திரும்புமொர்முலம் பற்று
டைமையே வினையென்பது மப்பற்றுடைமையேயாம்-எ-து.

மாமணி தன்னையடுத்த வன்னங்களைக்கவராது தனதுபிரகாசத்
தையவற்றின்மேல் விசிறின்றற்போல யாதுவிடயங்கள் வந்தெப்பி
னு மதிற்றோயுது தனது ஞானப்பிரகாசத்தை யவற்றின்மேல்விச
ிறிற்றலான் “மாமணிபோற் றோயாதவ, ரொன்று முடம்பிற்குப்பிறம்
பாய பற்றுக்களையொழித்து அவ்வுடம்பாயநின்றோரைத் துறந்தோ
ரிக ளென்றுசொல்வதுபோல வயிர்க்குப்பிறம்பாய கருவிகண்முப்ப
த்தாறையுமொழித்தறிவாய் ‘நின்றோரைத்துறந்தோரிக, ளென்றார்.

நிலத்திற்சேரும் வித்துப்போ லுடலிறந்தகாலே நினைப்பற்றின்க
ண்மீட்டிமுயிரி வந்தடைந்துப்பத்தியாகலிற்“சேரும்விதைபோ,, வெ
ன்றுமுடனிற்குந் காலையுயிர்க்கெந்தவாதனையிருந்த தந்த்வாதனையோ
மும் பிறப்பிக்கண்மீள்கலாந் “நீர்ந்தவிடத்தேதிரும்பும்வே,, ரொன்று
ம்பற்றுள்ளவிடத்துவினையுமுளவாகலின துவெவினையென்றுக்கூறினார்

அவாவென்ப வெல்லரவுயிர்க்கு மெஞ்ஞான்றுந் தவாஅப்பிறப்
பினும்வித்து - எ - து - மது-அதுவே யென்பதனைப் பற்றுடைமை
யெனக்கொள்க. (ச)

இத்திருவெண்பாவா லெந்நிலையினின்றாவ மதனுட்பற்றறுதியு
டையோர்க்கே விடென் றறிவித்தவாறுகாண்க.

விடயங்களை யறுபவிப்பினு மவற்றுட்கூடாரொன்றி ரிதென்னை
யெனின் ழெற்கூறுகின்றார்.

ஒருகுடைக்கீழ்வா முலகத்தோர்க்குறம்புருண்டோ
வருணிழநீழ்வாழ் வாரறிவு - கருவிகளிற்
போனுவென்சேற்றுத்தூள் போலேபருந் துநிழ்
போனாற்போற்றோயாமற் போம்.

ஒருகுடைக்கீழ்வா முலகத்தோர்க்குறம்புருண்டோ - வருணிழ
நீழ்வாழ்வாரறிவு - கருவிகளிற் -போனுவென்சேற்றுத் தூள்போலே
எ - து - பூமியெல்லா மொருகுடைக்கீழாள்வோ னுலகத்துவாழ்வோ
ர்க்குக் குறம்பூரார் னுன்பமுண்டாமோ அதுபோ லெங்கும்பரிபூர
ணமாய்தின்ற திருவடிநிழங்கி ழூரந்தச்செல்வத்தோமும் வாழ்வா ரறி
வுவிடயங்களிற்சென்றாவென்னை அவ்வறிவிந் கல்விடயங்களானவரு

மயக்கமியாதுமென்று மாயைக்கீழ்வாழ்வா ரறிவுபோலவாறிவு சேற்று
க்குட்டிப்போர் லழுந்துமோ.

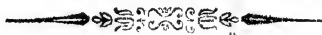
பருந்திழிந்த - போனாற்போற்றோயாமற்போம் - எ - னு - பரு
ந்திழிந்துலொன்றிற் றோய்த்துந்தோயாது போனாற்போ லவாறிவு - அ
வ்விடயங்களிற்றோய்த்துந் தோயாதுநீக்குமென்றிதி-எ-று.

ஒருகுடைக்கீழ்வாழ்வார் மந்தியாதோருக்குச்செல்லினு மவ்
வனையனதானையாற் குறும்புசெய்வாரு மிவராய்வருந் துன்பமு மவர்
க்கின்றயாதுபோற் திருவடிக்கீழ்வாழ்வாறிவு விடயங்களிற்சென்றாலு
மத்திருவடிப் பரிபூரணமாய்நின்றலி னிவ்விடயங்கண் மயக்குவதுந்
தான்மயங்குவது மிவ்வறிவிந் கின்றமாகலி னங்ஙனமுமமைகூறினார்.

பருந்திழிந்து றோய்த்தவாமே நில்லாது வினாவினிக்குதல்போ
லவ்வறிவுவிடயங்களிற் றோய்த்தவாமேமயங்காது வினாவினிக்குத் திரு
வடிக்கீழ்நின்றலா னிங்ஙனமுமமைகூறினார்.

பருந்தினையவர்க்கு மதனிழலை யவரதறிவிற்ரு முவமையாகக்கூ
றியவாறுகாண்க.

இத்திருவெண்பாவால் விடயங்களவரறிவை மயக்காதென்பதும்
வ்விடயங்களி லவாறிவுதோயாதென்பது மறிவித்தவாறுகாண்க. (இ)

நெய்யுண்டநாயென்ன நீரினிலென்ன
மையுண்டகண்போல மனைவாழ்வார் - துய்ய
விருளால்விலையேறு மாணிக்கமெல்லாப்
பொருள் போலவல்லாப் பொருள்.

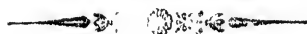
நெய்யுண்டநாயென்ன நீரினிலென்ன - மையுண்டகண்போ
ல மனைவாழ்வார் - எ - னு - நெய்யையுண்டிடீட்டுங் கக்காநின்றநாய்
போலுந் தடாகத்தீரத்தினிற்குமர மேய்முகமாய்நிற்கவு மத்தடாகநீ
ரிற் கீழ்முகமாய்த்தோன்று மம்மரநிழல்போலும் பிறர்க்கழகாய்த்த
னக்குக்கரிப்பாயிருக்கு மையுண்டகண்போலு மந்தஞ்ஞானிகளில்வாழ்
க்கையோடுங் கூடியுங்கூடாதிருந்து வாழ்வா ரிங்ஙனம்வாழ்வாராயின்
ஞானிகுரு மஞ்ஞானிக்கும் பேதமென்னெயெனின்.

துய்ய-விருளால்விலையேறு மாணிக்கமெல்லாப்-பொருள்போல
வல்லாப்பொருள்-எ-து-இருளைத்திறந்து பிரகாசித்தலாநிருளான்வி
லையேறு திருமலமாயுள்ள மாணிக்கமணி யவ்விருளான்மறையுமற்றெ
ல்லாப்பொருள்களைப்போலு மல்லாதபொருள்துபோ லில்வாழ்க்கை
யிருளாற் றுமறைந்திருப்பாளைப்போலு மன்றியவ்விவ்வாழ்க்கையிரு
ளைத் தமதுஞானப்பிரகாசத்தா னீக்கினின்றவிளங்குவொன்றிதி-எ-று

நெய்யையுண்டபின் வயிற்றி லெட்டுணையேனுந் தங்காது மீட்டு
ங்கக்கலா னந்நெய்யின னுசார மதனுடலிற்சாராததுபோல விடயங்
களைத் தாமற்றதுபவித்துச் சிவத்திற்காக்கலா னவ்விடயவாசனை யிவ
ரைச்சாராதாகவி “னெய்யுண்டநாயெனின, வென்றும்-கரையின்கண்
மர மேன்முகமாய்நிற்கவு மதனது நிறுவின்கட் கிழ்முகமாய்த்தோ
ற்றுதல்போற் சகலத்தைபுங்கடந்த சிவத்தைத் தாம்பிரியாதிருக்கவும
னைக்கண்ணிருத்தல் போற்றோற்றலி “னிர்னிழலென்ன, வென்றும்-
பிறர்க்குடிகாய்த்தனக்குக்கரிட்பதாயிருக்குமையுண்டகண்போற்பிறர்
க்கு மனைக்கண் வடிக்கிறதுபோற்றோற்றந் தமக்கிட்பிராரத்தவாச
னை யென்றைக்கொழியுமென்று வெறுப்பாய்த்தோற்றலின் “மையுண்
டகண்போலு, மென்றுங்கூறினார்.

மாணிக்கம் பகலைப்பற்ற விரவின்மிகவும் பிரகாசிப்பதுபோன்
மெய்ஞ்ஞானிகட்குத் துறவையப்பற்ற விடவாழ்க்கையின் ஞானமிகவு
ம் பிரகாசிக்குமாகவி னிருளால்விசையேறு “மாணிக்கமெல்லாப்பொ
ருள்போலவல்லாப்பொரு, ளென்றுங்கூறினார்.

ஞானியு மஞ்ஞானியுந் குடும்பத்தோ டிருப்பதானு வவர்த்ருபி
பிறப்பிறப்பின்றய தென்னை யிவர்க்குப் பிறப்புண்டாய தென்னையெ
னின் மேற்கூறுதலன்றார்.

துடைதட்டலொன்றே துயிற்றும்விழிக்கும்
படிசத்திருண்மணிக்கேன் பற்று - மடிபார்க்குக
கூடப்போங்கள்னைப்போற் கூடாக்குடும்பக்கூந்
தாடிக்கேன்மேற் பிறப்புண்டாம்.

துடைதட்டலொன்றே துயிற்றும்விழிக்கும்-படிசத்திருண்மணி
க்கேன்பற்றும்-எ-து-துயிலும்பருவமுடையோன் துயிற்றுகதுடை
தட்டலுமீ-விழிக்கும்பருவ முடையோன் விழித்தற்குத் துடைதட்ட
லு மொன்றேயா மதுபோன் ஞானிமனைவிமுதலிய குடும்பத்தார்வ
ந்து சருவுந்தோறு மகமுகமாய்த் தற்போதவொழிவினின் குறந்தறிந்
துரைபண்ணுவான் அஞ்ஞானி தன்மனைவிமுதலிய குடும்பத்தார்வீர
சருவுந்தோறுஞ் சகமுகமாய்நிறு மயக்கத்திலுந் துவாளுயின் ஞா
னிக்கு மஞ்ஞானிக்கும் பேதமிங்ஙனமாயினு மந்தஞானிக்குக் குடும்
பத்திவிருக்கின்றெனன்னும் வாசனையாயினுந்தோன்றோது வெனி
ற் படிசத்திப்பற்றும் பஞ்சவன்னமாயி விருண்மாணிக்கமணிக்கேன்
பற்று மதுபோலக் குடும்பந்தாலுய்நின்ற வஞ்ஞானிக்கேனும்வாசனை
குடும்பத்திப்பற்றின்நிற்கும் ஞானிக்கேனென்று மிங்ஙனங் குடும்ப
வாசனையு மேருதிருத்தலான்.

அடிபார்த்துக் - கூடப்போங்கள்னைப்போற் கூடாக்குமீம்பக் கூத்-தாடிக்கெண்மேற் பிறப்புண்டாம்-எ-து-பொருள்சளைக் களவுகொடுத்தோரிக எவனடிபார்த்துச் செல்லவப்பொருள் களவுகொண்டோனா யவனோடுங்கலந்துகொண் டவ்வடிபார்த்துக் கூடச்செல்லு மக்கள்வனைப்போற் குமீம்பத்தார்க்குச் சுகதுக்கம்வந்தகாலை யவனைப்போற் றுணு மவர்க்குக் காயத்தாற் புரிப்பும் வாட்டமுமுடையனைப்போற்காட்டி யவனோடுங்கூடறிந்து மனத்தானவனோடுங்கூடாத குமீம்பக் கூத்தாடிபாகிய வந்தனானிக்கு மறுபிறப் பேனுண்டாம்-எ-து.

சுடைதட்டலாற் றுயில்வதும் விழிப்பது மவர்க்கியல்பாயின போற் குமீம்பத்தா லகமுகப்படுவதுஞ் சகமுகப்படுவது மிவர்க்கியல்பாயின வென்பதுங்கொள்க.

பார்ப்பான் - தோட்டிவேடம்போட்டு நடிப்பினுந் தன்னைவேறுகண்டு நின்றாற்போ விவஞ் குமீம்பிபோ லிருப்பினுந் தன்னைவேறுகண்டு நின்றனாகலிற் “குமீம்பக்கூத்தாடி,, பென்றார்.

நீரிங்ஙனங் கூறியவாற்றான் ஞானிக்கு இல்லறமுந் துறவறமுஞ்சரியோவெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

தொடும்போசுழல்காற்றுத் தூளம்போற்றொட்டு
விடும்போதுமங்ஙனே விட்டு - நடந்தாலு
மாகாயநீங்காம லாடியதுபோலடங்கு
மேகாந்திக்கெங்கிருந்தா லென்.

தொடும்போசுழல்காற்றுத் தூளம்போற்றொட்டு-விடும்போது மங்ஙனேவிட்டு-நடந்தாலும் - எ - து - விடயங்களைப்பற்றும்போதுஞ் சுழல்காற்றுத் தூளத்தைப்பற்றுவுபோற்பற்றி யவ்விடயங்களைவிடுக்கும்போது மச்சுழல்காற்றுத் தூளத்தைவிடுப்பதுபோல விடுத்திங்ஙன ஞானியினதறிவு விடயங்களைப்பற்றிவிடுத்துச் சென்றாலும்.

ஆகாயநீங்காம லாடியதுபோலடங்கு - மேகாந்திக்கெங்கிருந்தாலென் - எ - து - தூளத்தைப்பற்றும்போது மாகாயத்தைவிட்டுநீங்காமற்பற்றிச்சுழன்றும்போது மவ்வாகாயத்தைவிட்டு நீங்காதாடியத் தூளத்தைவிடுத்து அவ்வாகாயத்தூளடங்கு மச்சுழல்காற்றுப்போல விடயங்களைப்பற்றும்போதுந் திருவருளைவிட்டுநீங்காதுபற்றியதுபவிக்கும்போது மவ்வருளைநீங்காததுபவித்து அவ்விடயங்களைவிடுத்து அவ்வருளடங்கு மேகாந்தியாகிய ஞானிக்கிருவகையறங்களி லெவ்வறத்திருந்தாலென்னை யவர்க்கோர்பற்றுமின்று.

“ஆகாயநீங்காமலாடி,, பென்றதனாற் தூளத்தைப்பற்றும்போது மாகாயநீங்காமற் பற்றியென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

அதுபோலடங்குமென்றமைபா லாடியென்றதன்பின்னர் அட
ங்குமென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

இங்ஙனஞ்செய்தாலு மவரிருக்குமிடந் திருவருளாகவி “னேகா
த்தி, யென்றார். (அ)

இங்ஙனஞ் குடும்பத்திருந்து மதன்கட் சார்வொழிந்துநின்ற நி
யாவொனின் மேற்கூறுகின்றார்.

சுந்தரனார்சோர்கோன் சோழர்குறுமன்னர்
மைந்தருடறம்முடலை வாட்டினர்க - ளத்தமிவாப்
பத்தொருநாள் வயிராக்கியர்பலர்க்கு
மொத்ததுசார்போத வொழிவு.

சுந்தரனார்-போதவொழிவு - எ - து - சுந்தர்நாயனார் சேரமான்
பெருமானையனார் செங்கட்டிசோழர், புகழ்ச்சோழர்ஆகிய, சோழரா
சாக்கள், மெய்ப்பொருளையனார், கழற்கிண்கர்முதலிய, குறுமன்னர்
மைந்தருடலைவாட்டிய சிறுத்தொண்டநாயனார், தம்முடலைவாட்டிய
கண்ணப்பநாயனார், அரிவாட்டையனார், முதலியோர், நாசமில்லாத
திருநீலகண்டநாயனார்.

அதிபத்தோடு மற்றுமுண்டாகியஞானிகள் வைராக்கியராயுள்
ளவிம்மெய்யடியார் பலருக்குக் குடும்பத்திற்கூடியிருந்து மதன்க
ட் சார்போதவொழிந்து நின்றவொன்றி யொத்திருத்தலாகலிற் சார்
போதவொழிவோ வொவறத்திருப்பினு மொழியாரொன்றறிதி - எ-து.

நெய்யுண்டநாயென்னுந் திருவெண்பாமுத லிவைநான்குதிரு
வெண்பாவானும் பற்றற்றஞானிகட்கு இவ்வாழ்க்கையில் ஞானவொ
ளிவிளங்கவி னிரவுவிளக்குப்போன் றத்தஞானம் பயன்பட்டதிசமா
மென்பதும் அவர் அக்குடும்பத்திற் பற்றிலராகலிற் பிறப்புண்டாகா
தென்பதும் அவர் எவ்விடத்திருப்பினும் நிலையயராரொன்பதுமிக்வா
றுகுடும்பத்திலிருந்தும் ஞானிகளாயிருந்தோ றிவரிவொன்பதுமறிவி
த்தவாறுகாண்க. (க)

ஒ ன் ப த ர வ து

வாதனைமாண்டார்தன்மை-முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா - உசுடி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது

நி லா யி ய ல் பு

இதனுட் கூறியவுண்மை நிலைதவறினா மீட்டு

மதனைச் சென்றடைதற் குபாயங்கூறினாய் நலிவடிகாரத்திற்கு
நிலையியல்பென்று பெயராயிற்று.

அறியார்வழிகேட் டறிந்துநடக்க

வறிவாரிவெண் றறியார் - மறையாக்

குடையிருக்கத் தாமே குறித்துங்கடந்து

மடர்மழைக்கேவா றவர்போல்வார்.

அறியார்வழிகேட்டறிந்துநடக்க-வறிவாரிவெண்றறியார்- எ-து-
நாங்கருதியவருக்குச் செல்லும்வழியறிபா ரவ்வழியறிந்தோனாக் கே
ட்டறிந்துநடக்கவுந் தம்மாளறிந்துநடப்பதாய்க் கருதுவாரியி யவ்வ
ழியறிவா ரறிவித்தவழிவுதா மவ்வழியறிந்த வறிவெண்றறியா ரதுபோ
லத் தாமுன்னையாத கருவிகண்டபந்தாநையு யிப்போதருளறியிக்
க வவற்றையறிந் துகடந்து செல்லவுந் தம்மாவவற்றையறிந்து கடந்
துசென்றதாய்க் கருதுவாரணியவ்வருளறியிக் க வறிந்தவழிவுதாமக்க
ருவிகளையறிந்த வறிவெண்றறியார்.

மறையாக் - குடையிருக்கத்தாமே குறித்துங்கடந்து - மடர்ம்
ழைக்கேவா றவர்போல்வார் - எ-து - மடர்மழைக் கருதுவாரிக்குச்
செல்லத்தொடங்கினோர் மறைதம்மேற்றாக்காதபடி தமக்குமறைப்
பாகக் குடைகைக்கணிருக்கவு மக்குடையத தம்மேற்கொண்டிசெல்
லாது மறைத்திவலைக்கிடையே தாமேகுறித்துங்கடந்து மவ்வடர்ம
ழைக்கண்ணினந்து செல்கிணுரைப்போ லவர்கருவிகளைக்கடந்துவி
டடையக்கருதினோ ரக்கருவி டம்முட்டாக்காதபடி யரு டம்மைவி
ட்டிநீங்காதிருக்கவு மிவ்வருளை முன்னிட்டிக்கொண்டி செல்லாதக்கருவி
களைத் தற்போதத்தாலறிந்துங்கடந்து செல்வதாகக்கருதியவற்றுணு
ழைவாரிதென்ன-எ-து.

முன்னறியாதிருந்த கருவிகளை யிப்போதறியவந்தது திருவரு
ளாலறியவந்ததென்றறியாது தம்மாலறிந்ததாகக்கருதினமையா லிங்
வன முவமைக-பினார்.

கருவிகளைநீக்கத் தொடங்குவோர் திருவருளை முன்னிட்டிக்கொண்டு நீக்காதுதற்போதத்தை முன்னிட்டி நீக்கத்தொடங்கி எனக்கருவிகளைக்காது பண்டைப்படி முறிமாகலி விங்ஙனமுமவமைகழினார். (க)

இத்திருவெண்பாவாப் கருவிநாயகியின் நீங்கிநின்றவறிவருளறிவிக்க வந்திருவநினைவுள் றதியெண்ணிமென்பதும் கருவிகளைநீக்கிச்செல்லுங் போது தற்போதத்தைப்பின்விட்டருட்போதத்தை முன்னிட்டிநீக்கிச் செல்லவேண்டிமென்பது மறுவித்தவாறுகாண்க.

கருவினை மிங்ஙனநீக்கித் திருவருளைப்பெயி நிடைகூடாதாயினுயி செவ்வகலங்க டாக்காருமோ யெவைக்குந் தாரகமென்றறிந்து நிற்றற்குபாய மியாபதவிங் மேக்கவகென்றார்.

செத்தப்பிறவாமற் றெழுத்தினைகயிலே
செத்தப்பிறந்து விளிவீரோ - சுத்த
விருட்கேவலசகலம் போகவென்றிட்ட
வருட்போதராபித் தின்பாமல்.

செத்தப்பிறவாமற் றெழுத்தினைகயிலே - செத்தப்பிறந்துவிளிவீரோ-எ-து-இ-விமே லிறந்துபித்தாம விப்போது பிறப்பிறப்பைக்கூடந்துநின்ற வித்தேதாப் பாவனமுதலிய செய்பவனோ சுதலுமிடத்துத் தானே கேவலாவதாயிவிற்றதுஞ் சகலாவதையிற்பிறந்துஞ்சுழல்வீர்.

என்றிட்ட - விருட்கேவலசகலம்போக - சுத்த - வருட்போதராபித்தின்பாமல் - எ - டு - மயத்திப்பெயிநிட்ட மயக்கவடிவாகிய கேவலாவதையும் விகற்பவடிவாகிய சகலாவதையுப்போக வினைகூடாக்காத சுதலுமிடத்திற் றெவருமோ யெவ்வாருந் தாரகமென்றறிந்துநாடி யவ் வருட்போதராபித் தின்பாமலித்தெய்வோ-எ-து.

மயக்கமாய்வந்தப்பெயர்கேவலம் விற்றமாய்வந்தபிப்பது சகலமயக்கம் பற்றித் தற்போது மயக்கவடிவாயிநின்ற விகற்பம்வந்தபித்தபோது விற்றமயடிவாயிநின்ற மயக்கநிங்கியபோ தம்மயக்கத்தை மயக்கமென்றறிந்து விகற்பத்திற்சென்று மீண்டபோது அவ்விசிற்பத்தை விகற்பமென்றறிந்து மிங்ஙன மவற்றின்மறைந்துஞ் சுழன்று மவற்றை யிவைவென்றறிந்து நின்றவறியு தானென்றறிந் தவற்றையுந் தவ்லையுந் தனக்கறிவித்ததருளெனவறிந்து அவ்வருடல்னைபெப்போதும்விட்டி நீக்காதென்றறிந் தவ்ருளைநாடி நிற்கவே யம்மயக்கம்விகற்பமாகிய கேவலசகலங்களினிங்கியருட்பூணமாய்ப் பிரவேசக்குமாகலி “விருட்கேவலசகலம் போகவென்றிட்ட வருட்போதராபித்தின்பாமல்” லென்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஆன்மபோதஞ்ஞீவியா தருட்போதத்தை
நாடிநின்ற ஸ்வருளநியப்பிமென் றறிவித்தவாறுகாண்க.

இங்ஙனஞ் சகலகேவலங்க டய்ஞலநியப்பிடுதலி ன்வற்றைத் தன்
னணிக்கக்கூடாதோவெனின் மேற்கூறுகியிற் றார்.

சகலமுங்கேவலமுத் தாக்கறுப்பான்ருளே
பகல்விளக்கோய்ச்செப் படிசுந் - தகவைத்தா
மூட்டியுறக்குவது நாமெநம்முட்கலப்பு
நாட்டமொழியென் றருளினான்.

சகலமுங்கேவலமுத் தாக்கறுப்பான்ருளே - பகல்விளக்கோய்ச்
செப்படிசுந் - தகவைத்தா - மூட்டியுறக்குவது நாமே - எ - அ - நமத
ருளை முன்னிட்டிக்கொண்டி சகலகேவலங்களைத் தன்னுட்காக்காது
றுப்பதேயன்றித் தானே சகலத்தையும் கேவலத்தைத் தன்னுட்கா
காதுப்பா னுதித்தன்சூந்நிதியிற் றத்தேட்டையற்றிருந்த விளக்குப்
போல முச்சிகால்த்துப் பஞ்சவய்னங்களைபுங் கவராதிருந்தபடிசு
போல மெமதுசந்திதியி னுனதுதற்போதஞ் சீவியாதிருக்கவு மெம
துசந்திதியை நீயங்ஙனநீங்காதிருத்தலி னருவிக்குண்ணைத் தாக்காதிரு
க்கவுந் தகைமைபெறவைத்துன தூழ்வினைப்படி புனக்கூட்டியுறகு
விப்பது நமதருளே யிங்ஙனம் ஸ்டீடப்பங்கொய்ப்பது நமதருளே
யென்றறிந்து இவ்விருவகையிடத்துமுன்போதஞ்சிறித்தனுஞ்சீவியா
துநின்பினம்மிருவர்களுந் தாமே யிரண்டற்றவைகையங்கூயிடத்தறி.

நம்முட்கலப்பு - நாட்டமொழியென்றருளினான் - எ - அ - யா
முன்னைவந்தகூடுதலு நீநம்மைவந்தடைதலுமாயிருக்க னுன்பாலெ
ழிணக்கியங் கூடாதாகலின் நாமிருவருள்வந்து நம்முட்கலப்பதாகிய
நாட்டத்தைநீயொழிதியென்று(திருஞாலசம்பந்தப்பிள்ளையாராயிய
சுவாமிக) னெனக்கருவிச்செய்தா ரிவ்வாதேநீபுமத்தியெனி னவானு
திருவடிக்கணக்கிய முனக்குங்கிடக்கும்-எ-று.

எதிரிட்டித்தடித்தபோத மெதிரிடாதசவறநின்றதுதேடந்தபோ
தான்மாவிற்குஞ் சிவத்திற்குமைக்கியந் தாமேகூடுமாகலி “எம்முட்
கலப்புநாட்டமொழி, யென்று அருளினுனென்றார் தமதாசாரியர் த
மக்கருவிச்செய்த முறைமை யிதென்று மாணக்கணக்கறிவித்த வாறு
காண்க.

(க)

இத்திருவெண்பாவாற் சகலகேவலங்களைப் பருட்போதத்தாலன்றி
யான்மபோதத்தால் நீக்கப்படாதென் றறிவித்தவாறுகாண்க.

இங்ஙனங்கருவினை னு திருவருளைக்கூடுதலரிதாயினு மின்னுமோ
ருபாய மெற்கூறுகின்றார்.

சாக்கிரத்திற் போதச் சலனையெல்லாஞ் சொற்பனம்போ
லர்க்குமருட்போத ராகுவோர் - நீக்குப்

பரயோகரிசுத்தர் பரமசுகாதந்தர்

ஆரியகதியின்பு கடந்தோர்.

சாக்கிரத்திற் போதச் சலனையெல்லாஞ் சொற்பனம்போ-லர்க்கு
மருட்போதராகுவோர் - எ - னு - சாக்கிராவறிதையிற் றோன்றும்போ
தச்சேட்டையு மற்றுமுண்டாகிய தேகாதிப்பிரபஞ்சங்க ளெல்லாழு
மியைவாயாவெயின்ன வெதிரிட்டிப்பார்த் தப்போதச்சேட்டை விட
யங்களைச்சார்ந்தவிடத்துத் தோன்றியவிடயபோதமென்றுந் தேகாதி
ப்பிரபஞ்சங்களெல்லாவற்றையு மாயையிற் றோன்றி யழிவதென்று மி
வற்றிற்கெல்லாத் தாரகமுா யுட்புறம்பாய்ப் பரிபூரணமாய்நிற்ப் தரு
ளென்றுங்கூடி பின்ன ரப்பரிபூரணமாகியவருளே மெய்யென் றத
னைநாடிநின் றிடவிடயபோதத்தையு மிப்பிரபஞ்சங்களையுஞ் சொற்ப
னம்போலப் பொய்யாக்ருமவ ரிவற்றையுள்ளபடிநீங்கி யவ்ருட
போதரோயாகுவார் ஆவொன்று ஆவோ.

நீக்கும் - பரயோகரிசுத்தர் பரமசுகாதந்தர் - ஆரியகதியின்பு
கடந்தோர் - எ - னு - லுபவருளையங் கடந்துசெல்லும் பரயோகருந்
தந்ததந்தரமற்ற பரிசுத்தரு மப்பரமசுகமாகிய வாதந்தத்தையுடைய
யருநிம்மல ஆரியத்திற் றோன்றும் பரமசுகாதந்தா தீதருமாவர்-எ-னு.

இங்ஙனம் விடயபோதத்தையுந் தேகாதிப்பிர பஞ்சங்களையும்
பொய்யென்றுந் தமக்கன்னியமென்றுங் கண் டுவற்றிற்குள்ளுட்புறம்
புழப்பரிபூரணமாகிய திருவருளையேநாடிநிற்போ ரிப்பொய்களைநீங்கி
யம்மெய்யாகிய திருவருளே வடிவாவராகலிற் சொற்பனம்போலாக்
ருமருட்போதராகுவோரென்று மங்ஙனமருள்வடிவாயகாலத் தவ்
வருளையுங்கடந்து பரயோகமுதலியன அவர்க்கெனினி லுண்டாகலி
னவரையே பரயோகமுதலியன வுடையொன்றுக்கூறினார்.

ஆவொன்னுஞ் சுட்டிப்பெயொஞ்சிநின்றது.

(ச)

இத்திருவெண்பாவால் கருவினைபுள்ளபடி கண்டறியில் திருவ
ருணிலைகாண வருமென்றும் அங்ஙனம்வரின் பரயோகமுதலிய பே
றுளவாமென்று மறிவித்தவாறுகாண்க.

இங்ஙனம்விடயபோதத்தையுந் தேகாதிப்பிரபஞ்சங்களையுநீங்கி
யருளைப்பெறுவதே யமையாதோ வதற்குமேனீர் பரயோகமுதலிய
ன கூடியதென்னெயெனின் மெற்கூறுகின்றார்.

தத்துவம்போய்க்கேவலம்போய்த் தால்போயருள்கழன்ரு
சுத்தபரையாய்த்தன் சுத்தந்தரம்போய்ச் - சத்தி
யொழிவிலேபோதம்போ யொன்றாகாவொன்றி
னழிவிலேயின்பவதீதம்.

தத்துவம்போய்க்கேவலம்போய்த்தால்போயருள்கழன்ரு - சுத்
தபரையாய்த்தன் சுத்தந்தரம்போய்ச் - சத்தி - யொழிவிலேபோதம்போ
போய் - எ - னு - நினைப்பாய்நின்ற தத்துவமுடையதாரைபயிச்சியவ
ற்றின்மேல் மறப்பாய்நின்ற கேவலாவதன் பற்றிய பத்தத்தாய்வண்ணை
யுங் கேவலாவதையையு மிலவெய்திறத்திற் நினைநின்றவழிநடாநொ
னத்தன்மை யறிந் தவைகளையறிந் துநின்றார். தத்துவநிலையுடையதான
திருவருளறிவிக்க வடியவந்ததென்றறிந்து தானறிந்தேனென்பது நீங்
கித் தனக்கறிவித்த வய்வருளத்தரித்த தவ்வருளையுடையது திருமல
மாயுள்ள பரையேதானாகிய பப்பரையையறிந்தவிடத் திருவருளென்று
தான்காண்பானுங் காட்டுமாயறிந் தவந்த தாராதந்தரவிடத்திடு ய
ப்பராசத்திநீக்கத்திற் றன்போதமொழிந் துந் தாரதரவட பெத்ததந்
பின்னர்.

ஒன்றாகாவொன்றி - னழிவிலேயின்பவதீதம் - எ - னு - இங்ஙன
ங்கூறியவற்று ளொன்றுந் தானாகாத ளொன்றாயிடுந்த வெளிநின்றவிர
ண்டறக்கலந்து போதவாசனைபு மிறந்தவிடத்திற்குரிய மிச்சகாதித
மே யுண்மைநிலையென்றறிபு - ன்று.

பரையோகத்தி லாண்மையினு தற்குத்தந்தரவழிவ செடுமுகவிற்
“சுத்தந்தரம்போ” யென்றும் அப்பராசத்தி நீக்கத்தின்போதமிறந்தாந்
ந்தாதுபவ முண்டாமாகவிற் “சத்தியொழிவிலே போதம்போ” யெ
ன்றும் - ஆண்மாசிவத்தோடரண்டற் கலந்தவிடத்திற் போதவாசனை
யொழிதலான மிவ்விடஞ் சுகாதிதமாகலானது “மொன்றாகாவொன்றி
னழிவிலேயின்பவதீத” மென்றுங்கூறினார்.

இன்பாதிதமென்றமையா லின்பப்பேறுவருவிக்கப்பட்டது.

தத்துவமுதலியன போக்கப்போவனவாகவிற் போயென்பத
னை நீங்கியென்று கூறப்பட்டது. (௭)

இத்திருவெண்பாவா லுண்மைநிலை யுதென்றறிவித்தவாறுகாண்க.

இவ்வாறந்தப்பேறுபெறுமா மென்றுனமெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

போதப்புரவி புருடனதிலைந்து

விதிப்பவனி விறிசாகும் - போதப்

புரவியருளேறினும் போக்குவரவற்ற

பரமசுகமாங்கா ணப்பா.

போதப்புரவி புருடனதிறந்து - ஐதிப்பவனி விரிசாகும் எ-து
போதமாகிய வரையல்புருடனாகிய புரவிமேலேறிக்கொண்டு பஞ்சே
ந்ரியவீதிகளில் விடயங்கொடிய காட்சினைக்கண்டுகொண்டி சூழல்வி
திகபோலப் பவனிரெக வதாரும்.

போதப் - புரவிபருளேறினும் போக்குவரவற்ற - பரமசுகமாங்
காணப்பா - எ - து - போதம் போதுவிமேலுருளாகிய வரையலோடு
ஊவப்போது போக்குவரவற்றதிறந்து மவுருத்ததமுண்டா மிதனைமா
னூக்கனேநீயதிற-எ-று.

போதப் புருடனேயும் - துப் பஞ்சேந்தியவழிகொண்டு விடயங்
களைப்பற்று மங்காணப்பற்று தவற்றதிறந்து யாப்போதத் ததயுள்ளைய
டக்கித்திருவருளை தாடல்வையவரு எப்போதப் பஞ்சேந்தியுத்திறா
ன்மேலிடாயிப் பிரகாசஞ்ஞ மய்க்கா தாத்தமத்தாய் துண்டாமாஸி
னங்கன முவமைக்திறார்.

போதவிடயாதந்தம் பெருந் தேவையதிறந்து புருடனா
னிப்புருடனைப் புரவியாகின்றார்.

சொற்பாத்தந்தம் பெறுதல் தேவையவருளைப் போதமுயலிப்
டுக்கொண்பதேறலி னப்போதநிறைப் புரவிபாக்கின்றார்.

இத்தநாட்டியவெந்தா லத்தநாட்டிய புறநு மத்தநாட்டிய
வைத்தா லித்தநாட்டியதந்தம் உரைவார் திருப்பதநிவாஸக.

ஒருவனிடலாதான் றுமெய்தல் புரவிபுயி புருடனாய்மெய்
மெனக்கொண்ட.

(திருநிருபாகராயர்) [நிவயிந்தகராயர், ஐவகையாண்டியா னெய்
கரவருங்கால், மதுபுருடனாய்வமை புறநுத்தியவாரத்திறை, ஐவ
மற்றும் வருவவெற்றொய்க்கல்.

(1௩)

— ஐவகையாண்டியா —

ஐதிவுமாத்தந்தம் பெறுதற்புரவியங்குதின் நிவித்தவனி எல்ல
க்கணயியாதெலின் மெய்குருடனாய்.

அறிந்தமுந்தியாராயிற் தகப்புறமாய்மேதடி

மறந்தவனாய்தொலும் மெய் - மிதிந்த

சுகனூக்கமாய்ப்பதறிச் எட்டுத்தொடிக் போய்ப்

பகைகெட்டதுதறி வப்பா.

அகப்புறமாயாராயிற்று தேரயறிந்தொந்தி - மறந்தவனாய்தீதா
னாய்மயங்கிப் - மிதிந்து - சுகனூக்கமாய்ப்பதறி - ம - து - தற்போதத்

தால் விடயங்க னெவ்விதத்தா னுண்டாமென்றுள்ளும். புறம்புமாய் விசாரித்துத் தேடியு மவ்விடயங்கள் கிடத்தலால் யவற்றை ஞானேந் தியங்களானநீந்து களிமேந்தியங்களாற்பற்றி யந்தக்காணங்களா லவ ற்றுளமுந்தியவ்விடயங்களைக் கேவலத்தின்மறந்தவனாயுஞ்சுக்லத்தி லவ் விடயங்களே தானாய்மயங்கியும் விடயங்க டல்லைப்பிறியாதூதீற்றவி டத் தவற்றிற்சுகளுயியாய்ச்சென்றுபற்றிப் பதறியும் அவைதன்னைப் பிறிந்து நீங்கியவிடத்துத் துக்கியாநின்றுபதறியும்.

சுட்டுத்தொழில்போய்ப் - பகைகெட்டது துறவப்பா - ஏ - து - டிங்நனமயங்கிநின்ற சுட்டுப்போதமுங்கெட்டு அவ்விடயங்கலாகியவு யிர்ப்பகையுங்கெட்டதுவே துறவென்றநீது மாணக்கனே-எ-து.

“அறிந்தருந்தியென்றதனால், பற்றியென்பது இடையேவருவி க்கப்பட்டது.

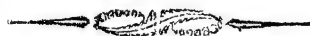
துறவுகூழ்நமையால் விடயம்எதிராக வருவிக்கப்பட்டது-பிரதி யாவருவிக்கப்பட்டதென்று சிலவுண்பாடங்களி லிருக்கின்றது.

அகத்துத்தேடியென்றது - அவ்விடயங்கிடைத்தற் குபாயநாடு தல் சுகங்கூறினமையால் விடயம்பிறியாதூதீற்றவிடத் தென்பதுவரு விக்கப்பட்டது - விடயம்பிறியாதபோ ததன்மேல் வினாந்துசேறலா னும் பிறித்போ துளப்பதைத்தலானு மிருமைக்கும் பொதுவாய்ப் பதறியென்றார்.

‘மயங்கிச்சுழல்வதனால், போதத்தைத்தொழிலென்றார்.

இங்மைமறுமைகளினு முயிரிக்குத்துன்பந்தருவதாகலி னவ்வி டயங்களைப் பகையென்றார்.

(எ)

அய்வுந்துறவு மிவையென்றறிவித்தி ரினிச்சிவயோகமாவ தியா தெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

நடந்ததெல்லாநீயே நடப்பழியநின்ற

விடஞ்சிவநீயென்றிருக்க வெண்ணி - லடங்கின்

மயக்கிமலமழுத்து மாயையினுவாரா

வயிர்ப்ப்ருளாவாஞ் சிவயோகம்.

நடந்ததெல்லாநீயே நடப்பழியநின்ற - விடஞ்சிவநீயென்றிரு க்கவெண்ணி - லடங்கின் - மயக்கிமலமழுத்தும் - எ - து - கருவிகளை யினுவினுவென்றறிந்து சென்றதெல்லா முன்றப்போதமேயாமாகலி னினுசிவயோகமன் றக்கருவிகளையறிந்துசென்ற தொழியநின்றவிடத் தை நீசிவயோகமென் றிருக்கக்கருவிகளையெனினி னக்கருவிகளாடங்கின்

ன்னை யாண வமலமயக்கித் தன்வயப்படுத்தி மாகலினக்கருவிகளொழி யநின்றவிடஞ் சிவயோகமன்றாயிற் சிவயோக மியாதின லுண்டாமெ னின்.

• மாயையிதுவாரா-வயிர்ப்பருளாலாஞ்சிவயோகம் - எ - னு-உன் னுலையப்பயிங் கருவிகளெல்லா மாயை அக்கருவிகளொழிய நின்றவி டத்து மறப்பாய்நின்ற தாணவமலமாகலி னம்மாயையு மிய்வாணவ முய்வந்தடாத சுத்தத்தின்கட்டோன் றுந் திருவருளாலுண்டாஞ் சிவ யோகமேன்றநிதி-எ-று.

‘இதுவென்றதை, யிதுவாணவமெனக்கொள்க.

சகலகேவலங்களிற்செல்வ னாயிர்கூப்பழக்கமாகலி னிவற்றைம றந்ததின்ற சுத்தத்தை யயர்ப்பெய்ஞர். (அ)

இச்சகலகேவலங்க ளற்றபோது தற்போதமருதோ விவற்றின் மேலும் போதமுளதென்று நீர்கூறிய தென்னைபெய்வின் மேற்கூறு கின்றார்.

அருளும்பரையு மருக்கண்மதிபோன்ற
விரவுபகலற்ற விடத்தே - பரமநிலை
சுத்திக்கமற்றியிலே சச்சிதாநந்தமய
சுத்தநிலைநீ யற்றது.

அருக்கண்மதிபோன்ற வருளும்பரையும்-பகலிரவற்றவிடத்தே- பரமநிலை - எ - னு - அருக்கணு மதியும்போன்ற வருளும்பரையுமாகி ய பகலுமிரவுமற்றவிடத்தே பரமாநந்தா நுபவநிலையாம்.

• சுத்திக்கமற்றியிலே- சச்சிதாநந்தமய-சுத்தநிலையற்றது-எ-னு- அப்பரமாநந்தாநுபவமாகிய வனுபவசத்தி நீக்கத்திற் சச்சிதாநந்தவ டிவாயிருந்த சிவமாகிய சுத்தநிலை-யிச்சுத்தநிலையே யுயர்த்தபோதஞ்சி தினுந்தோன்றாதந் நிலையென்றநிதி-எ-று.

அரு ளான்மாவிற்குப் புலப்படத்தோற்றலானு மப்பரையினு ன் தடிப்பாகலானு மவ்வருளை யருக்கனென்று மவ்வருளைக்கடந்தது பரையாகலானு மிப்பரை யான்மாவிற்குத்தோற்றமும் ஞேற்றலானு மிப்பரையை மதியென்றும்-பகலிரவு கண்ணிற்குத் தோற்றுதல்போ வருளும்பரையு மான்மாவிற்குபவமாய்த் தோற்றலாந் “பகலிரவெ ன்று, கூறினார்.

பிரகாசமுட்டணஞ் சோபையென்னு மிம்மூன்றுகுணத்தையுமு டைய சூரியனைப்போ வருள்பரூபாநந்தமென்னு மிம்மூன்றிலக்கண த்தையு முடையது சிவமாகலிற் சச்சிதாநந்தமய சுத்தநிலையென்றார்.

ண்டாயதென் றவ்வருளுக்காக்கி நிற்கவேண்டுமாகலிற் றுமருளாலு
ண்டென்றார்.

சுகலகேவலங்களைநீக்கிச் சுத்தாவத்தையினின்று தம்மைச்சிவத்திற்
கூணுக்கிற்றிற்றலால் முன்னரிதமாய்த்தோன்றிய விடயபோகமு மகித
மாய்த் தோன்றுமாகலி னதனை ருசிப்பித்துநின்ற திரோதைசத்தி நீங்
குமத்திரோதைசத்திநீங்கவே யிருவினைப்பயன்களுஞ்சமமாய்த்தோ
ன்று மிவை சமமாய்த்தோன்றவே யிவ்விருவினைப் பயன்கட்டிடாய்ச்
சிவங் சுத்தமாயையினின்று செய்யும் பஞ்சகிருத்தியங்களும் அச்சு
த்தமாயையுநிற்கும்.

அவன் அவளதுவென்று முன்னிலைச்சுட்டொழிந்து அவ்விருவி
னைப்பயன்களைத்தருவ தருளென்றறிந்து அவ்வருளின்மறைந் துநின்ற
வ்விருவினைப்பயன்களைபு மலிவருளாற் றுமுண்டலாற் கன்மமலநீங்
கு மிங்ஙனநீங்கவே பரையோகமுண்டா மிப்பரையோகத்தா லிவ்வுட
ம்புந் தாமன்றென்று நீங்கவரு மிவ்வுடம்புநீங்கவே மாயைநிக்குமாந
ந்தாதுபவத்திற் றற்போதங்கெடு மித்தற்போதங்கெடவே யிப்போ
தத்திற்குத் தானல்லாதவுடம்பைத் தானென்றுத் தனதல்லாதபோகத்
தைத் தனதென்று மாறுபாடாய்க்கருதப்பண்ணிநின்ற வாணவங்கெடு
மாகலிற் றுமழியப்பஞ்சமலக்கொத்தது, மென்றார்.

இங்ஙனங்கூறியவாறு நிட்டைகளாற் பஞ்சமலங்களைபு நீக்கக்கூ
டாதவர் நகாரமாகிய திரோதையும் மகாரமாகிய மலத்தையும் பின்
னிட்டுச் சிகாரமாகிய சிவத்தையும் வகாரமாகிய வருளையும் முன்னிட
யி யகாரமாகிய தான் நகார மகாரமாகிய பாசத்திற்குஞ் சிகார வகார
மாகிய பதிக்குநீறின்று வகாரமாகிய வருளைக்கூடிச் சிகாரமாகிய சி
வானுபவத்தில் வகாரமாகிய வருளுங்கழலாது யகாரமாகிய தற்போ
தங்கழல.

இங்ஙனமவ்வருளே நாவாகச் செயியாமற் செயித்துச் சிகாரமா
கியசிவத்தி லதீதப்பித்துவது பஞ்சாக்கரதரிசன மிங்ஙனம் பஞ்சாக்
கரதரிசனமும்பண்ணி மெய்யடியாரிக்குப் பணிவிடைசெய்யின்முற்
கூறியநிட்டைகளுங் கைகூடிப் பஞ்சமலங்களுமாறுமாகலி “எஞ்செ
ழுத்தாலரிச்சித் தடியாரிக்கடிமைசெய்யிற் பஞ்சமலக்கொத்தது, மெ
ன்றார்.

இங்ஙனம் பஞ்சாக்கரதரிசனம்பண்ணுதல் சிவனுக்கருச்சினைபா
கலி “எஞ்செழுத்தாலரிச்சித், தென்றார். (4)

தேவரீரருளிச்செய்த சுத்தத்தை யடியேன்பெறுவ தெந்தநா
என்றிரங்கிய மாணக்கனேநோக்கி மெலருளிச்செய்தவற்றார்.

கருவியுதிப்பிற்சகல கேவலத்தைக்காட்டி.
யருளுதிப்புமங்கதுபோ லாக்கி - யிரவுபகற்
ருக்காதசுத்தத்தலத்து நாம்வைக்கநீ
யாக்காதெமக்குப்பரம்.

கருவியுதிப்பிற்சகல கேவலத்தைக்காட்டி - யருளுதிப்புமங்கது
போலாக்கி - எ - து - கருவிகண்முப்பத்தாறுங்கூடிதீர்ந்த சாக்கிரத்தி
லுனதறிவிண் விசற்பமாய்வந்தபிப்பது சகலமென்று மயக்கமாய்வந்
தபிப்பது கேவலமென்று முணக்கறிவித்த சகலகேவலங்களை நீங்கப்ப
ண்ணி யுண்ணையுள்ளபடி யறிவித்து இங்ஙன முண்ணையறிவித்தபின்னர்
த் தோன்றும் திருவருடரிசனத்திலு யிவ்வருளைச் சகலமென்று மிது
கழன்றுதோன்றும் பரபோகத்தைக் கேவலமென்று முற்கூறிய சகல
கேவலங்களைப்போ லுனக்கருபவமாய்த் தரிசித்துப்பின்னர்.

பகலிரவு - தாக்காதசுத்தத் தலத்துனைநாம்வைக்க வெமக்குப்ப
ரம் நீயாக்காது - எ - து - அச்சகலகேவலங்களு மிச்சகலகேவலங்களு
மாகிய பகலிரவுகளுந் தாக்காதுநீர்ந்த சகாதீதமாகிய சுத்தநிலையிடத்
துனை நான்கொடி சென்றுவைக்க வெமக்குப்பர மீண்டுகூறிய விருவ
கைச் சகலகேவலங்களினு முற்றற்போதத்தலத் முண்ணிட்பிண்டாக்கா
தெம்மைமுன் னிட்பிக்கொண்டசெவ்வ துனக்குப்பர மிங்ஙனஞ்செ
ன்றியே லுனக்கச்சுத்தநிலை வருமென்றறிதி-எ-து;

ஆன்மபோத வெதிரீட்டினு மெதிரீடற்றவிடத்துந் தோன்றுஞ்
சகலகேவலங்களைப்போ லிவைநீங்கித் தண்ணையறிந்தவிடத்திற் றோன்
துந் திருவருளையும் பரையையு மெதிரீடாயு மெதிரீடற்றதுந் தரிசித்தவி
“னங்கதுபோலாக்கி, யென்றார்.

எமக்குப்பரமென்றமையா லுனக்குப்பரமென்றது வருவிக்கப்
பட்டது.

நாஞ்சாரியரிமாணக்கனுக் குபதேசிகுங்காற் றம்மைச்சிவமா
கக்கூறவேண்டிமாகவி “எனமக்குப்பர, மென்றார். (மக)

கருப்பநிலத்தைக் கறண்டிதிறிவார்க்குச்
சருக்கனாயேவாயிற் சனித்தாங் - கிருத்திவிடு
மெந்தலைமையென்பிரா லீனரீவாக்கென்னவெ
தந்தலைமையாண்டதலம்.

கருப்பநிலத்தைக் கறண்டுதிர்வாரிக்குச் - சருக்கரையேவாயிற்
சனித்தாங் - கிருத்திவிடும் - எ - து - சுவையெவிரும்பிக் கருப்பறுத்
தொழித்த வக்கருப்பநிலத்தைத் தமதுபற்கொடு கறண்டுகொண்டு
வொரிக்குத் தெய்வகதியாய்ச்சருக்கரை தானேவந்தவாது வாயிற்றோ
ன்றிய முறைபோல வீட்டின்பத்தை விரும்பித் தற்போதத்தைக்கொ
ண்டு சரிதாதுகளைச்செய்வோ ரிந்நூலிற்கு நியமுறையே சரிதாதுகளை
விட்டுநீங்கிக் தற்போதத்தைப்பின்னிட்டுருட்போதத்தைமுன்னிட்டு
ச்சென்றானென நிவ்வருட்போதமே யவரை யவ்வீட்டின்பத்தின்க
ணமுடிவியிடுமாவென.

எந்தலைமையென்பிரா லினர்வாக்கென்னவே - தந்தலைமைமாண்
டதலம் - எ - து - ஓர்காரியஞ் செய்யுமிடத்து எமதுவலியினற் செ
ய்வோமென்றுகூறு மறிநீனர் வாக்குப்போ லவ்வீட்டின்பத்தை யெ
மதுபோதவலியாற்சென் றடைவோமென்றுகருதிச் செல்வீரானுலங்
வன நீர்கருதிச்செல்வதே யுமதுஞானமேம்பா டற்றவிடமென்று. அ.
யிந்து நீரு மிந்நூலென நி முறையேசெய்வீர்-எ-து.

சரிதாதுகளைவிட்டு டிந்நூலெனச்சென்றற் போதமொழியு மிப்
போதமொழியி லாதந்தந்தானே தோன்றுமாகலிற் கருப்பநிலத்தை
க் கறண்டுதிர்வாரிக்குச் சருக்கரையே வாயிற்சனித்தாங்கென் றுவமை
கூறினார்.

உந்தலைமையென்பது தந்தலைமையென்று முன்னிலத்தன்மை
கூறிவந்தது.

பண்ணுல்களையும்விட்டுடிந்நூலெனநிச்சென்றார்க்கேயின்பங்கிடை
க்கு மென்பதுமாம்.

போதப்புரவியென்னுந் திருவெண்பாமுத லிவை யேழு திரு
வெண்பாவாறு மாநந்தவறிவுநிலையுந் துறவுநிலையுந் சிவயோகநிலையு
ந் சுத்தநிலையுந் பஞ்சமலமறுக்கூம் பஞ்சாகாரநிலையு முத்திநிலையு
மிந்நூலென நிச்சென்றார்க்கே வீட்டின்பங்கிடைக்குமென்னு முடிபு
நிலையு மறிவித்தவாறுகாண்க.

கண்ணியினாகாய நீழல்கலந்தாற்போல்

உண்மையைநீயுண்டென மெனையுணர்ந்தித் - துண்ணெனவே

பார்த்திருந்தசித்திரம்பேரற் பார்த்தானநாம்பாவித்

தோத்திரஞ்செய்யாப் பிறவாச்சொல்.

பத்தாவது - நிலையியல்பு முற்றிற்று.

ஆக திருவெண்டா. - உருக.

ஒழிவிலொழிக்கம் - மூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.

சமரபுரியாறுமுகன் றுனையென்னுள்ளத்
தமரவிருத்திந்நூற் கருத்தந் - திமிரமறக்
காட்டினுன்பொல்லாக் கடையேனைச்சீர்விட்டி
னாட்டினுன்பேரரு ளினால்.

கையிலுறைபாலின்பங் காட்டுவிரலேகசிவ
மெய்யருளாம்பாதமிடு மென்பதுகை - துய்ய.
விருட்கேவலசகல மெந்தைசம்பந்தன்
நிருக்கோலங்கொண்ட சிறப்பு.

அரவுவிடந்தீர்க்கு மமணருடல்மாய்க்குந்
திரகதியிலெண்ணில்ரைச் சேர்க்கும் - புரமயிலை
யென்பைப்பெண்ணைக்கிவிடு மேழையேனேழ்பிறவித்
துன்பத்தைநீக்குவான் சொல்.

அதிகாரங்களின்பெயருமுறையுஞ்
செய்யுட்டொகையுங்கூறியது.

சீராகுமாகமத்திற்செப்புமியற்சித்தாந்த
நீராகுமுப்பொருளினேர்தெளிவினோர் த்துய்தந்
கொத்தபொதுவினுபதேசமேமொன்பான்
சத்தினிபாதத்தத்தமொழிவுநாலேழ்
அருமையோகக்கழற்றியாய்ந்திடுமையாராங்
கிரியைக்கழற்றிகிளத்துமீரோட்டாஞ்
சரிதைக்கழற்றியதிற்தாற்றுமீரோழாம்
விரத்திவிளக்கத்தின்மேவும்பதின்மூன்
றுவப்புறுநற்றுறவினுற்றவையைந்தாகு
மவத்தைத்தன்மைக்குளரியவாரேழாம்
வாதனைமுண்டார்தன்மைவாய்த்தமும் மூன்றாகும்
கோதினிலையியல்பிற்கூறல்பதின்மூன்றா
மொருபத்ததிகாரத்தோங்குதிருவெண்பா
விருநூற்றைம்பான்மூன்றிவைகளிசையத்
தமுவிபுரைத்திட்டான்றகைமையுறுவள்ள
லொழிவினொழிக்கத்தினுள்

அமைதி துக்கொளல்.

காப்பின்கண் ஈண்டு இத்தொத்திரச் செய்யுட்களென்றவைபுள் -
 ஆனைமுக னுறுமுகனென்னுஞ் செய்யுளையொழித்து வேறுகொள்க -
 உள - ம் - பக்கம் - இக்கதையை யிப்பொருளுக்கென்றதை அக்கதை
 யிப்பொருளுக்கெனக்கொள்க. இங்ஙன மின்னுஞ்சிலவிடங்களி லுள
 அவற்றையுமங்ஙனங்கொள்க. ௧௨. பக்கம் மாறுபாடாய்க்கருந் ளன்ப
 தில் செய்து என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சமாய ஆய்என்பதை
 செயவென்னும் பாய்ப்பாட்டு வினையெச்சமாய ஆகவெனக்கொள்க
 இங்ஙன மின்னுஞ் சிலவிடங்களிலுள அவற்றையு மங்ஙனங் கொள்க
 வடசொற்களுள் - ஞாநம் - ஞானம் - ஆநந்தம் - ஆனந்தம் - எனத்தமி
 ழிற்குப்பொதுவுஞ் சிறப்புமாய நகர னகரங்கள் சிற்சிவிடங்களில்
 விரவிநின்றன, அவற்றைத் தமிழ்ச்சிறப்பு வழக்குநோக்கி யமைத்து
 க்கொள்க. ௩௨ - ம் - பக்கம் - எட்டாவதுபாட்டிரை - ௩௩ - வது - வரி
 யில் இருப்பதுமன்றி அங்ஙனந்ன்று கேட்டுமுொழி பிரமோபதேச
 மொழியாகவி னென்பதும் - சிலவுரைபாடங்களினுண்டு - அடு - ம் - ப
 க்கம் ஆறுவதுபாட்டிரை - ஞானத்திவின்பைந சிப்பித்து நானதுவா -
 மூனத்தையாரொழிவிப்பாரொன்பதற்கு - சுவாதுபவந்தான்ஞானநந்
 தத்தைப்பெறுது அதனைவிடயச்சேற்றாகெடுப்பித்து விடயச்சேற்
 நிலமுந்நின்று அவ்வாநந்தத்தையடைதற்கேதுவாய்க்கடறும்ஞாநசா
 த்திரங்களைக் கேட்டறிந்தமாத்திரத்தினு னவ்வாநந்தமயமுனென்றுகூ
 றும் என்பது சிலவுரைபாடங்களிலுண்டு இது உரை வேறுபாடு.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அ		ஆகாயம்	நா௨௪	எ	
அக்கினிதேவற் - நா௨௪		ஆசைமுதலா - நா௨௪		எங்கும்பரி	நா௪௩
அங்கக்காரன்	நா௨௪	ஆசையினு	நா௪௪	எட்டிருவுமை	சா௩
அஞ்சனக்கண் - உநா௪		ஆலிங்கனத்தி	நா௪௩	எந்தலூர்நீ	நா௪௪
அஞ்சுதொழி	நா௪	ஆனைக்கை	நா௪	எல்லாச்சமய	உ௨௩
அடங்கத்து	உ௨௪	ஆனைமடப்	எ௨	என்னுனை	நா௪௪
அடைப்புள்	உநா௨	இ			
அட்டமாசித்தி	நா௪	இதுவென்ற	நா௪	ஒ	
அண்டமுத	அ௨	இயிம்பை	நா௪௪	ஒட்டாதிரு	நா௪
அதிபக்குவத்	எ௪	இருட்கேவல	நா௪௪	ஒருகுடைக்கீ	உ௨௪
அரசரிக்குடை	நா௪௪	இரும்பை	அ௪	க	
அரிபிரமரிநீ - உநா௪		இருளிற்குட	உ௪	கடல்சிவநீரா	ச௪
அருணனுத	நா௪	இன்பேயறி	நா௪௨	கட்டியநாண்	நா௪௩
அருளாலே	நா௪	உ		கட்டுநெகிழ்	நா௪
அருளும்	உ௪௪	உடம்புள்ள	நா௪௪	கண்மணி	உ௪௪
அனாமதாட்டம் - அ௪		உடலாலுழை	நா௪	கயிற்றாவு	எ௪௪
அவாவரை	உநா௪	உடலிருந்தெ	நா௪	கருப்பநில	உ௪௨
அழிப்பேயவ - நா௪௪		உடல்பொறி	நா௪	கருமந்திரி	நா௪௨
அறிந்தமுந்	உ௪௪	உடற்குயிர்	நா௪	கருவிதழல	நா௪௪
அறிந்ததுவாய்	நா௪	உடற்போகம்	உநா௪	கருவியுதி	உ௪௨
அறிந்ததெல்	நா௪	உடுக்கைமற	நா௪	கரையடுக்க	உ௨௨
அறிந்தவிடத்	நா௪	உட்புறம்பா	நா௪	கல்லையுரு	அ௪
அறிந்துபற்றி - நா௪		உண்டொழித்	நா௪	கல்வியாய்	நா௪
அறியாமை	எ௪	உதித்தொழிங்	நா௪	கவிப்பயனு	நா௪
அறியார்	உ௪௨	உதியாதுளதா	ச௪	கண்ணை	நா௪
அறிவடங்கா	நா	உதயந்தொ	நா௪	கண்ணிக்கதலி	நா௪
அறிவாலே	நா௪	உபதேசப்	நா௪	கா	
அறிவாயிரீர்	நா௪	உருகுபரம	உநா௪	காணுமறிவு	நா௪
அறிவித்தா	நா௪	உனாயொடுங்	நா௪	காமாதிவிட்	உநா௪
அறிவுக்கறிவே	நா௪	உலகத்தை	நா௪	காலமறை	அ௪
அறிவுக்கறி	நா௪	உனக்கு	நா௪	காலமுடல்	உநா௪
அறிவுபறி	நா௪	உனையுணர்நீ	ச௪	காலனுக்கு	ச௪
அறிவுமறிவா	ச௪	உன		கால்வந்த	நா௪
அறுசமயத்	நா௪			கி	
அறநெய்துறை	நா௪	உளமைமணி	நா௪	கிரியைக்கிளை	நா௪
ஆ		உளர்க்குருவி	நா௪	கிரியையான்	நா௪
ஆகாயத்தே	நா௪	உளன்றினில	நா௪	கின்னரிவை	எ௪

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்.
கு		சுட்டிப்போ	நயக	தாமருந்தல்	உசஉ
குடையுஞ்	நாஉ	சுந்தரனார்	உகக	தானவலர்	எக
குட்டித்திரட்டி	உரு	சும்மாதிரு	நாக	தி	
கும்பிட்டியுங்	நாக	சும்மாதே	எக	திண்ணித்தமிழி	நாக
குரங்குந்	நாஎச	சுருபிகுரு	நக	து	
குரங்கை	நாயக	சுரு		துக்கஞ்சுக,	நாக
குறங்குருத்தி	நாரு	சுலையும்	உந	துடைதட்ட	உஉக
குருட்டரிப்ப	உரு	செ		தே	
குறும்பாட்டி	நாக	செகஞ்சிரிகக	நாக	தேட்டந்திரண்	அச
குறும்முழி	சக	செத்தவரை	உந	தேடப்பயிம்	நாஎ
கூ		செத்துப்பிற	உக	தேனுண்மியி	உக
கூட்டிற்றூர	நா	செல்வமிள	நாஎ	தொ	
கூரிருளின்	நாரு	சூ		தொடும்போ	உக
கூலித்தொழி	உச	சூனக்கிரியை	நாக	தொழிலிறுதி	நாக
கே		சூனமில்லா	உஉ	ந	
கேடுஞ்சுகமு	நாக	சூனிக்குல	உந	நடந்ததெல்	உக
ச		த		நடந்துங்குளி	நாக
சகலமும்	உக	தண்ணிகுடை	உந	நடைதளர்ந்	நாக
சத்தாதிதத்	சுரு	தத்துவத்தார	சா	நா	
சத்தியநிர்	கக	தத்துவத்தின்	உஉ	நாயிருகர்விடு	நாக
சரிநாதி	எரு	தத்துவத்தை	நாஉ	நாயலகை	நாஎ
சரிதை-கிரியை	கக	தத்துவமுட்	நா	நாயேறிவிழ்த்	கக
சரிதைபுடல்	நாச	தத்துவம்	உக	நி	
சன்மார்க்க	எய	தத்துவாநித்	கக	நித்தினாசெய்	நாஎ
சா		தத்திரகலை	நா	நினைப்புமறப்	கச
சாக்கிரத்திற்	உக	தம்மாலதி	ருச	நினைப்புமற	நாரு
சாக்கிரத்தே	நாக	தருணமென்	உந	நீ	
சாத்துவித	நாஎ	தனுவாதி	நாக	நீர்க்குப்பத	நயக
சாயாபுருட	கய	தண்ணிநி	உஎ	நீர்க்கும்வழி	நாஉ
சாலோகமா	உந	தன்மையமுன்	ருஅ	நெ	
சாவேபெரு	உந	தண்ணிபுட்பை	உக	நெய்யினிழற்	நாக
சி		தண்ணையருளா	உரு	நெய்யுண்ட	உஉ
சிந்தைபய	சுஎ	தண்ணையறி	சக	நெருப்பில்	நாஉ
சிற்றறிவொய்	நாரு	தண்ணையறிவார்	சஎ	ப	
சு		தண்ணையிழப்	கக	பஞ்சமலமும்	சா
சுகாதிதம்	நாஉ	தா		பட்டினத்து	நாக
சுகிக்கில்ல	உந	தாக்கற்ற	நஉ		

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
பதியிறக்கக்	அ௪	ம		மே	
பரிசித்து	அடு	மண்ணுதிசத்தா	சக	மேலைச்சுகம்	அ௬
பழக்கங்கொ	நாயச	மகவாங்கண்	எச	மோமோனிக-உநயஅ	
பழுதையை	ருஉ	மணிப்பரம்	நாய௪	வ	
பற்றாதபோது	நாக	மண்ணைமலை	நயஉ	வணங்காவுரை	நக
பற்றியது	ரு௬	மயலற்றூர்	அய	வதுவைச்சட	நக
பா		மரப்பாவை	அக	வா	
பாசங்கழன்	நாடுஉ	மருண்முகர்	உநக	வாசிக்குச்சா	நாடுஉ
பி		மருந்துபிணி	நகச	வாசகத்தும்	நக
பிறவாதயோ	நக	மலட்டுமக	நகஉ	வாடன்மணம்	உநயக
பு		மலமாயை	சக	வாதிவடத்தி	எக
புனிசேர்பழ	கக	மலையேறி	ருக	வாயுமனம்	ந௪
புகிழுடிப்பன	எக	மறப்பு	நக	வாலேமுகமா	நாடு
பூணவானந்த	சஅ	நினைப்பு.		வி	
பெ		மறவாததம்மை	ருரு	விடாதவத்தை	சக
பெண்ணுணவி	சக	மணவாக்கு	நக	விடயமுதி	நகச
பெருநோவு	உநயக	மனையிழக்கி	உஉக	விபரீதப்பூணு	நக
பே		மா		வெ	
பேயைப்பெ	நகக	மாயாவிகாரம்	ருக	வெண்ணெயுறு	கய
பேரின்பமுண்	நகச	மாயாபோக	உஉக	வெற்றவெறு	சக
பொ		மாலயனா	நக௪	வே	
பொய்போகப்	உஅ	மாற்றுப்பல	அஅ	வேதாகம	உக
பொய்போல	கரு	மு		வேட்டியுந்	நகய
பொய்யென்	நகக	முலைமுதிரநா	எ௪	வேண்டாம்	நகஉ
பொன்மலை	நாய	முலையுண்ணி	சய	வேதாந்தம்	கஉ
போ		மு		வேர்க்குஞ்சண்	அக
போதப்புர	உகக	முறிக்கணனா	உநஅ	வேர்க்கும்வி	நகய
போதம்பதை	கஉ	மெ			
போதவொழி	நகஅ	மெய்யாக	நகக		

300

செய்யுளகராதி

முற்றிற்று.

உ

முருககடவுளை.

சென்னை மாநகர்க்கந்த சுவாமிபேரிற்

பிள்வனக்கவி

திருப்புகழ்-வகுப்பு

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

வெண்பாக்கள் - பதிகம்.

திருவல்லிக்கேணிப்பதிகம்

திருவான்மியூர்ப்பதிகம்

திருப்போரூர்ப்பதிகம்

திருவொற்றியூர் வெண்பாக்கள்.

இவை,

முருகதாச சுவாமிகளென்றும்

திருப்புகழ்ச்சுவாமிகளென்றும்

விளங்குகின்ற

தண்டபாணி சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியன.

ம-ந-ஸ்ரீ அமரம்பேடி,

சுப்பராயசெட்டியா ரவர்களால்

ஊ - புஷ்பரதசெட்டியாரவர்களது

கலாரத்நாகரம் என்னும்

அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டன

ரிஜிஸ்தர்—ராஸ்வரூபு மாசிகர்.

உ
முருகக்கடவுளை.

சா த் து க வி.

புரசை ம - ன - ன - ன - னீ,

அஷ்டாவதானம் - சபாபதிமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியது.

ஆ ச ரி ய வி ரு த த ம்.

மண்டலத்தோர்களும்பரவும் வடிவேறகைக்கடவுளருள்

வரத்தினும்சொல்

வண்டமிழ்ச்சீர்வினனியெம துள்ளமெலாங்களிசிறப்ப

வநயந்தமேன்மை

கொண்டதிருப்புகழக்கார நெனமுருகதாசனெனக்

குல்வுஞ்சீர்த்தித்

தண்டபாணியன்றனக்கிங், கென்னகைம்மரறியாமுணர்ந்து

தருதற்பாற்றே.

சிவபூஜா துரந்த்ரொன்று பேர்பெற்று விளங்கிய

ம-ந-ந-நீ ஐயமபேட்டை,

நெல்லையப்பமுதலியாரவர்கள் குமார்.

சிவகுருநாதமூர்த்திகள்

இ ய ற் றி ய து.

தாழிசை.

திருமின்மருவுஞ்சென்னைநகர்ச் சேந்தன்றனக்காங்கவிமாலை

திரடோணியிற்புனைதலுன்னித் தேடித்திருநெல்லையினிடத்துப்

பெருகன்பமையுங்கவுமாரர் பேணுமுருகதாசனெனும்

பேரார்தண்டபாணியனைப் பிறங்குங்கருணைவழியழைத்தீண்

டொருவண்பெயர்ச்சீர்த்திருப்புகழு முரைத்தற்கரிதாம்வகுப்பினமு

முயர்வார்பிள்ளைக்கவியுடல மோங்குமிரண்டந்தாதிக்கு

மருடர்புலமைக்கலம்பகமும் வண்மைப்பதிகங்களும்பிறவும்

வனைவித்தணிந்தாங்கவற்கிருதாண் மலர்கூட்டியதால்வழுத்துதுமே.

ஓம். ப. க. பூ. ஆ. வே. வை. இ. ப. கோ. ம. பு. அ. ச.

ஆதெர்ணடமணடலநாட்டார் அ. வை. லக்ஷ்மிமடாலையம்,
ஸ்ரீ. கா. ம. க. நீ. ஆ. தி. க. ஞா. அ. வை. புருஷாரத்ததிக்காசாலே,
இந்தியா கங்காகுல தீக்ஷாநவபீடாதீனபுருஷர்,

ஆ கி ய

சுப்பராஜ அமிர்தசங்கவைசியபுருஷார்த்தகுருகவிஸ்ரீமான்

இ ய ந் தி ய வை.

இரட்டை ஆசிரியவிருத்தம்.

திருமகள்புணர்ந்தநெடு மால்புகழும்வேல்கொண்டு

தேவர்சேநாதிபதியாய்த்

திகழ்சுமரபுரியிருந் தடியவர்க்கருள்செயச்

சென்னைமாநகரில்வந்தோன்

பெருகுலிபுருடன்வலி தீர்வதுகுறித்துப்

பிறங்கும்வினையாடல்செய்வோன்

பேர்முருக்தாசன் றிருப்புக்கழக்காரன்

பெருந்தண்டபாணியென்ன

மருவுமொருசித்தனைத் திருநெல்லையூர்நின்று

வருமாறுவரவழைத்து

வண்மைத்திருப்புகழ் வகுப்புக்கலம்பகம்

வயங்குபிள்ளைகவிதையோ

புருவிதத்தந்தாதி யாதியவைகூறச்செய்

தினிதணிந்தருள்புரிந்தா

னிங்குமங்கும்புலவ ரானந்தமெய்தலா

லியமிகமுழக்கினோ.

வெ ண் பா.

உமாபதிபேரல் வெண்ணீறுடன்முற் றணிந்தோன்

குமார சமையலிலை கொண்டோ - னிமாசலத்தாள்

போற்று மருமைப் புதல்வன் றிருப்புகழைச்

சாற்றும் தமிழே தமிழ்.

DR. P. S. VINAYAKAM
TIRUVANANTHAPURAM
முருகக்கட்டுவருணை.

சென்னை மாநகரிக்

கந்தசுவாமி பேரிற்.

பிள்ளைக்கவி.

நூற்காப்பு.

விநாயகர்துதி.

பைந்தமிழ்ச்சிர்மன்னுசென்னை பட்டினத்தூர்வழுவந்த
கந்தசுவாமிகளிகுருஞ் - சுந்தரஞ்சேர்
பிள்ளைக்கவிதருவான் பேழைவயிற்றருணைமுகக
கொள்ளைக்கவின்மருவுங் கோன்.

சரசுவதிதுதி.

வல்லாண்மைதுன்றுசென்னை மாநகரில்வாழ்ருகன்மே
லெல்லாருமெச்ச வியம்புவாய் - பொல்லா
விடம்பருகுநீசனெடு மேனாளுதிதநாய
க்டம்பனையபிள்ளைக கவி.

காப்புப்பருவம்.

திருமால்.

மணிரிலவுமரகதப் பிடிமருவுபரகத்து
வள்ளலார் தவமுதிர்ந்து
வன்னிவிழிவறியாறு பொறியென வருக்கொண்டு
வருமுருக வேளைமகுடத்
தணிரிலவுதலையாறு மங்கதமில்ங்குபுய
மாறிரண் மும்பொருந்து
நாமயனைசென்னைமா நகரிலுறைகந்தனை
யளித்தருள வேண்டுகென்மே

பணிரிலவுபாற்கடற் பள்ளிகொண்டானையெழு
 பாருமுண் மிமிழுமலைப்
 பசுநிராவருந்தாத வண்ணமந்நாளுயர்
 பருப்பதக் குடைபரிக்குந்
 திணிரிலவுதோளானை யாழியொசங்கமுந்
 திகழச் சிறந்துளானைச்
 செல்வியுறுமார்பனைப் பல்விதத்தினுமிகச்
 சிந்திக்கு மெமதுள்ளமே

(க)

ப ர ம சி வ ன்.

கு ழி ப் பு.

தன்னதானனதான தன்னதானனதான
 தன்னதானனதான தந்தனத்தாத்தன.
 அன்னமாடுமெனவேதன் விண்ணிலேகிடவேன
 மன்னமேல்கொடுமாயன் மண்புகப்பார்த்துளா
 ரண்ணமாழுமீது வெண்மைசேர்மதிசூடு
 மண்ணலாடகமாகு மம்பலக்கூத்தன
 ரன்னையாயுலகேழு முன்னமீனியபீரவை
 யங்ஙனோர்புறம்வாழ வங்கொள்பொற்பேற்றதே
 வம்மைவாதனைதிரு முண்மைமாதவமீயு
 மம்மநீறணிவார்கள் சிந்நைபிற்தேக்குவார்
 கன்னல்வார்சிலைமார நென்னுமோர்படுபாவி
 கன்னிமார்பலர்குழ வந்தெதிர்த்தார்த்தநான
 கண்ணினாழல்வீசு தன்மையார்மழுமானொர்
 கம்மினோடவிர்குல மொன்றுகைத்தீர்த்தனார்
 கண்மைநீர்தமிழ்நால்வர் தம்மைநாடியசீலர்
 கன்மமாதியவாம லங்கடத்தாக்குவார்
 கைம்மதாசலமாய வுன்னினாற்பலவாய
 கண்ணியாரவர்தானை யஞ்சலித்தேத்துவாம்
 வன்னமாயிரகோடி துன்னுசீர்பெறுதோகை
 மஞ்ஞைவாகனமேறு மைந்தனைப்பூட்கையால்
 வண்மைதோய்தரநீடு பெண்ணினாருயிர்போலு
 மன்னைமால்வரைசார்ப சுந்தினைக்காட்டில்வாழ்
 வன்மைவேடுவர்பேதை கின்னமாழுலைமோக
 மன்னுசாமியைஞான பண்டிதப்பேர்ச்சொல்வார்
 மம்மர்நோய்மருவாது மெய்ம்மைவீடதுசேரும்
 வண்ணமோர்குருவாகு நண்பனைக்கூர்த்தவேல்
 சின்னதேயெனநாளு மெண்ணியேசிடிகின்ர்
 தென்னனூர்புகமோ தும் வன்பனைப்பாக்கொடோர்.

தென்னாருயிர்சோரும் வெம்மைபோய்மிஞ்சுனல்
 செம்மையாநிமிர்ச்செய் தன்பில்பொய்த்தீர்க்கமே
 செம்முசாரணராதி யெண்ணிலார்கெடுபோர்கொள்
 செம்மலாழுருகோனை யம்புயப்பூக்கணிர்
 செநநெலார்வயலூடு மென்மையோதிமமோவில்
 சென்னைமாநகர்மேவு கந்தனைக்காக்கவே. (உ)

பராசத்தி.

தன்னதனதன தனதனதனதன தன்னதனதன தனதனதனதன
 தன்னத்தனத்தனன தன்னத்தனத்தனன தானானை.
 அமுலபரசிவ பசுபதியெனுமொரு கணவர்தனதின முலையலகொடுதின
 முன்னிட்டமெப்படிய வண்ணத்திருப்பனெனு
 மொழியொடறுதினமடிதொழவுளமகிழ் சிவையையிவவரைதருமகவ்வனவரு
 சின்னக்குயிறபெடையென் வன்மைத்தனிக்கொடியை
 யகிலமுழுமையு முதவியசிறுவயி றுடையகவுரியை மதன்வழிப்படவொரு
 கன்னற்சிலைத்திறமை தன்னைக்கொடுத்தவனை-வாடாதே
 யளவில்சுகமுற வுதவியிழைவியை மரணமொடுபல மெனுமிருளிரிதலை
 நண்ணிகழற்கமல முன்னித்தனக்குரிய
 பொறிகணுவன்முழு மவுனிகளதுசுழி முனையினடமிடு முதலவியைமுருகவிழ்
 வன்னத்தகட்டிதழகு பின்னுற்றபுட்பவகை
 யணியுமுகிய குழலியையனநிகர் நீடையினையின்மலி வனிதையையொருகவி
 பின்னுற்றுவப்படிசி லுண்ணசசமைத்தவனை-வாளேநேர்
 சமரபிரபல பலமருவியவிழி யிலகுதிரிபுர தகனியையடியவர்
 கண்முற்றிகழ்ச்சிதரு கனனிகுகளிப்பினையை
 வெளிநுமலர்மிசை மதியெனநிலவிய சரசுபதிதிரு மகடெனுமிருவர்க
 ளென்னச்சொலிப்பரவு தன்மைக்குமொத்தபிடி
 தனைவெனிகலவ ரடியொடுகெடவரு முனிவின்மிகைகமழ் திருவுளமிசைவுறு
 பொன்னைப்பணத்தின்மகிழ் புன்மைக்குணத்தினனை-நாடாதாள்
 சகுணமுதன்மைகொள் பகவதிபயிரவி விமலையுதிருய விகசிதமொழிபல
 பன்னித்தொடுத்துவரு பெண்ணொப்பில்கற்பினவ
 ளறியிலறிவரு செயலினளெனவுணர் பெரியர்தமையிகழ் கொடியவர்குடரணி
 மின்னக்குதிப்பவனை நன்மைக்குவித்தனை
 தருமமயிலினை யிமகரனெனவொரு பணியைவிழிகரு ணையின்முதியவடனை
 புன்மைக்கவிப்புலவ ருண்ணிற்குமுத்தமியை-நானோவேன்
 முமலமுதவிய திரிகுணவழிசெலு மனதையிருபத மலர்களிலொருவந்த
 மன்னத்திருத்தியருண் மெய்ம்மைக்குருக்களரன்
 மதலையெனலையு மவாபணிகொளுமுயர் குரவொனலையு நிசமெனுநிலையினர்
 விண்ணைக்குறிக் குழுவ ரின்னற்றவிர்த்தகுக்கர்

முருளசத்தள பரிமளமதுகர சலசமலர்க்கிழ் கரமுறுகுறமக
 ளெண்ணத்திருப்பதையு முன்னிட்டியற்றுமதி-மாலோவார்
 மொளுமொள்ளுமொலியொடும்தவருவிகள் வழியவிடுமெழில்சூலவுறுமவை
 வெண்மைக்களிற்றின்மகள் பொன்மைக்குருக்கமிகு [யவ
 சிறுவர்சரவண பவர்கதிரயில்வலி யதுகொடவுணர்கள் குலமறமுனிபவர்
 மொய்ம்மொய்த்திசைக்கவலர் செம்மைக்கடப்பமலர்
 முருகுசொரிதரு குரவமென்மலர்செழு மலரிபுனலிம லிகைதுளவறுகிவை
 சென்னிக்குமிட்டுளொசெ யெண்ணிக்கையற்றமலை-மேல்வாழ்வார
 கமலமிசைவளர் திசைமுகனதுதலை யுடைதலிலதுபல் வயினுயர்தரவுள
 கைம்மற்செலுத்துமவர் முன்னைத்தொழிற்செய்தவர்
 திருடனெனவொரு தரமருணையிலொரு புலவனுவுல்கையி லமைவரும்விழை
 மென்னைச்சொலச்சொலிய கண்மைத்தலைக்கடவுள் [வொடு
 கடலினொடுபொரு கையுமுதலியபல புனலிலனலின்முன் முழுகியபனுல்க
 ளிம்மைப்பிறப்பினிலென் முன்னிற்பதைக்கருது-சீர்தோய்வார்
 கமடமுதுகினி லொருமலையினையலை தவளவுத்தியி னடுநடுமிடிகழ்
 திண்ணப்புயத்தொருவர் தொன்மைக்குடைச்சரணர்
 தனனதனதன தன்னதனதனதன தனனதனதன தனதனதனதன
 தன்னத்தனத்தன தன்னத்தனத்தீவெனல் [வளமுறு
 கழறியலகைகள் குதிகொளவீர்பொரும் வய்வர்தமிழ்நய மொடுபொருள்வ
 சென்னைப்பதிக்குமரீர் தம்மைப்புரக்கவென-வேதானே. (ஈ)

விநாயகர்.

தன்னதனனாதந்த தானனத்தாத்தன.
 மும்மையுலகோடொன்று மூலவித்தாச்சொலோர்
 முன்னவனையீசன்றன் மேனியிற்போர்த்ததோ
 லம்மைநினைவூடொன்ற லாலெழிற்பூட்கையே
 யன்னமுகமாவந்து ளானைமிக்கேத்துவாம்
 வெம்மைமலிகுரொன்ற மாவறத்தாங்கும்வேன்
 மின்னுமகன்மாற்பங்கொள் வீரனைப்போற்றுவார்
 செம்மையுறல்காணுங்கு கேசனைக்கீர்த்திதோய்
 சென்னைநகர்வாழ்கந்த சாமியைக்காக்கவே. (சு)

திருமகள்.

தந்ததனதந்ததன தந்ததனதந்ததன
 தன்னதானனதனன தையனத்தாத்தன.
 பங்கயமலர்ந்தனைய கண்குலவுகொண்டல்புணர்
 பன்னியாகியவினைய தையலைத்தேக்குபால்
 பம்புகடலம்புலியு டன்றவரும்பெருமை
 பன்னுவார்பெறுகருணை வல்லியைப்போக்கொணு

மங்களமனந்தமுறு செந்திருமடந்தையினை
 வண்மைதோய்முனியரசு சொல்லுநற்பாக்களாம்
 வந்தனைபுனைந்தவனை யிந்திரர்தொழுஞ்சரண
 மன்னுவாடனையிணையில் செல்வியைப்போற்றுவாம்
 வெங்கணரவஞ்சநட னம்பயிற்சிகண்டிமிசை
 மின்னும்வேலுடனிலவு செய்யனைச்சேட்டையே
 மிஞ்சமணர்துஞ்சமுதிர் செந்தமிழ்பொழிந்தவனை
 வென்னிடாதமர்புரியும் வல்லமைத்தோட்கள்தேர்
 சிங்கநிகொரன்பதின்மர் தந்துணையையும்பர்புகழ்
 சென்னியாறுடையமுதல் வள்ளலைக்கோட்டிலோர்
 சென்னைகொடறைந்துமகிழ் துங்கனைவளம்பெருகு
 சென்னைமாநகரின்முரு கையனைக்காக்கவே.

(௫)

பி ர ம ன்.

தன்னதனை தனத்தத்தத்தன.
 மண்ணுமுயிர்களி னுடன்முற்றுமிட்டதாம்
 வண்மைதிகழ்கர மலொட்டிம்வித்தைமா
 தண்ணமிளிர்சது முகநட்புமுற்றுவா
 லன்னமிசைவரு மயனைப்பிழிச்சுவாம்
 விண்ணுளிமையவ ருறவைத்தசத்திவேல்
 வெண்மைநிறமலி தருகுக்குட்புள்வாழ்
 கிண்ணமொழிபவர் பலர்மெச்சுபொற்பினோர்
 சென்னைநகருறை குகனைப்புரக்கவே.

(௬)

ச ர சுவ தி.

தந்தனதானதன தத்தத்தனந்தன
 தன்னனாதனதான தத்தத்தனத்தன.
 என்றனதுநாவினு மிருக்கைக்கிசைந்தவனை
 யெண்ணிலர்மறையோதி வைத்தாற்றல்பெற்றதா
 லெண்ணிசையினாவலரு மெச்சச்சிறந்தவனை
 யின்னதூல்பலபாடு நட்போர்க்கும்வித்தென
 நின்றவனாவாலிய நிறப்பொற்பமைந்தவனை
 நின்மலாகரஞான முற்காட்டுபெட்பதே
 நெஞ்சில்வளர்பேதையை யிடுக்கத்தில்வந்துதுவு
 நின்னயாதரவாணி யைப்போற்றிநத்துவாம்
 வன்றகுவர்வேரற வுறுத்துக்கடம்பணியும்
 வண்மைசேர்புயவீர னைக்கார்த்திகைப்பெணர்
 மஞ்சுதிகழ்மால்வனா யெனத்தக்ககொங்கைதுகர்
 வண்ணவாயுறுசெயை விற்கோட்டிமற்செய்வார்

சென்றமும்வினோதிய ரிலக்கத்தினென்பதின்மர்
 தென்னுலோகனுநா னுறத்தாங்கும்வெற்றிதோய்
 திண்பெறமுன்பவனை வித்தைத்திறம்பெருகு
 சென்னைமாநகர்வே லனைக்காத்தளிக்கவே. (ஏ)

கிரகங்கள்.

சூரியன்றிங்களங்காரகன்புந்திரு சுக்கிரன்சனியிராகு
 தொந்தமுறுகேதுகுளி கன்சிலையிராசிராமேகேதுபரிவேடம்
 விரியக்களரிகாவலன்முதற்பெரியோர் விளம்புபலகோட்களுக்கும்
 விரதாதிபுற்றுந்துதித்துந்தினந்தோறு மேன்மேலுமஞ்சலிப்பா
 மாரியமருந்தமிழுமுதற்பரவுகலைமுழுது மயிபுலவனைக்கிரியெலா
 மாடரங்காழுருகவேடனைத்தேவர் புகழயில்வேலனைக்குறத்தி
 சீரியமுலைத்துணைக்குருகுமதிமோகனைத்தெய்வானைபுணர்கேள்வனைச்
 சென்னைமாநகரில்வரு கந்தசாமியைமிகச் சிந்தித்தளிக்கவென்றே. ()

புலதேவர்.

உயிரொன்றுமுலவருத்தாமை யொருவர்தருமுன்புசியாமை
 யோரஞ்சிறிதுமுரையமை யுதவுந்தொழிவிற்சலியாமை
 பயிலுமுதுநாற்பழியாமை பாழ்த்தமுகத்தோடலையாமை
 பழகுமனத்தார்தொழுமனவில் பலதேவனாயும்பணிந்தெழுவா
 மயிலிற்பவனிவருவானை வடிவேலணிந்தபுயத்தானை
 மலையாவினும்போய்நடிப்பானை வணங்குமவருக்கெளியானை
 கயிலைக்கிரியார்தருமகவைக் கழனிவளஞ்சேர்சென்னைநகர்க்
 கந்தக்கடவுடனைநாளுங் காப்பதுமக்கேகடனெனவே. (கூ)

ஒருமை.

தன்னதன தன்னதன தன்னதன தன்னதன
 தன்னதன தனத்தன தனதன தனத்தன.

அருளுத்தியிடைபுலக முழுதுமுதவியபொருளை
 யன்னையெனவவைதுன்று முயிர்வகைதமக்கெலா
 மமுதுதவிவிழிதுயில விடுமுதலைவடவனலை
 யன்னசினமொடுகொன்று மகிழ்வதனைதுட்பமா
 மறிவையறிவரியதிரையிடுகொடுமையுடையதனை
 யம்மைவினைதவிர்வென்றி தருகுரவர்ப்பலோ.
 ரரசுதெனமிளிர்சுடரை யுளசமையநியதிகளி
 லண்ணியகல்பெருவஞ்ச மருவியதைநட்பினே
 ருருவமெனிலுருவுமரு வெனிலருவுநிகழ்வதனை
 யுன்னுமனதினுமொன்று செயலினஐதமுத்தர்தா

மொருநொடியிலெளிதலுணர் தரவுதவுமுடிவையமு
 துண்ணுமிமையவாச்சிந்தை யணுகரியதைத்தொனா
 லுனாயதனின்மருவிமரு விதையமர்செயமுடுகு
 மொன்னலரையடுசிங்க மனையரைவெறுத்திடா
 வுரிமையொடுநிலவியதை யணுவிலணுவெனநிறையு
 முண்மைவடிவெனநின்ற வொருமையைவழுத்துவாம்
 வருமமிகுதகுவர்குல மழியவிடுமயிலணியு
 மன்னவனையரன்று வழிபடும்விதத்தினுள்
 மறைபலவுதுவலுமுயர் பிரணவமெனொருபொறியின்
 மன்னுபொருளினைவிண்ட வரதனைவிடப்பலால்
 வலிமருவுமுரகபதி நெளியநடமிடுமயிலின்
 வன்னமளவறவிஞ்சு கலபநிழலிற்பொனேர்
 வனிதையர்களிருவொரு திகழ்குமரகுருபரனை
 வண்மையுறுபலகுன்றி லமர்குகனையற்றைநாள்
 செருமுமொலியொடுகனலில் வருதகரிலிவரவல
 சின்னவனையுயர்தென்றல் வளையினில்வசிக்குமோர்
 சிறுமுனிவன்மயல்களையும் விழியினையருண்கிரி
 திண்ணமொடுபுகர்செஞ்சொல் விழைபவனைமிக்கவேய்
 செறிவனமதனிலெனது கனவின்மிகவுறுதிபுகர்
 தென்னவனையனம்வந்து வயல்களின்வரப்பிலே
 தினமடையும்வளமருவி யமரருலகெனநிலவு
 சென்னையநகரினில்வந்த முருகனையளிக்கவே.

(ஓ)

செங்கீரைப்பருவம்.

திருமகள்விரும்பியவன்மருமகளுடன்பணி தினஞ்செயும்பெருமைபெற்ற
 சிவையெடுத்துச்சிமோந தென்னியிர்த்துணைவனார் செந்தழல் விழிப்பிழம்பில்
 வருமதலையெயனது மாதவப்பயனே வருந்திடேலென்றுகொஞ்சி
 வனையணிகரங்கொண்டு நீராட்டியுயிரொலாம் வாழ்வதுகுறித்துமுன்னு
 ளருமறைக்கிழுவன்படைத்தபுவியைக் கைவிரலாலுரைத்துத்திலகமிட்
 டணிமுலைசுரந்தபாலுதவிடக்களிகூரு மறுமுக்க்குமகோசனே
 செருமலியுறவவீரர் துணைவந்தமுருகனே செங்கீரையாடியருளே
 சென்னையமாநகர்தழைய வருகந்தசாமியே செங்கீரையாடியருளே.

(க)

மாதவரும்வானவரும் மந்தையவருந்நினம் வருந்தித்தொழங்கிரங்கி ,
 மணியிடற்றிறைவனார் புரிதவமுதிர்ந்தவர்தம் வன்னிவிழியிற்பொறிகளா
 பேதமறவந்துசரவணவாவியிற் கமலமேறித்தவழ்ந்துமடவா
 ரிருமுவர்முலையமுதருந்திழும்புகொண் டியங்குயிமவான்வளர்த்த

காதலிமுலைத்துணைக் கலசத்தினமுதல்களித்தருந்தும் பவளவாய்க் [ய்
காங்கேயனேயுடியர் பிழைமுழுதொழிக்குங் கடைக்கண்மூவநறுகொண்டா
சீதளமலர்க்ஞரவ மாலையணிதோளனே செங்கோயாடியருளே
சென்னைமாநகர்த்தழைய வருகந்தசாமியே செங்கோயாடியருளே. (உ)

உலகினிற்றிசையாறெனச்சத்தியாறென வொழிக்கருந்தொழிலைந்திலே [ர்
டொன்றுபுணராறெனவெழுத்தாறெனச்சமையமுள்ளவாறெனவெண்ணிலா
பலவிதம்பகரவருளானந்தவாரியிற் பத்திரீரிடைமலர்ந்த
பதுமமலொளமிளிரு மறுமுகக்குமரனே பன்னிருபுயத்தண்ணலே
மலரவன்றருமறைபு மரணுதவுமாகமமும் வாய்விட்டுளாத்தமுரையா
வண்மையேவடிவாய திருவடிக்குரவனே வானுலகமங்கையர்க்கோர்
திலகமெனவளருமொரு தெய்வானைமகிழ்கணவ செங்கோயாடியருளே
சென்னைமாநகர்த்தழைய வருகந்தசாமியே செங்கோயாடியருளே. (ங)

அத்திரத்தாருகளை வெற்பொடுதழிந்தாயொ ராழிரமூகச்சிங்கு
மீவுண்ணையவன்சிறிது மதியாதவச்சிர மதைக்கொண்டழித்துகந்தா
யெத்திரத்தோர்மனமும் வெருளவளர்கூர்மா விரண்டுசூருக்கெட்டி
யிமயவர்படுந்தாய் தவிர்ந்தாய்விவந்திக ழிலங்கிழைமடந்தைநல்லார்
பொய்த்திரத்திற்குருகு மென்போலியர்க்குமெய்ப் பெருளளிப்பது குறித்துப்
புவியிலுளமலேதோறு நடனம்புரிந்தாய் பொறித்தோகையிலிவர்த்தாய்
சித்திரச்சென்கைவடி வேலணியுமுருகனே செங்கோயாடியருளே
சென்னைமாநகர்த்தழைய வருகந்தசாமியே செங்கோயாடியருளே. (ச)

இன்பமலியுஞ்சசியு மிந்திரனுமற்றுள்ள விமயவரும்வந்துகின்ற
ரீரிருமுகப்பிரமணுந் தவளவாணியுநி னிசையெடுத்தேத்துகின்றார்
பொன்பரவுமார்பினிற் பைந்துளவணிந்தமுகில் போலுமரிமிகவிழைந்தான்
புரமெரியநகைசெய்த புண்ணியப்புனிதர்தாம் புரிதவப்பயனிடென்ன
வென்பலருயிதழியுட னணியுமொருநான்குபுய மெட்டாகிடக்களித்தா
ரிமயமகளவன்ற வாஞ்சைகொண்டிருகித்த னிருமுலைப்பால்சொரிந்தா
ளன்பொண்ணியபடி விளங்குமுருகேசனே யாடியருள்செங்கோயே
யன்னமலிசென்னைநகர் தன்னிலவளர்கந்தனே யாடியருள்செங்கோயே. (ரு)

வண்டமிழ்ச்செஞ்சொற் கவித்தொடைதொடுக்குமவர் வறுமைநோய்முற்றுகி
மாநிலத்திற்கிங்க ளொன்றுக்குமும்மாரி வந்துவந்தினிதுபொழியுந் [கு
தெண்டனிட்டுன்னையிக நம்புமவர்தமைநிந்தை செய்யுமவர்குலசெக்குஞ்
செங்கோல்விளங்கிக் கொடுங்கோல்பிடிக்குமவர் சீரழிந்திடுமவுணரார்
றண்டமடையாதுமபர் கனிகூர்வர்தவந் தழையுலகோன்வகுத்த
சட்சமையமும்பெருகு மன்றையர்விளம்புபொய்ச்சமையமெல்லாமொளிக் கு
மண்டமுகமெங்கும்விரி யுக்கலபுமயிலாளி யாடியருள்செங்கோயே
யன்னமலிசென்னைநகர் தன்னிலவளர்கந்தனே யாடியருள்செங்கோயே. (சு)

பணிபவரின்தையி லுண்மைநலந்திகழ் பத்திமிகுத்தாடப்
பங்கயமாத ருட்கிணையோடு பரிந்துவியந்தாடத்
திணிபெறுதோள்வய வீரிகற்பிணி தீர்கைநினைத்தாடச்
. செங்கண்முராரி முதற்பலர்கொண்ட திடுக்கொழிந்தாட
மணியுமிழ்கட்செவி யாடிடவாடு மயூரமுடன்சேவல்
வாழியெனக்கவி பாடுநராட வனப்புறுகின்கணியோ
டணிகலனாட வசைந்துமகிழ்ந்தினி தாடுகசெங்கீரை
யாசறுசென்னையில் வாசமுறுங்குக னாடுகசெங்கீரை. (ஏ)

சந்ததமன்பர்கள் சிந்தையிலுற்றொளிர் சண்முகமதியாட்சி
சத்திமுதற்பல பற்றியசெங்கை தடம்புயமுடனாக்
கொந்தலர்வெட்சி கடம்புகுராமலர் கூதளமோடாடக்
குஞ்சிமணித்திரு வளையொடுபண்டி குலுங்கிடுகையாட்சி
செந்தமிழிற்றுதி செப்பவருக்கருள சீறடியங்கமுலுஞ்
சீர்மலிதண்டையு தூபுரமுந்திகழ் செங்கனகப்பதிசே
ரந்தரவாணர்கள் சென்னியுமாடிட வாடுகசெங்கீரை
யாசறுசென்னையில் வாசமுறுங்குக லுடுகசெங்கீரை. (அ).

மும்மலவெம்பவ மின்றியமேலவர் முன்கூறுஞ்சீர்கொண்
முன்னவனென்றொளி ரும்பலயானைகண் மொய்ம்பார்கொம்போடு
தம்மதமிழ்சி முழங்கியுலாவிய சஞ்சாரஞ்சோலை
தண்முகில்பைந்தினை யுந்திவிலவேவொர் தங்கூர்வன்பாரு
மெம்மதமொன்றிய தொண்டருமேவியி தெந்தேவின்ருள
, மென்னவிளமபி வணங்கிரிலாவிடு மின்பாருங்கோவில்
செம்மணிகொண்ட குறிஞ்சியின்வானவ செங்கோசெங்கீரை
சென்னையிலவந்த மருங்குகிர்வேலவ செங்கோசெங்கீரை. (சு)

சின்னமொழிந்த பெரும்புகழ்பவ செங்கோசெங்கீகா
செம்மணியென்ற நிறம்பெறுசேவக செங்கோசெங்கீகா
சின்னவனென்றிடி னுங்களிகூர்குத செங்கோசெங்கீகா
தென்னவனென்றும் வருங்கருணகா செங்கோசெங்கீகா
சின்னலமென்ற நெடும்பகர்மேலவ செங்கோசெங்கீகா
திண்மைபொருந்திய செந்தகர்மாவல செங்கோசெங்கீகா
சின்னமுழங்க வருங்குருதேசிக செங்கோசெங்கீகா
சென்னையிலவந்த மருங்கிாவேலவ செங்கோசெங்கீகார். (10)

தாற்பருவம்.

நீறுபுனைந்தகன்கவரை நெருப்புமலையொன்றளித்தாற்பேரீ
 னிலவுங்குமரகுருபரனே நெடுவேலணிந்தபுயத்தானே
 யாறுமுகத்தெம்பெருமானே யடியார்க்கெளியமுருகோனே
 யனநதம்விளையாட்டுடையானே யருணகிரிக்கன்றருள்புரிந்து
 ிலும்பவளமுகத்தினொரு கிளியதாக்கிமணியொடுபொன்
 கிளர்கேயூரத்தணிந்தோனே கிரிகண்முழுதுந்திரிவோனே
 ிறமரவீமிசைநடிக்குஞ்சிகியாய் தாலோதாலேலோ
 சென்னைநகரிப்பவனிவருஞ்சேநதா தாலோதாலேலோ. (க)

சீராப்பரங்குன்றாதினெனச் செப்பும்படைவீடாரோடுஞ்
 செந்துர்முதலாத்தமியேன் சொற்றிகழுமாறுவநதோனே
 யேரார்மயிலிந்ததுர்வேல்கொண் டிமையார்பரவமுனிவர்தொழு
 வியம்பற்கரியசமராடி யிகல்வாளவுணக்கைகளைவாய்
 காரார்மேனித்திருமாலின் கண்ணின்மணியாமெனவுதிக்குங்
 கன்னிமார்க்குளிருவர்முலைக் களபங்கமழுங்கவின்மார்பா
 வாரார்சடிஸத்தர்னுதவு மமுதேதாலோதாலேலோ
 வணியார்சென்னைப்பதிபுரக்கு மர்சேதாலோதாலேலோ. (உ)

பாகமுணராப்புன்கவிநர் பனுவற்றொகைக்குமவர்விரும்பும்
 பரிசீந்தருள்வேனெனவொருக்கார் பகர்ந்தபவளக்கனிவாயாய்
 சோகமுழுதுமறக்களைந்து சுகவாழ்வுதவும்பெருங்கருணை
 துலங்கும்விழிகளிரொன்பான் றேய்ந்தமுகமானுடையானே
 யேகமாகிப்பலவாவா யிமையார்சேனைக்கொருமுதல்வா
 வெண்ணுயிரவர்கழுவேற வியலாற்கறுவுமினையோனே
 நாகமணிவார்பரவுருரு நாதாதாலோதாலேலோ
 நலஞ்சேர்சென்னைப்பதியாளு நம்பாதாலோதாலேலோ. (ங)

பத்திரலத்தோர்க்கெளியோனே பரமர்னந்தத்திருநடனம்
 பயிலும்பரமன்விழிப்பொறியாய்ப் பதுமத்தடம்புக்குருவானாய்
 சித்தித்திறலுமெய்ஞ்ஞானச் சீருங்கொடுக்குஞ்செயலோனே
 செங்கணெமொன்மருகோனே திகழ்வேலணியுந்திரடோளா
 முத்தித்தலைவாமுழுமோன முதலாமுருகாநறைகமழு
 மொய்யார்கடம்புபுனைவோனே மொழிதற்கரியபுகழாளா
 தித்தித்திடுஞ்சொற்றாமகன்சேர் தேவேதாலோதாலேலோ
 சென்னைநகரில்விளையாடுஞ் செல்வாதாலோதாலேலோ. (ச)

வாவிமலர்ந்தநுங்கமல மலர்மேற்புதுநீர்த்திளையொதுக்க
 மணிச்சூன்முதிர்ந்துபெரிதொலிக்கும்வளைவாழ்வதனைக்கயல்பாயக்
 காவிலுலவிச் சிலவீதி கடந்துபலவாமனைவாயிற்
 கடையிற்புகூந்துமடமாதர் கழுத்தினெழில்சுண்ணாணிச்

சேவிலிவர்வார்செவிக்கணியாந் திறமைநாடிக்கனிகூர்ந்து
தெண்ணீர்ச்சாவினருகின்மணி திகழக்கான்றுதுயில்வளஞ்சேர்
தாவில்சென்னைப்பதிமுருகா தாலோதாலோதாலேலோ
தனிவேற்குமரகுருபரனே தாலோதாலோதாலேலோ. (௫)

காருங்குளிர் தென்றலுமூலவுங் கவினார்சோலைக்குரங்கினிங்
கமழ்பூநுணரின்களளருந்திக் கனித்துக்குதித்துத்திரிதல்கண்டு
வாருங்கிழியப்பிணத்தமுலை மடவார்படைசூழமதவேடன்
வரியார்கருப்புச்சிலைவாங்கி மலர்வாளிகளைப்பொழிவதனூர்
சோருமயல்கொண்டொன்றையொன்றுதொழுதுபுணர்ந்துபலவினது
சுளைவிட்டெறிந்துவிளையாடித் துலங்கும்வளத்தாற்சுரர்புகழ்சீர்
சாருஞ்சென்னைப்பதித்தலைவா தாலோதாலோதாலேலோ
தனிவேற்குமரகுருபரனே தாலோதாலோதாலேலோ. (சு)

வேறு.

பரமன்விரும்பியபிரணவமெய்ப்பொருள் பகர்தருசண்முகனே
பங்கயமங்கையர்தங்கணவர்க்கருள் பன்னிருதோளானே
சரவணவாவியினாடுபிறந்து தவீழந்தமுதற்பொருளே
தண்ணருண்மாரிபொழிந்தடியார்புடை தன்னையளிப்பவனே
குரவமலர்த்தொடைசூடி மடந்தையர்கோலமொழிப்போனே
குன்றுதொழுடியெனெஞ்சினும்வந்து குதிக்குமெழிற்குகளே
சரபமெனத்தருசேவலணிந்தவ தாலோதாலேலோ
தாழ்வறுசென்னையிலவாழ்வுறும்வேலவ தாலோதாலேலோ. (எ)

கஞ்சமலர்ப்பிரமன்றனைவென்றுயர் கையுறுசெய்யவனே
கார்கடலன்னநிறத்திருமாலருள் கன்னியர்தங்கணவா
நஞ்சமயின்றபிரானழலம்பக நல்கவரும்புதல்வா
ஞானவினோதசிவோகமுளர்ப்பணி நண்ணியபுண்ணியனே
யஞ்சலனித்துமெனெஞ்சம்வருந்த லறிந்துறையுங்குகளே
யானைமுகத்தொருவன்றுணையாவரு மாறுமுகத்தரசே
சஞ்சலமுற்றுமொழிக்குமகாரத தாலோதாலேலோ
தாழ்வறுசென்னையிலவாழ்வுறும்வேலவ தாலோதாலேலோ. (அ)

வேறு.

தத்தனதத்தன தன்னன தானன தானாதானானு.
தத்தையிலங்கியபன்னிருதோள்கொள்வி சாகாதாலேலோ
சற்சனர்சிந்தையினண்ணிடலீயுமு தாராதாலேலோ
சித்தையிகழ்ந்தவருன்னரிதாகிய தேவாதாலேலோ
செக்கருமொஞ்சியசெம்மைகுலாவி ய தேகாதாலேலோ

நத்தையணிந்துளகைம்முகில்பேணிய நாதாதாலேலோ
நக்கன் வனங்கலினுண்மையையோதிய நாவாதாலேலோ
வித்தையனந்தமுமன்னியநீறணி வேளேதாலேலோ
விற்பனர் மிஞ்சியசென்னையில்வாழ்கதிர் வேலாதாலேலோ.* (க)

தனதன-தந்தன-தன்னன-தானன-தானுதானு.

சருவசுதந்தரசண்முகதேசிக தாலோதாலேலோ
தருவர்பயங்கொள மின்னியவேலவ தாலோதாலேலோ
தருவரையன்றருகன்னிகைநாயக தாலோதாலேலோ
சமணழியும்படிபன்னியபாவல தாலோதாலேலோ
சருவொடுசெந்தினைதன்னையுமார்பவ தாலோதாலேலோ
சரவணமொன்றியதன்மலர்வானவ தாலோதாலேலோ
தருமனைவென்றவர்கண்மணியானவ தாலோதாலேலோ
தமிழ்நயமிஞ்சியசென்னையில்வாழ்குக தாலோதாலேலோ. (ம)

ச ப் ப ணி ப் ப ரு வ ம்.

குரவமலருஞ்செச்சை மலருமலர்நீபமுங் கூதாளமும்புனைந்து
குன்றங்கடோறுங் குறிச்சிதொறுநடமிடுங் கோலாகலககுமரனே
யரவரசினுடலநெளி வுற்றுலையவினையாடு மணிமயிர்கலபநிழலா
டரியையர்களிருவொடு பவனிவருமொருவனே யமரொடுமுனிவாதாமும்
பரவந்சிரர்தமது குலமறக்களையும்வேற் படைகுலவுபுயலீரனே
பங்கயமலர்ப்பொருட றுறையும்விதியறிபாத பரமரகசியமுணர்ந்துஞ்
சரவணப்புனல்லொரு சிறுகுழுவியானவா சப்பாணிகொட்டியருளே
தன்னேநிகர்சென்னையினின் மன்னிவளரசண்முகா சப்பாணிகொட்டியருளே
கானவர்க்கண்டெடுத்த துக்குழிலில்வைத்தெமது கருகூலமென்றுகொஞ்சிக்
கண்குலவுபீலியந் தானையும்பலகறைக் கலனுநதிறுத்தியபபா
லேனலிற்பரண்மீ திருத்திடக்கவனோ டுளங்குயிலெனக்குலாவு
* மெம்மைதருதினேமா விழைந்துகிழமுனிவேட மிட்டிமுன்பட்டபாடு
வானவர்கண்மகளிற் தாடிகுகொளக்கொஞ்சி வஞ்சமன்னுன்றனாவன்
மனதிலவளநலுட லத்தெனச்சொல்லியவண் மகிழங்குறிப்பறிந்து
தானனுமெல்லெனச் சருவுமணவாளனே சப்பாணிகொட்டியருளே
தன்னேநிகர்சென்னையினின் மன்னிவளரசண்முகா சப்பாணிகொட்டியருளே.
கொங்கர்ருமென்மலர்த் துணர்மருவுகற்பகக் குளிர்சோலைநீழலின்கட்
குலவநவமணியாத னத்தமரர்பலருந் குளிர்கிறைஞ்சக்குவிவுரு
வங்காவிமலரனைய விழிமினூர்நடமாட வம்புயப்பருமலரைநே
ராயிரங்கன்னோடு கொலுவிருப்பவன்வலி தளித்தமகளருகிருக்கப்

பைங்கானகத்தொரு குறத்திக்குமயல்கொண்ட பண்பினும்புமன்பா
பலர்நிற்கவென்னைப் பரிந்தாண்டொருண்மையும் பகரத்துணிந்தமுருகா
சங்காயகுழைநம்பர் தரவந்தகந்தனே சப்பாணிகொட்டியருளே
தன்னைநிகர்சென்னையினின் மன்னிவளர்சண்முகா சப்பாணிகொட்டியருளே.

வஞ்சகமனக்கயவ ருணர்வரியபுகழ்கொண்டு மலேதோறிலங்குமரசே
வள்ளியினுமென்றனக கினிதாருமன்பாபகர் வண்டமிழெனப்பகர்த்தாய்
செஞ்சரணயுகளங் குறிப்பார்கடமைநிந்தை செய்யுமவர்குலமிழிப்பாய்
சேவலங்கொடியொன்று திண்புயங்கருதுநர் செயம்பெறக்கண்டுமகிழ்வாய்
சஞ்சலமொழித்தெழிற் பன்னீரிலைக்குறறு தவளவெண்ணிறுதானே
சருவபிரசாதமென நம்பிடுங்கவுமாரர் சமரசவிளக்கமாவாய்
குஞ்சரமுகக்கடவு ளுடன்வந்ததுணைவனே கொட்டியருள்சப்பாணியே
குற்றமறுசென்னையினி லுற்றகுமரோசனே கொட்டியருள்சப்பாணியே. (ச)

வாரமிகுபொன்னகர்த் தேவர்கோன்மனைமுன்தில் வாயின்மும்முரசுகொட்ட
வளமருவுபாற்கடலில் வந்ததின்னாருள மகிழ்ந்துநெடுவீணைகொட்டச்
சூரன்முதலாமவுணர் நெஞ்சிற்றிடுகெனத் தொலையாதபறைகொட்டஆன்
றுய்க்குமகல்வாயசுரமங்கையர்க்கணணீர்தொடுத்தருகியென்றுகொட்டப்
பூரமிவர்வரள்கணவ நெடுமாயனன்னவர்கள் புந்தியிலிலுவகைகொட்டப்
பொதியைமாமுனியனைய புண்ணியர்கண்மதீரப் பொலிந்ததுதிகொட்டமற்
கோரமிகுபூதகணர் தோள்கொட்டவின்னுரீகொட்டியருள்சப்பாணியே [றுங்
கொற்றமிகுசென்னையினி லுற்றகுமரோசனே கொட்டியருள்சப்பாணியே. (ஈ)

வேறு.

ஆலக்கொடுவாய்ப் பணியணிபூண் டருந்துமியாயுமதுவாக்கொண்
டதன்மேனடிகு மயில்விரிக்கு மழகார்தோகைப்பெருநிழலின்
ஞாலத்திணையுண் மிமிழ்நதபிரா னனிமமலர்க்கண்ணுதவுமிரு
நல்லாரருகிற்களிகூர நடுவீற்றிருந்து ஞாங்கர்முனைச்
சூலப்படைவெண் குவிசமுதற் றுலங்குமவைபற்பலபூண்டு
தொண்டுபுரிவார் வசிககுமிடந் தோறுந்தினம்போய்வினையாடுங்
கோலக்குமரகுருபரனே கொட்டியருளாய் சப்பாணி
குறைதீர்சென்னைப் பதிமுருகா கொட்டியருளாய்சப்பாணி. (ஈ)

மதிக்குந்திருப்பாற்கடலமுதம் வழியுமொழிப்பாவையர்குழ
வன்னக்கிளிமேற் தினம்பவுனி வருவான்றொடுக்குமலர்க்கணையால்
விதிக்குமுதுநானெறிதவறி வீணுட்கழித்து மனம்புண்ணிய்
வெறுக்கையுடையார் மனைதொறும்போய் வெதும்பியெனைப்போன்மெலியர்
கதிக்குவிருப்புற்றருந்தமிழார் கனவினிடத்துங் கடம்பணியுங் [மங்
கழலைப்பரவியெழுத்தாறுங் கருதும்பெரியோர்க்கணகணக்
குதிக்குங்கருணைக்குகவேளே கொட்டியருளாய் சப்பாணி
குறைதீர்சென்னைப் பதிமுருகா கொட்டியருளாய்சப்பாணி. (ஏ)

தனதன தானன தன்னன தந்தன தத்தன தத்தான.
 கணவரொழேய கன்னியர்சிந்திய கற்பணியிக்கேய்தல்
 கதிரவனுவெயி லென்னவிலங்கிடல் கைக்களிறுறஞ்சின்
 மணமதநீரொரு மும்மையுமிஞ்சிடன் மட்குதலற்றாரும்
 வளையுமிழ்மாமணி வெண்மைதுலங்கிடன் மத்தமெருக்காதி
 யினொடுகுடின ரன்னவர்தம்புடை யித்திறமொப்பாகு
 மெழில்வளமாயிர மன்னுநெடுந்தெரு விற்றொறுமெய்ச்சீர்கொள்
 குணதரந்வாழ்வுறு சென்னையில்வந்தவ கொட்டுகசப்பாணி
 குருபரனாகிய சண்முகபுங்கவ கொட்டுகசப்பாணி. (அ)

மதியணிவார்சடை யண்ணல்வணங்கலின் மற்றையர்கற்காத
 மறைபொருளோதிய வண்மைபெறுங்கு கம்புயவிற்காரர்
 துதிபுகர்சேவக விண்ணவார்முன்படு துக்கமொழித்தீடில்
 சுவணநிலாவிய நன்னகரீன்பருள் சொற்பெருமைசசீல
 விதியமுமோதிய பன்னிருதிண்கர வித்தகீழுற்பாவ
 வினைமலிசாரணர் தம்மைமுனிந்தவ வித்தகைளொப்பாய
 கொதிதிரையோலிடு சென்னையுரந்தவ கொட்டுகசப்பாணி
 குருபரனாகிய சண்முகபுங்கவ கொட்டுகசப்பாணி. (ஆ)

தானன தந்தன தன்னன தையன தத்தானத்தான.
 கூடநெடுங்கதிர் துன்னயில்வல்லவ கொட்டாய்சப்பாணி
 கோமளமொன்றிய கன்னியர்புல்புய கொட்டாய்சப்பாணி
 கூரறிவின்கில புண்ணியருள்பவ கொட்டாய்சப்பாணி
 கோபமிருந்தக ரின்மிசையெய்தினை கொட்டாய்சப்பாணி
 கோரணியிஞ்சிடு மம்மணர்வைவினை கொட்டாய்சப்பாணி
 கோகனகம்பொரு பன்னிருகைகொடு கொட்டாய்சப்பாணி
 கோரமில்சந்தர மன்னியசெய்யவ கொட்டாய்சப்பாணி
 கோதில்வளந்திகழ் சென்னையில்வைவினை கொட்டாய்சப்பாணி. (இ)

மு த் த ப் ப ரு வ ம்.

சாலிப்பயிரில்விளைந்தமுத்துந் தவளநிற்ச்சங்குமிழ்ந்தமுத்துஞ்
 சசியின்முகிலீற்றழைத்தமுத்துந் தந்திமருப்பிறையங்குமுத்தும்
 வேலிகைழையில்வெடித்தமுத்தும் வென்றிமதன்கைச்சிலையின்முத்தும்
 விளம்புமுவைநேர்முத்தனைததும் விரும்பிச்சிவிதுமெலிவடையேன்
 பாலிப்பவ்வினாருகன்கனகப் பதியோன்பெறும்வாழ்வையும்வெறுத்துன்
 பதம்பேணிவொர்தமைப்பணிவேன் பரிதியிருமுன்றெனத்திகழு
 மோலிக்குமரகுருபரனே முத்தந்தருகமுத்தமே
 முத்திக்குங்கடற்சென்னையிற்குமரா முத்தந்தருகமுத்தமே. (க)

அழியும்பொருளீதழியாம லவிரும்பொருளீ தழிந்ததுபோன்
றழியாப்பொருளீதெனமூன்று மறியப்பிரியும் பிரணவத்தி
னுழியொன்றியமெய்ப்பொருளைவிரித் துமையாளமரு மிடப்பாகத்
தொருவன்றனக்குமலயமலை யுறையுந்தமிழ்க்கா வலன்றனக்கும்
பொழியுமதுரக்கவிபாடும் புனிதக்கிளியா மருணகிரிப்
புலவன்றனக்குமவளங்குலவும் போரூர்முனிவன் முதற்பலர்க்கு
மொழியும்பவளத்திருவாயா முத்தநதருக முத்தமே
முழங்குங்கடற்சென் னையிற்சுமரா முத்தந்தருகமுத்தமே. (௨)

திருந்துந்தவளக்கமலமலர்ச் சீரார்பொருட்டின் மிசையனமபோற்
றினம்வீற்றி ருந்து கலைமுழுதுந் தெரிக்குங்கருணைப்பெருமாட்டி
கருந்தும்பிகளாடியகூந்தற் கற்றையனைய வியற்றமிழ்க்குங்
கரந்தாளிதழ்போற் சிவந்திலகுங் கவினரிசைக்குங்கலன்கலைமேல்
பொருந்துறிநரா டகத்தினுக்கும் புலவர்விரும்புமவைகொடுத்து
பொருப்புத்தொறுமாடிமெவனேபுத்தேளிநாகோவெனல்கடவேன்
முருந்துநகைவா யிருமுன்னுன் முத்தந்தருகமுத்தமே
முழங்குங்கடற்சென் னையிற்சுமரா முத்தந்தருகமுத்தமே. (௩)

மின்னாழுலைக்குங்குமக்கோட்டில் வேரிக்குமுத்தமலர்வாயில்
விடவாளரவக்கடிதடத்தில் வீணேமயல்கொண்டிழல்வேனைத்
தன்னால்வலியத்தடுத்தாண்டு தமிழ்வாரிதியின்முழுக்காட்டித்
தடமாமலையின்மிசையுருட்டித் தனித்தோர்கனவிறற்றருமுத்த
மென்னாறுயிரினமுகககற்றி யிமையார்க்கரியபெருவாழவை
யீயவிலையால்விழைகின்றே னின்னேதரினன்றியாவருக்கு
முன்னாமுனைத்தமுருகோனே முத்தந்தருகமுத்தமே
முழங்குங்கடற்சென் னையிற்சுமரா முத்தந்தருகமுத்தமே. (௪)

வேறு.

எப்பொழுதுமமபலத் தாடிக்கடலைத் திரைதுண்டதநதையாரு
மிழையெனத்திகழ்சிற் றிடைபேதையென்றுரு வெடுத்துற்றவன்னையாரு
மெய்ப்பொழுதுகாட்டுமொரு சுடருற்றவயிறிலகும் வேழமுகவண்ணனாகும்
வேலைமிகமடமொடி மீனாகியுஞ்சிறிது வினையாமொமனாரு
மிப்பொழுதுவரல்போத லென்னுமொருகிலையற் றிலங்குதிருமாயியாரு
மீருமனைவிமாருமொரு கிளியுமெனதுள்ளமு மியம்பரியவுவகைகொண்டு
முப்பொழுதுமுத்தமிடு முருகையனையின்று முத்தங்கொடுத்தருள்வையே
முதிர்புகழ்ச்சென்னையிற்சுடிக்கொண்டகந்தனேமுத்தவகொடுத்தருள்வையே.

சத்தியமதாகவொரு முத்தமென்கனவினிற் றத்ததுண்டருணகிரி
தானெனப்பலகா லுரைத்ததுண்டின்பொற் றமிழ்க்கடலியாசுசியெனறு
பத்தியுறுசாட்சியறி வீட்டுக்கொடுத்தவுட் படசமுண்டிணையிலகலிரோய்
படருற்றபேபொன்பு பொருளிரந்துழலென்பு டலவூர்க்ககனுப்பனுண்டு

பொய்த்திரையெனத்தகக மூவேடனைப்பேய்கள் போராடவிட்டதுண்டு
பொதிரையருனியாதியர் மகிழ்ந்துதழுவத்தகும் போதசாரத்தைநலகி
முத்திரதலுண்டென்னின் மயினமீதுவந்துதின முத்தவகொடுத்தருள்வையே
முதிர்புகழ்ச்சென்னையிற் குழுகொண்டகந்தனேமுத்தங்கொடுத்தருள்வையே.

தத்தன தந்தன தன்னன தையன தனனா தத்தந் தந்தனனா.
எட்டுணிறைந்திடு மெண்ணெயையொவ்விடு மியலபாரிந்தும்புங்கவனே
யெற்குநினைந்திழம் வண்மையைநல்கிட வெனவேரித்தஞ்சிரதைசெய்வாய்
கட்டுழவண்டுகள் பன்னியபுரோடை கனபூணமொய்க்குந்திண்புயளே
கம்புமலிந்துள பன்னியர்நல்லுரை கழறர்வத்தின்சம்பிரமார
புட்குறவன்கு கென்னினுமெய்யருள் பொழிசீர்முற்றுங்கண்குவியாய்
புத்தியில்வருசக முன்னியபொய்கெடு புகழவாழ்வுற்றுன்றனகழலா
முத்தியில்வந்திருண மும்மையைவெல்லுவன் முடியாமுத்தநதந்தருளே
முப்பொருளுந்திகழ் சென்னையில்வைய முருகாமுத்தநதந்தருளே. (௭)

தனதனதத்தன தனதனதன்னன தனனாத்தந் தந்தனனா.
விதிமறையிற்பகர் மகமென்மன்னுயிர் வெருள்கூரக்கொன்றுண்டறியார்
விலைமகளிர்க்கதி மடிக்கொடுசொன்னவை வினாவாயிட்டிரதொண்டுசெயா
ரதிவிதசித்திர மதுரவியன்மலி வமர்பாடற்கண்டுமபுதியா
ரநர்விழியைத்தரு குாவரின்முனைவ னயில்வேல்பற்றுஞ்சிங்கமதே
துகிமினெனப்பகர் புலவாமதன்மலர் தெர்ட்நாணுற்றஞ்சநதெளிவோர்
துரியபதத்துறு முழுநிலைதுன்னினர் சுரரான்மெச்சும்பண்பினர்நேர்
முதிர்நிஞாக்குயி னொனவளர்சண்முக முடியாமுத்தநதந்தருளே
முறையினடப்பவர் பலர்வளர்சென்னையின் முருகாமுத்தநதந்தருளே. (௮)

வேறு.

தனதனதானன தன்னனதந்தன தத்தனதத்தனனா.
வயமதனனது புன்னைமலர்ந்தருண் மற்கண்மிகுத்துணலான்
மயல்கொடுபாடிட விண்முகிலம்பிடை மட்டில்புனற்கொடுபே
ரியல்புறுமோரொலி பண்ணிடஞெண்டின மிற்பிறகிற்செலலா
லெமனெனநூல்வலை பின்னியவன்கைய ரொய்த்துதுளைச்சியர்பா
னயமொடுபேசிட மின்னுசெழுங்கய னற்பனைமட்டையின்மே
னகுகனிசூழ்குலை யின்மிசையுந்திட நச்சரவக்கடிநேர்
முயலுடலான்மகிழ் சென்னையில்வந்தவ முத்தமளித்தருளே
முழுதுணர்பாவல சண்முகமுங்கொடு முத்தமளித்தருளே. (௯)

முருகுநிலாவிய பன்மல்கொண்டவ முத்தமளித்தருளே
முனைமலிவேடுவர் பெண்ணைமணந்தவ முத்தமளித்தருளே
முருகுசூகதள மன்னுநெடும்புய முத்தமளித்தருளே
முதிர்கவிவாணர்க ளெண்ணமறிந்தவ முத்தமளித்தருளே

முருகுதெய்யாதுறும் வண்ணமெய்யுதற்குடி முத்தமணித்தருளே
முதல்வழிஞனிய வண்ணமெய்யுதித்தவ முத்தமணித்தருளே
முருகுயர்வீதிகொள் செவ்வையிலவந்தவ முத்தமணித்தருளே
முழுதுணர்பாவல சண்முகமுங்கொடு முத்தமணித்தருளே. (வ)

வாநாவணப்பருவம்.

கந்தாவருகத்திருஞானக் களிதூர்த்தருமைக்கவுமாரா
கண்முற்றிடிழ்வாய்வருக்கற்றுக் கமலமலரிற்கடவுண்மிகச்
சிந்தாகுலத்திற்படமுனிந்து சிரத்திலிழித்துத்தனைபூட்டுஞ்
செல்வாவருகச்சிவன்பணியுந் தெய்வகஞ்ஞாவருகவரு
பந்தாமலைக்குஞ்சரிதழுவும் பவளமலையேவருகவொரு
பரண்மீதூந்தாளமுபரவிப் பணிவாய்வருகப்பார்ப்பதியாண
மைந்தாசென்னேப்பதிகஞ்ஞமாரா வருகவருகவருகவே
மயில்வாகனத்துப்பெருமாளை வருகவருகவருகவே. (8)

தனஞ்சேர்கமலமலரோர்கூர் தண்ணீர்த்தட்டத்திம்பசந்தேஹர்
தயங்குமிசைவண்டினமுமணி தந்ஞகுவினையும்வணத்திரநுங்
குளஞ்சேர்மொழியார்வினையாட்டுங் கொல்லுமவாகண்மலாக்கொதுங்குங்
குவினத்திரநு மகல்வானிற் குதிக்கச்சலியாக்கொழுமையறு
மிளஞ்சேலினமுமுழுகியெழு மெருமைமுலைக்கண்சொரிபாலு
மெகினத்தொனியுயிருகையுந்தோய்ந் திமையாருலகமெனத்தோன்றும்
வளஞ்சேர்சென்னைப்பதிமுருகா வருகவருகவருகவே
மயிலவாகனத்துப்பெருமானே வருகவருகவருகவே. (உ)

ஆடவருகவெறித்துமுன் தனைக்கவருகப்பலபணிபு
மணியவருகத்திருமுலைப்பா லுத்தவருகவலுமலர்
சூடவருகவுடற்புழுதி துடைக்கவருகக்குதலைமொழி
துலங்கவருகமடிமீதும் துயிலவருகவெனவுமையாள்
*கூடவீருக்கும்பெருமர்னண் குழைச்சங்கணிகாதொழுகுளிரக்
• கொஞ்சியழைக்கில்வருங்குமரா கூவுமொழிதேட்டிலைதொல்லோ
மாடமலிசென்னையிலொருக்கால் வருகவருகவருகவே
மயில்வர்களைத்துப்பெருமானே வருகவருகவருகவே. (நு)

தருமகுலத்திருநாள் தின், றுயார்முனைப்பான்மணங்கமழ்ப்பும்
மலிந்தமலர்வாரிதழ்விருப்பத் தகும்பன்முனைப்பாப்புவலத்தே
பெறுதன்மலிழான்மிகத்ததித்தும், பிசசமலர்ப்புசசைப்பிரித்தும்
புப்பிரிப்பார்வதற்கொழும்புநிந்ததமலர், பிறங்குஞ்சுடர்மும்மலிநகனிந்தும்

மது

சுத்தசுவாமிபெரிநிபின்னைக்கவி.

வறுமைக்கனலாற்றும்புண்டு மலையிறுண்டுத்தமியேன்முன்
வந்தாவினெய்யந்தோவென் வறுத்தமுழுதமரியாயோ
மறுவில்புகழ்ச்சென்னையிற்றைவா வறுகவறுகவறுகவே
மயில்வாகனத்துப்பெருமானே வறுகவறுகவறுகவே.

(சு)

வேறு.

முத்தமிழ்ப்பனுவற்பெருக்கினைக்கனலினெடு முந்நீரில்விட்டெறிந்து
முப்பத்துமுகக்கோடிதேவர்முதலியாவையு முறைமாரிநிந்தைசெய்துஞ்
சத்தவிதபெதங்கலந்தபொதுவேடந் தரித்துப்பொருட்கலைந்து
தரளகைமதிவதனம்களிரிளமுனைகலத் தன்னைக்குறித்துமுன்முன்
சுத்தபரமானந்தமுற்றவல்லோர்கன்பலர் சூழமகிழ்வாழ்வினிச்சை
தொலையாதுவளரப்புகித்தனையுனைக்கண்டு தொழுகாழிகமெலிந்தேன்
சித்தருக்கரசாயசிவனும்வழிபடநிலவு தெய்வநாயகவறுகவே
சென்னைமாககர்தழையவறுகத்தனையதிக சீக்கிரத்தினிலவறுகவே.

(ரு)

அருணகிரிதானென்றொராயிரந்தரம்வந் தருட்கனவிடத்துகாத்து
மஞ்சலென்றிருகரங்காட்டியும்பொருளிரத் தலையவிட்டனையன்றியுஞ்
சுருவபிரசாதமென்றிலையிலுமும்வெண்ணீறு தந்துமடமங்கைகல்லார்
தருமயலுமலிவுறக்கண்டனையவற்றினெடு சாற்றிடத்தக்கவாய
பெருவழக்கின்னமுமனந்தமுண்டன்பொதிர் பேசாமல்விடுவதில்லை
பீலிமிழலிற்றிகழும்வேலினெடுகனவிற் பிறங்காதிருக்கைமுறையோ
திருமகன்பிரானுக்குமருமகனெனக்குலவு தெய்வநாயகவறுகவே
சென்னைமாககர்தழையவறுகத்தனையதிக சீக்கிரத்தினிலவறுகவே.

(சு)

வேறு.

தனதன தனதன தனதன தனதன தன்னனதனன தனதன.

அரன்வழிபடமகிழ்குருவெனமொழியினு மன்னவனுத லாடலிர்வதா
மழல்விழிதரவருசிசுவெனறுவலினு மண்ணயிசைவாரியல்பினு
னிரவலொடுபல்லவர்கண்மிகுகெட விம்மையிலுள்கூர்பெருமையா
னிமகரம்மறுவிலர்சிலருலவிடனிக றென்னுநன்முகமாறுடையவேன்
சரவணபவனமுதியமுயின்யிசைதிகழ் தன்மையனடியாரபகைவருர்
சலதியின்முருகிடமுனிபவன்மறமகள் சம்மதவுழிபோகடைகொள்செய்
திரமுறுபரமெனுநீதைவறிடனெளிர் செந்நிறமுகிலேவறுகவே
தெளிதமிழ்கயமுனருணர்வினர்மருவிய சென்னையின்முருகாவறுகவே. (எ)
அலைகடலணிபுவிமலர்மகனொடுதின மண்ணியபுயமான்மருகனே
'யரவருமதியமுயிதழியுமவிர்ச்சடை யண்ணலையகலான்புதல்வனே.
கொலைமலிசிசுரர்தமையவர்பவமொடு கொண்முனைகெடுவேல்வயவனே [ய்
குருகுருகுருகுருவெனுமொளி தருகொடிக்கொண்மலையிடுந் தோள்வரிசையா

நிலைதொனிசுவைநிறமநிலைக்கவியை நெய்மல்குரவோடணிசுவாய்
நெறிகவிவாய்வதுகருணையதெனுமொரு நின்னையமுடையுருமவனே
சிலைமதன்மலர்தொடவனசரர்குழலிடை சென்மலரடியாய்வருகவே
தேளிதமிழ்நயமுணருணர்வினர்மருவிய சென்னையின்முருகாவருகவே. (1)

வேறு.

தன்ன தன்ன தன்ன தன்ன தன்ன தன்ன தனதனு.
பருவமகளிருருகியினிது புன்னுமழகவருகவே
படிமர்கதறிமறுகுகொடுமை பண்ணுமொருவருகவே
யிருமினிடையினிலவுபவள 'மென்னுமுருவருகவே
யிமயமகளுமரனுருமை யெண்ணுபுதல்வருகவே
கருணையருவிசொரியு நெடியகண்ணின்மிகையருகவே
ககனவனிசைமுகர வுதவுகன்னவணியருகவே
செருளிலுயரும்வலிமை குலவுதென்னர்தலைவருகவே
திருவும்திதியின்மனையு மருவுசென்னைமுருகவருகவே. (2)

தயயதாத்த தன்னதாந்த தன்னதன்ன தனதனு.
வள்ளிமாக்கொடுண்ணு மாண்டிவருகவருகவருகவே
வைதபாட்டுண்ணு சேந்தன்வருதவருகவருகவே
வள்ளலாக்கமன்னுமாண்பன் வருகவருகவருகவே
மையின்மேற்கொடுன்னுபாங்கன் வருகவருகவருகவே
வள்ளைமாப்பெண்முன்னுகாந்தன் வருகவருகவருகவே
வல்லவேற்கைதுன்னுதோன்றல் வருகவருகவருகவே
வள்ளர்போற்றுமஞ்ஞைதாங்கி வருகவருகவருகவே
வையமேத்துசென்னேவேந்தன் வருகவருகவருகவே. (3)

அம்புலிப்பருவம்.

சாமம்.

சேதிரணப்பிரபை மலிவுற்றுவெண்ணிறம் திகழவருகின்றசேருஞ்
சேயிழைமடந்தையர்கள் சிலர்நிந்தைசெய்யச் சிலர்க்குவகைநல்குபண்பும்
வேதனெடுவந்தமத வேளுக்குமேலென்ன மெய்ப்புலவாரசெப்புபுகழும்
வெள்ளத்தினும்பொருளில் வெற்பினுயிகச்சென்று வினையாடுகின்றவியனு
மாதமொருநாளான லிணையோரும்விரதமொடு வழிபட்டத்தக்கமாண்பு
மழுவாளிகண்ணில் வருவோனெனப்பலதுலு மாறுதலைக்குமியல்பு
மாதவனசென்று மீனலுமிவற்குமுள் தம்புலியாடவாவே
யன்னமர்செய்துலவு சென்னைமுருகையனுட னம்புலிபாடவாவே. (4)

கல்லிளித்திகைமகளிர் காதலனைப்பலவர் கலிவச்சிறந்தபல்லோர்
 கடுவினிற்கொலுவிற்குத் தும்பர்வழியாயித்த கானிலஞ்சற்றிமலரோன்
 சொல்லவளரோராறு செறிகளின்பொதுவாய்த் துலங்கியொருமக்கைவலித்
 றேபுநலமெய்தியி கொண்டையின்பெவ்வேறு தோற்றமெனவுருவெடுத்த
 வெல்லவலமேடத்தின் மீதேறிமற்றமனம் வேண்டிசிலவாகனத்தின்
 மேற்கொண்பல்லுயிரும்வெருளவுலகெக்கணும் விரிந்தெனும்வெட்கறிற்கு
 மல்லறமுனித்திடுத லிருவர்க்குமுடைமையா லம்புலியாடவாவே
 யன்னமமர்செய்குலவு சென்னைமுருகையனுட னம்புலியாடவாவே. (௨)

செங்கரும்புச்சிலைக்கஞ்சித் தொடற்கரியசேயிழையை மருவுபண்புஞ்
 சித்திரத்தினுமதிக வுல்லாச்சமாகச் சிறக்கின்றபெருவனப்பும்
 பங்கயமலர்த்தொகுதி காணமுடிமும்துணைப் பட்சமும்பட்சியறவும்
 பனிமலர்த்தருநிழற் புலவர்குலம்வாழமுன் பாடுபட்டியாரீர்த்தியுஞ்
 சங்கரன்சமூலந் தொடும்பேறுமொருகளிறு தலையாற்றமக்கருகலமுஞ்
 கலுகிடுவிற்சென்று மீளலுங்கொளுமிவன் றினையேயனீயெனத்தேர்ந்
 தங்கரங்கொண்டுவா வாவெனவழைப்பதா லம்புலியாடவாவே
 யன்னமமர்செய்குலவு சென்னைமுருகையனுட னம்புலியாடவாவே. (௩)

பேதம்.

பதினாறுகையுடைய னீயிவன்கலையாறு பத்தோடுகாலுறம்பும்
 பத்தருக்குதவுவோ னரவினைக்கண்டுட் பயந்ததுவிழுங்கியுமிடூர்
 ததிகாடிமெலிவைநீ யிவனேறுமயிலுந் தடந்தோளிறுறுசேவ்லுந்
 தடையறக்கொத்திக் கிழித்துண்ணுமிந்திரன் றனதேவல்செய்குவாய்நீ
 புதிதாயமணிமுடி தரித்தவன்விரும்புமுயர் பொன்னகரில்வைத்தோளியன்
 போரவுணர்பெர்சொலி னடுக்குவாய்நீயவர் புறங்காணவல்லானிவ
 னதியாவலுற்றுனை யழைக்கத்தகாதுகா ணம்புலியாடவாவே
 யன்னமமர்செய்குலவு சென்னைமுருகையனுட னம்புலியாடவாவே. (௪)

முன்போதுருயிரர்கள் பலந்நாணமிளிருமணி முடியாறுகொண்டோனிவன்
 முளரிமகிழொருபரிதி முற்படிமுன்னவொளி முழுமையும்முக்குவாய்நீ
 பொன்போகம்விழைகின்ற தேவர்களிலொருவனீ புரதகனனாதியோரும்
 போற்றமுயர்புகழ்தன்று புனிதவேளிலன்மதன்புனையுமொருகுடையாகவரீ
 மின்போலுமலர்மக னிடத்தவனையீன்றவனும் வெட்கவருசாமிபிகரீ
 வெளிநிலருசுபரோகி யிவனருட்சடரா வினங்குதிருமேனியுடையா
 னன்போடும்வாவென வழைப்பதனதிட்டமே ணம்புலியாடவாவே
 யன்னமமர்செய்குலவு சென்னைமுருகையனுட னம்புலியாடவாவே. (௫)

மலரவன்கைகொண்டு சிட்டுத்தபொருண் வருந்தியவனழவிடித்த
 வன்றையிலிட்டகை யுடையானிவனின்னுடல் வளர்த்தருகைவாயிவன்ற
 னிலகுடலொரோதன்மை பென்றென்றிதிற்கும்விண்ணிட மன்றியநிலொய்நீ
 யிலுனஞ்ஈபிண்டகக் கெங்கணுத்திரிகுவா னிகிட்டிட்டுமுறுவுணக்குண

நிலகறியவொருசிறிது மறுவில்லையினுக் குணக்கிறப்பும்பிறப்பு
முண்டிவண்ணம்புமவர் தொண்டர்க்குமவைபுறு துவனகயுற்றுணையழைத்தா
னனகில்வனமருவுமலை தொறுசடமிடுக்குகனெ டம்புலீயாடவாவே
யனீனமமர்செய்குலவு சென்னையுருகையனுட னம்புலீயாடவே. (சு)

தா ன ம் - டே வ று.

மயிலாலரவப்பகைகீங்கி மலர்க்கண்ணுளான் மறுத்தீர்த்து
வழங்குமிலேவெண்டிருநீற்றான் மாறுச்சயநோய் வழக்கொழிந்து
கயிலைக்கிரியார்செவிகேட்கக் கழறும்பொருளை யுணர்வதனை
• காலபயமுந்தவிர்த்துமலர்க் கடவுள்விதியுங் கடந்ததமிழ்ப்
பயிலுமுனிவன்முதலாய பழமைக்கவுமா ரரிற்கூடிப்
பலவாறும்பெரும்பேற்றைப் பரிசாமெனப்பெற் திடலாகு
மயில்வேற்குமரகுருபரனே டாடவருவா யம்புலியே
யழகார்சென்னைப்பதிக்குகனே டாடவருவா யம்புலியே. (எ)

வேலுமயிலுந்துணையெனுஞ்சொல் விளம்பியறியாக் கவிஞராயும்
வேதன்வகுத்தநெறியாறும் விடுத்தோருயிர்கொன் றுணவுகொள்ளு
மாலுந்தியபாழ்மதம்புகுந்து வஞ்சம்புரிவோர் தமையுங்வென்று
வல்லோர்வணங்குந் தலந்தொறும்போய் வளமைத்தமிழார் துதிபாடிப்
பாலுமுமுதும்பலகோடி பத்தருடனே பகிர்த்தருந்திப்
பாருள்ளளவுந்திகழ்புகழும் பதமும்பெறலாம் படப்பாம்பு
மாலுந்துயின்மான்மருமகனே டாடவருவா யம்புலியே
யழகார்சென்னைப்பதிக்குகனே டாடவருவா யம்புலியே. (அ)

த ண் ட ம்.

உண்ணைவிழுங்கியுமிழ்வாணை யொருக்காற்பிடித்துக் கொடுவந்தோ
னுடையிவன்றெண்டரிலொருவ னுரவாட்படையா லொறுத்ததவும்
பொண்ணைநிகரு மிவன்றோகைப் புரவிதருமா லிவர்கருடப்
புன்னையெளிதிற் புசித்ததும்போதனிவர் வர்லோதும்புட்
டண்ணையிவன்கைப்பெருஞ்சேவ மட்டாதெடுத்தப் பருகியதஞ்
சரத்தகருண்டாணையுண்டு தறுகண்கொளிலெவ்விதமாமோ
வண்ணையெனும்வேற் படையானோடாட வருவாயம்புலியே
யழகார்சென்னைப் பதிக்குகனே டாடவருவாயம்புலியே. (க)

டே வ று.

தத்தன தத்தன தன்னன தானன தத்தன தத்தன
தத்தியுணைப்பொருட் வெண்ணிறமாமழு தகவெனங்கொளலே
சண்டையிருப்புட னுன்னிடுமேடம தன்பகைந்ஞலமே
திந்நிமிதித்தக தொம்மெனவாயுய செஞ்சிசிகஞ்சுணலே
தின்பெறுகுக்குட மன்னியகாலிகல் சித்தமுனித்திடலே

வெந்நிடுமக்கினி யென்னவவீரர்கள் வென்றிமலிந்துளதா

மின்றிகழ்சத்திகொண் முன்னவனுடும் விந்தைசெய்கின்றவரே

மந்திரமுற்றறன் சண்முகவேளிடம் வந்தருளம்புலியே

மங்கனமிக்குயர் சென்னைவிசாகன்முன் வந்தருளம்புலியே.

(ய)

சி ற் றி ற் ப ரு வ ம்.

அருமைப்புலவர்பகர்தமிழ்ப்பாட் டனந்தம்வினவிக்களிகூர்ந்து

மம்பொற்பிடியுங்கருங்குயிலு மனையார்மகிழ்முத்தாடியுந்

றருமத்தொடுபாவமுமிமையாத் தடங்கண்மலராற் பார்வையிட்டிந்

தாய்மாரொழுவர்முலைப்பாலுஞ் சருவுந்தினைப்பிண்டியுமபுசித்து

மருமுற்றியசெங்கடம்பாதி மலர்மிக்கணிந்துழைதொறும்போய்

மாறாநடனம்புரிந்துநிகழ் வழக்கமுழுது மறந்தனையோ

திருவுக்கினியம்ருகோனே சிறியேஞ்சிற்றிற்சிதையேலே

சென்னைப்பதிவாழ்குமராகுரு தேவாசிற்றிற்சிதையேலே.

(க)

பொல்லாரிணத்தைக்கழுநாதி புசித்துமகிழுஞ்சமராடப்

புலவர்பதியிலவுணர்சூலம் புகுதாவண்ணம்புரந்துவக்கக்

கொல்லாவிதப்பெருந்தவமே குறியென்றுணரார்சம்மயநெறி

சூலையத்திருவாய்மலர்கிறக்கக் குறவர்மகளுங்குஞ்சரியு

மல்லாடிமுன்னடுத்திர்க்க மதுரத்தமிழையிகழ்தீயோர்

மணிநாவறுத்துக்கனலிலிட வழுத்துமவர்க்கு வரமுதவச்

செல்லாதெமையோரொதிராக்கிச் சிறியேஞ்சிற்றிற்சிதையேலே

சென்னைப்பதிவாழ்குமராகுரு தேவாசிற்றிற் சிதையேலே.

(உ)

மருத்தாமரையானுணர்வரிய மறையின்சிரத்தி லாகமத்தின்

மதியம்புனவகொக்கிறகீதி வயங்குஞ்சடையில் வானுலகத்

தருத்தாரகத்தாரொலும்பணியுந் தடமாபகத்திற் றமிழ்முனிவன்

• • றனதுள்ளகத்திற்கவுமாரத் தவத்தோர்வரையத் தருமேட்டில்

விருத்தாகரக்குங்குமத்தனத்து டேமனைமகளார் மேகலையில் [கைத்

விழியிற்பலுவாமலைக்குவட்டில் விளங்கித்தொனாக்கும் வியன்சதங்

திருத்தாண்மலரிற்பொடிதோயச் சிறியேஞ்சிற்றிற் சிதையேலே

சென்னைப்பதிவாழ்குமராகுரு தேவாசிற்றிற் சிதையேலே.

(ஈ)

பாங்கள்வருந்திமணற்கொழித்திண் டிதுசோறடும்வீடிதுகூட்

மீரவிறுயிலுமரங்கிதுநிற் கியைந்தபூசைக் கிடமிதுநம் •

பாங்கர்மகிழ்பட்டகசாலைப் பக்கத்திண்ண யிதுவிதெனப்

பலவாரூயபெயரமைத்துப் பகுத்துச்சமைத்த விதம்பாராய்

தாங்கலரியதுயமொக்குத் தந்துமகிழே லெம்மொடுநீ
தானுமிருந்துவிளையாடிற் றலைமையுனதென்பதுந்தவறே
நிங்கருணராப்புகழோனே சிறியேஞ்சிற்றிற் சிதையேலே
சென்னைப்பதிவாழ்குமராகுரு தேவாசிற்றிற் சிதையேலே. (ச)

அன்னமுதர்பல்லுணவுமுனக் களித்துவணங்கிநீமகிழ்வற்
றருந்நிக்கழிக்குமவைதாமே யருள்வாழ்வெனப்பெற்றமையேமா
வன்னத்தளிர்மெல்லிளமேனி மகளிரினத்தினீவிரும்பும்
வண்ணமணத்தற்குதவேமா மதிவாணுதலில்வெயர்வரும்ப
வின்னபணிகண்முடித்ததற்பி னேன்வந்தனையென்றிசைத்தேமா
யாதுபிழையாயிழைத்தேமென் நிவ்வாறுளத்திற்சினைக்கொண்டாய்
சின்னவிரற்றாட்டுணைநோவச் சிறியேஞ்சிற்றிற்சிதையேலே
சென்னைப்பதிவாழ்குமராகுரு தேவாசிற்றிற்சிதையேலே. (ரு)

வேறு.

தந்தியின்பேரொலியு முகிலொலியுமேவிடத் தாவிட்பயந்தொதுங்கிச்
சுந்தவண்டமிழெனப் பொழிபின்றபெருமழைத் தாணாகன்சகித்திடாமற்
கந்தியிற்றெனனையிற் பூவிரியுமடலெனும் கவிகையின்கீழ்க்கிடந்து
கதிர்வெயிற்கண்டுடன் பலவீனிற்பாய்ந்துமுதிர் கனிகளைக்கீழியுண்டு
மந்திரசடாககராஞ் சிறிதுமொழியாதகவி வாணர்களைப்பிணங்கி
வண்டுண்டுமிஞ்சியமலர்க்கட்டுமுத்துவெறி மண்டைமேற்கொண்டிகனிகட்
சிறுகிடும்பொழிநமருவு சென்னைமாநகர்முருக சிற்றிற்சிதைத்திடேலே
சிறியேமைபெதிரா மெனக்கண்டுநாஞ்செய்த சிற்றிற்சிதைத்திடேலே. (ஞ)

வாயஞ்சிடாதிரக் கின்றவர்முனிடிபோலும் வன்சொல்லுகாத்துளேமா
வந்தவர்பசித்திருக் கப்புசித்தேட்பமிடு மாகொடுமைசுற்றுளேமா
நீயுனநிவேறுமொரு தெய்வமுண்டெனவெங்க ணெஞ்சிற்றுகுறித்துளேமா
நெறிதவறியுயிர்வதைத் தூணுண்டுதமொறு நீசனாயடுத்துளேமா
பேயஞ்சிவம்பினி லுயிர்ப்பலிகொடுக்கின்ற பித்தநாமதித்துளேமா
பெரியோரையும்புலவர் தங்கனாயுமதியாத பேராண்மைகொண்டினேமா
தேயமெங்கும்பரவு சென்னைமாநகர்முருக சிற்றிற்சிதைத்திடேலே
சிறியேமைபெதிரா மெனக்கண்டுநாஞ்செய்த சிற்றிற்சிதைத்திடேலே. (ள)

நம்பிவந்தவர்தமது கண்களைக்கட்டியு கடுக்காட்டில்விடலாகுமா
நானுனக்கடிமையென வழிபடுமெயடியவாக ணைவுறச்செயலாகுமா
தம்பியொருவனையேவி யந்நாளுகாத்தமொழி தனைமறத்திடலாகுமா [குமா
தண்டமிழ்ப்பொதியைவரை தருசெம்புகதியினிடை சாற்றல்பொய்த்திடலா
கொம்பினிற்றிகழ்முலைக்கோதையர்க்குருகியுட்குச்சமிக்குறலாகுமா
குற்றம்பொறுத்தெமமை யாண்டுகொண்டாலுலகுமுடிபொருடெனலாகுமா
தெம்பிலுயாவார்மருவு சென்னைமாநகர்முருக சிற்றிற்சிதைத்திடேலே
சிறியேமைபெதிரா மெனக்கண்டுநாஞ்செய்த சிற்றிற்சிதைத்திடேலே. (அ)

வேறு.

தன்தன தானின் தன்னன தானை தத்தத்தனதானு,
 உயிர்வதையாதிய புன்மைகொள்வாரிட முற்றுத்தவியாதே
 யுலகமெலாமிகழ் துன்மதியாளரொ டொத்துப்பழகாதே
 பயிரனையார்களை யன்னவராவிடர் பட்டுச்சுழலாதே
 பதுமமுளானுவல் சண்மதவாணர்கள் பற்றைப்பழியாதே
 வயிரவலாரிதன் விண்ணுவகாச்சையின் மட்டுற்றொழியாதே
 மதுரிதகோமன நன்னயவாணர்சொல் வைப்பைக்கழியாதே
 செயிரறுசீர்தரு சின்மயதேசிக சிற்றிற்சிறையேலே
 தெளிவினர்மேவிய சென்னையிலவேலவ சிற்றிற்சிறையேலே. (௬)

திருமகளார்தரு கன்னியர்நாயக சிற்றிற்சிறையேலே
 சிவபெருமானது கண்ணருள்பாலக சிற்றிற்சிறையேலே
 திருகியகோடுறு செந்நிறமாவல சிற்றிற்சிறையேலே
 செறிபொழில்சூழ்தரு பன்மலையாதிப சிற்றிற்சிறையேலே
 திருடியுமோர்க்குவி தன்னிடமீபவ சிற்றிற்சிறையேலே
 திகழ்துவர்மேல்கொடு பொன்மயிலுர்தரு சிற்றிற்சிறையேலே
 திருவருண்மேவிடு சின்மயதேசிக சிற்றிற்சிறையேலே
 தெளிவினர்மேவிய சென்னையிலவேலவ சிற்றிற்சிறையேலே. (௭)

சி று ப தை .

தெய்வமொன்றன்பாக ணிமித்தம்பலவாறாய திருவுருக்கொள்ளுமென்றுஞ்
 செந்தமிழ்ச்சர்தக் கவிச்சுவைகருயர்பேறு செவிகளுக்கில்லையென்று
 மெய்வழிதிடக்கப்பொய் வழிதேடியுமுலுவது வெவ்வினைக்கொடுமையென்றும
 வீடுபெற்றுப்பிறவி நோய்தவிர்க்கதொழிவதே மேலானபெருமையென்று
 மைவனப்பிலகியகண் மங்கையர்களின்பத்தின வாஞ்சையறலருமையென்று
 மாலயன்முதற்மேவர் தாழுமானிடராதி வருவதுஞ்சரதமென்றுஞ்
 செய்வனம்பெரிதிலகு சென்னையகர்வேலவா சிறுபறைமுழக்கியருளே
 சிவபிரானவழிபடத் திகழ்ஞானதேசிகா சிறுபறைமுழக்கியருளே. (௮)

அம்பொன்வார்க்கிலைகொண்டு முப்புரமெரித்தவனு மாடவம்பிகையுமுன்னு
 ளமரர்குலம்வாழ்வுறக் கடல்கடைந்தமுதுதல வரிவையுருவாயிலுண்
 கொம்பொன்றொழித்திகல மவுணைசனருயிர் குடித்துக்களித்துளானுங்
 குலவுகரமாயிரங் கொண்டிருட்பகைவென்று குலையஞ்சுந் தவானும்
 பைம்பொன்மழைக்கோண் முதற்குரவர்பலருநின் பதுமமுகமாறென்னமெய்ப்
 பத்தருணர்வுற்றபடி பலருத்தெரிந்துயப் பதினாலோகத்தினுஞ்
 செம்பொன்மாமகிள்குலவு சென்னையகர்வேலவா சிறுபறைமுழக்கியருளே
 தென்பொதியுமுனிபரவு சிவஞானதேசிகா சிறுபறைமுழக்கியருளே. (௯)

வென்றுபடுபலமுத் தினங்களுஞ்ஞுனைவு மிஞ்சியிகைஇனறசங்கும்

விந்துருமபிகையுமணி வகைகளும்பலாமனம் வெதும்பப்பறித்தபொருளாற்
களிபெருகிவேறொருவ ருக்குமிடின்னுது காலங்கழிக்குமவர்நாங்

காச்சொன்றுதூறகு மெனமரககலமதிற் கட்டிவிட்டிடுவபலவுங்

குளிரகமலமுங்குவளை யும்புறையுமலாவகைக் குவியலுநநினமிரவு

கொள்ளுமவருக்காய கலமும்பசுந்தழைக் கொததுமுதலாயபிறவு

தெனிகட்டற்றினைசினது செனைக்காவேலவா சிறுபறைமுழக்கியருளே

செநதமிழ்ப்பைங்கிளை புணர்நூனதேசிகா சிறுபறைமுழக்கியருளே. (௩)

வடமருவுகவுமார மாதவாகுணமிக்வேலு மயிலுமெனவேமுழக்க

மறிகுடியையப்பரவு வாரபலருமரகர மகாதேவவெனமுழக்க

வியனிலகுபஞ்சா யுதக்கடவுளாதிபரை வேணடுவரவரவாகரு

விழைவானடமுழக்கக் கலிக்கஞ்சாது விப்பிராகுணமறைமுழக்க

ரயமலையும்விழிமகளிர் செமட வளவாய்கொண்கு நற்குரவையொழிமுழக்க

நாலவகைப்புலவோகன டீவிமுழக்கத்தோளி னிடின்னுசிறுகழித்துப்

செயமுழக்குங்கொழிகொள செனைநகர்வேலவா சிறுபறைமுழக்கியருளே

தென்போரியானையர் தெரிநூனதேசிகா சிறுபறைமுழக்கியருளே. (௪)

ஒன்றுபடுமொழி பத் தேருடைச்சுட்டோர் புச்சிமிற்காணமுன்ன

முழவனோவிட்டவிழக் குங்கரும்பகடுபல வோடிக்குதித்துவடபுற

நாறுமலர்தாமரைத் தெண்ணிரத்தத்திடை யவாவறமுழக்காடியின

டணியேயெனக்குலவு கன்னலங்காவினி லதட்டிடபுகுதலுபறை

மென்றுசிலமுததைக் கழித்துபிறந்தகடளவின மேயகதுசெய்யமசயவாடிப்

வெண்ணுரையுக்கசுவைத் தங்கையொனநிலலாத தேழமாமெனடந்து

சென்றுதொழுவிற்றுயிலகைச் சென்னைக்காவேலவா சிறுபறைமுழக்கியருளே

தெண்டனிலிவாரக்குதயி டையுநூனதேசிகா சிறுபறைமுழக்கியருளே. (௫)

வேறு.

காவற்கடவுண்மகளிராமனா களிக்கமவினையாட்டுடையானே

கருதுமவனாககனற்கோபக் காலன்னுநாதருள்வோனே

யேவற்றொழிலுமபுரிந்துசில ரியம்பும்பனுவல்புனைவோனே

யிராறுருவனென்ப்பெயர்கொண் டெண்ணிலவடிவமெடுப்பேரோ

சேவற்கொடியொன்றுடையானே சிறுதாட்கொடியிற்சலியானே

சிரார்கொடியிற்புனைபிலிச் சேலைக்கொடிபாலிரந்தோனே

முவற்றனீர்மெய்ப்புகழோனே முழக்கியருளாயசிறுபறையே

முதிர்வண்டமிழ்ச்சென்னையிற்சுமராமுழக்கியருளாய்சிறுபறையே.

கள்ளித்தமிழைவேறுளபல் கலையோரிகழ்ந்துகழியாமற்

காடியுங்கனியுமிருக்கட்டற் காதியெவருமருந்தாமல்

வள்ளிக்கரத்தாரொணவர்க்கும் வல்லார்பெருமைமன்றாமல்

வனையாமொழியும்கமழ்கின் வகையுமுதிர்நுமநுங்காமற்

பொன்னிற்பெரிதொன்றில்லையெனப்புகல்வாராண்மைபொலியாமற்
பொய்மெய்யாகிமெய்பொய்யாய்ப் போகிடாமற்புகழ்வார்தம்
முன்னிற்பவழியுலகெங்கு முழக்கியருளாய்சிறுபறையே
முருகார்பொழிற்சென்னையிற் குமரா முழக்கியருளாய்சிறுபறையே.

நீதுமலிதாருகனுடலிற் நீராமயனோய்தருமலையிற்
நெண்ணீர்க்கடலிற்றிற் றன்மாவிற் நிகழ்வாளொடுநேர்வருஞ்சூரி
லோதுமெழுவர்வெளிற்றுடம்பி லுரஞ்சேர்க்குநினைத்தலைப்பேயி
லோராயிரவருறுங்குகையிலொருபாட்டுணர்வான்றனையெதிர்த்து
வாதுபுரிவார்நடுமார்பில் வளந்தோய்ந்திலங்கு முதுகுளத்தூர்
வந்தாற்பகைத்தோன்மந்திரத்தில் வழத்தசசலையார்மனத்துயர்ன்
மோதும்வடிவேற்றுகவேளே முழக்கியருளாய்சிறுபறையே
முவாபபுகழ்ச்சென்னையிற்குமரா முழக்கியருளாய்சிறுபறையே.

வேறு.

தனதன தனதன தன்னன தானன் தனத்த தனதனன.
உலகிருபதமலர்நண்ணியுமாதவ ருவப்புமலிவுறவா
ஹலகிரவுணர்கள்பண்ணியதீது முயர்ச்சிபெறமலர்மீ
தனவரதமுமுறைபுண்ணியவேதிய ன்ணைக்குமிளமுலையா
ளனையவர்தமையிருடுன்னியமுடர்க ளதட்டும்வினைகெடநீள்
கனமெனவுதவிடுதன்மையைநாடிய கருத்தர்பலர்தழுவோர்
கலியிடைமுழுசியபுண்ணறவார்புவி களித்துமெலிதுயர்போய
முனமெனமிளிர்ந்தரமுன்னியெனேரமு முழக்குசிறுபறையே
முதுகடலொலிமலிசென்னையிலவாழ்கு முழக்குசிறுபறையே. ( )

தத்தன தத்தன தன்னன தானன தனத்த தனதனன.

முத்தகைசசிவைமுன்னருள்பாலக முழக்குசிறுபறையே
முப்புரட்டவர்கணமணியானவ முழக்குசிறுபறையே
முத்தர்பெற்றத்தகுமெய்ம்முகலோர்பவ் முழக்குசிறுபறையே
முற்றுமுணர்த்திடும்வன்மைகொள்பாவல முழக்குசிறுபறையே
முத்தமளித்தொருசொன்னுவல்வானவ முழக்குசிறுபறையே
மொய்க்குரவுற்றலர்பொன்மலைநேர்புய முழக்குசிறுபறையே
முத்தமிழ்கற்றவருன்னிடலேபவ முழக்குசிறுபறையே
முட்டுதலற்றுயர்ச்சென்னையிலவாழ்கு முழக்குசிறுபறையே. ( )

சிறுதேர்ப்பருவம்.

பின்னேமலர்வண்டினைசு குயில்பாடுமிசையினொடு பொலிவுறப்பினலருதுப
புயலினொடுதென்றல்வந் துவவமரகதறிநப் புள்ளிமாமலிகலாபந்
தனனையுஞ்சிறுகையும் விரிந்தகவிநடமிடந் தாவுகோடாமலிந்நு
தன்னுமையின்முடகனி நனைகுகொட்டி பகனமலர்த்தாளமுமிடககண்டதாந

பொன்னேலமாவுடைய புனிதகர்மங்கையர் பொருமையுற்றுக்கணிமையாப்
புலர்வுறத்திகழ்பொழிற்செறிவுமித்திணையின்மெய்ப்புகழ்பொறுத்துக்குலாவு
சென்னமாநகரிலிற் குழுகொண்டகர்தனே சிறுதேருருட்டியருளே [ஞ்
சிவன்விழிப்பொறியெனச் சரவணத்துற்றவா சிறுதேருருட்டியருளே. (௧)

சங்கரன்வியந்துகொளு மிருதலைச்சூலமுந் தமரியப்பதிபுரக்குந்
தலைவனமுதலோர்புகழும் விரமுஞ்சாபமுஞ் சாயகமுநெடியவாளுந்
துங்கமுறுபலகையுஞ் சக்கரமும்வளையுந் துறட்டியுங்கயிறுமேந்திச்
சுடரணையசெஞ்சூட்டு வாரணம்பற்றித் துளங்குமிலைவேலணைத்துக்
கங்கணமில்ங்கச் சிலாக்கபயவரதமுங் காட்டியிவையன்றிமற்றுங்
கழறுவார்க்குமறுமல் வண்ணமவர்நெஞ்சிற் கவின்றிலைவிழிபுதுதவுஞ்
செங்கமலமலரணைய கைகொண்டுசென்னையிற் சிறுதேருருட்டியருளே
தெண்டினாத்திரள்குலவு சரவணத்துற்றவா சிறுதேருருட்டியருளே. (௨)

நெடுங்குணையாக மேரும்லைவில்லாக வரவரசுநாணதாக
வமரரும்பூதரும் படையாகநாண்முக மமைந்தவன்குதனாக
விரியுமறையொருநாள்கு மாவர்கரீயுணரு மெப்பெரிருளிருந்தபுதியாய்
வெள்ளாபறிவுள்ளவரும் விள்ளக்கிடந்தபொறி வினசுகொண்டகசையதாகப்
பரிதிமதியுருளாழி யிளமாகவகையின்ம் பரவையினபாதியாவும்
பலவகையுறுப்பாக நகையினுங்கனலுடைய பரமுனெருதலைவனுதத்
திரிபுரம்பொடியாக வருபெருந்தேரிலொரு சிறுதேருருட்டியருளே
சென்னையின்புகழினைய சரவணத்துற்றவா சிறுதேருருட்டியருளே. (௩)

பாலுடைக்கவரியின முழுக்கிடவவற்றினது பருமடியின்மீதுமுட்டிப்
பைங்கன்றெனக்குழைத் தவைசொரிநதிடன்மிகப் பருகிப்பருத்துவப்பால்
பாலுடற்குருகினத் தனைவெருட்டிக்கமுகில வாழையிற்றழைதன்னின
மலிகுலையறப்பாய்ந்து மின்னெனக்கோடரமும் வாளவுமஞ்சவுன்னிச்
சாலுமுதிலைக்கிழித் தாதித்தன்மண்டலந் தாண்டியமகரன்வசிகருந்
தலமும்விட்டித்தனது பெயர்புணையுமுந்வினத் தனையுமகித்திரும்புஞ்
செலுலவுபுனல்வளச் சென்னைநகராதிபா சிறுதேருருட்டியருளே
செம்பவளமலையெனச் சரவணத்துற்றவா சிறுதேருருட்டியருளே. (௪)

வேறு.

கைந்நீடியசெம் புகர்வனப்புக் கன்றுபொழியு மதப்புனலுங்
கதளிக்கனிமாங் கனிபலவின் கனியாதியவிற் கசுநேனு
மைந்நீங்கரிய விழிமகளிர் வனசமுகைப்பொற் புறுமுலையின்
மாறுதிழியு மணச்சேறும் வாவிக்கமல மணிக்குவளை
மொய்ந்நீந்தலிற்சிற் தியநறவு மொழியுமிவைநேர் வனபிறவு
முந்நீர்க்கடலின் புலவகற்றி முகிலுமலையு மணங்கமழச்
செய்ந்நீர்க்கிழ்சென் னையிற்சுமரா சிறுதேருருட்டி யருள்வாயே
சேய்வேலணிந்த புரிமுருகா சிறுதேருருட்டி யருள்வாயே. (௫)

வல்லாருளத்திற் குறியுருள வாக்கிலிருமூன் நெழுத்துருள
மலர்மென்கரத்தின் மணியுருள வானிறத்திர்வெண் மதியுருளப்
பொல்லாருடலங் களத்துருளப் புலவாமிடீரோய் புறத்துருளப்
பொன்னாரமரர் துயர்முழுதும் புலவாளவுணர் புரத்துருளச்
கல்லாமனத்துக் கயவர்கொடுங் கண்ணீரருவி கரைந்துருளக்
காமர்முழுவெண் டிருநீற்றோர் களிககட்டரளங் கணிநதுருளச்
செல்லாபொழிற்சென் னையிற்றலைவா சிறுதேருருட்டி யருளவாயே
செவ்வேலணிந்த புயமுருகா சிறுதேருருட்டி யருள்வாயே. (௬)

வெம்பயசமரி னவவீரர் வெற்பின்மயங்க வருட்டுமொரு
வேழுத்துதிக்கை முதலுறுப்பு வெவ்வேறுருள வருட்டியப்பாற்
சையமனைய பெருஞ்சீயத் தலையுங்கரமு முருட்டியது
தலையுமுருட்டித் தனிசகுதந தழிபட்டுருள வருட்டியொரு
பையல்பரளிப பணிவாணப் பட்சத்துடனோர் மலைக்குவட்டிற்
பாற்றுக்குதவா வணமுருட்டிப் பரிந்தாண்டருளி யுலகில்விடுஞ்
செய்யபுகழோர் சென்னைநகர்ச் சிறுதேருருட்டி யருள்வாயே
செவ்வேலணிந்த புயமுருகா சிறுதேருருட்டி யருள்வாயே. (௭)

வேறு.

தனதனதனதன் தன்னனதானு தனத்ததனதானு.

இருள்படுமிடியிடை யின்னமுநாயே நினைத்துமறுகாதே
யெமன்விடவருபடர் நின்னடியார்பா லெதிர்த்துமொழியாதே
கருணையிலவனசர ரன்னவர்மேலோர் கருத்தையிகழாதே
கடகரிதிகொளி துன்னியபாவார் கலக்கமடையாதே
மருமலர்சொரிதரு கன்னல்விலானால் வழக்குமலியாதே
மரகதமணிநீற மஞ்ஞையேனோவான் மகிழ்ச்சியுறமேனா
னொருபரசிவனருள் சண்முகநாதா வருட்டுசிறுதேரோ
யுயர்புகழ்மருவிய சென்னைவிசாகா வருட்டுசிறுதேரோ. (௮)

தந்தனதந்தன தன்னனதானு தனத்ததனதானு.

நம்பறின்றிய புன்மையர்தாமே நடுக்கமடையாரோ
நன்றியுணர்ந்துணை யெண்ணுநர்டேலா நலத்திலமிழாரோ
கொம்பலிர்கின்றவை யுண்ணவுநாணர் குதர்க்கமழியாதோ
கொன்றிடலஞ்சிய நன்னெறிசேர்வார் குதித்துமகிழாரோ
செம்பதுமங்கொளு மின்னனையாணி திருத்தமருவாதோ
செநதமிழிள்கவை மும்மையுமோர்வார் தியக்கமறையாதோ
வும்பர்தொழும்பத மன்னியவேஷா வருட்டுசிறுதேரோ
யொண்புகழ்தங்ஙிய சென்னைவிசாகா வருட்டுசிறுதேரோ. (௯)

வேறு.

தனதய்யனத் தனதன்னனத் தனனாதனத் தன்னா.

தெருணல்ருமுத் திரபொன்மயச சிறுதேருருட்டுகவே

சிலினுளளுமெய்ப் பதபன்மணிச் சிறுதேருருட்டுகவே

செருவல்லவர்க் கெமவன்மரச் சிறுதேருருட்டுகவே

சிகிமைகளிற்றிவர் தென்னமற் சிறுதேருருட்டுகவே

திருவெளவுபொற் பிடியெண்ணந் சிறுதேருருட்டுகவே

சினவளளியைத் தொழுமன்னவற் சிறுதேருருட்டுகவே

தெருவைகும் தியபின்னவைச் சிறுதேருருட்டுகவே

திறன்மல்குகைக் குகசென்னையிற் சிறுதேருருட்டுகவே.

பிள்ளைக்கவி முற்றிற்று.

பருவம பததுக்குக் கவி - நூறு.

வேலும்யிலுந் துவண்.

நேரிசைவெண்பா.

அந்தரருடபோற்று மணிச்சென்னை மாநகர்வாழ்

கந்தனதுபிள்ளைக் கவிமுற்றுஞ் - சிந்தனையிற்

கொண்டால் வினைப்பிணிபோங் கோடாறுகோடிரல

முண்டாகு நெஞ்சே யுணர்.

தெய்வமே துவண்.

உ
முருகக்கடவுளை.
சென்னைமாநகர்க்கந்தசுவாமி

திருப்புகழ்.

காப்பு-நேரிசைவெண்பா.

அன்னையெனநகர மத்தனைக்கு மாதரமாஞ்
சென்னைநகர்க்கந்தன் திருப்புகழ்க்கு-முன்னையொரு
கோட்டாலேந்தாமறையைக் குன்றில்வளாகின்றபுகழ்க்
காட்டானைகாக்கக் கடன்.

குழிப்பு.

தன்னதனதானதந்த-தொங்கல்-தனதான.
பொன்மலிவுநாடுகின்ற தன்மையுடையார்கண்முன்பு
புன்மைபகராதுவென்றி-புகலேனே
பொம்மைநிகராமுடம்பை மெய்ம்மையெனவோதும்வம்பர்
பொய்மதமெலாமடங்க முனியேனே
கன்மமுதலாவிளம்பு மும்மையினுமீறுகண்டு
கைம்மைதவிரவார்பதங்கள்-பணியேனே
கண்மருவுதோகைகொண்ட மஞ்ஞையிசையோரிரண்டு
கன்னியர்களோடும்வந்து-எருடாராய்
பன்மறைநள்கூடிவிண்டு மின்னமமையாதுகின்ற
பண்ணவர்முனாள்பயந்த-புதல்வோனே
பண்ணையவாசகஞ்சொ லம்மைகவுமாரியும்பர்
பன்னுபுகழ்வாலெகொங்கை-நுகர்வாயா
சென்மவினைமாறவென்று வெண்மைமிகுநீறணிந்த
கண்ணியரொலாழ்விரும்பு-முருகோனே
தென்னைகமுகாடியெங்கு மன்னுமெழிலாலுயர்ந்த
சென்னைநகர்வாழ்வந்த-பெருமானே.

(க)

தன்னதானதானதந்த-தனதான.
கண்ணிலாதவர்போற்பல் வண்ணம்வாடிடவாட்டு
கன்மவாதனைதீர்க்க-வறியாயோ
கன்னனாடியர்கீர்த்தி யுன்னியீகையைவேட்ட
கைம்மகாரதர்நாட்ட-முடியாயோ
புண்ணிலாமதியூக்க நண்ணிநாடொதும்வாழ்த்து
புண்ணியோரொதிர்காட்சி-யருளாயோ
புன்மைதீர்தருநூற்கள் சொன்னவாறயலியாக்கை
புண்ணெனாமுடியார்க்கு-எமைவாயோ

விண்ணிலாடியமூர்த்தி யொன்னலார்புரீற்றும்
 வெம்மையார்நகைவாய்த்த-கனிவாயார்
 மின்னும்வார்சடையார்த்த சென்னியாநொதிர்கூற்றன்
 வெண்ணிடாதுடன்மாய்க்கு-மவர்பாலா
 தெண்ணிலாவணிகாட்டு சண்முகாவிதிர்வேற்கொள்
 செம்மலேயடியார்க்கொ-நொனியோனே
 செநநெலார்வயலாக்க மன்னம்வாழெழில்பூத்த
 சென்னைமாநகர்த்த-பெருமானே.

(உ)

தன்னத் தனதன-தனதானு.

இம்மைத்தொடர்பினு முன்னேக்கருதிடு
 மெம்மைப்புவின-நிகழாதே
 யெண்ணற்றவிர்தரும் வண்ணக்கவிபெறு
 மெண்ணப்புலவர்கண்-மெலியாதே
 வெம்மைக்கயவர்கொ ளின்னற்புதுநெறி
 விண்ணிப்புருடனி-லவிராதே
 வெண்ணெய்க்கலிமரு ளண்ணற்குயர்வீருள்
 விண்மற்கலபியின்-மிசைவாராய்
 கொம்மைக்குவிமுலை துன்னற்குயிலினை
 கொண்மெய்க்குமகண்-மணவாளா
 குன்மப்பிணிதவிர் வண்மைத்தவனெடு
 கொன்னித்திலநிழல்-வருவோனே
 செம்மைத்துவர்கன லென்னத்திகழொரு
 சின்னக்கிரிகர்-வடிவோனே
 தென்வெற்புதவிய மும்மைத்தமிழ்மனி
 சென்னைப்பதியுறை-பெருமானே.

(ங)

தன்னதனத் தானதந்த-தனதானு.

கன்மனநிடீர்த்தங்கண் முன்னமிகப்போயிலேநது
 கன்னனெனப்பாடி நொந்து-மதுகாதே
 கன்னலெனப்பேசுகின்ற நன்னயவித்தாரமிஞ்சு
 கன்னியர்குற்றேவலுஞ்செய்-துழலாதே
 நிம்மகிமைச்சீர்விரும்பி யென்னளவிற்கானதொண்டி
 னின்னயம்ஷுத்தேமுயன்று-பிழையேனே
 நிம்மலநிர்ப்பாவகஞ்சொ னண்ணருசிற்கோலமென்று
 நிர்ம்மயசத்தானவிஞ்சை-யருள்வாயே
 வன்மமனத்தாருகன்கை தன்னைமுதற்கூறுகண்டு
 மைநநிறுபுறபோய்பொன்ற-மணியோனே

வைமமமுமுச்சூலமங்கி துன்னுகரத்தார்வணங்க
மன்னுமறைத்தாரகஞ்சொல்-புலவோனே
தென்மதுரைக்கோயிலின்கண் முன்னமரிட்டோர்மொழிந்த
செம்மொழியிற்சீருணர்ந்து-மகிழ்வோனே
சின்னமெடுத்துதவன்சொ லம்மணரைப்பாடி வென்று
சென்னைநகர்க்காவல்கொண்ட-பெருமாளே. (௪)

தனதன தன்ன தானனத்-தனதானு,
சரவணசண்முகேசசுந் குருபரவென்னவேமிகத்
தமிழகொடுபன்னுவார்களைத்-துதியாதே
தமிழவன்னமாதாசிற றடிதொழுதின்னல்கூர்மடத்
தனமிருபுன்மையாலிளைத்-தொழியாதே
யரநரிபன்னவாகனத் திவரயனென்னுமுவருக்
கலமருமென்முனியெழிற்-சிகிமேலே
பருகுருபன்னிமாருநக் கவிரயின்மின்னநாளுமுற்
றருமறைசொன்னதாரகப்-பொருளீவாய்
குரவாகனென்னவாழ்பவர்க கரசெனநன்னுவார்வினைக்
சூலமறமுன்னும்வி னுடைக்-சூகவேளே
குருசூலமன்னவ்வுழசபைக் கிடையழுதுன்னிவா மிமக்
கொடியுணர்நனமையானனுக்-கிணியோனே
நிரமிசூதனமராசனைக் கொலைசெயுமண்ணலாதொழித்
தெரிவருமுன்மையோதிமிக்-சூயாவோனே
தெளிதமிழ்பொன்னெனுவெடுத் துநாசெயுந்நன்மேர்துயோக
திருவளர்சென்னைமாநகர்ப்-பெருமாளே. (௫)

தனதனதன தனதனதனதன தனதனதனதன தனதனதனதன தனதனதனதன
தன்னத்தனத்தன தன்னத்தனத்தன தனதானு.

சரசவிகசித நபமிகுமொழியினர்
கபடமொடுபல களவுறுவினைளின்
சுனனநிலைசசமர்செய் மன்னற்குரித்துமிரு
படையினதிபதி யெனமிளிர்கையினி
நடனவபிரய மிசையொடுபயில்பவர்
கிண்ணததுணைக்கிணைசொல் வன்னதனத்தியர்கள்
சபலமொடுபல விளைஞர்கண்மறுகுற
விழிகளெனுமவலை விசறிடுகொடியவர்
பெர்யம்மைதொழிற்கலவி தனனைக்குறித்துலகி-லலையாடு
சலசமலாமிசை யதுதினமுறைதரு
நிரமனுதவிசு குறுமுனியருளிய
வண்ணத்தமிழ்க்கடலி னுண்ணிற்குமீற்றவரை

யிணையில்சமரச வறுபவமதுபெரி
 தெனவுளுருகியு மதள்வழிமுயல்வுறு
 முண்மைத்தவத்தினரை மண்ணிற்பெருக்கமுறு
 சகலவுயிர்களு மகவினமெனுமுயர்
 நினைவினெடுமுது நெறிவழியரசசெய்
 திண்ணப்புயத்தரசர் தம்மைக்குறித்தஊவு-மிகழாதே
 யரசமரநிழ லதனிடைவழிபடு
 பிடகர்முதலினர் தமையிகழ்பகைமையு
 மன்னத்தினிற்கழுரு தின்னக்கிடப்பதனை
 விரவிநுகர்தரு மிழிவினரனைவரு
 மதனைவிடவென மிகமுயல்பெருமையு
 முண்ணத்துதித்துரித மெண்ணித்தவித்துருகு
 மரியதவமுதிர் நிலைமையுமனல்புனல்
 கவரமறைதரு மளவறுபனுவலு
 மிம்மைப்பிறப்பில்வா லுண்ணிக்களிப்பதுவு-நழுவாதே
 யதிகவள்முறு பொதியையின்மகன் பொரு.
 பொருநையறியமுன் மொழிதருபுதுமையும்
 விண்ணிற்சுடர்க்கடவுள் கண்முற்பெருத்தநீரு
 மலையிலவ்வேனை யருளியசுரதமு
 .மருணைநகருறு சிகரியின்வடபுற
 முன்வைத்தசிற்றுணவை யுண்ணற்குறித்தொருசொ
 லறையுமதிரக சியமுதலியபல
 பலவுமுனைமு மறிதரவொருதர
 மெண்ணற்றகட்கலப மஞ்ஞைத்தனிப்பரியின்-மிசைவாரா
 யிரவிமதிகன் லெனும்விழியுடையவர்
 சரபவடிவுகொ டரியுடனிறைதரு
 செம்மைப்புனற்பருகும் வெம்மைக்குணத்தமலர்
 தவளவுததியி னிடையருகருவிட
 மதனையமரர்க ளுயவெனதுகர்தலின்
 மைம்மற்பொருத்துகளவுன் மத்தர்சித்தர்தொழு
 மிறைவர்திரிபுர மொருநொடியிடைபொடி
 யுருவமுறவரு மெழிவிளநகையினர்
 முண்ணைத்தவப்பயனி தென்னுக்களிக்கவரு-புதல்வோனே
 யிமையவரைமிசை வருமரகதிற
 மயிலையனையவள் குயில்பொருமொழிசில
 பன்னித்தனக்குரிய னுண்ணட்புறப்பிரியு
 மமலைபகவதி திரிபுரையபிரய
 புனிதைவனிதைய் ரரசெனுமுமையெதி
 ருனிணிக்குறித்துவரு சண்ணைப்பகட்டுமுக

னியமன்வசமுற முனிதருதழலினன்
 சகலபுவனமு முதனியபனாசுவை
 கொம்மைத்தனத்தமுத மண்ணித்தழைக்குமொரு-சிறியோனே
 வரதனரிமுர கரிரகுபகிசது
 ரதருவிறைதரு களமதிலொருதனி
 வின்மற்புயத்துவிசை யன்முற்கைக்கையொடு
 குதிரைநடவிய கருணையின்முகியவ
 னுரகபதிமிசை யறிதுயிலமர்பவன்
 விமலிப்புடைத்தரிகொள் கண்ணிற்கலப்புனலும்
 வடியவழுதுருகிய மகள் கொடிநிக
 ரிடையிலளவறு கலைவரவருள்பவ
 னனமைக்குவித்தனைய தொன்மைத்ததிக்கடவுண்-மருகோனே
 வகுளதரன்மன மருளுறுமழகிய
 குமாகுருபர சரவணபவகுச
 வெண்ணித்திலச்சிவிசை தன்னிற்றமிழ்ப்பொழியு
 மரியுதொழிலொடு மதுனாயில்வருமுயர்
 புலவசமணர்கள் குலமெனுமிருளற
 லுன்னிச்சுரத்திலயர் தென்னற்குவப்புமுடல்
 வளைவுகிமிர்தரு பெருமையுமருளிய
 வெருவவெனநனி துதிசெயுமடியவர்
 துன்னிச்சிறப்புமலி சென்னிப்பதிக்குளுறை-பெருமானே. (௬)

தன்ன தத்த தத்த தய்யன தனதானு.

கன்னலைப்பழித்தசொல்லியர்-மயலாலே
 கண்மையுற்றதுட்டர்வைகிடும்-வசையாலே
 யென்னதத்தடுத்தபஹுயர்-தனிராதே
 யின்னமிப்படிக்குனுள்ளம-துறலாமோ
 பன்னகத்துறக்கமுள்-வன்-மருகோனே
 பண்ணியற்றமிழ்க்குவல்லவர்-குருநாதா
 தென்னருக்குயர்ச்சிலக்கிய-தனிவீரா
 சென்னிபட்டினத்திலவைகிய-பெருமானே. (௭)

தன்னதன் தத்த தத்த தத்தன தனதானு.

புண்ணியமுயன் னுரைந்தகிந்தையொடு னென்னுள்வனத்தெரிந்துகொஞ்சுநர்
 பொன்வலையெனும் பெருங்கிடங்கினில்-விழலாமோ
 பொய்ம்மொழிபகாரதுகொஞ்சுமங்கையா தம்மயல்வனைந்துகொண்டேத்து
 புனமையினெவன்றொண்டருநதுய-ருறலாமோ [௮
 வெண்ணிலவுமொஞ்சுமிஞ்சிநீந்தகை துன்னியமண்மக்கவென்றவெண்டொடி
 மெய்ம்முழுநீர்தபின்புமவெயிணி-வரலாமோ

விண்ணவர்பணிந்திறைஞ்சுபங்கய மன்னசரணங்களின்புறம்பினினை
 மின்னியசிலம்பலம்பவந்தருள்-புரிவாயே
 கண்ணிலிழுனம்பயந்தவஞ்சக மன்னவனிடந்துணிந்துசென்றுயர்
 கண்ணன்மருகன்கடம்பனென்பவர்-தூணையாவாய்
 கைம்மலைமுகம்பொருந்துமைங்கர முன்னவன்வருந்திறந்தெரிந்தொரு
 கன்னியைமணம்புணர்ந்ததிண்புய-முருகோனே
 செண்ணிறைதருங்கொடும்பெருஞ்சிறை மன்னுகமுகும்பருந்துமுன்மீழ்
 செந்நிமிசுருகனந்தொறுந்திகழ்-புகழோனே
 செய்ந்நலமியைந்தபொங்கரிந்நலை மைம்முக்கினைந்தவழந்தவன்பெறு
 சென்னைகரந்தலங்கவந்தமர்-பெருமாளே. (அ)

தனதன தன்னத் தனதனதய்யன-தனதானு.
 கருவெனுமின்னற் பிணியிடைநைவுறு
 தமிழனுமுன்னைக் கருதிடவல்லவர்
 கழறியவண்மைத் தமிழுணர்நல்லறி-வடையேனோ
 கனிமுதலுண்ணத் தீகுபொருள்பல்வகை
 யுலகிடைமன்னித் திகழவுமெல்லுடீஸ்
 களையிகநண்ணித் தினுமவடிவ்வினை-தவிராரோ
 மருவளர்பின்னற் குழுவியர்மையளி
 னலிதருபுன்மைக் கயவர்கள்வையு
 மனைத்தொறுமுண்மைப் புலவருமொல்குத-லெழியாதோ
 மரகதவன்னச் சிகிமிசைவள்ளியு
 மமரர்களன்னப் பெடைநிகர்தையலு
 மகிழ்வொடுதுன்னப் படையினமல்கெழி-லுடன்வாராய்
 குருகுலமன்னர்த் திரளமர்செய்துள
 களமதின்மன்முற் றியபொழுதொள்வனை
 கொடுசிலர்தம்மைத் தளர்வுறவெல்பவன்-மருகோனே
 கொடுவிடம்வெண்மைக் கடலிடைபையர
 வுமிழ்கலும்விம்மித் தொழுதழுமையர்கள்
 குறைவறமுன்னுட் கொளுமவர்வெஃகிய-புதல்வோனே
 செருமலிதன்மைக் குருகமர்கையினன்
 முருககிழ்பொன்மைத் தொடைமிகுமையொரு
 சிறுகிளிபுன்மற் புயனெனிலுள்ளக-மகிழ்வோனே
 திருவொடுகன்னித் தமிழ்வளமெய்திய
 புகழினைமும்மைப் புனியினர்சொல்லிய
 செயமுறுசென்னெய் பதியினைவெளவிய-பெருமாளே. (ஆ)

தன்னன தானன-தனதானு.

பெண்ணரசேநிகர் கன்னியம்மாற்கொடு
 பின்னியபாழ்வினை-முதிராதே

பெய்ம்முகில்போல்பவ றென்னவுலோபியர்
 பின்னலேவாரொடு-பழகாதே
 பண்ணவர்வாழ்வையு மின்னலெனூல்பல
 பன்னுமவலோர்தமை-யிகழாதே
 பன்னகமேறிய மஞ்ஞையினீயிரு
 பன்னியரோடெதிர்-வருவாயே
 தண்ணளிவாரிதி யென்னநிலா விய
 சண்முகவேளெனின்-மகிழ்வோனே
 சநநிதியேகதி யென்னுமவாவுறு
 தன்மையர்நோய்வளி-ககோவோனே
 திண்ணையாள்பவர் கண்மணியாவரு
 செம்மலையேமலேதொறும்-வாழ்வாய்
 தென்னவனாகவு முன்னுறைவாயுயர்
 சென்னையின்மேவிய-பெருமானே.

(௮)

தன்ன தானன தாந்த-தனதானு.
 முன்னநீயருள்கூர்நீது சொன்னதாகியபாங்கை
 முன்னலாவிவணீங்கு-தளர்வேனே
 மும்மையாமெனலோர்ந்த திண்ணியோர்பகர்திங்கு
 முன்னொணுவிருள்போன்று-மலிவாமோ
 பொன்னவாவிடைமாய்ந்து தன்னையேபுகழ்மாந்தா
 பொய்ம்மைசேர்மொழியாய்ந்து-திரிவேனே
 புண்ணியோர்பலர்கூழ்ந்து தன்னமாமயினூர்ந்து
 புன்மைதீரயிலேந்தி-வருவாயே
 பன்னகாடவிதாங்கு மண்ணலாரிடம்வாய்ந்த
 பன்னிபான்முலையார்ந்த-கனிவாயா
 பண்ணறாமறைநான்கி னுண்மைசால்பொருடேர்ந்து
 பன்னுவானமுதேங்க-முனிடீவானே
 தென்னனாடிலேன்றி முன்னைநாளினில்வாழ்ந்து
 செம்முசாரணவேந்தர்-குலகாலா
 செம்மையாடகமேய்ந்து மன்னுமேடைகள்வாய்ந்த
 சென்னைமாநகராண்ட-பெருமானே.

(௮க)

தன்ன தன்ன தன்ன தன்ன தனதானு.
 இன்னமென்னு னின்னலென்னு
 வன்னிதுன்னு மென்னி-லுன்னே
 யெண்ணியெண்ணி நண்ணுதன்மை-தவறாமே
 யிம்மைநன்மை யென்னவண்மை
 துன்னுதொன்மை பன்னல்பொய்ம்மை
 யென்னுமவெண்மை மண்ணிலுன்னி-நிலையாமே

யன்னமன்ன முன்னேசொன்ன
 கைம்மைதன்னை யுன்னியுன்னை
 யண்ணுமும்மை யென்னதென்னில்-பிழையாமே
 யம்மவம்ம முன்னமென்னெ
 டெண்ணிலுண்மை சொன்னவண்ண
 மம்மைதுன்னு மஞ்ஞைதன்னில்-வருவாயே
 மன்னர்மன்ன ரண்ணெல்லன்ன
 விண்ணினண்ணு மன்னவன்முன்
 வண்ணமன்ன மின்னுசொன்ன-வழுவேலா
 மண்ணேவிண்ணெ வெண்ணெய்தன்னை
 யுண்ணுமண்ணல் பின்னேகொம்மை
 மம்மர்செம்மு கண்ணின்முன்னம்-வருபாலா
 தென்னனென்ன மண்ணின்மன்னி
 விண்ணின்மன்னே மின்னுமெண்ணில்
 சென்னிதுன்னு பெரண்ணையம்மை-முறிவோனே
 தென்னேபுன்னே கன்னல்செந்நெரு
 லன்னமன்னு பண்ணைதுன்னு
 சென்னைதன்னி லெம்மைமண்ணு-பெருமானே.

(௨௨).

திருப்புகழ் முற்றிற்று.

வேலுமயிலுந்துவண.

நேரிசை வெண்பா.

பொன்னைப்பொருமயில்வேற் புங்கவண்ப்பேர்த்துநர்வாழ்
 சென்னைத்திருப்புகழைச் செப்புவார்-முன்னேவினைத்
 துன்பங்கொல்லாந் தொலைந்துதொலைவரும்பே
 ரின்பங்க ளெய்துநர்தாமே.

தெய்வமே துவண

வ.
முகுகக்கடவுடுணை.

சென்னைப்பதிச் சண்முகன்வகுப்பு.

தன்னத் தன்னத் தன்னத் தன்னத் தன்னத் தன்னத்
தனத்த தனனா.

அகிலத்துண்மைப் புலமைத்தன்மைக்
கவிர்தற்கண்ணெத் திருக்குமிளையோ
னருளிற்றுன்னிக் கயமைக்கன்மக்
தசடற்றுன்னற் கினித்தபுகழோ
னலைதற்கொண்மற் கிரிகட்பின்னும்
றடுகைத்தின்னற் குயிர்க்குநிகர்வா
னருமைச்சொன்னக் கமலத்தன்னத்
தமர்விற்பன்னற் புடைத்தகரவேள் .

(வ)

சுகித்தத்தெண்ணத் தரசர்க்கண்மைத்
துணையொட்கும்மைப் புயற்குமுயர்கோ
சுடர்கட்கண்ணிற் கொளும்த்தன்முற்
றொழுதற்கண்ணுற் றுவப்பொடருள்சேய்
சுரருக்கின்னற் பிணியிக்கண்ணச்
சுமைவைக்கும்மற் புயத்துமுதுசூர்
தொடர்பற்றன்மைக் கடலிற்றுன்னித்
தொலையப்பண்ணிக் சுனித்தபெரியோ

(ஊ)

னெகினத்துமவிற் நெறிகைச்சின்னத்
தெயினப்பெண்முற் குனித்ததலையா
னிருபொற்கின்னத் துறழச்சுண்ணத்
திசைகற்கொம்மைப் பிடிக்குண்மகிழ்வோ
னிமயக்கன்முற் றருமக்கன்னிக்
கினிமைச்சொன்மிக் குரைத்துவளர்வோ
னிரனிக்கும்வெட் கமனித்தம்முற்
றிகன்முற்றுண்விற் படைக்கையிகையா

னுகிறிற்செய்ம்மற் கககட்டம்முற்
றொகரப்புண்முத் தமிழ்ச்சொல்கியியா
னுதகத்தண்ணுற் நெழிலிக்கம்மிக்
குயர்வெற்பெண்ணிக் கையற்றதுடையா
னுரையற்றெண்ணற் குளமற்றம்மிக்
குடலற்றெம்மைக் கலக்கமுயல்வா
னிலகத்தின்மிக் குயர்மற்றுண்ணற்
றொளிர்தற்சென்னைப் பதிச்சண்முகனே.

(க)

சென்னைமாநகர் வேலர் திருவருள் வினோதவகுப்பு.

தன்னதன தன்னதன தன்னதன தன்னதன தன்னதன
தன்னதானதானதான தன்னதனதானதான
சதுமறைகண்முதலளவில் பலகலைகள் பகர்பகுதி
தம்முளேயமைவாகி யமைவிலதுநீடுமே
சரமசரமெனவுலகி னிகழுமிருவகைமருவு
சன்மவாதனைதீரு மநுபவமதாசுமே
தவளமதகரியீவரு மகபதியையமரொடு
தண்ணாநிழன்மேவு தருவருகிலாந்ருமே
தளநிலாகள்குலவவலர் கமலமிசையுறையும்விதி
தன்னைவாய்விடமோது தனிமகிமைகுடுமே
தாளமெறியிலகடலி னிடைதுயிலுமரியினது
தன்மமாறிழலாழி தனைவளிதிலீயுமே
சரபமெனவடிவுகொடு புவனநிலைபெறவருள்செய்
தன்மையாரநுபூதி யுறவொருசெர்லோதுமே
சகலபுவனமுமினிது தருதவரிமடியினிடை
தன்னதானதானதானவென நடனமாடுமே
தமிழிலளவறுமினிய துதிபகருமறிஞருணர்
சன்மதாசுமாதான தனிவெளியின்மேவுமே

(வ)

கதிரயிலேயதுதினமும் வழிபடுநலறிஞரொடு
கன்மநோய்பகையாம லவனாரநனிஞாழ்மே
ககனாழகடிடியநிமிரலகை மகண்மடியமுது
கன்மகாமலைபேரவொரு படையையேவுமே
கதரியமுதலமருமொர் கொடியிடைகைவிழுமுன்மது
கைம்முனாளுதேகொ லெனவுதவீநீஞமே
கடியநமபடர்பதறி யவச்சமுறனிகழடியர்
கண்முனேபலவாறு திகழ்பெருமைதோயுமே
கருமறவர்கொடியருகி லொருகிழவன்வடுவுகொடு
கன்னியேயருள்கொன் மொழிசிறிதுகூறுமே
கபடநினைவறும்விடனை வனையவருதிருடருயர்
கண்மையோடறமோதி யெளிதுகளிகுருமே
கருதுமடியவனாயிகழ் கொடியவர்கண்மடியினிடை
கைம்மையோடமுமாறு விடுகருணைசாருமே
கவலையிடைதளருமெனை யனையவர்கள்கவியுமுதிர்
கன்னலாலடுபகை நிகர்வதெனநேருமே

(ஓ)

யதுவிதவனவனெனவு முழல்சமையமுமுமையினு
மண்ணுமோர்ஹுவேனு மனுநிலகென்முலமே

யருணைநகரத்தினொருநிலையருகுயமுனிய
 னன்னபாவலர்பாட வதனிலுளசாரமே
 யபரிமிதகலைமுழுது முயிர்வதைசெய்திடல் கொடுமை
 யம்மகோலெனவேரது மெனுமறிஞர்புரதமே
 யசடொனவுலகிதழ் மிதுபுலையிலழிமுமவ
 ரஞ்ஞவாசனமறி யவமெனும்விசாரதமே
 யடிபிடியென்மொழி முருடாதரிவடிவவர்களுட
 னம்மைவேலொடுதேர்கை யெனவருகிலேருமே
 யகரமுதலியபொறிகண் முழுதுமிசைமொழிமுழுது
 மங்கனாகியவீது பொருண்முழுதுமோருமே
 யறிவனவுமறிவரிய பிறவுகடுநிலையுமென
 வண்ணலாகமதுல்கள் பகர்தருவிலாசமே
 யசனமெனமனைகடொது துழைபவகாவெருள்பவரு
 மன்னமெயெனமாறி யலையவிடுகேய்மே

(த)

திதிபுரியுமரியெனம னுலகின்மகிழ்பவர்கருது
 சின்னமாம்வர்போலு மிருசாணருபமே
 சிவனெனவினுலகிலடை பவர்புலர்தமறிவினிடை
 செம்முசீர்புணரது பொறிகளினுள்வாழுமே
 திருமலையின்முகடகிர வுருளொருவனுடல்கமுரு
 தின்னமாய்தருஞாய மதுதவிரமுறுமே
 தெளிவுமிருபுனல்குலவு பொருகைநதியிடைபழைய
 சென்மமானதையோத வொருவிதநிலாவுமே
 சிகரிதொறுமடியரக கமலமலர்தொறுமுலவு
 செம்மலேபிரமமெனு மவர்சொல்வழிகூடுமே
 திகழகனகவரையையலை கடலைமகபதியையடர்
 தென்னனாகியொனவு முலகிடைகுலாவுமே
 செவியினமும்விறியினமு மொருமைபடுமரசர்பலர்
 செம்மையாறுவல்போது முடிவிலதிபாரமே
 செறிபொழிவுமுதிர்ந்தமிழ் மிதுதிருவுமருவிவளர்
 சென்னைமாநகர்வேலர் திருவருள்வினோதமே.

(க)

சென்னை யுறைகந்த, னிருபாதவகுப்பு.

தத்ததன தத்ததன தத்ததன தத்ததன
 தத்ததன தன்னதன தந்ததன தானது.
 பத்தியெனுநற்புன னிறைத்ததடமொத்திலரு
 பக்குவர்களுன்னிடவ கண்டநிலையீயுமே
 பற்பல்நெறித்தலைவ றொப்பியபொதுத்தகைமை
 பற்றுமறையின்முடிவி னின்னுநடமாடுமே

பட்டொணுந்பெயர் பொறுத்துளகுருக்களினர்
 பட்சமுறுதொன்னெறி விளங்கவினையாடுமே
 பற்றருகனற்கொடு புரத்தைமுனெரித்தவர்கு
 பத்தவசிலுன்னிய பெரும்பயனதாகுமே
 பச்சைமயிலொத்திமைய வெற்பரசளித்தமகள்
 பட்டுமடியின்மிசை தினந்தினநிலாவுமே
 பைத்தலைவிரிக்குமர விறுயில்கைவிட்டவுணர்
 பட்டுவிழுவென்முகில் விரும்புமதினேயமே
 பற்றறுதவத்தினர்த மக்குமயல்சற்றுதவு .
 பத்திரமுமன்னுதிரு வொன்றுமலர்போலுமே
 பப்புசுமலத்திடை யுதித்தனிகுட்டெனுமு
 பத்திரவமுண்ணுமு னிகழ்ந்துளசொருபமே
 பைத்துயரொழிக்கமுப லத்தகுமுழுப்புலவர்
 பக்கலுறும்வெண்மக னுணர்ந்துசொல்வினோதமே
 பக்கமறவத்திரியனைத்தையு மடக்குமரி
 பத்தினியொடம்முறை செய்யுப்பெருமைமேவுமே
 பட்டினிமுதற்பல துயர்க்கொடுசிறைப்பபொரு
 பத்தன துநன்மனை மறிந்திடமுனேகுமே
 பத்துமுடியுற்றவனை யட்டிடுமின்றீட்டருள்செ
 பத்திரம்கொண்மன்முனிவ் னெஞ்சினிடைநீடுமே
 பத்திராயிரத்தமு மிழக்கைகொடித்தவல
 பத்தொருவன்வன்னமுடி யின்கண்ணியேறுமே
 பட்சியினினத்திலுயர் பொற்பொடுநடித்தகல
 பப்பரியின்மென்முது கிடம்பழகுழார்வமே
 பச்சிலையில்வைத்தபொடி யைப்பெரிதுமெச்சியவர்
 பத்தியமிலுண்மைநினை வின்கணதுஞ்சுதமே
 பத்தயமதுட்புலியெனக் குமுறியெவற்றிமலி
 பற்பமணிதன்மைவினர் கண்புனையநேருமே (வ)
 சத்திரமொடத்திர மெடுத்தமர்வினைக்குமிர
 தச்சதூர்தம்முளு நினைந்துகொள்சகாயமே
 தத்துவமுடிப்பினை யடுத்தவர்தமக்குரைசெய்
 சற்குரவொன்னமிளிர் கின்றவர்கினைகமே
 சட்டிவிரதத்தினி வினைத்தவர்நினைத்தபடி
 சட்டெனமுனண்ணிட முயன்றுளகுணலமே
 சர்க்கரைபெயப்பமீவ லெட்பயறுமொக்குகரி
 தத்தடிகொண்முன்னுலக முங்கடிதுருமுமே
 சத்தியர்தமைப்பெரி திசுழ்ச்சிபுரியற்பர்மிரு
 தத்தடையவென்னமுயல் கின்றவனையாளுமே

தக்கமெனுமைக்கட விடத்தின்முழுகித்தளர்ம
 தத்தினர்களுண்ணலரி தென்றவெகுதூரமே
 சட்சமய்நிச்சயமு மொப்பியுமறுத்துமகிழ்
 சத்தநிலையின்னய முணர்ந்தவர்சம்பமே
 சற்றுமொருயிர்க்கிடர் வறிற்றுடிதுடித்தழுது
 தட்டழியுநன்மையின ருண்டனுகுபோதமே
 சக்கிரியினத்தா செடுத்தவுலகுக்கினிய
 சத்தமுகின்மன்னுபல குன்றுதொறுலாவுமே
 தக்கவிசைமிக்கருற னோத்தவனுரைத்தசொல
 தைக்கொடொருகன்னிகை யுறம்புனமுளோடுமே
 சத்துவகுணத்தினை மறைத்தெயினமுட்டையெனொர்
 தப்புமொழிபன்னுகை யிலங்கழ்லொடாருமே
 சச்சபுடமுற்பகர் பவற்றினைநிறுக்குமொரு
 தத்தைபகர்வண்ணமள வின்றியவைதோயுமே
 தட்டறுவளத்தினுயர் கச்சியினொருத்தன்மகிழ்
 தற்கவனையெண்முனிவர் தங்கனிடையோருமே
 தச்சரின்முனைப்பகழி விற்பவனிசைத்தகவி
 தைக்குமிருபொன்னுதவு வென்றுநசைகாணுமே
 தற்புகழ்குறித்துமணி யற்றிடவுரைத்துமனி
 தத்திரண்முன்வண்மைபெறு துங்கனநராகமே
 தக்கையிடுமச்சிய ரிறைக்கருகொர்பத்தனவ
 சக்கலியினின்னல்கெட வன்றுநடைபூனுமே

(9)

மத்தநிலையிற்பெரிது வக்குமறிநிற்பழகு
 மக்களுயினன்னமிக நம்புகுகபோகமே
 மட்கலின்மதிசசடை முடித்தவரிடத்துமைவ
 லத்திருவர்தம்மிடை விளங்குறுமெனானமே
 மைக்கடனிறத்தரி முதற்பலருழைச்சம்வெள்வ
 னப்புவிடையின்மிசை யுரைந்துயர்சுபாவமே
 வட்டவிழியைத்திருகு மைக்கருமருப்பையுறு
 மற்றகரில்விண்ணவர்க ளாய்ந்துகொளவருமே
 வச்சிரமெடுத்தவுண னைப்பொருசுவர்க்கபகி
 மூத்தகயமுண்மகிழ் வும்பிடரிலேயுமே
 மற்றிணையிலச்சத்துவ மெனத்தெனினொர்செப்பிடும
 முக்கரியிலன்னவ ருணர்ந்திடவிராவுமே
 லுற்றருமதுக்குவளை செச்சைசுரவத்துணர்ம
 ணத்துயர்வதென்விரி கடம்பனைபசேருமே
 மற்றுடமலர்த்தலை யுதைத்தறுவர்த்தத்தமிழ்
 வைத்தருமைபண்ணிட வினோந்தவவிரோதமே

மட்டவிழ்குமுற்சசிமு தற்பலருமுத்திமுன்வ
 ளர் த்தபிடிதன்னிரு கரங்களினுநாறுமே
 வத்திரமெனத்தழையு தித்திதனிலுற்றருயின்
 மச்சரிகர்கண்ணருள் சரந்தவழிசாருமே
 வக்கணைவினைத்தபல பொய்க்கதைகளிற்குமையு
 மட்டிகளையங்ஙன மிடைந்துழலவோவுமே
 மற்கடவயிற்றிலணை குட்டியெனநத்துமவர்
 வக்கிரர்செய்புன்மையை முனிந்திட நடராவுமே
 மட்கடமுடைத்தமும் கர்க்கெனநினைத்தளவில்
 வட்டிபெறுபொன்வினைஞர் நெஞ்சிகழ்விசாரமே
 மைப்பியலுகைப்பவன் முதற்பலருயிர்ப்புறவ
 ளைத்தலையவண்முயலு மந்தணையோருமே
 வைக்கணையறுத்ததலை கைக்கொடுதொனித்தபற
 வைக்கயர்வுதுன்னிட விரைந்தினிதுதாவுமே
 வற்புறுதமிழ்ப்பனவ னைக்குருகையிற்சதும
 றைப்பனவனென்னநல் விலங்கிடவுசாவுமே

(த)

சித்திரமும்வெட்குமெழி லுற்றிளமைபெற்றுளதொர்
 செட்டிமக்கள்கண்ணெதிரக ரந்தழையவாயுமே
 செக்கணாரிகர்த்தமுடி யுற்றதொரரக்கனது
 சித்தமிகவெண்ணெவொரு குன்றிவினிலைகாணுமே
 திட்டுமொழிகற்றுள மறக்கொடிதலைக்குமிசை
 செக்கணையகன்மலை விழுந்திடுமுனெலுமே
 தித்தியொடுமத்தள முழக்கநடமிட்டுவளர்
 சிற்சபையின்மன்னருர மொன்றுபொடிமுடிமே
 சேத்தவனைமற்றொரு பிறப்பினிலெடுத்தருள்செ
 யத்தகுமவன்மவுன மந்திரகுடாரமே
 திக்குமொழிகட்குமரு மைப்பொருவுவிரித்திடும
 தித்திரமைகொண்முனி பகர்ந்ததுதிகுடிமே
 செற்றமலியப்பெறு துலுக்கர்க்குடத்துமணல்
 • செப்பியவனுண்ணவரு ஞந்தவசியோகமே
 சித்தியொடுமுத்தியு முறப்பெரிதுழைக்குமவர்
 சிக்குமயலென்னைவைக னைந்திடறுகூலமே
 தெற்கினிலிருக்குமெமன் முற்பகரிகற்றொகைதி
 டுக்கமுறமின்னிய சிலம்புகழலோலுமே
 சிற்றறிவினைப்பரமே னப்பகர்கலக்கமறு
 தெட்டெடயதிண்ணியரை யென்றுநனிகூவுமே
 திக்குவகைபத்தினிலும் வெற்றிபெறநத்தியதி
 றற்புகல்வர்சொன்னதல மெங்கணுமளாவுமே

தெற்றிமலர்பொற்புறுகு நிச்சியிலயற்சமய
 திட்டமுளரும்வழி படுங்கனியிலாமுமே
 திப்பியகவித்தொடை தொடுத்தணிபவர்க்கெதிர்தி
 ருட்டறிஞர்சென்மவினை யின்கணுறவிசமே
 செற்கொலைமுதற்றவிர்த வத்தினர்நினைத்துணர்தி
 ருச்சகளமும்மருவ முங்கொளதிபேதமே
 ிச்சியெனவுத்தம நடைக்குரியர்பற்பலர்சி
 ரிக்கவருமென்மனதி னும்பதியுமீரமே
 சித்தர்பரமுத்தருயர் பத்தர்தருமத்தின்முயல்
 சிட்டர்புகழ்சென்னையுறை கந்தனிருபாதமே. (க)
 வகுப்பு முற்றிற்று.

வேலுமயிலுந்து வண.

முருகக்கடவுளை.
 சென்னைமாநகர்க் கந்தசுவாமிபேரிற்
 பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

பன்னருஞ்சீர்ச்சென்னைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
 கன்னல்வில்லிநாணுமெழிற் கந்தன்கழற்கணிவான்
 முன்னமொருவேத முனிமொழிந்தவாசகத்தைப்
 பொன்னசலந்தன்னிற் பொறித்தானைப்போற்றுதுமே.

நூல்.

அருள்வாரிதியின்முழுக்காட்டி யகிலத்தினரோடலமருமென்
 னிருள்வாதனைதீர்த்தளிப்பதனுக் கிநராளிர்ங்கவொண்ணுதோ
 சுருள்வார்குழற்பார்ப்பதிமதலாய் துணர்ப்பூங்கடப்பந்தொடையானே
 தெருள்வார்மலியுந்தமிழ்ச்சென்னைத் திருக்கோயிலிலவாழ்செவ்வேளே. (க)

செவ்வேலனின் துமயிலேறித் தேவர்பெருமான்நிருமகளும
 வெவ்வேடுவர்தங்குலக்கொடியு மேவ்வொருக்கான்மிளராயோ
 பொய்வேதனைதீர்த்தருள்வானே பொருப்பீரயர்த்தும்கிருப்பானே
 கைவேழத்துக்கிளைபானே கவிஞர்சென்னைக்காவலனே. (உ)

காவற்கடவுள்விரும்புநலங் கருதியருளுக்கடையேனை
யேவற்றொழில்செய்பவர்பாலு மிரக்கவிடுத்தாயெனசெய்வேன்
சேவற்கொடியேயுயர்வெனுஞ்சீர் தெரிவார்க்கெளியசேவகனே
நாவற்பொலம்பூணணிவானே நலஞ்சேர்சென்னையகனே.

(ந)

நாயிற்சினிதாமனவயருந்து நரர்க்குமெளிதாவனவேட்டுப்
பேயிற்றியவெனைவிடனின் பெருமைக்கழகாமெனலாமோ
சேயிற்றித்தாண்டருளிலையோ சிந்தையறியாத்திருட்டுளதோ
கோயிற்பெருமைதிக்குச்சென்னைக் குமராவமரர்கோமானே.

(ச)

அமரர்க்கிறைவன்பெருவாழ்வு மாகாதெனநீத்தவர்தமையே
தமரிற்குதுந்தமியேனைத் ததைமாறொடரத்தகும்கொல்லோ
கமரிற்சொரிபாலெனத்தமிழாற் கயவர்தமைப்போற்றியுமெலிந்தேன்
குமரப்பருவநீங்கானே குறைதீர்ச்சென்னைக்குரபரனே.

(ரு)

குருவாமெனவந்தருள்புரியும் குணநின்றனக்குண்டெனக்கூறுங்
தெருணூல்வழியின்முயல்வேனைத் தெய்வமுருவாத்திகழாதென்
மருளவாதிக்கண்பிக்கிழ்கின்றார் மனத்துனையுப்போலவரலாரோ
பொருவாபுகழ்தோய்செனனைநீகர்ப் புலவாவழுவேற்பயர்கநனே.

புயலுந்தருவுமிருநிதியும் போல்வயிற்வம்புழைமுயலுங்
கயவர்கரங்கட்கிணையென்கை கழறுங்கவிஞ்ஞககடையா
யயருநதுயநீண்டளித்தனையே யந்தோவொருசற்றருள்புரியாய்
வயலும்பொழிலும்புடைசூழும் வளஞ்சேர்செனனைவாழ்குகனே.

(எ)

ருகனையமராகக்கெளியானே குன்றாதிபனேருலக்கவுரி
மகனையெனப்போற்றிசைத்தவர்முன் வாழ்ந்தவிதங்கட்பதனாலென்
னகநோவதுநீயறிக்கிலையோ வளியோர்சிறிதின்மறித்தருள்வாய்
முகமாறுடையாய்சென்னைநகர் முருகாமறைநுள்முழுமுதலே.

(அ)

முதல்வன்கருணைப்பெருங்கடலின் முனைக்குமுனையாமுனைத்துதித்தும்
விதமொன்றியபூவிருசமய விதநடங்கடந்துமெலிவேனோ
பதபகையமென்றலேனது பதித்தோர்நிலையும்பகரீந்தாளாய்
கதமிஞ்சியசூர்ச்செகுத்தோனே கடல்குழ்சென்னைக்காககெயனே.

(க)

காக்சேயனையேபரவுதமிழ்க கவுமாரினோர்கடைத்தாய
பாககேய்நலனுமறியேனைப் பலருமவன்னுள்பணிவானென்
நீங்கேத்தியசீர்வலிதடைந்த தியைந்தவருட்பெறெய்தாதோ
தீங்கேமருவாச்சென்னைநகர்ச்செஞ்சொற்புலவீர்செப்புமினே.

(ங)

வேறு.

செப்புமின்றமிழ்க்கவிதையொன்றீந்தொரு சிறுகவியந்நாளில்
வெப்புமிக்குறுபாலைிற்கொண்டது மேதினியறியாதோ
கைப்புறுதவென்கவிபலவினவியுயிர் கருனைசெய்திலையந்தோ
வொப்புணாகருஞ்சென்னைபுழம்பதிபுரற் தொளிரும்வேலுடைபானே.

(கக)

சுசு கந்தசுவாமிபேரிற் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

உடையரினெருட் சீர்சிறிதெய்தியு முலகவாசனையென்னு
கடையினுமெழன் திடுவதுமுறையல கவின்றவாறினிதாள்வா
யடையலர்க்கெம னுக்கதிர்வேற்படை யண்ணலையமுயாருள்
ளிசுடையறாதொளிர் சோதியேசென்னையி லென்னையும்விழைவானே. (ய௨)

வினையுமென்மன மாதியுங்கவர்ந்துநீ விளங்குமாறுணரார்போற்
றழையும்வல்வினைச் சழக்கினுட்புக்குறத் தக்கதோர்பணியீந்தாய்
பழையதொண்டனென் றுரைத்ததுமெய்மைகொல் பழுதுகொலறிகிலென்
மழைகுல்லாம்பொழிற் சென்னையிலவன்னமா மயின்மிசைவருவானே. (ய௩)

வானநாடரு மண்டலத்தினர்களு மன்றையவுலகோரு
மீனமார்புற நெறியினிற்சேரினு மியானுனெமறவேனின்
மானவேற்படைப் பூசையுநீறணி வண்மையும்வழுவேன்காண
டேனறாமலாக் கடம்பணிவாய்திருச் சென்னையிற்றிகழ்சேயே. (ய௪)

சேயவாரணக் கொடியுடைக்குமரனைத் திருப்புடிப்பலபாடும்
வாய்பைகிளிக் குரியனைச்சென்னையில் வழுத்துநாவலர்தம்பாற
றுயதாமரை யர்ளெனச்செந்நிறத் துலங்குமுண்டகப்பாவை
மேயநாள்வரி னல்லதென்றன்மனம் விசுசிதமுருவாதே. (ய௫)

மருவறுமலர்க் குழலியர்முலைத்ரு மயன்முதம்பலதீங்கு
மொருவுமெய்யருட் போதீம்வந்துறுமுன முற்றவொன்பபாடற்
கருவருக்கமென் னெஞ்சுததுன்றிரு வழிச்சுவறிதலபொய்யோ
திறுநிலாவிய சென்னையம்பதிபுகழ் செஞ்சுடாவேலானே. (ய௬)

வேலையாதிய புனலினுக்கனலினும் விடுத்தவென்றமிழ்ச்செஞ்சொன்
மாலையாவையும் விரும்புமாறுதவவும் வல்லையென்றுளவேனே
யோலைதோய்கரத் தெமன்விந்நுதர்வந் துறுக்குகாள்வருத்தாதே
சேலேநேர்விழிச் சிறுமியர்நடம்பயில் சென்னையிற்செயவேனே. (ய௭)

வேளைகண்டருட் செயவலாபெனமிக விரும்புமென்னிடதோன்றி
நானையென்றசொற் பகர்த்துநாட்கழித்தனை நானிலத்துழலுகின்றே
னையிலவண மலக்கழித்திட்நுன தருளினுக்கழகேயோ
வானைபாய்புனற் கழனியஞ்சென்னையின் மருவியமுருகோனே. (ய௮)

முருகுவான்மலர் கொணர்தரச்சென்றவன் மூரியாக்கையையனறே
ரருகன்க்கியி லீடும்பழகண்டனை யதுநினைத்தயாகின்றேன்
நிருகுகார்மருப் பாகுகைத்தருகதவர் தியக்கதச்செயல்பொய்யோ
பெருகுவார்கடற் சென்னையைச்செக்கைவேல் பிடித்துநின்றளிபடுபானே. (ய௯)

அளிகுழாமூரல் கடம்புறம்பனுவலொன் றணியவந்தண்ணன்றனைத்
தெளிகுமாறுசெய் திருவினையாடலைத் தினநினைத்தயர்கின்றேன்
களிக்குமின்சுவைக் கவிதையொன்றெனு மியான் கழறிடுமியற்றிள்ளே
பளிக்குமேடையின் மதிதவழ்சென்னையம் பதிகஞ்ஞபரவேனே. (ய௧௦)

வேறு,

பரவநெஞ்சுவப்பவேண்டும் பாவலன்றனக்கப்பேறுந்
தரவலான்மகவாரீயென் றமிழினுக்கிரங்கொண்ணுதோ
விரவலர்வருத்தந்தேரா தியாவையும்றிந்துற்றாயோ
கரவினர்மருவாச்சென்னைக் கந்தனுங்கருணைவாழ்வே.

(11க)

கருணையோர்சிறிதுமில்லார் கடைத்தலைவாயிரோறுந்
தெருமரெலாழிக்கினன்றிச் சிறிதுமுண்மகிழேன்கண்டாய்
யருணையிற்கிளியென்றென்னை யறைந்தமைமறந்திட்டாயோ
திருமருமார்பன்போற்றச் சென்னையிற்றிகழுவேலோனே.

(22)

வேலனைச்சென்னைமுதூர் விகிந்தனைவிரும்புநெஞ்சிற்
காலனையனையகண்ணார் கனிமொழித்துவர்வாயாதிக்
கோலமுமில்ங்கக்கண்டு குலைவதென்றொழிவேனந்தோ
பாலனுவாயன்போல்வார் பதத்துகள்சுமக்கின்றோ.

(23)

ஓரமுன்னுளத்திலுண்டே யொருகணத்தினுமுன்றான்
சீரவிரருணைக்கோயிற் சிகரியில்விழுமன்றாண்டாய்
வாரம்வைத்தெனக்கநாளம் மலையிலவ்வளவேசெய்தாய்
கூரவேன்முருகவேளே குளிர்ஊழிற்சென்னைபானே.

(24)

சென்னையம்பதியிலுந் துச் சிறியனென்றொடுக்கும்புன்சொற்
றன்னையிக்கணியுமவேலா சரதமொன்றுகாக்கக்கேண்மோ
வுன்னையான்விரும்புமாரிற் கொருசிலொனைவேட்டுள்ளா
ரொன்னையாள்வதன்முன்னன்னோர்க் கிரியபேற்றுள்செய்வாயே.

( )

வாயசத்துருவுமெய்தி மகபதிக்கருள்வான்றன்பின்
மேயநீயெனையிவ்வாறு வெருட்டிடன்முறையாங்கொல்லோ
நீயநாளறைந்தமாற்ற நிகப்படப்புரிந்தாற்போதுஞ்
சேயசண்முகத்தோர்குன்றிற் சென்னையிற்றிகழ்கின்றோனே.

(25)

திசுக்கதிர்வடிவேலேந்திச் சிநிமிசையொருக்கால்வந்து
புகழ்படவாழ்வார்பல்லோர்போற்றிடம் பொதுச்சீர்நல்கி
யிகழ்வொருங்கொழிப்பதென் றென்றேங்குவதறிகில்லாயோ
வகழ்கடற்சென்னை மூதூரறியின்றொடுவானே.

(26)

ஆடுறுமயிலும்வேலு மருந்துணையெனப்பல்பாடல்
பாடுறுமவோடியானும் படியிட்டத்தொளிரச்செய்வாப்
காடுறுங்குறத்திமோகக் கள்வனென்றிறைஞ்சுவாரா
நாடுறுங்குமராசென்னை நகரிடைநடிக்கின்றோனே.

(27)

நடித்தபாண்டாங்கப்பெம்மா னால்வருக்கருளும்பேறும்
படித்தசொற்புலவற்காகப் பருப்பதக்குகையைநினைவே
விடித்ததுங்கருகிநொந்தே னின்பமுற்றிநொள்ளென்றோ
வடித்தமுத்தமிழ்சேர்சென்னை மாநகர்க்குமாவேளே.

(28)

சுஅ கந்தசுவாமிபேரிற் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

குமரநாயகனெசென்னைக் கோயிலிற்குடி கொள்வானே
யமர்சேகரனெயென்கைக் காசைமிக்குறுமென்றனைத்
தமர்வரையாரோனைச் சரிதமுஞ்சுழக்குந்தாழாச்
சமரமும்பகொன்றேதித் தகைவதோர்சளமாமன்றே. (௩௮)

வேறு.

சளமெலாங்கெடுந் தவப்பயனெமெனச்சாரு
மளவில்பேரருட்சித்தியு முத்தியுமமையு
மிளமைநீங்கருங்குமரனைச் சென்னையினிடெகண்
டுளமுநெஞ்சமு முருகிடத்துதிக்குமுத்தமர்க்கே. (௩௯)

உத்தமத்துயர்பத்தியைப் பழுதெனவுரைத்துப்
பித்தராமெனப்பலவிதம் பிதற்றுநர்க்கொல்குஞ்
சித்தமுன்னருட்டிவலை தோய்ந்துய்வுறச்செய்வாய்
முத்தர்குழ்தரசென்னையின் மருவுசண்முகனே. (௪௦)

முந்படாமணிமால்களி றளித்தவன்முனைச்சீர்
நிகழுந்தோட்டிநல்காமையிற் றுயர்செயனெறியோ
சகலஞாயமு நீயறிவாயெனறவறே
மகரநீொலிச்சென்னையின்மயிலுடைப்பவனே. (௪௧)

பவளமால்வளையாமெனப் பசுமயின்மேடங்
கவளவாரணமெனு மீவற்றென்றினிற்கவின்ரு
டவளநீற்றணிச்சங்கரன் றழல்விழித்தனையா
சுவனைநீர்வயற் சென்னையிற்குலவியகுகனே. (௪௨)

சுகனைக்குன்றமுங் குறிச்சியுஞ்சென்னைமுற்கூறு
நகரும்வைகியநாதனை நறுந்தமிழ்க்கவியாற்
பகரவல்லவரியாவ ராயினுமவர்பதப்பூந்
துகளென்சென்னியிற் புனைவதுசரதமாந்துணியே. (௪௩)

துணியிலாதுபைந்தழை யுடுத்தவளெதிர் தோன்றிக்
கணியுமானவன்கடைய னென்றெடுக்கும்வெண்கவிதை
யுணியுதோர்வியப்பன் றெனத்தேறுமினளவில்
பணிவமூர்புனற் சென்னையிற்குலவுபாவலோ. (௪௪)

பாவலார்க்கொருதலைவனைச் சென்னையம்பதியின்
மூவலாப்புக்குமரனை முட்டையென்றுரைத்த
நாவலானிலுநானி நாளிழிந்தமைநவிலிற்
காவலாரியர்பலமுத் தருகெடுத்துயரே. (௪௫)

கடுக்கைவார்சடைப் பண்ணவன்றன்றுதிக்கவிதை
தொடுக்குமன்பருக்குதவு மாறெனக்கருட்டேய்மை
கொடுக்கினின்புகழ்குன்று மென்றொலிகினைகொல்லோ
வடுக்கலாமெனச் சென்னையும்புரந்தவேலவனே. (௪௬)

ஆவலநெஞ்சகநீயருட் டருதுமென்றதைந்துங்
கவலைவாரியிற்குனிப்பது காண்நிலைகொல்லோ
சவலையநமெனத்தேம்பு முனநந்தெனைப்பார்ப்பாய்
சுவலயத்துயர்சென்னை யம்பதியின்வேற்கோவே.

(௩௯)

கோவையங்கனியனைய வாயிதமுணக்கொடுக்கும்
பாவைமாமயற்கடலிடை முழுகியபடிநேன்
நேவையாவையுநலகவும் வல்லைகொறெரியேன்
மாவைவென்றபின் சென்னையிலவநதவானவனோ.

(௪௦)

வேறு.

நுவவிரினு நெருவிரனெனப்
புலனாதிபரும புலபேறருள்வாய்
சிவபாலக சென்னையினிற்பரவுந்
தவந்தாய சமருநுதேசிகனே.

(௪௧)

சிகரநதிகழ்பல கிரியிற்றிரியுங்
சூகான்பு குறிப்பறியாதவனே
நகரமபல நனையசென்னையினிற்
புகழ்கொண்டொளி புண்ணியநாவலனே.

(௪௨)

நாவறநியனென் மெலியச்செயுமென்
னாவறநிரனென் நழியப்புகியாய்
சேவறகொடு சென்னையினின்றியா
சேவறநொழிலசெய்பு மெழிறருகனோ.

(௪௩)

எழிலித்திர னுணுநுமீகைநலங்
கழிதுற்ற கரங்களுநகலையோ
வழிவறையா சென்னையிலன்பர்கடம்
விழிகட்கமு தென்னொளிரவேலவனோ.

(௪௪)

வேலங்கை விசாகனெனத்தினவின்
சூலங்க ளிடும்பயனுள்ளுடைவோ
வாலங்கடி துண்டபிரானருளாந்
சீலங்கமழ் சென்னையில்வந்தவனோ.

(௪௫)

வந்தித்து மனத்திடையெப்பொழுது
சிந்திக்கை தெரிநதுமிரங்கிலையே
செந்திப்பதி பேர்லொளிசென்னையினிற்
சந்திப்பவர் தம்மைமளிப்பவனே.

(௪௬)

அளிமொய்க்கு மலர்க்குழலாருவவர்
லெளிமைப்படு மென்னையிகழநதுவீடல்.
விளிபற்றிய கைகொடுகேசுயமீ
கொளிர்பொருளொடு சென்னையிலந்வனோ.

(௪௭)

௫௨ கந்தசுவாமிபேரிற் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

உறறொன ளூரவளோடுழலப்
பெற்றாய்வுறு பேதமையென்றொழிவே
என்றொணி நண்ணியசென்னையிலோர்
சிற்றுகர மெய்தியசேவகனே.

..(சுடி)

சேவேறிய செந்தகையார்புரையுந்
துவேடமுளாரிடைதோய்குவனே
காவெரியளித்தகளிற்றினிளங்
கோவேகுளிர் சென்னையில்வாழ்குருவே.

(சுசு)

குடுவென்று குறித்துளகொள்கையிலோ
எருவென்னு மவர்க்கிடையத்தகுமோ
மருவொன்று மலர்க்குரவமபுனைவாய்
நிருமின்புணர் சென்னையின்மன்னவனே.

(௫௫)

வேறு.

மன்னவர்ப்பலர்போற்ற மகிழ்ச்சியுறுதுகூரன்
றன்னகலநகன்றுவருந் தனிவேலைமற்றவநா
லின்னலுற்செயலாமோ விகழ்ச்சியுனக்கலைகொல்லோ
பொன்னசலத்தினர்பாலா புகழ்ச்சுகன்னையுரியானோ.

(௫௬)

யானென்றவாணவப்பே ரிருணர்க்கியாவையுநீ
தானென்றமெய்யுணர்ச்சி தரினுனககோர்குறையுண்டோ
மீனென்றவழிமாதா மிகநடக்குமவியன்சென்னைக்
கோனென்றுவடிவேலுங் கொடுகுலவுங்குணக்குன்றே.

(௫௭)

குன்றமுற்றுமணக்கின்ற கோகனகத்திருத்தாள்வந
தென்றனதுமனத்தாடிங் கியங்கியதன்பயனிதோ
நனறறியாப்பலாகுடி நகுந்துபருமவிளைத்தாயே
யென்றருளவாயசெனனைநக ரிடத்துறையுமிளையோனே.

(௫௮)

இளங்குருமபைமுலையாரை யெண்ணியெண்ணியிடழிந்து
களங்கம்குமனப்பேய்க்கின் கருணைவெள்ளத்தமிழாதோ
ஹிளங்குபலகளவூடு விளம்பியதும்பிழைகானே
வளநகவினுஞ்செனனைநகர் வாழ்வனையமயிலோனோ.

(௫௯)

மயிலுனைத்துவானவரு மாதவருநனிசூழ
வயிலெடுத்துவருஞ்சேவை யதைநிறும்புலறியாயோ
சூயிலனையகுறத்தியொடு கூத்தாடுங்குகனேபண்
பயிலுமவளிடத்தானே பழஞ்சென்னைப்பதியானே.

(௬௦)

பகிகமொவொன்றினுக்குமுடன் பரிசளித்தபரமன்றான்
விதிவழிநல்கியுசையா விளங்கியநீமிகையாய்
துதிபுகலுமெனையேனின் றொழும்பரிந்கூட்டிலையந்தோ
வதிதொனித்தன்கடற்சென்னைக் கரசாயவயிலேவோ.

(௬௧)

அயில்வேலும்வச்சிரமு மடற்சூலப்படையொன்றுங்
கையிலேநதிகின்றநிலை கருதார்க்குங்கதியுண்டோ
மயிலேறும்பெருமானே வாரணப்புட்கொடியானே
பயில்வேதமலிசென்னைப் பதிபுரக்கும்பண்ணவனே.

(௫௭)

பண்ணமைந்தநான்மன்றமேற் பழிகூறிப்பாவவினை
நண்ணலுற்றாரசிலர்தம்பா னுன்பகைத்ததறியாயோ
வெண்ணமொத்தென்றஞ்செய்வா யெனக்குமொருசெயலுண்டோ
புண்ணருந்தார்வளர்சென்னை புரிக்குமரப்புத்தேனே.

(௫௮)

புத்தேளிர்பெருவாழ்வும் பொய்மையெனத்தெரித்ததற்றி
னித்தேயத்தினர்தம்பா ஷரந்துழலவிடலாமோ
முத்தேயொத்தொளிருநகை முருடமகட்கினியானே
சித்தேதற்செயும்வேலா -சென்னைநகர்புரப்போனே.

(௫௯)

புரநதரனாதிபர்தமையும் பொருட்படுத்தற்கிசையாநா
னிநநதலையுத்தொழிலொன்றா லிழிநதவிதமுணராயோ
கரநதமொழிபலபேசிக் கடைத்தெருவிவிழுத்தாயே
பரநதபெரும்புகழ்ச்சென்னைப் பதிமுருகப்பெருமனனே.

(௬௦)

வேறு.

மாணின்றமகடந்தமயிலவிஞ்சு குகனங்கைவடிவேலையே
நாணிண்டிருதித்துதிக்கின்றதெளிதென்ன நகிலன்மினே
தேனிருதமலாசிருதுபொழிலோடுபலவாவி திகழ்சென்னையூர்
போனின்டபுகழ்கொண்டு தமிழ்வாரியமுதுண்டபுலவோரகனே.

( )

புலமைத்திறன்சற்றுமறியார்தமனைவாயில் புகவிட்டிடா
திலகுற்றதோகைக்குடைக்கானமயின்மீதெ னெதிர்மன்னுவாய்
திலகத்தரைசசந்திரன்போலுதுதல்கொண்ட தெய்வானைதன்
லையுத்தொழிந்தஞ்ச வாயன்பர்மலிசென்னைநகர்நாதனே.

(௬௨)

நாதத்தினுக்கப்பிறந்தாடல்கெயுமுன்ற னளினப்பதம்
போதக்கருத்துடுதிகழ்வுற்றுமிய்வாறு புலர்வெய்தினே
னித்தத்தினுக்கொத்தபடியிங்கோரடையாள நீநல்குவாய்
சீதப்புன்றசென்னைநகர்வேலனையொப்பில் செயவிரனே.

(௬௩)

வீராகிவீரர்க்குமிசையாதபேராசை வினைவித்தநீ
யாராதாத்துக்குமிடையூறுபுரிதன்மை யறிகின்றிலேன்
நாரானிதிக்மேதியுடையர்னுமவருவாறு கைவிட்டிடேல்
சீராயிரங்கொணமிளிர்சென்னைநகருடு திகழ்கந்தனே.

(௬௪)

கந்தக்கடம்பன்னதமிழ்மலைபலவாறு கழறுற்றுநா
விந்துக்கொடுந்துன்ப முறுமாறுசெயனன்மையெல்லாகுமோ
மந்தக்கருத்தர்க்கு மருள்செய்ததிருவுள்ளமறைவுற்றதோ
சந்தக்கூற்சென்னை நகர்வாழ்வுபெறவந்தத லிலேனனே.

(௬௫)

இட. கந்தகவாமிபேற்றிப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

தனியாகுமுனையன்றி மறுதெய்வமில்லையென்றசரதஞ்சொனாய்
நனிநாடிமெலிகின்ற நிலைகண்டுமுணராரினலியசசெய்தா
யினியாரொடிதைகிண்டு குறைதீர்வன்மயிலேறியெதிராவந்திடா
யனியாயமறுசென்னை நகர்வாழவினையாடுமருளாளனே. (சுகு)

அருள்வாரியிடையண்ட ரொடுதொண்டிப் பெறவந்தவழுதாருநீ
யிருளுநுகிறிபோலு மொழிபேசலியல்பாகுமெனலாகுமோ
தெருண்மோனமுடனுன்ற னடியார்களுநுமாறுசிறிதோதுவாய்
வெருணாகமயின்மாவின் மிசைசென்னைநகர்க்குமும்விதிர்வேலனே. (1)
விதிபட்டதனைவிட்டு விடுவா சசொலரனுக்கும்வியன்மிக்கதென்
பொதியைக்குண்முனிவற்கு நுவலொப்பினிலையிசைபுகவுய்தததார்
மதிபற்றுமுயர்வுந் தென்னமெம்சொலியளட்புமலிசென்னையாய்
நதிபெற்றமகவொத்து வருசத்திமுருகப்பநமதண்ணலே. (சுஅ)

நமனஞ்சமுனிகின்ற பதநமபர்வியங்குகநின்றுதோர்
குமரன்புரிநுகின்கை பெறுகந்தன்வளமிலுகருளீர்சென்னையா
னிமமொன்றுகிரித்த மகள்கொங்கையமுதுண்டவெழில்வண்ணவா
யமலங்கொளகிவிபென்று மெனுவவந்துதினம்வம்பிலறைகின்றதே.

அறையாதமொழிகோடி சொலவென்னுள்வருநீய்வகிலத்தினோர்
நிறைசிலனொனுமாறு செயுமவண்ணமொருசற்றுநினைகின்றிலாய்
பிறைசூடிவழிபாடு கொளுநானருருவென்கைபிழையாகுமோ
மறைமோலமலிசென்னை நகருநிகர்மீதுவருதெய்வமே. (எடு)

உவறு.

தெய்வத்திருவருள வண்மைபுலவோர்
செல்வத்தினைமிகநண்ணித்தமியே
னைவுற்றுமுல்வது கண்ணுற்றிலையோ
நலகிற்பகைதவி சொன்மிக்குறுவே
செய்விறசமர்பொரு சிமமத்தினையோ
கொஞ்சுபபடைகொடு முன்னட்டியர்வாய்
கைதைப்பொழின்மலி சென்னைக்குமரா
கனனக்குறவரு முன்னற்புதனே. (எக)

அற்புகநீடிய சென்னையின்முருகோ
ளப்படியோர்விசை யென்னிடைவருநாண
முற்பவமோதிட லுண்மையதலவேன்
முத்தியும்வினைன வுன்னிடல்பிழையோ
புற்புதமேகிகர் கொம்மையருலைதோய்
பொற்பொடுநான்முக னண்ணவெணிறமார்
நற்பதுமாதன மன்னியகொடியே
நத்தணிகாதின பின்வருபிடியே. (எஉ)

கந்தர்வாமிபேரிற் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

௫௩

பிடிநிகர்மங்கையர் தம்மயலாலே
 பிழைபடுகெஞ்சினு நின்னிருபூரே
 ரடிபதியுந்தட மின்னியுமேன்
 யருள்புரிகின்றிலை கண்ணெதிர்வாராய்
 தடிகொடுவெண்பொடி யின்முழுகார்வா
 சரவணசம்பவ சண்முகநாதா
 கொடிவளமிஞ்ஞிய சென்னேவிசாகா
 குமரனெனும்பரு வம்மகலானே.

(௭௩)

ஆனிரிவந்தந்தைமு னன்னெறியோரா
 தானேமுகன்செய னண்ணியதான்
 தானியலுஞ்சின மென்னுளவாராதோ
 தாரகவிஞ்சையி னுண்மையையோதா
 யுனினமுன்பவ ரின்மையவாவா
 றோடுமொழிந்துள நின்னியல்பேநர்வேன்
 மேனிலையின்றிரு விண்ணவருந்நேர்
 வீறுபொருந்திய சென்னையிலவேளே.

(௭௪)

வேளுக்குயரொழின் மன்னலெணுகோர்
 வேடச்சிறுமக டன்னெதிர்ப்பிழை
 தாளுக்கரனரி முன்னுவல்வானோர்
 தாமிக்குருகிய வண்மையைநாடா
 தாளுட்கழிவுறு மென்முனநேர்வா
 யாகிற்பிழைவரு மென்னவுனாதே
 தோளுக்கயிலணி செனனைவினோதா
 குந்தக்குவனே வென்முருகோனே.

(௭௫)

முருகார்குரவலர் பன்னிருபுயமேன்
 மொழிமாடிகைபல பன்னியுகளியா
 பொருகாலுறளிச மென்னிலென்னிழிநே
 றொளிர்வேல்கொடுமயி வின்மிசைவருவா
 யருகாதியபலர் தம்மிகறடையோ
 வவர்வேர்களைதர முன்வரல்கதையோ
 குருகான்மலர்சொரி புன்னையினருகே
 குடவால்வளைமுரல் சென்னையினரசே.

(௭௬)

அரசர்க்கன்புசெய்த தன்மையர்நாமே
 னடிமைப்பண்பினை யின்னமௌமே
 • சரணக்கஞ்சம தென்முடிமீதே
 தறுகத்தந்தருள பொன்மயலார்போ

௫௪ கந்தசுவாமிபேரிற் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

லிரவுற்றிங்குழல் புன்மையனானே
 னிவிளப்பஞ்சிறி துன்னையடாதோ
 மரமொத்தங்கொரு கன்னிமுனிள்வாய்
 வளமிக்கொன்றிய சென்னையினானே. (௭௭)

நானெனுமோர்பொரு ளுண்மையதெனிலோ
 நான்மறைநீநிறை வென்னல்பொயலலோ
 வேனெனையீணிவி னின்னலில்விடலே
 தேனுமொராடல் செயின்மகிழ்வடையே
 னானெனுமாகமு முன்னதுவடிவா
 மோகையைநாடின னின்னதுமுனதே
 தேனெனவேமொழி சொன்மறமகன்சேர்
 சேவகனேயுயர் சென்னையினிறையே. (௭௮)

இறையவன்முயல்பல புண்ணியவடிவா
 யிலகிடுமுனைநனி யெண்ணியுமடியே
 னறைமலிகுழலியர் தம்முலையலா
 னலிவதுமுறையல நன்னலமுந்நவாய்
 கறைதவிர்பாகதி யின்முருமுதலே
 கரிமுகமுடையவர் பின்வருமுருகா
 தறைபுகழ்வளமுறு சென்னையினதிபா
 சமாசநிலைதரு சண்முகமணியே. (௭௯)

சண்முகமன்னிய நின்னருளெண்ணுர்
 தம்மெதிரொன்மிடி சொன்மடமுன்ன
 துண்முகநன்மல ரின்மிசைபொன்வே
 லொண்மயில்பன்னியர் துன்னுறநண்ணுர்
 வின்முகமண்ணிய பண்ணவர்கண்ணே
 மின்னிடையம்மை செய்புண்ணியமுன்னோ
 திண்முகவண்மலி பன்மலையன்னோ
 சென்னையிலென்மொழி கொண்முதன்மன்னோ. (௮௦)

வேறு.

மன்னுதமிழ்க்குறுமுனிவன்வதிதருபே ராவயிடைபோய்வணங்கிராயே
 ஓனனுந்நேவத்தையுமுதாயாடித் திரும்புநலமுதவவேண்டு
 மென்னுநீவெனக்கனித்துவளாப்பது நின்னருளன்றோவிமைபார்வாழும்
 பொன்னுலகமேயனையசென்னைநகர் புரந்தருளும்புகழுவேலானே. (௮௧)

வேலைவிடமயின்றிரான்நிருக்கோயிற் றத்தொருக்கான்மிதந்துவேப்ப
 மாலைபுளானொருபுலவன்றனைவணங்கச் செய்யும்பலகைவழங்கியான்
 மேலைபுலகினாநாமும்வியபபுறப்பார்த் திடவேண்டும்வியனூர்செம்பொற்
 சேலையணிவாளிருக்கத்தழைபுனைவாண் மணம்புணர்த்தசென்னையேனே. (௮௨)

வேள்வழுத்தமயிலுகைத்து வேலேந்திசெனனைநகர்வீதிதோறுங்
தாள்வணங்குவார்விருப்பநதரவருவான் நனையிரக்குந்தனமைதோய்த்தும்
வாள்வணப்புககண்ணியாககும்க்கனாகும் வேண்மிவனவழங்கென்பாரோ
கோள்வலிகுமஞ்சாமலெழுத்தாறு மொழிந்தவனைக்குறிக்கின்றோரோ. (அ௩)

குறியுணாக்குங்குலககோதை கோமானைசெனனைநகர்க்குமரவேளை
மறியனிகையார்பயந்தமணிவிளக்கைக காண்பதற்குவாஞ்சைகொண்டே
னறிவிழந்தமனமிழந்து வாககிழந்துதேகமுமற்றவனதாதி
யெறிக்கடற்பாரினரிக்கழிவிரந்தலைகின்றே னுணர்மினியல்லல்லோரோ. (அ௪)

வலலைகொழுலைவனபபுறநிலகுமொரு வணிகமகள்வாய்கொண்டோர்போச
சொல்லைமட்டுமுரைத்ததனுக்கத்தனைபே நளிததுளரீதொழுதுபோற்றிக்
கலையொக்குமனத்தையுந்கழறகணிவேன் நனைப்பெரிதுகவறதலாமோ
குல்யைமலாததாரானேகுறைதவிர்சோச் செனனைநகர்க்குக்கபெம்மானே. (அ௫)

மானணிந்தகைபுரமன்றருமனைச செனனைநகர்வாழ்செவ்வேளை
யானனுகுறதுமெனதுள்ளரிசையுமே பெரிதுணாக்குமென்வாயன்றோன்
றானருந்மெரும்பேனியுறுமாபுடி மானந்தத்தகையும்பாடி
மினவனையனைபார்ப்பபலாபுகழ்த திகழவதென்றோவெளியாமாதே. (அ௬)

மாதாமுறபகருமொருநாலவன்கயு மாகியெனவளர்க்கினுனென்
சேதாமபந்தமலியுஞ் செனனைநகர்க்குக்கலைசகிந்தியாமற
காதாகடகிழியாதததுனைமுலைசீர மறவாமறகருதுநெஞ்சே
நீதானெனதுனக்குறவாமொழிகளொ டெனவசமாவாய்க்கழ்தகிடாயே (அ௭)

நீகாமிடக்கதரியநானமுததொருவன விதித்தபொறிவீங்குமானுள்
ன்களபரமாததத்திருவடியென நலையிசைவைத்தருளவேணமிந்
துகளுநுக்கவல்லானேநததையைப்போற புலவன்விதித்ததுமானுப்
தகாமுதற்பொருளானசனமுகனே சென்னையினிற்றழைக்கின்றோனே. (அ௮)

தழையனிகைச்சாரணகாக கழுவேற்றலிசமாகிற்றவனகீற்றைப்
பிழையெனனு மனநிபதனபிறப்பிடமுங் கெடுக்குமவர் பெருகலாமோ
குழைதிருநூதாநிறிணடிவொன்றுகொ டென்முறைவினவிற்றமுறமுண்டோ
மழைமலிசெனனைநகர்த் தெருந்தொறுமபவனிவரும்வனமையானே (அ௯)

வண்ணைநறுங்கனிவாய்ப்பைங் கினியிருந்தபுத்தானைமயிலுர்வானை
விண்ணவருக்கெரியானை செனனைநகர்க்கோயிலிடைமேவினானை
யெண்ணவுமெய்யருட்பெரும்பே நிரக்கவுமென்றலைவில்தியெழுதலோர்தே
னண்ணருமத்திருவமைநதுகளிகூரப் பொறிததுளனாவதிலேனே. (௧௦)

வேறு.

அறியாமையெனும்கட்டின் முதுகிலேறி
யாணவமாங்கயிறுபற்றி யதட்டிப்பப்ப
லேறிவேலார்நடுக்குலவுங் காலனென்மே
லெதிராமற்றிருவருட்பே ரியவேண்டு

௩௬ கந்தசுவாமிபேரிற் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

மறியேந்தினுந் துதற் கட்பொறியாமைந்தா
மயிலுடைககும்பெருமானே வனசம்பூக்க
பொறிநீங்காவனம்பொலியுஞ் சென்னைமுதூர்ப்
புரவலனேமுழங்குதிருப் புகழ்கேட்போனே. (௯௧)

திருப்புகழாதிபபனுவல் பலவுந்தெண்ணீர்
தினாக்கடலும்பொருரைமுதற் திகழ்பன் னிரு
நெருப்புமெனக்கீந்தருளப் பெறமுலன்றி
நீயெனையாட்கொண்டனநி நிசமாங்கொல்லோ
பொருப்புமுழுமையுண்ககும் பதந்தெம்மாளோ
புலவர்செய்யும்பெருங்கலகம போக்கினுனோ
விருப்புவெறுப்பில்லவருட் குடிக்கொள்வானோ
விளங்குதமிழ்ச்சென்னையில்வாழ் விமலவேனோ. (௯௨)

பிமலமலர்த்திருவடிபென் றலைமீதேறி
மெஞ்ஞானத்தோடுதனும் விளங்கியுன்றன
றமரவரிற்சூட்டுதற்பு நாட்சென்றாவுஞ்
சுகத்தினாடுபாயமுறவையின்னோ தனிர்க்கவெண்டிங்
குமரகுருபரமுருகக் கடவுளானோ
கொற்றவைவேலொடுசேவற கொடிக்கொள்வானோ
யிமலமலைக்கன்னிப்பர தருளுமபாலா
விணைதவிசீர சென்னைநகரிடத்துள்ளானோ. (௯௩)

உள்ளமொருப்படவுனையே கருதினாறு
முடுக்கைகமடைபுர்பணி கொண் டொழுதினாறு
தளாளியவாறுசில பகாந்தகின்றாறு
தமியனேன்வருந்தவிடத் தருங்கொல்பு முய
கள்ளமனநின்றிருந்தாட் சுவடுதோயந்து
கயின்றவுணமைவாசநிவார் கீழறப்போமோ
பள்ளவயற்புனல்குலவுஞ் சென்னைமுதூர்ப்
பரமகுருபரமுருகா பரிந்தானாவாயே. (௯௪)

பரிமுகத்துப்பெண்பேயுங் குவடுங்கின்றோர்
பாவலவன்றுதிபுனைந்த பழையகோத்தி
விரிகடற்பாருலகுபைபக் கேட்டுன்றன்னை
மிடத்துதிக்குந்தமியேனை வெருட்டலாமோ
கரிநிகர்க்குமனத்தொருமா விடனுநதீர்க்குந்
கலியைப்பொருபொருட்படுத்திக் கவற்றவேண்ட
முரியபலருன்றி னாழ மழுக்காறெந்த
வுயர்ந்தபுகழ்ச்சென்னையிலவா துறுஞ்செயடுவோ. (௯௫)

கந்தசுவாமிபேரிற் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

௫௭

செவ்வரிக்கட்டுஞ்சரித்தாய் மனமுமுன்றன்
 றிருவுளமுமிருந்தபடி தினைப்பைங்காணத்
 தவ்வனைநெஞ்சமுமிரங்கா திருக்குமாகி
 லடிபனேனின்னருட்பேற் றருமையோரார
 திவ்விலத்தினொடுபட் டுழல்வேனந்தோ
 யாவையுநின்றிருக்கத்தே யெனவொண்ணோ
 பெளவநெடுந்திராமணிமுத் தெறியுஞ்சென்னைப்
 பதிக்குமராவிறிக்கடையாற் பார்த்திடாயே.

(௧௯௬)

பார்த்தனடித்திடற்குவந்து கணையொன்றிந்தார்
 புழையதவப்பெரும்பயனும் பாலனியென்
 றுத்தமறைமொழிபிழையன் றுகிறபோற்றி
 யடிபணியுமெனக்கிரங்கி யருள்வாயன்றோ
 சித்தபுகழ்க்கவுமார சமையத்துண்மை
 சிறியனேனுளத்துணர்த்துந் திருடனாரோ
 கார்த்திகைபார்க்கறுமகனாய்க் கவுரிக்கொன்றாங்
 காங்கேயாசென்னைநகர்க் கந்தவேளே.

(௧௯௭)

கந்தரத்துக்கறையுடையார் முதலாமாறு
 கடவுளுநின்முகங்களென்றே கருதுவேனுக்
 கந்தரத்துவானவரும் புலியினோரு
 மதிசரிக்கத்தக்கபய னளிக்கொண்ணோ
 மந்தரத்துக்கொத்திணடோட் குரனாதி
 வயவேந்தரகுலமுழுது மடித்தநின்றோட்
 கந்தரத் தக்கேற்றகவி தொடுத்திலேனே
 துகளறுஞ்சிச்சென்னைநகர்சு கந்தவாழுவே.

(௧௯௮)

வாழ்வனைத்துநலகியன்பர் நடுவைத்தாலு
 மயிலனையார்தருமையலால் வருத்தினுலும்
 விழுவனைதது சல்குவதுன் னருளென்றோர்ந்த
 விதமறவாவுணர்ச்சியொன்றும் விளக்கவேண்டு
 தாழ்வனைத்துநாக்கவல்ல பெருமையானோ
 சரவணத்துற்பவித்தானே தவத்தோருள்ளத்
 தாழ்வனைத்துமித்தனாகத்தன் றறிவிப்பானே
 யறமணிச்சென்னையிலவே லணித்துன்றோனே.

(௧௯௯)

உற்றவருட்பெற்றவரு முழுவனோரு
 முலகோருமற்றுபால் னாயிடுகனியாவுங்
 முற்றமயங்குடைத்திருப்பே டாடற்றோற்
 குலக்கருவிழிவங்கவெனக் குறிக்கின்றோர்க்கே

௫௮ கந்தசுவாமிபேரிற் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

கற்றவர்க்குநற்றவர்க்கு மழுதுகெஞ்சிக்
கனிவோர்க்குமாறெழுத்தே கழறுவோர்க்கு
மற்றமறிந்துதவியெழிற் சென்னைமுது
ரமருமயிற்கந்தனுண்மை யருளுண்டாமே.

(11)

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி முற்றிற்று.

வேலுமயிலுந் துவிண.

நேரிசைவெண்பா.

பத்திபுகழ்சென்னைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
யத்தனையுநெஞ்சிலமைத் தாதரித்தான்—முத்தமிழுஞ்
செம்பொற்பெருக்குந் திருக்கைவேற்சேவகன்ற
னம்பொற்ப்தமுமெய்த லாம்.

தெய்வமே துவிண.

உ

முருகக்கடவுமினை.

வெண்பாக்கள்.

பொன்னைப்பொருளெனவே போற்றுகாம்போகாம
லுன்னைப்பொருளென் றுணரோனே - சென்னைநகர்க்
கந்நனைவேற்கைக் கடவுள்கன்னிபெற்ற
மைந்தனைநீமயின்மேல் வா.

(12)

சென்னைநகர்மேவுந் திருக்கைவேற்சேவகனே
யுன்னைநம்பிப்பாபெட்ட துண்மையன்றோ - வென்னையிந்த
வண்ணம்பரதவிக்க வைத்தாபேயுன்றனுளத்
தெண்ணந்தானென்ன வியம்பு.

(13)

முன்னம்பகரந்தமுதிதமிழ்ப்பே றிந்தனையோ
வின்னந்தமிழ்விருப்ப மெய்துகின்றோ - யென்னவிதம்
ருன்றாதசென்னைநகர்க் கோயிற்குகவேளோ
பொன்றாதிதன்னே புசல.

(14)

உன்னன்பெனக்கு முன்தோவுளதாகி
 லின்னமிரங்கா திருப்பாயோ - முன்னம்
 பகர்ந்தமொழிபொய்யாமோ பன்னுபுகழ்ச்சென்னைக்
 குகந்தவழவேலா வுரை.

(ச)

உன்றன்றமிழ்விருப்ப மூர்தோறும்போயலையு
 மென்றன்பொருள்விருப்பத் தேற்றமே - குன்றனைத்துஞ்
 சென்றனந்தமாடல்செய்வாய் சென்னைநகர்க்கோயிலிட
 நின்றமுருகேச னே.

(ரு)

சென்னைநகர்க்கந்தாரீ செட்டிகளைச்சேர்ந்தாலு
 முன்னையுதாரியென்றே யுன்னினே - நென்னையிவ்வா
 றேமாறச்செய்தனையே யின்னமென்னசெய்வாயென்
 பாமலைச்சொற்கள்கசப் பா.

(சு)

ப தி க ம்.

அறுபிர்க்கழிநெழில் ஆசிரியவிருத்தங்கள்.

உன்வாழ்வின்பெருக்கமுல குறைக்கக்கேட்
 டினையடைந்தீண் டிறுகண்டிர்வா.
 னென்வாக்குமாஜியொன்று புனைந்துமன
 மிரங்கார்போ விருந்தாயந்தோ
 மின்வாய்ந்த வடிவேற்கைமுருகோனே
 யளவிறந்த வெற்புள்ளானே
 பொன்வாஞ்சையினர்பலர்வந் துறவாடுஞ்
 சென்னைநகர்ப் புனிதவேளே.

(க)

எத்தனையோமலைதோறும் வசிக்குமுனை
 யிந்நகரி லெளரியென்கண்ட.
 தந்தம்விழைந்தன்றி யில்லையென்றறிய
 மாட்டாயோ வருட்சீரின்றோ
 முத்தநகைக்குஞ்சரியுங் குறக்கொடியுங்
 களிகூரு முருகாமுன்னுள்
 பத்தர்பலர் களிகூரப்புகிறந்தோனே
 யெழிற்சென்னைப் பதியுள்ளானே.

(உ)

பொய்வழக்குமேய்வழக்கும் பகுத்தறிந்தோ
 ருறுதிமொழி புகலார்தம்முன்
 னெய்வரிதாமிரண்திரா ரணமெடுத்துக்
 கொடுத்துழன மிடைந்தேன்கண்டாய்.

பைவனப்புப் பணியூண்டார்தருமதலா
யாறிருதோட் பவனக்குன்றே
செய்வளத்துச்சென்னைநகர்த்திருக்கோயில்
கொண்டிறையுந் தெய்வக்கோவே.

(௩)

என்னதுசொற்பனத்திலவந்தென்
லிசசையையுமுடித்தருளு மியல்புந்தேறு
நன்னலங்கூறிய நீதானிப்படிப்
பேராதிருக்கை ஞாயங்கொல்லோ
வன்னமலிபகந்தோகைப் புரவியுடைக்
குக்கவேளே வனசப்புத்தேள்
பன்னரியபொருளுணர்ந்த முருகோனே
திருச்சென்னைப் பதியாள்வானே.

(௪)

இந்நகரமிக்காலத் தெந்தினகர்க்
கொப்பாய தென்னச்சொல்ல
லெந்நகர்த்துள்ளாரு மொப்பும்வண்ணம்
விளையாட்டொன் றியற்றொண்ணோ
செந்நகம்போற்றிகழு மெழிற்றிருமேளிக
குமராவெண் சேவல்கிள்ளை
தந்நகத்தாற்கீழியதோட் சரவணனே
சென்னைநகர்த்தனி வேலோனே.

(௫)

அழுக்காறுமையமுந் தோய்ந்துள்ளார்
தமமலையிடை நானலமராமல்
வழுத்தீர்த்தபுலவ னொருவனைவிடுத்தாய்
விரும்புநலம் வழங்கொண்ணோ
மழுத்தாங்குமவர்பாகத் திருந்தகருந்
குயிலனையான் மகிழும்பரீலா
முழுக்காமருடையானே முதுபுகழ்ச்
சென்னையிற்குலவு முருகவேளே.

(௬)

நன்னிலைச் செந் தமிழ்மதுர்த்திருவாக்கு
நல்கியநீ நாணுறாமற்
பொன்னிரக்கவிட்டனையே யென்னிழிவும்
புகழுமுன்னைப் பொருந்துங்கண்டாய்
சென்னியிருமூன்றுடைய செவ்வேளே
தகராந்ந்து திரியுஞ்செல்வா
மன்னியசீர்ச்சென்னைநகர் வாழ்வனையாய்
துடியாடு மலர்த்தாளானே.

(௭)

சாரணர் வாழ்வறக்கடிந்தான் றனக்குமற்றுஞ்
 சிலர்க்குமுந்தை தனமிக்கீந்து
 பாரறியத்துகிகேட்ட தறியாயோ
 வுனக்குமந்தப் பண்புறதோ
 வீரவடிவேற் குமரகுருபரனே
 திருஞான வேழத்தானே
 காரணவும்பொழிற்சென்னைப் பதியானே
 யாறுமுகக் கடவுளானே.

(அ)

ஆசிரிகப்பகர்ந்துனை யேபரமெனநா
 • டிடுந்தமியே னறியநீமுன்
 பேசியவாறென்றுநிச மாவதென்றென்
 றிடையவிடல் பெருமைதானே
 காசிபன்றன்மக்கொரு மூவரையுந்
 தடிந்துவிண்னூர்க் கடவுளாரை
 யேசில்பரமானந்த முறீச்செய்தாய்
 சென்னைநக ரிடத்துற்றேனே.

(க)

பூங்கமலப்புத்தேஞந் திருமாலுஞ்
 சிவனுமெச்சும் புகழ்ச்சீரவேண்டி
 யீங்கடிமை வணங்கல்கண்டு
 மேடணையால்வருந்தவிட வியல்புதானே
 தேங்கடம்புகுதாளஞ் செச்சைமுதற்
 பலமாலை திகழுமார்பா
 தாங்கரியபிழைபொறுத்தன் பரைப்புரப்பான்
 சென்னைநகர்தனில் வந்தோனே.

(க0)

கோலமளவிறந்தவிதங் குலவுபல
 குருவாகிக் கொகிறீர்குழு •
 ஞாலமதிற்சமயமுற்றும் புரக்குமுன்னை
 நம்பியுநா னலியலாமோ
 •காலனஞ்சக்கனைக்குமடற் றகரோழிப்
 பவனிவருங் கந்தவேளே
 யாலமுண்டபெருழான் நன்குரவனே
 சென்னையினி லமருந்தேவே.

(கக)

• சிந்தூரவாய்ச்சேயிழையார் வினையாடன்
 மலிவாருஞ் சென்னையூரில்
 வீந்துறைந்தகந்தனுஞ் வயங்குபிள்ளைக்
 களிப்பனுவுல் வனைந்துகூட்டிப்

பிந்துமியல் புணர்வார்க்குத்தோன்றலெல்லை
 , பூர்ப்புலவன்பேசும்பாடல்
 வெந்துயர்ப்பாழ் மிகுநோய்க்குமருந்தாகும்
 வேண்டுமவர் விரும்புகிறோ.

(கஉ)

மு ந் தி ந் து.

வேலுமயிலுந்துவண.

ஸ்ரீமன்னாராயணநாம.

திருவல்லிக்கேணிப்பதிகம்.

காப்பு-நேரிசைவெண்பா.

கருவல்லெற்றீர்த்தருளுங் காயாம்பூவண்ணன்
 திருவல்லிக்கேணிபினைச் செப்பப் - பொருவில்லா
 வாணமுகத்தாழ்வா னம்புயத்தாளானந்தத்
 தேனைமறவாதேநெஞ் சே.

கலிவிருத்தங்கள்.

தொண்டனுக்கிரங்கியோர் குதனாகியும்
 பண்டருள்புரிந்திடும் பகவன்பற்றிட
 மண்டலத்தினர்களும் னமுவில்சீர்திக
 முண்டரும்புகழ்திரு வல்லிக்கேணியே.

(ச)

கேசவனையெனக் கிளத்துமேலவர்
 பாசநோய்தவிர்ப்பவன் பரிந்துவர்ழிட
 மீசனுநான்முகத் தினனுமேத்தலா -
 லாசறுநலந்திக மல்லிக்கேணியே.

(உ)

பொன்படுகிறத்தொரு புனிதமங்கள்
 மின்பழகுரத்துயர் விகித்தன்மேவிடம்
 வன்பருக்கெமனென வயங்குமாண்புதோ
 யன்பர்ப்பற்பலர்வரு மல்லிக்கேணியே.

(ங)

புற்புததிகர்முனைப் பொதுவமங்கையர்
 கற்புயர்வுறச்செயுங் கடவுள்காப்பிட
 நற்புகழ்தவமுத னவிலும்பற்பல -
 வற்புதமலிதரு மல்லிக்கேணியே.

(ச)

பாடலொன்றியற்றினன் பகர்ந்தவாறவன்
கூடவும்போய்வருங் குரிசில்கொள்ளிட
மாடகப்பாவையொத் தனிருமங்கைய
ராடன்மிக்கவிர்தரு மல்லிக்கேணியே.

(ரு)

பன்னகப்பாயினன் பரமென்றன்பொடு
சொன்னவர்தம்மெதிர் துலங்குவானிடம்
பொன்னவிர்மென்சிறைப் பொலிவுதோய்தரு
மன்னமார்வயன்மலி, யல்லிக்கேணியே.

(சு)

காரணனெனப்பலர் கழறுஞ்சீர்பெறு
நாரண்ணதுதின நண்ணுநல்லிடம்
பூரணபோதமெய்ப் புனிதர்போற்றிசெய்
யாரணத்தொனிமிசு மல்லிக்கேணியே.

(எ)

வெங்கராவிடர்செய மேலிந்தவேழமன்
சங்கடந்தவிர்த்தரு டலைவின்றங்கிடம்
பங்கயமலர்முதற் பகருமைந்துகொ
ளங்கசன்விழவரு வல்லிக்கேணியே.

(அ)

இரணியன்றன்னவென் றிறைஞ்சுவாற்கிரு
சரணெடுத்தவனுறத் தக்கதாமிட
முரணிகலவர்கெட முனிசுவார்மிசு
மரண்வளைதருமெழி லல்லிக்கேணியே.

(சு)

விதிமறைதமிழ்செயும் விகிர்தனூதிய
பதின்மருக்கருள்செயும் பரிவுளானிடங்
ககிர்மதிதுழைதரு காவிற்காரின
மதிர் தருமணிதிக மல்லிக்கேணியே.

(ய)

ஆயனுற்றவிர்தரு மல்லிக்கேணியைத்
தூயநெல்வேலியிற் றெழுமும்பன் சொல்விவை
யேயநன்றனைத்தையு மீழ்மென்பவர்
மரியவல்வினைப்பிணி வழக்கில்லார்களே.

(யக)

முற்றிற்று.

திருவான்மியூர்ப்பதிகம்.

காப்பு-நேரிசைவெண்பா.

திருவான்மியூர்ச்சிவனே சீதரனும்போற்று
மொருவாபுலித்தோ லுடையாய் - மருவார்
கடுக்கையணிவானேநின் கண்ணருளாலென்ற
னிடுக்கணலாந்தீர்த்தருளின் றே.

கொச்சக்ககலிப்பாக்கள்.

அங்கமுற்றுந்திருவெண்ணி றணியுமுனதடியார்பால்
வெங்கலினோய்மருவிலுன்றன் வியன்புகழ்க்கோரிழிவன்றோ
பங்கமில்சீர்த்தென்னளகைப் பதியுடையானுயிர்போல்வாய்
செங்கணவிடைப்பரியூர்வாய் திருவான்மியூர்ச்சிவனே. (க)

மௌவலந்தேர்புரவலர்தம் வாழ்வினையும்தியார்தா
மெவ்வமுறக்காணி னஞ்சற் றிரங்காதன்ருறைதானே
பெளவவிடமுண்டோனே பரமாயபண்ணவனே
செவ்வரிக்கண்ணுமைபங்கா திருவான்மியூர்ச்சிவனே (உ)

இருக்குமுதலாயமறை யீரிரண்டுமேத்தரிதாப்
பெருககுமுன்றன்புகழ்சிறிது பேசுநலம்பெறுவேனோ
மருக்கமழ்பூங்கொன்றையணி வார்சடையின்மடுவைத்தாய்
திருக்கொழியத்தடுத்தாள்வாய் திருவான்மியூர்ச்சிவனே. (ங)

நாவேறுமவளகேள்வ னடுத்தலையிற்பலிகொளவாய்
பாவேற்புனைவார்க்குப் பரிசளித்தவிதியாதோ
தாவேறுமவல்லவுணர் தமக்குமருள்பரிவானே
சேவேறுமபெருமானே திருவான்மியூர்ச்சிவனே. (ச)

புத்தர்முதற்பகர்கின்ற புலைச்சமையத்தினர்முன்னென்
சித்தமொல்குத்தளராமற் றிருவருள்வாழ்வடையேனோ
மத்தமெருக்காத்திதும்பை வன்னிமுதற்சென்னியிற்கொள்
சித்தனேயீடில்புகழ்த் திருவான்மியூர்ச்சிவனே. (ரு)

புணைமுலையினூர் பொய்ப்போகமயல்கொண்டு
நாணமற்றிரிவேற்கு நலஞ்சிறிதீர்தருள்வாயோ
வாணதியொருமுன்னு மாகியென்னுமாகானோ
சேனாடர்புணிகொளருந் திருவான்மியூர்ச்சிவனே. (சு)

திருப்போருர்ப்பதிகம்.

கலிப்பாக்கள்.

பொன்னீத்தவளமலர்ப் பூவையினைத் தொண்டுகொள்ளு
மன்னையேவேலாக்கி யணிந்தபிரா னாழமிட
மின்னிப்பொருவிடைகொண் மெல்லியலார் பந்தாடும்
புன்னைமரச்சோலை பொலிந்ததிருப் போருரோ. (க)

கற்பாந்தகாலங் கணமாகக் காணவல்ல
நற்பான்மையன்பர்பெற நல்குசெவ்வே ணன்னுமிட
மற்பாவுகண்ட மமையாவரன்போலும்
பொற்பார்முனிவர்பலர் போற்றுதிருப் போருரோ. (உ)

ஐயானனத்தார்தம் மாருயிரே போலுமொரு
மையாகத்தம்மை மடிப்பாலன் வாழ்மிட
மெய்யாச்சுருதி யிசைநலத்தா லெத்தினத்தும்
பொய்யாமறைமுழுக்கம் பூண்டதிருப் போருரோ. (ங)

தேங்கமழ்சொற்பாவலவர் சிந்தித்த வாழ்வுதவி
யோங்கலெங்குமாட லுஞ்ஞாறுவா லுற்றவிட
நீங்கரியவண்டு நிறைதேனுந் தோய்ந்திலங்கும்
பூங்கமலம்வாவிதொழும் பூத்ததிருப் போருரோ. (ச)

நச்சாடரவணிந்து நன்மனேதோ றுற்றிரக்கும்
பிச்சாடனர்க்கொருசொற் பேசியவன் பேணுமிடந்
கச்சார்முலையாரைக் கைத்தியற்று மாதவத்தாற்
பொச்சாப்பிலாதார் பொருந்துதிருப் போருரோ. (ரு)

தக்கபுகழ்கூறிச் சந்ததமும் போற்றிசைக்கு
மககௌதிர்ந்தோன்று மாமயிலோன் மன்னுமிடந்
திக்கடங்கமெச்சுஞ் செயல்வாய்ந்து சேருமவர்
பொக்கந்தவிர்க்கும் பொருவிறிருப் போருரோ. (சூ)

நண்ணியெழுத்தாறு நனின்றுமிக நம்புமவ
ரொண்ணியபேறெலலா மெளிதருள்வா னேயுமிடம
விண்ணினர்தம் வாழ்வினையும் வேண்டாதவி றுகொண்ட
புண்ணியத்தோர்க்கின்பம் புகீட்டுதிருப் போருரோ. (எ)

காரமருஞ்சோலைமலி காழிநகர்ச் சேயுகித்
தீரமிசுசாரணர்தஞ் சீரழித்தோன் சேருமிடம்
பாரறிந்துவானறிந்து பாதாளங் கண்டுவரும்
பூரமிவர்வாள் புகழ்ந்ததிருப் போருரோ. (அ)

வன்றானவச்சூரன் வாழ்வொழித்து வானுலகை
நன்றாகவைத்தகந்த நாயகனே நத்துமிடங்
குன்றக்கவுமாரர் கூட்டமிதக் கூடுவதாற்
பொன்றாதவண்மை புனைந்ததிருப் போளுரே.

(சு)

முத்தேவராதியர்க்கு முன்னின் தருள்புரியு
மெய்த்தேவனுனவெற்றி வேற்பெருமான் மேவுமிடம்
பொய்த்தேதுஞ்சொல்லாப் பொறியுடையார் தம்புடையார்
புத்தேனினருவதம் போன்றதிருப் போளுரே.

(ம)

பாகத்திருவருறப் பசசைமயின் மீதேறி
மாகத்துலாவி வருங்கூராவன் வைகுமிட
மேகத்துவமுணர்ந்து மேற்றபணி செய்வார்க்குப்
போகத்தையுங்கொடுத்துப் போந்ததிருப் போளுரே.

(மக)

வண்டமிழநாட் டோர்முனிவன் வந்ததிருப்போளுரைத்
தொண்டர்மலர்த்தாட்டுக ளணிவான் சொல்லுமியை
யொண்டகையவாமென் னுணர்ந்துரைக்கு முத்தமரைப்
புண்டரிகப்பூவில்வரும் போதன்வழக் கொன்றாதே.

(மஉ)

முற்றிற்று:

வேலுமயிலுந்துவ்ண.

உ

சிவமயம்.

திருவொற்றியூர் வெண்பாக்கள்.

சிவபெருமான்.

வெற்றிமழுவானே வெண்ணீற்று வேதியனே
தொற்றியூர்மேவு மொருவனே-பற்றில்லார்
தமமைப்புரந்தருளுஞ் சங்கரனே யென்மனத்தின்
பொய்ம்மைதவித் தாண்டிருளிப்போது.

அம்பிகை.

ஓகைக்கடல்விளைவித் தொற்றியூ ருத்தமர்பார
பாகைநிகரின்கொற் பகருவாய்-நீகைத்தா
வூலவாறிற்குய்வெ னெழிற்றிரு வணனாமையி
லவ்வாறியற்றல் பெரியாமா.

கெற்றிவிழிச்செருவா-நெய்நெய்தல்
யெற்றியூர்நெய்நெய்-பெய்நெய்-பெய்நெய்
நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்
நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்

முருகுக்கடவுள்.

நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்
நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்
நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்
நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்

சுண்டேசுரர்.

நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்
நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்
நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்
நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்

காளி.

நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்
நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்
நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்
நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்நெய்

முற்றிற்று.

தெய்வமே துவிண.

வேலுமயிலுந்துணை.

திருப்பழனிமலைத்
தெண்டாயுதக்கடவுள்பேரில்

பின்முடுகுச்
சந்தக்கொம்மிப்பாடல்.

சிதம்பரம்.

சுளவரிசை - முதலையனானியரா புத்தராகிய

ஆயுள்வேதபாஸ்கர

சுப்பிரமணியபண்டிதர்

இயற்றியது.

இஃது,

பழனித்தெயஸ்தான விசாரணைக்காத்தராகிய

கெய்க்காரபட்டி

ம - ன - ன - னி, கு - குள்ளப்படியக்க ரவாகளாலும்

ம - ன - ன - னி, தங்கமுத்துப்பிள்ளையவாகளாலும்

தெண்டாயுதபாணி சந்நிதானத்தில்

பரிதாவினா பங்குனிமீ உத்திராகுத்திரகதில்

விபவத்துடன் அரங்கேற்றப்பட்டு

சை பண்டிதர் குமாரர்

சி. த. முத்தையபிள்ளையவர்களால்.

அவரது

ஜீவரகூடமிர்த அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தாரணம் - மாசிமீ - சு - ம் - பதிப்பு.

சாத்துக்கவிகள்.

இஃது,

வேதாந்த சித்தாந்த சைவசமயாசாரியபீடமாய்

விளங்காநின்ற

திருவாவடுதறை ஆதினம் வித்துவசிரோமணி

தாண்டவராயசுவாமிகள்

இயற்றியது.

கலித்துறை.

முககட்குருக்கள் குருவாம்பழனி முருகனுக்குத்
தந்தமிழிழிநிற் சந்தக்கொம்மிந் திருத தண்ணலங்கல்
நிக்குவியப்பப் புனைந்தானென்றில்லை யிறபுகழால்
மிக்குவளர்சுப் பிரமணியப்பெயர் மேல்வனே.

ஐயவநமு மீராறுதோடு மணிபெறவே
ஏழமயிலு மிசைந்தாடக்கொமயி யினிதனைத்தான்
கூறுபுகழ்ப்பழனி - குமரேசர்க்குக் கோதறில்லை
யிறிவளர்சுப் பிரமணியப்பெயர் மேல்வனே.

இஃது,

காஞ்சிபுரம் - பச்சைப் பழுதலியார்

கல்விச்சாலையில

தமிழ்த்தலைமைப்புலமை நடாத்திய உரையாசிரியர்

காஞ்சிபுரம்,

சுப்பாபதிமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியது.

வெண்பா.

கண்டனந்தன் வாழ்த்துங்கா தற்சுப்பிரமணியப்
பண்டிதன்கூறும் பழனிமலை - கண்டலொளாஞ்
சுநதிகுது மத்தர்மகீழ் சந்தக்கொம் மித்தமிகழ்ச்
செங்கிக்கு முத்தமர்கள் சீர்.

கலித்துறை.

வியோர்புகழ்ப்பண் டிதன்சுப்ரமணியப் புலவனன்பர்
வியாதருள்பழ னிக்கொன்பாடுஞ் சந்தக்கொம்மியாரம்

கவிதேட்டுப்பொன்மணி யோலேசுமந்திது காறுநின்ற
செவியான நின்றலவோபயன்பெற்றது சேயிழையே.

வெண்பா.

பேறு பெறுஞ்சுப் பிரமணிபப் பண்டிதவேள்
கூறுசந்தக் கொம்மியே கொம்மிமற்றோர் - கூறுகொம்மி
இம்மியளவு மினிமைதராப் பான்மையினூ
தம்மிபெனலா மெண்பா ராய்து.

ம-ந-ந-நூீ குள்ளப்பநாயக்கர்

த ங் க மு த் து ப் பி ள் னை

இவர்கன்மீது பாடியது.

வெண்பா.

சாற்றுப்பழனிமலைச் சந்தக்கொம்மிப்பாடல்
ஏறழட்டனையரங் கேற்றிய - தேற்றமுள
செய்க்காரப்பட்டி நிலவுகுள்ளப்பற்புதழ
எய்க்காரப் பட்டியினையே.

விருத்தம்.

செய்க்காரப்பட்டியுழ வக்குழாவ்வளம்படுக்குஞ் செழுமைமேய
செய்க்காரப்பட்டிவள்ளல் குள்ளப்பனரங்கேற்றி நிறைசீர்பெற்றான்
பொய்க்காரப்பட்டி கருஞ் செய்யாட்பழனிமலைப் புனிதன்செய்ய
மெய்க்காரப்பட்டினிபல் சந்தக்கொம்மிப்பாடல் விளங்கவென்றே

கட்டளைக்கலிப்பா.

சங்கமுத்துநிறைபழனாபுரிச் சந்தக்கொம்மித்தமிழரங்கேற்றினர், துங்
கமுத்தலை நாட்டியங்குட்டிலிற் றொகுமுலைக்குநன் ஓர்ப்பாய்ச்சும்வண்மை
யர், பொங்கமுத்துங்க நெய்க்காரப்பட்டிவாழ் பூபன்குள்ளப்ப மாலுங்கக்கா
குலத, தங்கமுத்துநல் வேந்தர்மகிழவே தாலில்செய்யு மகிபதிதானுமே.

மே-ந-ந-நூீ புதுவை-சுந்தரமுதலியார்மீது பாடியது.

முதுவையூபுரிக்குகன்மேறசிதம்பரச் சுப்பிரமணியமுதுவனநிலைப்
பொதுவையாதரித்தேத்துமன்பன்மொழிந் திடுக்கொம்மிப்புகியபாடல்
மதுவையார்ருவனையணிமார்பனெங்கள் சொக்கலிங்கமகிபனீன்ற
புதுவையார்சுந்தரவேள் கரும்பொனமுந்தாவரியாற்பொலிவிதானால்.

சாத்துக்கவிகள்.

இ ி து,

ஸ்ரீமகாபாரதகீர்த்தனஞ்செய்த
முத்துராமமுதலியார் தமையனார் குமாரா

கொ-சபாபதிமுதலியார்

பாடியது.

ஆசிரியவிருத்தம்

துதிபெறுந்தில்லைமுத்தையாருளகண்ணியன்

தோமறுபுகழ்க்கண்ணியன்

தோன்றுமெனதறிவினவிளக்கவருபுண்ணிபன்

சுப்பிரமண்ணியனெனும்போச்

சதுரனவசித்தரகவிபண்டிதன்பழனிமலை

தனிவிறையுமேவற்பண்டிதன்

தான்மகிழ்தரச்செய்யுமுசித்சந்தக்கொம்பி

தன்னையச்செபதிததன்

கிதமொடனைவர்குமீந்திடலினியவித்தகை

வினைத்தமிழ்ப்பைந்தெரிடையினை

இதுவுரையில்லாம்பெற்றதிலோமென்னவைவங்கர

கிறைபவன்வயிறுப்பினன்

சதுமுகன்மிகவாடுமனமுற்றனன்சக்தர்

தரணுமர்காணத்தையே

தான்பெற்றனன்பரமசிவனுமேபதிசூர்

சலத்தைமேற்கொண்டனரோ

சாத்துக்கவிகள் முற்றுப்பெற்றன

கொம்பியடியுங்காள் - பெண்காள், என்னப்பாடல்தக்கது, கொம்பியடியுங்கடி என்றும், இன்னும்பலவாறாகவும், மருவி வழங்குகின்றமையா. அவ்விதமாகப்பாடினும் அமையும். கொமமையென்னுஞ்சொல் - கொம்பியென்று மருவிநின்றது. அதன்பொருள், கைகுவித்துக்கொட்டல். - கள் - என்னும் விருதிச்சொல். காளென விகாரவகையானிண்டது. மக்கள் - மக்காவகமர்கள் - கமர்காள்-என்பனபோல-ஏடி-என்பது, தோழிமுன்னிலைச்சொல் உதாரணம் - [பூசுவதம்வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொக்காவம் பெசுவதந்ருவாயான் மறைபோலுங்காணேடி] இது திருவாசகம், இந்த - ஏடியென்று சொல்லுமானது அடியெனாமருவி வழங்குகின்றது. இச்சொல்-அடியுங்காள் என னுஞ்சொல்லின் சுற்றில்சேர்ந்தால். அடியுங்களடியென்றாகும்-அதிலும்-எவ்வொன்று கெட்டு அடியுங்கடி - எனவழங்கப்படுகின்றது, -இந்தக்கொம்பியிரபந்தத்தில் பின்னிரண்டடியுஞ் சந்தமாணகயால், இது பின்புறஞ்சாக்கொம்பியெனச் சொல்லப்பட்டது.

உ

வேலுமயிலுந்துணை.

திருப்பழனிமலைத்தெண்டாயுதக்கடவுள்பேரில்

பி ன் மு டு கு ஷ்

ச ந் த க் கொ ம் மி ப் பா ட ல்

நூற்பயன்.

கட்டளைக்கவித்துறை.

வேலு மயிலுந் துணையென் பவர்க்கதி வித்தையுண்டாம்
வேலு மயிலுந் துணையென் பவர்க்கு மிகுசெல்வமாம்
வேலு மயிலுந் துணையென் பவர்க்கு வினைகளறும்
வேலு மயிலுந் துணையென்பவர்க்குயர் வீடெளிதே.

காப்பு.

நேரிசெவெண்பா.

சீராரூந் தென்பழனிச் செவ்வேள்கொம் மித்தமிழ்க்கு
நீராரூம் பாதிரிநன் னீழலுறை - வாராரூ
முத்தணிதனத்தியெழின் மொய்த்தவல பைக்குரிய
அத்திமுக னுற்றதுணை யாம்.

அவையடக்கம்.

கட்டளைக்கவித்துறை.

தகுந்தமெய்யன்பர் கவிமுன்பழனித் தலத்துளென்னுள்
நகுந்தற்பரனுக் கபிலேகஞ்செய்ய நடாத்துமன்பு
மிகுந்தன்னக்காவடி முன்பிச்சையேற்றிட வீடுகொறும்
புகுந்துவருமன்னக் காவடிபோலுமென் புன்கலியே.

கடவுள்வணக்கச்சந்தக்கண்ணி.

இராகம்-உசேனி-தாளம்-சாப்பு.

சிவனுதி

தனத்தத்தன-தனத்தத்தன-தனத்தத்தன

தனத்தத்தன-தனத்தத்தன-தாத்தன.

மாமேவுதென்பழ வித்தண்ட பாணிமேற்.

மேமேவுசந்தக் கொம்மிப்பாட.

மணிச்சிற்சபை தனிச்சிற்பாநடத்தைப்பிரி ஜெகத்கர்த்தர்த
மலர்ப்பொற்கழ வினையுபுத்திசெய் தேத்துவாம்.

பார்வதிதேவியார் துதி.

மாமறைபோற்றுஞ் சிவகிரிவேலன்மேற்
பாமேவுகொம்மித் தமிழ்ப்பாட
வரப்பிற்பல வருக்கத்துமிர் களைப்பெற்றிடு திறத்துப்பனி
மலைப்பொற்கொடி துணைச்சிற்றடி போற்றுவாம்
விநாயகர் துதி.

(2)

புண்ணியனைப்பழ னுபுரிவாழ்சுப்பிர
மண்ணியனைத் தமிழாற்பாடப்
பொறிககட்கய முகற்குத்தளர் சுராக்குப்பர சுகத்தைத்தரு
புழைககைககரி முகத்தத்தனை வாழ்த்துவாம்
சுப்பிரமணியா துதி.

(18)

எண்ணியவெல்லார் தருகுகனைத் தொண்டாக்
கண்ணியனைப்பாடு தற்கவன்றன்
எழிற்பொறபரி புரச்சிற்றடி யினைத்துப்பயி வினைப்பொற்சிகி
யினைப்பத்தியொ ளெத்திறஞ்ஞே தேத்துவாம்
கூடவுள்வணக்கச் சந்தக்கண்ணி முற்றியது.—ஆ. ச.
கொச்சுக் கும்.

விம்மிப் பனைத்தழுலை மென்கொடிவன் ளிக்குவந்த
நமமிறைவா தென்பமூனி நானாபுக னைப்பாடிக்
கொம்மியடித் தாயிழையார் கூடிவினை யாடுதற்குத்
தம்மிலொரு வரையொருவா தாமழைத்துக் கூறுவரே
நாமமஞ்சரிச்சந்தக்கண்ணி.

தனதானன-தனதானன-தனதானன-தனதானன
தனதானன-தனதானன-தானன.

மங்களவல்லி மதனவல்லி செழுங்
குங்குமவல்லி கனகவல்லி
மதபூஷணி சுமகாரணி பதுமாவதி கமலாசனி
மதமோகினி யமராவதி ஜானகி
சுங்காரவல்லி சுமுகவல்லி நல்ல
லங்காரவல்லி கதம்பவல்லி
ஜெகமோகினி மதனாலய மதலாலனி சுருணுவதி
திலதாவதி மதனாகம பூரணி
வேலு.

(1)

(2)

தந்தத்ததானன,--இவ்வண்ணமுன்று.

கூந்தலூழிகி நடையழிகி மிகத்
தேய்ந்துதுவண்ட இடையழிகி
கொண்டலொத்தவாரள கம்படைத்தமேனகை
கொஞ்சுதத்தைவாசுகி சாரங்கி

(18)

சேர்ந்துநாமெல்லாங் கூடிக்கொண்டிபுகழ்
ஆர்த்தவேலன் நிருப்பதத்திற்
கிந்தைவைத்துநாடொறு மின்பமுற்றவேயிரு
செங்கைகொட்டியாடுவம் வாருங்காள்—பெண்காள்.

முற்றியது. ஆ. ச.

கொச்சகம்.

முத்தநகைமாதொருத்தி முன்புமுருகாவென்றே
அத்ததியிற்றுன்பொழிந்தின் பியாவுமுற்றா னுமுமிஷ்ட
சித்தியெல்லாம்பெற்றிடலாஞ் சேலனையகண்மடவர்
பத்தியொடுவேலர்தமைப் பாடிவினையாடுவமே.

இது - கவிக்கூற்று.

தன்னதந்தத் தன்னன்—இவ்வண்ணமுன்று.
வணங்கிக்கொம்மியடிக்கின்றார் பெண்கள்
இணங்கிக்கொம்மி யடிக்கின்றார்
மணிதுலங்கத்துன்னிய முலைசுவங்கப்பின்னிய
வளையிலங்கக்கொம்மியடிக்கின்றார்.—பெண்கள்.

(க)

ஏகசந்தக்கொம்மிக்கண்ணி.

பல்லலி.

தனதந்தன-இவ்வண்ணம் ஆறு.

பாடிக்கொம்மி யடியுங்காள் பெண்காள்
கூடிக்கொம்மியடியுங்காள்
பணியுந்தமிழ் முனியின்புற மவுனந்தனை யருளுங்குரு
பரனெங்கனு முறையுங்கும ரோசனைப் பாடிக், (உ)

தென்பழனுபரிசு செங்கரும்பை யென்றன்.
அன்பிலெழுந்திடு மாரமுதைத்
தினம்வந்தனை புரியன்பர்கள் நினைவின்படி யுலகமபுகழ
• திருவீம்பர கதியுந்தரு நாதனைப் பாடிக், (௩)

தன்மவசிய குலத்தி லுருத்திர
சன்மனெனப்பெயர் பெற்றுவந்தே.
தலைவன்றரு மியல்கண்டிரை நனிலுந்தமி முறிவிஞ்சையர்
தரமங்குரை விரிவண்டமிழ் வாணனை வணங்கிக், (ச)

செந்தமிழெல்லை யறிந்தபுலவனைக்
கந்தனைச் சண்முக னைக்குகனைச்
செறியுண்டமொ டகிலங்களு முதவுந்திரி புரசந்தரி
சிவசங்கரி யுமையம்பிகை பாலனைப் பாடிக், (௪)

தந்தையல மெந்தெய்வ மென்றெங்கும் பூசிக்க
எந்தச்சமயத்து நின்றவனைச்

சு திருப்பழனிமலைத்தெண்டாயுதக்கடவுள் பேரில்

சரணங்கதி யெனநம்பிய வொருமங்கைத னுளம்வெம்பிய
தருணந்தனி வுதவுங்கும ரோசனை வணங்கிக், (சு)

பத்திவலைதனிற் சிக்குஞ்செவ்வேடனைச்
சத்துச் சித்தானந்த மானவனைப்
பரவுந்தமிழ் வலவன்சிறை யொழியும்படி யசலம்பொடி
படவன்றயி லெறியுங்கிருபை யாளனைப் பாடிக், (எ)

முத்தனைச் சுத்தனை நித்தியானந்தனை
முத்திக்கு வித்தாய் முனைத்தவனை
முதிவஞ்சள கமுமஞ்சன விழியுங்குவ டெனவிஞ்சிய
முடையுந்திக முயர்குஞ்சரி பாகனை வணங்கிக், (அ)

ஏனற்புனத்தினி லன்றொரு நாட்சிறு
கானக்ரூதத்தி பொருட்டாக
இவருந்திரை நரைவந்திடு முதிருங்கிழ வருவங்கொடு
இடியுண்டக மகிழ்சுந்தர ரூபனைப் பாடிக், (க)

தேனைக்கரும்பைச் சருக்கரையை முரு
கோனைப் பரங்கிரிக் கோமானைத்
திசைநின்றவர் திகில்கொண்டிட எதருந்திற லவுணன்படை
சிதையும்படி யயிலன்றெறி வீரனை வணங்கிக், (இ)

தெள்ளித்தெளிந்த சிவானந்தத்தேறலை
வள்ளிக்குவாய்த்த மணக்கொழுந்தைத்
திரளும்பர்த மரசின்புறு மனைமங்கல மிடுதந்தது
திணிகொண்டிட அயில்கொண்டபிர தாபனைப் பாடிக், (ஐ)

வெள்ளிப்பொருப்புறை செல்வர்தஞ்செல்வனைப்
புள்ளிச்சிறைமயில் வாகனனை
மினிரும்பர வறிவென்பதி னினவொன்றிடி னடல்கொண்டெழு
விரிசஞ்சித மிலையென்றரு ணாதனை வணங்கிக், (ஓ)

தெய்வசிகாமணி யைத்தொண்டர் செல்வத்தை
மைவளர்சோலை மலைக்கரசைத்
திமிர்ந்தரு புவனங்களு மனமன்றியி லிலையிங்கிது
தெளியென்றரு ளியநங்குரு நாதனைப் பாடிக், (ஔ)

சைவப்பயிர்தழைத் தோங்கச்சமுண்டனை
கொய்தபரமத வாளரியைத்
தழையுங்கழு மலமென்றுயர் நகர்வந்தள வறுமன்பர்கள்
தனியிண்டம துறமுன்பரு ணாதனை வணங்கிக், (ஐச)

சீரலொழுறை யாணிமுத்தை யெங்கள்
ஏகமேவுங் குருடனையெச்

செழியன்சுர மொடுமுன்புள வினையும்பொடி படவன்பொடு
திருவெண்பொடி யருளுஞ்சிறு பாலனைப் பாடிக்க, (யரு)

நீர்வளர்குன்றுக டோறும்விளங்கிய
பேர்வளர்தென்றணி கைத்துரையை
நிலைகொண்டிமை யவர்தங்குற அவுணன்கதி வழிவந்திட
நிலவன்றனி விழிவந்தம பூரனை வணங்கிக், (யசு)

ஐயானனத்தர் திருமகனைத்திரு
மெய்யாருமெய்யர் மருமகனை
அவிருஞ்சுர வண்மஞ்சம திடையும்பர்க னுறுவன்றனை
யவிழும்படி தவழுஞ்சிறு பாலனைப் பாடிக்க, (யசு)

பொய்யாமொழியார் தமிழ்க்குவந்த எங்கள்
வய்யாபுரியாளுஞ் சீமானைப்
பொடியென்புமு னணிமங்கையின் வடிவங்கொடு வாவெண்டிசை
புகழ்வண்டமிழ் நவிவங்கவி ராயனை வணங்கிக், (யசு)

ஏகசந்தக்கொம்மிக்கண்ணி முற்றியது. — ஆ. யசு.

க ட் ட னை க் க ளி த் து றை.

பெருந்தெய்வம் வேடர்தக் மானுக்குந்தெய்வப் பிடிக்குமின்பர்
தருந்தெய்வத் தேவர் சிறைமீட்ட தெய்வஞ் சதுர்மறைசொல்
அருந்தெய்வம்வேலணி தெய்வமெய் யன்ப ரழைக்குமுன்னம்
வருந்தெய்வ மியாந்தொழுந் தெய்வம்பழனி மலைத்தெய்வமே.

கொச்சகம்.

கந்த மணிந்து கனத்திறுமார் தேபுடைத்த
பந்துழலைக் கெண்டைவிழிப் பைங்கொடிம ருங்குடையீர்
சந்ததமு நம்மைத் தடுத்தாண்ட தென்பழனிக்
கந்தன்வரு கின்றானிக் காட்டியைக் கொண்டாடுவமே

பவனிச்சந்தக்கண்ணி.

பல்லவி.

தனைதனைதனை தாம்-இவ்வுண்ண மூன்று.

கந்தன்வருகிறான் பாருங்காள் உமை
மைந்தன்வருகிறான் பாருங்காள் பெண்காள்
கருதுமல ரிடர்கணிங் குறவுலகிலுயர்வதாங்
சுதியுதவ வருகிறான் பாருங்காள் பெண்காள், (ந)

வேறு.

தானதனத்தனை—இவ்வண்ணமுன்று

அனந்தங்கோடி ரவிமதிபோலொளி
புனைந்தபன்மணி யாவிழைத்த
ஆறுமகுடங்களொடு வீறஞ்சூர்த்தொழுகும்
ஆறுமுகமண்டலமு மிலங்கவே . கந்தன், (உ)

கனிந்தாநண்மடை திறந்தபன்னிரண்
டெனும் பங்கயங்கள் துலங்கவே
காரிரு னொதுங்கவரு சூரியர்களென்றுநாசெய்
காதிலணிமின்குழைகள் குலுங்கவே கந்தன், (ங)
வேறு.

தானதன - ஆறு.

அம்பிகையுங்கார்த் திகைப்பெண்களுந்தரு
கும்பமுலைப்பால் மணம்வீசும்
ஆறுகனி வாயுந்நு நீபமலர் மாலைபுரள்
ஆறிருபு யாசலமு மிலங்கவே கந்தன், (சு)
கும்பமுனிமுத லன்பர்தொடுத்தநல்
இன்பச்செழுந் தமிழ்மாலைபுந்
கோலமணி யாரமுமு னாலுமணி நீடழகு
கடநிறை மாபிடுவெளி வீசவே கந்தன், (ரு)

வேறு..

தனதனத்தனைதன-முன்று.

அடுத்ததொண்டரைக் காப்பதற்குமுன்
தொடுத்தவீர கங்கணமும்
அடலுருத்திரர்களெனும் வலியுடைப்படைகளொடும்
அயிலுடைக்காமலரு மொளிரவே கந்தன், (கூ)
தொடுத்திறங்கிய கச்சையுஞ்செம்பட்டும்
உடுத்த மருங்கு விலங்கவே
துதிமுகுத்திடுமடிய ரகமலர்ந்தவிசிலுறை
துணைமலாச்சிறு பதமும் விளங்கவே கந்தன், (எ)

வேறு.

தனதன - ஆறு.

அனப்பெடைகட்கு நடைபழக்கிய
தினைப்புனத்துறை குமரியும்
அதிமதுர நயவசன விபுதர்பதி தருமகளும்
அழகுதர விருபுறமும் விளங்கவே கந்தன், (அ)

அனந்தனெளிக்கப் புவிசுலங்கநிர்
தனஞ்செய்யும் பச்சை மயிலின்மேல்
அளவில்பல கிரணவொளி விரியவலை கடலினிடை
யணுகியெழு முதயகதிர் போலவே

கந்தன், (க)

வேறு.

தானதனத்ததன-மூன்று.

குக்கிடக்கொடியு மாடவேயிரு
பக்கமுஞ் சாமரம் போடவே
கோதறு மிசைக்குரிய நாரதாமகத்திலெழு
கோர தகரப்பரிய நடக்கவே

கந்தன், (ய)

பக்கத்துககிரிநு கொம்பும்படைத்திட்டுத்
திக்குக் கஜங்களும் பணியவே
பாணிமிகுத்தவயி ராவதமெனக்குலவு
பார்புகழ் மதக்களிறு நடக்கவே

கந்தன், (யுக)

ஓ வுறு.

தனனதனதாத்ததன-மூன்று.

மூடிகககனப் பரப்பையெல்லாஞ் சுற்றி
யோடித் திசைதொறுந் தாவியே
முரணவுணஹற்பயம திலையிலை யெலார்க்குமென
மொழித்தந்தல் போற்கொடிக ளாடவே

கந்தன், (யஉ)

நீஞ்சுருட்டிபொன் னூலவட்டங்குடை
யாடும்விருதின் வகைமுழுதும்
நிமிர்ககனமேறறடவ வருகுறள்க ளேற்றடா
நிலவியிருநாற்றிசையு முலவவே

கந்தன், (யங)

வேறு.

தனதனதந்தத்தானம் - மூன்று.

பத்துத்திசையுஞ் செவிடுமேன்மேலுறச்
சத்திக்குமேள வினங்களுடன்
பலமுரசம்பொற்றாளம் பதிலேகுறிஞ்சிக்கோதும்
பறைதவிலப்பம்பைக்காளந் தொனிக்கவே

கந்தன், (யச)

தத்திமீதெய்யென நிர்த்தத்துக்கொத்திட
மத்தளங்கொட்டச் சிலதேவர்
தரிகிடதிந்தத்தோமென் றருகிலிருந்தொத்தோடுந்
தவுகிகளங்கைத்தாளம் போடவே

கந்தன், (யரு)

அ திருப்பழனிமலைத்தெண்டாயுதக்கடவுள்பேரில்

வேறு.

தன்னதனதாந்தன - மூன்று.

தும்புருநாரதர் சித்தியலித்தியாதரர்

கும்புருடாதிபர் சின்னரர்கள்

தொடர்கருடகாந்தருவ நிவர்பலர்க ளாயந்தநய

சுதிகொடுபனூர்ந்தவிசை பாடவே

கந்தன், (1௧)

வம்புறு பூண்முலை மேனகையூர்வசி

ரம்பை திலோத்தமை யென்றுநாகுரு

மகளிரடைவேயந்தவபி நயபரதமோர்ந்தசதி

வரிசையுறவோங்குருட மாடவே

கந்தன், (1௨)

வேறு.

தந்ததன - ஆறு.

* சொல்லரும்பாரதந் தண்ணைத்தகப்பனார்

வில்லெனும் மேருவிலேயெழுதுந்

தும்பிமுக வைந்துகர எந்தைமகிழ் பிபாங்குவளர்

தொந்திவயி றுந்தளர நடக்கவே

கந்தன், (1௩)

வெல்லருந்தக்கண் மகத்தை யழித்திட்ட

வல்லமைவீரனு முன்னடக்க

விஞ்சமுக னென்றெனும் கந்தையெயொ ழிந்துமதன்

வெந்துயரி னஞ்சலெசெய் தொதுங்கவே

கந்தன், (1௪)

வேறு.

தானதனதந்தன-மூன்று.

வீரத்திறங்கட் கிணையொழிந்தநவ

வீரரொடுலட்சம் வீரரெனும்

வேலெறிசரங்கொளடு நீள்படைகளங்கைகொடு

வீறிவருதம்பியர்கள் சூழவே

கந்தன், (1௫)

கோரப்படையெனும் புதப்படைகள்வித்

தாரம்பரவிக் களித்துமுன்னுள்

கூடியநெடும்பசிய தர்றவினாதந்தமுரு

கோனிவ னெனும்பரிவி னுடவே

கந்தன், (1௬)

வேறு.

தானுதனத்தன—மூன்று.

பண்டொருநாட்டை யுண்டிசைமுருன்

அண்டையிற்காளாஞ்சி யேந்தியே

பாரேழுமாக்கியதை நேரோடுகாக்குமுமை

பாலாவெனுப்பரிவி னுடவே

கந்தன், (1௭)

விண்டு வெனுஞ்சொந்த மாமனூர்கைகட்டிக்
கொண்டிநற்கட்டியங் கூறியே
வேலோய்பராக்குமனு தூலோய்பராக்குமறை
மேலோய்பராக்கெனமு னோடவே
வேறு.

கந்தன், (௨௩)

தனதனத்தத்தன்-மூன்று.

எப்பொருளுந்தங்கு முற்பொருளுக்குரை
செப்பிடப்பெற்றுணர்ந் தின்பமுறும்
இளமதிச்சர்ப்பமறு கணிசடைக்கற்றையுடை
யிறைமகிழ்ச்சிக்கடவி லாழவே
கற்பகச்சோனேசூழ் பொற்பதியாண்டிடி
மற்பொலிவச்சிரபாணியுங்
கணவகுப்புச்சுரர்கள் விலகிநிற்கத்தனிநு
' கரமமாத்திச்சிரசு தாழவே

கந்தன், (௨௪)

கந்தன், (௨௫).

வேறு.

தானதனஞ்சுந்த-மூன்று.

ஆகிபனாயெனு நற்றயுஞ் சடை
மீதுறைகங்கைப்பெருந்தாயும்
ஆரமுதம்வாயூட்டி யாசையுடனேபோற்றும்
ஆலனேமாபாத்து வாழ்த்தவே
போதுறைமர்மி மிகப்புதுகழக்குலை
மாத்தெனுந்தங்கை மனமகிழப்
பூவையரொலாம்வாழ்த்து மாதுசசிசீசோற்று
பூமணிபொனாலாத்தி யேந்தவே

கந்தன், (௨௬)

கந்தன், (௨௭)

வேறு.

தனதன-ஆறு.

ஊணறறெலும்புரு வாயவிருடியர்
பாணிக்குண்மந்திராட் சதைகொண்டே
உயிர்கடொறு நிறைபரம சுகமுருக செய்வெம்து
னொளிரிறைவ செயவெனமு னிறைக்கவே
ஆணிப்பொன்மாரி குபேரன்பொழிந்திட
மாணிக்கமாரி யுரகர்பெய்ய
அமரர்மலர் மழைபொழிய மறையவர்க ளிருபுறனும்
அணுகியுயர் சுருதிமழை பொழியவே
ஏர்கொளயன்குரு விந்திரன்றென்முனி
கோனருண் கிரியாமுகல்

கந்தன், (௨௮)

கந்தன், (௨௯)

இயலறிஞர் பலகலை டெரிபுலவா தலைவவென

இசைமதூர மொழுகுதமி ஜோதவே

கந்தன். (௩௦)

ஓர்த்ருஞ்சித்தர் குளிகையிறைவைத்துப்

போகொளெல்லாம் வல்லசித்தனருள்

ஒருகுமர பரிசுதரி சனகவன குளிகைகளில்

உயர்வதிது வெனவுணாசெய் தேத்தவே

கந்தன், (௩௧)

பவனிசந்தககண்ணி - முற்றியது. — ஆ. ௩௧.

கொச்சகம்.

போதிவறை வேதன்முதற் புங்கவமால் லாஞ்சுழ

ஆதிபனா யின்றமுரு கையன் பவனிவரக்

கோதில்புவி மாதரொடு கூடியர மாதர்களுந்

வீதிதீனின் மயங்கும் விந்தைதனைச் சொல்லோமே.

மகாரி மோகச்சந்தக்கண்ணி.

தானந்தன் - ஆ. ௩.

கட்டியணைத்தென்னைச சேரீரோ

சாமி

கிட்டியொருமுததந் தாரீரோ

கரலந்ததி யேதிவகுத் திபொன்றமு தோபொங்குது

காமஞ்சுகி யேனென்றனள்

ஓர்மாதா (௧)

இஷ்டங்கொண்டென்னைப் பாராயோ

சாமி

கட்டுங்கடப்பந்தா தாடியோ

நரும்படி சோமன்றழல வாள்சிந்துதல் பாரிங்கினி

வதென்செய லோதென்றனள்

ஓர்மாதா (௨)

வேறு.

தானந்தன்-ஆ. ௩.

வேளென்றுமக்குப் டெய்நிருக்கமத

வேளெனப்போவைத்துகொண்டொருவன்

விசைகொண்டடா மலாவெங்களை சொரிநின்றன எவனிங்கெனை

யிலகும்படி செயுமென்றனள்

ஓர்மாதா (௩)

தாளாதகாதல்கொண் டேன்தேவரீராமேலிங்

காளாவிடினும்பொன் மாலைத்தந்தர

தளாபெண்பழி யதுவந்துமை யணுதஞ்செய விலையிங்கிது

சாதந்தயை செயுமென்றனள்

ஓர்மாதா (௪)

வே. ௩.

தானந்தன்-ஆ. ௩.

சொர்க்கம்பெறுந்தெய்வப் பெண்டிடிபோல்யானுஞ்

சொர்க்கம்பெறுந்தெய்வப் பெண்டிடி காண

குதன்மெழி லாருங்கும ராமங்கன நீபந்திகழ்

தோள்தந்தெனை யானென்றனள்

ஓர்மாதா (நி)

பக்கத்துறுங்குறப் பெண்போலெனைவைத்தால்

விக்கிக்கொளத்தினை மாவைக்கொடேன்

பாரும்பசி யாறும்படி வார்தங்கிள நீருந்தெளி

பாலுந்தரு வேனென்றனள்

ஓர்மாதா (சு)

வேறு.

தனதானதனத்தன-ஆறு.

அக்கம்பக்கமென்னை யெச்சொல்லுஞ்சொல்லடும்

வெட்கமெல்லாம்விட்டு விட்டேனான்

அதிமாமய லேமிகாண்டனென் அணையாவிடினோபெண்பழி

யடையாதுவி டாதென்றனள்

ஓர்மாதா (எ)

மைக்குறத்திகண் வலைக்குளகப்பட்ட

மெய்குறவாநின்னை யெப்படியும்

வளாமாழலை யாவின்குண விதமோடினி நானின்புற

மருவாது விடேனென்றனள்

ஓர்மாதா (அ)

வேறு.

தனதத்தனதானதந்த-மூன்று.

அங்கைவேலேந்திய செட்டியாரே யுந்தஞ்

செங்கைநிறையத் தனந்தருவேன்

அதனுக்கிணையாகவென்றன் இதுமுக்கமுதுறுமின்பு

அதரசுகனிதாருமென்பள்

ஓர்மாதா (க)

சங்கந்துதித்திடும் பாவலரே மணித்

தங்ககுடம்பணந் தந்திடுவேன்

தனிமைப்படவாருமென்றன் உளமெய்ச்சுகமாரவின்று

சரசக்கவி பாடுமென்பள்

ஓர்மாதா (இ)

வேறு.

தானதத்தாதந்தன-மூன்று.

ஆகங்குளிர வெணைச்சேரும் இல்லே

யாகிலென்கை வளையத்தாரும்

ஆர்தடுப்பாரிங்கெனை நாதடுத்தேசென்றிடில்

ஆணைவைப்பேனென்றனள்

ஓர்மாதா (ஐ)

நாகரீகம்பெறுஞ் செவ்வேளே யுன்றன்

வாகுவிற்றடிய மாலையத்தால்

நாண்மலர்ப்பூவைங்களை வேளினப்பாரெங்கணும்

நாடவொட்டே னென்றனள்

ஓர்மாதா (ஐ)

மகளிர் மோகச்சந்தக்கண்ணி முற்றியது—ஆ. ஐ.

கொச்சகம்.

இந்தவித மோடிவெறியேறிமட மாதர்குழாஞ்
சிறதை மயங்கித் திகைத்துருசி நிற்கவிப்பால்
அந்த முறும்வே லரணிமறு கெலாம்பவனி
வந்துமுன்போற் றென்பழனி மாமலையின் மேவினரே
வாழிச் சந்தக்கண்ணி.

தானதன-ஆறு.

வாழியெமக்கருள் செய்முருகன்பதம்
வாழிதெய்வானை குறமாதும்
வாழியருள் வாழிதகர் வாழிகொடி வாழிமயில்
வாழியயில் வாழிபுயம் ,வாழியே, (க)
வாழிதிருமஜள் வாழ்பழனிப்பதி
வாழிமெய்த்தொண்ட ரினங்களெல்லாம்
வாழிமறை வாழிபுகழ் வாழிதமிழ் வாழிமுகில்
வாழிபுவி வாழிமிக வாழியே, (உ)

வாழிசந்தக்கண்ணி-முற்றியது.—ஆ. உ.

பின்முடுஞ்ச்சந்தக்கொம்மிக்கண்ணி முற்றியது.—ஆ. கண்ணி, எஉ
கவித்துறை-உ. வெண்பா-க, கொச்சகம்-ரு, ஆ. செய்யுள், அய்.

கொம்மித்தரு.

இராகம் தன்னியாசி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கொம்மியடியுங்காள்-பெண்காள்-கொம்மியடியுங்காள்

அநுபல்லவி.

நம்மையாண்டருள் பழனிச்சண்முகன்
நளினப்பத மலரைப்பரி வொடுந்தியமு மனதிற்கொடு (கொ)
சரணங்கள்.

சும்பமுலைகளிரண்டுங்குலங்கச்
செம்பொன்மணியுங்குழையு மிலங்க
பம்பரமெனச்சுழன்றுசுழன்று
பரமன்கனல் விழிவந்திடுகுமரன்றுதி சொலியன்பொடு (கொ)
கொண்டைச்செருக்கின் மலர்கள்சரியத்
தண்டைப்பதத்தி னடைவுதெரிய
முண்டகக்காவளை களொலிக்க
முருகன்புக மெனும்வண்டமி ழிசைகொண்டபிரயவீன்பொடு(கொ)
துட்டமறலியிடுக்கணறலாம்
இஷ்டசித்திகளெல்லாம்பெறலாம்
சிட்டாகள்துதி சுப்பிரமணியன்
திசுமும்புஜ பலமங்கள குணமுஞ்சொலி அணிகொண்டெதிர் (கொ)

உ

திருப்பழனிமலைத்.

தெண்டாயுதக்கடவுள்பேரில்

தே தா த் தி ர மா வல.

எழுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

மாமேவுகருணையெனு மதமொழுகுமாதங்க வத்தீரர்களிக்கவுல
கைப், பூமேவுமபிஷின்மிசை நொடியில்வலம்வருகுமக புலவகுக்கும
ரவெனவே, பர்மேவுரிண்மை மோதுமடியேன்மனப் பருவாலொழி
த்தாளுவாய், தேமேவு சோலைசூழ் தென்பழனிமலையிலுறை தெண்
டாயுதக்கடவுளே. (க)

செங்கண்மாலுந்திவர் • தவனைப்புடைத்தருந் சிறையிலிட்டலை
யாழிகூழ், அங்கண்மாஞாலமுழு தும்படைத்திட்டமுரு கையநிற்
போற்றுமடியார், தங்கண்மெல்லடியிறைஞ் சுந்தொண்டனேன்மன
ச் சஞ்சலமகற்றியருள்வாய், திங்கண்மும்மாரிபொழி • தென்பழனிம
லையிலுறை தெண்டாயுதக்கடவுளே. (உ)

முழுமதிமுகச்சசி யிடறறுமங்கலநாண் • முரண்கொடுநிலைப்ப
விண்ணோ, விழுமமுஞ்சுருமலை யலையுநிலைகுலையவடி வேல்விட்ட
மயில்வீரனே, தொழுமுனதுதொண்டனேன் பழவினையையும்மனத்
துயரையுமறக்ககோசுவாய், செழுமணிகொழித்தருவி வருபழனிமலை
யிலுறை தெண்டாயுதக்கடவுளே. (ங)

முத்தீரகைமேவுகட வுட்பிடியுமழகெலா மொய்த்தகுமநாமனுமகி
ழுவாய், ரித்தமகலாதுவினே யாடுமிருமுன்றுமுடி நிலவுமாணிக்கமலை
யே, சுத்தமுறுநின்னடியாதொண்டபுரியேழையேன்றுரிசகலவருள்பு
ரிசுவாய், சித்தாகணமாருது நிறைபழனிமலையிலுறைதெண்டாயுதக்
கடவுளே. (ச)

கந்தாகுகாவோல மோலயென்றொருதமிழ்க் கவிவலனைழக்க
வன்னோன், சிந்தாகுலங்கெடச் சிலைமுழைதிறந்தருஞ் சிறைவிட்டவ
டியர்வாழ்வே, கொந்தாருநின்றனே நம்புமடியேன்மனக் குறையொ
டிடரறநினைசுவாய், செந்தாமரைத்தடஞ் சூழ்பழனிமலையிலுறை தெ
ண்டாயுதக்கடவுளே. (ரு)

அந்தமுறுமொருதையன் முருகாவெனக்கூவு மவ்வுரைதனகசி
ரங்கி, வந்தவளிகெகம தொழித்துளமகிழ்ச்சியுற மன்னருளீபுரிந்த
கோவே, கந்தமுறுநின்பாத வந்தனைசெய்நாயினேன் கம்பலெதொலைத்
தருளுவாய், செந்தமிழ்மணங்கமழ் திருப்பழனிமலையிலுறை தெண்
டாயுதக்கடவுளே. (சு)

நீங்கருமிருட்படிவ முற்றளவின்மாயையொடு நின்றகிரவுஞ்ச
மலையைத், தூங்கன்முகனைக்கடிதி லண்டாகொண்டாடத் துணித்த
வடிவேற்குமானே, வாங்கரும்விரைக்கடம் பணியுனடிதொழுவேனை
மம்மாணுகாமலருள்வாய், தீங்கனிமதுக்கடனி சூழ்பழனிமலையிலு
றை தெண்டாயுதக்கடவுளே. (ஏ)

அகியறுகிளந்திங்க ளணிபரனுமம்பிகையு மலைமாதுமைங்கா
னும்வான், முகிலுருவணைந்தெடி யோனுமுளமகிழமயின் முதுகி
னடமிடுகுருந்தே, மகிமையுறுநின்புகழ் வழுத்துமிததமியேன் மன
க்கவலைக்கியருள்வாய், சிகிகணின்றுடுபொழில் சூழ்பழனிமலையி
லுறை தெண்டாயுதக்கடவுளே. (அ)

புங்கவாகடம்மைமு னலைத்தெதிரில்வம்புரை புகன்றெதிராந்தம
ர்செயவருஞ் சிங்கனதுரம்பிளக் கக்குவிசவேல்விட்ட சேவற்கொடி
க்கந்தனே, துங்கமுறுநிங்கழல் வணங்குமடியேன்மனத் துயரறக்
கருணைபுரிவாய், செங்கமலமாதுவளர் தென்பழனிமலையிலுறை தெ
ண்டாயுதக்கடவுளே. (க)

மாமறைதுதிகதுமிம யக்கொடியவாவொடு மலாக்கரந்தன்னி
லேந்தி, காமாநிரக்தண்ணியையிலைநைத்தின்புறுங்கனகதண்டை
க்காலனே, பூமருவுநின்சாண முன்னுமடியேன்மனப் புன்கணறவ
ருளபுரிஞவாய், சேமநிதியெங்கெங்கு மிகுபழனிமலையிலுறை தெண்
டாயுதக்கடவுளே. (ங)

தோத்திரமலை - முற்றியது.-ஆ. உ.

கீ ர் த் த ன் ம்.

இராகம் - தன்னியாசி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வேலுமயிலுந்துணை வேலுமயிலுந்துணை

வேலுமயிலுந்துணை

கதிர்வடி.

அதுபல்லவி.

தாலந்துதிக்தும்பழ னுபுரிவாழ்மலர்த்

தாளன்-வள்ளிமணான்.—கதிர்வடி

வேலும

சரணங்கள்.

பாலுங்கனிரசமும் போலுமொழிக்குஞ்சரி

பாகன்-பன்னிருவாகன்.—கதிர்வடி

வேலும (க)

ஆலம்புருதமக தேவருதபுகும்

ரையன்-எமையருள்மெயமன்.—கதிர்வடி

வேலும (உ)

பாடுஞ்சருதிசொல் விமாசலமாதருள்

பாலன்-தானவர்காலன்.—கதிர்வடி

வேலும (ங)

வாசங்கமமும்வன மாலியுளமகிழும்		
மருகன்-சாவணமுருகன்.—கதிர்வடி	வேலும	(சு)
ஒதும்பிரணவமதி லாருமெய்ஞ்ஞானசொ		
ரூபன்-பரிமளநீபன்.—கதிர்வடி	வேலும	(ரு)
பூமியதனிலுயர் தேவர்சிறைவிடுத்த		
புண்ணியன்-சுப்பிரமண்ணியன்.—கதிர்வடி	வலும	(சு)
இராகம்-தன்னியாசி ரூபகதாளம்.		

பஸ்ஸுவி

ஆடுதுபார்-ஒருமயில்-ஆடுதுபார்

அ. நுபல்லவி

வாடும்பயிர்க்குமழைபோலமராமுன்
வந்தின்பம்நல்கும்பழனிகுமுரரை
நீடும்பிடரியிற்றாங்குகொண்டேயிவர்
நித்தியா நித்தியா நித்தியர் சத்தியா சத்தியரென்றிங் (காடுது)
சுரணங்கள்

சரணங்கள்

அண்டாண்டபகிரண்டத்தடுக்குள்ளாயவுமேநிலை கலங்க ன்றி
யகிலமுஞ்சககிரவாளமுமமேருயும்அஷ்டகிரிகளுங் குலங்க
பண்டைவினைகளுங்கோளும்பட ரினும
பன்னருந்துன்பங்களுல்லாந்துட்ரினுஞ்
சண்டனெதிரப்பினுந் தொண்டாககுசசணமுகர்
சரணஞ்சரணஞ்சரணஞ்சரணஞ்சரணஞ்சரணஞ்சரணன் • (ருகுது)

[illegible]

காவடிச்சந்த விருத்தம்.

தத்தத்தன-தானத்தன-தானத்தானை-இவ்வண்ணம் மூன்று.

ஈற்றில்-தனதான.

அப்பமிட்டெளி தோசைநெற்பொரி பாகிற்சேரவ
மூப்பழச்சுவை யாதிவாகமெ லாமிக்காய்துகர்
அத்தாசுத்தி விரியகர்க்கினை யோனெட்டாமறை துதிழ்லன்.

அச்சமுற்றொரு கிரந்தம்மி ழோதக்கூரயில்
விட்டபுகி தூனெழுப்பணி மாழ்குற்றாச்சிறை
யைத்தவித்த விசாகனற்புத நீபத்தாரணி மணிமாற்பன்,
செப்பிணக்கிய பூண்முலைக்குற மானுக்காயட
விப்புனத்ததி கூனெழுக்கிழ ரூபத்தோடடா
சித்திரப்பசு மாமயிற்சுவல் மீதுற்றாடிய அதிருபன்
சிற்சபைச்சிவ காமிதற்பரை மோனச்சாமனே
முத்தொழிற்கதி காரிபொற்றிரி கோணச்சார்புறு
சிம்பரத்தியி மாசலக்குமி லாதித்தாயருள் சிறுபாலன்.
இப்பிறப்பெனு மாழ்திரைக்கடல் மூழ்கிக்காதலெ
னச்சொலச்சுழ லாலலைப்புறு மூடப்பாவியை
எய்ப்பறக்கமழ் சேவடிக்ககா சேரப்பேரருள் புரிவேலன்.
எற்றிருட்கட லோலிடக்கிரி வீழக்காரவு
ணக்குலத்தர சாய்முனைத்தவ கோரச்சூர்க்கெட
இச்சைவைத்திமை யோர்விணிற்குடி யேறத்தானயில் எறிவீரன்,
அப்பெருக்கர வாகடுக்கைவி லாநீகூவிளம்
வைத்தமைத்திடு வார்,சடைச்சிவ லோகர்க்கோர்மொழி
அத்தமுற்றும்மி தேயெனக்கனி வாய்விட்டோதிய குருநாதன்.
அஷ்டசித்திக லாடுகித்தர்ப ராவிச்சூழ்பழ
னிப்பதிக்கிறை யேழைகட் கொரு தாயைப்போலருள்
அற்புதக்கும் ரேசனுககபி ஷேகக்காவடி இதுவாமே. (க)

காவடிச்சந்தவிருத்தம் முற்றியது.

காவடிக்கீர்த்தனம்-இராகம்-தோடி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

அற்புதக்கும் ரேசனுககபி ஷேகக்காவடி இதன்
அருமையாவ ரறிவறியும் அய்யன்சேவடி

அநுமல்லவி.

தற்பரப்பொருளாகிப்பழனித் தலத்துள்ளிலைத்த சண்முகாவெனச்
சந்ததம்புக முன்பரிதயத்
தண்டாமரைமீதுமன்னும் தெண்டாயுதபாணியென்னும்—அற்புதக்

சரணங்கள்.

விதிக்குமிக்குஞ் சுரர்க்குமிடுக்கண் விலக்கியலோலன் கறை
மிடற்றுப்பரற்குத் தனித்தப்பொருளே விரித்திடுமூலன் பறை
மதிப்பறச்சமர்க் கெகிர்த்தஅசுரை வாட்டியவேலன்
முலைப்பசுங்கொடி களிக்கநடித்து வருஞ்சிறுபாலன் "

கதிரிலைதருபண்டைச்சீலன்-கசிதகனகதண்டைக்காலன் .

துதிசெய்யடியருக் கனுக்கலன்

துறவா லுயர்முனிவோர்புகழ்-குறமாதூடனினிதாய்மகிழ் அற்புதக்(க)

நிலங்கொள்ளுமிருக்குயிராயெங்கு நிறைந்திடுமேகன்

ஒரு

நிமைப்பொழுதுமென் னெஞ்சைவிட்டகலா நித்தியவைபோகன்

கலங்கியவொரு நாவலன்மன்னைக் காத்தருள்தியாகன்

இந்தக்

கவிக்குப்புதுமை யாகவிளங்குங் காருண்ணியதேகன்

நலம்பெறுந்தெய்வயானைப்பாகன் நறுங்கடம்பணிபன்னிருவாகன்

துலங்குமங்கனாகாவிசாகன்

தொடர்நம்பவமறவேயரும்-நடனம்புரியமின்மேல்வரும் அற்புதக்(உ)

பைந்தமிழ்ச்சுவை தனைத்தென்முனிக்குப் பகர்கனிவாயன் இந்தப்

பாவிமனதைத் திருத்தித்துதிக்கப் பணித்தவுபாயன்

மந்திரப்பொரு ளாகிய சுப்பிர மண்ணியனெனுந்தாயன்

மோகூத

வழிக்கும்புவிக்குள் நடக்குந்தனித்த வழிக்குஞ்சகாயன்

இங்கிரன்றுயாதீர்த்தநேயன் எங்குநின்றொளிர்கார்த்திகேயன்

கந்தமுலவுங்கங்கைதன்சேயன்

கதிசேர்வழிதனையேயறை சதுர்மாமறைமுடிமேலுறை அற்புதக்(ங)

கீர்த்தனம் முற்றியது.

நேரிசைவெண்பா.

திருவெய்துங் கல்வியெய்துஞ் சென்மனோய் தீர்க்குங்

குருவெய்து மோட்சமுங்கை கூடும்-உருவாம்

புவிமாலை விட்டோர் புகழ்பழனிச் சேய்மேற்

கவிமாலை சூட்டினர்க்குக் காண்.

(க)

கணீரசமே தேனேநற் கற்கண்டே பாகே

தனிமறையின் சாரமே தாயே - எனவுருகி

உன்னுமவ ருள்ளத்துறைபழனி மாமணியே

என்னு ளகலா திரு.

(உ)

அன்னை யுமையளித்த வாரமிர்தைத் தேவகுல

மன்னைப் பழனிமலை வாழ்வரசை - என்னைமிகப்

போர்த்திருந்த வஞ்ஞானம் போக்கியவென் னையனையே

பார்த்திருந்தா லும்போம் பசி.

(ங)

ஊர்பகைத்துங் கோள்பகைத்து ழுராளி ராசர்ங்கத்

தார்பகைத்து முற்றார்க டாம்பகைத்தும்- யார்பகைத்தும்

என்செயுலா நம்மைநெஞ்சே யீறில் பழனியான்

மின்செயுந்தா ணும்பணிவ மேல்.

(சு)

வேதன் முதலாய விண்ணவர்கள் சூடுமலர்ப்
பாதன் பழனிப் பதியுளுறை - நாதன்
சரண நினையார் தகைக்குளல கில்லா
மரணபவ நோய்க்கினாயா வார்.

(௮)

ஆராதித் துன்ற னடிவணங்காப் புல்லனாயான்
சேரா திருக்கவருள் செய்குவாய் - சீரார்
இருக்குந் துதிக்கு மெழிற்பழனி வெற்பில்
இருக்குங் குகாநின்னே யே.

(௯)

கய்யி லயிலிருக்குங் கண்களீ ராறிருக்கும்
மெய்யி லளிமுரலும் வெட்சிதொங்கும் - பொய்யிலர்க்கு
மெய்யன் பழனிமலை வேலனெமை யாண்ட
அய்யன் றனக்கடையா ளம்.

(௧௦)

கோவையென் னுருயினாக் கோல மறைதுதிக்குந்
தேவை யுயாபழனிச் செல்வத்தை - ஏவை
விழியாகுகொள் வள்ளிமகிழ் வேலாரசைக் கண்டோர்
அழியாப் பதம்பெறுவ ரால்.

(௧௧)

பொறிகலங்கி நாவும் புலர்ந்தெயிறுங் கிட்டி
அறிவழிந்தை நெஞ்சளவு மாகிச் - செறிமூச்சந்
தீவரமா காமுன்னர் தென்பழனி வெற்பிலுறை
மாவரனை நெஞ்சே வழுத்து.

(௧௨)

ஆரணனு மாலு மறியவொண் ணைதபரி
பூரணனுக் குண்மைப் பொருள்விரித்த - வாரணத்தின்
மாதுவசத் தத்த மலைப்பழனித் தேவகுற
மாதுவசத் தத்தவருள் வை.

(௧௩)

வானுந் தொழும்பழனி வள்ளலடிக் கீழிமைப்போ
தேனுந் தனித்தசைவற் றேயிருக்கில் - ஆனந்த
வாரியா டித்தினைப்பை வாழிநெஞ்சே நாதாந்தப்
பாரிலா டிச்சுகிப்பைப் பார்

(௧௪)

எங்குந் ததும்பி யிருக்குநின் பேரருட்குள்
இங்கிந்த நாய்க்கிடஞ்சற் றின்றுகொலோ-பொங்கும்
பழனிமலை யீன்றெடுத்த பாலா புகழ்சேர்
பழனிமலை வாழ்குருப ரா.

(௧௫)

சூடும்ப்மெனுஞ் சேற்றுக் குழியின் முழுத்தி
இடும்பையெனும் பாரமியற்றி - விடுங்கொடிய
தற்போத மென்றகனுஞ் சாந்தருறை தென்பழனி
வெற்பாரு மன்பர்வாழ் வே.

(௧௬)

ஒழியும் பவமயன்கை யோயுமுயர் வீட்டின்
வழியுந் திறக்குமிது வாய்மை - பழியகன்றோர்க்
கெண்ணியவெல் லாமழனிக்கு மெங்கள்பழ னிக்குகனைக்
கண்ணிமைப்போ துண்ணினைந்தக் கால்.

(கச)

ஆகியைமெய்ப், போத மடைந்தோர்க்கு வாய்த்தவனு
பூதியை வையா புரியிலுறை - சோதியைக்
கண்டேன் விண்டேனிடலாக் காண்பரிய ஞானவமு
துண்டேனண் டேன்கருப்ப லூர்.

(கரு)

ஏழைக் கிரங்குதெய்வ மென்றுன்பால் வந்தடைந்தேன்
ஏழைக் கிரங்க விதுதருணம் - ஊழைவென்ற
சீலமுனி வேடர்போற்றுந் தென்பழனி வெற்பிலுறை
நீல மயின்முருகா நீ.

(கசு)

நேரிசைவெண்பா-முற்றியது-ஆக-யசு.

உ

வேலுமயிலுந்துணை.

க ர ப் பு;

கட்டளைக்கலித்துறை.

திங்களறுகிந ழிச்சடையாளா திருமகனை
எங்களுரசைப் பழனிப்பெம்மானே யிரும்புலவோர்
தங்களருங்குல தெய்வத்தைச சாற்றுந்தமிழ்விளங்க
மங்களவேழ முகவன்பொற்பாதத்தை வாழ்த்துதுமே

மாலை.

திருவாரிணைமலாத் தானையெப்போதுமென் சிந்தைவைத்து
மருவாருளன்பெனு மாமலசிட்டு வணங்குமந்தப்
பெருவாழ்வுந்நொண்ட ருறவுரினைப்புகழ் பேற்றையுமே
தருவாய்பழனி மலைத்துறையுந் தண்டாயுதனே.

(க)

முருகாகுகாகும ராகுழகாரன் முராரிதிரு
மருகாவெனரின் றிருநாமத்தன்னை மனத்திலுன்னி
உருகாதுருகிப் பரவவரமின் றுவந்தருளாய்
முருகாபொழிற் பழனுபுரிவாரு முழுமுதலே.

(உ)

ஆட்டானைப்பாசத்தி லாட்டானையன்புரை யாறுபடை
வீட்டானைநன்முத்தி வீட்டானையின்பம் விளைபழனி
நாட்டானைச்சூரனை நாட்டானைநம்மை நமனிடத்திற்
கூட்டானைநம்மினக் கூட்டானைநங்கரங் கூப்பிடுமே.

(ங)

சூரனைவாட்டிமஞ் சூரனைக்காத்த துளையைவெட்சித்
தாரனையார்க்கு முதாரனைமோகந் தழைத்தவலங்
காரனைநீடதி காரனைவாசங் கமழ்பழனி
ஊரனைநீல மயூரனைப்போற்றுவர் யோகிகளே (ச)

புண்ணியன்வள்ளி தெய்வானைக்கினியவன் பூங்கடப்பங்
கண்ணியன்றேவர் சிறைமீட்ககங்கணங் கட்டியமா
திண்ணியன்றென்பழ னிக்குகன்செஞ்சரண் சிந்திப்பவர்க்
கெண்ணியவெண்ண முடனுடனேநிறை வேறிடுமே. (ரு)

நச்சைப்பொருமக ராந்தகனைக்கந்த நாயகனைக்
கொச்சைக்குறப்பெண் பதசேகரனைக் குருபரனைப்
பச்சைத்தனிமயில் வாகனனைப்பழ னிப்பரனைச்
செச்சைப்புயனைப் பணியார்மறலிக்கென் செய்குவரே. (க்)

அருமைக்கருணா நிதியைக்கதியையென் னாருபினைப்
பெருமைக்குரிய மலைமகள்செல்வத்தைப் பேணுமன்பர்
இருமைக்குறந்துணை யாயபழனி யிலந்தியத்தை
ஒருமைப்படத்துதிப் பாகளன்றோரன் பொழிந்தவரே. (எ)

அறவாழியையென்ற னுள்ளத்துறவை யருங்கனிவாய்
திறவாதறிஞா கீவித்திறஞ்செப்பிய கேயையருந்
துறவாலுயாந்தவ ரேத்தும்பழனித் துளையென்று
மறவாதவாகட்கு முண்டோமுற்சஞ்சித வாசனையே. (அ)

எடுத்தவன்சத்திப் படையாலமர நிடுக்கணெல்லார்
தடுத்தவன்குறையிற் பஞ்செனச்சூரர் தமைப்பறக்க
விடுத்தவனன்பா நினைத்தவையாவும் விரைந்துவந்தே
கொடுத்தவன்காண்பழ னிப்பெருமானென் குலதெய்வமே. (க)

முன்னவன்யாவாக்கு முக்கனியொத்த மொழிக்குறமான்
றன்னவன்செந்தா மரைத்தடஞ்சூழந் தமிழ்ப்பழனி
மன்னவன்மோனப் பொருளைப்பராசரன் மைந்தர்கட்குச்
சொன்னவன்காணவ னென்றுயரத்தைத் தொலைப்பவனே. (க௦)

வாமானையங்கியைச் செங்கையிலேற்றவர் வாழ்வைநங்கன்
கோமானையுமப் றிடர்தவிர்க்தானைக் குறவரிடத்
தாமானையேட்ட குருநாதனையெழி லார்பழனிச்
சீமானைப்போற்றிப் பணிவார்மெய்ஞ்ஞானச் செழுஞ்செல்வரே. ()

வானந்தனையளித் தானைப்பொதிய மலைமுனிக்கு
மோனந்தனையுரைத் தானைச்சிவகிரி முன்னவனைப்
பானந்தனைய மிடற்றெயினக்கொடிப் பாகனைச்ச
நானந்தனைதொழும் புண்ணியரோமுத்தி சார்பவரே. (க௨)

மெய்யனடியவர் துன்பங்கனையவை வேலெடுத்த
கையன்விசாகன் சுகன்மயில்வாகனன் கங்கைமைந்தன்
செய்யன்குறிஞ்சிக் கிழவன்குமரன் சிவகிரிமுத்
தையன்சடக்கர மன்றோகவசமென் னொருபாக்கே. (க௩)

தொந்திக்கயமுகத் தண்ணற்கிளவலைத் தூமறைசொல்
அந்திப்பிறைமுடி நாதன்மதலையை யன்பர்கடம்
புந்திக்குறவனைத் தென்பமுழுபுரிப் புண்ணியனைச்
சுந்திப்பவாகளுக் கெல்லாப்பொருள்களுஞ் சித்திக்குமே. (க௪)

கட்டிடுங்கூறைக்கு முண்டிடுஞ்சோற்றுக்குங் காசினியில்
முட்டியொருவர்த முன்றினில்லேம்விண் முகிலினைய
தட்டித்தினைகொய்வில் வேடருறையுந் தனிப்பழனிச்
செட்டிநமக்கிங் களிப்பான்குறைவற்ற செல்வத்தையே. (க௫)

வாதவலிகுன்மங் குட்டமகோதர மண்டைவலி
சூதகவாயுபக் கச்சுலைநீநசுஞ் சோபைமதஞ்
சீதசுரமுதற் பன்னோய்தெறும்பழ னிசசிலம்பின்
மீதமர்வேலன் சடக்கரந்தன்னி விளம்பிடினே. (க௬)

பன்றியைமூம்மத யானையைச்சிங்கத்தைப் பாய்புலிஷயக்
கொன்றவன்சேய் பழனிக்குகணம்முட் குடிபுருந்தான்
பன்றிநாடி புலியானையேமுதற் பன்மிருகந்
துன்றிநம்பாலில் வராதுவந்தாலுந் தொழுதிடுமே. (க௭)

ஆனியந்தோறுஞ் சிவகிரிவேலன்ற னொறெழுத்தைத்
தானியம்பன்பாக்குச சம்பத்துமுத்தித் தலமுஞ்சாவ
மானியமாமன்றிப் பேய்பூதஞ்சத்துரு மாறுபில்லி
குனியமென்பவை யெல்லாம்வெறுஞ்சுத்த குனியமே. (க௮)

முந்தவினையும் பிணிக்காட்ளிக்கு முனையெனச்சொன்
மந்தவினையும் வாதாதிவினையும் வருகிரகப்
பந்தவினையும் பூதாதிவினையுமிப் பாரிலினி
எந்தவினையுந் தண்டாயுதன்பேர்சொல டேவகிடுமே. (க௯)

வாடுஞ்சிலவினை நாமிருந்தாவிடர் வந்திடுமென்
றோடுஞ்சிலவினை யெவ்விடஞ்செல்வ மென்றோடவழி
தேடுஞ்சிலவினை நாளும்வஹோமெனச் செப்பியங்கை
போடுஞ்சிலவினை வையாபுரியன்வெண் பூதிகண்டே. (௨௦)

ஆறிடுஞ்செஞ்சடி லர்க்குப்பிரணவத் தத்தமுனங்
கூறிடுஞ்செங்கனி வாயனசுரனைக் கூறிடக்கூ
றோறிஞ்சுத்திப் படையான்பழனிக கிறைதருமவெண்
ணீறிடுப்போதுவன் னெயசுளெல்லாம்வெந்து நீறிடுமே. (௨௧)

கடிபடுமாங்கனி பாகற்கனிகத லிக்கனிகள்
வெடிபடுந்தோறும் பெருகியதேன்பெரும் வெள்ளமதாய்
முடிபடுநாற்றை வளர்க்கும்பழனிநம் முத்தையன்வெண்
பொடிபடும்போது வினைக்கூட்டமியாவும் பொடிபடுமே. (௨௨)

வினைத்தமருந்தன்பர் க்கின்பைக்கிரவுஞ்ச வெற்புருவத்
துளைத்தமருந்திட ரின்றென்றமராதத் தொன்னகர்வாய்
வளைத்தமருந்தெழி லாரும்பழனி மலைமுகட்டில்
முனைத்தமருந்தகுதென்வினைக்கு முதன்மருந்தே. (௨௩)

அற்றாத்தாங்கும் பழனியப்பாவில் வடிமைதனக்
குற்றருமற்றுள்ள பேருமுனையன்றி யுண்டுகொலோ
பொற்றாமரைப்பதந் தந்தாளவேண்டும் புனத்திலுறை
முற்றுகிழமுலை வள்ளிக்குவாய்த்திடு முத்தையனே. (௨௪)

இறுக்குங்கயிறு கொடுமேதிமேல்வந் திடுஞ்சமனை
மறுக்குமுற்சஞ்சிதத் தாலுசல்போல வரும்பவத்தை
அறுக்குமெய்ஞ்ஞான சுகத்தையளிக்ஞநல் லன்பாபிழை
பொறுககும்பழனி மலைத்தண்டபாணீத ன்பூங்கழலே. (௨௫)

கோளைப்புரிபு மசூர்குலாந்தகன் குன்றெறிந்தோன்
வேளைப்பொடித்தவாக குணமைலையப்போதித்த மெய்க்ஞாவன்
பாளைக்குழல்வள்ளி மோகன்பழனிப் பதிமுருகன்
தாளைத்தினமுந் தொழுவார்தமக்கொரு தாழ்விலிலையே. (௨௬)

பார்வந்துறினு மிமையாவிழிபெற்ற பண்ணவர்தம்
ஊர்வந்துறினு மகிழேன்மகிழ்வதுனதருட்கே
ஏர்வந்துறுங்குற மாதர்தங்கூந்த லினமெனத்தன்
கார்வந்துறும்பொழில் சூழ்பழனுபுரிக் காவலனே. (௨௭)

அனத்துறுவானு மரியுமறியா தவன்கடம்ப
வனத்துறைவான்வைத்த சங்கத்தொருநா வலனவில்பா
வினத்துயாபாவின வித்துயர்தீர்த்த விறைவவென்றன்
மனத்துயாதீர்த்தருள் செய்வாய்பழனி மலைக்குகனே. (௨௮)

கோழையுருதிந் திரவாழ்கவென்றுமுன் கூறுதெய்வம்
பேழைவயிற்றைங் கான்றுனையாய பெரியதெய்வம்
மாழைவிழிக்குற மான்மகிழ்தெய்வம் வணங்குகின்ற
ஏழைகடெய்வ மதுபழனித்தெய்வ மென்றெய்வமே. (௨௯)

சீராருநின்றிருப் பேரருள்ளறிச் சிறியுண்க்கிங்
கோராதரவு மிலையென்மனத்துன் பொழித்தருளாய்
வாராளமுலை வள்ளிக்கொடிபடா வானறருவே
ஊராரயில்வனே பழனுபுரிக் கொற்றவனே. (௩௦)

எந்தாயுனையன்றி வேறுபுகவிட மில்லையென்றன்
சிந்தாகுலங்கெடக் கண்பார்த்தருள்சிவ காமியருண்
மைந்தாவமரர்க ணந்தாதுறவடி வேலெடுத்த
கந்தாபழனிப் பொருப்பிலுறையுமெங் கண்மணியே. (௩௧)

ஏவ்வேமைக்கட் குறத்திமணுளனை யெங்கிருந்து
பாவனைசெய்யினு மங்குநிற்பானைப் பசங்கடப்பம்
பூவனைப்பன்னிரு வாகனையும்பர் புகழ்பழனித்
தேவனைநாளும் பணிவார்தமக்கொரு தீங்கில்லையே. (௩௨)

அய்யநம்பூசா விதிப்படிநின்னை யருச்சினையான்
செய்யமெய்யன்பு சிறிதுமின்றுன்வசஞ் சிந்தையைவைத்
துய்யவென்றோற்கொடும் பாழுமனமொட் வெதிலையிவ்
வெய்யபிறப்பென் தகல்வேன்சிவகிரி வேதியனே. (௩௩)

இரங்கமிகவுந் தவிக்குந்தமியே னிடரகல
இரங்கியஞ்சேலெனத் தேற்றியுயிரின்ப மீதனிற்கே
பரங்கிரிமாதுமை பாலாபழனிப் பருப்பதத்தும்
பரங்கிரிசெந்திற் பதியுளுநின்ற பரஞ்சுடரோ. (௩௪)

காற்றுறுமத்தனை போனெஞ்சடைந்தே கலங்குமெம்மைத்
தேறுவரியாவ ருனையன்றியை திருக்கணவைத்தாள்
கூற்றுருளப்பதத் தாற்குமைத்தார்தங் குமரவ்யா
மாற்றுறுபொன்னெயில் சூழும்பழனி மலைக்கொண்டலே. (௩௫)

எளியேனுளமறிந் தும்மினஞ்சோதித் திடலழகோ
அளியேநிறைந்தொளி ரீராறுநாட்டத் தருமருந்தே
துளியேததுமபுமென் கண்ணீனாமாற்றிச் சுகமளித்தாள்
ஒளியேபழனி மலைமேன்முனைத்த வொருமுதலே. (௩௬)

அகலநின்றேகை விரித்திழிலைய வடியனுக்குப்
புகழிடம்வேறில்லை நின்னையல்லாது புரந்தருள்வாய்
இகலவுணக்குல வேர்முற்றுங்கல்லி யிமையவர்வாழ்
அகலிடங்காததவென் வாழ்வேபழனி யயிலவனே. (௩௭)

எண்ணுதெல்லாமிக வெண்ணியெண்ணித்தளாந் தேங்கிநெஞ்சம்
புண்ணுகவாடிய நாயடியேனைப் புரப்பவாரர்
தண்ணாரும்பேரரு ளாளாசதுாமறை சாற்றரிய
அண்ணுபழனியப்பா வடியேனுன் னடைக்கலமே. (௩௮)

வலையுளகபபட்ட மான்போலென்சிந்தை வருந்திமிக
உலைவுகொண்டல்லும் பகலுந்தளர்கின்ற துன்னையன்றி
நிலைபெறவைப்பவ ரில்லையதீத நிலையளித்தாள்
மலைமகளீன்ற குழந்தாய்ப்பழனி மலையமிர்தே. (௩௯)

நீக்கமில்லாக்கொத் தடிமைகொண்டாயெம்மை நீடருளாத்
காக்கநிற்கேகட னன்றியிங்கார்க்குக் கடனையனே
கோக்களெய்க்காதொரு குன்றெடுத்தான்றன் குலமருகா
மாக்கவிவாணர்க் கருளும்பழனி மலைக்கந்தனே. (௪௦)

பெரும்பிழையேசெய்த பாவியென்றென்னைப் பிரித்துவிட்டாம்
றிரும்பியெனைமுகம் பாப்பவரில்லைத் திருக்கண்வைத்தாள்
கரும்பினுமின்மொழிக் குஞ்சரிக் கேற்றநற் கட்டழகா
சுரும்பிவர்சந்தனக் காவராபழனித் துரைச்சிங்கமே. (௪௧)

இங்கணங்கியாது கொலன்பரிடர்களைத் தின்பருளக்
கங்கணங்கட்டிய வையாபுரிக்கதி காரனும்பர்
தங்கணங்காத்த விசாகனடுவன் றனையுதைத்தோன்
அங்கணங்கிப்பொறி யாய்வந்ததோன்ற லடியவாக்கே. (௪௨)

கருங்கடலிற்றிசை மாறிச்சுழலுங் கலமெனவே
பருங்கவலைககட லாழ்ந்தேசுழலுமிப் பாணிதனை
அருங்கமலப்பதத் தோணிதந்தஞ்சடிலன் றுதரிப்பாய்
நெருங்கலர்வான்பொழில் சூழ்பழலுபுரி நின்மலனே. (௪௩)

உன்றனடிமையக் காக்கப்பொறுப்புனக் கென்றுணாந்தும்
என்றனவல மதியாற்பினுமுறை யிட்டனன்மா
குன்றனதோளவிக குற்றம்பொறுத்தருள் கோகனகந்
துன்றனவாவி புடைசூழபழனிச் சுகமுகிலே. (௪௪)

காமவிகாரனை மூடனையுன்றன் கழல்பணிவார்
நாமநினையாக் கொடியனையாண்டிடு நாளுமுண்டோ
சேமநிதிக்குவை யேயுயர்தெய்வ சிகாமணியே
பூமலரோடை நெருங்கெழில்வையா புரிக்கரசே. (௪௫)

சிறந்திடுங்கற்பின டன்பதியைமறந் தேயுய்யினும்
பிறந்திறவாநெறி பேச்சற்றிடமெனப் பேதைமயல்
துறந்திடவந்தருள் செய்தசிவகிரித் தூயவுனை
மறந்திமைப்போது மூய்யாதென்றினுள்ள மிவ்வையகத்தே. (௪௬)

நீயேபராமுக மாயிருந்தாளிந்த நீணிலத்தில்
நாயேனையாவர் புரப்பர்கண்டாய்விண் ணகரளித்த
தாயேகருணைச் சமுத்திரமேசிவ சங்கரிதன்
சேயேபழனிக் கிறையேருருபா தேசிகனே. (௪௭)

அன்றேயுடல்பொரு ளாவியிம்மூன்று மளித்துன்வயம்
நின்றேனையாவர் புரப்பொன்னைய நிகழ்த்துகபொற்
குன்றேயனைய முலைவள்ளிபங்கவிண் கோச்சாருண்
டென்றேசொலவயி லேந்தும்பழனிக் கிறையவனே. (௪௮)

மெய்யாயநல்லடி யாருடன்கூடிநின் மென்பதத்தைக்
கையாரநன்மல ரிட்டிறைஞ்சாது கருத்தழிந்து
மையராவிழிச்சிய ராற்கெட்ட பாலியை வாழவித்தருள
ஐயாபழனி மலைக்கரசேயுன் னடைக்கலமே.

(சுக)

விண்கலக்கந்தவிராக் கக்கநிாவேஸ்தொட்ட வீரவென்றன்
கண்கலக்கந்தவிராத தாள்வதுன்பாரங் கழறவென்னே
மண்கலக்குங்கட லுண்டாரகத்து மணிவிளக்கே
பண்கலக்குந்தமி ழாளாபழனியெம பண்ணவனே.

(நு0)

நெய்வைத்தவேற்படைக கோவையென்வாழ்வை நிராமயத்தைச
சைவத்தொருமுத லைபபாமானந்த சாகரத்தை
மைவைத்தசோலை மலைச்செங்கும்பை மலைப்பழனித
தெய்வத்தைவாழ்த்துவ ரோசிவபோகத்திற சுகருவனே.

(நுக)

எழுந்திமைப்போதிலெங்குமபோயத்திரும்புமென்னெஞ்சமுன்பால்
அழந்திக்கிடந்திடு நாளுமுண்டோவரி மாபிலுறை
செழுந்திருவானின் பூமாதசலியுந் சித்தியுந்
தொழுந்திருப்பாதாம் புயனெட்டிழைச சுகமுநிலே.

(நு௨)

தேவாதேவன் நிருப்பழனுபரிச செல்வனெனும்
மாவாயகுரைப் பிளந்தவைவேலன் மலாப்பதத்தைப்
பூவாலருசுதித் திறைஞ்சியுள்ளனபொடு போற்றிலன்.
காவாதிராணி யென்கொனமக்குக கவலைநெஞ்சே.

(நு௩)

திருந்தியவேதச் சிரத்துறுகாளென்றன் சிந்தையுள்ளும்
பொருந்திசசகாரந்த நித்திராகொள்வதெப் போதையனே
வருந்தியசங்கப் புலவன்சிறைவிட்ட வான்பொருளே
அருந்திருமாதுறை வையாபுரியி லமாந்தவனே.

(நு௪)

பாருககழகு நெறிவேந்தராளுகை பன்னுமறை
யேருககழகு மகத்தழலோம்ப லுயாபழனி
ஊருககழகு தண்டாயுதபாணி யுறைதலடி
யாருககழகு திருப்புகழ்பேசுத லாமென்பனே.

(நு௫)

யாவன்முன்னெற்றியிற கண்படைததாக்கரு ளீந்துவந்தான்
யாவன்புலவர் சிறையொழித்தானயி லேந்திரின்றான்
யாவன்வரையற சீவனாழுத்தியி லேற்றநின்றான்
யாவன்சிவ்கிரி யுள்ளானவனெம் மிறையவனே.

(நு௬)

மனமுமீவாவுங் குரோதமுங்கும மயக்கமும்வன்
சினமுமொழிந்தந்த வாசனையும்கிழை தேடரிய
தனமுமிஃதெனச சாற்றுஞ்சிவகிரிச சண்முகன்றன்
வனமுமறைத்துயா சறகுருவாய்வந்து வாழவிகுமே.

(நு௭)

காநிடமாடி மகனைச்சிவகிரிக் காங்கெயனைத்
தாநிடமாகவுஞ் சாரார்சடக்கரர் தன்னையுன்னர்
வாநிடர்நீக்கிய வேலைத்தொழாரிந்த வம்பொல்லாம்
மானிடராகவந் தேன்பிறந்தாருயர் மாநிலத்தே.

(ருஅ)

பொல்லாநமனுக்குந் திரீர்க்குமியானே புலிகரடி
அல்லார்கொடுவிடங் கட்டுஞ்சற்றேனுமஞ் சாதெனுளம்
எல்லாநலனையு நல்கும்பழனியெம் மான்புகழைச்
சொல்லாதவனாககண் டான்மிகவஞ்சித் துடித்திடும்.

(ருக)

பங்கயவேதியன் பேச்சும்வெளுத்திடும் பன்னகப்பாய்
தங்கரிவாழ்வு முறக்கத்திலவீழந் தருநிழலோ
டங்கயிராவதன் செல்வமுழுவது மந்தாமே
எங்கன்சிவகிரி நாதனயிலென் றெடாவிடினே.

(கூ0)

கொடியமனத்தர் புன்னய்த்தசையுணர் கொலைப்புலையர்
படியினரகுஞ் சகிக்காககொடும்பா தகரெனினும்
வெடியலர்ச்சோலைச் சிவகிரிநாதன் ளினாமலர்ச்சே
வடியிறைஞ்சித்துதிப் பாளோலவொடிக் காரியுளோ.

(கூக)

தந்தையெய்ப்புரட் டன்றாயுநீலி தமயனுமோர்
முந்தும்நங்கொண்ட வன்சொந்தமாமன் முழுத்திருடன்
வந்தமனைவி குறத்திபென் றுலிவ்வை யாபுரியான்
எந்தவிதஞ்செட்டிற் றுன்முநலாளியென் றிங்குற்றதே.

(கூஉ)

வையுண்டவேற்பழ னிப்பரன்றானின் மலர்சொரியக்
கையுண்டிறைஞ்சிடச சென்னியுண்டுன்னக் கருத்துண்டியர்
மெய்யுண்டநகப்பிர தக்கணஞ்செய்ய வினையுமுண்டோ
மையுண்டநெஞ்சினா போலென்கவலை மகிழ்நெஞ்சமே.

(கூங)

வடித்தவழகு மிளமையுமாண்மையு மாறிப்பன்னேய்
தடித்தநனாதிரா மூப்புந்தொடர்வதைத் தானுணர்ந்துந்
துடித்தநெஞ்சோடும்வை யாபுரிநாதன் றெழும்புசெய்யீர்
படித்ததனாலை யும்பயனென்றொல் பகாமின்களே.

(கூச)

கலைக்கலங்கார மொருநாற்பொருளைக் கழறுதல்பால்
அலைக்கலங்கார மமிாதந்தருவ தரும்பழனி
மலைக்கலங்காரந்தண் டாயுதபாணிவதிதலென்றன்
தலைக்கலங்கார மவன்றிருத்தொண்டாபொற் றுட்டுகளே.

(கூரு)

குன்றனபன்னிரு தோளாபழனிக் குகாவுனன்பன்
என்றனைவோர்க்குமுன் னுயேனலனிழந் தேயிருந்தால்
என்றனைநோக்கிச் சிரிப்பாரொன்றுள்ளத்தி லெண்ணுகிலேன்
உன்றனைநோக்கி நகைப்பொன்றேமன முட்டுகுவனே.

(கூசு)

படுக்கையிலோசிற் கையிலோவருந்தவி லோபகம்புட்
டுடுக்கையிலோமற்றெவ் வேனையிலோயம னேலைவந்தால்
திடுக்கிடவீழுமிப் பொய்க்கூட்டைநம்பித் திகைத்திடவோ
வடுக்கெனொருதைய லைக்காத்தவையா புரிவள்ளலே. (௬௭)

சோலைக்கடம்ப வகைக்கவிராயன் சுதனைநற்பா
மாலைக்கருளும் பழனிப்புலவனை வாழ்த்தல்செய்யா
தோலைக்குச்சேத முறப்புல்லர்மேற்கவி யோதுகின்றீர்
பாலைக்கமரி லுகுப்பருண்டோசொலும பாவலரே. (௬௮)

அனித்தமெனச்செல்வ மெல்லாந்துறந்தகப் பற்றுமவிட்டார்க்
கினித்தவுன்சீரரு ளுண்டிநிவந்தெய் திடும்பொருட்குஞ்
சனித்தவவாமனப் பற்றுமுளேற்கது தானுமுண்டோ
தொனித்தமறைமுடி வாயபழனிச் சுடர்க்கொழுந்தே. (௬௯)

துன்பமுழுதுமின் பாக்காட்டுமாயைத் தொழிலநனை
இன்பமென்றெண்ணற்க ஷிட்டவிடமென்ப மென்றிசைத்தும
வன்புறுமென்ற னவலமதியான் மயங்குகின்றேன்
தென்பழனாபுரி யாளுஞ்சிவகுருதேசிகனே. (௭௦)

காலாவுனையெட்டிக் காலாலுதைத்த கடவுளர்க்கு
மேலாயவுண்மை நவிற்றும்பழனி ஷிமலனன்பா
பாலாகவோடி வலால்வரின்முன்பட்ட பாட்டொடன்றித்
தோலாவிதைமையுந் தோற்றுடன்புண்ணைபுதுணைவிலங்கே. (௭௧)

மன்னையல்லாற்கதி யில்லைக்குடிக்கு வளாத்திடுமோர்
அன்னையல்லாற்கதி யில்லைநற்சேய்க்கரு ளாசிரியன்
தன்னையல்லாற்கதி யில்லைமெய்ச்சீடாககுச் சாருமெனக்
குன்னையல்லாற்கதி யில்லைச்சிவகிரி யுத்தமனே. (௭௨)

துலக்கம்பெருந்திருத் தொண்டாக்குற்றேவல்செய் தொண்டன்மனக்
கலக்கநெற்றவருள் செய்வாய்பொன்னுட்டுறை காவலன்றன்
குலக்கன்றிடங்கன விற்சென்றருண்மொழி கூறியன்னோன்
அலக்கண்டவிர்த்தவென் னையாபழனிச் சுகானந்தனே. (௭௩)

உன்னையினைப்பவர்க் கில்லையிடொன் றுறுதியுமுண்டு
என்னையருத்துமித்துன்பாற்கலக்குண் டியம்புகின்றேன்
அன்னையினும்பரிந் தாதரித்தாய்முற்று மாதரித்தாள்
பொன்னையுரத்திலவைத் தோன்றொழும்வையா புரித்துளாயே. (௭௪)

பாழ்வேதனையுந் தொலைபுருமக்கிந்தப் பூருளகில்
தாழ்வேதுமின்றிச் சுகாநந்தவாழ்வையுஞ் சாரந்துய்யலாம்
ஆழ்வேலையுண்டார்க் கியற்றமிழோது மரும்பழனி
வாழ்வேயுமிக்குயி ரோயென்றுவேலனை வாழ்த்துவினோ. (௭௫)

வய்யமும்வானமு மற்றுள்ளவண்டத்தின் வைப்புகளுஞ்
செய்யநிலைபிறழ வித்துமுன்போலுறச் செய்யுமெனில்
அய்யநின்போருள் வல்லபமாரோ யறிவாகுறத்
தய்யலுககேற்றம ணுளாபழனிச் சரவணனே.

(எசு)

கள்ளத்திருக்கு மனத்தனசுடன் கசடனுல
கெள்ளத்திரியும புலையென்றெண்ணி யெனைக்கைவிடேல்
வள்ளக்குவிமுலைக கொச்சைக்குறத்தி மகிழகணவா
அள்ளுற்பழனப் பழனியப்பாவுன் னடைககலமே.

(எஎ)

ஆற்றாநெடுந்துயா கொண்டேயுழவீவ் வடிமையைநீ
தேற்றாவிடினுயவ தெங்ஙனமைய திருவருள்கூ
உற்றாணனன்பக கடலேசெழிய னுடறபிணியை
நீற்றாலெழித்த குருந்தேபழனியு ணின்றவனே.

(எஅ)

திதுறுமைவ ரிடத்தொப்பித்தென்னைச்சோ தித்ததெல்லாம்
போதுமெனைய வினியேனுமினபம பொருந்தவைததாள்
கோதுணராத்நாடக காவோதருருக கொண்டவனே
போதுறைதண்டலை குழும்பழனிப் பூவலனே.

(எக)

விருப்பாயவன்பு ருளத்தாரந்தானோககின்ப மேவினாப்பாய்
இருப்பாயவன்னெஞ்சத் தாரந்தேமக்கெவ்வண மின்பளிப்பாய்
மருப்பாயகண்டங்கொண் டைந்தாமறையை வரைந்தமுககட்
பொருப்பாயதந்திக கினையோய்பழனிப் புராதனனே.

(எஇ)

நாடிககைகூப்பு மெனைப்பவககாட்டி னலியவிட்டு
வேடிககைப்பராப்ப தழுகோவென்னைய மெலிவொழித்தாள்
ஆடிக்கைகொண்டசைப் பான்போலகில மெலாமசைத்து
வேடிககையாக நடிக்குஞ்சிவகிரி வித்தகனே.

(எக)

அலையுமென்றிட்ட மனதைநின்பொற்கழற் காககியின்ப
நிலையுந்தமியேன் பெறவைப்பையோமிக நீண்டெழுந்த
மலையுங்கடலு நிருதருந்தாளபட வானவாதற்
தலையுமபெறவயி லேந்தும்பழனிச் சரவணனே.

(அஉ)

தேனையனைய மொழிவள்ளிபங்கன் திருப்பழனி்க்
கோனேநமதண்ண லென்றவன்சொத்தியைக் கூறின்மக
வானேவடதிசை யோனையென்றோதிடும்வாழ்வுனககுத்
தானேவலியவற் தெய்துமுககாலுஞ் சரதமிதே.

(அங்)

துன்பப்பீபுணரி தணந்துநின்றாளெனுந் தோணிபற்றி
இன்பப்பெருங்கரை யேறிச்சுவிப்பது மென்றுகொலோ
முன்பககினித்தக றோறியவ்வேள்வி முடிப்பித்தவா
அன்பாக்கிரங்குந் திருப்பழனுபுரி யாண்டவனே.

(அசு)

வாதுசெய்குரனை வாட்டியவேலுன் வசத்திருக்க
வேதுறுதிவினை யென்பாலிருக்க விதியுமுண்டோ
போதுறைவான்முத லண்டரிடரைப் பொடித்தமலை
மாதுமைகொஞ்சிமுத் தாடும்பழனி மலைக்குருந்தே. (அரு)

வானாமொத்தலை கின்றவென்னெஞ்சஞ்சன் மார்க்கமுற
ஞானமுமில்லையிப் பாவிக்கெவ்வாறுன் னலன்கிடைக்கும்
கானமயின்புரு கோனேகுறத்திதன் காதலனை
தினையாபர னேபழனுபரிச சேவகனே. (அரு)

பன்னருந்துன்பத் துழன்றேவருந்தும் பழமனைநீ
இன்னமுஞ்சோதித் திடுதனன்றோபரிந தேன்றுகொள்வாய்
அன்னமுமீன்பியுந காண்டற்கரிய வமலனருள்
வன்னமயிற்பரி யானேபழனி மலைக்கந்தனே. (அரு)

வியனுறுசஞ்சிவி வெற்பையுற்றாககு வினையுமுண்டோ
நயனுடைக்கற்பகக காவடைந்தாகட்கு நல்குரவோ
பயனருடென்பழ விககுமாரின் பதம்பணிவாக
கயனெழுததென்ப தொன்றுண்டோவிஃதென்ன வற்பதமே. (அரு)

மனமேயினககுப தேசமொன்றுண்டு வழுத்துவந்தேள்
கனமேதவழுஞ் சிவகிரியானைக் கருதுமன்பா யித்
இனமேநஞ்சுறமென் றிறண்ணெண்ணின்மெய்ப்பொருளென்பதை
தினமேயடைஞுவ வித்தாகியசஞ்சிதமுமீன்றே. (அரு)

தூண்ட நுஞானச சுயஞ்சோதியெமெய்ச சுக்கடலை
நீண்டபுகழ்ப்பழனுபரிவாழ்வை நிறையருளே
பூண்ட சிவோக நிலையநமமைத்தொடா புன்கனெழித்
தூண்டவடிகளை வாழ்த்துநெஞ்சேமுததி யாவதற்கே. (அரு)

தாங்காநெடுந்துயா நீங்கியென்னெஞ்சநின் றுண்மலாககீழ்
நீங்காதுறவோ ருளவுசொல்வாய்புத்தா நின்னுதொழும்
ஒங்காரபஞ்சா கஞ்சுகமேவிண் ணுலகையணும
பூங்காவனஞ்செறி தென்பழனுபரிப் புங்கவனே. (அரு)

பூவினையாகுன் றுகடோறுமெல்லப் பொருந்தமகாக
காவிமலாப்பதம வைத்துப்பயிலவன் கலையொத்த
பாவிமனத்தி விருத்தமகன்றோதொழும் பத்தாகுகை
கூவியுயரின் பருளுமபழனிக குணலயனே. (அரு)

அருவையெனன்பை யெனன்பிலெருந்தவ தீதவீன்ப
உருவையுலகெங்கு நீக்கமறநின்ற வென்றமைமலா
மருவைவடவா லுறைநாதர்க்குண்மை வழிகெறித்த
குருவைவையாபரி யிறக்கன்பிண்கண் குளிரந்ததுவே. (அரு)

எவ்வளவென்றென் மனக்குறைதன்னை யெடுத்துரைப்பேன்
அவ்வளவும்மைய வுன்றனருளறி யாததன்றே
தெவ்வளவைக்குறி யாதமீர்தீர திருக்கண்வைத்தாள்
செவ்வளமுற்று நிறைபழொபுரித் தேசிகனே. (கூசு)

அடைக்கலம்புக்க வெமையும்வினைக ளடர்வனவோ
கடைக்கணருள்புரிந் தாதரிப்பாய்கடற் றுனையொடும்
புடைக்கருஞ்சுரை விபுதர்கொண்டாடப் பொடித்தவைவேற்
படைக்கரனே கருணாகரனே பழனிப்பரனே. (கூடு)

நல்லாகுழற்கா வினிற்சிக்கிகொங்கை நகத்திடுக்குற்
றெல்லாமுழுது ந்தம்பமடுவுக் குளேசுழலும்
பொல்லாவென்றுட்ட மனப்பேய்க்கொருதனை பூட்டிவைத்தாள்
அல்லாபொழிற்பழ னிச்சித்தனே மந்திராதிபனே. (கூசு)

கய்யாரந்திடுஞ்சென்னி மீதுவிழிநீர் கலாபுரனும்
மெய்யாவிதிாவிதிர்க்குது கருங்கன்னெஞ்சம் வெவ்வழல்வெண்
ணெய்யாயுருகுஞ்சொன் னுத்தழும்பேற நீகழ்த்துமெங்கள்
வய்யாபுரியனைக கண்டமரத்தன்மை டாந்தர்க்குமே. (கூசு)

கோழைக்குட்சிக்கிய வீப்போலநெஞ்சங் குழைந்துழலும்
ஏழைக்கிதுநெறி யென்றேருபாய மியம்புகண்டாய்
மாழைக்கண்ணாழ்ஞ்ச, ளாடியநீரின் மீணம்பெருகி
ஆழைக்கடன்மண மாற்றும்வையாபுரி யாள்பவனே. (கூஅ)

சேற்றச்சமனுடைக் குங்கருப்பாண்டத்தைத் தீயகும்பி
நாற்றச்சடத்தை யிகொட்டுக்காட்டத்தை நாய்நரியுண்
சோற்றுத்துருத்தியைக் சிட்டிதுடங்கிச சுமநதுசுமந்
தாற்றப்படுதிலைக் காப்பாய்பழனி மலையண்ணலே. (கூக)

பெருவானமும்புவி யாவுந்தனக்குட் பிறங்கிடவோ
உருவானவன்பழ னிக்குகனம்முளத் துன்னுமின்பந்
தருவானழற்குட் கொடுங்கால்வருமத் ததியின்மேல்
வருவானதற்கைய மில்லையவன்புகழ வாழ்த்துநெஞ்சே. (கூ)

குருமணியேசுப் பிரமணியேயிரு கோதையர்க்காம்
ஒருமணியேயொப் பிலாமணியேயுமை யாளளித்த
அருமணியேயெளி யேற்குன்பருள வணிமயின்மேல்
வருமணியேசர ணம்பழொபுரி மாமணியே. (கூக)

மலை - முற்றியது.

உ

வேலுமயிலுந்துணை.

ம லே ம ரு ந் து.

சீரார்பழனி மலைமேற்றழைத்தெழுந் செம்மருந்தால்
தீராப்பிணிதீர்ந் திடுமட்டசித்தியுஞ் சித்திக்கும்பின்
வாராப்பெருஞ்செல்வ மெய்துமதெவ்விதம் வாங்குமெனில்
ஆராதனைக்கு ளாகப்படுங்கண்டோ ரறிவர்களே. (க)

காலையுதைத்த மருந்திற்கிளைத்த கனமருந்து
வாலையிடத்தினில் வந்தமருந்தென்றன் மம்மொந்த
மூலையினுந்தங்க வொட்டாதகற்று முதன்மருந்து
மாலையொழித்தவர்க் கெய்தும்பழனி மலைமருந்தே. (உ)

போற்றுமருந்திந்த வேழைமனத்துயா போக்கியிளைப்
பாற்றுமருந்தினைப் பாற்றியபின்ன ரழகுமவே
தேற்றுமருந்தது தேற்றியபின்னர் சிவோகநிலை
ஏற்றுமருந்தது தென்பழனிப்பதி யின்மருந்தே. (ங)

விருப்புமருந்தன்பர்க் கின்புறத்தண்ணளி வீசுமதே
நெருப்புமருந்தசு ராககும்வினைக்கு, நெடுமப்படைவீட்
டிருப்புமருந்தென்பைப், பெண்ணுக்கியமருந் திப்பழனிப்
பொருப்புமருந்தெம்மை யாதரித்தாளும் புகழ்மருந்தே. (ச)

உருக்குமருந்தது தொண்டருள்ளத்தைவல் லூழ்வினையைக்
கருக்குமருந்துவள் ளிக்கொடிசுற்றுங் கணிமருந்தும்
பருக்குமருந்தவர்க் கும்மாமருந்திப் பழனிவெறபில்
இருக்குமருந்தது நாயேன்றுயர்நீக கிடுமருந்தே. (ரு)

தேடுமருந்தஃ தாரணமின்னுந் தினமுமன்பர்
நாடுமருந்தஃ, தண்டாசிந்தாகுல நாசமுறச்
சாடுமருந்தஃ தொண்பழனிகுட் டனியமின்மீ
தாடுமருந்தஃ தென்னைப்புரந்த வுருமருந்தே. (சு)

நித்தமருந்தகி லாண்டவடுக்கி னிலைகளைப்பே
தித்தமருந் தவை யாவுமுன்போலுறச் செய்தபரி
சுத்தமருந்தது தென்பழனிக்குன்றிற் றேற்றுவதெற்
கொத்தமருந்தது துன்பையொழித்த வொருமருந்தே. (ஏ)

ஆக்குமருந்த தளிக்குமருந்த தீவையிலதாய்ப்
போக்குமருந்தென்றும் போகாமருந்திப் புலவருண்டு
தேக்குமருந்திந்த நாயடியேனைத்திருவருளாம்
காக்குமருந்தது தென்பழனாபுரிந் கண்மருந்தே. (அ)

வடிக்குமருந்தயிலால்வாணர்க்காகவன் மாமலையைப்
பொடிக்குமருந்தெழிற் குஞ்சரிகாண்குறப் பொன்மயின்மேல்
நடிக்குமருந்தடி யேனெண்ணமியாவையு நன்குறவே
முடிக்குமருந்திப் பழனியிற்றேன்று முதுமருந்தே. (க)

விதிக்குமருந்தன்ப ருன்னுந்ததிமயின் மீதுவந்தே
குதிக்குமருந்தத்தி யின்பின்செழித்துய ருங்குருந்தாய்
உதிக்குமருந்திப் பழனியிற்சித்ததொல் லோருநீன்று
துதிக்குமருந்தது காணம்மைக்காககுஞ் சுயமருந்தே. (ஐ)

மலைமருந்து - முற்றியது

வேலுமயிலுந்துணை.

தே சி க க் க ண் ணி

நீருலவுமண்டரிகிலவடுக்கும்பலவாஞ்
சீருலகுந்தந்தளித்ததென்பழனித்தேசிகளே. (க)

தானேசெழித்ததனிமுக்கட்செங்கரும்பின்
தேனேமணப்பாகேதென்பழனித்தேசிகளே. (உ)

கூடரியவிற்பக்குணக்குன்றேமெவ்வுலகுந்
தேடரியசெல்வமே தென்பழனித்தேசிகளே. (ங)

பூவிலுனக்காளாப்புருந்ததவவேழையையித்
திவினைக்காளாககனன்றோதென்பழனித்தேசிகளே. (ச)

இத்தரையில்வன்மாயையேகமருந்தொன்றிலையோ
சித்தாகளெல்லாமபாவுந்தென்பழனித்தேசிகளே. (ரு)

ஆற்றுநடுக்கோரையைப்போலாகியவிப்பாவிதனைத்
தேற்றுவரியாரின்னையன்றித்தென்பழனித்தேசிகளே. (சு)

தொகைக்குளடங்காத்துயராலெளியேன்
திகைப்பதுனக்கழகோதென்பழனித்தேசிகளே. (ஊ)

பாம்பின்வாய்த்தேனையைப்போற்பாழ்த்தவினையாலடிமைத்
தேம்பிவருந்தத்தகுமோதென்பழனித்தே (அ)

இம்மாரிலத்திலிந்தவேழைக்கிரங்குவரியா
செம்மான்மகண்மருவுந்தென்பழனித்தே. (ஈ)

பொல்லாவினைக்கிடமிப்பூவிலெனையன்றியின்றோ
செல்லாரும்பூம்பொழில்குமுதென்பழனித்தேசிகளே. (ஐ)

இக்குவலயத்துன் னிணையடியை யன்றியொரு
துக்கெனககுண்டோபுகலாய்த்தென்பழனித்தேசிகளே. (ஐக)

புவியிலிந்தவேழைபுலம்புவதெல்லாமுன்
செவியிலேறாததென்னோதென்பழனித்தேசிகனே. (௧௨)

உய்வதிந்தநாயேனுனதருளாலன்றியினிச
செய்வதொன்றுமியானறியென்தென்பழனித்தேசிகனே (௧௩)

மெத்தமெலிந்துவ்வினாத்தாள்சரண்புருந்தேன்
சித்தமிரங்கியருள்தென்பழனித்தேசிகனே. (௧௪)

காவாழிபததர்கணம்வாழிநின்னருளின்
சோவாழிவேல்வாழிதென்பழனித்தேசிகனே. (௧௫)

தேசிகக்கண்ணி - முற்றியது.

வேலுமயிலுநதுணை

தாலாட்டு.

பங்களஞ்சோவேழமுக வள்ளறனக்கிளைய
எங்களபசோ வெழிற்பழனி நாயகமோ. (௧)

பசுசைக்கொடிதோய்பவளமலைக்குளக்கண்
இச்சைதாழுனத்த வின்புசெழுங்கரும்போ. (௨)

தினேத்தமலையரையன் செய்தவத்தாலன்று
முனத்தகொடியிற்பழுத்த மூதருண்ணானககனியோ. (௩)

எவ்விடத்தினின்றுதொண்ட ரோத்துகினுந்தோகைமிசை
அவ்விடத்திற்கேற்று மரும்பழனியாரமிர்தோ. (௪)

அருமுலைப்பாலாததுரத்து மச்சுதனூர்தங்கைந்
திருமுலைப்பாலேமணக்குஞ் செம்பவளவாயககுருந்தோ. (௫)

சீரிய்பொற்றண்டைச சிலம்பொலிக்கவந்தர்மகிழ
நாரிமடிநீது நடைபழகும்பாலகனோ. (௬)

வளேசோசாவணப்பூ மஞ்சமிசையண்டர்
தனையவிழமுன்னந் தவழந்தவக்கன்றோ. (௭)

தொந்திவயிற்றண்ணன் றுதிக்கைதனையுசலென
அநதமுறவேறிவினே யாமெருமணியோ. (௮)

மெய்ப்பீர்குலசிரியு மேருவுங்குலுங்கமுனஞ்
சப்பாணிகொட்டுந் தமிழ்ப்பழனிக் காவகெயனோ. (௯)

ஒங்காரபஞ்சரத்தி னுள்ளுமன்பர்சிந்தையுள்ளும
பாவகாபுறையும் பழனிமலைப் பைங்கிளியோ. (௧௦)

வீசுதவக்கொத்தோ விளம்பருமெய்ஞ்ஞானவித்தோ
மாசிலசச்சித்தோ வளாபழனியாணிமுததோ. (௧௧)

என்னத்துதிகுமன்ப லெல்லோருமீடேற
வன்னமயிலேறி வரும்பழனிச் சண்முகனே. (௧௨)

தரலாட்டு-முற்றியது.

வேலுமயிலுந்துணை.

கிளிப்பத்து.

சீராணாகரம்மகிழ்சிலன் சிவசங்கரியநன் சிறுபாலன்
பேராகா ஷுட்பிலோலன் பிரமசுகந்தந் தருண்மூலன்
காராரவுணாக்கொருகாலன் கழல்சேரடியா பரிபாலன்
ஏரார்பழனிசுகதிாவேலன் இசையைக்கூளியே மிசையாயே. (௧)

முன்புறுதலைமையின்முன்னவனை முறையினின்பெழுகன் பின்னவனை
அன்புறுமானமகடன்னவனை யடியெற்கொருநாயன்னவனைக[வனைத்
தொன்புனைவேந்தியென்னவனைக்குறுமுனிககோபொருளசொன்ன
தென்பமுனபுரிமன்னவனைச் சிறையாகினியேயறையாயே. (௨)

தபமுயல்துறமகண்மகிழ்சேன் சனகாதியாதுதி யுபதேசன்
நிபமகல்சிவசங்கரதேசன் நிலையுணரடியவா பவநாசன்
இபமடருயாகிரிநொறும்வாசன் எனியவாமிசையதி விசுவாசன்
கபமுறுபழனிக்குமேசன் சொல்லெக்கினியே சொல்லாயே. (௩)

அலைமகளாசைத்திருமகனை யருணிறையொருமு விருமுகனை
நிலைபெறுமந்திரசொருபுகனை நிறைபரிபூரண சிற்சுகனை
சிலைநுதன்மலர்மகன் மருமகனைச் சிறியனையாண்டருள் பதயுகனைக்
கலைவலாதுதிபழனிக்குகளைக் காதலுடன்கினி யோதுவையே. (௪)

குவிமனவிருடியருணாபோதன் குறிகுணமகறுரி யாதீதன்
அவிாகுழையிலகுபன்னிருகாதன் அழகமாநிச்சொரு பவினோதன்
துவிதவல்வினைதெறவருணீதன் சுராமுனிவராமுடி தொடுபாதன்
புவிபுகழ்பழனிப்பதிாதன் புகழைக்கினியே புகழாயே. (௫)

துதியுறுமறைக்கரியானைத் தொழுமடியவர்கட் குரியானை
நதிபுனையிறைமகிழ்பெரியானை நடனமயூரப் பரியானை
கதிதரு குடிஸைப்பரியானைக் கசடாவிழிகுத் தெரியானை
மதிதவழபழனிக்கரியானை உன்னக்கினியே பன்னுதியே. (௬)

நொய்யாவைபகுமாவலனை நொடியின்மந் ஞையில்வருபூவலனை
ஐயாகுறமகளாவலனை அடாமராவதிக் காவலனைப்
பொய்யாமொழியாசொன் னாவலனைப் பூதாதிகெடினுந் தாவலனை
வையாபுரியுறைசேவலனை வனையார்கினியே யுனையாயே. (௭)

உரமலியவுணையதீரன் உவமையில்பரகதி யெனுமூரன்
தரமுதுமைந்தொழிற்கதிகாரன் சருவவல்லபமமை கெம்பீரன்
சூரவொடுகுளிர்கடம்பிவாதான் குலமணியொளிவிடுகேழூர்
சுரநறைசிவகிரிமயில்வீரன் துதியைக்கிளியேதுதியாயே. (அ)

உருவாயருவாயுற்றவனை யுன்னுவாபாற்சின மற்றவனை
குருவாய்வந்தருணற்றவனைக் குடிலைக்குயாபொருள் கற்றவனை
மருவாநிலைநெறிசொற்றவனை மறுவில்பெரும்புகழ் பெற்றவனைத்
திருவாவினன்குடிக்கொற்றவனைத் தேசார்கிளியே பேசாயே. (க)

புனாதவிரிஞாசுநிறிமெய்யன் பொய்ம்மையருககெல் லாம்பொய்ய
குனாகழலடி யேற்கருள்துயயன் கொடியநீசாசராபால்வெய்யன் (ன்
பனாமகிழவுற்றடம்மெய்யன் பங்கயனைக்குட் டியகையுன்
தனாதுதிசிவகிரி முருகையன் சரணத்துதிவரு னைக்கிளியே. (இ)

கிளிப்பத்து-முற்றியது.

குமிழ்பத்து-கண்ணி.

புராகம புலனாகிவாரி-தாளம் சாபு.

ஆனைமுகங்கிளையோ னும்பர் சேனைத்தலைவனெனுமமுந் குயிலே
கோண்ச்சிவகிரித் தேனைவருமபடிக-கூவாய்நீகுயிலே-வரக்கூவாய் நீ
தாரகத்துள்ளொளியைத் திருவோகமாமளியை யெம்மைக
கோரபவம்விட்டின்பாநவைப்பான்வரக-கூவாய்நீகுயிலே-வரக்கூவா
மட்டுகந்தகிரி தனிறகிட்டித்தொழிலயனைக்-கையாற
குட்டிசுசிறையிட்ட நெட்டயில்வீரனை-கூவாய்நீகுயிலே வரக்கூவா
புதமுதற்பொருளா யவை யாதினுகுழம்புமபாய்-சிற
கோதில்லையாபுரி நாதனிக்வேரக-கூவாய்நீகுயிலே-வரக கூவாய் நீ
நம்புவாககின்பசுகம் நல்குந் தென்பழனித்தியாகன்-தமிழ்
கும்பமுனிக்கருள் நம்பெருமான்வரக-கூவாய்நீகுயிலே-வரக்கூவாய்
சிலன்பாங்கிரிவா முமை பாலன்மெய்யன்பாந்செல்லா-மனு
கூலன்கதிராடி வேலனிங்கேவரக-கூவாய்நீகுயிலே-வரககூவாய்நீ
செச்சைப்புயந்தழகன் செந்தல் பச்சையமில்வீர-னிளங்
கொச்சைக்குறப்பெண்ணை யிச்சித்தவன்வரக-கூவாய்நீகுயிலே-வரக
கள்ளிழசோலைக்குகன்ன துள்ளனெனுமபொருளை-முறையி
கொள்ளுகொண்டஅந்தக கள்வன்வரும்படி க்-கூவாய்நீகுயிலே-வரக
தஞ்சம்புதுமவரை என்று மஞ்சலென்பான்வய லூ-ரொழி
குஞ்சுகிளையவனைன்னெஞ்சுறைவான்வரக-கூவாய்நீ குயிலே வரக்கூ

என்றனுயிர்க்குயிரைச்செம்பொற்குன்றவில்லிக்கிறையை-செழுங்
குன்றுகடோறுமே நின்றவிசாகனைக்-கூவாயநீருயிலே-வரக்கூவாய்
ஒப்பிலோபெண்முருகாவென்னச்செப்பருங்கைகொடுத்தோ-னீரே
குப்புசுமுந்தில்லைச்சப்பிரமணயனைக்-கூவாயநீருயிலேவரக்கூவாய். [ழ
குயிற்பத்துக்கண்ணி-முற்றியது.

வேலுமயிலுந்துணை

இரங்கல்-விருத்தம்.

விரும்படியாரகத்திலுறைமுக்கணனிலெரிந்தமதவேள்கை முல்
லை, அரும்படியாபடமுழுவதில்லையென்செயகேனெல்லா மறிந்தமாசி
த, தரும்படியாக்கலையுணர்ந்தவஞ்சியரே தென்பழனிச்சாமியிங்கே
வரும்படியாச்செய்யவொரு மையிலேயோ மருந்திலேயோவழித்து
வீரே.

அரும்பாவினஞ்சொலுஞ்செந் தமிழ்வாணர்புகழ்பழனியண்ண
ல்பாறபோற், சுரும்பாவினொடுப்பதெங்கேபிழைப்பதெவ்வாறிரை
யரேசொல்வீரிந்தப், பெரும்பாவிநீதன்சமர்த்தையென்சொலுகேன
னலும்பிடித்தவில்லும், இரும்பாவினொடுக்கொடியாதா வொருவொடிக்கா
யிரங்கணையிங்கெய்கின்றனே. (உ)

இரும்பாலையென்றுணராசஞ்ஞந்தமந்தோன் பழனிவெற்பிவினஞ்
ஞடாகச, சுடும்பாலேக்கொதிக்குதெனச சினுங்குவளையோவொருவர்
சொலுஞ்சுதுங்க, வடும்பாலையறியாளேவடவையும்வெப்பஞ்சகிகக
மாட்டாதோடுங், கொடும்பாலேவனந்தனிலெவ்விதநடக்கசசுப்பளி
ளங்கோதைதானே. (ரு)

அனங்கனியாபமுதும்வேம்பாப்வெறுத்துக் கலைவளையுமணையுந்
தோற்றார், முனங்கனியா யச்சிலேவேள் பொருகணையான்மூர்ச்சிக்
குமூர்ச்சைதீர், இனங்கனியாவிருனதுவரவுதனைத்தாரகம்வாழ்திரு
ககுதையோ, மனங்கனியாதாவிமயவல்லிபுதவியபழனிமலையுளானே.

அத்தனையோகணையிலெலு மதப்பயலாரானைவந்தாலுத்தெ
னக்கோர், தத்தனையோகொடும்பாவிபாங்கியாதாமுதவியுண்டோத
யையிலாக்கஞ், சத்தனையோவெண்ப்புவிபி லிப்படியும்படையா
னே தனித்தநாளில், எத்தனையோதருஞ்சொலினும் பழனிமலைவேல
ர்மன திரங்கிலாரே. (ரு)

மனங்கனம்பாலனமுந்நீர்த்தும் வாராதவேலர்முன்போம்படமா
துக்கு முனங்கனம்பால்கரைததுடிக் கடைவாயால்வழிந்தென
மொழியநெஞ்சம், இனங்கனம்பாலுடையவாகுகொவொசொல்வாண்
யோவீன்றெடுத்தநாளில், அனங்கனம்பாலுண்டொருத்தென்முறை
த்தாரிலேககணிதக் ஆய்ந்தோநாடெ. (கா)

சுமைப்போதாலெறியுமிந்த மதப்பயலாலுயிரிழக்கத் தொல்
வேதத்தோன், அமைப்போதாயிரோகித்தென்பழனிப்பதியாளுமயி
ல்வேற்கந்தர், தமைப்போதாவயிர்ப்பிச்சையென்றிரப்பதில்லையவா
தமைக்காணுதிங், கிமைப்போதாயிரங்கோடியுகமாகவிருக்குதிதற்கெ
ன்செய்கேனே. (6)

வெல்லுவாராக்கானேன் மதப்பயலைத்தென்மலைவீழ்ந்திடவே
வேரைக, கல்லுவாராக்கானேனுலகுதனிற்சூழிலினத்தைக்கதிககொ
ட்டாமம், கொல்லுவாராக்கானேனலதென்மனக்குறையை மெல்
லாங்கூர்நூந்நாயச, சொல்லுவாராக்கானே னமராதொழுமபழ
னிமலைத் துரைக்குத்தானே. (௭)

இரங்கல்-விருத்தம்-முற்றியது.

வேலுமயிலுந்துணை

இணையாசிரிய விருத்தம்.

பூமேவுமதிவதனமுங்கருணையனமும் புன்னகைப்பவனவாயு
ம்- பொருவேலிலங்குதோளுநதண்டமுறுகரம்புயமுங்கவாஸ்கொள
காமும்- தேமேவுநீபழுமுன்னுலுமணிமாபுஞ் சிறந்தகிணடைமாரு
ங்குஞ்- சீராமறைசசிலம் பொலிபதழுமேழையேவ் சிந்திக்கவருள
புரிசுவாய். தாமேவுவள்ளிக்குவாய்த்தநிசேஷபமே கதிர்விரிமணிததீ
பமே- கங்குல்பகலறவயுரின்பரிசேயேயும்பா கண்களிகொடங்கம
லையே- பாமேவுசெநதமிழ்ப்புலவரேதேதொழும் பத்தாபெறுமுரிய
பேறே- பழநிதஞ்சொரியுமதுகழனியெங்கணுமுலவு பழனியங்கிரிமு
ருகனே. (௮)

பொங்குகிர்வுஞ்சமொடுதாருகன்முதற்றகுவர் பூண்டற்றிடக
னேந்தேழ்- புணரியையுமுண்டிந்திரன்றனேதறித்தரும் புலவனுக்காக
வெற்பை- அங்கிமைப்போதிற்பிளந்தும்பாமுதலினே ரியாகருமிட
நீக்கியுலகில்- அரியபுகழ்கொண்டநின்வேலினுக்கெனியன்வினைய
த்தடிந்திடலருமையோ- சங்கமுறுமறிஞாதரங்கணவில்வாணனேத
ணவாதபிரமாணனே- சச்சிதானந்தபரிபூரணவிலாசனே சகலபண்
டிதராசனே- பங்கயனைவன்சிறைசெய்சாவாதிக்காரனே பழமறைசொ
ல்காம்பிரனே- பழநிதஞ்சொரியுமதுகழனியெங்கணுமுலவு பழனிய
ங்கிரிமுருகனே. (9)

பொல்லாவடற்சுனப்புஷ்புமதகளிறுமலை புலனைந்தலைப்பாந்த
ளும்- போராடுமேடணைப்பேய்களுமுலுத்தமுட் புதலுமகலாதுசெ
றியும்- அல்லாரென்மனமென்னும் வெங்காட்டினினை முன்ன மவு
ணவெங்காட்டித்த- அயிலேந்திவேர்மானிபவண்நகிவாகளுட னாரி
யவனமயிலிலவருவாய்- எல்லாமுன்வல்லவொரு சித்தனருள்சித்த

னே யென்றுமழியாந்தனே - எவ்வுயிரகளுக்குமுயி ராயுறையுமே கனே யிலீகுபன்னிருவாகனே- பல்லாயிரங்கோடி யண்டவாபரண னே பரகதிதருஞ்சரணனே- பழனிதஞ்சொரியுமது கழனியெங்கணு முலவு பழனியங்கிரிமுருகனே. (௩௩)

இருப்புமுட்களைவிழிக ளிற்செருகியும்முடலையெரியுநெய்க்கொ ப்பரையிலிவிட்- டெட்பொரியெனப்பொரித துங்கழுவினேறறியுமெ குக்காணமிட்டனாத்தூன்- திருப்புருநிறையத்துண் மூழ்த்தியும்மிவ்வி தத் தீயதண்டங்கௌல்லாஞ்- செய்வனமறையவென்மமையணுகா துண் றிருதாளாளித்தாளுவாய்- அருப்பமுதநடுவெனையுதைத்தவர்கு மாரனே யடலயில்கொண்மயிலவீரனே- ஆபசசகாயனே திகழ்கார் ததிகேயனே யருண்மேவுகாங்கேயனே- பருப்பந்நோறும்வினே யாடல்புரினேலனே பன்னுபிரணவநீலனே- பழனிதஞ்சொரியுமது கழனியெங்கணுமுலவு பழனியங்கிரிமுருகனே. (௪)

சொந்தமனைமைந்தர்தாய் தந்தையுறவினரிவாகள்சுடலைமட்டல துயிர்குஞ்- துணையாகவருவனோ ஐயநின்றனாத் துதிக்கின்றதுணை யாமெனச்- சந்தமுனாத்துமவ்வுனையதடுத்திந்திர ஜாலவித்தை கள்காட்டியென்- றையுந்தன்வசமாக்கு மிப்பாழமுனையென்ற ன்சொல்லழிநிற்கவருள்வாய்- முந்திவிலாண்டகோ டுகளைப்படை த்திட்டமுதல்வீனநிறைசெல்வனே- முத்திக் குவித்தாயமுனைத்தொ ளிவிசாகனே முடிவிலாசகிவபோகனே- டந்தமறவருணகிரியாக்க ருணநாதனே பனாமுத்தமிடுபாதனே - பழனிதஞ்சொரியுமது கழ னியெங்கணுமுலவு பழனியங்கிரிமுருகனே. (௫)

உமலிசுருட்டிதொட்டிதுகாறுமெண்ணில்பல வருவமதெடுத் தெடுத்தோ ஊசலைப்போலங்குமிங்குமயாவற்றயாந்துமலுமிக்கடை யனேனைத்- தாமருவுமானுடப்பிறவியிலிவிடுத்துச் சதாரந்தவாழ்வுத ருநின்-சரணந்துதிககப்பணித்த நின்றிருவருள் தழைத்தென்றும்வாழ் வாழி- பிரமநிலைகாட்டுமொளியேபூதமைந்தும்பிறப்பிடமதானவெ ளியே- பேதமுறுசமயங்கடோறுநிறைசோதியேபேசசற்றசொற்கூதி யே- பரமர்மகிழ்சுகவாரியேபவககோடையைப்பருகவரும்அருண்மா ரியே- பழனிதஞ்சொரியுமது கழனியெங்கணுமுலவு பழனியங்கிரிமு ருகனே. (௬)

பூதமுததைநாதார்தமாய்ப் போதமாய்ப் போதார்தமாயெங்க ணும்- பூர்த்தியாயிதுபொருளெனச்சொவினதற்குமேற்பொருளாய் சசகானுபவமாய்- வேதமுதலியகலை னோதுதற்கரியபர வெளியா யவ்வெளியிலொளியாய். மெய்யுன்பராடுமானந்தமாககடலாய் விள ங்குநினையறியவசமோ- ஏதமறஹவந்தொழி னடாத்துமதிகாரனே யி கலசரசங்காரனே- இணையினவவீரர்குற்றேவல்புரிதாளனே யெழில் வள்ளிமணவாளனே - பாதநிழனுயினேற் கருள்செயும்புனையனே பாலகப்பிரமண்யனே - பழனிதஞ்சொரியுமது கழனியெங்கணு முலவு பழனியங்கிரிமுருகனே. (௭)

ஆறுசீர்க்கழிநீழ்விருத்தம்.

மதியிரவியொளிமுனுல கிருனெதிர்க்குமோரின்பேர் 'வழுத்து
மென்முன், கொதியனலாதியபிணிகளெதிர்ந்திடுவதென்னேயிக்கு
றைதீர்த்தாளாய், நதியணிவேணியாபாசத் துமையருளைங்கான்றுணை
யே நல்லோர்வாழ்வே, கதிமுனையைச் சறுமெய்ஞ்ஞா னவிததே பழ
னிமலைக்கந்தவேளே. (க)

அண்டரியவடவையெனும் பேரனன்முன்கிடவின மண்டுமோ
முன், பண்டர்தமைக்காத்தவடி வேலிருக்கவென்முன்வினை யணுக
னன்றோ, தொண்டாதமைக்காப்பதற்கே கங்கணங்கட்டியதோகைத்
துரங்காரீல, கண்டமுறுமருட்கடற்கண் வருமமீர்தே பழனிமலைக்க
ந்தவேளே. (உ)

ஒருதுகருமில்லாவச் சிரமதைச்செல் லரியாவெண்ணோந்தெந்
நாளு, மிருதுறுநின்றிருநீறே புனையுமெளியேனைவினை வெருட்டலெ
ன்றே, விருதுறுஞாககுலமுழுது மறக்களைந்தவெலாசேவிரும்புமன்
பா, கருதுமுன்மவருசமயசஞ்சுவியே பழனிமலைக்கந்தவேளே. (ங)

பருத்திமிகுபொதிமலைபோ லாயினுந்தீப்பொறிபடுமுன் பளி
யாமாபோல், விருத்தியுறுவினைகளுன்ற னடியுள்முனம்பொடிபொ
டியாய் வீந்திடாதோ, வருத்தியுடியேனையட ரிடரொழியத் திருவுள
த்தில் வைப்பாயன்பர், கருத்தினிலெண் ணியவளிக்குங்கற்பகமே
பழனிமலைக்கந்தவேளே., (ச)

ஓதருக்கன்மீதிருந்தும் பனியடருமோரின்று ஓறுமென்சென்
னி, மீதலாந்துமேழைதனை வினையடாவதென்னேயோ விமலவேலா,
சீதமலர்க்குழற்கடவுட் பிடியும்வனமானுநிதஞ் சிந்தையோவாக், சா
தலுறுமின்பசக வாரிதியே பழனிமலைக்கந்தவேளே. (ரு)

அடலுறுவாளரிமுழைமுன் வேழமெதிர்ந்திடுமோரின்னருளே
வைப்பாய், திடமுறநெஞ்சிருத்துமன்பர் பதத்துளரிமுடிக்கணியு
ஞ் சிறுநாயேன்முன், படமுறுவன்கோளும்விட மும்பிணியுமெதிர்
ந்திடுமோ பகர்தியைய, கடமுனிவனகத்தொளிருங் குருமணியே ப
ழனிமலைக்கந்தவேளே. (சு)

தவிலையெறிகடற்றுயின்மா லூர்தியின்முன்காளவினஞ் சேருரு
ப்போல், முவலையறுத்துன்சரணம் போற்றுமன்பாமுன்வினைகண்
மொயத்துறாவே, குவலையமெலாநடுங்க வரசியற்றுஞ்சூர்க்கஞ்சிக் கு
டிபோமும்பர், கவலையறவேலெறிந்த சேவகனே பழனிமலைக்கந்த
வேளே: (ர)

மலிதினாமோதுங்கடனீ ரினையுறம்புகலக்குவதோ வர்த்தின்
மிக்கோர், மெலிவகற்றுமஆற்றெழுத்தை யுன்னுமெனைவினைகலக்க வி
தியுமுண்டோ, வலிகொள்கிவவுஞ்சமலை நீறுபடவேலெறிந்த வா
ளோவாழ்வே, கலியுகத்திற்குண்கண்டதெய்வமே பழனிமலைக்கந்த
வேளே. (அ)

விலங்குகளைவிடெறியுலவைக் கெதிர்மசகமுறுவதுண்டோ வி
புதர்க்கென்று, நலங்கிளர்ச்செயுமுனதா எனத்திருத்துமென்னைவி
னை நண்ணலென்னே, நிலங்கதறமலைமுழைக்குட் சிக்குமொருதமி
ழ்ப்புலவ னிலைகெட்டுள்ளங், கலங்கியவேளையிற்காத் சிவக்கொழு
ந்தே பழனிமலைக்கந்தவேளே. (48)

வருணமுறும்வடவனையை யலைப்பவருண்டாமெனினும் வாழத்
திபுன்றன், அருணமலாடிககடிமை யாமவரைக்கோள்களெதிர்த் த
லைப்பதுண்டோ, தருணவளமாறுதுதொண்ட ரெனுமுயிரப்பயிர்க ட
முனைப்பநாளுங், கருணைமழைபொழிகடவுட் பெருமுகிலே பழனிம
லைக்கந்தவேளே. (49)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம் முற்றியது.

121 தரைப்பழித்தல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கஞ்சமலரை வடுவைமறியைக் கணையைவண்டை
வெஞ்சமனைப்பணி கொள்விழிமீதர் விரகத்திலே
நெஞ்சமழுங்கிய நாயேற்றுகின்பத நேரிடுமோ
தஞ்சமென்பாக்கருளும் பழ்வுபுரிச சண்முகனே. (க)

பச்சிலையிட்டு முகத்தைமினுக்கிய பாவையர்கம்
எச்சிலையுண்டிடு நிரமூடனுக்கு மிரங்குவையோ
கைச்சிலைகொள் ளோவா தூதனடர்கோக கணங்கண்முன்னுய்
யச்சிலையேந்து மரிமருகாபழனிக்காசே. (உ)

வீருளபுண்ணைத் தசைக்கட்டியையல்லுஞ் மென்கொங்கையென்
ருறமயக்கிற் புகழந்துமின்னாகட் கடிமைசெய்யு
மாறானநெஞ்சடை யேற்றுகின்பேரருள் வாய்ப்பதுண்டோ
நீரூகசுருளாப் பொடிந்துப்பழனியி ணின்றவனே. (ங)

பருத்தனத்தியர் செய்யுங்கலவிப் பழக்கத்திலே
கருத்தழிவேற்குநீள் பொற்றாங்குடைத்திடுங்காலமுண்டோ
திருத்தமிழ்மெயினக்கொடிக்காகத் தினைப்புனத்தில்
விருத்தவுருக்கொண்ட தென்பழனுபுரிவேலவனே. (சு)

ஒருதனங்காட்டிப் பசப்பியினைஞனா யுள்ளிழுத்தே
வருதனங்கப்பற்று மின்னருநவை மறப்பதென்றோ
விருதனமுரு மயனெழுத்தைத்தட்டு மெய்யடியா
கருதனம்பாவிக்குத் தென்பழனுபுரிக்காவலனே. (ரு)

சரியுமலர்க்குமுன் மின்னார்மயக்கினிற் சார்ந்தலைந்தே
திரியுமிப்பாவின் றுட்டாமரைக்கன்பு செய்வதுண்டோ
அரியுமயனு மறியாவொருவாக் கரும்பொருளைத்
தெரியும்படிச்செய்த தென்பழனுபுரித்தேசிகனே. (௬)

காணுவிடத்தொன்றுங் கண்டொன்றுஞ்சொல்லுங் கபடிகட்குன்
வாணையொப்பித் திடுவையென்றென்னை வகுத்தனையே
பூணைச்சேடனைச் சுற்றிடுமூலப்பொழிலுயர்ந்து
சேணுடருக்கயா வோட்டும்பழனியெஞ் சேவகனே. (௭)

பத்தமில்லாக்கொடு நெஞ்சடைவஞ்சியர் பாழங்குழிக்கே
சித்தமுருகிய நாயேற்குரின்பத சேவையுண்டோ
சித்தநிருடியர் கின்னராபூசரா தேவாரநா
நித்தமிறைஞ்சம் பழனுபுரிவளர் நின்மலனே. (௮)

போழந்திடும்வேற்கண் ணிரிவையர்மோகப் புணரியுளே
ஆழந்திடும்போதுநின் பாதாம்புயத்தன் பினைமறவேன்
சூழந்திடும்பூத கணங்கள்விருந்துணச் சூர்ப்படைகள்
வீழ்ந்திடவேல்விட்ட தென்பழனுபுரி வேலவனே. (௯)

தாழுஞ்சரிசூழல் வஞ்சியர்மோகச் சமுத்திரத்தில்
வீழும்படிககென்னை முந்துறுநாளிஸ் விதித்தனையே
பாழும்புணக் களைபறித்தும்ப ரெனும்பயிவிண்
சூழும்படிக்கயி லேந்தும்பழனிச் சுடர்க்கொழுந்தே. (௧௦)

முல்லைநகைவைத்த மின்னாமயலுக்குண் முழ்கல்விடுந்
தொல்லைவனநின் சாணம்புயத்தி லுறுவதென்றே
கல்லையெறிந்தவர்க் கில்லையென்னது கதியருளுந்
தில்லைவனத்த ருள்பழனுபுரிச் சேவகனே. (௧௧)

பொட்டிட்டுமைமிட்டுப் பித்தனையோலை புதுக்கிமிட் டெட்
பொட்டிட்டழைத்து முயக்குமின்னா யொழிவதென்றே
சுட்டிட்டமான்றைச நேன்கூட்டியுண்குறத் தோகைக்குளங்
கட்டிட்டங்கொண்டச சிலாபழனிக் கலாதரனே. (௧௨)

நரகத்துறைநெறி காட்டுமடநடை நங்கையாதமா
விரகத்துழலுங் கொடியேற்கு ரின்பத வீடுளதோ
கரகத்துதகங் கவிழ்த்தார்க்கினையவென் கண்மணியே
உரகத்துடல்கிழித் தாடும்பழனி மயூரத்தனே. (௧௩)

வெறியார்கலவைக் குழம்பணிபுண்முலை மெல்லியர்க்கே
முறியாக்கிடந்துழல் வேறகுரின்பாத முளரியுண்டோ
உறியாரையுண்ட வன்மருகாசெறி யூகங்களும்
அறியாரெடும்பொழில் சூழ்பழனுபுரிக் காதிபனே. (௧௪)

மாதரைப்பழித்தல்-முற்றியது.

வேலுமயிலுந்துணை.

அறுசீர்க்கழிநெடிவ்விருத்தம்.

திருமருவுகாகமலத் தேந்தியருமறையொலிக்குஞ் செம்பொற்றூளை
அருமையுறக்கண்ணிலொத்தி மகிழ்வுறுமைங்கரகிளைய வருங்குரு
ந்தே- இருமைவினைச்சடமொழியாமுன்னமயின்மீதினில்வந் தெனை
யாட்கொள்வாய்- குருமணியேதவப்பேறே தென்பழனியம்பதிவாழ்
குமரவேளே. (க)

ஆலமெனத்தாலுவுஞ்செவ் விதமுமெயி றுங்கறுத்திட் டைமேலு
ந்தி- பாலமுந்நகரமும்வியாத் துச்சியிற்சூடுநூந்தாவி பதைப்புற
முன்-நிலமயின்மீதினில்வந் தஞ்சலெனககடையெற்கோ நிலைந்தா
ளாய் - கோலமணிமேடைகள்கூழ் தென்பழனியம்பதிவாழ் குமா
ரவேளே. (உ)

உடலமெலாமல்லியின் றண்டெனச்சிலிலிட்டரையனெனவுரைக்கு
நாடி-பட படததம்பரததாடிசுசுழித்தொடுங்கியுயிரிவிடுமுன்பகாமெய
ஞ்ஞான-அட ஷயிவ்வேலேநதிவந்திவ் வடிமைதனையஞ்சேலென்றத
ரிப்பாய் - குடவளைமுத்தொளியவயுல்கூழ் தென்பழனியம்பதிவாழ்
குமரவேளே. (ங)

முடிசோர்துவண்கமல முகஞ்சோர்ந்துவிழிசோர்ந்துமொழிசோ
ர்ந்திரங் குடியார்துள்ளனலவிந்திட் டியிவிடுமுன் றேகைமிசைக்
குருதிவேலுங்-கடியாரும்பதினெருவந் படைசுஞ்நதாங்கிககடையேன்
காணவந்தான்- கொடியாரிடம்பொன்னெயில்கூழ்தென்பழனி யம்பதி
வாழ்குமரவேளே. (சு)

அண்டரியநெஞ்சவாசம் வாய்வழிநின்றெழுந்துடலை யலைத்துலை
ப்பத்-துண்டமதுசீதளித்துக் கண்ணிலைக்கண்ணிட்டாவி சோராமு
ன்னம்-அண்டாதொழும்வள்ளிதெய்வ யானையுடன்மயின்மீமல்வந்தா
தரிப்பாய் - கொண்டறவழும்பொழில்கூழ் தென்பழனி யம்பதிவாழ்
குமரவேளே. (ரு)

மேகநத்து வாரமுந்நவத்துவாரமுமடைந்து விக்கலுண்டாய்த்-
தேகநடுக்குதலோடு மூர்ச்சையுமே லாடியுயிரி சிதையாமுன்னம்-மா
கநக வெறபதிர நடம்புரியுந் தோகைமிசை வந்தாட்கொள்வாய் - கோ
கநகத் தடம்புடைகூழ் தென்பழனியம்பதிவாழ் குமரவேளே. (சு)

தம்பமென விவ்வுடல் தளையிலிழந் தறியுமங்கித் தாதுவுந்
போய்ச்-செம்பதும் முகககலையு நீங்கியுயி ரேகாமுன் றிகழம்பூரத்-
தும்பர்தொழும் பதச்சேவை தந்திந்தக் கடையேன யுய்யக்கொ
ள்வாய் - குமபமுனிக் கருள்புரியுந் தென்பழனி யம்பதிவாழ் கு
மரவேளே. (ர)

நெஞ்சளவுங்கபநிறைந்து மாபுயர்ந்துநெறிதளர்ந்து நிமைசோ
கண்கள்-பஞ்சடைந்தைம்பொறிகலங்கிப் பதைத்தானியேகுமுனம்ப
ரிவுகூர்ந்தே - செஞ்சதங்கைகொஞ்சமலர்ச்சேவடிவைய நாயடியேன்
சென்னிவைத்தாள் - குஞ்சாங்க டிரிவரைகுழ்தென்பழனி யம்பதிவா
ழ் குமாவேளே. (-2)

காடிமுத லெதுவேனு நினைத்தவை யெலாங்கொடுமின் கையிறிசீ
வ-நாடியறவொழிந்தெனப் பிடகாகெடுவறைந்துமெல்லநமுகாமுன்
னம்-ஆடியபைந்தோகைமிசை நொடிக்குள்வந்திவ்வேழைதனை யாத
ரிப்பாய் -கோடிநவசித்தாகள்குழ் தென்பழனி யமபதிவாழ் குமா
வேளே. (க)

மறைநலிற்றுநோய்க்குமுவு மூழவினையுங் கோளுமற்றெவ்வகைத்
தாந்துன்பும்- பிறையெயிறுச்சுமன்பயமுந்தெநநாயேற்குணைவாழ்த்
தும்பேறுநல்காய்-நறையிருத்தும் பூங்கடப்பமணிமாபாநின்னும் ந
வில்வாதங்கள் -குயைகற்றியருள் புரியுந்தென்பழனியம்பதிவாழ் குமா
ரவேளே. (ங)

அறுசீர்க்கழிநெடி ஸ்விருத்தம்-முறையது.

ஊ ச் ல் .

மாமணிச்சிககாரமண்டபத்தினுடே
மன்னுகதிராமாணிக்கக்காலகனாட்டிச
சோமவொளிவயிரத்தால்விட்டஞ்சோந்துத
தூயபசுந்தங்கசசங்கிலிகள் பூண்ட
சாமளநற்பலகைமிசைமகிழ்ந்திருந்தே
தனியாம்பைமாதரெதிரெதிராநின்ற
மாழுகவாகுகுளையவரேயாடருசல்
வையாபுரித்துரையேயாடருசல். (க)

ஆறானனங்களினுமறளேபொங்க
வாறிருதோளிலங்கடம்புவலங்கலாடப
பாறடுவேலொளிரமதாணியாடப்
பைம்பொனுடைமருங்கிலங்கவிடைப்பூண்டப
பேறரத்தருமுபயமலாத்தாளமீது
பெப்புறுசிலம்பொடுசதீங்கையாட
மாறாதகருணையன்பர்பாலில்வைத்து
வையாபுரித்துரையேயாடருசல். (உ)

வெள்ளிமலைத்தந்தையுள்மகிழ்ச்சிபூண
வேழமுகனெனுந்தமையன்மனர பூரிக்கத
துள்ளியதக்கன்மகத்தையுழித்திட்டோனுந்
துணைவரொன்பதின்மருநின்றேவல்கேட்பத

தெள்ளியர்சொல்லச்சுதனுமாமன்போற்றத்
 திசை முகமைத்துனன்பணிந்துகாங்கள்கூப்ப
 வள்ளிதெய்வயானையிருமருங்குமேவ
 வையாபுரித்துனாயேயாடஞ்சல்.

(ந)

நற்றயெனும்பபாயுங்கங்கையென்னு
 நறுஞ்செவிலித்தாயுமாசீர்வதிக்கப்
 பொற்றாமரைக்கோயில்மாமியோடு
 புலமைமிகுதங்கையுமேபுகழ்ந்துவாழ்த்த
 முற்றமுதிண்முலையிந்திரையுந்தெய்வ
 முனிவராபத்தினிமாருமாலமேந்த
 வற்றுவாணந்தக்கடலேயெங்கள்
 வையாபுரித்துனாயேயாடஞ்சல்.

ப)

ஞாலமெலாம்படைத்தவோயாடஞ்சல்
 நாதாநதத்துறைபவோயாடஞ்சல்
 வேலணியும்விக்கமோயாடஞ்சல்
 விண்ணுலகங்காததவோயாடஞ்சல்
 நீலமயில்வாகனரோயாடஞ்சல்
 நித்தியகல்யாணரோயாடஞ்சல்
 வாலசுப்பிரமண்ணியரோயாடஞ்சல்
 வையாபுரித்துனாயேயாடஞ்சல்.

தி)

ஊசல்-முற்றிற்று.

க ட் டி ய ம் .

சந்தவிருத்தம்.

நதிமதியுமறுகுமணியிபுமுகவளிளமகிழநடமிடுமயூரா பராக்
 அதிசுதிக்கொணிநுதனெடுகுவடுததிதவிடுபடவயிலெழியும்வீரா பரா
 துதிபொதியமுனிவனகவெருளொழியுவொருமவுனசுகமருஞ்ஞாராப
 பதியதனிலுயாபமுணிககரிவறைகுசுவமராபணியுமதிகாரா, பரா(க)
 மண்டலமுமெண்டசையுமண்டபகிரண்டமும்வணங்குபயபாதாபரா
 தண்டமிழரும்புலவாபுந்தியுணினைந்தவை தரும்பிரபலதாதா பராக்
 பண்டயாசயந்தனுழியஞ்சுலென அன்புணாபகாந்தபிரபோதா பராக்
 விண்டலநெருங்கியடரும்பழனியங்கிரிவிளங்கவருநாதா பராக (உ)
 சித்தமலைவுற்றவடிமைக்குறுதிசெப்பவருதிவ்விசுருணா பராக்
 வித்தகரியற்குணாபுணாத்தவந்தாததைமுனம்வின்றாதமிழாளா பராக்
 சுத்தபரதததுவவெளிககொளிதழைத்திலகுதுய்யவருளாளா பராக்
 சித்தாகணமிக்கடார்திருப்பழனிவெற்பிலுறைதெய்வமணவாளா (ங)

கட்டியம்-முற்றிற்று.

அடைக்கலப்பத்து.

சுரு

வேலுமயிலுந்துணை,
அடைக்கலப்பத்து.

~~~~~
பொன்னேமணியே சுகக்கடலே பொருளேயருளே பூரணமே
மன்னே மயிலே நியதேவே வானோர்வாழ்வே யுயிர்க்குயிரே
தன்னோகன்ற முக்கணைம்மான் றனக்குக்குழைப்பொருளுரைத்த
அன்னேபழனி மலைக்கரசே யடியேனுன்ற னடைக்கலமே. (க)

பண்ணார்மொழிமங்கையர்மோகப் பவ்வத்தழுந்தி மயங்கியுன்னை
எண்ணுதிருக்குஞ் சிறுநாயேனென்னுந்தித்தாட் கொளவேண்டுந்
தண்ணூர்கருணைப் பெருங்கடலே தமிழ்மாமுனிவன் குருமணியே
அண்ணாபழனி மலைக்கரசே யடியேனுன்ற னடைக்கலமே (உ)

ஒப்பாகியநின் னன்பரைப்போலுலகினடித்து நாட்கழித்த
இப்பாவியைநீ யாண்கொள்ளா திருக்கினெவ்வா நினியுய்வேன்
துப்பாரிதழும் பிகைபுதல்வா சுருதிமுடிமீ துறைமுதல்வா
அப்பாபழனி மலைக்கரசே யடியேனுன்ற னடைக்கலமே. (ங)

கணியாவனந்தம் பிழைபுரிந்த கசிடனென்னுந் தொண்டாதமைப்
பணியாழுடனென்னுமருள் பிாவித்தெனையாட் கொளவேண்டுந்
தணியாசசினவை வேலேந்துந் தண்ணங்கருணைப்பெருமுகிலே
அணியாபழனி மலைக்கரசே யடியேனுன்ற னடைக்கலமே. (ச)

இமிழ்மூவாசைச் சுழல்விசைகொண்டிருப்பப்பவவேலையிற்சுழன்றே
அமிழ்வேல்நனைநின் னருட்கரைசோத தாளாவிடினிங் குயவேனோ
கமழ்பூங்கொன்றை வனையுமுக்கட் கருணைக்கடலினுதித்தசெழும்
அமிழ்தேபழனி மலைக்கரசே யடியேனுன்ற னடைக்கலமே. (ரு)

இம்மாநிலத்தி லென்பிழைக ளெல்லாம்பொறுத்தே யெனையாண்ட
பெம்மானேயிங் கினிவிடுத்தாற் பேயேனுய்யுந் தாழுமுண்டோ
செம்மானளித்த மறச்சிறுமி திருக்கண்மலரு மெழிறபுயனே
அம்மாபழனி மலைக்கரசே யடியேனுன்ற னடைக்கலமே. (சு)

பொய்யார்புழுக்கூ டிதைச்சுமந்தைம்பொறிபோநெறியிற் சென்றுல
மெய்யாய்நம்பிநாட்கழித்தவினையேன்றனையும்பரிந்தாள்வாய் [கை
மையாரயிற்கட்குஞ்சரிதன் மகிணுவடியாகக் கருள்சுருண
அய்யாபழனி மலைக்கரசே யடியேனுன்ற னடைக்கலமே. (ஏ)

வித்தகையுசஞ்சிதமொழிந்தால் வினையேதுடலே ததற்குமன
தைத்தானடக்க வேண்டுமெவசு சாற்றுஞ்சருதி தனைகேட்டும
இத்தாரணிக்கு ளதன்வசத்தா யிடாபட்டுழன்று மயங்குகின்றேன்
அத்தாபழனி மலைக்கரசே யடியேனுன்ற னடைக்கலமே. (அ)

சிறியேன்புரிந்த பிழைபொறுத்துன் செய்யமலர்த்தாட்டுணைசேரு.
நெறியேகிருப்பி யாளுவையோ நீங்காநிரையந் தழுத்துவையோ

சக திருப்பழனிமலைத்தெண்டாயுதக்கடவுள்பேரில்

மறியேவனைய விழியுமையான் மதலாய்நினது மனக்குறிப்பை
அறியேன்பழனி மலைக்காசே யடியேனுன்ற னடைக்கலமே. (க)

இருளேசமைந்த மலர்க்குழலார்க் கேவல்புரிந்தே திரிந்துழலு
மருளேநிறைநெஞ்சடையேனின்மலர்த்தாளினைக்கென்றுரித்தாவேன்,
பொருளேயடியார் தவப்பேறே பொதியமுனிவற் கருள்புரிதண்
ணருளேபழனி மலைக்காசே யடியேனுன்ற னடைக்கலமே. (க0)

அடைக்கலப்பத்து-முற்றிற்று.

ல ர லி ப் ப ா ட் டு

இராகம்-பைரவி-தாளம்-ரூபகம்.

தந்திமுகனுக்கிளைய கந்தனுக்கும் லாலி
சதுர்மறையின்மூலனுக்கும் மேலனுக்கும் லாலி லாலி (க)

கந்தமலர்ப்பாதனுக்கும் நீதனுக்கும் லாலி
கதிதருகாங்கேயனுக்கும் தூயனுக்கும் லாலி லாலி (உ)

சிலனுக்குச்சிவகாமி 'பாலனுக்கும் லாலி
தென்பழனிபூரனுக்குந் தீரானுக்கும் லாலி லாலி (ங)

வேலனுக்குந்தகுவர்குல 'காலனுக்கும் லாலி
மெய்யாபவநாசனுக்கும் 'நேசனுக்கும் லாலி, லாலி (ச)

ஆறுமுகத்தையனுக்கும் மெய்யனுக்கும் லாலி
அததனுக்குங்கருணைபொழிந்ததனுக்கும் லாலி லாலி (ரு)

ஈறின்மெய்ச்சொருபனுக்கும் நீபனுக்கும் லாலி
எழில்வள்ளிமோகனுக்கும் வாகனுக்கும் லாலி லாலி (கூ)

குன்றெறிவிசாகனுக்கும் ஏகனுக்கும் லாலி
குஞ்சரிசமேதனுக்கும் போதனுக்கும் லாலி லாலி (எ)

வன்றிறல்கொளயிலனுக்கும் மயிலனுக்கும் லாலி
மதனிறைஞ்சமழகனுக்குங் குழகனுக்கும் லாலி லாலி (அ)

கண்ணன்மகிழ்மருகனுக்கும் முருகனுக்கும் லாலி
கங்கையருள்புதல்வனுக்கும் முதல்வனுக்கும் லாலி லாலி (கூ)

புண்ணியனுக்கும் வாலசுப்பிரமண்ணியனுக்கும் லாலி
புலவனுக்கும் முத்தொழில்செய் வலவனுக்கும் லாலி லாலி (கா)

லாலிப்பாட்டு-முற்றிற்று.

எ ச் ச ரி க் கை .

இராகம்-சகாஸ்தாளம்-ரூபகம்.

- துதியைங்கரன்றுணையாய்வரு தூயா கார்த்திகேயா
கதித்தந்தருள்பழனுபுரிக் கந்தா-எச்சரிக்கை. (க)
- பண்ணர்மொழியருஞ்சரிபாகா வள்ளிமோகா
தண்ணூர்பொழிற்பழனுபுரித் தலைவா-எச்சரிக்கை (உ)
- பரமர்க்குண்மையோதுங்குருபானே கிருபாகரனே
அருமைத்திருப்பழனுபுரிக் . கரசே-எச்சரிக்கை (ங)
- கல்லாமனத்தவுணர்க்கொரு காலா வடிவேலா
நல்லாருமைபழனுபுரி நாதா-எச்சரிக்கை (ச)
- குறுமாமுனிக்கருள்செய்யுமெண் குணனே சாவணனே
துறவோர்புகழ்பழனுபுரி தூயா-எச்சரிக்கை (ரு)
- வாங்காதவெம்பவநோய்தெறு முருந்தே சிறுகுருந்தே
நீங்காவெழிற்பழனுபுரி நிமலா-எச்சரிக்கை (ஸ்)
- பனிமாமலைப்பிடி தந்தருள் பரீலா துண்டைக்காலா
முனிவோரதுதிபழனுபுரி முருகா-எச்சரிக்கை (ஏ)
- பசுமாமயில்மிசையாடிய பாதா குருநாதா
சுசியோரிதைபழனுபுரித் துனாயே-எச்சரிக்கை (அ)
- தறைமீதன்பர்க்கருநதேவ தருவே சிவகுருவே
மறைமீதொளிபழனுபுரி வரதா-எச்சரிக்கை (ஊ)
- ஆலஞ்செறிமிடற்றானரு னையா வயிற்கையா
கோலஞ்செறிபழனுபுரிக் குகனே-எச்சரிக்கை (ஐ)
- வானோர்பெரு வாழ்வேயென்கண் மணியே சுப்பிரமணியே
தேனார்பொழிற்பழனுபுரித் தேவே-எச்சரிக்கை (கக)
- எச்சரிக்கை-முற்றியது.

மங்களம்.

இராகம்-அசாவேரி-தாளம்-சாபு.

மங்களம் கருணைமதவேழமுகவன்றுணைவ
மங்களம் பீனிமலை நந்தை. பாலா

மங்களம் சர்வபரிபூரணசுகானந்த
மங்களம் பழனிமலைவாழும் வேலா (ஜெயமங்களம்)

மங்களம் சரவணேற்பவசிவகுமாரகுசு
மங்களம் வனமாஸிமகிழு மருகா

மங்களம் தேவகுஞ்சரிவள்ளிமணவாள
மங்களம் பழனிமலைவாழு முருகா (ஜெயமங்களம்)

மங்களம் தயித்தியாதங்குலகாலவடிவேல
மங்களம் தேவாகள்வணங்கு பாதா

மங்களம் ஸனகாதியாக்கருருமுபதேச
மங்களம் திருப்பழனிவாழு நாதா (ஜெயமங்களம்)

மங்களம் சகலாகிலாண்டகோடிககதிப
மங்களம் சுருதிகளவழுதது ரிபுண

மங்களம் சிவசுப்பிரமண்ணியகருணாலயா
மங்களம் சிவகிரியில்வாழ சாவணை (ஜெயமங்களம்)

கீர்த்தனம்.

இராகம்-அசாவேரி-தாளம்-ஆதி.
பல்லவி.

தென்பழனிக்கந்தனுக்குசு செயமங்களம் எங்கள்
தேவியுமைமைநதனுக்குசு சுபமங்களம்

அநுபல்லவி.

அன்பாநுதிநேசனுக்கு அருளபிரகாசனுக்கு தென்
இன்பவிலாசனுக்கு எழிறகுமரோசனுக்குத்
சரணங்கள்.

என்கும்பிரக்கியாதனுக்குப் போதனுக்கு மங்களம்
இசைகொளசங்கீதனுக்கு நீதனுக்கு மங்களம்

இங்கிதவினேதனுக்கு எவாகுமபேதனுக்குசு தென் (க)
செங்கமலபாதனுக்குத் திகழசுவாமிநாதனுக்குத்

சோவளாகெம்பிரனுக் குதாரனுக்கு மங்களம்
சேவறகொடித்திரனுக் கொய்யாரனுக்கு மங்களம்

ஆரும்வெற்றித்தாரனுக்கு அரனாகுமாரனுக்குசு தென் (உ)
ஞாசங்காரனுக்குத் தோகைமயில்வீரனுக்குத்

ஆனந்தக்களிப்பு.

சக

மாறில்வெட்சித்தோளனுக் கன்பாளனுக்கு
வள்ளிமணவாளனுக்கு வேளினுக்கு

மங்களம்

மங்களம்

கூறுநுஞ்ஞானனுக்கு குஞ்சரிகண்ணானனுக்கு
சநில்கிருபைபாளனுக்கு ஏழைபங்காளனுக்குக்

தென் (௩)

மங்களம் - முற்றியது.

உ

வேலுமயிலுந்துணை.

ஆனந்தக்களிப்பு.

இராகம் - நாதராமச்சுரியை - தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

சரணஞ்சண் முகதேவா சரணம்

சரணம்

சரணஞ்சண் முகதேவா சரணம்

அநுபல்லவி

சரணஞ்சண் முகதேவா சரணம்

இந்தத்

தருணந் துணிலேனையா தரித்தாள்வாய் சரணம்.

சரணஞ்

சரணங்கள்.

உம்பர்ச கரயனே சரணம்

தந்தைத்

கொருமொழி யுரைத்தசெவ் வாயனே சரணம்

*

அன்பர்த நேயனே சரணம்.

இன்னும்

ஆநுணர் அதிகார்த்தி கேயனேசரணம்

சரணஞ் (க)

அம்பிகை பாலனே சரணம்

தெய்வ

யானைவள்ளிமகிழ லோலனே சரணம்

*

கும்பன்சொன் மூலனே சரணம்

ஒன்னர்

குடர்மாலைகுடும்பை வேலனே சரணம்

சரணஞ் (உ)

அருந்தேனகைப் பரியோனே சரணம்

நாளுந்

அதிவளஞ் சேர்வையா புரியோனே சரணம்

*

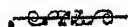
பெரும்புகழ்க் குரியோனே சரணம்

நாயேன்

பிழையெல்லாம் பொறுத்தாள்வாய் பெரியோனே சரணம்

சரணஞ் (௩)

ஆனந்தக்களிப்பு - முற்றிற்று.

போற்றித்திருவிருத்தம்.

ஐங்காற்கிளவலாய வருணிறைகுருந்தே	போற்றி
துங்கமாமறைக்குமெட்டாத் துவெளிக்கொளியே	போற்றி
சங்கதமுஅமெய்யன்பர்தம்பெருவாழ்வே	போற்றி
பங்கயச்செல்லிமன்னும் பழனியெம்பரனே	போற்றி. (க)
முதனடுவீறுமில்லா மூலகாரணனே	போற்றி
கதழொளிச்சுடர்வேலேந்துங் கனைகழல்வீரா	போற்றி
மதசமயக்கடோறும் வரமருள்பவனே	போற்றி
பதகனைத்தமிழ்தாட்கொண்ட பழனியெம்பரனே	போற்றி. (உ)
அல்லியந்தடங்குள்குழும் ஆவ்னன்குடியோய்	போற்றி
நல்லியற்கோர்காககருமுழை யிடித்தோய்	போற்றி
மெல்லியலொருத்திவேண்ட மென்கரமளித்தோய்	போற்றி
பல்லியங்கிள்ளைபாடும் பழனியெம்பரனே	போற்றி. (ங)
சுத்தத்ததுவந்தணந்த துரியமெய்யழகா	போற்றி
முத்தர்குழ்திருச்செங்கோட்டு முருகவிழ்கடம்பா	போற்றி
சத்தசாகரஞ்ஞாவுவற்புந் தகர்த்தவேலிறைவா	போற்றி
பத்தர்நெஞ்சகமாக்கொண்ட பழனிபெம்பரனே	போற்றி. (ச)
அணிபழமுதிர்சோலைக்கு ளானந்தக்கணியே	போற்றி
மணிரதிகத்திரங்காமத்துணை மன்னுந்சுகமே	போற்றி
தணிகையென்றுணைப்பார்வன்னோய்சணக்கும்பண்டிதனே	போற்றி
பணிபுழத்திருநிலைநீரும் பழனியெம்பரனே	போற்றி. (ரு)
விசுவநீட்டண்டமெல்லா மேணியாக்கொண்டோய	போற்றி
சசிதவிழ்குன்றுதோறுந் தனித்தனியின்றோய்	போற்றி
கசிவிலென்கனனெஞ்சுததுங் கழல்விண்ணைவத்தோப்	போற்றி
பசுமயின்மிசைநடிக்கும் பழனியெம்பரனே	போற்றி. (சு)
ஐந்தொழிற்கிறைவாபோற்றி யாண்டலைத்துவசா	போற்றி
செந்தில்வாழ்கநதாபோற்றி திரிபுரைமைந்தா	போற்றி
கொந்துறுவாகாபோற்றி குஞ்சரிபாகா	போற்றி
பைந்தமிழ்ப்புலவாபோற்றி பழனியெம்பரனே	போற்றி. (ஈ)
விண்ணவர்விருந்தேபோற்றி வினைதெறுயருந்தே	போற்றி
கண்ணினுண்மணியேபோற்றி சுதிர்மணிக்குன்றே	போற்றி
தண்ணருள்விளக்கேபோற்றி சரவனோற்பலனே	போற்றி
பண்ணருஞ்சுவையேபோற்றி பழனியெம்பரனே	போற்றி. (அ)
தேவர்கடேவாபோற்றி திருப்பரங்கிரியாய	போற்றி
மூலர்கண்முதல்வாபோற்றி முத்திவித்தானாய்	போற்றி

மாவளர்தோளாபோற்றி வள்ளிமணாளா	போற்றி
பாவலர்தலைவாபோற்றி பழனியெம்பரனே	போற்றி. (க)
ஏரகத்தரனேபோற்றி யிசைசடாட்சரனே	போற்றி
கூர்யிற்கரனேபோற்றி கூதாளவுரனே	போற்றி
போரினுக்கிரனேபோற்றி புகழ்தயாபரனே	போற்றி
பாரருள்வரனேபோற்றி பழனியெம்பரனே	போற்றி. (க)
சென்னிமாமலையோயபோற்றி சிவகிரியப்பா	போற்றி
என்னுயிராளாபோற்றி மேழைபங்காளா	போற்றி
சொன்னவானணியேபோற்றி சுப்பிரமணியே	போற்றி
பன்னிருகரனேபோற்றி பழனியெம்பரனே	போற்றி. (க)

நருணையங்கடலேபோற்றி கண்ணுநன்மதலாய்	போற்றி
தருணசஞ்சுவியேபோற்றி சண்முகத்தையா	போற்றி
பிரண்வவொளியேபோற்றி பிழைபொறுததருள்வாய்	போற்றி
சரணநின்சரணம்போற்றி சயசயபோற்றி	போற்றி.

போற்றிவிருத்தம் முற்றிற்று.

கொற்றமிகுநின் னமிலைமயிலேசெங் குக்குடத்தைட
பெற்றவுயர்புகழைத்து தியாதற்பாம்பேரினிதம்
நற்றமிழ்க்குள்ளரி தாடியபாவை நவின்றவென்தன்
குற்றமெல்லாம்பொறுத் தாள்வாய்பழனிக்குருபரனே.

தோத்திரமலை - முடிநிறறு. ஆட செய்யுள் - ௩௭௩.

கீர்த்தனை.

இராகம் புன்னாகவராளி - தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

வேலிருக்கவினையுமுண்டோ - அஞ்சாதேநெஞ்சே

வேலிருக்கவினையுமுண்டோ.

அதுபல்லவி.

சேலிருக்குஞ் செங்கமல வாவிகுழ்பழனிமலைச்

சேவலன்புகலரு மகிலபுஷன-காவலன்கரமலர் மிசையொளிர்வடி.

சரணம்.

வாலசப்திரமண்ணியதேவனே யுனக் கபயமபயமென

ஒலமிடுமும்பருய்யவே கணப்பொழுதினிழைமுதினா

லேலையைக்கரவுஞ்சனை தாரகனைச்சங்கமுக

வீரனைக்கதிதொபொருசதனெடு சூரனைப்பொடிபடவயமெரிசடர். (வேலி)

கீர்த்தனை முற்றியது.

வேலுமயிலுந்துணை.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அத்திமுசுவற்கினையகுமரனமரனக்காச்
சத்தியெனும்படைதாங்கியவீரன்மமிழ்முனிக்கு
முத்திநிலையருள்வையாபுரிச்சண்முகன்சரணப்
பசுதிசெய்தொண்டர்முன்பேரனறகீடமிப்பற்றலோ. (க)

ஆதியிற்றென்டனிந்நூலைத்திருத்தியச்சிட்டளித்த
போதுமறிவையிப்போதுமறிவையிப்பொய்யர்மொழி
யாதலினுறபழனிக்குமராவில்வரையர்மது
நீதிவழாதெளியேற்கின்பளித்திடீயருளே. (உ)

சோதித்தச்சிட்டகுணபாடதுள்வழுச்சொற்புகட்டி
பேதித்ததற்குரையென்றெருபேரிட்டிப் பேயொல்லாம்
வாதித்தகாயர்முன்ரூயேன்றனைநிற்கவைத்தனன்றோ
ஆதித்தனிமுதலேபழனாபுரிக்காதிபனே. (ங)

சினக்குமெரன்னூர்களெதிர்ப்பினுமென்னவித்திமையர்நம்
இனக்குழச்சூழவிருப்பினுமென்னவிவர்கட்கஞ்சேன்
வனக்குறவள்ளிமனாவுன்பழனிமலைக்குமரன்
எனக்குத்துணைவடிவேலையனுப்புவளேமையென்றே. (ச)

அன்பர்நினைத்தவையுவுமுடித்தன்னவர்க்கரிய
இன்பமளிப்பதற்கோர்சித்தனுண்டவனெங்குளனேற்
றென்பழனிக்குநிலில்வாழ்வோனெல்லாம்வல்லசித்தனுக்கு
முன்பருளையனவனருமிதிபெண்ணமுற்றுவே. (ரு)

இப்புத்தகத்திற்குதிகாரந்தந்தெளியேனியற்றும்
எப்புத்தகத்தையுங்காப்பாய்தரங்கமெறியுமுத
திப்புத்தமீர்தமொழிவள்ளிபங்கவெத்தேவருனக்
கொப்புத்தமஅன்பரன்பிலுதிக்குமயூரத்தனே. (சு)

இன்றென் நிறைநீரா னின்றன் னடிமையெவ்ப
நின்றெவருந காண வியற்றியவிந - நன்றினுக்கி
யாதுகைம் மாறேழை புரிவேன் பழனிமலை
மீதுறையு மன்பர்வாழ் வே. (ஏ)

வெப்பனனஞ்சொததவொன்னுரொடுங்கவும்விஞ்சைகற்றோர்
ஒப்பனைவர்க்குமிந்நூலெனக்கூறியுவுப்புறவுஞ்
செப்பனவாந்கொங்குவள்ளிமணான்நிருப்பழனி
யப்பனருள்புரிந்தான்மகிழ்ச்சிக்கடலாழ்ந்தனமே. (அ)

கட்டளைக்கலித்துறை-முற்றிற்று.

வேலுமயிலுந்துணை.

உ
சிவமயம்,
கணபதி துணை,
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியுங் கச்சியு மிடங்கொண்ட
படம்பக்கந் திருவேகாம்பர முடையார்.
ம கி ழ் ம ர க் க ல ம் ப க ம் .

இஃது
பிரஸிடென்சி காலேஜ் மாடெமெடிக் புரொபேஸர்
ம-நு-ரா-புரீ
இராயபஹதூர்:
பூண்டி. அரங்கநாதமுதலியாரவர்கள்
ஆசுவியாகச் சொல்லக் கேட்டுக்கொண்டபடி
சை பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப்புலவரும்
சமரசவேதசன்மார்க்க சங்கவித்துவான்களில்
ஒருவருமாகிய

தொழுவூர் - வேலாயுதமுதலியாராற்
செய்யப்பட்டு
அம்முதலியாரவர்கள் போஷணையால்
சென்னை:
மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது:

சர்வஜித்துவாதி தனுவமின்

Madras December 1887.

உ

சிவமயம்.

இந்நூல்செய்தவரோடு

ஒருங்குகற்ற ஒருசாலைமாணக்கராகிய

ம-ந-ந-ஸ்ரீ

கா யா று

நா ந சு நீ த ர வை ய ர வ ர் க ள்

சொல்லிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

—:0:—

ஆசிரியவிருத்தம்.

பேசுமறைப்பொருளன்பர்க்கின்பூட்ட

மாமகிழ்க்கீழ்ப்பிரியாவாக்கம்

ஆசுகவிபொருந்தவருந்தமிழ்மாலை

யணிகென்னவறிவாற்சான்ற

வீசுபுகழ்ப்பூண்டிமகிழரங்கநாதன்

சொல்லவிளம்பினால்

மாசிலருட்குரவன்வழியொழுது

வேலாயுதனும்வாய்மையோனே.

சுபமஸ்து.

—

உ

சிவமயம்.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—o—o—o—

திருவொற்றியுங் கச்சியு மிடங்கொண்ட

படம்பக்கந் திருவேகாம்பர முடையார்.

ம கி ழ் ம ர க் க லி ம் ப க ம் .

காப்பு.

வஞ்சிதஹை.

திருவாரொற்றி

யொருவேகம்பம்

ம்ருமாத்தமிழைத்

தருமேரம்பனே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கச்சிமலர்ந்ததொருகாமக் கோட்டத்துக்கற்பரளி
நச்சியகம்பச்செழுந்தேனை நானுநயந்துளத்தே
வைச்சுவந்தொற்றியிருந்தேற்கு வான்வைதான்விளைத்த
துச்சியிருந்தழகாறுங் கலம்பகத்தோர்வேழமே. (க)

ஒற்றியமர்ந்துயர்மாவடி வீழுமொருகனிக்கே
பற்றினிருந்தேன்பரிசு பரிந்துகலம்பகமாக்
கொற்றமயிலொடுசெவனும் பெற்றோர்குறத்திபின்போம்
வெற்றிவைவேலவ்விடலைத்தான் கவைமெய்யுறவே. (உ)

ஒருபோருமயங்கிசைக் கொச்சக்கலிப்பா. ஆறடித்தரவு இரண்டு.
பொன்மகள்சொன்மகளேத்தும் பொலம்புரிசெஞ்சிறடியான்
வின்மலைவேந்தொருபுதல்வி வியலிருக்கும்புகழ்முதல்வி
தன்மலர்ச்செங்கைபற்றித் தீவேட்டபின்றனித்து
முன்மருவுநக்கத்துப்பலிகொள்ளு முயல்வொழித்து
தன்முனைச்சீரறமோம்பு நயப்பெய்தியிருநாழி
நென்மலையாவித்தாக நிறைகற்பினுட்கழித்தோய். (க)

பரிதிநெடுமண்டிலத்துப் பகல்விளக்கியின்னுழையும்
விரித்திரினனுப்புரைபல் விலகண்டமத்தனையும்
இருவிமிசைப்பசுக்கணத்தின் முற்றாட்டாவினிதமைத்துத்
தருவளனும்வான்யாறும் வளம்படுத்தித்தரணிமிசை
யுருவளர்வூந்திருக்கச்சி யொருகம்பமுறாவரையா

இடையிடையே தனிச்சொற் பெற்று வந்த நான்கடித்தாழிசைகள் ஐந்து.

வெண்பகடுபுகம்புரவிக் கருங்கடாமுதலவெலாம்
எண்பகலில்பாலகர்க ளினி துலவவிட்டருளி
நண்பகலாதொருகுண்டை வைத்ததது உநற்புலின்றி
மண்பகலெலாமேயந்தால் வாய்க்குமோவுழுவையா.

(க)

அதுநிற்க.

அலைத்தெழுந்தபவவினையிற் கடலேழும்புயலேழும்
நிலைத்தெழுந்தவருட்குழனித் திருஹ்நிலமுணங்கா
சிலைத்தெழுந்ததகராரன் மைந்தர்திருஹ்தியென்றால்
வலைத்தநிரைசாலாதே வாய்க்குமோவெருவையா.

(உ)

நயகிருக்க.

பரந்ததிருப்பாற்கடலைப் புலிப்பறழ்க்குப்பரிந்தளித்துச்
சுரந்தசுரந்திசுகரர் சோபமறத்துணிந்தளித்து [ல்
வரந்தரமண்ணெடுத்தடைத்துக் கொண்ட தும்பாண்டியன்சார்பே
நிரந்தசடைப்பற்றூரீப் பாய்ச்சுறுக்கோநேருமையா.

(ங)

அற்றாக.

ஒருமகனார்பெருமையிற்ற ரொருமனாரிருமனையர்
மருமகனாருருவிலியர் மைத்துனர் வாங்காவுறக்கர்
பெருமகமாமடிகளவர் மறித்தலையாடிபெயரார்
வருமகமைபார்ப்பவரோ பண்ணையாள்வளமையா.

(ச)

எனினெவ்வன.

மறம்வளர்த்தபுலப்பட்டி மலககள்வர்மயங்காமே
திறம்வளர்த்தபாரிடங்கள் சேவலெனத்தெரிந்தவையும்
புறம்வளர்த்தபலிக்கோடும் புகலவொன்றோவெண்ணாக்கா
மறம்வளர்த்திட்டெம்மனனை யருட்போகழுட்டுவதே.

(நி)

அராகங்கள் ஆறு.

உழல்வரு திரிபுர மதுபொடி படவொரு
தழல்விழி யழல்கொடு தணலது புரிபுமுன்
விழலினி லிருவொரொ டொருவரை யுறுகடை
கழலற வுயர்குட முழவுற நிறுவினை.

(க)

திருவுடைவிடைதரு முகனுடையறவடி
வொருவனையுறைமலை முழுவதுநிலைதரு
பரமொடுவிரியுல குயவருநெறிதரு
குருவெனவிருவினை தலைபெறவருளினே.

(உ)

தகைபெறுமலகில கலையுணர்வுலகுணர்
வகையொடு முழுவல பிரமதகணரவர்
தொகையளவிலையவை யடையவுமிகைதரு

மனுவிடிவுடையவர் மலிதவநிதியினர்
தனைநிகாவடிவினர் தமையுணருணர்வினர்
முனைவர்கண்மறைவல முனிவாரிருடிகள்
அனைவருமவரவ ரொருதொழிலுறுவர்கள். (ச)

இருதுவுமதியென வினைதொகைபெறுகனர்
ஒருபயனுக்கர்வல ரலதொருதொழிலில்
தருகளனவையுறி னுறுபுகழ்சிஷ்சொல்வா
கருதருதலைவன வரவவைகருதலர். (ரு)

இவரனைவருமொரு புடையுறவிரிதிரா
அவனியின்மனைமக வருநிதியுடலுயிர்
தவநினவெனவெணி தகுபணிபுரிநரா
உவமனில்வகைபல வுளநிலைநுருவி. (3)

பெயர்த்து மாறடித்தர வீரனடு.

கால்பெற்றும்பெருதும்வரு முக்கோரைபாத்திகஞ்செய்
சால்பற்றிசிறுபுற்கண் மாயாவாதப்பூண்டர்ங்
கிளைத்தகளைமுடாது கிறிசெய்துறைப்படடி கெடா
தளைத்தமயலவன்மட மாம்விட்டிலழியார்
நெடுநீராதிபுகிஷ்னைக்களிறெலிவன்சாண்பிற
கொடுநீர்மையவைபுரியா தளிக்குநர்யார்கூறுதியால். (க)

கடுங்காமவெள்ளம்பாய்ந் தாகாமேநிர்ச்சாவி
கொடுங்கோபவெயிலுறைப்பக கதிர்ச்சாவிக்கூராமே
கொலைகளவுமுதற்பிணிக் டவிர்த்தன்பினீர்ப்பாய்ச்சி
தலையளியாங்காப்புமிகத் தனிப்போகம்வினவெயத
பதமுணர்ந்துபாஜய்ப்பரர் யாவரேபழமறைசொ
லிதமுணர்ந்தவருட்கொண்ட வெந்தையெந்தாயியம்புதியால். (உ)

பெயர்த்தும் வந்த வீரடித்தாழிசைபனனிசனடு.

உரையுணரும்பனவார்மட மாதரிடுபலிதேர்ந்துண்
டையுடம்புமாதலின னாகுமேயுழவுனக்கே. (க)

ஒருந்நாயவுலகெவற்று முயர்ந்தருமெழிப்பாரு
மிருந்தாலுமுதவிசெய்வார் யாரையுநீபடைத்திலையே. (உ)

கருமானையுறித்தனைநாம் கம்மாளர்தலைகொய்தாய்
பெருமர்னிங்குழவுவினைக்கணப்பையெங்குப்பெற்றனையே. (ரு)

வளங்களமைவுறப்பிரிய நாலுருமயானமென்றால்
கருமம் உயர்விலையோயே (ச)

பல்வேலிப்பயிர் தழைப்ப வைப்பருந்தொறுநின்போல்
நெல்வேலிவைத்தாரா நீணிலத்திற்கானேமால். (ரு)

ஒற்றியூர்வைத்ததற்பி னுறைவாகவாருரும்
உற்றுமச்சோற்றுத்துறையொன் றுறுதிபெறவைத்ததென்னே. (ர)

நெய்வேள் விப்பிறர்செய்யப் பொறுதழித்தோளவளவா
வைவேள்விசெயத்துணிந்த தழுகழ்வார்க்கறமுரைத்தே. (எ)

ஆளின் றிக்குற்றேவற் காவணஞ்செய்தடாவழக்கா
லாள்கொண்டங்கவற்கேவ ளாளாகித்திரிந்தனையே. (அ)

விளைவித்தவிளைப்பாடு மெய்யுணர்ந்துமுணரார்போன்
முளைவித்துவறுத்தூட்ட முழுவிருந்துமாயினையே. (க)

வைப்பார்போலோடுகோவ ணம்வைத்துக்கரவிற்கொண்
டிப்பாரில்வல்வழக்கிட்டது வொப்பதுண்டேயோ. (கர)

உடையானென்றொருபேரிங் செவ்வாரோவுற்றததற்
கடையாளமறிந்துறைப்பார் யாரென்பாரவர்கிலரே. (கக)

படம்பக்கமிடங்கொண்ட பழம்புகழ்த்தியாகேசனென
உடங்கியையாரணமொழிகேட்டுவந்தடைந்தார்புலவரன்றே. ()

நாற்சீரடி யம்போதரங்கம் இரண்டு.

உரைக்குமவ்வுரையெலாமுலகனைத்தையும்
வரைப்பினின்வான்புகழ்மாந்திரின்றதே
வள்ளனின் கருணைமாமடைதுறந்தன்றே
கள்ளவக்கூற்றுரங்கடந்துசென்றதே.

நாற்சீரோரடி யம்போதரங்கம் நான்கு.

கையதுவில்லெனக்கனகமரல்வரை
மெய்யதுவில்லெனவெள்ளியீழ்வரை
யாவருமறிவர்காண்மன்றம்பொன்னது
முவர்தந்திருவெலாமுடிவினின்னது.

முச்சீரோரடி யம்போதரங்கம் எட்டு.

தனதனையிகுணைநசைத்தனை
சதமகனடிமைநிசைத்தனை
மனு வழியுலகையசைத்தனை
மலையரசுறவுபசைத்தனை.
முணிவலனுடவினிற்றியினை
வரிவகைபகர்செய்குற்றியினை
கணியிறைகுருவினுற்றியினை
கடமுயிர்பொருள்கள் பெற்றியினை.

இருசீரோரடி யம்போதாங்கம் பதினாறு.

சித்தியெத்தனை
யுற்றதத்தனை
தெளிநர்கைத்துணை
பெறவுமவைத்தனை.
முத்தியாயினை
பத்திமேயினை
முதல்வனாயினை
முழுதுமேயினை.
தலைமைசான்றனை
புலமையான்றனை
தவமுமார்ந்தனை
நவமுமோர்ந்தனை.
அலகிலரணையை
அளவில்கோணையை
ஆக்ஷவல்லையே
யார்க்குநல்லையே.

எனவாங்கு. இத்துணிக்ஷசால்,
ஆகிரியசுகரிதகம்.

முறைவெளிப்படுத்த மறைமொழிவழிதேரீஇப்
பழிச்சினர்பாசிப் படர்குறிப்பரிசில்
நல்குதல்வேண்டு மல்லதையிவறுபு
காசிலைச்சிறிதுமெனக்கைவிரித்துத்
தேசடைமன்றத்துச்செந்தீயேந்தி
ஒமய்வெளிகாட்டிவேண்டுநர்வேண்டியாங்
கையமின்மையாடினுமகலார்
காலைத் தூக்கிக்கொண்டதுசாறு
மாயினும்விடார்நேயமிக்குற்றார்
ஆதலினடி கேளாய்தலங்கமைத்து
மாதுகாதலியும்வள்ளனீரும்
காதலினளித்தகம்பருசோறமையும்
குடிமுழுதுரிமையும்க்கேவழிவழி
யெமையாட்கொளிணுமக்கெய்துமில்வாழ்க்கையே.

(க)

நெரிசைவென்பா.

இல்வாழ்க்கையாகா தினிதாகவில்வாழ்க்கை
செல்வாபறுதொழிலைச்செய்தருள்க—மெல்ல
வறுதொழின்மேற்கொள்ளற்க யார்க்குமதிமேலே
"மனமொயர்ந்திடர்க்கே யுலர்ந்து.

(உ)

கட்டளைக்கவித்துறை.

உவந்தாயொருகம்பமாயினு மென்னையுழைப்பொன்றின்னிச்
சுவந்தாங்கிக்கச்சிமயானத்தி னுடுதறக்ககொலாம்
நவந்தாங்கறஞ்செயிமவான் மகளுளநாணிப்பிலந்
தவந்தாங்க நரங்கல்பவந்தாங்கவிட்டையதாரணிக்கே. (ந)

நெரிசைவெண்பா.

தாரணிக்கேதாரணித்தேர் தாரணியாநின்றக்காற்
பேரணிக்கேபேரணியாப் பேசுவதென்—னூரணிக்கே
வணனிப்பெருஞ்சூழல்வைத் தொற்றிவந்தீரேல்
என்னிணிப்போர்ச் சேவகமேற்றீர். (ச)

கட்டளைக்கவித்துறை.

ஏற்றீர்நளையிகல்பெற்றும் புரஞ்சுடவேலுமண்டேர்
காற்றீர்வைப்புதன் முன் னச்சுயிற்றதுகைக்கணைக்குந்
தோற்றீர்வலவன்றறிதலை யாவன்றுணையுமிலீர்
சாற்றீர்க்கச்சிசேர்மாவடிக் கிழக்குடிச்சார்பிதென்னே (ரு)

கொச்சகக்கல்பா.

என்னொற்றிக்கொண்டாலும் யானொற்றிப்போவதுலை
முன்னொற்றிக்குறிவைத்தாண் முளரிக்கைவண்டாலே
மின்னொற்றிவிளங்கிடைச்சி விழைதருபாறயிர்பெய்து
பின்னொற்றித்தாரணிக்கேன் பெருமவுணைக்காணுதற்கே. (ஈ)

சுட்டளைக்கலிப்பா.

கரணுதற்கரிதாருங் கள்ளக்கம்பன்
காதல்செய்பவர்காசெலாங் கொள்ளுகொண்
டுணுறக்கமிலாதலமந்தவ
ருள்ளவான்பொருள் யாவுங்கவர்ந்தரோ
பூணுகோவணம்வைத் தொளித்தங்கவர்
பொதுமொலாம்வஞ்சித்தோடு மோர்நாள்கள் ளி
நாணுமாதர்கலை வலாவவ்வித்தா
னல்லகம்பனெனப் பெயர்நூண்டதே. (எ)

கலிநிலைத்துறை.

பூண்டாராமைபொங்கரவென்புபொருகேழ
விண்டார் கோடுபுன்றலைமாலையிறைசெல்வ
மான்டார்ொற்றியார்பரமேசனவரென்யார்
வேண்டார்போலும்பேர்க்கமைவேடம்விவப்பம்மா. (அ)

அறுசீர்க்கழிநெடிநெடியாகிரியவிருத்தம்.

வியந்தவரைவியப்பழிக்குமுரண்மறவி புரங்கிழிந்துவிறலும்
வியப், பயந்தடைந்தபாலனுயிர்பரிந்தளித்துப் பயங்கரப்பேர்ப்
டைத்துவீர, வயந்திகழுங்கழற்பதததர் மணியேகாம்பரமுடையா
ர்மன்றவாணர், நயந்திருந்தாரொருகன்னிகாப்பினென நவிலும்
வையநகையாமன்றே. (௬)

பிசுபியார். இதுவுமது.

அன்றிருக்குமுதல்வார்சா ருபத்தாலே யணிசூலங்நாயேந்தி
யாடுகின்றீர், நன்றிருக்குமொற்றிநெடுந்தெருவிற்றிச்சி நகைமலர்
சூடியபிச்சியாரோயன்பை, நின்றிருக்குதுதனோக்கானேர்ந்தவேளை
நீர்விளித்தீரானுலுநினைவங்கேதுந், துன்றிருக்குக்கரும்புகையேமி
க்குச்சாலத் துயாசெயுந்தீர்வனையினதரஞ்சுழிமீரே. (௧௦)

அம்மாணை-கலித்தாழிசை.

ஆதரவாரோகாம்பரமுடையாரோரொட்டு
மாதர்தோளாசைமருவின்காணம்மாணை
மாதர்தோளாசைமருவினரோயாமாதிற்
காதல்வைப்போளகாமக்கண்ணிகாணம்மாணை
காணரும்போதியுர்க்கியாரேகாதல்வெசயாரம்மாணை. (௧௧)

கலிவிருத்தடி.

மாணைநோக்கிமகிழ்வலப்பாதினின்
ஞானநோக்கினர்பாதிநயந்ததை
யேனைப்பாதிநிப்பாதிசெய்தேற்றிப்பின்
காணமாக்கினரொற்றிககண்டோல்கற்றே. (௧௨)

புரெடைவெண்பா.

தோலுந்துகிலுங்குழையுஞ்சருடோடும்
பால்வெள்ளைநீறுமபசுஞ்சாந்தும்பைங்கினியுஞ்
சூலமுந்தொக்கவளையுமுடைத்தொன்மைக்
கோலமேநோக்கிக்குறித்ததிருநாமம்
போலுமேயம்மையப்பொன்னுப்பொய்யாகாமைச்
சாலவியலுமொருவரொனபீரலமைத்த
லைத்தமிழிற்றெரிந்திசினோர்சீறிஞர்
மாலிற்றசின்தையிற்கச்சிவுளம்பாடிஞர்
ஏலப்பேராகவெமக்கு. (௧௩)

செவிவிசுறல், எட்டளைக்கலித்துறை.

குடக்குட்டுவன்புனையொன்வண்ணத்தார்மகிழ்வார்மகிழார்
இடக்குட்டுவன்றனையென்மகளேயினியாரினியார்
கடக்குட்டுவந்துவங்காட்டுநர்காதலங்காதல்கொலீரம்
கடக்குட்டுவனையென்வளையுளம்பரித்தனையே. (௧௪)

புயவகுப்பு. வண்ணவிருத்தம்.

தனன்தனதனன, தனன்தனதனன, தனன்தனதனன,
தத்தத்தனந்தன.

பரவுமுழையுறுவர், பரசுபதயுகள, பதுமமலர்முருகு,
வைப்புற்றணங்கின
பறவைநிகர்நகர, மெரியமலைகுழைய, மகிழ்வின்மகளுதவ,
வெற்பற்கிணங்கின
பகல்செயிருசுடர்க, ஞாறுபுணகலவகழ், நயநவிறவுளர்கை,
கைப்பற்றினின்றன
பசியவளைநகிலி, னனைபுசுவடுபுரி, பருமமணியிடைகொ,
டிச்சிக்கிசைந்தன (வ)

விரவுகிளரிமொழிசெய், பனவர்மனைமயில்களர், விழைவினகமருவ,
துப்பிழ்ப்பசைந்தன.
விரகினுளிய்நல, மணியவணிபுலிகொள், விபுதசடைமவுலி,
யத்திக்கியன்றன
வினாசெய்நறுமதலை, வழியுமதுசுன, வளியர்சிறுகுடியில்,
விற்பெற்றுயர்ந்தன
விமலமுறுபுகலி, முனிவர்தமிழ்மறையி, னமுதவருவியொடு,
பொற்பிற்பொலிந்தன (ஊ)

உரவுதொயில்வரையு, மிறைவிகரமலரோ, டகருமிருகமத,
மொய்த்துககிடந்தன
உலகமுயமறையி, னடுவுணடுவுண்டு, விலகுதிருவைவன,
முற்றிப்பரந்தன
உடலொடுணர்வுரையு, மொருவவொருநல்வுழி, யொழுமவரமல,
முற்றுற்றதொண்டகம்
உறுவமலதீமிர, மகலவுயர்கயிலை, மலையும்வடநிலி,
றொட்டவ்விபஞ்சிய (ஊ)

கரவிலருண்டந, நவிலுமிரவுரிய, கவுணிகுறஞரிய,
பட்டுக்கிளர்ந்தன
கருவினொழுவுகைய, புணர்தலெமையுரிய, முதலதிணையியைப,
வொத்துக்குறிஞ்சியைக்
களிதுதாளமன, முடையபரவவொளி, ரறிஞருடையதொரு,
கச்சிப்பெரும்பதியர்
கனகசபையில்வெளி, யுருவுபெறுமமுதர், கருணைமொழியெழுது,
கொற்றப்புயங்களை (கடு)

மகிழ்மாச்சுலம்பகம்.

கொற்றியார். ஆசிரியவிருத்தம்.

கொற்றியாரோயெங்கண்மாமடிகள் குடமாடல்கும்பிடாங்கோ
பெற்றனீர்போலுமெழிற்குடமாட லவர்பேரற்சங்காழிபெற்றீர்
ஓற்றியூரிதைவரிடமாலாயுற்ற ரவநீரொற்றியூரே
பற்றினேமிடமாலாயுற்றனிரோற் சாருபம்பணித்தாமை. (௧௩)

அதுர்க்கழிநெடிடடி யாசிரியவிருத்தம்.

பல்லார்வெண்ட லேயெந்தத்தேர லுடுத்துப்பலிக்குழன்றபுண்பா
ற்குச்சி, வல்லாளாவலவிடத்தைக்கடல்வேந்த னினக்களித்தாந்
மணிபொன்னாடை, எல்லாமுங்கண்டந்தமாலுக்கு மகட்கொடுத்
தானில்லாதாரா, எல்லாருமென்னுவர்செல்வரைச்சிறப்புச் செய்
வொன்றதியுன்றவாதே. (௧௪)

நேரிசைவெண்பா.

என்றதென்கொல்லொற்றியார் கையிலிரப்போடாக
அன்றுவணங்கா வயன்றதேதான்—நின்றதென்றால்
கோளில்பொறியிற்குணமில்லவே பொண்குணத்தான்
ருளேவணங்காத் தலை. (௧௫)

இதுவும்நேரிசைவெண்பா.

வணங்காத் தலைக்கிவள்ளல்பவியோடா
விணங்காத் தலைசிறந்ததேற்கும்—அணங்குகேள்
சொல்லப்பயன்படுவர்கான்றோர்கரும்புபோற்
கொல்லப்பயன்படுங்கீழ். (௧௬)

கட்டளைக்கவிததுறை.

கீழிடந்துமமேற்பறந்து மக்கெழிலும்புன்னொமொரு
வாழிடந்துன்னிலமன்னியிரத்தனைக்கும்புசலார்
குழிடமாமகிழ்வாரொற்றிநின்றது தூப்பெயரா
வீழிடமேவவைத்தார்பொது வார்க்கென்னவீறிதுவே. (௨௦)

மறம - இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

ஈறுசெருகுகிற்சிறுவிதியால்வேட்டமகசகாதலின்வந்த
வின்றோர்பாடுவினம்புவதென்விரிஞ்சன்பறந், தான்குட்டொன்
சேறுமவன்றுதையர்தோள்கள்கிதைந்தமனைவிமருகிமணந் [ரூல்
தேருநாசிவார்குழலுஞ்செவியும்போயவவண்மருக
னாறுபட்டானினங்குணமுற்றிலன்கண்பல்வொருங்கிழந்தா
னுவனோர்தொழொருவிலியாலேயுணராய்போலுமது
தேறுமொருமாமகிழ்ப்பொருளையல்லாற்றேறாமற்குடியேஞ்
சிறுமிமிகுக்கயவளோதுநதீர்வேந்துரையைச்சிறுதுதே. (௨௧)

சித்து - சந்தததாழிசை.

தேவரிம்பெரியமாமகிழ்ப்பரமர்செய்யதாண்மவர்கமந்திடுஞ்
சித்தசேமுடையவிததையோபெரிநுசீர்மலைக்கிறைவன்மாமகள்
ஆவலுற்றபடிகந்திருத்தொடுகூட்டிலிங்கமதைவைப்புலைவ்த்
தருமனோசிலையிணக்கிவீரமுறுபூரயானியரிதாரமு
மேவவுப்புமுப்பூமுடிந்தவகையாவர்காணவலர்கண்டபின்
வேறுபோக்கதைநிரும்பிலார்களெனயக்களங்குமுடிவாயிடும்
தாவனும்பழையலோகம்யாவுமுயராடகம்புரியலாமிதிற்
றமனியக்கிரியுமுறவதாகவவடந்தையார்க்குமுனனித்ததே. ௨௨

இதுவுமது - பதினேழ்க்கழிநெடிநெடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆளித்தவள்கணவருக்குமுன்னநாமே
யணியப்பொற்பணியாகச்சிறுகனாகங்
களித்துப்பொற்றலையாட்டிகளங்கமாகக்
காட்டுமிரும்பிறையேதாளகத்திற்கூட்டி.
பொளித்ததில்லையிங்கொன்றுமவாதோழர்க்கண்
றுறுசெங்கற்பொன்னானதுலகங்ங்
இனித்தவாய்மைத்துனர்க்கும்பொன்னைத்தந்தோ
யினியூரொற்றியதுமகிழ்துமாதோ. (௨௩)

தலைவீருப்புரைத்தல். சுட்டனைக்கலித்துறை.

மானைக்கலம்பகத்துத்தழையாற்றும் வளப்பையெல்லாம்
தீதற்றசந்நுவலந்தனன்பின்னைந் திணையுரைத்தோன்
ஆதித்தன்முன்னோரகத்தியனறககனுமாய்ந்துவப்பார்
வேதப்பொருளகச்சிபூர வெவனகொலவிளம்புவதே. (௨௪)

சம்பிரதம். எண்கீர்க்கழிநெடிநெடியாசிரியவிருத்தம்.

வினம்பருமாமகிழ்வாய் மெய்ப்பொருளுணரெம்முடையார்
வியவார்கொருபொருளா யணிமாநியாக
வளம்பெறவண்டங்க ளிந்திரசாலமென்ன
மதித்தார்கனானைக்கா வதனினீர்த்தம்பம்
உளங்கொளருணபுரியி லக்கினித்தம்பத்தோ
பெயர்வாயுத்தம்பங் காளத்தியிலத்துருவிற்
களங்கமில்லோகாகாணமிக வியர்தார்களந்த
கணபதிக்குங்கசகாணங் காட்டினுமெய்பெறவே. (௨௫)

இதுவுமது.

மெய்யாவாகாயநடை யெவர்க்குயகற்பிப்போம்
வேண்டினெந்தமலைகையுங் கனகம்தர்க்கிடுவோம்
பொய்யாததூன்முறையே பற்பஞ்சண்ணங்கள்
பொருந்துசின்னாராமமெவரும் புனைந்துரைக்கப்புகிறீர்ம்

நையாமேபுலவாசுஞ்ச் சாவாநன்மருந்து

நல்கினர்முன்மாமகிழ்வாய நங்கன்குருநாமும்

ஐயாவஞ்சங் கற்பமெல்லாமுமுடித்தோ

மாளு, விகமபஞ்சோ றுசையொழிந்கிலதே.

(௨௬)

நெரிசைவெண்பா.

ஆசையடங்கக்கையாரும் வளமண்ணினகம்

ஆசையடங்ககை கைத்தாருமே—மாசறவிஞர்

சும்மாவிருக்குமுடிசு சோதுபுழிநுனடுச்

சும்மாவிருக்குஞ் சுகம்.

(௨௭)

இளவேனில். கட்டளைக்கவித்துறை.

இரும்பிறைக்கும்பொன்னிதழிக்கு மாமுடியாரொற்றிசூழ்ந்

தரும்பிறைக்கும்பொழின்மாங் குயிலோடணியார்கடற்கும்

கரும்பிறைக்குங்குடை வெண்பிறைக்கும்வடக்காங்கழிந்நா

றிரும்பிறைக்கும்வலிக்கும் இளவேனிறுந்நேசெயததே. (௨௮)

நெரிசைவெண்பா.

செய்கைமுற்றுந்தவமே தீவகத்தாஸாளுலும்

உய்கைககுறுதி யுனகழலே—மெய்யுருவெட்

டாயினையேகசியரேசெ யெவன்னேறு

பேயனையேனெண்ணியது பேசு.

(௨௯)

நெரிசைவெண்பா.

பேசும்பொருளுக்கிலக்கிதமாம பேசுகிறந்த

மாசின்மணியென்றமாணிக்க - வாசகமாந

தெள்ளமிழ்தைச்சுவைத்தசீர்ச்செவிக கென்னொற்றியப்பா

கள்ளமொழியேறுமோகாண்

(௩௦)

வெறிவிலக்கு - கட்டளைக்கவித்துறை.

காலீரிவ்வேனைக் கரும்புகைமிக்குச் செய்கண்கலக்கம்

விணீரம்மையை யழிப்பீ ரிதேன்வெறி பாட்டனணீர்

பூணீர்மகிழ்க்கம்பர் பூங்களவேனும்புனையுமவர்

தோணீர்வலம்புரி யேனாங்கொணர்மிசைகநதருமே.

(௩௧)

மாலைகணடிரங்கல - வலிவிருத்தம்.

தருமேயிதழித்தார் கொடுவந்தததாராவே

அருமேகாமபா முடையாவாருளாராவே

ஹருமேமேன டேவதாரிசைசெய்யுமாராவே

காண்கவல் - அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகியவிருத்தம்.

கொடியார்வளராக் குயிலினத்து மயிலினினங்களுளிர் தூங்க
விடியார்வளராக் குயிலினத்தாலினைந்தநாளபேயினமும்பொற் [ழ்
ஞெடியார்க்கிடுக்கண்ணெயத்தோனறித் தோன்றினற்றமாமகிழ்வா
அடியார்க்கினியரனபர்பாசறைக்கு மாங்கொலவையம்மா (௩௩)

எளி - எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆகியவிருத்தம்.

அம்மா தர்கர்விருப்பாலாயப்பாடிக்குடியு
மாமிமதுவாவிருடித்தப்பெயர்மால்பூண்டான்
கமமாவத்தேவர்கரானூரோவப்பா
சுரையுண்ணப்பெருவசூர்துட்டரானூரானூ
கம்மாளராதிகாரியக்காரரெல்லாங்
கனியரேயாகவுயர்மாமகிழ்வாய் முக்கட்
பெம்மானுரெங்கள்ளிருப்பாற்பெண்ணெயென் றும்
பிரியாமலுற்றன்றேற்பேசுமதென்பிறர்க்கே.

(௩௪)

இதுவுமது.

பிறப்பிற் பின்பெருந்தகையார்மாமகிழார் கருணைப்
பெருக்கப்பாடுதலல்லாற்பிறித்தியாக்களியேம்
திறத்துரைப்பேமறைப் பெருளுஃதுணர்வரார்பசுவைத்
திவேட்டலறத்துளொஞ்சிறந்த தென்பர்திணைக்கே
இறைச்சிகருப்பொருளென்னவியல்வல்லோர்வகுத்தா
ரெவ்வுயிர்தானான்விருப்பமிலாததந்தணராம்
அறத்துருவரவேடனெசசி லூணுண்டார்நிற்க
வாகரவேறிலெநறி வீடடைவதற்குமறியே.

(௩௫)

இதுவுமது.

அறிவுடையாருன்வெறுக்கா ரகத்தியர்மார்க்கண்ட
ராதிகிலொளிகள் சாகாநிலையரானூர்
குறிபுடையுளோம்பியன்றோ வெறுத்தவர்பாதகர்பேர்
குறித்தவர்க்குங்கதியிலை சத்தியந்தக்கனவேள்விச்
'செறிவுடையவளிப்பாகஞ் செருச்செழுதும்பெருராய்த்
தேவர்தமிலாதி வேதியருந்தலைக்கறியி
னுசுவையின்மசமகிழ்வாயுற்றெலும்போடாமை
யோடேனக்கோடு கழுத்திட்டிருப்பரினமே.

(௩௬)

இதுவுமது.

மேவுதேவரிற்பெரிய திருமாலாரின் றும்
விசீழ்கடற்பள்ளியரானூர் விண்ணவர்கூட்டத்துள்
யாவையுடையனாராய்விட்ட ஆமவ்விருப்பா
லினியமாணவற் சபித்தாண்மாளும்மயாலே

காவன்மறைமகம்பிதிரர் கருமமருந்தகிதி
கானவேட்டமைந்திடத்து முன்வேட்டல்விதித்த
பூவுலகிலிதனுண்மை யாருணர்வாருணர்ந்தாற்
புதுக்கலைஞரெல்லாரு மதுக்களிகொள்வர்களே.

(௩௭)

கேரிசைவெண்பா.

அருள்கருதியா ரொழுதி யம்மாமகிழ்வாய்ப்
பொருள்கருதி றித்தம்புரிநர்—மருளின்
றவிசொரிந்தாயிரம் வேட்டவினொன்றின்
னுயிர்செருத்துண்ணுமை நன்று.

(௩௮)

கட்டளைக்கவித்துறை.

உண்ணுமை நன்னா னுயிர் பிரித்துத்தனுடல்பெருக்கப்
பண்ணுமை நன் றென்றுஞ் சாகாநிலைமைபரிந்தவர்கள்
எண்ணுமை நன்றெலா மாய்மா மகிழ்வாயிருப்பதன்றி
மண்ணுமை நன்றொன் றைவஞ்ச நெஞ்சத்தைமூறிக்குறினே.

(௩௯)

கேரிசைவெண்பா.

நெஞ்சக்குரங்களிப்ப ஸீபிழைக்கலாமாட்டி
யெஞ்சலின்மாமகிழ்வா யெந்தையிந்தாய்—விஞ்ஞலகில்
ஆவிற்குநீரென் றுரைப்பினு மொல்லாதே
நாவிற்றினி வந்த சொல்.

(௪௦)

கலிவிருத்தம்.

சொல்லுஞ்சொல்லும் பொருளுந்துணை வியு
நல்லநீயுமாய் மாமகிழ்நண்ணினே
வல்லவாறெனில் வையுமதித்ததென்
அல்லலுற்றதென கொல்லநுளப்பினே.

(௪௧)

இன்னிசைவெண்பா.

கொல்லாவிதயா நெர்நின்ற முக்கட்டுருவென்
றெல்லா முணர்ந்தா ரிசைத்தாரேன்மாமகிழ்வாய்க்
கொல்லான்புலாலை மறுத்தானைககைகூப்பி
எல்லாவுயிருநதொழும்.

(௪௨)

கட்டளைக்கவித்துறை.

தொழுந்தகைத்தெய்வமும் வேந்துந்துணை தொகுசுற்றமுமன்
பெழுந்தகையம்மையு மப்பனுந்தாரமுமின்மகவுஞ்
செழுந்தகைமாமகிழ் வாயுமர்செவ்வினுஞ்செவ்விடிமேற்

கன்னமாணந்நடப்பதற்கே.

(௪௩)

குறிநாடல் - ஆசிரியவிருத்தம்.

கடம்படுத்ததோண் முருகுகளிக் கவிழாவயர்வோங்
களப்பச்சையிட்டு வெறியாடல் சாண்கிற்போம்
அடம்படர்த்தசடையாள ரருள்பொழிகண்ணு
ரணியவிடஞ்செழித்த களர்பொருள் விழுத்ததோளர்
இடம்பழுத்தமறைவாணர் நடம்பழுத்ததாளர்
இசைபழுத்தமாமகிழா ரிதழிபலித்திடுமோ
குடம்படுத்தமுலைமலைப் பூங்குறத்திருநிகுறாய்
குடிபழுக்கவளம்படைத்துக் குறிச்சிபுகுவாயே. (சசு)

குதம் - இதுவுமது.

வாய்ந்தகுறங்கெளம்மே தூதவிலக்கணத்துன்
வாய்சைந்தகேசாதி பாதமப்பாதத்துக்
கேய்ந்தவிருபுடைய நிலைத்தானங்கவறந்து
ளிவதிநிலைத்தானமுழு மங்கலமேயாகும்
ஆய்ந்தவுனதெண்ண நலலவெண்ணமுதுபலிகு
மன்புடையாய்வீரம்க்கண்ணமுதாரம்போகந
தோய்ந்தனையாமைய மிலைமாமகிழ்வாய்நிறைவர்
தூயவருட்கிலக்காளுய சொல்லுதயநன்றே. (சுரு)

இதுவுமது. கட்டளைக்கலிப்பா.

நன்றிருந்தகுற நிமித்தமம்மே
நச்சினாக்கினியார் கச்சிகாவலர்
வென்றிவேதப் பரிமேலழகனார்
மெய்யுரைபொயயா தென்றுமழைத்தளிக்
குன்றினுவருங்கா லெதிர்நீகண்டார்
குக்கில்குக்கவெனப் பேடைகூட்டலை
என்றுமின்பம் பெருகுமியல்பின
வினைசெயமாலைமுன்மாலையியையுமே. (சசு)

தலைவினெத்தல். ஆசிரியவிருத்தம்.

நாலழகரொருபாலே மலியழகரிருபாலே வயங்கப்பூண்ட
நாலழகர்மார்பாலே துதலழகர்விழிப்பாலே துவலற்சேற்ற
காலழகர்பொதுப்பாலே கருநழ்ககனப்பாலே கசசிவாழ்ந்த
மேலழகர்மறைப்பாலே விரும்பழகர்பெண்பாலே விழைதக்காரே.

இதுவுமது. தரவுகொச்சக்கலிப்பா.

பெண்ணழகரிடம்வலந்துப் பேரழகாரெற்றியமர்
கண்ணழகர்தமிழ்சுவைக்குங் காதழகரினித்திருக்கும்
எண்ணழகாதிருவொற்றி யெழுத்தழகர்பொதுவிருந்த
விண்ணழகாமண்ணழகர். விழிந்தெம்மையுடையவரே (சசு)

மடக்கு - வெளிவீருத்தம்.

உடையாரொமையின் புடையார் புலித்தோனாடையாரே
சடையார்விலவிஞ்சடையார தருமாகடையாரே
யிடையார்மகிழ்நூலிடையா ருமையாரிடையாரே
படையார்கருதனுபடையார் மருவாட்டபடையாரே. (சக)

ஆறுசீர்க்கழிநெடிநடி யாகிரியவீருத்தம்.

ஏவண்ணங்கறுத்திருக்கு மில்வண்ணம்பசந்திருக்கு மிவச்செ
வ்வண்ணம், தூவண்ணமவெருத்திருக்குஞ் சுடர்வண்ண மிருக்கி
ருக்குஞ் சொல்வண்ணம்யா, தோவண்ணம்மகிழ்வாயுறுவண்ண
மொருவண்ணவண்ணமாகப், பாவண்ணமொன்றலாற்பகர்வண்
ணமிலையெமக்கிப் பாரிற்றானே. (ரு0)

இரங்கல். கலத்துறை.

பாராரெல்லாம்பார்த்தார் படும்பாடவைமுற்றும்
சேரார்போலசசேர்ந்தா ள்லொடுதருவூடே
வாரார்முலையார்வந் தாராய்மாமகிழ்வாணர்
தாரார்கொன்றைத்தந்தாண் மாமகிழ்தானுமே. (ருக)

சுந்தரனைப்பழித்தல் - ஆகிரியவீருத்தம்.

மாமடிகுண்மகத்தன்று தாளிற்றேர்ப்புண்ட
மதுயம்பின்றம்முடிமேல் வைத்தாடன்மகிழ்ந்தார்
ஆமடிதோழிஇயித்தரலர் மகிழார்கடவி
லாலமவெண்மைகருமையெனப் புறந்திரண்டுண்டே
தாமடியருயவொன்று கைதொட்டாரதுபோய்த்
தமதுகண்டத்தொடுங்கியது தமக்கரசுகொண்ட
நாமடியாவகைகாலாற் றேய்ததொழிப்பாராணர்
நடுத்தலைமேலேறியதே னுடலென்மற்றதுவே. (ருஉ)

இரங்கல் - ஆகிரியவீருத்தம்.

நாவிருந்தநயநதெரிவார் நயிந்தபரிசாணர்
நடுவில்லாரெல்லாரு நச்சநடுவீதிச்
சேவீருந்தவழகர் விழிக்கலங்காரஞ்ஞேய்தார்
சிறியமதப்பயலொருவன் சிறுக்கால்விட்டோடி
யேவிருந்தபூகாற்றம் வீசப்பித்தேறி
யினியபாலுங்குமட்டுந் தோழிஇயின்பஞ்செய்
மாவிருந்தும்பணியாரமனியாங்கொன்றை
மகிழ்நுந்தாமர்விலரே மதுமேலார்காணே. (ருங்)

மதங்கியார் மடர்கு - ஆசிரியவிருத்தம்.

மதிமுடியார்மேல்விவங்கா மிடையின்மந்தரமே
 மாமகிழ்பாடியவரு நின்னிடையுமந்தரமே
 புதியமயல்விளைவிக்கும் புணர்முலைமந்தரமே
 புத்தமுதம்பொழிமொழியி னிசையும்ந்தரமே
 சதியிலகுநடைக்கு மனப்பெடைக்குமந்தரமே.
 தனிவிழிக்கவ்விராம சரமினிச்சமந்தரமே

• வதியழர்த்திறையிடுவார் தினமுமந்தரமே
 மதங்கியிரங்கிலையெனிலென் னிலையும்ந்தரமே.

(ருச)

நெய்தலிரங்கல்-மடர்கு-இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

நிலையாவாழத்தலையுற்றாய்-நிலையாவாழத்தலையுற்றேன்
 நிலையாரணையாரென்போன்றாய்-நிலையாரணையார்நெடுங்கடலே
 தலையாலங்காடுயர்பனையே-தலையாலங்காடுயரிறையே
 தருவார்மாலையளியாரே-தருவார்மாலையளியாரே
 மலையாநிலமேயெனமேலே-மலையாநிலமஞ்சுறவிழுமே
 மகிழ்மாநிநந்தாரொருக்காலே-மகிழ்மாசெயுநாளிருக்காளே
 சிலையாத்திரியுங்கொடியெநெஞ்-சிலையாத்திருவர்வாக்கரையே(வே
 செழுந்தேனுக்குநெய்தல்வால்வெஞ் - செழுந்தேயுருக்கும்விடவிர

வாடைகண்டு தோழிக்வன்றது. கட்டளைக்கவித்துறை.

விடந்தைக்குநகண்டர் படந்தைக்கும்பாம்பர் வியந்தைக்குற்ற
 கடந்தைக்குமந்த ருடந்தைக்குங்கச்சிக்கு மாகப்பல்கால்
 நடந்தைக்குநல்லுடந்தைப் பட்டன்னாயென நயமுரைச்சோ
 மடந்தைக்குநெஞ்சழல் செய்வடந்தைகென் மருந்தினியே. ()

நெனறலைப்பழித்தல். சந்தவிருத்தம்.

மருந்திசனொன்பர் மகிழ்சினர்கச்சி மாவீசனார்
 பொருந்தேசினுர்போலு டிவர்டேமணியழலும பொலந்தேசினால்
 அருந்தேசினுற்றும் மணங்காறுதலையு ளாராவாவிதென்
 திருந்தாகுகந்தெற் கிருந்தாவருங்கூற்று செற்றன் னாமே. (ருச)

சிறியலொருபொருண்மேன மூன்றடுக்கிய வெள்ளொத்தாழிசை.

கூறறங்குறுகுமுனநெஞ்சமே மாமகிழ்வாய்த்
 தோற்றயனாபுலகங்காக்குமெஞ் சோதிகழல்
 போற்றிச்சாணம்புகல்.

காலன்கடுகுமுனநெஞ்சமே மாமகிழ்ச்
 சீலவரியாபுலகங்காக்குமெஞ் செல்வர்கழல்
 ஒலிச்சாணம்புகல்.

சண்டனவனசாருமுன நெஞ்சமேமாமகிழ்க்கீ
முண்டனரனாபுலகங் காக்குமெம்மாதிகழல்
தொண்டிதரசரணம்புகல்.

(ரு௮)

மடக்குவஞ்சித்துறை.

புகலிகாவலர்
புகலினென்புகல்
மகிழ்மாவலரா
மகிழ்வாகுமே.

(ரு௯)

பூவைத்துது. மடக்கு. கட்டளைக்கவிப்பா.

ஆவணத்தாரதத்தையன்பர்க்கொளும்
ஆவணத்தாரொளித்தவருமறைக்
கோவணத்தார்செந்தீவணத்தார்நெற்றிக
கோவணத்தார்முற்பாவணத்தார்க்கருள்
காவணத்தாரருட்கருவூலத்தார்
காவணத்தார்புகழ்தேவணத்தார்மேனை
பூவணத்தார்மகிழ்மாவலரர்கொன்றைப்
பூவணத்தார்தருந்தியெம்பூவையே.

(௯௦)

எணசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பூவிருந்தும்புல்லணிவ ரமுதநாகம்
பொருந்தவைத்துநஞ்சுண்பர் புலவோர்மெச்சங்
காவிருந்தும்புறங்காட்டி லாடல்செய்வர்
கனிவிருந்துங்கனியாரே கச்சித்தாக
மரவிருந்துமபணியார் மளியாரொற்றி
மன்னியிருந்தெழுகொன்று மென்றும்பேராத்
பாவிருந்தபுகழாளர் பழிச்சுநாணர்
பழமறைபேசுவர் தமீழினபரிசாராரே.

(௯௧)

ஆய்ச்சியார்-வேற்றொவ்வெண்ணுறை.

பரிசுடையார்மாமகிழ்விரயப்பரலாட்டுமைந்தர்க் காமப்ள்ளித்
தாமம், விரிசடையாரொருதிருவாய்ப் பூடிமேவியபொதுவர்விள
ங்கிழிய்கைக்.

கோல்வளை யோலிடக் குறுநகை வாளிடச்
சேல்விழி மேல்விழத் திரண்முலைப் பந்தெழு
நூலிடை நோய்செய் துதல்வியர் வரமொழிப்
பாஹுனஞ் சுவைதரப் படுதயிர் கடைதவின்

செவியறிவுதூஉ-மருட்பா.

மாண்புறங்கதேங்கதேங்கதேமென் னுமகிழ்ந்திருப்பீர்
வீண்பிறகற்றது டெய்யுறு—சாண்வயி
றோம்புதற்பொருட்டலா லுலகவர்நமையினிச்
சாம்பிணமெனப்பெயர்தரித்தழையாமுன்
தேம்பிழிமாமகிழ்ச்செல்வன்
பூங்கழல்கற்பதுபுலமையோர்கடனே.

(௬௩)

கைககினை-மருட்பா.

புலவோர்க்கமுதளித்துப்போரவுணர்ச்சாய்த்து
வலமரழிசங்குவாள்வைத்துச—சிலைபிரியா
தையர்மர்மகிழாதியார்பாம்பணி
கையமர்கணையோலக் கணை
செய்யவுறையுளோதிருந்திழைவிழியே.

(௬௪)

‘இடையிடைகுறைந்திடைமடத்தாய்வந்தவாகிரியத்துறை.

விழுத்தருமாங்கிழாரும்வெதியர்முதர்
எழிற்கண்ணினுக்குக்கண்டண்ணனாரேபோலும்
எழிற்கண்ணிலுக்குக்கண்டண்ணனார்சீர்த்
தொழப்பெற்றுடையதொழும்பர்பதத்தார்போலும்.

(௬௫)

வெண்ணுறை.

போலாதபுன்னெஞ்சம்புகலாகாயாகாயேற்புகன்றவாய்மை
மாலாதோமறைகளெல்லாமாலுமேல்வையநிலைமன் னுமபொலாம்
நோலாதேன்பலப்பலவுறுதல்கிற்பேனுதல்கிற்பேன்
மேலாயமாமகிழ்வாய்வெதியவோவேதிடவோ.

(௬௬)

ஒருபொருண் மேன்முனறடுக்கிய ஆகிரியத்தாழிசை.

வேதமுடியின்விழுபபொருளாமாமகிழார்
நாதங்கடந்தொளிநாட்செங்கமலத்தாள்
போதமிலென்புன்முடிக்குப்பொன்முடியேயாகுமால்
நாமமையின்சென்னி வான் பொருளாமாமகிழார்
சேமத்தனிவாழ்வாடு சீர்ச்செங்கமலத்தாள்
நாமுறமென்னைய்கட்கு நன்மருந்தேயாகுமால்.
ஆரணத்தின்சிரத்தார் பொருளாமாமகிழார்
பூரணவின்பாய பூஞ்செங்கமலத்தாள்
ஏரணமிலெனெஞ் சிருள்விளக்கேயாகுமால்.

(௬௭)

ஊசல், கவித்தாழிசை.

மாலாதுசின்மைதமலங்கமுவிநீறணிந்து
கோலாலமாகுமத்தத்துவனாக்கூட்டமறுத்

தாலாலமுண்டானடிசூட்டிமார்க்கிழ்வாழ்
போலாமானிடம்பாடிப்பொன்னுசலாடாமோ
பொற்றொடியீர்புகழ்பாடிப்பொன்னுசலாடாமோ. (கூஅ)

இதுவுமது. சந்தத்தாழிசை.

ஊசலாட்டிருவினைக்குளாய் மனநினைப்பினுவருமறப்பினால்
ஒவுறாததுயர்பிறப்பிறப்பினி லலைந்துலைந்துகழிவானநான்
பேசலாவதலகற்பெமத்தனை பினிட்டநந்தமையளித்தவப்
பெரியமால்பிரமர்தலைசெயமாலை பலபேசியேசுமுடிவுற்றிந
பூசலிட்டபரிகலமுமேதுவை வினுவயினுவயினிகலங்கடாம்
பொதுவிருந்துகலகமதகற்றும் வகைபுகலுமாமறைமுதற்கலை
சார்மாமகிழின்வாசர்மார்பிலெனி லேழையோநிலைமையாவதே
யினியவாரருளை நாடியாயதொடியிராடியுயதுமினி பூசலே. (கூஆ)

வலைசெயார். குறாடிவஞ்சிபபா. வஞ்சியடி.

தொடித்தோள்வளை - வலைசெயார்தரு
திருத்திகழ்துதன் - மடப்பேட்டைம
வடிகூந்தலி - னிணைக்கூந்தலே
விழிக்கிணைகய - லிணைத்துவரிதழ
இணைப்பவளம - தெழிற்றரளம்
திசைத்திருநகை - மொழிக்கமுதது
கழித்திணைவளை - முலைப்புளிளம்
திடைககடம்படு - கொடிக்கிடம்பட
இயற்சுழியிணை - யறற்சுழியென
நீரைக்கடலிணை - யகறசுடிதடம்
முழக்காலல - வளிற்சுணைவரால
புறக்காலுயர் - கமடத்திணை
இணைக்காமென - நிலக்கருகிசுழ்
பொருட்பாலுரை - செயப்பெற்றனை - எனினும் - கூன்

தோளிணைக். இத்துனிச்சொல்.

காம்படியொன்றுங்கண்டிலமவ்வயிற்
றெம்பிழிகோதாயுரியுமென்வயிற்றே
யென்வயினினகமும் தாயின்மன்ற
பொன்மலைவில்லியார்புணைமாமிழுவிரி
கானலந்துறைபெறக்காட்டுது
மேனலம்புயத்துவியன்றிணைமயக்கினே. சரிதகம். (எஃ)

*சேரிசைவென்பா.

திணைமயக்கமரமாற் சிறுவென்னெஞ்சுக்கல்
லணைமேயாசைக்கடலை - யிணையிலீர்

மாமகிழ்மற்றோருபான் மாலாநைவைத்தீருக்
காமகிழ்விற்றாப்பாக்கலாந்நது.

(௪௧)

நிரதாஸ்துதி-கட்டளைக்கலிப்பா.

காடுகட்டிக்காதீரொர்சாண்கோலணங்
கண்டதில்லைக்கடைகட்டிக்காதீங்கோர்
மாடுகட்டிவைத்தீரதுபுல்லினறி

மண்ணைநக்கிற்றுவையத்துமக்கொரு
வீடுகட்டிக்கொண்டதிலையார்க்கேனும்

வேண்டுமென்றொருகாசும்வழங்கிலீர்
நாடுகட்டியதில்லைதுமவாழ்வொன்று

மிசைவுடையீரம்மாமகிழ்வாயென்னே.

(௪௨)

இதுவுமது.

என்னைக்கொண்டனிரொன்னபயன்கண்டீர்

ஏழையாண்காணிகெவ்வெவ்விதத்தினும்

பொன்னைக்கொண்டவர்பூகொண்டவர்முதற்

புங்கவொல்லாம்போற்றிககிடக்கவும்

பின்னைக்கண்டிரொப்பாரையொப்பிலாப

பென்னைக்கொண்டார்போய்ப்பேச்சுததுனைக்கங்கென்

றன்னைக்கொண்டதென்பேயக்கூத்துககாணவே

தகுந்தகுமாமகிழ்மாளரல்லீரே.

(௪௩)

நேரிசைவெண்பா.

அல்லாருநெஞ்சையடக்கமுயன்றலைவீர்

பல்லாயிரவழிகள் பார்த்தாலும் - ஒல்லாதே

மாமகிழ்வாணர் திருமங்கலநிறைவை

நாமதித்தலாலாங்காணன்கு.

(௪௪)

ஒருபொருண்மேனமுனதடுக்கியவஞ்சித்தாழிசை.

நலின்றமறைவேண்டா - வலங்கண்மாமகிழ்வாணர்

புல்லவென்றசாதுளளார - குலஞ்சென்றுபுணரீரே.

ஏதுக்களவைவேண்டா - சோதிக்கமகிழ்வாணர்ச

சாதுக்கடிருப்பாதப் - போதைப்பேர்ப்புணரீரே.

அளவைபல்பெறவேண்டா - வெளிர்கிற்பர்மகிழ்வாணர்

தளர்வற்றசாதுளளார் - களானன்பிற்புணரீரே.

(௪௫)

தவம். சந்தத்தாழிசை.

புணரீரோபுணரீரோ புணர்தவமுடையீரோற்

பொருளின்மாமகிழ்வாணர்ப்புணரன்பர்ப்புணரீரோ

கொணரீரோகொணரீரோ யுமதன்போடெமதன்புங்

கொடுகட்டித்தமிழாசு கவிபாடக்கொணரீரோ

உணர்ரோயுணர்ரோ மறைநாலுமுணராத
 வுவரின்பநிலைதுன்ப மறநாடியுணர்ரோ
 இணர்ரீபூங்குழலீரோ மலையார்மாழலையீரோ
 யினிவேறுதவமேனோ விதன்மேலேயுயநாமே. (எசு)

வண்டுவிடுதுது. சொன்மடக்கு-இதுவுமது.
 நாமேதுமிலையெங்கு நாமேதமிழ்மெங்கு
 நகைமுல்லைநகையாரு மலரற்றார்மலர்வுற்றார்
 பூமிதிலொருவர்க்கும் பூமிதிவீருவர்க்கும்
 புகலொண்ணாப்புகலாஞ்சீர் பொருவில்லார்பொருளில்லார்
 மாமேருவரையென்று மாமேருதயமொன்று
 மாமகிழ்வாணனார் மாமகிழ்வாணனார்
 தாமாயுமணமாலை தாமாயும்வணமாலை
 தருமின்பவண்டிர்கூள் தருமின்கள்சென்றின்றே. (எஎ)

மேகவிடுதுது. அடிமடக்கு - வஞ்சிவிருத்தம்.
 சென்றுமாமகிழ்ச்செல்வனார்
 கொன்றைத்தாரினைக்கொணாதுயே
 கொன்றைத்தாருனைக்கொண்டில்
 கென்றுமொன்றுமாலெழிலியே. (எஅ)

பனிகண்டிரங்கல் - கட்டளைக்கவித்துறை.
 ஒன்றலைக்குங்கலைவென்றிக்கும் முள்ளுடைந் தொதுங்கித்
 தென்றலைக்கும்பிட்டுவாடைக் கிதஞ்செய்துசென்றுசென்றுங்
 குன்றலைக்குன்றவின் மாமகிழார்க்குங்குறிப்பித்தனன்
 இன்றலைக்கும்பனிகுக்குப்பனிகுந் நெஞ்சமென்செய்வனே. (எசு)

காலம் - மடக்கு - ஆசிரியவிருத்தம்.
 என்செட்கோமன்றிலையர் மாமகிழார் காலம்
 இசையாரோல்வெ மன்றிலையமிசைகாலம்
 பொன்செய்யுங்கலவ மீரமையிலாலுங்காலம்
 புன்கனாடுயாழு மாமையிலாலுங்காலம்
 கொன்செயமாமதவேட்குங் கரும்புகையாங்காலம்
 கொடியார்களலருக்கங் கரும்புகையாங்காலம்
 பின்செய்யச்சிலவெணுமென் பெண்மதிக்குங்காலம்
 பேதையர்பின்னிநுந்து வம்பெண்மதிக்குங்காலம். (அ0)

இரங்கல். இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

காதலறியர்க்களவலரோ - கண்டாயுர்க்குக்களவலரோ
 கானமலர்ந்தபூங்கொன்றாய் - கவல்வேன்கருத்திற்கீங்கொன்றாய்.
 நாதர்முடிப்பர்மாலையினே - நாடாயென்றன்மாலையினே
 நாரிநாடைபிரங்காரோ - நீரிமாருயிரங்காரோ

சேதமளிக்குஞ்செயலையே - தேறாயுள்ளச்செயலையே

செழித்தங்கெழுந்தமதியாலே - திகைத்தேன்பெண்மைமதியா
வேதமுடிமேனடத்தாரோ - விழையார்க்கருளேடத்தாரோ [லே
வினைதீர்த்தருண்மாமகிழாரோ - வினையேனுளமாமகிழாரோ. (அக)

பாண் - இணைக்குறளாகியப்பா.

ஆர்கலியுலகத்துப்பேர்கவிக்குடைந்து
பல்வழியுமுந்துநல்லறமோம்புபு
கற்பியல்வழி அறிக்கடைநிலீஇயர்
இங்கிதம்பல்லவியல்விளியொடேஉம்
விளரியாழிசைபுதெருமந்துமுன்று
கல்லேறுண்டுஞ்செல்லலோவின்றி
முளரியிற்பொலியாவடுமடைக்
கயிறுபுரிபுரிந்தவயிரூராத
பலபலவெல்லியும்படுதுயிலொழிதென
வாம்பிகாலபொரநோந்தலைமடுத்து
மக்களுமையுமொக்கலொடுமுணங்கிய
வுலோநெஞ்சுழிந்ததெனவல்பாண்மக
கேண்மகிகேண்மதி
பாண்மகார்பண்டும்பருவரற்ககாழிலர்
அதனான்
முத்தமிழாரியன்மொழிமரபுணர்ந்த
வாறிருபுலவருமவேறுவேறுதெரிந்து
பன்னிருபடலத்தும்பகாந்திசினோரோ
தாவினல்லிசையெனூஉந்தமிழ்கிளத்தும்மே
அதான்று
பாணாற்றுப்படுத்தவிருமுதுபணுவலும்
ஏனோர்கூறியபாடாண்டுறைபுளும்
இலம்படுநம்மரபேற்றங்கண்டனை
அல்லதூஉம்
அரசவீற்றிருந்ததமிழாய்சங்க
மினிதுவீற்றிருந்தபழம்புகழ்க்கூடலுள்
இன்னிசைவினைபினைசந்தோள்காண்கவென்
றம்மறைகிளந்தமெய்ம்முறைதேற்றாக்
கோலஞ்சிறந்தவாலவாயில்
அழகமரந்தனருட்புரிந்தேத்திங்
அந்நாள்
பாணபத்திரனெனும்பண்பமர்நம்முனான்

திருமுற்றத்துப்பலகைபெற்ற தூஉம்
 திருந்தலர்த்தேய்க்கும்பருந்துவிழ்நெடுவேல்
 கடாங்கவிழ்கவுட்டுக்கூர்ங்கோட்டாம்பல்
 எருத்தம்பொலிந்துவருதிருத்தகுநாளினும
 அடிச்சேரலனெனமுடித்தாழ்ந்தொருநாள்
 நொடித்தான்மலையினுலரத்தனைப்படித்தான்
 கோப்பெருமுதலிகேட்ப
 மதிமலிபுரிசைநொதுமவில்லாப்
 பாணற்றுப்படையிற்பரிசுபெற்ற தூஉம்
 கேட்டனைபோலுமிந்நாள்
 மினனின்மெலிந்தவெண்ணைநோக்கத்தை
 ஆம்மையிம்மையும்மைவிடறியா
 மம்மர்நோய்த்தே தூஉச்செம்மையுற்றனன்போல்
 வெஃகாவுள்ளமுமஃகாவியல்பு
 மிசைஇயகாண்டிநசைஇயினையெனினே
 வாழியோபெரிதேவரீழியோபெரிதே
 பாழிமால்வரைப்பின்வாழியோபெரிதே
 கள்ளங்கரந்தனையுள்ளஞ்சிறந்தனை
 கடன்மடைதிறந்தவன்பிற்பெருந்தனை
 மெய்ம்மயிர்வொழிப்பக்கண்ணீர்வார
 வியர்வாநகையெழுநெக்குநெக்குற்றனை
 தலையளிபழுதபத்தியி
 னூற்றிருந்தன்னதோற்றஞ்சான்றனை
 கண்டனைகலுழந்தனைவிண்டவாப்குழறினை
 *மலைமகள்கொழுநவலைமகண்மகிழ்ந
 தனதனற்றோழதமிழ்மறைமுதலி
 சுடவுட்கண்ணுதற்புனிதமால்வரை
 கோட்டியதோளமாட்டியசிறதை
 மைந்தர்தம்வெறுக்கைமதமலைமதமலை
 சுந்தரவிருண்டகந்ததூக்கந்தர
 காலற்காய்ந்தகழற்கால்வீர
 பாலற்காத்தபவளப்படிய
 மூவுலகிற்கொருதாய்கநாபக
 பாவலர்பரிசாம்பால்வண்ணநாத
 தேவரிற்பெரியதேவதேவ
 மூவருக்கொருமுதல்சேவலந்தலைவ
 யாவரும்பெறலருமிழைவவானவ
 ...

விருளட்டதேசமருளட்டகாச
 எந்தையெம்மனையீசநேச
 சிந்தனைக்கினியசெல்வவாழ்க
 பந்தனைதெறுவம்பகவவாழ்க
 வச்சந்தவிர்த்ததேசவகவாழ்க
 நிச்சலுமீர்த்தாட்கொள்வோய்வாழ்க
 சூழிருந்துன்பந்தொடைப்போய்வாழ்க
 எய்தினர்க்காரமுதளிப்போய்வாழ்க
 சிறுமன்தேய்த்ததேசவடிவெல்க
 பொருண்முடிவாயடுபாலங்கழல்வெல்க
 தேதான்றாத்துணையாநதுணைத்தாள்வெல்க
 சான்றாமெவைக்குந்தனிப்பதம்வெல்க
 வெல்கவெல்கவேதியவெல்க
 ஐயபோற்றியாரியபோற்றி
 சைவபோற்றிதயாபரபோற்றி
 குலமுதலடிமைகொள்கொற்றவபோற்றி
 நலமுழுதும்புனைநம்பபோற்றி -
 உள்ளக்கோழி லுடவோய்ப்போற்றி
 வெள்ளக்கருணைவிசிற்தரபோற்றி
 போற்றிபோற்றிபுண்ணியபோற்றியென்
 றியைந்தனைவேத்தினயந்தனைபழிச்சிக்
 கைதொழுஉப்பாவிக்கழலிணைவணங்கி
 நினறனையாயிற்பின்றையென்னு
 தின்னேபெறுதிநீமுன்னியபலவும்
 வாழியோபெரிதேவாழியோபெரிதே
 பூழிபூழிபூழ்வலிசிதறி
 வாழியோபெரிதேவாழியோபெரிதே
 காரணங்கடந்தவாணனாதவி
 னேலவேலச்
 சாலப்பெரிதுநல்கும்
 காமக்கண்ணியோடு
 மாமகிழ்கிழவோன் னூலமகிழ்செயவே.

(அஉ)

மடக்கு - ஆசிரியவிரூத்தம்.

ஞாலங்காட்டும்படியான்மா மகிழின்னம்பியார்நம்பார்
 கோலங்காட்டித்தேடிய கோலங்காட்டார்துளிர்மாணி
 பாலங்காட்டப்பரிசளித்தார் பாலங்காட்டுமருள்விழியார்
 ஆலங்காட்டிக்கண்டமட்டி லூலங்காட்டாரானோ

(அங)

அறுசீர்க்கழிகெடிலடி யாகிரியவிருத்தம்.

ஆனர்கொடியொவர்க்குமிறை, ஆனர்கொடியாரிடைச்சிமய
மாணர்காவொருபாலார், மாணர்காவர்முமகிழார்
காணர்காக்குவரித்தோலார், காணர்காக்குவரித்தோலார்
வாணர்மணிமன்றவார்மண்ணார், வாணர்வணங்கும்வளத்தாரோ. ()

தலைவிதோழியொடுகூறல் - கவித்துறை.

தாரிற் பொலியுந்தாமந்தாராய்தந்தாயேற்
பேரிற் பெரியார் மாமகிழெய்தப்பெறுகென்றேன்
பேரிற் பொலிவேற்கண்ணாண்மாமகிழ்மரணனால்
வாரீர்க்கொண்டாய்வந்ததுபோதும்வசையென்றாள். (அரு)

இதுவுமது - இன்னிசைவென்பா.

என்றுங்கருணையில்லானேற்றதிருக்குடந்தை
ஒன்றியதப்பிலிபூர்பேருற்றாராருமிலி
இன்றிவற்காதலித்தாய் மாமகிழே - யென்றாள்
லன்னையிடக்காய்தொடியாயார்ந்து: (அசு)

இரங்கல் - கட்டளைக்கவித்துறை.

இடக்கருளன்னையுமாயினளேலினியாதினீக்கும்
சுடசுடவூரினுஞ்சொல்லெழும்பிற்றுச்சிலபலவும்
படற்கரும்பாடுகள் பார்த்திருந்தீர்மகிழ்வாணரைக்கும்
பிடத்தகுமாறென்னையெந்திழையீர்தனித்தென்செய்வதே. (அஎ)

தலைவிகையறுநிலையாலிரங்கல் - நிலைமண்டல வாசிரியப்பா.

என்செய்கோவேழையென்செய்கோவேழை
என்செய்கோவேழையென்செய்கோவேழை
பொன்செய்வானவருமுன்சொன்மாமறையுங்
கொன்செய்மாலயனுமின்செயேமுலகும்
விஞ்சியார்பலருமெஞ்சினுர்துருவி*
நெஞ்சினுழையரினஞ்சினுர்காணர்
என்செய்கோவேழையென்செய்கோவேழை
என்செய்கோவேழையென்செய்கோவேழை
பன்னெடுஞ்சமயத்தண்சினைப்பரப்பி
மன்னந்தழைப்பவின்னுயிர்நிழற்றி
மின்னொளிபூத்துநன்னலம்பலித்துத்
துன்னருள்பழுத்தபொன்னியன்மாமகிழ்
அண்ணலம்பராஅனாமண்ணுறுத்திருந்த
தவளவெண்பொடிமலிபவளமேனியர் ,
பெருந்தகையென்கொண்டவனாய்

பித்தெமையகற்றியமத்தமுமினைந்தவர்
 கோவனெநற்றியர்வெற்றரைக்கோளினர்
 சிலம்பணிகையர்வொலம்புனைபாதர்
 ஆயினுமவரைப்பேயும்விட்டகலா
 பாவணப்புக்கழராவணவழகர்
 ஆதலின்வைப்பினெப்பூதமயங்கா
 துவரையவரையேநல்விம்முதினா
 அமுதம்படுத்தநாட்டமதுமாலாக்கினர்
 மாதரையுமலுமாதரைப்பரிவகை
 யோதல்வேண்டுமதோல்தல்வேண்டும்
 என்னினுமெண்ணுநினென்னினுமினியர்
 நோவவுரையார்நொந்தகண்பாரார்
 நாவலங்காரர்க்கென்னாவலங்காரச்
 சொல்லியவிடுக்குவல்லவாவென்னத்
 தூதுவேண்டிமேதகத்தெரிந்து
 கொண்மநாடினல்தெண்மலெழுத்திற்
 றியைமெலியிடையின்முடிமிசைநின்ற
 புயலினொடுமயர்வறப்புணர்மே
 அன்னந்தன்னைமுன்னின்முன்னமோர்
 அன்னந்தேடியின்னமுநிலைபெறா
 தலமந்ததென்னாப்புலனுந்தப்போமே
 அறுகாலஞ்சிறைச்சிறுபுனைச்செலுத்தின்
 எண்காற்புள்ளுழையெங்ஙனஞ்செலுமே
 சேறினுமதுதுகர்ந்துணர்வுமாயம்மே
 வண்சிறையஞ்சுகமுய்ஞ்சிடப்போக்கெனில்
 என்சுகநாடாகிடைமாணக்கனே
 குயிலைப்போக்கினதுபயில்கொடியாரி
 ளினத்ததிரங்காதலலதூஉமிறைக்குந்
 தனக்கும்பேரொன்றெனத்தருக்கித்திரிமே
 நாராயையேவநாடாதுள்ளம்
 பேரியல்லீடுபெற்றலைவற்றது
 முன்னொருநாரைப்பொன்னெயிலுமதுநாயிற்
 பூவையத்திசைபொருந்தாதடல்விடந்
 தேவர்முன்வைத்தசெல்வர்க்கவர்க்கினம்
 ஏவுசொற்கேட்டதினினேநினைவிற்றே
 துன்னுணம்புறவேவாவுறவாந்துதென
 மாலைத்தாடாமாலைத்தாரா
 மாலைத்தந்தேமலைத்தருமே

அன்றிலோபேரினுமொன்றாதாமே
 நின்றநெஞ்சுளையநிந்தைகூறியற்றே
 தென்றலோசென்றற்றும்பிவாராதே
 நன்றவரணிக்கோநாணுக்கோவிரையர்ம்
 மற்றிவையொழிகபொற்றொடியாரை
 வேண்டுகென்னின்மாண்டகுமுலாவிற்
 கேட்டவையுள்ளநாட்டமுற்றதனாற்
 பசையிலவென்னுவிசைவிலவினின்
 நெஞ்சுதுணையிருந்ததென்றஞ்சுறுத்துய்த்தனன்
 செய்யதாமனாகுழைத்துய்யவரவணைப்
 பொய்யறுதமிழ்சுவைத்தழந்தாட்கீழ்ப்படே
 மீளாவண்ணம்வாளாதேயந்ததால்
 முன்னமம்மகத்தினம்மவம்மதி
 மீண்டுறுமாயினீண்டுமிம்மதியு
 மாவாவொருதமிதாவாவிருத்த
 லவ்வளவன்றிச்செவ்விதினாழன்
 என்செய்கோவேழையெவன்செய்கோவேழையே
 என்செய்கோவேழையெவன்செய்கோவேழையே. (௮௮)

நேரிசைவெண்வா.

கோமதிக்கும்வெம்மடையேகூடதிக்குந்தண்மடையாம்
 மாமதிக்குந்நூய்மைசெயுமாமகிழே-வாமதிக்குப்
 பச்சைபழுத்தார்பணிவாருளமிருக்க
 விசைபழுத்தாரிடம். (௮௯)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இடங்கொண்டமாமகிழ்க்கச்சியுமொற்றியுமென்னக்கல்லா
 மடங்கொண்டவென்னுளம்வாழ்வரைத்தாழ்வரைக்கீழாக்க
 னடங்கொண்டநெஞ்சமுடங்கொண்டுபீடநடங்கொண்டதாட்
 படங்கொண்டபரம்பர்விடங்கொண்டகண்டரைப்பாடுவனே (௯௦)

தேவபாணி - நினைமன்முலவாகிரியப்பா

பாடுமின்பாடுமின்பாடுமின்பாடுமின்
 பாடுமின்பாடுமின்புத்தருள்ளீரே
 முத்தியைவேட்டுளமுழுதுணர்வீரே
 புத்திரல்வலைபடப்பாடுமினீரே
 ஆரருள்பாடுமின்ஞாருள்பாடுமின்
 பேரருள்பதிவுறச்சீரருள்பாடுமின்
 பரமபுருஷபகவத்கவந்நாணர்

உள்ளவக்காவினனுறுதுயில்போலிய
 நெஞ்சஞ்சேந்து தஞ்சத்தினோக்குபு
 வன்புகரைந்துக வென்புநெக்குருகி
 மொய்ப்புமெலிந்துறப் பின்பெணம்பிறழ
 வம்புபுலம்புகாத் தம்பரமாக
 நடையுந்தளர்ந்திட வுடையுநெகிழ்ந்திட
 வுடலங்குழையக் கடல்கவிழ்ந்தன்ன
 மூய்வியர்வரும்பிடக் கையுநெகிழ்ந்து
 செய்வகையின்றிப் பொய்வகையன்றிக்
 கண்ணருவிகால வண்ணவாய்குழற
 விண்மண்ணறியா துண்ணிறையார்வ
 அன்புகனிந்தெங்க ளின்பனைப்பாடுமின்
 முன்பனைப்பாடுமின் பின்பனைப்பாடுமின்
 கம்பனைப்பாடுமின் செம்பொனினம்பலத்
 தென்பொனைப்பாடுமின் துன்பிறப்பாடுமின்
 பாடுமின்பாடுழின்றுரூருள்பாடுமின்
 பாடுமின்பாடுமின்பாடுமின்பாடுமின்
 நாரனைப்பாடுமின்பாடுமின் னாயிரம்
 பேரனைப்பாடுமின்பித்தனைப்பாடுமின்
 சீரனையன்பினல்வாரனைப்பாடுமின்
 ஊரியற்கிவிகையாங்காரனைப்பாடுமின்
 தேவனைப்பாடுமின் தேவார்சொல்லேவல்கொள்
 வீரவிற்போர்வலமாரனைநிறுசெய்
 கோவனைப்பாடுமின் கோவனைப்பாடுமின்
 மூவனைப்பாடுமின்பாடுமின் முத்தமிழ்ப்
 பாவனைப்பாடுமின்பகவனைப்பாடுமின்
 பாவனைகட்கெட்டாத் தேவனைப்பாடுமின்
 மூவருக்கும்மொருமுதல்வனைப்பாடுமின்
 தேவருக்கும்பெருந்தேவனைப்பாடுமின்
 பூமனைவாழ்வனையேமணிதலைதுமித்
 தாமனைக்கடைதொறும்புபலிக்கிடகிலாக்
 கோமனைக்கொன்றையந்தா மனைப்பாடுமின்
 வாமனைக்கஞ்சகமாக்கின்யப்பாடுமின்
 மாமனைமகமழிதாமறித்தலைபுனை
 வீமனைப்பாடுமின்னீமனைப்பாடுமின்
 ம).ற்றருந்திறலனாய்த்தொற்றமஞ்சுறவருங்
 கூற்றினைக்குமைத்தவாற்றலனையேபாடுமின்
 அந்தகன்கழுக்கடைகழுக்கடையர்க்கிய

மைந்தனைப்பாடுமின் வானனைப்பாடுமின்
 மேருவைக்குழைத்தவல்வீரனைப்பாடுமின்
 பாரினைத்தேர்செய்தபண்பனைப்பாடுமின்
 முப்புரம்பொடித்தொருமூவரைக்காவல்கொள்
 செப்பனைப்பாடுமின் செல்வனைப்பாடுமின்
 அக்கதமிக் கொழுபக்கடல்புக்குட
 றொக்கனைக்கீறுசக்கரத்தனைப்பாடுமின்
 கக்குமக்கனல்விழியுக்கிரப்பெருவளி
 மைக்கடகரியுரிநக்கனைப்பாடுமின்
 கொர்க்கிறகணிசடைக்குழுகனைப்பாடுமின்
 சக்கரமரிக்கருடயவனைப்பாடுமின்
 அண்ணலைப்பாடுமின் சுண்ணுதற்பாடுமின்
 எண்ணனைப்பாடுமின்னெழுத்தனைப்பாடுமின்
 தண்ணனைப்பாடுமின் சதுமறைபாடிய
 பண்ணனைப்பாடுமின்பாழனைப்பாடுமின்
 சுண்ணையிடங்கொளங்கண்ணையெம்பிறு
 சுண்ணனைப்பாடுமின் காண்வருசெவ்வந்தி
 வண்ணனைப்பாடுமின் வரதனைப்பாடுமின்,
 தண்ணருளான்மிகுதாயனைப்பாடுமின்
 நேயனைப்பாடுமினேயமிலார்க்கெலாள்
 சேயனைப்பாடுமின் தேசனைப்பாடுமின்
 றாயனைப்பாடுமின் றொன்மைப்பசுக்களி
 றாயனைப்பாடுமினாயனைப்பாடுமின்
 மாயனைப்பாடுமின் மாயமிலாவேத
 வாயனைப்பாடுமின் வள்ளலைப்பாடுமின்
 ஐயனைப்பாடுமின்பனைப்பாடுமின்
 மெய்யனைப்பாடுமின் விகித்தனைப்பாடுமின்
 றய்யனைப்பாடுமின் சோதியைப்பாடுமின்
 கைபெறுநெல்லியங்கனியனைப்பாடுமின்
 செய்யனைப்பாடுமின் திருவனைப்பாடுமின்
 உய்யவந்துதவியவொருவனைப்பாடுமின்
 ஒருவனையென் னுளக்குருவுனைப்பாடுமின்
 உருவனைப்பாடுமின் கீருவனைப்பாடுமின்
 அருளனைப்பாடுமின்பொருளனைப்பாடுமின்
 அருவுருவகன்றவத்தொருளனைப்பாடுமின்
 இருளனைப்பாடுமின் னொளியனைப்பாடுமின்
 மருளறுத்தொழுமலைருந்தனைப்பாடுமின்
 வரும் களையவிம்க்குளர்க்கியைப்பாடுமின்

பொருந்துறுமதங்களின் விருந்தனைப்பாடுமின்
 திருந்தடிமலரையென்கருந்தலையணியவிந்
 கிருந்தனைப்பாடுமினெந்தையைப்பாடுமின்
 மந்தையைப்பாடுமின்றமையனைப்பாடுமின்
 கந்தமுற்றம்மருட்சிந்தனைப்பாடுமின்
 சிந்தனைகிருத்தியதீர்த்தனைப்பாடுமின்
 முந்தையேமுளைத்தவெம்மூர்த்தியைப்பாடுமின்
 மம்பணிமலரினல்வாசனைப்பாடுமின்
 நம்பனைப்பாடுமினாதனைப்பாடுமின்
 நாதமுங்கடந்தவப்பாதனைப்பாடுமின்
 வேதனையறுத்தவவ்வேதியைப்பாடுமின்
 சிதளசந்திரசேகரம்பாடுமின்
 போதமவ்வாஸடியேரதியைப்பாடுமின்
 ஞாநளவிளமுலைச்சுவடுபோதப்புனை
 மாதுமையாதரப்பாதியைப்பாடுமின்
 பாடுமின்பாடுகின்பாடுமின்பாடுமின்
 பாடுமின்ஞாநுள்பாடுமின்ஞாநுள்
 ஆரநுள்பெற்றுளார்பூராமராய்ந்துமெய்
 தேருமாறோர்ந்தபல்லாபிரம்பேர்களை
 ஆரநுள்பெற்றிலர்யாருமாராய்வரு
 மாரிருள்போலியவாயிரம்பேர்களை
 ஆரநுள்பேணுவார்பேணுகின்றார்பெற
 வோரியமுந்தையோரோதியைத்தார்பல
 சிரினிற்றேருமாதேரியகூரிதும்
 பேரியம்பேர்வுறாபேரவாவார்வுறா
 வோருமினார்ந்தவாவோதுமின்னோதநீர்
 ஆரவாரம்பெருந்துரமேசேரவே
 பாரினிற்பலவழிப்பத்தருள்ளீரொலாம்
 பேரினைப்பாடுமின்பாடினீர்பேரினை
 ஊரினைப்பாடுகேழுரினைப்பாடுகேம்
 ஆரமுதன்வளாருரினைப்பாடுகேம்
 பாடுகேம்வம்மினோபாடுகேம்வம்மினோ
 பத்தருள்ளீரொலாம்பாடுகேம்வம்மினோ
 மெச்சுறுதமிழ்மறையிச்சையிற்பாடிய
 பொச்சமில்பலதளிநச்சியப்பாடுமின்
 கச்சியைப்பாடுமின்கச்சியைப்பாடுமின்
 நச்சியைபாம்பரையச்சுனற்கச்சியை
 உச்சிகைவைச்சுனிரச்சுறப்பாடுமின்

விச்சைமற்றதுவெனோச்சியைப்பாடுமின்
 ஒற்றியைப்பாடுமின்னொற்றியைப்பாடுமின்
 பெற்றபேருமுடலொற்றியைப்பாடுமின்
 கற்றதன்பயனெனாவொற்றியைப்பாடுமின்
 உற்றவாழ்விதுவெனாவொற்றியைப்பாடுமின்
 வெற்றிவெள்விடையினொற்றியைப்பாடுமின்
 நற்றவமுற்றினொற்றியைப்பாடுமின்
 வெற்றுடல்வின்படாதொற்றியைப்பாடுமின்
 பெற்றவாபெற்றவாவொற்றியைப்பாடுமின்
 பாடுமின்பாடுமின்பாடுமின்பாடுமின்
 ஆடலேறழகனார்கூடலைப்பாடுமின்
 வம்பலநம்புபுகுமபிடச்செம்பத
 நம்பலமெனாந்திருவம்பலம்பாடுமின்
 பாடுமின்பாடுமின்பாடுமின்பாடுமின்
 பாடுமின்பாடுமின்பத்தருள்ளீர்களே
 நாத்திகம்பேசுவார்நாத்தமும்பேறித்தேன
 ஊற்றிருந்தாலெனவார்த்தைதேனாறி
 வேத்துமின்வாழ்த்துமின்சேர்த்தம்வாய்வாய்த்தவா
 போற்றுமின்னாற்றலாற்சாற்றுமின்போற்றுமின்
 பாடுமின்பாடுமின்பாடுமின்பாடுமின்
 பாடுமின்பாடுமின்பத்தருள்ளீரே
 முத்தியைவேட்டுளமுதுதுணர்ந்தீரே
 பத்திரல்வலைபடப்பாடுமினீரே

(கூக)

நேரிசைவெண்பா.

பத்தருள்ளீர்வம்மினோபாடுகேகாமகிழைச்
 சித்தவிகாரத்தியக்தமறு-முத்தியும்வே
 றற்றதுஉம்வேண்டாவுடையீர்நுமதுகழல்
 பெற்றதாம்பேராத்திரு.

(கூஉ)

நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பா.

ஐந்தடித்தரவு.

திருச்சிற்றம்பலமென்றுஞ்செழுங்கனகசபையென்றும்
 அருச்சித்தவருட்பேரம்பலமென்றுமண்டமெலாந்
 தரிச்சுற்றபொதுவென்றுநீதருசித்தரம்ன்றென்றும்
 விரிச்சுற்றநலங்கொழிக்கும்வெறுவெளியாம்பெருவெளிக்கே
 பெருச்சுற்றமறைபேசும்பெரும்பற்றப்புகழியோ.

தாழிசைநான்கு.

கரித்தோலின்றுநத்தியுற்றுக் காண்சித்தரகூடத்தன்

பெருச்சுற்றமறைபேசும்பெரும்பற்றப்புகழியோ. (க)

பூவிருந்தகளியனொடு பொன்னிருந்தகடற்பள்ளி
தாமிருந்தரீர்குடியெனினுந் தவத்தருக்குமிடமிதுவே. (௨)

மலைமகளம்மலர்மகளிர் மருங்கிருப்பப்பெருங்கருணை
நிலைதருசைவத்தேனை நேசித்துநின்றனளே. (௩)

ஆனாலுந்திரையுண்டிங்கமுதுண்டுதமதென்று
வானாடர்காப்பதுண்டு வறியோமுங்குதுகினமே. (௪)

அவ்வளவில் - இதுதனிச்சொல்.

சுரிதகம்.

உள்ளந்தழைப்ப வுடலங்குளிப்பக்
கள்ளநிரப்புக் காணுதொளிப்பச்
சேமநல்வைப்பா மாமகிழடிக்கே
இன்பப்பெரும் பேறிசைந்தனம்
அன்பனாடலினயந்திகிலேனோ. (௫௩)

நேரிசை வெண்பா.

ஒராதுநாக்கஹற்றே னோர்மாமகிழின்சீர்
யாராலுந் துணை வற்றாகும் - பாரு
மரனாகக்காணுமே மாலறநூலுற்ற
வரனாகக்காணுமே யாய்ந்து. (௫௪)

திருவடிவகுப்பு - 'கட்டளைக்கலித்துறை'.

ஆய்ந்துசிவந்தபடியோவருமறையன்பருள்ளர்
தோய்ந்துசிவந்தபடியோதொழும்பரைச்சூழ்நமனைக
காய்ந்துசிவந்தபடியோவமமாமகிழ்க்கீழ்க்கருணை
வாய்ந்துசிவந்தபடியோவமமானின்மலரடியே. (௫௫)

பஃருழிசைக்கொச்சுக்கலிப்பா.

தரவு.

மலரடிக்குமகிழாதம்மைத்துனன்மையுந்தனையழித்தீர்
சிலரடிக்கும்விலலடிக்கும்பிரம்படிக்குஞ்சிலையடிக்கும்
பலரடிக்குஞ்சொல்லடிக்கும்பரிந்தருளிமாமகிழின்
அலரடிக்குமகிழ்ந்திருந்தவடிகேனோர்ணிண்ணப்பம்.

தாழிசைகள்.

தாமவிழ்வார்மன்றோளின் துயிலீனினிதாங்கொலந்தத்
தாமநாக்கண்ணாறுலகமென்றதமிழ்சுவைத்ததன்றே. (௧)

திருமேனியணிந்தசெழுமணிகளாடுசேயிழையார்
உருமாநவுவ்மரணமுணர்வனொருமான்மிலேன். (௨)

தென்மதுநாக்கூடல்செய்தசெஞ்சடைவாமெழழிலியன்றி,
யின்மதுரவாயர்குழற்கெழுழிலியினைமிசையேன். (௩)

தேயாதுவளராது திருமுடியார்பிறையன்றி
ஒயாமையுழல்பிறையையுவர் றுதலுக்குணாப்பேனே. (௪)

கண்டத்துக்கொண்ட கடுக்கடவுளர்க் காத்ததுவிவர்கண்
•கொண்டத்தின்கடு நெஞ்சுருலைத்துக் காபபதுகாண்பேன். (௫)

குமிழ்மாலையேன்மூக்காங் குலவள்ளைத் தழைமில்லையா
மமிழாருஞ்செவியாகு மில்லையெனின் மறங்காணேன். (௬)

அருண்மேனிப் பவளவொளி யல்லதுமற் றவர்துவர்வாய்
உருவாருங்கனியிதழுக் குவமையெந்தப் பவளமதே. (௭)

கையேந்து தழைப்பிலி கவின்றமுருந்தல்லாமே
யையேந்து முறுவலுக்கு மமையுமே பிறிதொன் றும். (௮)

இடப்பாதி காத்திருந்த வெழிற்சங்க மன்றிமற்றை
முடக்கூனற் சங்கவகொன் மிடற்றினுக்கு முற்றுவமை. (௯)

தோட்கமைந்த கரியுரியிற் றுதிக்கையிவர் தோட்கன்றி
பூட்கைபிற தோற்கையே தோற்கையே புகுந்திதிக்கை. (௧௦)

திருக்கைபடக் குழைந்தசெழு மலையன்றித் திரண்முலைக்குப்
பருக்கைபிற மலையாகப் பார்க்கெனினு, நயமின்றே. (௧௧)

இயல்பிறந்த னுடியன்டே லியனடந விடனல்லால்
இயல்பிறந்த பொருளெதனை யிவரிடைநே ரியம்புவெனே. (௧௨)

பூணியபொன் னுமையொடு மவ்வாமை புணர்கணையின்
ஹணிபிறிதல்லாம் காற்றுணையுளதார் தகைமைத்தே. (௧௩)

வாய்க்குமின்ப வுறுதிசொனும் வாய்மொழியா மறைமொழிபோ
னோய்க்குறுதிதரவலதே யிவ்நொடிக்குறுண்ணொடியே. (௧௪)

வல்லதெனின் - இதுதனிச்சொல்.

சுரிதகம்.

யானேதவமுமின்னியநெஞ்சு

மானாவுடையனன்றி

மேனோர்விழைந்தமெய்ப்பத்திமேயினனே. (௧௫)

நேரிசைவென்பா:

இனக்கொன்றைகுடிய மாமகிழும்மான்

எனக்கொன்றைவேண்டி யிரப்பல்—கனக்குன்றை

வாங்கக்குழைத்தாய் வறிதமார்க்கில்லென்னெஞ்

செங்கக்குழையுய கோவின்று

(௧௬)

செவிலி கவறல் - விருத்தக்கலித்துறை.

இன்றுமாதராயென்னினைந் தென்செய்தாயினவாய்
ஒன்றுபாடியாய்ச்செய்வதில் வல்லமையுடையான்
என்றறிந்துளார்மாமகிழ்நாளிசிரிசைத்தல்
நன்றுகேட்டிலைபச்சை மா லுமைசெயனயந்தே.

(௧௮)

செவிலி கவறல்-இரட்டையாசிரியவிருத்தம் - மடக்கு.

பச்சைப்பெண்ணின்பங்குடையார் - பச்சைப்பெண்ணின்பங்குடை
பணிவாரணியாரன்பாலே-பணிவாரணியாரின்பாலே. [யார்
விச்சைநட்டாருலகுயவ-விச்சைநட்டார்விட்டாரோ
வேழவுரியார்முன்வில்லாம்-வேழவுரியார்விளிந்தாரோ.
கச்சையரவமேபூண்வாங்-கச்சையரவமேமாதர்
கருத்துக்கம்ஞ்சவழகரெங்கள்-கருத்துக்கம்ஞ்சவருள்கண்ணார்.
பிச்சையெடுப்பர்மனைதோறும்-பிச்சையெடுப்பொம்முளத்தே
பேறிற்பெரியமாமகிழ்நார்-பேறிற்பெயிராப்புகழாரோ.

(௧௯)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

புகழ்மாமகிழ்நாற்களவிருந்தார் புனையம்மலைவாழையவாழப்
பொருவில்சாஞ்சிப்பலதனியும் போற்றநாகமாக்கமுஞ்
மிகைசேரிஞ்சிறொச்சியொரு மூன்றும்வேவழுவரசு
மேவக்கடைகாலிர்க்குக்கோல் விண்டுவங்கிச்சிலீமுகமாத்
தகவேயிருந்தார்மகத்தக்கன் றலையைக்கொய்யாநாரத்தைத்
தலைமேற்றழைப்பவத்தியதடாங்கியெமக்குகதலியதாம்
வகையாணைக்காருரக்குக்கானவத்திஞ்சமைத்தார்காடாடன்
மகித்தார்விகிர்தவேடரன்றோ வாழியவர்பொன்வணப்புகழே.

வாழ்த்து-ஒருபொருண் மேன்முனறடுக்கிய வெள்ளொத்தாழிசை.

வாழியர்வாழியர் வாழியர்வாழியர்
ஏழுயர்மாமகிழ்சர்கழலென்றும்
சூழும்ன்பரின்பத்துட்டொக்கு.
மூங்களமங்களமங்களமங்களம்.
இங்கிதமாமகிழ்சர்கழலென்றும்
பொங்குலகமின்பம்பொலிந்து.

சேர்பனஞ்சோபனஞ்சோபனஞ்சேர்பனம்
ஈபவின்பமாமகிழ்சர்கழலென்றும்
தாபமறவான்வழக்கந்தந்து.

(௨௦)

மங்களம்-இறுதியிற்குன்பெற்று வந்தவஞ்சித்துறைகள்.

தந்திரச்சீர்மறை
செந்தமிழ்மாமுறை
சந்ததமேததெந்தை
சந்தரத்தாளுக்கு-மங்களஞ்சுபமங்களம். (௮௨)

தாளென்முடிபுனைந்
தாளுநித்தமண
வாளானம்மாமகிழ்
ஆளன்பாதங்கட்கு-மங்களஞ்சுபமங்களம். (௮௩)

பாதம்பணிந்தவர்
நோதலற்புரி
போதனருட்குரு
நாதனந்தேசற்கு-மங்களஞ்சுபமங்களம். (௮௪)

தேசனடியவர்
நேசன்றிருவடல்
வாசனருட்பிர
காசன்பொன்னடிகட்கு-மங்களஞ்சுபமங்களம் (௮௫)

குருவாழ்க.

ஆக்குவித்தோர்க்கெய்திய புறநிலைவாழ்த்து.

சுபமஸ்து.

அறுசீர்க்கழிநெடிடையாகிரியவிருத்தம்.

என்பாட்டிவிருந்தேனையென்பாட்டிவிச்சை
யிசைந்தியல்வல்லோர்முன்

பொன்பாட்டிலாசுவைத்தானிலம்பதமாங்
கலம்பகத்தைப்புனைந்துகேட்டான்

அன்பாட்டுமரங்கினுக்குநாதனா
னரங்கநாதனன்றோ

இன்பாட்டுமென்கண்மணிமாமகிழா
னீடுழியினிதுவாழ்க.

சுபமஸ்து.

மகிழ்மார்க்கலம்பகம்.

முற்றுப்பெற்றது.

உ.
இந்நூல்செய்தவர்ால் செய்யப்பட்ட
நூல்கள்.

இதுவகையில் அச்சிடப்பட்டன.

மொழிபெயர்ப்பு வாசகநடை.

பாராசரஸ்மிருதி ஆசாரகாண்டம்.	திருவெண்காட்டடிகள் புராணம்.
சங்கரவிஜயம்.	

பெரியபுராணம்வசனம்.

செய்யுள் நடை.

மூத்தபின்னையார்.

துவாதசநாமசங்கீர்த்தனம்.	ஷண்முக சரணுஷ்டகம்.
திருப்பாதப்புக்ஞ்சசிமலை.	சிவபெருமான. அட்டோத்தரசதநாம
சரணதசகம்.	மஞ்சரி.

இனியச்சிற்பதிப்பிக்கப்படுவன.

சிவபெருமான்.

சீபாதத்திருப்புகழ்மலை.	கையடைமலை.
திருவடித்திருப்புகழ்மலை.	சுநநிதிமுறையீட்டுமலை.
திருப்பதியழகாயிரத்தந்தாதி.	ஒலமலை.
அடைககலமலை.	தையசரணியமலை.
அபயமலை.	கையறவுமலை.
சிறுவிண்ணப்பமலை.	அபராதகூமிப்புமலை.
சரணகதிமலை.	இணை மணிமலை.
அம்பலக்குறம்.	சித்திரக்கட்டளைக்கலிமலை.

தனிப்பதிவுகங்கள் அடங்கிய அருணாமபாராயணத்திரட்டு.

இளைப்பிள்ளையார்

திருப்பதத்திருப்புகழ்மலை.	திருத்தணிகை நானமணிமலை.
திருக்கழற்பலலாண்டுமலை.	,, மும்மணிக்கோவை.
சித்திரயமகவந்தாதி.	,, இரட்டைமணிமலை.
திருத்தணிகைச்சித்திரமலை.	,, கலம்பகம்.
திருத்தணிகைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.	திருப்போரூர் கலிவிண்ணப்பம்.
வெண்பாவந்தாதி.	தனிப்பதிவுகங்கள்.

திருவொற்றியூர் வடிவடையம்மை திரிபந்தாதி.

உ

கணபதிதுணை.

கச்சிக் கலம்பகம்.

இரண்டாம்பதிப்பு.

பூண் டி

அரங்கநாதமுதலியாரால்

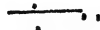
இயற்றப்பட்டது.

மென்னை புரி:

உள - புஷ்பரதசெட்டியாரவர்களது

கலாநிநாகர அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1890.

(Registered Copyright.)

உ

கணபதிதுணை.

க ச் சி க் க ல ம் ப க ம் .

கா ப் பு.

நேரிசை வெண்பா.

தங்கச் சிலையேடுந் தந்தவெழுத் தாணியுங்கொள்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூயவனென் - சங்கையொழித்
தேடெழுத் தாணி யெடுத்தறியே னிந்நுலைப்
பாடவளிப் பானற் பதம்.

நால்வர்துதி.

ஆசிரியவிருத்தம்.

தறையின்மிசைத் தமிழ்பெருகச் சைவநெறி தழைப்பவவ
தரித்த சால்பின்
மறையுறைவா மொருநால்வர் பதமலளைச் சிரங்கொண்டு
மடத்தைப் போக்கிக்
குறைவறுநாற் றோற்றத்தி னுளதாய துயரகலக்
குறிப்ப னன்னோ
பிறைசுமந்த சடையாரென் பிழைசுமந்த கலம்பகத்தைப்
பெறச்செய் வாடோ.

ஒருபோகு மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

இ. து த ர வு.

பூமேவு நான்முகனும் புயங்கவணை மாதவனு
மாமேவு நினதுமுடி மலரடிகா ணத்திறத்தை
ஆராயு மறிவினோ யம்பலக்கூத் தாட்டினையும்
வாரார்ந்த தனத்துமையான் மகிழ்ந்துறையு மாட்டினையும்
கழையிழைத்த வில்லானின் கண்ணினுறு கேட்டினையும்
பிழையிழைத்த முப்புரத்தார் பீடழிந்த பாட்டினையும்
அறமேய மால்விடையா யம்புதமா யம்பாகித்
சிறமேய தேவியுமாய்ச் சேந்தவருங் கூட்டினையும்

கல்லடித்தார் சிலையடித்தார் கண்பறித்தார் முதலடியார்
தொல்லேநிலம் பிறவாமே துயரறுத்த பீட்டினையும்
பாற்கடலி னமுதிதழுமுன் பகைத்தெழுந்த வாலத்திற்
கேற்கவிட மமைத்தமரர்க் கின்புறச்செ ழுட்டினையும்
கிழக்குவடக் கறியாத கீழ்மையருஞ் சிறப்பெய்தி
வழக்குமிடப் புரியுணர்வு வாய்ப்பளித்த தீட்டினையு
மறிபவரா மன்றியெம்போ லறிவற்ற சிறியவாய்
ஔவகைமற் றில்லையென வுணர்ந்தெனினு காட்சிதரீஇ
மாகம்பத் தொடுமிறைஞ்சி வழிபாடு செயவுமையோ
டேகம்பத் தொருமாவி னினிதுவீற் திருந்தருள்வோய்!

நாடித்தாழ்ச்சைகள் - அ.

- இடங்கர்வாய்ப் பட்டகளிற் தின்னையிடைப் புரந்தசெயல்
கடலவீழ்த்த நாவராயன் கன்மிதத்தற் கொப்பாமோ (க)
- கைகைக்குக் கானடந்த காருத்தன் பொறையினூ
வைகைக்கு மண்சுமந்த வண்மைமிடப் பெரிநன்றே (உ)
- கம்பத்த னுயிர்மாயக் கடுஞ்சமாசெய் கைவலியென்
கம்பத்தன் சிலையெடுக்கத் தலைநெரித்த கால்வலிக்கே (ங)
- கொம்பனையாள் கல்லுருவிட் டின்னருவங் கொண்டதினுஞ்
சம்பந்த னென்னைப்பெண் ணுக்கியது சால்புடைத்தே (ச)
- அம்பொன்றும் புணரினீர் சுவற்ச்செ யாற்றலினும்
நம்பொன்றும் புரமுன்றை நகைத்தழித்தன் மேன்மையதே (ரு)
- எழுவிடையைத் தழுவிமண மெய்துமொரு செயலினுஞ்சோ
மொழியாயை னமணர்கரி முனிவொழித்த தற்புதமே (சு)
- அண்டரிள மடவாரை யணைந்தவபி ராமமெனே
பண்டிருடி மனைவியாகன் பாடழிந்த வனப்பினுக்கே (எ)
- பற்குணற்கு மாயன்ச பத்தினாயைத் தந்தவகை
சற்குணற்குப் பரவைதரு தண்ணளிக்கு நேராமோ (அ)

அராகம் - ச.

- உனையிட வரியதொ ரனலுந் வொளிதர
வனாமக ளிடமுறு வகைபுரி யளியினை (க)
- நிழலிடு தருவரு நிலைபெறு கருணையை
வழிபடு மவர்பெற வருள்பர வெளியினை (உ)
- பகலவ னனலவ னிறைமதி பரிவுறு
தகவனம யுளமிகு தமனிய வொளியினை (ங)
- பழமறை யொலிகெழு பலதல மருள்பய
னழகுற வருளிய னமாதரு களியினை (ச)

பெயர்த்தும்வந்த

நாடித்தாழ்சைகள் - அ.

- நறைபூத்த மலாக்கொன்றை நளினத்தின் மாண்டதுவே
பிறைபூத்த செஞ்சடையாய் பிறங்குப்பு முற்றபினே (௧)
- பணியணிந்தாய் மற்றதைவிட பற்றியிசைத் தாய்கயிருத்
திணியவைத்தாய் மந்தரத்தே நஞ்சுணவுஞ் சிறப்பாடொ (௨)
- மாலுலகங் காக்கநா மடங்கலுருக் கொளவம்மா
லாலுலகுக் காணதுய ரகற்றவல்லா வேறுளரோ (௩)
- மகிழிருந்தாய் மனையென்றோ மாசுணமேற றுயின் றுணுக்
ககங்கனியச் சங்காழி யாண்டகைமுன் னருளியதே (௪)
- கவுணியருக் கணிமுத்தங் காதலினீர் தருள்செயலக்
கவுணியருக் கணிமுத்தங் கனிந்திட்ட டரிசன்றோ (௫)
- மதிவேணி மிசைமேவ மலாவிழியு மதியான
விதிகாறற வறியேமுன் மேனியழ கியம்புவதே (௬)
- முலைக்குறியும் வளைக்குறியும் கொண்டதற்பின் முதலவனே
இலைக்குறியும் குணமுமென லெவ்வண்ண மியைந்திடுமே (௭)
- மாவடிக்கீ முற்றுயன் மலராட்க்கே மங்கலச்சொற்
பாவடிக்க நாவுளிப்பாய் பழமறைசொல் பிரமேடடி (௮)

நாற்சீரடியம்போதரங்கம் - ௨.

- கரந்தயங் களன்மழு வேந்தி நெறியிற்
புரந்தெறு சுடாக்கணும் பூண்ட மேன்மையை (௧)
- சூற்றினைக் குமைத்திடு கோலத் தாளினை
யாற்றினை யருண்ட மாடும் பாண்மையை (௨)

நாற்சீரோரடி யம்போதரங்கம் - ௪.

- ந றோழ் புவனம் பரிந்து னேறறினை (௧)
- காஞா சடையிற் கரக்கு மாற்றினை (௨)
- பாரரா பெரியோரா பணியுஞ் சூற்றினை (௩)
- தேரரா தெளிவறு செருக்கை மாற்றினை. (௪)

முச்சீரோரடி யம்போதரங்கம் - ௮.

- புரமெரி படநகை கொண்டனை (௧)
- புரிதவ றழிவகை கண்டனை (௨)
- புளையறு தசைமிகை யுண்டனை (௩)
- புணர்வுற வருமறை விண்டனை (௪)
- மணிமிட றாதுரு டிருளினை (௫)
- மலைவளர் காதலி மருளினை (௬)
- மறையொளிர் தோமறு பொருளினை (௭)
- மகிபொடி மாவம் ருளினை. (௮)

இருசீரோரடி யம்போதரங்கம் - கசு.

சடையறு செல்லினை	(க)	அமுதுகு பாவினை	(க்)
விடையறு மெல்லினை	(உ)	அனலுறு கோவினை	(க0)
கலையனை சொல்லினை	(ங)	சிலையில வாவினை	(கக)
சிலைவனை வில்லினை	(ச)	தலைநதி மேவினை	(கஉ)
மலைவலி புல்லினை	(ரு)	மறைபடு நாவினை	(கங)
வழிபெறு மல்லினை	(க)	உலகுணு மேவினை	(கசு)
களமில் கல்லினை	(எ)	கரிவளர் காவினை	(கரு)
பரவெளி யில்லினை	(அ)	கதிதரு மாவினை	(கசு)

தனிகீசோல். எனவாங்கு.

நேரிசையாசிரியசீ சுரிதகம்.

ஆரண வகில காரண பூரண
 நாரண னறியா நாயக வேயக
 முத்தே யறத்தின் வித்தே முக்கட்
 சித்தே சுத்தே யெத்தே வடுப்பணி
 அத்தா வன்னா யளிக்கொரு வைப்பே
 கத்தா வெனக்கூய்க் கண்ணிர் ததும்ப
 உள்ளநெக் குருக வுரோமஞ் சிலிர்ப்ப்
 விள்ளந்.கருநின் மேன்மையைப் புகழும்
 பாவலர் தமக்குப் பழுவறு கூல்
 மேவலா வேற வீறிய சீல
 மாதுமை பங்குறு மாண்புடைச் சீரிய
 தீதெமை யணுகாத் திறமரு ளாரிய
 நால்வ ரிசைத்தமிழ் நலனறி நாத
 மால்வரை மங்கை மணுள் நீத
 கொன்றைத் தொடையணி கோனே பசுபதி
 குன்றைக் குழைத்த கோதறு குணரிதி
 கல்லாப் புல்லேன் கனிவறு மனத்தேன்
 எல்லாப் பிழையு மியற்று மேழையாற்
 சொல்லப் படுமோ சொலற்கரு சின்புகழ்
 புல்லப் படுமோ புளையறு நிர்ப்பதம்
 உன்னப் படுமோ உத்தம நின்னெழில்
 பன்னப் படுமோ பகவ நின்னருள்
 பாடப் படுமோ பண்ணை வ நின்சீர்
 தேடப் படுமோ சேவடி யெனினும்
 அல்லுறு நஞ்சா வக்கு மத்தமும்
 புல்லு முவப்புடன் புனைந்தெனக் கனிந்து
 சிற்றறி வினனுரை செய்யுளை
 முற்று நயப்பாய் டுமவர்க் ஹகப்பனே.

நேரிசை வெண்பா.

ஐய முறுமனமே பண்ணறிருக் கச்சியரன்
செய்ய மலரடியைச் சிந்தித்தி - நையாமே'
இன்மையறி யாலீகை யெச்சமறி யாவாய்மை
புன்மையறி யாப்பொறையைப் பூண்.

(உ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூண்ட வரவ மதியை புணை புரந்தருளு
மாண்ட வரவம் புரிவார் செயலை யழித்துவக்கும்
தாண்ட வரவ ரிணையடித் தாமரை தஞ்சமென
வேண்ட வரமளிப் பார்க்கச்சி யன்பர்க்கு மெய்யரணே.

(ங)

புயவதப்பு.

இரட்டை ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

தனதன்ன தந்தனத் தனதன்ன தந்தனத்
தனதன்ன தந்தனத் தனதான தந்தன.

க. அரணெரிய வந்தரத் தமராதுயர் சிந்தவெய்*
பினையொருது நும்பெனச் சிலைகோலி விஞ்சின
அரவமரி கந்துசெக் கரினிலகு செஞ்சடைட்
பனிமதிய நண்புறப் புரியாம கிழந்தன
அகிலபுவ னங்களுக் கமுதிடுநி ரந்தரிக்
கிடமமாவ ரங்கொடுத் தகலாத ணைந்தன
அழலுருவ மன்றுபெற் றெருபுறவ மைந்தனுக்
கொளிவடிவு தந்தருட் பொலிவானி மிரந்தன

உ. கரடமத சும்பமத் தக்கபட தந்தியைச்
சமாபொருது வென்றுரித் ததளாடை கொண்டன
கடலமுதை யும்பருக் குதவவெழில் கந்தரத்
திலகுகறை கொண்டுகி கிருநால ளந்தன
களபமணி யம்பிகைக் கனகதன மின்புறத்
தழுவியரு மங்கலச் சுவடாஸ்வி ளங்கின
கதிர்மதிய மங்கிழக் கணிநொளித் தங்கிடக்
கடுவுடைய திண்சினத் தரவாட நின்றன

ங. சரமழைபொ ழிந்தபற் குணனருள்பொ ருந்திடப்
பகைவாகெடு வன்படைக் கொடையாலு வந்தன
சமரபுரி கந்தனைப் புலவரூய மண்டமர்த்
திறலவுணர் பங்கமுற் றிடுமாறு தந்தன
சததளம லரந்தபொற் றவிசினிலி ருந்தவச்
சதுமுகன்ம றங்கெடத் தலையோட ணீர்தன
சலமிசைது யின்றசக் கரதான லம்பெறத்
தருமவிடை யழ்புறப் பரிவோடி ணங்கின

சு. இரவினவிர் திங்களிற் செலுமொளிபெ னுங்குழைக்
கவுரியிட மன்பினுற் றிடவாசை மிஞ்சின
இரணியனு ரந்தொலைத் தெழுநரம டங்கலைச்
சரபவுரு வந்தரித் தமராடி வென்றன
இடபமிசை வந்துபொற் பதநசைகொ ளன்பருக்
குயர்பதவி தந்திசைப் பருமோகை கொண்டன
னிமைதரு கம்பமும் றருளநக வெந்தைநித்
தியரிமல சுந்தரப் பரனாபு யங்களே. (சு)

ஆசிரியவிருத்தம்.

புயங்கப் பணியா புலியுண்ட புனித விடையா புனாயின்மதி
தயங்கப் பணியார் சடையாளா தயையின் சாலை தனைநிகர்வார்
புயங்கப் பணியா புரமெரித்த வீசர் கச்சி யிடையமர்ந்தா
மயங்கப் பணியா ரவாதிருத்தார் வணங்கீ ரிடும்பை வறறிடவே. (ரு)

அம்மாணை. கலித்தாழிசை.

வற்ற வளக்காஞ்சி வாழ்ந்தருளோ கம்பரனா
செற்றார் புரெய்ரித்த தீயர்கா ணம்மாணை
செற்றார் புரெய்ரித்த தீயரோ யாமாயித்
கற்றாக ளந்தனராக் கழறுவதே ணம்மாணை
கழற லறுதொழில்சேர் காரணத்தா ணம்மாணை. (ர)

நேரிசைவெண்பா.

அம்மாணைக் கையமைத்தா னக்காணை யோடவைத்தான்
சும்மா விருந்துமதற் சுட்டெரித்தான்—பெம்மான்
பதிக்கச்சி மேய பரமன் பணிந்து
துதிக்கத் தருவன் சுகம். (எ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சுகந்தரு கச்சிப் பதிவந் தடியா துயர்களைவோ
நகந்தரு மெல்லியற் காம விழியிருநாழிநெல்லா
லுகந்தரு முப்பத் திரண்டற மோம்பச்செ யுத்தமாபா
தகந்தரு துன்பொழிப் பாபணி வீரவர் தாண்மலளோ. (அ)

ஆசிரியவிருத்தம்.

மலர்க்கஞ்சன் கிரமிழந்தான் கோப்புரக்க மலையெடுத்தான்
வன்றி யானான்
சிலைக்கரும்பா னுருவழிந்தான் சேணியங்கு மிருகதிறஞ்
சுதைத்து நொந்த
கலக்கரிப பகைப்புரங்க ணீறுபட்ட கச்சியே
கம்பர் மேன்மை
நிலைப்படவா யாமையினன் ரோமனமே புகழ்ந்தடைநி
ரிமல வாழ்வே. (க)

வலைச்சியார்.

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

வானைக் கயலை நிகர்த்தவெங்கண்
வலைச்சி யீராகும் வனப்பெவரான்
மதிக்க வமையு மரன்கச்சி
வந்தீ ரளவா மயறந்தீர்
தோலைத் தழுவிற் சுகம்பெறலா
மூட லொழிவீர் நீர்க்குமிழி
சுழிதேம் புளிநந் தோன்றிடுமால்
துயர முறுவே னடைகிழங்கா
னனைக் கழியா திருலிதழி
ன்றவைப் பருக நச்சுறக்கொ
ணைக் கருப்பஞ் சிலைவேலை
நாணச் சிசய்வேன் மலங்குறேன்
கோலைப் போக்கம் குறவைமட
வைப்பா மகத்தைக் குழைத்தென்மேற்
கொள்வீ ரிரதத் தென்சாலான்
கொடிய பகழிங் குடையேனே.

(40)

கலிநிலைத்துறை.

ஏனங் கொன்று னேனக் குருளைக னிடா தீர்த்தார
மானங் கொன்றை வலன்வைத் துமைமா னிடம்வைத்தார்
தானங் குறைவார தானத் துறையார தமிழ்வல்லார
கானத் துறவார கம்பத் திடையே மகிழ்வாரோ.

(41)

ஆசிரியச்சந்தத்தாழிசை.

மகிழார மாவாரை மணமேவ விழைவாய்
மணியார மரவேயின் மலைபச்சை யுடையே
இகழீம் மிசைபாடி நடமாடு மிடமா
மிகவாத தொழிலைய மில்வாழ்குவார மலையின்
மகவாய வொருநீலி மறைவுற்ற சலத்தாள்
வரமைந்த நெருமாதின வழிநின்ற திருடன்
தகவீது தெரிகாத லொழிவாயென் னுரைகேள்
தனாமீதெந் நலமெய்தி மகிழ்வாய்மின் னரசே.

(42)

விருத்தம். மீட்கீது.

அரசுக விதையாரும் பரசுக விதையாரும்
அடையமை மாணரும் புடையமை மாணரும்
வரமா சடையாரு முரமா சடையாரும்
வயமா திரத்தாரும் புயமா திரத்தாரும்
கரமணி வடத்தருஞ் சிரமணி வடத்தாரும்

கனிமறைப் பரியாரு ... மொளிமறைப் பரியாரும்
 அரிபதி யானாருங் கிரிபதி யானாரும்
 அடியார் மாவாருங் கடியார் மாவாரோ. (கந)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

மாதுமையாள் பனிமலையில் வளர்ந்தாணின் மதலையறிற் கயமு கத்தோன்
 வரமுனிவன் வேண்டவட வரையேட்டிற் பாரதப்போர் வரைந்தா னீபப்
 போதலங்க லணிசுமரன் குன்றுதொறும் பேருவகை பூப்ப மேவிப்
 புனிதவிளை யாட்டயாந்தான் கச்சியமர் புண்ணியநீ கயிலை மேரு
 மாதிரத்தே வதிந்தனையென் கல்லனைய மனத்தாடுன் குடும்பத் தோடு
 மருவவொரு தடையுமில் மலையிலையா வளைத்தலினக் கெளிதே யென்றன்
 கோதுடைய மனச்சிலையைக் குழைத்தன்பி நெகிழ்வித்த லைய முன்னாட்
 குருகுய்ய வுபதேசன் கூறியநீ யெனக்குணத்தாற் குறைமட் டாமே. (கச)

கட்டளைக்கவித்துறை.

மட்டிக்குட் டங்குங் கணுநிகா கஞ்ச மலரனைய
 தட்டிக்குட் டங்கை முருகனத் தாகச்சிச் சங்கரனே
 பெட்டிக்குட் டம்பண மிட்டுவப் பார்சுணம் பெட்டுவினை
 கட்டிக்குட் டன்றுய லொல்லா மகன்றிடக் கண்டருளே. (கரு)

வெண்பா.

கண்டவனை மேவிக் கலந்துண்ட கள்வனொலி
 கொண்டவனை நீர்க்கச்சிக் கோமானே—பண்ணினது
 தானே மருவுந் தகைமையிலா னுற்றதெவன்
 தோனே மருவுஞ் சுகம். (கசு)

தூது-கிள்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

சுகமே மறைமா வடிமே வியவென்
 றுணைவற் கெளியேன் றுயரைப் பகர்வாய்
 மகமே ருசிலைச் சூனிவா னலனென்
 மதனன் கழையே வையம் புனக்குஞ்
 சுகமே முயின்றோன் பெயாகொள் ளெளியேன்
 சரணு கதிகோ தலைவேண் டினனென்
 றகமே குழையப் புரிவா யெனில்பா
 னயர்நீ தகலத் த்ருவாய் சுகமே. (கசு)

கலிநிலைத்துறை.

திதறு தூலுணர் தெள்ளிய சிந்தையர் மனமூடே
 காதலின் வாழே காம்பரர் முடியைக் காணவய
 னேத முறக்கோ வெகின மெனப்போய் முடிசாண
 வேதனை பெற்றோ வேதனை யுற்றாள் வெளியானாள். (கசு)

ஆசிரியவிருத்தம்.

வெளியீட் டாரைக் காட்டாரா
வியன்மா வாரைச் சேவாரா
ஒளிவிட் டோங்குந் சுச்சியாரா
புபாமா மறையி ஓச்சியாரை
கனியும் முடுந் கூத்தாரா
யகில மனேத்துந் காத்தாரா
அனியும் நினைது புணர்ந்திடுந்
கநங்கன் செயலென நினைமானே.

(கக)

இரங்கல். ஆசிரியவிருத்தம்.

மாமையை யடைந்தாய் வானக முற்றாய்
மறைக்கண் ருளுத்திடப் பெற்றாய்
காமுற வணஞ்சே வில்வனா விட்டாய்
சுலைமதி யொளித்தலைப் பெட்டாய்
நாமுற விழக்க மின்னினை யாலாய்
நள்ளிரு ளம்பரம் போலாய்
எழுறு மெனபோற் கொண்டலே சுச்சி
யீசனே வினாத்தனை சிறப்பே.

(உ௦)

மடக்கு. விருத்தம்.

சிறுகாலின் மலர்வளவுந் திருச்சாஞ்சி யுள்ளீர்
சேயிழையாட் ககலுமிடைந் திருக்காஞ்சி யுள்ளீர்
மறியோடு மருவிடமார் மாசுரைத்துப் புடையீர்
மங்கையணிந் திருமுத்தம் மாசுனந்துன் புடையீர்
வெறிதாசை கூடன்மறைத் துறவாலங் காட்டீர்
விதிவிழைவு சுண்டவிடத் துறவாலங் காட்டீர்
அறிவேதூற்ற செயலிட்ட ரம்பர்ரங்கா வணமே
அளிப்பீரங் கொன்றைமல ரம்பரங்கா வணமே.

(உக)

ஆசிரியவிருத்தம்.

காரானைத் தோலுரித்த கறுப்பி ஓணைக்
களித்துடல் நீறணிந்த வெண்மை யானை
வாரானை பூர்ந்திலங்கு செம்மை யானை
வலத்தானை யிடப்பாகப் பச்சை யானை
நீரானைச் செஞ்சுடையி னெறநி யுறற
நெருப்பானைப் பொருப்பானைச் சிகத்தி ரச்சீர்
பேரானைப் பெரியானைக் கம்பத் தானைப்
பெம்மானை யெம்மானைப் பேசு மாறே.

(உஉ)

கலிவிருத்தம்.

மாறி யாடு மலரடி மாமறை
கூற வாழிந் துவலயத் தின்னறந்

தேற வாடுந் தெளிதமிழ்க் கச்சியின்
பூற வாடு முளமகிழ் பொங்கவே.

(௨௩)

‘கைக்கிளை - மருட்பா.

பொங்கு மருணயனப் பூவினிதழ்குவியு
மிங்கு மலாக் கோதை யிதழ்வாடு—மங்குறவழ்
மாடக் கச்சியில் வாழுமெம் பெருமான்
குறையா வளக்கழுக் குன்றி
ஹைவா ளிவள்பூ வுதித்ததா யவளே.

(௨௪)

மறம் - ஆசிரியவிருத்தம்.

தூதுவந்த தொழிலிலாத வாவழக்கை யறிதியோ
தொல்லைந்த மரபினோர்கொ மிந்தரக்கு வாரணம்
பூதலத்தி னிலையெனக்க லைவிழைத்த சிலையோ
பொன்றிணிந்த கொங்கைமான்ம உட்குறத்தி வள்ளிமுன்
போதகத்தை யேவியந்த மாதபத்தை யச்சுறப்
புரிந்தகெய்கை சாலுநாங்கு லம்புலப்படுத்திடச்
சூதவாழ்க்கை யாதுடிப்பி னாகம்னவத்த வான்மையார்
சொன்மறைக்க வாயசாங்கொ றேற்புணர்ந்தி சைத்ததே. (௨௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இசையா ரணத்தின் முடியார் திருக்கச்சி யீசரன்பிற்
பசையா ரணங்கொரு பங்குடை யாரரி பங்கயத்தன்
மிசையா ரணங்கொழித் தோருள மேவிய மெய்யருத்தி
நசையா ரணங்குறு நானவர் நற்பத நாகுவதே. (௨௬)

ஆசிரியவிருத்தம்.

நாடுந் தொண்டர் மகிழ்வெய்த நறுமா நீழ் லமர்ந்தானைப்
பாடும் பணியே பணியாகப் படைத்தேன் பழைய வினைதுடைத்தேன்
ஓடுந் துடியுங் கரத்தமைத்தோ னோங்கா ரத்தி னுட்பொருளைத்
தேமிந் திறத்தோர்க் கறிவித்தோன் தேவி யுமையான் காதலனே. (௨௭)

ஒருபொருண்மேல்

மூன்றடுக்கிவந்தஆசிரியத்தாழிசை.

௧. காதல் கமழங் கடியாரு மாந்தருக்கீழ்
நாத னருளாள னண்ணியசோச் செவ்வி
காதற் பண்ணாருங் கலியின்ப மானுமே.
௨. பூவின் மணமார் புனிதநறு மாந்தருக்கீழ்ச்
சேவின் மிசைத்திகழந் தேசனமை செவ்வி
நாவின் னமுதாறு நம்சுவையை மானுமே.

ங. மண்ணிற் சிறந்த வளமளிக்கு மாந்தருக்கீழ்
விண்ணிற் பொலிந்தான் விளங்கியுறு செவ்வி
கண்ணினையாற் காண்பரிய காட்சியினே மானுமே. (௨௮)

வெளிவிருத்தம்.

மாக்கைக் குருகின் றழும்புற் றுரு மாவாரோ
ஆக்கைக் கயனை யமைத்திட் டாரு மாவாரோ
காக்கைக் கரியைக் கனிவித் தாரு மாவாரோ
போக்கைக் கனலைப் பொலிவித் தாரு மாவாரோ. (௨௯)

களி - கட்டளைக்கலிப்பா.

மாவி னீழல் வதிந்தருள் வாகச்சி
வாழு மின்ப மருவு களியனோர்
தேவ ரன்று சிதைந்தவ ரோமது
வாவி சீதர ணுண்ண மயங்குதின்
நாவ லாந்துமெப் பேசுவ ரின்னதை
யுண்ட ளன்மையர் நற்பனை தெங்குசோ
காவி டைப்பாடி யாடுவர் மண்டரு
கண்ணி னைந்த வழுதை யருந்தவே. (௩௦)

இதுவுமது. ஆசிரியவிருத்தம்.

அரவந்த மலரின்கட் குடியனய னமராசரா பாணத் தாரோ
வரமுதுகா விரிந்திக்கட் குடியனே திருமருவு மாபி னாணர்
தரணியின்கட் குடியாபெருந் தவமுனிவா சித்தரும்விண் ணவர்கடாமுங்
கரவடமேன் திருக்கச்சிக் கண்ணுதலா பனையின்கட் குடியர் தாமே. (௩௧)

கட்டளைக்கலிப்பா,

கட்ட தும்புமி தழித்தெ ரியலைக்
கச்சி நாதா தருவ ளிலையெனிற
துட்ட மன்மத னைங்குண யாமணச்
சூத முல்லைய சோகம ரவிந்தங்
கெட்ட வுறபல மஞ்செரி போல்வருங்
கினிய னீர்மட நாணமச் சம்பயிாப்
புட்ட யங்குயி னாந்தும வைக்கோ
யோவென் றோதிரச் செம்மழை வரளர்க்கே. (௩௨)

ஆசிரியவிருத்தம்.

மழுவேந்து வலக்கரத்தர் மழையேந்து சடைச்சிரத்தர் வான்பு ரத்தர்
விழவாங்கு பூதரத்தா வேளெரித்த மாவுரத்த ராத ரத்தா
தொழுவாழு மாதிரத்தா நடமாடி மெரிசுரத்தர் தாவ ரத்தர்

சிந்து - ஆசிரியவிருத்தம்.

ஞன்மைக் ஞனித்தகச்சிக் கோமாஹர் சித்தயுருக்
கொண்ட நாள்யா
மென்மைக்குஞ் சிறப்பெய்த விச்சையுடன்
கற்றவித்தை யிற்பென் றாமோ
மின்மைக்கு முடிவேந்தா விரும்பவொரு
தினத்திரும்பு தகைப்பொன் செய்வேம்
இன்மைக்குப் பொன்னளித்து நானாவெள்ளி
யியற்றினும்பின் சனிய நாமே.

(௩௪)

இதுவுமது.

சனியாகு மூழ்வலியாற் சகலகலை யறியுணர்ச்சி
தகைபெ றுநால்
தனியாகு மெங்களுத வியைப்பெற்றுச் சாற்றும்ப
ரடைந்தா பொன்னில்
கனியாரும் பொழிறகச்சிக் கண்ணுதலா கைச்சிலம்பைக்
களாக மாக்கி
பனியாருங் கடல்வண்ணன் மாபிணைப்பொன் னிருப்பாகப்
பண்ணி னேமே.

(௩௫)

கலிநிலத்துறை.

இருப்புக்கு வெண்பொன் பசும்பொன் எனக்கொண்ட
விதைவாவெனக்
கருப்புக் குழன்றெய்க்க வையாம ஸ்ரஞ்சூந்து
காப்பாய்கொலோ
பொருப்புக்கு வீழப் புவிக்காடை பொங்கப்
புரஞ்செற்றசெந்
நெருப்புக்கு வதனத் திடந்தந்த வெருமா
நிழற்சோதியே.

(௩௬)

நேரிசைவெண்பா.

சோதிப் பரம்பொருள்வாழ் ஸாயவிடந் தொண்டர்நெஞ்சோ
வேதத் தனிமுடியோ வேள்விபுரி—மாதவாவாழ்
தில்லையோ கூடலோ சீர்க்கியிலை மாமலையோ
தொல்லையே கம்பமே, சொல்.

இளவேனில். ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

பனிக்கால் மேகப்ப லம்பூவி மைக்கும்
பருவத்த ருட்கச்சி யிறையிங்கு வாரான்
சூடிக்கோல நம்பன்ற ணிப்பென்ன சொல்வான்
சூன்றத்தி ருந்தா? மன்றத்து வைத்தே

தனிப்பாக வென்னைப்பு சப்பிக்க லந்த

சமயத்து னைச்சத்தி யங்கூறி யரவை

இனிப்பாரு மொழியாள னிதுசெய்த ஸழகோ

வென்றேயு டன்கேடப னினியென்ன ஞ்ணமே.

(௩௮)

மடக்கு. ஆசியவிருத்தம்.

குணதிசைவெய் யோற்கலரு

மரவிந்தம் பா னஸமே

குலைந்திடுந்தென் பொதியில்வரு

மரவிந்தம் பா னஸமே

கணமிசுவெண் முத்துயிர்க்கு

நந்தனந், நங் கயலாமே

கச்சியிறை தணத்தலின்வா

நந்தனந்தங் கயலாமே

அணங்குமவின் மதன்முளரி

முலையெய்திடு மாசுகமே

ஆசறறு ரிதழ்பருக

முலையெய்திடு மாசுகமே

வணமணியின் பரஞ்சுமந்த

வாழிதயங் கருங்கலமே

வஞ்சருக்கென் னெஞ்சரங்க

வாழிதயங் கருங்கலமே

(௩௯)

பாண. நேரிசையாசிரியப்பா.

கலன்பணி யுடைதோல் கலம்பலி யோடுகொண்

டிஸந்தொது மிரந்து ணிறைதரு மொற்ற

மலைவளா கா தலி மங்குள வல்லி

சிலைவேட் களித்த சிறைக மங்குள

௫ இழைவகா துண்ணிடை யேந்திழைபங்கள்

பழைய கள்வன் பண்பின யோரந்தேன்

பாணனே நின்னெப் பண்ணிசை கூட்டி

வீணையிற் பாடி விழைவை புட்டித்

தன்வயப் படுத்தத் தந்திரங் கற்பித்

௧௦ தென்வயிற் செலுத்து மிங்கிதந் தோன்றப்

பாடினே யின்புறப் பாடல் கேட்டாங்குக்

கூடிய கொற்றவன் குணமறி வாயோ

மலைப்பெணந் தரியை மகிழ்வாய் மணந்து

மலைப்பெணச் சடையி லமைத்த தேதுனா

௧௫ கம்பை உதியயல் காம நயனியா

மம்பை யருச்சனை யாற்றல்கண் டவளை

யுள்ளங் கலங்க வோங்குநீ ரழைத்துக்

கள்ளப் புணாச்சி கலந்து வடுப்பட்

டின்னமு மாறு தேய்ந்த தன்னும

௨௦ பென்னவென் றுணைப்ப னிதுவலந் திராருநாட்

டாரு வனஞ்செலீஇந் தாபத்தப் பன்னியா

தெருமா லுற்றுப் பருவர லெய்தக்

கோவண நீத்துத் தவணம் பூத்தம்

மின்னிடை யாருடன் விருப்புறப் பேசித்

௨௫ துன்னிய தன்மை சொல்லுந் தகைத்தோ

புணைக்காய் மாங்குளவீனிகொணந் தன்னு

மதுனாயில் வந்த வசையே சாலுஞ்
சாலும் பாண சாலும் பாண
யாதுங் கேளோன் யானினி மயங்கேன்

௩௦ போகென வுரைத்தும் போகா யந்தோ
அன்னை யறியா தனைத்தே னவனைப்
பின்னை யுற்றிடும் பீழை நினைத்திலன்
அகலுதி பாண வனையறி வாளேல்
தகரு நின்சிரம் தமரும் வெகுளுவா

௩௧ நெஞ்சி விட்ட நெருப்பின் வெப்பினை
வஞ்சக னறிய வழத்துவை பாண
மறந்தே னன்னையை மன்னனைப் புணர்ந்து
சிறந்தன மென்றே திகைத்தே நித்துனை
பட்டது சாலும் பாணனே மடவார்க்

௪௦ கிட்டது தானே யியலும் பரமனை
வெறுத்தலும் வீணே விழைவு
பொறுத்தது 'விலனி'னிப் புரிவ னற்றொண்டே.

(௪௦)

ஆசிரியவிருத்தம்,

தொண்டர்க் குறவே யானுரைத்
தூய மறைமா 'பிழல'னா
அண்டர்க் கிறையா மடலானா
யக்கு மெலும்பு மணிவானாக்
கொண்டல் வண்ண னெண்கண்ணன்
கூடற கருஞ்சீர கொண்டானாக்
கண்டத் துறையு மாறுகடற்
கடுவுண் டானாத் துதிப்பாமே.

(௪௧)

தூது-மேகம். நேரிசை வெண்பா.

கடுக்கைத் தொடைநயந்தேன் கா தலுடை யார்யா
கடுக்கை யுறுமா நயந்தா—கொடுக்கைக்குச்
செல்லே சிறந்தாய் திருக்கச்சி வாணர்பால்
வல்லே தொடையிரந்து வா.

(௪௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இரந்துயி ரோம்பிட வேழை மீனட்கொதித் தின்னலுற
வுரந்தோலைந் தோயப் டலனோ யுடற்ற வுறுபசியால்
வருந்துபு மானமுந் தீரமு மங்கி மடிந்தொழிவீர்
திரந்தரு மேகம்ப வாணரை நீரொன்கொல் சேர்கிலிளோ.

(௪௩)

தூது - நெஞ்சு. நேரிசை வெண்பா.

என்னெஞ் சினுமினியா ரில்லையென வெண்ணியதைத்
துன்னம் கருங்கச்சித் தூயவர்பா—விண்ணெறம்

பூங்கொன்றைத் தாரிரக்கப் போதி யெனவிடுத்தேன்
தீங்கொன்றைச் சூழ்ந்திலா தேன்

(சச)

கலிநிலைத்துறை.

ஒன்று சூழின்வே ரென்றுமூர் துறவுணா வுலெந்து
பின்றை யெய்திடும் பெற்றியுய்த் துணாகுலப் பேயேன்
என்று நின்னரு ளிருங்கடல் குளிப்பதென் னரசே
மன்றி லாடிய குழகமா நீழல்வாழ் மணியே.

(சரு)

வஞ்சித்துறை.

மாரீழ னல்லா
ஆனேறு தொல்லா
தேனேறு சொல்லா
வானேறு கல்லா.

(சசு)

ஆசிரியவிருத்தம்.

கல்லாவின் கீழிருந்து கலைவிரித்துப் புணாவளித்து
கள்வ னாக்குச்
சொல்லாலா யிரமுகமன் கூறுவையக் கச்சியாக்குச்
சுகுண முண்டேல்
வில்லாடும் புயவிதழி விரும்புவையின் மேலென்றே
விழையப் பெற்றாள்
அல்லோடக் கண்டவிட மாயும்வகை யறிவனென
வறைதி மாதே.

(சஎ)

நேரிசைச்சிந்துபல் வெண்பா.

மாவுடையான் வெள்ளி மலையுடையா னென்மடிசையார்
துவுடையா னுல்வேதச் சொல்லுடையான்—தாவிலறச்
சேவுடையா னென்குள்குலத் தே.

(சஅ)

ஊசல், ஆசிரியவிருத்தம்.

தேவார முதலியவைந் துறுப்பும் வாழச்
சிறந்தமறை யாகழங்கள் செழித்து வாழத்
தாவாத சித்தார்த ஸவம் வாழச்
சந்தவணாச் செந்தமிழ்தூல் தழைத்து வாழ
நாவாரும் புகழ்க்கச்சி நகரிற் காம
நயனியொடு முறையிழைசோ னன்கு பாடிப்
பூவாரு மலர்விழியீ ராடி ருசல்
புத்தமுத நிகர்மொழியீ ராடி ருசல்.

(சக)

மதங்கி. ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆடரவ மணக்கசைத்த வமலர்திருக் கச்சிமறு காடி னமந்த
எட்டுநல பிணைவிமியோ டுணைவாளு மோச்சிவரு மொரும தங்கீர்

நாடவரு மிவைக்கிலக்கம் யாதோதும் மொழியமுத நல்கீர் விண்ணோர்
பாடமையப் பயவாரி கடைந்துகரம் வருந்தியதென் பண்டி தானே. (௫௦)

இடைச்சியார். ஆசிரியவிருத்தம்.

பண்டுமலை கொண்டுபயோ தரத்திகலை வென்றிடுமைம்

படையா னுக்கு

மண்டுபயோ தரகிரியைக் காணிக்கை யிட்டிரால்

வள்ளல் கச்சிக்

கண்டயங்கு மிடைச்சியீ ராடைநீக் காதுருசி

காண்மி னென்பீர

கொண்டவளை யுருக்காமே கொளவிணங்கீர் ததியெண்ணீர்

நயமோர் விற்றே.

(௫௧)

தூது - வண்டு.

நேரிசைவெண்பா

ஓர்காற் செலினறுகா லுற்றனையென் பாவளமை

ஆர்காஞ்சி மேய வமலாதிரு—மாரபாரும்

தாராய கொன்றை தரச்சேறி வண்டேயான்

பேராத வின்பம் பெற்ற.

(௫௨)

ஆசிரியவிருத்தம்.

பெரியானைப் பேரின்ப நீதைவீட் டானைப்

பிறைமதியம் பிறங்குசுடா தரனை யார்க்கு

மரியானை யடல்வுணா புரநீ ருக்க

வழலாற்று நகையானை யரனை வேழ

வரியானைத் திருக்கச்சி யுடையான் றன்னை

யுன்னரிய குணநிதியை யொப்பில் வேதப்

பரியானை யகநிலாவித் துதிப்பா ரன்றே

பவத்து வக்கைப் பாற்றுறுமா டுவாக ளாவா.

(௫௩)

வேறிவிலக்து. ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆடவரும் பெண்புணவிரும் பபிராமாக் கணங்குற்ற

வறிவி லேனைச்

சாடவருஞ் சிறுகாலந் தழன்மதியுஞ் சாகரத்தி

னெலியு நெஞ்சம்

வாடவரு மலாக்கணையு மறிவீய விரிந்திடுமோ

வனசத் தானுன்

தேடவரு மேகமபா தாமத்தைக் கொணர்வீரோம்

தேறு வேனே.

(௫௪)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தேறு மனத்தைத் திருப்பித் தெளிவுறச் செய்துபின்ன

ராறாத மும்மை மலப்பிணி நீக்கநல், லாற்றினுய்த்பர்

மாற வளக்கச்சி மாநிழ லாரு வணன்னைக்குப்
பாற தரவ மணிந்தவா பேரருள் பாடுதுமே.

(௫௫)

கட்டளைக்கலிப்பா.

பாடு பட்டிம் பயன்றரு கச்சிவாழ்

பண்ண வன்னடிப் பத்தியில் பாவிகள்
கூடு விட்டியிர் போம்பொழு தொன்றையுங்
கொண்டு போதலி லாமையை புன்னிலீர்
வீடு கட்டிவிர வென்னிடொன் ண்டுவீர்
வேண்டு நன்மணி யாடையுப் புணுவீர்
ஏடு கட்டிய பாறயி ருண்ணுவீர்
ஓட்ப டிப்பெறு வீர்பொற்ப தத்தையே.

(௫௬)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பதஞ்சோத்துப் பாடியென் பூசுத் தொடாப்பட்டுப் பாவையரிங்
கிதஞ்சோத்துக் கொஞ்ச மியங்கி யிடாப்பட் டுரர்குவனங்
கதஞ்சோத் தரைக்கசைத் தாய்க்கசி வாண கடைபனெந்த்
விதஞ்சோத் னின்பதந் தாயனை யாய்க்கதி வேறிலையே.

(௫௭)

கலிவிருத்தம்.

அனைத்திடமு மொளிமருவ வடைந்ததொரு விழியே
மனத்துயரை மாயக்கவருண் டலர்ந்ததொரு விழியே
சினத்துலகைச் சிதைக்கவழல்சிறந்ததொரு விழியே
கினைத்துலகந் தொழுகச்சி நின்மலர்மு விழியே.

(௫௮)

ஆகிரியச்சந்தவிருத்தம்.

விழியால் விழியுறு பிறழ்வால் விதுகிகா
துதலா னுதலுறு சிலையான்மென்
மொழியான் மொழியுறு கவையாண் முழுநல
முலையான் முலையுறு பொலிவாறப்
வழியாற் கணிகைய ருறவால் வலிகெட
வயாவே னினிமருண் மருவாமே
ஒழியா நலனாற வொருமர் நிறுதுடை
யொளியா, சடையவ ரஞ்ஞவாரோ.

(௫௯)

சந்தத்தாழிசை.

சடைகரந்த வரவமிந்து புகைமையா துகைமையா
தரமறிந்து கருணைநல்கு தனையிறந்த மகிமையார்
மடைநிறந்த கட்டையொத்த மருளகறறு மருளிலா
மடைநிறந்த கட்டையொத்த மருளகறறு மருளிலா

படைதுரந்து நெஞ்சிருப்பு வஞ்சுளோன் குழைத்திலர்
பகரொனாது பண்பமர்ந்த பரமரின்னு மருகுற
திடைமறந்த தென்கொலோவெ னிளமைநன் னலம்பெறம்
கெனையணைந்த கச்சிமேவு மிணையிகந்த போதகே. (சு0)

கட்டளைக்கலித்துறை.

போதவித் தேபுக லேயற வோர்க்கும் புந்தகையார
தீதவித் தேற்குறற செவ்விய னேபுலத் தெவ்வாடர
வேதவித் தேமிக வேசறு வேற்கு வினாந்தருணீங்
காதவித் தேன்சர ருண்கச்சி வாழன்பாக் கண்ணியனே. (சு1)

நெரிசைவெண்பா.

அண்ணியரா ஹரவோர்க் கத்த ரலரிதழிக்
கண்ணியாடும் கச்சிற்காக் கத்தரடி - மண்ணியமுத்
தந்தம்பத் பந்தார் தனந்தந் தனவிடையார
தொந்தங்கொ ளென்றன் னுணை. (சு2)

ஆசிரியவிருத்தம்

தன்னிமித்தங் கண்டுமஞ்சா தொருகுணையும் பிணையாது
துணந்து சென்று
பொன்னிமித்தஞ் சிலைசுமந்து முறுவலித்துப் புரமொரித்த
புரைநீ றொந்தாய்
என்னிமித்த மென்னகத்தே குடிபுகுந்தாய் திருக்கச்சி
யிறைவா வேழை
தன்னிமித்தந் திருவுள்ளங் கணிந்ததன்றித் தகுதிமற்றென்
றருக்கி னேற்கே. (சு3)

ஆசிரியவிருத்தம்.

தருக்குறு தெரிவையா செருக்கிலே
தனையிடு மவாமொழி யுருக்கிலே
மருக்கமழ் குழிலணி சொருக்கிலே
மனமிவ ரிளமுலை நெருக்கிலே
பெருக்குறு விழைவமா திருக்கினேன்
பிசிதரு மறைமுதல் பிறையினே
டெருக்கணி கச்சியி னிறைவனே
ரிரங்குறு வுணையெது புகல்வனே. (சு4)

மடக்து. ஆசிரியவிருத்தம்.

கற்றரு ! ராதின் பங்குடையார,
கச்சிய றொனதின, பங்குடையார
சிற்றனை யுள்ளுறை வாயலவா
தென்வளி காதுறை வாயலவா

சுறறுமு டைந்து வருந்திடோ
தோற்றுமி டைந்து வருந்திடோ
பெற்றிடு முத்தம ருங்கழையே
பேசரி யானாம ருங்கழையே.

(சுரு)

பனிக்காலம். ஆசிரியச்சந்தத்தாழிசை.

அழைக்காம லணுகாராவெவ் வலாகூர மாய்வே
னையோவெ னையாக்கு னாப்பாரு மில்லை
கழைக்காம லெய்யுஞ்சு ரந்தைக்க நொந்தேன்
சண்ணா ரிந்தப்ப னிக்கால மோரா
குழைத்தாராபொ ழிற்கச்சி வாழண்ண லானைத்
கும்பிட்ட ழைப்போகு ழைப்போ மனத்தைப்
பிழைத்தேன லெனென்று பிச்சாக்கி யம்போ
பெண்டேழை யுய்யுந்தி மம்பாங்கி மாளோ.

(சூசூ)

மடக்கு. ஆசிரியவிருத்தம்.

மாதனாயிற் றருநும்தூ வினாவிகுக்குங் காலம்
மதன்சினைந்துமங்கையுளை வினாவிகுக்குங் காலம்
காதமனைங் கமழ்சோலை பண்புணரூங் காலம்
கணவரிளங் கோதையாதம் புண்புணரூங் காலம்
சீதமுறு உழைக்குறும்பின் கண்டழைக்குங் காலம்
சிறுநிடையா தந்நிலைவாக் கண்டழைக்குங் காலம்
கோதறுசங் கிளைப்பழைப் பங்கமுறுங் காலம்
குலவுகச்சி யாரபிரியப் பங்கமுறுங் காலம்.

(சூசூ)

வஞ்சிவிருத்தம்.

உறுமன் கச்சி யுத்தமயாள்
சுறவுந் கொள்ளோன் றாய்மையிலேன்
அறமும் புரியே மைமையில்லேன்
பெறவுந் தருமோ பேரின்பே.

(சூசூ)

இன்னிசைவெண்பா.

இன்படைய வேண்டி னிலைறக - வன்பிறவித்
துன்பொழிய வேண்டினவந் துன்னற்க - அன்புருவாம்
போதனருள் வேண்டிமென்றி டொய்யற்க - ஞ்சுதகலச்
ஞ்சுதநிழ லான்கழலைச் சூழ்.

(சூசூ)

நேரிசைவெண்பா.

சூழந் தனையாய தொல்லைப் பிறவியினைப்
போழ நவியமாம் புத்தேளிர் தூழுநலம்
பொன்றா வளக்கச்சிப் புங்கொன்றைக் கண்ணியர்தம்

(சூசூ)

கலிநிலைத்துறை.

பச்சைநி றய்டைந் தொழுவல மேவிய பசுபதியுள்
நச்சின ரொன்றிஹு மெச்சமு றுதரு ணைனிகூர்வான்
கச்சியு றைந்தருள் கண்ணுதன் மரலிக் கண்டகஞல்
அச்சமு றுதடி யவாமுன மந்தத் தணுகுவனே. (எக)

மடகீது. ஆசிரியவிருத்தம்.

அணங்காறு தலையுள்ளா ரழக னொன்மா
னணங்காறு தலையுள்ளா ரானு ரந்தோ
வணங்குடி தலனலைப்பற் றுற்று மின்னாள்
வணங்குடி தலனலைப்பற் றறுத்த லோரா
கணம்புரத்தைச் சாம்பருவந் திழைத்தா கன்னம்
கணம் புரத்தைச் சாம்பருவந் குலைப்ப தன்னா
பணமொளிக்கும் பணிநரித்தா கச்சி யீடா
ணமொளிக்கும் பணிபரித்தார் பான்மை யுற்றே. (எஉ)

கட்டளைக்கவிப்பா.

உற்றுப் பார்க்கிலுன் வாழ்க்கையென் னையமே
பூரும் வெட்டி வெளியுடை தோலுபோப்
பெற்றுப் பாக்கு னுறுஞ்சு மில்லையாற்
பேதை நின்னையென் பெறறிட்ட பற்றினள்
கற்றுத் தோந்த பெரியவா வாழ்திருக்
கச்சி மாநகாக் கத்தவென் னத்தனே
பற்றி லாருளம் பற்றுறு பங்கயப்
பாத னேபடப் பாம்பணி காதனே. (எங)

ஆசிரியவிருத்தம்.

படவரவ மரைக்கரைத்த பரமா வாழும்
பதிக்கச்சி மேயவிளம் பாஸை கொங்கை
தடவனையே கரிக்கொம்பே சுகோர மேமாந்
தளிர்மேனி தமனியத்தி னெளியே கண்கள்
விடவடிவே யாசுகமே வேலே சேலை
மென்மருங்குன் முயற்கோடே விழைந்தே னெஞ்சஞ்
சுடவகைதேர் புருவமதன் சிலையே துண்டஞ்
' சுடர்க்குடையே சந்தரிஞ் தருவ மானே. (எச)

தவம். கட்டளைக்கவித்துறை.

மாண்கொண்ட கண்ணியர் மையலற் றேதவ வன்மைமீஇ
பூன்கொண்ட துன்பை யியாழிக்கத் தலைப்படு முத்தமர்காள்
வான்கொண்ட வுச்சி வரைமுழை யுற்று மயர்வதெவன்
கான்கொண்ட சொன்னையர் கச்சிகைப் பெயர்கிற் கலியாறுபே. (எடு)

இரங்கல். ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

எந்தவம்பு தைக்குமுன்ன மற்றொபகழி தொட்டிலே

ளேழையங்க னைந்துதேய வட்டமுமாரி பொழிகிறான்
செய்தவம்பு ரிந்திலாதெ னுய்புமாறு முண்டுகொல்

திகழுமாட மதியுரிஞ்சு கச்சிமேய செம்மலார
கைதவங்க ணங்கியான்மன் மதனெவென்ற காதையெல்

காதனோக்கி யின்பரிக்க நோவரல்ல ரோலனை
வைதவம்பு நோக்கியேனு மனமுவுக்க வந்திலா

மாதர்நோவ வெய்துசெல்வ மென்னவாக்கு மங்கையே. (எசு)

நேரிசைவெண்பா.

என்னபிழை செய்தாது மேழையே னுக்கிரங்கு
மன்னுபுகழ்க் கச்சியுறை வள்ளாறன் - அன்னையன்
கம்மாள் னீசன் கையன் டொதுவென்பேன்
கைம்மாறென் செய்வனோ காண்.

(எஎ)

சம்பிரதீம். ஆசிரியவிருத்தம்.

காற்றைப் விடித்தொழிற் றூரகத்துண் மூடுவோங்
கனலேவா னோங்கவிடுவேம்

சேற்றைப் பிசைந்துசில தேவையு மிக்குவேந்
சீதரனை மாலாங்குவேம்

ஆற்றைச் செலுத்தியரி யேறவைப் பேழமுதை
யாவதுடன் வாரியுண்பேம்

நீற்றைப் புனைந்தவர் திருக்கச்சி போன்றதல
நோதருஞ் சத்தி யெமதே.

(எஅ)

கட்டளைக்கலிப்பா.

சட்டப் பட்டவு ளும்பெற்ற சால்பினோ
தங்கப் பெற்றகக் கிப்பதிச் செல்வவேன்

குட்டப் பட்ட தலைவிதி யென்றலை

கொடுமை கூடொழித் திட்டனன் மாதாவா

கட்டப் பட்டத னம்பிறை வானுதல்

கடுவ டங்கிய கண்ணின்ம யங்குவேற்

கிட்டப் பட்டமட் டின்பழி வாய்க்குமோ

விசனையரு னேசவி லாசனே.

(எக)

ஆசிரியவிருத்தம்.

அருளைப் பதியி னழலுருக்கொண்

டமைந்த கச்சி யங்ஙனார்முன்

பெருமைப் புரத்தை யழிவெப்பும்

கருமைப் பகலோ காலனைக்காய்

வெப்புந் தணியப் பழுவடியாரா

அருமைத் தமிழின் னமுதூறு

மழையைச் சொரிந்தா தெரிந்தாரோ.

(அ௦)

கொச்சகக்கலிப்பா.

மழைகொண்ட வச்சியினா வளங்கொண்ட கச்சியினா

உழைகொண்ட கரத்தொழிலு முமைகொண்ட விடத்தெழிலுங்

கழைகொண்ட மதனழியுங் கனல்கொண்ட நுதல்விழியும்

இழைகொண்ட வரத்தழகு மெமக்கினிய வமுதாமே.

(அ௧)

கோற்றியார். ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆகாமீன் கோலமுது மங்கமரீஇ யரவிடையா

லகடு மேவி

மாமையுரு வோடுவனை சக்கரமேந் தித்திகழும்

வகையாற குல்லைத்

தாமனையொப் பீரைந்து சரஞ்செய்துயர் நீக்கியரு

டந்து காப்பீர

கோமனையா ழிடத்தாகச்சி மறுஞலவு துவவமணக்

கொற்றி யாரோ.

(அஉ)

கொச்சகக்கலிப்பா.

மணக்கோலஞ் செய்ய மதனன் முகிகினின்றான்

கணக்கோலங் கெடுங்கைக் கிடவந்தீர கட்செவிமால்

குணக்கோலங் கச்சிக் குழகன் நிருவுலா

வணக்கோலங் காண வருவீர் மனமகிழ்ந்தே.

(அங்)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மதுவிருந் தேயளி பாடுந் தொடைபுனை மன்னருமிந்

பெதுவிருந் தேனும் பெறுமின்ப மென்கச்சி யீசனைவான்

புதுவிருந் தேபுண்ட நீகன் முராரி புரந்தரனைப்

பொதுவிருந் தேவல் டிகாளும்பெரு மாவெனப் போறதுவனே. (அச)

இதுவுமது.

போற்றப்பல் பாவுண்டு கேட்கச் செவியுண்டு பூப்பறித்துத்

தூற்றக் கரமுண்டு தாழச் சிரமுண்டு தோத்திரங்க

ளாற்றச்செந் நாவுண்டு தென்செசி வாணருண் டல்லலெலா

மாற்ற வருளுண்டு நெஞ்சே துயரென் மற்றெனக்கே.

(அரு)

கொச்சகக்கலிப்பா.

எனக்கே துனதருளை யெண்ணுமிய லென்றுயர

முனக்கே தெரியுமகக் ஐற்ற துயரமெலா

மனைக்கே தெரியுமக வாயுங்கொ ளன்னையெயல்

கனக்கேகந் கீர்த் காரகீர்பன் கண்ணகலை.

(அஉ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கணங்கொண்ட பாசத் தொடரறுத் துய்யுங் கருத்தடையா
மணங்கொண்ட தண்டலை சூழும் திருக்கச்சி மாநகர வாழ்
நிணங்கொண்ட சூறபடை நின்மலன் றானை நிறந்தொழுவி.
பணங்கொண்ட பாம்பின் விடங்கொண்ட கண்ணியா பற்றஞ்சியே. (அ௮)

மடங்கு. கட்டளைக்கலிப்பா.

பரவை யாலம் பருகிய வண்ணல்விண்
பரவை யாலம் பயின்றொரு நால்வாந்
தெரிவை யங்கடி செய்யாட ரவையாந்
தெரிவை யங்கடி யர்க்குள் செம்மலரா
சிரமம் தாகினிச் செஞ்சடை யாரதொண்டா
சிரமம் தாக்கு திருக்கச்சி நாதாந்
யரவ மாலை யழித்தெனக் காட்பரால்
அரவ மாலை யணிந்தருள் சுத்தனே. (அ௯)

தலை. ஆசிரியவிருத்தம்.

சுத்தனார் மகிழ்ந்த கச்சிவெம் புடையாய்
காமனை மயங்குது கவினா
அத்தநீ யளித்த மாந்தழை யரிவைக்
காருயி ரளித்தகா ரணத்தாரை
சுத்தனா மதுமன் சரணிக் களித்த
துணையமை யாழியோ விந்தர
சித்தனன் மடிந்த கவிக்குலம் பிழைப்பச்
செய்தசஞ் சீவிபோ தானே. (அ௧௦)

தறுமீ.

எண்சீர்க்கழிதெழலாசிரியவிருத்தம்.

தாளமிரண் டென்னுழைத் திருவனையாய நாளோல்
தரணிபுகழ் கச்சிகாந் தலைவனைப் புணரும்
வேனையறிந் துரைத்திடுவன் வினாந்தொடடி நெல்லும்
வெறுந்தலைக்கெண் ணையுட்பழைய கந்தையையும் கொடுவா
காளவுருக் காமவிழிக் கண்ணினைக் கந்தாட்
கருதியொரு குணங்கூறியு மரியவாக்கோர் குணமுங்
கோளகலக் குறியிரண்டுங் கொடுப்பபெயன் மொழிந்தோள்
'குடியுதித்த குமகன்பாள் குறிக்கோ ளென்மன் மொழியே. (அ௧௧)

பச்சியார். ஆசிரியவிருத்தம்.

என்னதவஞ் செய்தேனோ வுமைக்கம்பா திருக்கச்சி
யிடையே காணத்
துன்னவரு முடனீறுங் கஞ்சளியினோடு செங்கைச்
செய்தசஞ் சீவிபோ தானே.

பொன்னனைய திருமேனிப் பொலிவுமே யெனையங்கப்
புரியுங்கண்மீர்
அன்னநடைக் கன்னன்மொழிப் பிச்சியீ ரணிமுறுவ
லதிக மன்றோ.

(௧௧௧)

ஆசிரியவிருத்தம்.

அதிக மன்றெளி யேந்துயர் புரிந்திடு மறக்கடை யாயுங்காற்
றுதிகொ ளேகம்ப வாணனார் தூயவ ரிதயவா லயத்தாடு
குதிகொ ளின்புரு வாயவா மாதொரு கூறுடைக் கோமானார்
நதிகொள் வேணியா நாடுவோர் தமக்கமை நலத்தினைத் தெரிந்தாரோ. ()

ஊர். நேரிசைவெண்பா.

தெரிந்தார மலாத்தடத்தின் நெண்ணீர் துலைக்கோல்
பரந்தாமுங் கச்சிப் பதியே—கரந்தாழ்வெண்
மாநங்கத் தானத்தன் வாரிசுத்த னேடரிய
மாதங்கத் தானத்தன் வாழவு.

(௧௧௩)

ஓரொலிவெண்மின்ற.

வாழ்வளிக்கும் திருவிழியார மனையளிக்கு மருமொழியார வணங்கி னோர் தம்
தாழ்வகற்று மலாப்பதத்தார தளாவகற்று மைம்புத்தத்தார் தணைந் திங்கட்
போழ்வதியும் புரிசடையார புகழ்க்கச்சி மேய
ஆழ்கருணை மாகடலை யடிபணிமின் கண்மீர்.

(௧௧௪)

இரட்டை ஆசிரியவிருத்தம்.

கரத்தின் வளையுஞ் சுழிவளையுங்
கனிந்த மொழியாற் புனைவளையுங்
கலையு மணியு மேகலையுங்
கல்வி பயின்ற கலையறிவு
புரத்தின் வனப்பு தூபுரமும்
புனாதி ரகத்தின் வற்புரமும்
பொலன்றோ டணையும் பூவணையும்
புரியும் பணியும் பொற்பணியும்
வரத்தி னுதித்தா ளொழித்தாளாம்
மடமா னுடல்மொழித்தாலும்
வளமா வடியீ ருமைச்சரண
மருவப் பெற்றா ளாதலினும்
சுரத்தி னலைமான் வைத்திருந்து
செந்தா மனாத்தாட் கீழேனுஞ்
சேருந் திறத்தை யறிவாளே
சிறியான் மகினை வென்றிடவே.

(௧௧௫)

இரங்கல். மடக்கு.

எண்ணிக்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மதனைவென்றவர் நஞ்சுமாரந்தவர் வலியர்முண்டக முள்ளியே

மகிழ்வார்வந்திலா மாலைதந்திலா துயர்வதுண்டக முள்ளியே

சுதமிஞ்செழு மத்திரீர்த்துறைப் பெடைபிரிந்தில கம்புளே

கவலைகூரவு ஞுற்றிமேவுறு நறைசொரிந்தில கம்புளே

மதிபினெற்றரு முத்தமேயவா தருவதென்றரு முத்தமே

முணியுயிரத்தினா சங்கமேயிர வொன்றுபட்பல சங்கமே

சித்திருந்தவ வங்கமேயினி யடைவதுந்தவ வங்கமே

நெடியனூந்தொழு கம்பமேயுறை நிமலாதீர்ப்பர்சொல் கம்பமே. (௨௪)

செவியறிவுறாஉம் மருட்பா.

கம்பத் திருந்துதவும் கண்மணியைச் சிந்தித்து

நம்பத் திருந்துவீர நானிலத்தா - வெம்பும்

பிணியு மூப்பும் பீடழி பழியுந்

தணியா வறுமைத் தூழ்வத் தீரும்

திருவரு ணமக்குச் சிவணத்

தருவ னன்னேன் சற்குரு வாயே.

(௨௫)

இரங்கல். இட்டடையாசிரியவிருத்தம்.

குருகு நெகிழும் திறநவில்வாய்

கழிசேர் குருகே குருகழியக்

கொங்கை திதலை பூப்பவளங்

குலைந்தே யுடைய வுடைசோரப்

பருகும் பாலு மருந்தனமும்

பகைக்கு மருந்தென் றறையனமே

பழுவ மனைய குழல்பூவைப்

பரியா மையைச் சொல் பூணையே

அருகு பயின்றகிளையேயென்

சினையால் வந்த தத்தனையு

மளந்த படியே யளந்தாலு

மதுவே சாலு மளியினமே

முருகு விரிபும் டொழிற்கச்சி

மூவா முதல்வ ரளியினமு

முறையோ வளியேற னுரியாமை

கேள் நிதனைக் கேள்வே.

(௨௬)

இரட்டை யாசிரியவிருத்தம்.

கென்னோ நிறை கிளையொறுப்பா

கேத முறுவோ கெடுமதிராற

கிளியாய் வரைவின் மகளிராற்

கிட்டி மயங்கித் தியங்குலா

வாளா கழிப்பீர் வாழ்நாளே
 வசைபே பெறுவீர் வல்வினையீர்
 வளமாந் தருவா யுலகும்ப
 வந்த கருணை யார்கலியைத்
 தோளா மணியைப் பசும்பொன்னைத்
 தூண்டா விளக்கைத் தொழுவார்தம்
 துயரக் கடறகோர் பெரும்புணையைத்
 தருவக் கிடையா நவநிதியை
 வேளா டலைமுன் தீர்த்தானை
 வேழ வுரியைப் போர்த்தானை
 வெள்ளம் பாய்ந்த சடையானை
 வேண்டிப் புரிமின் றெண்டினையே.

(௯௯)

ஆசிரியவிருத்தம்.

தெரண்டர் சிரத்தின் முடிக்கும்பூ
 தொழுவா ரிதய நடிக்கும்பூ
 அண்டர் மூடியிற் றுலங்கும்பூ
 அருமா மறையி னிலங்கும்பூ
 பண்பை வினாடிப் பற் றழிக்கும்பூ
 பணிவா ரல்ல லொழிக்கும்பூ
 தெண்ட னீர்மீவோர்க் கருள்கச்சித் ,
 திருவே கம்பா பதப்பூவே.

(௧௦௦)

க ச் சி க் க ல ம் ப க ம்

முற்றுப்பெற்றது.

MAHAMAHOPIYAYA
 OR U.V. SWAMINATHA
 TANNIYUR

